

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Rock

Chick

REVOLUTION

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

KRISTEN ASHLEY

Rock Chick

RIYOLUTJON

EW You're the Bestselling Author

K STEN ASHLEY

ROCK CHICK

Rock Chick Devrimi
Telif Hakkı © 2013 Kristen Ashley

Kapak resmi:
[PixelMischief](#)

İç Tasarım ve Biçimlendirme:
Christine Borgford, [A_Tipi_Biçimlendirme](#)

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası (1976) uyarınca, bu kitabın herhangi bir bölümünün yayıncının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasadışı korsanlık ve yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır. Yazarın haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

İçindekiler

ROCK CHICK REVOLUTION

İthaf Teşekkür ve Yazarın

Notu

Önsöz Birinci

Bölüm İkinci

Bölüm Üçüncü

Bölüm

Dördüncü

Bölüm Beşinci

Bölüm Altıncı

Bölüm Yedinci

Bölüm Sekizinci

Bölüm

Dokuzuncu

Bölüm Onuncu

Bölüm Onbirinci

Bölüm Oniki

Bölüm

Onüçüncü

Bölüm

On Dört Bölüm On

Beş Bölüm On Altı

Bölüm On Yedi Bölüm

On Sekiz Bölüm On

Dokuz Bölüm Yirmi

Bölüm Yirmi Bir

Bölüm Yirmi İki Bölüm

Yirmi Üç Bölüm Yirmi

Dört Bölüm Yirmi Beş

Bölüm Yirmi Altı

Bölüm Yirmi Yedi

Bölüm Yirmi Sekiz

Bölüm Yirmi Dokuz

Bölüm Otuz Bölüm

Otuz Bir

[Otuz İkinci Bölüm](#)
[Otuz Üçüncü Bölüm](#)
[Sonsöz](#)

[Rock Chick Reborn'dan bir alıntının keyfini çıkarın Rock Chick Serisinin Diğer Kitaplarını Keşfedin](#)

[Yazar Hakkında](#)
[Kristen Ashley'in](#) .
[Kitapları](#)
[Kristen Ashley ile bağlantı kurun](#)

DEDICATION

Bu kitap, arkadaşım haline gelen okuyucum Kerrie Gisborne'a ithaf edilmiştir. Ekibimin dışındaki ilk hayranım - artık o da bu ekibin bir üyesi olduğu için çok mutluyum. Ve ne şanslıyım ki ben de onun bir üyesiyim. Seni özledim, Kerrie.

ACKNOWLEDGEMENTS

AUTHOR'S NOTE

BİRİNCİSİ, bu kitabın adı olan Rock Chick Revolution için Ebony Evans'a KREDİ verilmelidir. Ebony çok uzun zaman önce bu başlık önerisiyle benimle iletişime geçti ve ben de okuduğum anda çok beğendim. Başka düşüncelerim ve başka önerilerim de vardı ama Ebony'nin önerisi peşimi bırakmadı. Bu kitaba mükemmel bir şekilde uyan harika bir başlık için teşekkür ederim sevgilim.

İkinci olarak, Ally'nin ilham kaynağı olan en iyi dostum Kelly Brown'a teşekkür etmek istiyorum. Korkusuz. Zeki. Komik. Sadık. Güçlü. Kelita, Venezuela'da o mağaradayken ve sen o yaşlı kadını tıklar tıklar topuklu ayakkabılarıyla (bir mağarada!) tespit etmek için önden koşarken, beni her ayağın nereye düştüğünü izlemek (ve tavandan sarkan yarasalardan korkmak) için geride bıraktığında, hayranlık içindeydim. Umarım Ally'nin sana hak verdiğini düşünüyorsundur çünkü bence sen çok iyisin ve her şeyi yapabileceğini biliyorum (çoğunlukla zaten yaptığın için).

Ve son olarak, bu kitabın şimdiye kadar yazdığım en zor kitap olduğunu okuyucularımla paylaşmalıyım. Bu, Rock Chick Bayrağımın dalgalanmasına izin verdiğim ve "kuralların" canı cehenneme, istediğimi yazmaya karar verdiğim ilk seridir. Bu seriye başladım çünkü İngiltere'de yaşıyordum ve Denver'ı çok özölüyordum, bu kelimeleri o şehre, ülkeme ve içlerinde bıraktığım insanlara bir aşk mektubu olarak döktüm. Tex, Tod, Stevie, Ally, Annette, Nick, Reba, Herb ve Trish de dahil olmak üzere sevdiğim insanlara dayanan (ve o kadar da gevşek olmayan) birçok karakteri okuyucularımla paylaştım.

Kendi hayatımdan da pek çok iyi (ve kötü) anımı paylaştım. Örneğin, Jet'in felç geçirdikten sonra annesini görmeye verdiği tepki, benim annemi gördükten sonra verdiğim tepkiydi. Indy ve Roxie'nin Perili Ev'e doğru atılışı da arkadaşım Cat ve benim başımıza gelen komik bir olayla neredeyse birebir örtüşüyordu.

Yani, bir bakıma, bu kitaplar benim ya da hayatımın birçok önemli parçası, hem yaşayan hem nefes alan hem de değerli anılar.

Bu kitaba başlarken Fortnum'daki çeteye veda edeceğimi bilmek buruk bir tatlıydı. Belki de bu yüzden birçok sahnede gözyaşlarım gözlüklerime yansıyacak kadar çok ağladım. Ya da o kadar çok güldüm ki boğazım düğümlendi. Ya da bir sahneyi yazdıktan sonra kalkıp ofisimin etrafında dans ettim (şaka değil ve bunu daha önce hiç yapmamıştım).

Sanırım ben de bu kitabı yazmayı sevdim.

Ve umarım siz de aynı gözyaşlarını, kahkahaları ve sevinci yaşarsınız.

Ama tüm iyi şeylerin bir sonu olmalı. Öyle olmalı ki kendimizi başka güzel şeylere açabilelim. Ancak bu romanlarla ilgili en büyük korkum, bu karakter kadrosunun bayatlaması ve yorulmasıydı. Onları gerçekmiş gibi sevdiğimden ve bu çılgın, harika, sevgi dolu karakterlerin bayatlamaması ve yorulmaması gerektiğinden, bunun olmasını asla ama asla istemedim.

Bu kitapla -ve bir uyarı, bu kitap gerçek bir devrim-i veda etti.

Bir çeşit.

Çünkü bu kitapla kendimi başka güzel şeylere açıyorum.

Ve bu çetenin benim için değerli olduğunu düşünürsek, henüz sonlarını görmedik.

Sadece yeni başlangıçların başlangıcı.

Okuyucularıma bu kitapları benim kadar sevdikleri için çok teşekkür ederim. Karakterlerime kalplerinizi verdiğiniz için. Zamanınızı benimle geçirdiğiniz için. Ve kuralları yıkan bir Rock Chick'i desteklediğiniz için.

Chas, Rikki ve şimdi de Gary, benimle bu yolculuğa çıktığınız için teşekkür ederim.

Şimdi, her zaman olduğu gibi, Rock Piliçlerim ve Rock Gurularım, kemerlerinizi bağlayın, ellerinizi havaya kaldırın, müthiş bir yolculuğa hazır olun ve **Rock On yapmayı** asla unutmayın!

PROLOGUE

Artık Hiçbir Şey Yok

Çıplak uyandım, bir motelde, arkamda bir adam vardı.

Kaşıklıyorduk.

Ren beni hep kaşıklardı.

Hayır, bu doğru değildi. Beni her zaman kaşıklamazdı. Bazen o sırt üstü yatarken beni yanına yatırırđı. Bazen de o yan yatarken ben sırt üstü yattığımda beni önüne yatırırđı. Bazen ben onu kaşıklardım. Ama bunu yaptığımda, uykusunda bile elimi göğsünde tutardı, böylece kaçamazdım.

Maksimum temasla uyuyan biriydi.

Buna bayılırdım.

Gizlice.

Sorun şuydu ki, bana göre o sadece bir seks arkadaşıydı.

Lorenzo "Ren" Zano aynı şekilde hissetmiyordu.

Bir yılı aşkın süredir bu dansı yapıyorduk. Ren beni bir şeyimiz olduğuna ikna etmeye çalışıyordu. Ben karşı çıkıyordum.

Olmadı. Yine doğru değildi. Ren aramızda bir şey olduğuna beni ikna etmeye çalışmıyordu. Sadece ikna olmuştu ve son sekiz aydır erkek arkadaşımış gibi davranıyordu. Eğer erkek arkadaşlar otoriter, sinir bozucu ve sürekli karşınızda olsalardı, size neyi yapıp neyi yapamayacağınızı söyleselerdi (benim durumumda çoğunlukla neyi yapamayacağımı söylüyorlardı).

Ondan önceki aylarda Ren beni elimizdekileri keşfetmemiz gerektiğine ikna etmeye çalışıyordu.

Sanırım beni ikna etmeye çalışmaktan vazgeçti ve ben kabul etmesem bile erkek arkadaşım olmaya karar verdi.

Kabul etmememle ilgili sorun, Ren etraftayken birkaç şey yapma eğiliminde olmamdı. Birincisi onunla erkek arkadaşımış gibi tartışmaktı. Bir diğeri de onunla ara sıra yemek yemek (ya da belki o kadar da ara sıra değil) ve

erkek arkadaşımış gibi konuşmaktı. Bir diğeri de onunla yatmak ve geceyi erkek arkadaşımış gibi geçirmekti.

"Uyanık olduğunu biliyorum."

Yeni uyanmış gözlerimi devirdim.

Ren sabahları hep benden önce uyanır ve uyanık olduğumu hep hissedirdi.

Bir kez hariç.

Birlikte ilk seferimiz.

Ama o zaman uyandıktan sonra olanlar beni neredeyse öldürüyordu, bu yüzden bunu düşünmedim.

Her zaman uyanık olduğumu hissettiğinde, Konuşma'ya başlardı (büyük harfler gerekiyordu çünkü Ren bu Konuşmaları ciddi olarak görüyordu ve öyle kabul ediyordu - yine aynı fikirde değildim).

Bu konuşmalar genellikle ben onun üzerine atlamadan önce ne hakkında tartıştığımızla ilgiliydi. Ya da o üzerime atlamadan ve saatlerce akıllara durgunluk veren, ruhu zenginleştiren, hayatı değiştiren bir seks yaptıktan sonra sızıp kalmadan ve Ren Maksimum Temas Uykusu'nu başlatmadan önce.

Bugün de ses tonundan farklı olmayacağını anlayabiliyordum.

"Kahveye ihtiyacım var," dedim ona.

"Konuştuktan sonra sana kahve getireceğim." Gördün mü?

İşte

oradaydı.

Konuşma.

Ve otoriter.

İçimi çektim ve "Zano, konuşmak istemiyorum" dedim.

Bir elini karnıma koydu, uzaklaştı ve üzerime çıkabilmek için beni sırtıma bastırdı. Sonra vücudunun büyük bir kısmıyla içime girmeye başladı ama bir kısmını yatağın üzerindeki dirseğine dayadı ve üzerime çıktı.

Örnek A-Ren patronluk taslamak, sinir bozucu olmak ve benim için en iyisi olmak için düzenli olarak ve sık sık baskın pozisyonlar aldı.

Yüzünü. M e s e l a , konuşmak istemediğimi söyledikten sonra beni yatakta sırtıma bastırıp üzerime a b a n m a k gibi.

Gözlerini yakaladım.

Tanrım, muhteşem gözleri vardı.

O gözleri engellemek için kendi gözlerimi kapattım. Yine de onu gördüm, zihnimin gözünde her şeyini.

Gözleri, yüzü, saçları ve anatomisinin diğer kısımları (hepsi bu olabilir) genellikle beni mahvederdi ve bu yüzden bir kavganın ortasında bile onun üzerine atlardım. Ya da alternatif olarak, üzerime atladığında çok fazla mücadele etmezdim.

Tam bir İtalyan'dı, içinde başka kan yoktu. Amerikalı olabilirdi - tam olarak dördüncü kuşak Amerikalıydı - ama farklı bir dil konuşmaması dışında, çoğu Englewood, Colorado'da yaşıyor olsa da tüm ailesinin hâlâ Sicilya'da yaşadığını düşündüğünden oldukça emindim. Ren ve kuzeni Dominic Vincetti hariç. İkisi de on beş dakika kuzeyde, Denver'da yaşıyordu.

Ren uzundu, çok uzundu. Benden uzundu ve ben de bir kadına göre uzundum.

Ve muhteşem bir vücudu vardı. Nasıl kullanacağını bildiği zayıf kalçalar (büyük zaman). Geniş omuzları vardı ve bu omuzların gücünü de iyi bir şekilde kullanıyordu (çeşitli lezzetli şekillerde). Her yerinde çok çalıştığını bildiğim (ve benim de hoşuma giden, ama farklı bir nedenle) zarif, belirgin kaslar.

Ama onun yolu son derece seksi görünmek değildi (ki öyleydi). Kafasının içinde olmak ve diğer her şeyi dışarıda bırakmak, merkezlenmek, odaklanmak ve sağlıklı olmak için zaman ayırıyordu. Ren'le ilgili pek çok şey gibi bu da erdemliydi.

Ve son olarak, inanılmaz karın ve kalça kasları vardı, fotoğraflarının çekilip bir müzeye konulması gerektiğini düşündüm. O kadar mükemmellerdi ki herkes görme şansına sahip olmalıydı.

Ayrıca normalde iyi hissettiren kalın siyah saçları vardı, ancak parmaklarınız içine gömüldüğünde harika

hissettiriyordu

dili ağzınıza (ya da vücudunuzun başka bir yerine) gömüldüğünde.

Tüm bunlar harikaydı, ama üç şey vardı ki Ren'le benim için gerçekten yaptı.

Gözleri güzel bir espresso rengindeydi, o kadar zengin ve derindi ki, dikkatli olmazsanız, kendinizi asla bulunmak istemeyeceğiniz bir şekilde onlarda kaybedebilirdiniz.

Ve kendinden emindi.

Kibirli değildi. Havalı değildi. Kendinden emindi. Sadece bedeninin ve zihninin neler yapabileceğini biliyordu, neyi sevdiğini, ne istediğini biliyordu ve tüm bunlarla rahattı. Havalı olan insanlardan nasıl havalı bir hava sızarsa ondan da öyle sızıyordu. Ren de tam olarak böyleydi: havalı. Ginarsız ve takım elbiseli bir rock yıldızı gibiydi.

Olağanüstüydü.

Ve son olarak, gerçekten iyi giyinirdi. İş için, kendisine özel dikilmiş muhteşem takım elbiseler giyerdi. İş dışında kot pantolon ve hatta tişört giyebilirdi ve bunları iyi giyerdi, ancak genellikle kot pantolonunun yanına bir gömlek veya (hava soğuksa) bir kazak giyerdi ve bunları çok daha iyi giyerdi.

Ama Ren için önemli olan kıyafetler değildi. Adamla ilgiliydi.

Ve Ren Zano tamamen erkekti.

Ne yazık ki, tamamen erkek olan erkeklerden hoşlanıyordum. Takım elbise giyen erkeklere karşı da bir zaafım vardı.

Patronluk taslayan, sinir bozucu ve yüzüme karşı konuşanları sevmezdim.

Ve tabii ki eninde sonunda kalbimi kıracak biri, her ne kadar eninde sonunda bunu yapacağını gerçekten bilmediğini düşünsem de.

Ama yapacağını biliyordum.

Sesi bana doğru geldi, pürüzsüz ve derin, ama aynı zamanda yumuşak ve tatlı.

"Ally, bebeğim, dün gece bu işi sonsuza dek halletmemiz gerektiğini kanıtladı."

Kahretsin.

O tatlı sesini kullanıyordu. Bu beni her zaman etkilemiştir. Bunu biliyordum çünkü bir kavga sırasında o sese geçtiğinde, bu benim ona atladığım zamana denk geliyordu.

Gözlerimi açtım. "Dışarı çıkarılacak bir şey yok."

Kaşları havaya kalktı (bu arada onun da harika kaşları vardı).

"Aklını mı kaçırdın sen?"

Ren bunu çok sordu.

"Hayır," diye cevap verdim.

Ve benim cevabım hep bu oldu.

Hâlâ karnımın üzerinde olan eli, yüzü yaklaşırken hafifçe bastırdı. "Bebeğim, dün gece her şeyi berbat ettin. Daha önce de sıçıp batırmıştın ama dün gece tamamen sıçıp batırdın. Dün gece yaptığın pisliği örtbas etmek için bana, Vito Amca'ya, kardeşlerine, ikisine, Marcus'a ve hemen hemen herkese ihtiyacın olacak."

Böylece Konuşma'nın ben-öfkelenetim kısmı başlar, bu da genellikle Konuşma'nın ben-bağırdım kısmına yol açar ve bu da Konuşma'nın Ren-bağırdı kısmına geçer, bu da konuşmamızın ben-ezerek-çıktım kısmıyla sonuçlanırdı (ya da alternatif olarak, ateşli, harika, hızlı bir şipşak yapardık, sonra giyinir ve ben ezerek çıkardım).

"Dün gece Faye'in hayatını kurtardım," diye hatırlattım ona sertçe. "Dün gece çok ciddi bir radara yakalandın," dedi.

geri döndü.

"Onlara istediklerini verdim." Yakın zamandaki anılarımı paylaşmaya devam ettim.

"Radara yakalandın," diye yarı tekrarladı. "O adamlardan tek birinin bile senin varlığından haberdar olmasını istemezsin. Erişimin ve becerilerin olduğunu bilmelerini gerçekten istemiyorsun. Bu işlerle uğraşıyorsun Ally. Bu senin hayatın değil. Bu bir eğlence. Sağlam bir ağın yok. Desteğin yok. Tecrüben yok. Şimdiye kadar sahip olduğun tek şey şans ve sebat. İki eninde sonunda tükenecek. İkincisi ise tükenmesini sağlayacak ve başınızı belaya sokacak."

Başlangıca yakın bir yerde kullandığı bir kelimeye takıldığım için söylediklerinin çoğunu duyamadım.

Dabble.

"Dalmak mı?" Uyarırcasına fısıldadım.

Uyarımı anladığını biliyordum çünkü (bana göre) seks arkadaşı olarak bile geçen yıl birlikte çok zaman geçirmeyi başarmıştık, bu yüzden beni okuyabiliyordu.

Uyarımı anladığını da biliyordum çünkü uzun, ağır, kaslı bacaklarından birini benimkinin üzerine attı ve daha da yaklaştı.

"Ally-"

"Uğraşmak mı?" Sesim yükselirken gözlerim kısılmıştı. "Bu bok için para alıyor musun?" diye sordu.

"Para olarak değil," diye cevap verdim.

"O zaman bu bir meslek değil. Bu bir hobi. Ve tehlikeli, Ally. Ve bu sana son söyleyişim, bunu yapmayı bırakmalısın."

Gözlerim daha da kısıldı. Göğsüm yanmaya başladı ve The Talk'un bağırma bölümüne başlamak için ağzımı açtım.

Rock Chick Rewind

Biraz geriye gidersek, benim adım Allyson Nightingale, ama herkes bana Ally der.

Ve ben bir Rock Chick'im, ismen ve fiilen.

Yani Rock 'n' Roll tapınağında ibadet ediyorum ve rock yıldızı hayatı yaşıyorum, istediğimi istediğim zaman istediğim şekilde yapıyorum. Tabii ki barmen ya da yedek barista olarak çalışmadığım zamanlarda ve çok daha az parayla.

Ben ve en iyi arkadaşım India "Indy" Savage'ın (kardeşim Lee ile evlendiğinden beri Nightingale) Rock Chicks adında bir grubumuz var. Bizim grubumuz çünkü grubun liderleri biziz ve rock piliçleri olarak onlar da Rock Piliçleri olacaklar.

Öyleyse öyleler.

Indy ve ben bu geleneği başlattık. Bazı Rock Piliçleri ben ve Indy kadar çılgın olmayabilir ama özünde Rock Piliçleridir. Kesinlikle.

Rock Chick'lere kardeşlerim dahil değil (çünkü onlar erkek ve erkek eşcinsel değilse Rock Chick olamaz), Henry "Hank" Nightingale ve Liam "Lee" Nightingale. İkisi de benden büyük.

Hank belalı bir polis. Anladığım kadarıyla, Lee sadece profesyonel bir baş belası.

Benim babam da bir polis. Onun babası da öyleydi. Büyükbabam görev başında öldü.

Çok sert ve cesur bir aile.

Ve bana kalırsa, o genler bende var. Sadece kimse benimle aynı fikirde değil.

İki yıl kadar önce Indy'nin başı biraz belaya girdi. Fortnum's adında ikinci el bir kitapçı dükkanı var ama aynı zamanda kahve servisi de yapıyor. Aslında kahve servisi yapmasaydı, çok fazla kitap satmadığı için başı belaya girecekti.

Ayrıca kendisine latte/cappuccino/espresso yapma dehası olan Tex adında bir barista (gerçek bir kaçık ama çoğunlukla sevimli biri) buldu. O kahvenin Yo-Yo Ma'sıdır. Aslında Bay Ma, Tex'in kahvesinden bir yudum almak için performansının ortasında çellosunu bırakabilir, o kadar iyi.

Ciddiyim.

Her neyse, Indy Tex'i işe almadan önceki barista Rosie aptalca bir şey yaptı. Indy de bu işe bulaştı ve kendimi bildim bileli Indy benim en iyi arkadaşımdır. Ailelerimiz çok iyi arkadaştı. Ve dediğim gibi, şimdi kardeşimle evli. Doğal olarak ben de onunla birlikte sürüklendim.

Ya da dürüst olmak gerekirse, elimi kolumu sallayarak girdim.

Mutlu bir şekilde.

Hiçbir zaman beladan kaçan biri olmadım. Ya da duruma göre kendiminkini yaratırdım.

Bu bir sürü şeyi başlattı. Hem de çok. Bazıları kötü. Bazıları çok kötü.

Ama çoğu harikaydı.

Bana gelince, Indy'nin başı belaya girdiğinde ve ben de olaya dahil olduğumda, Rosie'nin peşindeydik çünkü ortadan kaybolmuştu. Ve kimse onu bulamayınca, ben buldum.

İşte o zaman böcek tarafından ısırıldım. Babam ve kardeşlerim gibi ben de bu belalı soruşturma işinde iyiydim.

Doğal bir şey.

Ben de yapmaya devam ettim.

Aptal olduğumu düşünme.

Ben değilim.

Yol boyunca çok şey öğrendim. İlk başlarda bunu sadece arkadaşlarım için yapıyordum, etrafı gözetliyordum, aldatan bir eski sevgilinin mallarını almak gibi şeyler yapıyordum, bunun gibi şeyler.

Ama ben her zaman durumla ilgilendim.

Sonra arkadaşlarım arkadaşlarına anlattı ve referanslar aldım. Sonunda işler ciddileşti.

Ama ben bir Nightingale'im. Ciddiyetten kaçmam. Hiç şansın yok.

Ama Ren yanıliyordu. Sağlam bir ağımdı vardı. Desteğim vardı. Çünkü yardım aldım.

Ortaklarımdan biri Darius Tucker. Lee'nin en iyi arkadaşlarından biri (ve benim de). Lee ile okuldayken takılmaya başladığından beri sevdiğim ve sevdiğim harika bir adam. Şimdi daha çok sevdiğim harika bir adam çünkü havalı, nazik, arkamı kollayan ve bana inanan biri.

Aynı zamanda eski bir uyuşturucu satıcısı ve şu anda Lee'nin Nightingale Investigations adlı ajansında çalışan bir özel dedektif.

Darius takastan kurtulmuş olsa da bu herkesi tanımadığı anlamına gelmiyor. Ve onları tanımıyorsa bile, onları biliyor.

Diğer ortağım Brody Dunne, ezelden beri bir başka arkadaşım. Brody bir bilgisayarçı Yo-Yo Ma'nın çellosu, Stephen Hawking'in denklemi ve Tex'in espresso makinesi gibi çalıştırabilen bir erkek çocuk (yaşı erkekten çok erkek olduğunu söylese de).

Gördüğünüz gibi, her ikisi de sahip olunması gereken iyi ortaklar.

Dün gece başka bir arkadaşım olan Faye'in erkek arkadaşının babası bir pislik olduğu için diri diri gömüldüğünü öğrendim.

Sorma, bu çok büyük bir hikaye.

Her neyse, birinin devreye girmesi gerekiyordu. Bir süredir durumu izlediğim için bunu yapabilecek durumdaydım.

Ben de öyle yaptım.

Ve ben onun hayatını kurtardım.

Ancak Ren'in haksız olmadığını söylemek gerekir (gerçi bunu ona itiraf etmeyecektim).

Faye'in erkek arkadaşının babası da dahil olmak üzere olaya karışan erkekler iyi insanlar değildi.

Yakın bile değil.

Hızlı İleri Vuruş Oyunu

"Bu bana son söyleyeceğin şey mi?" Ren'e bağırdım.

"Bebeğim-"

Omuzlarını ittim ve onu yatakta yuvarlanabileceğim kadar geriye sallamayı başardım.

Bunu yaptım, "Bana bebeklik yapma" diye bağırdım.
Ren bir kolunu karnıma doladı ve beni yatağa geri çekti.
Sonra beni vücuduyla sardı.

Bu, Konuşmalarımız sırasında sık sık kullandığı etkili bir manevraydı çünkü hayalarına bir diz indirebilirdim, ama kavga etmediğimiz zamanlarda hayalarını olduğu gibi sevdiğim için bunu yapmaktan nefret ediyordum.

Bunun dışında, benden daha büyük, daha ağır ve daha güçlüydü, bu yüzden tamamen mahvolmuştum.

Sergi B-Ren, fiziksel avantajlarını kullanarak otoriter ve yüzüme karşı daha fazla fırsat elde etmekte hiçbir sorun yaşamadı.

"Bırak beni," dedim. "Beni dinle."

"Bırak beni," diye emrettim kalçalarımı sallayarak.

Kalçalarım tekrar yatağa yerleştğinde Ren hâlâ üzerimdeydi.

Siktir!

Sonra elleri yüzümün iki yanını çerçevelemek için hareket etti. Başını eğdi, böylece görebildiğim tek şey oydu ve sesi hiç kullanmadığı bir sestti.

Derin ve tatlıydı, ama aynı zamanda ağır ve kalındı ve beni biraz korkuttu (belki de iyi bir şekilde), "Ally, bebeğim, beni dinle. Seni önemsiyorum, benim için bir şey ifade ediyorsun ve seni bulana kadar seni güvende tutacak oksijen tüpü olmadan üç fit toprağın altında bir kutuda görmek istemiyorum. Beni anlıyor musun?"

Beni önemsiyordu.

Onun için bir şey ifade ediyordum. Evet.

Doğru.

Ona verirdim. Bu bir belki idi.

Sadece başka birini çok daha fazla önemsiyordu.

"Otoriter, sinir bozucu, yüzüme karşı ne yapacağımı söyleyemeyeceği halde söyleyebileceğini sanan bir pislik olduğunu anlıyorum, sana ne kadar sık bunun benim lanet hayatım olduğunu ve istediğimi yapacağımı söylesem de," diye karşılık verdim.

Gözlerinde o kadar hızlı bir şey parladı ki, "Ally-" diye başlamadan önce ne olduğunu yakalayamadım.

"Şimdi, bırak beni. Yapacak işlerim var. Denver'a, eve dönmem gerek."

Vücudu benimkini yatağa bastırdı. "Bu işi burada bitiriyoruz."

"Bana uyar," diye hemen kabul ettim. "İşimiz bitti. Beni yalnız bırak ve işimiz bitsin." "Hepsi" kelimesini alaycı bir şekilde söyledim.

Yüzü de daha önce hiç görmediğim bir yüze dönüştü. Tatlı değildi. Sabırsız değildi.

Çileden çıkmıştı.

Daha önce de kızgındı, hatta gerçekten kızgındı (birbirimize çok bağırdığımızla ilgili yukarıda bahsedilen notlara bakın).

Ve öfkesinin fiziksel bir varlığı vardı. O kadar ki, ağırlığı bir odayı doldurabilirdi.

Ama bu farklıydı.

Oda her zamanki boğuculuğunu hissettirmiyordu. Hareketsizdi.

Ve bu beni korkuttu.

"Sana benim için bir şey ifade ettiğini söyledim ve sen bana bunu konuşmak için on dakika vermeyecek misin?" diye sordu aldatıcı bir sessizlikle.

"Hayır, çünkü senin için kabul edilebilir olan tek sonuç benim için kabul edilemez, bu yüzden konuşacak bir şeyimiz yok."

Başını salladı, hâlâ çok ama çok kızgın görünüyordu.

"Unh-unh. Çok ileri sarmışsın. Sanki senin için her şey aynıymış gibi benimle olan ilişkini bitirdin."

"Evet öyle," diye kestirip attım (yalan!).

"Saçmalık," diye karşılık verdi (yalan söylediğimi biliyordu).

"Sana daha kaç kere söylemem gerekiyor? Biz seks

arkadaşıyız, Zano."

Başını tekrar salladı, başparmağı yanağımda gezindi ve yüzü benimkine o kadar yaklaştı ki dudakları neredeyse benimkine değecekti.

"Hayır, bebeğim, değiliz. Benim de seks arkadaşlarım oldu, Ally. Ve hiçbiri senin içine girdiğimde, her girdiğimde senin görüldüğün gibi görünmedi. Sanki bir parçan kaybolmuş ve şimdi bulunmuş gibi."

Oh, kahretsin.

Muhtemelen ben de öyle görünüyordum.

Çünkü içime girdiğinde, tam olarak böyle hissettirdi.

Gözlerim uzaklara daldı.

"Bana bak," diye emretti.

"Bırak beni," diye karşılık verdim.

Sustu.

Ona izin verdim ve bekledim, bunun Ren'in pes edeceği, yuvarlanacağı ve başka bir gün savaşmak için bekleyeceği bir sabah olmasını umuyordum.

Öyle bir sabah olmayacaktı. Konuşmaya devam ettiğinde bunu anladım.

"Şimdiye kadar kardeşlerin bunu öğrenmiş olacak. Denver'a gittiğinizde akıllarını kaçıracaklar."

"Bunu atlatırlar."

"Onlarla dalga geçtiğini sanıyorsan yanılıyorsun Ally. Lee ve Hank o kasabada olup biten her şeyi biliyorlar ve senin ne zamandır bu işi yaptığını da biliyorlar. Hata yapma, mesafeliydiler ama senin işinin içindeydiler. Bunun bir kısmı göz kulak olmak, bir kısmı da arkayı kollamak içindi. Ama hiç bu kadar derine inmedin ya da bu kadar ileri gitmedin."

Gözlerimi tekrar ona kaydırdım.

"Flaş haber, Zano. Ben Nancy Drew değilim, liseden yeni çıkmış bir hobi olarak suçları çözüyorum. Ben büyük bir kıyım. Kardeşlerimin bildiğini biliyorum ve kardeşlerimin ne düşündüğü umurumda değil."

Güzel gözlerinde bir şey titreşti. Öfkesi çoktan gitmişti ve tam o sırada sesi tekrar tatlıya döndü.

"Bebeğim, seni etkilemeye çalışıyorum, bu farklı. Daha önce yaptığın şeyler beni endişelendiriyordu. Ama şimdi telaşlandım."

Sonra bir şey oldu.

Beni neyin etkilediğini bilmiyordum. Sesindeki yeni ton. Yüzündeki o ifade. Akıllara durgunluk veren, ruhu zenginleştiren, hayatı değiştiren bir seks gecesinin ardından sıcak, sert bedeninin yatağıma bastırması. Dün gece neler olup bittiğini öğrendiğini ve bana ulaşmak için Denver'dan tüm kötü olayların yaşandığı Colorado'daki dağ kasabası Carnal'a gitmek için saatlerce araba kullandığını bilmek. Ya da söylediklerinde ciddiymiş gibi konuşması.

Her neyse, beni Ren ile daha önce hiç yapmadığım bir şeyi yapmaya yöneltti.

Kabul ettim.

Ama bunu sessizce

yaptım. "Seni

anlıyorum."

Gözlerini kırptırdı. "Beni anladın mı?"

Başımı salladım, tekrar söylemeyecektim.

Gözleri keskinleştirdi ama yüzü temkinli bir hal aldı. "Belki de tam olarak ne elde ettiğinizi anlamalıyım."

Bu, seks arkadaşları için tuhaf bir şeydi ve bu kalıbı kırdığımızı kabul etmek zorunda kalmamın bir başka yoluydu. Bu aynı zamanda Ren'in aslında seks arkadaşı olmadığımızı ama birlikte olduğumuzu vurgulamak için sürekli kullandığı bir şeydi. Sadece randevulara çıkmıyor ya da birbirimizin aileleriyle tanışmıyorduk ... henüz ("henüz" kısmı Ren'e aitti).

Ve bu garip şey, onun beni tanımasıydı. Ben de onu tanıyordum. Seks yaparken ve yapmazken dikkat ediyordu. Ben de aynısını yaptım.

Bu yüzden bu soruyu sorması şaşırtıcı değildi.

"O adamlar kötü adamlardı," diye açıkladım. "Ne kadar kötü olduklarını biliyorum Ren. Aylardır onları araştırıyordum." Yüzü korumasız kaldığı ve gözleri ısınmaya başladığı için elimi göğsüne koydum. "Ama Faye'i diri diri gömdüler. Riskleri biliyordum. Onları tarttım ve

Arkadaşım o kutudan nefes alarak çıktı. Zar zor ama başardı."

Başparmağıyla boğazımı okşayabilmek için ellerinden birini boynumun yanına götürdü. Bu da yeni bir şeydi. Yine de ona bu şekilde şefkat göstermesi için pek fırsat vermiyordum ve bunun iyi bir şey olduğunu düşünüyordum çünkü inanılmaz derecede hoş hissettiriyordu.

"Gececeğin bir yol olacak," dedi nazikçe. "Öyle bir yol ki, arkanda ne kadar ateş gücü olursa olsun, seni aşağı çekmeye çalışacaklar. O noktaya gelmeni istemiyorum bebeğim."

Alışılmadık bir şekilde, öfkeli bir ses tonundan ziyade sakin bir ses tonu kullandım, "Tam olarak aptallık etmiyorum. Brody ve Darius yanımda. Dikkatliyim."

Bu sadece çoğunlukla doğrudu.

Elimi göğsünden yukarı kaydırdım, bu keşfedilmemiş yakınlık ve paylaşım alanını keşfediyordum ve boynunun yan tarafına sardım, baskı uyguladım. Bana istediğimi verdi ve yüzü daha da yaklaştı.

"Bunu yapmak hoşuma gidiyor, Ren. Hoşuma gidiyor. Hayatımda pek çok şey denedim. Lisans diplomam var. Sertifikalı bir radyoloji teknisyeniyim. Tırnak yaptım. Ve otuz iki yaşımdayım. Şimdi yarı zamanlı olarak bir kitapçıda/kahvecide çalışıyorum ve tam zamanlı olarak içki satıyorum. Bunların hiçbirini yapmaktan, sizin yapmamdan hoşlanmadığınız şeyleri yapmaktan hoşlandığım kadar hoşlanmıyorum. Bu yüzden sadece sizin değil, pek çok insanın hoşuna gitmediğini bildiğim halde yapmaya devam ediyorum. Çünkü hoşuma gidiyor. Doğru geliyor. Sonunda ne olmak istediğimi bulmuşum gibi geliyor. Sanki sonunda kendimi buldum."

Beni inceledi ve ilk kez tek kelime etmedi.

Yine alışılmadık bir şekilde mantıklı konuşmaya devam ettim.

"Dün gece ilişkiye girdiğim adamlar için endişelendiğini biliyorum. Darius ve Brody de öyle. Ben de öyle. Ama arkadaşımı kurtarmak için hesaplanmış bir risk aldım. Arkamı kollayacağım ve iyi adamlar da arkamı kollayacak. Yani bana bir şey olmayacak."

Beni incelemeye devam etti ama söyleyecek başka bir şeyim yoktu.

Sonunda konuştu.

"Biliyor musun, sadece söylüyorum, bu boku bana kıcıma bağırarak yerine bana söylediğin gibi söyledin, ta ki bağırmanı durdurmak için sahip olduğum tek seçenek kıcına dokunmak olana kadar, yaklaşık on ay önce nüfuz etmiş olabilir."

Bununla ilgili bir şey beni güldürdü.

Belki de komik olduğu içindir.

Ve bunda hoşuma giden bir şey vardı. Sadece beni dinliyor gibi görünmekle kalmıyor, aynı zamanda beni duyuyor ve anlıyordu.

Ve bu hoşuma gitti.

Gülmeyi bıraktığımda Ren bana gülümsüyordu.

Kalbim küt küt atmaya başladı.

Sürekli kavga ettiğimiz ve kavga etmediğimiz zamanlarda da ağız başka şeylerle meşgul olduğu için bu tür şeylere pek rastlamadım.

Ama tıpkı şimdi olduğu gibi, Ren Zano'dan bir gülümseme aldığımda, bu doğrudan kalbime çarptı.

Gülümsemesi sırtmaya dönüştü ve gözleri yüzümde gezindi, gözlerinde tam olarak anlayamadığım bir şeyler oluyordu. Ama her ne ise bir anlamı var gibiydi.

Bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyordu, ama daha iyi düşündü ve sessiz kaldı.

Ben yapmadım.

"Dağları severim, ama ben ve çocuklar buraya erzaksız geldik ve evde yapacak işlerim var, bu yüzden harekete geçme zamanı gelmiş olabilir."

"Doğru," diye cevap verdi. "Caddenin karşısında bir eczane var. Oraya gidip diş fırçası falan alacağım. Caddenin aşağısında da bir kahve dükkânı var. Şifonyerin üzerindeki küçük cezvede kahve yapmak ister misin yoksa sana gerçek bir kahve almamı ister misin?"

Ona baktım.

Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştık, yarı normal davranıyorduk ve her zaman deli değildik.

Bu kadar düşünceli olabilmesi beni biraz şaşırtmıştı.

Hayır.

Bu doğru değildi.

Onun bu şekilde davranabilecek bir adam olduğunu biliyordum. Sık sık düşünceli eğilimler gösterirdi. Mesela barmenlik vardiyasından sonra sabahın köründe evine gittiğimde bana bir şeyler yiyip yemediğimi sorar ve bir miktar spagetti sosu ya da cannelloni yaptığını ve beni beslemek için ısıttığını görürdüm. Ve muhtemelen bunu sadece kendisi için yapmadığını, daha sonra beni beslemek için de hazırladığını biliyordum.

Bunun gibi şeyler.

Ama herkesin yemek yemesi gerekiyordu, bu yüzden düşünceli olmak için yolundan çıkmak mı? Bunu hiç görmemiştim. Çoğunlukla ona hiç şans vermediğim için.

Geçen Noel hariç, o zaman gerçekten düşünceli davranmıştı.

Belki de düşünceli davrandığı için ona şaşkın şaşkın bakmıyordum.

Belki de bunu yapıyordum çünkü bu daha fazla düşüncelilik gösterisi beni etkiledi.

Kahretsin.

"Ben, uh ..." Başladım ve durdum çünkü kendime gelmem biraz zaman aldı - Ren'le bu şekilde olmak ne kadar güzeldi. Ama başardım ve devam ettim. "Burada kahveyle başlarız ve eve dönerken gerçek bir tane alırız. Ama bir diş fırçası da fena olmaz."

"Yakaladım seni," diye mırıldandı, dudaklarını dudaklarıma değdirmek için yaklaştı ve bunu sebepsiz yere yaptı. Daha önce hiç yapmadığı bir şey.

Sonra çekildi, üzerimden yuvarlandı ve yataktan çıktı. Yorganı üzerimden çekti (yine düşünceli bir şekilde) ve giyinmeye devam etti.

O anda Ren'in çıplaktan giyinik hale gelişini izlerken hiçbir şey düşünemez hale geldim ve öylece uzanıp bunun (ve içimde yarattığı sıcaklığın) tadını çıkarmaya kendimi bıraktım.

Dizi o kadar iyiydi ki bittiğinde bazı bölümlerini kafamda tekrar tekrar oynatıyordum ve bu beni

Ren yatağa geri döndüğünde hareketsiz bir hedefti.

Bir elini boynumun arkasına doladı, beni yukarı çekti ve tekrar ağzını ağızıma değdirdi.

"Birazdan dönerim," diye mırıldandı.

Bana, gözlerini içimdeki sıcaklığı artıracak şekilde ısıtan küçük bir sırtıış attı, sonra kapıya doğru yürüdü ve kapıdan geçti.

Uzun bir süre kapıya baktım.

Sonra bir yıl önce saçımın arkasına mırıldandığı isim... yatakta, çıplakken, bana sarılmış uyurken mırıldandığı isim... benim olmayan bir isim... aklıma geldi.

Ve bana bunun gerçek olmadığını hatırlattı. Ren'in gerçek olmasını istediğine gerçekten inanmışım.

Ama hiçbir zaman istediğim gibi olmayacağını biliyordum.

Bu yüzden onun sıcaklığını ve düşünceliliğini bir kenara ittim, yataktan fırladım ve kahveye başladım.

Döndüğünde duştaydım ve duшта bana katıldığında döndüğünü anladım.

Benim ıslak ve sabunlu, Ren'in ıslak ve çıplak olması bir şeyler olduğu anlamına geliyordu ve bu şeyler arasında küçük bir Colorado dağ kasabasındaki orta fiyatlı bir otelin banyo odasında fayanslara karşı orgazm olmam da vardı.

Ren'in bana verdiği her orgazm gibi (evet, "her" dedim ve bu yalan değil), acayip doğruydı.

Ben sutyenim ve iç çamaşırlarımla, Ren ise boxer'ıyla. İkimiz de küçük lavaboda dişlerimizi fırçalıyorduk, ben daha önce bilinmeyen başka bir yakınlaşmadan hoşlanmaya hazırlanırken, Ren bana olmamızı istediğı "biz "i sonsuza dek ortadan kaldıracak cephaneyi verdi.

Bunu köpüğü tükürerek, çalkalayarak ve ağzını havluyla sildikten sonra aynada gözlerimi yakalayarak yaptı.

Sonra dedi ki, "Ava ve Stark'ın düğün davetiyesini aldım. Düğün partisinde olduğunu biliyorum ama seni de götüreceğim."

Fırçam hâlâ ağızımdaydı ama içim buz keserken gözlerim ona kilitlendi.

Kendimi zorla donmaktan kurtardım, fırçayı ağızımdan çıkardım ve köpükler içinde "Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordum.

Kaşları birbirine çarptı ve "Hayır" diye cevap verdi. Öne doğru eğildim, tükürdüm ama durulamadım.

Elimin tersiyle ağızımı sildikten sonra tekrar konuştum ve kelimelerim ısırarak çıktı.

"Benimle dalga geçtiğini söyle," diye talep ettim.

Geriye doğru sallandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu, sinirli olduğunu bildiğim ve bir cevap beklemediğim bir şekilde mırıldandı, "Tanrım, şimdi kışında ne var?"

Öyleydi.

Benimle tamamen dalga geçiyordu.

Ve bu beni yaktı.

Öfkeyle değil.

Acıyla.

O kadar çok ki, sesim gerçekten zayıftı - lanet olsun, zayıftı - cevap verirken, "Kışım da olan şey, Ren, aşık olduğun kadının düğününe seninle gitmemi istemen. Bu," sesim - lanet olsun! - bu kelimedede kırıldı, ama devam ettim, "kışım da olan şey bu."

Yüzündeki şoku fark ettim. Her özelliğine sinen ve gözlerinden fışkıran şoku fark etmemek zor olurdu.

"Ne oluyor lan?" diye fısıldadı.

"Yani hayır," diye fısıldadım, acı hâlâ sesimi etkiliyor ve titrek çıkmasına neden oluyordu. Ama bunu durduramadım. Denemek için içimde bir güç de yoktu. "Seninle Ava ve Luke'un düğününe gitmeyeceğim. Ayrıca," diye yutkundum, "bana böyle bir şey sorduktan sonra aramızdaki bu saçmalık bitti. Bitti. Artık seks arkadaşı yok. Artık hiçbir şey yok."

Ve bunun üzerine, banyodan tepinerek çıkmadım. Koştum.

ONE

Sen Bir B lb ls n Rock Chick Rewind

On    ay önce. . .

Ren Zano'nun Cheesman Park'taki muhteşem evinin yatak odasında bulunan şarap rengi  ar afly sayvanly yatağında uyandım ve bunu yaptığımı biliyordum.

Bunun bana olacağından emin değıldim. Kabul etmek istemiyordum ama olmayacağını düşünmeye başlamıştım.

Bu bazı kadınların başına geldi. Hayatları boyunca aradıklarını bulamadılar.

Ona bakınca bile kanınızı ısıtan adam.

Size gülümsediğinde kalbinizin k t küt atmasına neden olan adam.

V cudunuzla o kadar uyumluydu ki ellerini, ağızını, sözlerini, her  eyini kullanabilir ve  arkı s yletebilirdi.

 lk seferinde bile.

Ya da şöyle söyleyeyim, Ren'in ve benim durumumuzda, ilk    zamanlar.

Ve ilginç, çekici, belki biraz sinirli ve gizemli (ama bu birazcık çok ateşli ve çok hoşuma giden bir şeydi) ve sizden hoşlandığı -i inize girmek istediğı anlamında- ve bu şekilde bir süre devam edeceğı konusunda hiçbir çekincesi olmayan adam.

Belki de sonsuza kadar.

Tamam, dün gece Herman's Hideaway'in otoparkında Ren, Hot Bunch'tan (diğer bir deyişle karde imin adamlarından) Luke ile arkadaşım Ava yüzünden kavga etmişti.

Ama sonra Luke yanlışlıkla Ava'nın kafasına dirsek attı. Porsche'sine binip gittiler ve ben otoparkta kaldım.

Ren'e maço bir pislik olduğu ve lanet olası bir otoparkta kavga ettiği için (yani, gerçekten mi?).

Sonra hâlâ kızgın olduğunu fark ettim. Ava'yı umursamıyor gibi görünüyordu (ve bunun bir nedeni vardı - bir bok fırtınasının ortasındaydı, Rock Chicks için alışılmadık bir şey değildi), bu yüzden ona birkaç içki almaya karar verdim.

Bu öneriyi sunduğumda, bir an için sinirlenmeyi bıraktı, bana yukarıdan aşağıya baktı ve kabul etti.

Bu bizi barmen olarak çalıştığım My Brother's Bar'a götürdü. Arka köşede bir kabin bulduk ve bir tane bağlamaya başladık.

İlk başta Luke/Ava/Ren üçgeni konusundan kaçındım çünkü Luke kendini toparlıyor gibi görünüyordu ve bunun geri kaymasını istemedim. Özellikle de kafayı bulmaya niyetliyse. Bir başka seksi erkeğin Rock Hatunlarından biri için sözlü olarak ve özellikle sarhoşken bile çıldırmasını izlemek istemedim.

Bu benim eğlenceli bir gece anlayışım değildi.

Indy, Lee tarafından takip edildiğinde bunu yaşamıştım.

Ve Lee'nin en iyi arkadaşı Eddie arkadaşım Jet'in peşine düştüğünde.

Ve Hank karar verdiğinde, onun için Roxie'ydi.

Ve ayrıca Lee'nin adamlarından bir diğeri, Vance, sonunda Rock Chicks'e dahil ettiğimiz bir kadına, Jules'a gözünü diktiğinde.

Ve son olarak, şu anda Luke'un bir başka arkadaşım Ava'yla olan iddiasının çılgın sularında yüzüyordum.

Tüm bunların heyecanlı olmadığını söyleyemem -bazen çok heyecanlı, bazen komik, bazen de azımsanmayacak kadar delice- ama sonu her zaman iyiydi. Erkek kıza, kız erkeğe kavuştu ve herkes mutlu oldu.

Arkadaşlarım için ne kadar mutlu olsam da - ki hiç kuşkunuz olmasın, mutluydum ve sürüşlerinin sonuna geldiler,

Modern zaman masalları her türlü hastalıklı, lezzetli eğlenceydi - benim için gerçekleşmeyeceğini düşünüyordum.

Ama yakın zamana kadar bir süredir iyi bir adam olan Carl'la çıkıyordum. Benden hoşlanıyordu, seks harikaydı, şakalaşmalar neredeyse daha iyiydi, ama onda bir şeyler bana göre değildi.

Indy'nin Lee'ye, Jet'in Eddie'ye, Roxie'nin Hank'e baktığı gibi bakmama neden olmadı (sanırım beni anladınız).

Sanki oymuş gibi. Sanki arayış bitmişti. Sanki destansı bir yolculuk yapmış ve en çılgın hayallerimin ötesinde bir hazine bulmuştum.

Genelde böyle şeyler düşünmezdim.

Ben bir Rock Chick'tim. Bir sürü arkadaşım vardı. Bir sürü güzel zaman geçirdim. "Her şey serbest" kavramı benim için oldukça gerçekçiydi. Aklımdan geçenleri söylemekte bir sorunum yoktu. Ve eğer durum bunu hak ediyorsa bir drama yaratma konusunda da sorunum yoktu. Birisi durumun bunu hak ettiğine katılmıyorsa da umurumda değildi.

Ben bendim.

Kız gibi

değildim.

Romantik değildim.

Fantezilerim yoktu (vibratör kullanırken gelenler hariç).

Parlak zırhlı şövalye konsepti benim için hiçbir şey ifade etmedi diyelim.

Ayrıca çitleri, iki buçuk çocuğu, fırında köfteyi ve Letterman sırasında on dakika süren misyoner sekse ve ardından rüyasız uykuya yol açacak sarılmayı da istemiyordum.

Ama Rock Piliçlerimin aldığı bu değildi.

Başka bir şey alıyorlardı. Büyük, cesur, bereketli ve şaşırtıcı bir şey.

Birincisi, seks hayatları hakkında her şeyi biliyordum ve misyoner menüdeydi ama tek seçenek olmaktan çok uzaktı.

Ama bu değildi. Yakınından bile geçmedi.

Ve ben de kendim için bundan biraz istemeye başlamıştım.

Carl kısa bir süre önce FBI'a kabul edilip eğitim için Virginia'ya gittiğinde benim de gelmemi istemişti.

Ben gitmedim. Onun yerine, gitmesine izin verdim.

Berbattı ama benim için o değildi. Onu sevdim, harika zamanlarımız oldu.

Ama ben istedim.

Bu yüzden muhtemelen hayatımda gördüğüm en yakışıklı adamın, arkadaşım olabilecek ama zaten kendine ait seksi bir erkeği olan (henüz bunu kabullenmemişti) bir kadın için özlem duymasını dinlemek pek de istediğim bir şey değildi.

Ama Ren bunu yapmadı.

Bira ve burbon aktıkça ikimiz de konuşkanlaştık. Birkaç şeyi hemen fark ettim.

Hafif sıklet değildi. İçkisini tamamen tutabiliyordu (benim gibi). Doğru ya da yanlış, bence bu çok seksiydi. Bu onun da benim gibi hayattan istediği gibi zevk aldığıının bir göstergesiydi.

Bu, kolay hissetmediğimiz ve daha kolay hissetmeye başladığımız anlamına gelmiyordu. Ancak bu durum bizi yüklü olmaya götürmüyordu, bu da bizi özensiz, aptal ve itici olmaya götürüyordu.

Ve olay geride kaldığında, bir kez bile Ava ya da Luke'tan bahsetmedi.

Beni sordu.

Ve sesi ilgiliymiş gibi geliyordu.

Ve son olarak, seksi olmasının yanı sıra, tamamen havalı olan seksi bir erkek tarzında, komikti.

Yani sonuçta, neredeyse bir randevu gibiydi. İyi bir randevuydu.

Belki de şimdiye kadar yediklerimin en iyisiydi.

Birbirimizi tanıdıkça, rahatladıkça ve sorular daha anlamlı hale geldikçe daha da iyi oldu. Şakalaşmalar takılmaya dönüştü. Sonra imalı sataşmalar. Sonra Ren kabin koltuğunda bana yaklaşıp beni köşeye sıkıştırdığında fiziksel mesafe buharlaştı. Yapmasını istediğim bir şeydi ve yaptı.

Ama daha fazlasıydı. Bunu yaparken, dikkatini sadece bana odaklayarak, barı eritti ve beni evreninin merkezi gibi hissettirdi.

Bunu hiç hissetmemiştim.

Ama eminim Indy, Jet, Roxie ve Jules'un vardır.

Ve bunların hiçbiri içki ve daha önceki duygusal çalkantılarla ilgili değildi.

Bağlantı kurmakla ilgiliydi.

Ava, Luke ve o gece olanlar bir kenara bırakılmış, Ren'in beni tanınması ve benim de ona karşılık vermem söz konusu olmuştu.

Ve her saniyesinden keyif aldım.

Sonu şöyle oldu:

"Bana bir dakika vermelisin," dedim ona. "Bardan çılgık atarak kaçma dürtüsüne karşı koymakta zorlanıyorum."

Sırıttı.

İzledim ve beğendim.

"Bebeğim, Bears taraftarı olmak suç değil."

"Zano, Denver'lı olup Bears taraftarı olmak kesinlikle bir suç," diyerek Tanrı'nın dürüst gerçeğiyle karşı çıktım.

Kolu kabinin arkasındaydı ve aniden parmakları saçlarımdan arasından süzüldü, omzumdan kaydırıldı ve sonra uzaklaştı. Yumuşak, orada ve gitmişken daha fazlasını istemeni sağlayan bir hareketti ve üzerimde büyük bir etki yarattı.

"Babam öldükten sonra uzun süre Chicago'da yaşadım," dedi yumuşak bir hareketten sonra ve onun sözleriyle vızıltılarımla ona daha da odaklandım. "Annem başa çıkamadı, kız kardeşine ve kuzenlerine daha yakın olmak için bizi memleketine geri taşıdı. Üç yaşımdan on üç yaşına kadar oradaydım. Burada doğdum Ally, ama bir Bears taraftarı olarak yetiştirildim."

Broncs'tan nefret etmek için bir neden varsa, o da buydu.

Ama paylaştığı şey derindi. Bana biraz güvenmesi iyi hissettirdi ve bu yüzden göz ardı edilemezdi.

"Baban için üzgünüm," dedim usulca.

"Uzun zaman önce" demeden önce yüzünde anlamadığım bir şey dolaşıyordu.

Bunu ilginç bir yanıt olarak buldum.

"Indy beş yaşındayken annesini kaybetti. Onu kaybettiğimizde ben de beş yaşındaydım. Katie Teyze her zaman yanımdaydı, bu yüzden benim için ikinci bir anne gibiydi." Bir elimi uzattım ve kalçasına doladım. "İnsanlar senin nerede olduğunu anlamaya çalıştıklarında anlayamadıklarını biliyorum çünkü onlar sen değiller. Ama öyle bile olsa, seni anlamasam da, yine de anlıyor gibiyim."

Sonra gözlerine bir şey girdi, orada kaldı ve ben bunu anladım. Çok hoşuma giden tatlı ve sıcak bir karışımdı.

Elini benimkinin üzerine koydu ve "Teşekkürler tatlım" diye mırıldandı.

"Ve bir ebeveynin ölümü hakkında küstahlık etmek istemem," diye başladım bizi daha az derin, melankolik sulara taşımak için. "Ama Broncos Country'de bir Bears taraftarı olmanın size kabul edilebilir bir geçiş sağladığını söyleyeceğim."

Bu bana bir sırtış daha kazandırdı.

Sonra gözleri benimkilere kilitlendi ve sordu: "Kardeşlerin, ailen, sanırım beni tanıyorsun."

Onu çok iyi tanıyordum. Ne istediğini de biliyordum.

Hayatım boyunca Denver'da yaşadım. Nüfusun geniş bir kesimini kapsayan uzun bir arkadaş grubum vardı. Ailemde iki polis ve bir özel dedektif vardı. İşimi yapıyordum, etraflı araştırıyordum ve bazen bu beni Denver'ın bel altı bölgelerine götürüyordu.

Zanolar hakkında her şeyi biliyordum.

Özellikle de Ren'in amcası Vito'nun bir suç patronu olduğu gerçeğini. Onun yaptıklarından uzak durdum. Zano'ları düşman edinmediniz ve nasıl yaparsanız yapın onların işine karışmadınız.

Ren'in amcası için çalıştığını da biliyordum.

Sokakta konuşulanlara göre operasyonun yasal kısmından sorumluymuş. Temiz olmaktan çok uzak olan kısmı gizlemek için kullandıkları kısım.

Ama bu tür şeylerin herhangi bir parçası sizi yine de kirletiyordu.

Dahası, Vito'nun emekli olduğunda aile işini devralması için Ren'i yetiştirdiği yaygın olarak biliniyordu.

Bu da eninde sonunda her türlü pislığe bulaşacağı anlamına geliyordu.

O anda, içimde az miktarda burbon ve bira varken, onun derin sesi, yakışıklı yüzü, inanılmaz vücudu bana yakinken, umurumda değildi.

Kardeşim Lee'nin hızlı ve gevşek davrandığı ve işi bitirmek için yapması gerekeni yapmaktan çekinmediği de Denver'daki bazı gruplarda sır değildi. Yapması gereken şey de her zaman yasal olmayabilirdi.

Lee'ye hayrandım. Çok havalıydı, kimsenin onun hakkında ne düşündüğü umurunda değildi ve kendi yolunu çizdi.

Peki ben kimim ki yargılayayım?

Ama işin özü şuydu: Ben bendim ve bir şey istiyorsam onu alırdım ya da alırdım, durum ne olursa olsun. Ve Lee gibi, kimsenin ne düşündüğü ya da onu nasıl elde ettiğim umurumda değildi.

Ve o anda Ren Zano'yu istedim.

Her zaman beyaz şapkalı bir kız olduğumu düşünmüştüm. Her zaman iyi adamı seçerdim.

Ama belki de şapkanın biraz tozlu olmasına aldırmıyordum. "Seni tanıyorum," diye onayladım.

"Yani, beni tanıyorsun. Benimle taksiye binmek, evime gelmek, kıyafetlerini çıkarmama izin vermek ve sonra o güzel vücuda bir sürü başka şey yapmama izin vermekle ilgili bir sorunun mu var?"

Bunu sorarken gözleri önümde geziniyordu.

Bana gelince, o bunu sorarken meme uçlarımın sertleştiğini hissettim. Sorusunun cevabını da biliyordum.

Bununla ilgili hiçbir sorunun yoktu.

Ben de dedim ki, "Aslında, bunu yapmazsan bir sorunun olur.

bunların hiçbirini yapmayın."

Gözleri tekrar benimkilere döndü. Normalde çok güzellerdi.

Açık bir beklentiyle sıcak, inanılmazlardı ve bana inanılmaz şeyler yaptılar. Hayatımda ilk defa,

Bir erkeğe bakarken bile mini-orgazm olabiliyordum.

Cüzdanını çıkardı. Sonra masanın üzerine bir sürü banknot attı, elimi tuttu ve beni kabininden dışarı çekti.

Sonra beni bir taksiye bindirdi.

Bana ilk orgazmımı onun evindeki merdivenlerde yaşattı ve bunu yapmadan önce tüm kıyafetlerimi çıkarmadı.

Sonraki ikisi onun yatağındaydı ve ikimiz de çıplaktık.

Seks ve içki ikimizi de bayılma noktasına kadar yıpratmıştı, şarap rengi çarşaflarında birbirimize dolandığımızda, onu bulduğumu biliyordum.

Büyük, cesur, bereketli ve şaşırtıcı bir şey.

Köfte ve misyoner seksle ilgili olmayan bir şey.

Sarsıntılar, hızlı dönüşler, beklenmedik duraklar ve tüyler ürpertici düşüşlerle dolu inişli çıkışlı bir yolculuk olacak bir hayatı dört gözle beklemek ve her dakikasını sevmekle ilgili bir şey.

Şarap rengi çarşafların üzerinde uzanırken, Ren'in vücudu ve sıcaklığı sırtıma doğru kıvrılırken, kolu bana dolanırken, daha da yakınlaşırken gülümsedim. Eli yukarıya doğru kayarak göğsümün etrafında kıvrıldı ve yüzünün saçlarımın arkasına gömüldüğünü hissettim.

Daha büyük gülümsedim.

Sonra uykulu bir şekilde "Ava" diye mırıldandı.

Zihnim boşaldı, kalbim sıkıştı ve gözlerim kırıştı.

Eli göğsümden çekildi ama kolu etrafımda kaldı, vücudu sırtıma bastırdı.

Hareket
etmedim.

Sonra
hareket
ettim.

Dikkatlice kolunun altından kaydım ve ondan uzaklaştım. Sessizce yataktan kalktım. Gizlice kıyafetlerimi buldum ve giydim.

Ayakkabılarım hariç hepsi.

Ahşap zemininde ses çıkmasın istedim.

Yatakta uyuyan güzelliğine baktım, zeytin rengi teni belden yukarısını açıkta bırakan belirgin kaslarını örtüyordu, siyah saçları alnına düşüyordu, yakışıklı yüz hatları uykuda neredeyse çocuksu (ama yine de ateşli) bir hal almıştı ve dudağındaki kesik Luke'un yumruğuyla oluşmuştu.

Ona ait her şeyi içime çekerken, içimde bir şeylerin öldüğünü hissettim.

Bahsettiğim gibi, kız gibi değildim. Romantizme ya da fanteziye yatkın değildim.

Bunu kendime sadece bir kez vermiştim. Hayır, Ren bana vermişti.

Bir gecede, tüm kızlarımın elde etmesini izlediğim modern zaman peri masalına beni inandırdı ve hayatın benim için böyle bir şey sakladığına beni inandırdı.

Ve bunu istememi sağladı.

Ava. Derin, uykulu mırıltısının anısı beynime saldırdı.

Bunu duyunca, her şeyi elimden aldı. Ben de oradan siktir olup gittim.

On beş buçuk saat sonra . . .

Kapıya vurulduğunu duyduğumda gözlerim açıldı.

Komodinimin üzerindeki saate baktım.

Tanrım, gece yarısını geçmişti.

Bu tür şeylerin ara sıra yaşanmadığı söylenemez. Çeşitli konularda çeşitli duyumlar aldım ve bilgiler çeşitli şekillerde bana ulaştı.

Ancak bunların hiçbiri sabahın köründe kapımı çalarak içeri sızmamıştı. Belki sabahın o kadar da erken olmayan saatlerinde, ama herkes komşularımı rahatsız etmemem gerektiğini biliyordu.

Yorganı arkaya attım, komodinimi açtım, şok tabancamı aldım ve çalıştırdım.

Dairemin ön kapısına doğru yürüdüm ve gözümü gözetleme deliğine diktim.

Sonra fısıldadım, "Siktir."

Ren dışarıda durmuş, başını yana çevirmiş, dalgın dalgın koridora bakıyordu.

Kapıya vardığımda vurma sesi kesilmişti ama ne yapacağımı düşünerek dışarı bakmaya devam ederken, dikkatini koridordan kapıma çevirdiğini gördüm. Biraz kızgın görüldüğünü fark ettim ve tekrar vurmaya başladığını izlerken duydum.

Görünüşe göre gitmeyecekti. Dairemi biraz sevdiğimden, ama daha çok komşularımın hepsinin oldukça havalı olmasından hoşlandığımdan - ya tepeler kadar yaşlı, bu nedenle erken yatan ve işime karışacak enerjileri olmayan (koridorda bir muhbirle karşılaşılırsa bunu dikkat dağıtıcı bulmak dışında) ya da genç ve havalı ve Washington Park'ın harika çevresinde yaşamının tadını çıkaran (tıpkı benim gibi) - o dairede kalmak istedim. Ve kapıma vuran seksi bir İtalyan adam komşularımı uyandırabilir ve onları huysuzlaştırabilir.

Şok tabancasını kapattım ve kapımın yanındaki masanın üzerine koydum. Zinciri geri attım, kilitleri açtım ve kapıyı çektim.

"Tanrım, Zano, ölüleri mi uyandırmaya çalışıyorsun?"

Apartmanımdaki bazı kişilerin bir ayağı çukurda olduğu için bu yerinde bir soruydu.

Bu bilgiyi Ren ile paylaşma şansım olmadı. Gözleri beni olduğum yere mıhladı ve daha önce haklıydım.

Kızgındı.

"Ne oluyor lan?" diye sordu. "Ne?" Ben de sordum.

"Ne ..." Burnundan bir nefes aldı. "O." Devam etti ve kaşlarını çatarak bana bakmaya devam etti. "Siktir mi?" diye bitirdi.

Kafam karışmıştı ve kafamın karışmasını pek sevmezdim. Özellikle de gece geç saatlerde, beni beceren ama yakın bir arkadaşına aşık olan ateşli bir adam kapıma dayanıp bana şaşırtıcı ama açıkça kızgın sorular sorarken.

"Ne oluyor lan?" diye sordum.

Bana kaşlarını çatmaya devam etti.

Sonra bana kaşlarını çatarak bakmayı bıraktığı anlaşıldı. Bunu, elini karnıma koyup beni geri ittiğinde ve beni takip ederek daireme girdiğinde anladım.

Kapıyı çarptı. Aklımı kaçırmıştım.

"Zano, alo?" Tersledim. "Seni içeri ben davet etmedim. Ve benim hakkımda bilmen gereken bir şey var, ben bir erkeğin canı ne isterse yapmasından hoşlanacak türden bir kız değilim, özellikle de benim yanımda ve özellikle de yapmasını istemediğim bir şey olduğunda."

"Beni içeri sen davet ettin, Ally," diye cevap verdi. "Merdivenlerimde ağzım bacaklarının arasındayken boşaldığında. Sonra yine yatağında sikim içine girerken boşaldığında. Sonra yine yatağında ağzını sikimin etrafına sardığında. Ve yine yatağında, sikimi sürerken onu bulduğunda. Ve son olarak, tatlı, sıcak, çıplak vücudunu etrafıma sardığında ve yatağında sızdığında."

Tamam, kızların erkekleri hakkında her şeyi ortaya döktükleri ve Asshole'da nasıl iletişim kurdukları çeşitli Rock Chick çene sohbetleri yapmıştım, ama bunu kişisel olarak hiç deneyimlememiştim. Ve Ren az önce akıcı bir şekilde Götlük konuştuğunu göstermişti.

Söylemeliyim ki, pek hoşuma gitmedi.

Bu nedenle, sert bir şekilde "Geri sar ve tekrar dene" diye davet ettim. Davetimi kabul etmedi.

Onun yerine döndü. Işık düğmesini bulduğunu gördüm ve tepedeki ışık yandığında irkildim.

İrkilmeyi bıraktığımda, öfkeli dikkatinin tekrar bana döndüğünü fark ettim ve "Dün gece düşündüğünden daha mı sarhoştun?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdim.

"Demek dün gece neler olduğunu hatırlıyorsun."

"Evet," diye tersledim, sonra onu konuşmak istediğim bir konuya, yani onun gidişine çekmeye çalıştım ama buna fırsat bulamadım.

Konuşmaya devam etti.

"Tüm bunlar dün gece mi oldu?" "Evet!"

Sesim yükseliyordu çünkü dün gece olanları hatırlıyordum. Ve o sabah uyandığımda nasıl hissettiğimi. Ama en çok, ben orada yatarken bana seslendiği ismi hatırlıyordum, onun benim biriciğim olduğunu düşünüyordum ve o da orada, gerçek bedenle hiçbir şansı olmadığı için sadece yapmak zorunda olduğu yedek bir bedene tutunarak yatıyordu.

"Söyle bana tatlım, eğer sarhoş değilsen ve dün gece olanları hatırlıyorsan, neden bu sabah boş bir yatağa uyandım?" diye sordu.

"Yapacak işlerim vardı," diye cevap verdim ve bu tamamen yalan değildi. Her zaman yapılacak işlerim vardı. Meşgul bir kızdım.

"Yapacak işlerin vardı," dedi alçak sesle ve gözleri biraz korkutucuydu.

Ama kolay kolay korkmazdım. "Evet," diye cevap verdim.

"Ve beni uyandırıp gitmen gerektiğini söyleyemeyecek kadar acil miydi?"

"Evet, o kadar bastırıyordu." Şimdi, bu tamamen bir yalandı.

"Ve o kadar acil bir durumdu ki not almak için bir dakika bile bulamadınız mı?"

Tamam, bu saçmalıkla işimin bittiğini söylemem yeterli. Ava'yı beklerken ona düzenli olarak verecek ve Ava'yı asla elde edemeyeceğini anladığında ona düzenli olarak vermeye devam edecek birine ihtiyacı varsa, başka birini bulması gerekirdi.

Bunu ona iletmek için dedim ki, "Dostum, biz takıldık. Hepsi bu kadar. Ya da tek hatırladığım bu. Ama belki de sandığımdan daha sarhoştum. Parmağıma yüzük taktığın kısmı kaçırdım mı?"

Bu söylenecek yanlış bir şeydi ve oda boğucu, baskıcı bir şeyle dolduğunda bunu anladım.

Şaka değil.

Kelimenin tam anlamıyla nefes alamıyordum.

Bahsettiğim gibi, kolay kolay korkmazdım.

Ama gerçek şu ki, hiç korkmadım. Kendimi kontrol altında hissetmediğim ya da kontrolü yeniden kazanmanın bir yolunu bulabileceğimi düşünmediğim bir durum olduğunu hatırlamıyorum. Ayrıca ailemden geçen bir gen sayesinde işler kötüye gittiğinde kontrolü kaybedeceğimi ve bir daha geri alamayacağımı hissedebiliyordum ve kendimi bu tür durumların içinde bulduğumda kaçacak kadar akıllıydım.

Ama tam o anda, Lorenzo Zano'nun öfkesinin katıksız gücüyle boğulduğumu hissederken, bir parça gerçek korku hissettim.

Sonra öfkesi dağıldı.

Kayboldu.

"Anladım" dediğinde bunu anında yaptı. Sen bir Nightingale'sin."

İma ettiği her şeyi anlatan ses tonu karşısında sırtım dikleşti. Ne ima ettiğinden emin değildim, sadece bunun iyi bir şey olmadığını biliyordum.

Ben de "Bu ne anlama geliyor?" diye sordum.

"Yani iki kardeşiniz de Denver'daki yetenekli kadınların çoğunu harcadı. İstediklerini aldılar, çekip gittiler ve bir daha arkalarına bakmadılar. Şaşırtıcı değil, sen bir Nightingale'sin, senin olayın bu. Sik koleksiyonu yapman dışında."

Ve bu çok etkili ayrılık atışıyla döndü, kapıyı hızla açtı ve arkasından çarptı.

Gecenin köründe dairemde durmuş kapıya bakarken kalbimin sıkıştığını hissetmedim.

Buruşup öldüğünü hissettim.

Beklendiği gibi, önümüzdeki günlerde Ava'nın dramı (kısmen Luke'a kur yapmasıyla ilgiliydi, ama çoğunlukla

Rock Chicks'in bela mıknatısı olduğu gerçeği ile ilgiliydi) oynadı, Ren'i tekrar gördüm.

Her iki seferde de Ava'nın işine burnunu sokuyor, ona yumuşak bakışlar atıyor ve sırtını sıvazlıyordu.

Yine de bana baktı. Bir kere.

Ava'nın dramı büyük finale ulaştığında. Ama bana attığı bakış hiç de yumuşak değildi.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde.

Umurumda değilmiş gibi davrandım.

Yine de içten içe bunun mantıklı olmadığını biliyordum. Öldürdüğünü de biliyordum.

TWO

Bir Anlaşmamız Var Rock Chick Rewind

Üç hafta sonra . . .

Cherry Creek'te lüks bir restoran gibi görünen ama daha çok bir tavlama noktası olan Club'ın barında oturuyordum.

Üzerimde, sahip olduğum küçük göğüs dekoltesiyle elinden gelenin en iyisini yapan (ve elinden gelenin en iyisi kötü olmaktan çok uzaktı - elbise kavurucuydu) küçük siyah bir elbise vardı. Ayağımda Indy'den ödünç aldığım, o da Denver'ın önde gelen drag queen'i olan arkadaşımız Tod'dan ödünç almış ve geri vermemiş olan katil bantlı siyah sandaletler vardı.

Tod aldırmazdı. Ayakkabıları konusunda cömertti. Dolabımda zaten üç çift vardı. Onda da benimkilerden iki çift vardı.

Oradaydım çünkü bir arkadaşım olan Helen'in çıktığı Zach Gilligan'ı gözüme kestirmiştim. Bir süredir birlikteydiler ve Helen ondan çok hoşlanıyordu.

Ancak adamın sergilediği bazı davranışlardan kötü bir alışkanlığı olduğundan şüpheleniyordu; cüzdanından birden fazla kez para kaybolmasının nedeni de buydu. Ve geçen hafta, on yıl önce Colorado Üniversitesi'nden mezun olduğunda büyükannesinin ona verdiği elmas kolyeyi "kaybetmişti".

Parasının ve çok değer verdiği elmasın onun burnuna girmesinden korkuyordu.

Onu arkadaşlarıyla biftek yerken, martini içerken, kahkahalar atarken ve çok bariz bir şekilde kafası güzel olduğu için grubun en gürültülüsü ve en canlısı olurken izlemek dışında bu gerçeği nasıl kanıtlayacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Ama Helen'a kafasının güzel olduğunu söyleyemezdim. Ondan hoşlanıyordu ve gerçekten ondan çaldığına inanmak istemiyordu.

Onu.

Bir görgü tanığının anlatması gerekecekti.

Bu görgü tanığı ifadesinin, onu bir bayi ile buluşmaya kadar takip etmemi içermemesini umuyordum. Satıcılardan uzak durmaya çalıştım. Jules düşük seviyeli bir torbacı tarafından alıkonuldu ve onu öldürmeden önce torbacıyı öldürdü, çünkü torbacı zaten bu iş için epey çaba sarf etmişti (başka bir deyişle, vücudunda iki kurşun vardı).

Açık nedenlerden dolayı böyle durumlardan kaçınmak istedim. Silahım bile yoktu. Satıcıların radarına girmeye hazırlıklı değildim, olacağımı da hiç düşünmemiştim. Yine de, yaptığım şeyi yapmaya devam etmeyi planladığım için, bunun olabileceğini biliyordum.

olur.

Sadece (henüz) hazır değildim.

Ben de onu tuvalete kadar takip etmek için fırsat kolluyordum. Erkekler içerideyse ve girdiğimde beni görürlerse, çakırkeyifmişim ve yanlışı kapıdan girmişim gibi davranacaktım. Ama onu iş üstünde yakalama umuduyla bunu yapmaya hazırdım. Eğer onu suçüstü yakalarsam, Helen bana inanırdı. Kesinlikle. Aramız iyiydi.

Bunları düşünürken arkamdan tanıdık bir sesin "Ally" dediğini duydum.

Hatamı fark ettiğimde tüylerim diken diken oldu ve içime bir ağırlık çöktü.

Zach'i çocuklarıyla birlikte arka kabinde izleyebilmek için sırtımı kapıya dayadım.

Bu da saldırıya hazır olduğum anlamına geliyordu. Hay sikeyim.

Taburemde döndüm ve Ren'e baktım.

Üzerinde ona çok yakışan, iyi dikilmiş bir takım elbise vardı.

Geri kalanına gelince, tepeden tırnağa ona ait olan her şey bir hayaldi.

O zamanlar hep sevdiğim bir şey vardı: Denver'ın büyük, geniş, dinamik, eklektik, çeşitli ve

enerjik, ama yine de küçük bir kasaba olabilir- nefret ettiğim bir şey haline geldi.

Hayatım boyunca orada yaşadım, tanıdığım, hoşlandığım biriyle karşılaşma ve onunla market reyonunda sohbet etme, sinemaya gitme ya da bir barda taksi çağırmak zorunda kalana kadar Fat Tires emme şansımın çok yüksek olduğunu bilmeden asla dışarı çıkmadım.

Sonra, kesinlikle görmek istemediğim biriyle karşılaştığım zamanlar oldu, ama çok azdı.

Şimdi olduğu gibi.

"Hey," diye selam verdim.

"Hey," diye cevap verdi. Yanımdaki boş tabureye ve tekrar bana baktı. "Bir dakikan var mı?"

Ben yapmadım. Zach'e göz kulak olmak ve tuvalet molasını zamanlamak zorundaydım, böylece benim için ve umarım arkadaşım Helen için işe yaradı.

Ama Ren'i başından savmak istemedim. Bu ona beni parçaladığı izlenimini verebilirdi. Ya da en azından beni üzebilirdi.

Beni parçalamıştı.

Hiç şüphe yok.

Hiç mantıklı değildi. İçkiler, sohbet, harika seks ve sadece bir gece. Bu nasıl içimde ölü gibi hissetmeme yol açabilirdi, hiçbir fikrim yoktu.

Öyle olduğunu biliyordum. Ve ben bir şeyleri inkar eden kızlardan değildim. Herkese karşı gerçektim. Kendim de dahil.

Ama Ren dahil değil. Bana bunu yaptığını asla söylemeyecektim.

Bu nedenle, "Elbette" dedim ve tüm vücudumu ona doğru çevirdim.

Oturdu ve barmenle göz göze geldi.

Barmenin gelmesini beklerken arkada takılan ateşli bir hatun aradım ama bulamadım, bu yüzden "Yalnız mısın?" diye sordum.

Gözleri bana kaydı. "İş yemeği. Seni gördüm, bensiz başlamalarını söyledim."

Bu ilginçti. Pek iyi şartlarda ayrılmamıştık. Eğer tam tersi olsaydı, yaklaşmazdım.

Daha derine inmeden ya da daha iyi bir seçenek olarak, bunu yaptığımı belli etmeden onu başından savmanın bir yolunu bulamadan barmen geldi.

Ren, "Votka gimlet," dedi ve gözlerimin hafifçe açıldığını hissettim. "Ne?" diye sordu bana baktığında.

"Sen bir gimlet adamı mısın?" Ben de sordum.

"İçkiyi severim," diye cevap verdi. "Her şeyi içerim ama bu gece ekşi havamdayım."

Bununla ne yapacağımı bilemedim.

Kaşları birkaç santimetre yukarı kalktı. "Gimlet ile bir sorunun mu var?"

"Ben bir barmenim, Ren. Gimlet siparişi nadirdir. Ama geldiğinde de siparişi verenler kadınlardır."

Gözleri hafifçe kısıldı. "Kan içen ve tırnak yiyen erkeklerle aran iyi olduğunu biliyorum bebeğim ama şunu söyleyeyim, bir erkeğin içtiği şey onu erkek yapmaz."

Bundan da ne anlam çıkaracağımı bilmiyordum ama pek de hoşuma gitmemişti. Tıpkı haftalar önce aileme yönelik hakaret içeren veda konuşmasından hoşlanmadığım gibi.

"Ailemle ilgili benim bilmediğim bir sorunun mu var?" diye sordum.

"Hayır ve söylediklerimden bunu nasıl çıkardığını bilmiyorum. Benim sorunum ne içtiğim konusunda bana bok atman."

"Sana bok vermiyordum. Sadece şaşırdım," diye düzelttim onu.

"Ally, eğer bilmiyorsan söyleyeyim, bir erkek, bir kadının içkisini içtiğini ya da kadınsı bir şey yaptığını söyleyen birinden hoşlanmayacaktır."

İtiraf etmeliyim ki, haklı olduğu bir nokta vardı.

Ve itiraf etmeliyim ki, bunu yapmıştım.

İtiraf etmeliyim ki, bu hiç de hoş değildi.

Yine de bu konuda bu kadar sinirlenmesine gerek yoktu. Demek istediğim, erkekliğini ve onu olağanüstü bir ustalikle kullanma yeteneğini çok iyi biliyordum. Bu bilgiyi, onun sahte olduğunu düşünemeyeceği orgazmlar yaşayarak öğrenmiştim. Bu nedenle, bunu pek sorgulamazdım.

Her neyse.

Cidden hayatıma devam etme zamanı. Onun "dakikasına" evet dememeliydim. Benim hakkımda ne düşündüğü umurumda olmamalıydı. Başka kimsenin umurunda değildim.

Neden o?

Bu soruyu şimdi düşünmek yerine daha sonra sormaya karar verdim ve "Görüyorum ki neşe saçmak için uğramışsınız ama ben bir işin ortasındayım. Belki bunu bitirebiliriz, böylece ben de işime geri dönebilirim?"

Gözleri bana dönmeden önce el değmemiş martinime, elbiseme, bacaklarıma, taburedeki kıcıma ve restoranın etrafına baktı. "Neyin ortasındasın?"

"Bir şey," diye cevap verdim. "Şimdi ihtiyacın olan bir şey var mı?"

Beni inceledi, beni ve çevremizi tekrar taradı, sonra tekrar yüzüme baktı ve doğrudan "Bunu ben mahvettim" dedi.

Bu sürpriz bir açıklamaydı, bu yüzden başımı yana eğdim. "Ne?"

Gimleti geldi ve tekrar dikkatini çekti. Barmene kendi masasının hesabına yazmasını söyledi ve tekrar bana döndü.

"Buraya bir pislik olmak için gelmedim. Buraya bir pislik olduğum için özür dilemeye geldim."

Şimdi . . .

Bu beni şaşırttı.

Tanıdığım erkekler özür dilemedi. Sözlü olarak hiçbir hatayı kabul etmediler ve bunun yerine (belki) fiziksel olarak telafi etmek için bir şeyler yaptılar.

Tabii ki, bunların çoğu Hot Bunch'ın Rock Chicks'leriyle uğraşmasıydı, bu yüzden şahsen deneyimlememiştim.

Yine de duymuştum. Her şeyi. Bazen de tanık olmuştum. Ama hiç yaşamamıştım.

Ben bir şey söylemedim.

Ren konuşmaya devam etti.

"Seninle iyi vakit geçirdim. Çok komiksin. Bütün bu yaptıkların." Elini bana doğru çevirdi, tahminimce elini çevirmesi tüm bunların ben olduğumu gösteriyordu. "Bu iyi bir şey. Sende işe yarıyor. Benim için büyük bir şekilde işe yarıyor. Çok güzelsin. Harika sevişiyorsun. Güzel bir geceydi. Daha fazlasını istediğimde çekip gitmene sinirlendim. Evine geldim, bir pislik gibi davrandım ve sen bunu hak etmedin. Bunun için mazeretim yok. Ama bilmelisin ki, kendimi pislik gibi hissettim çünkü ben bir pisliktim. Sana pislik olduğumu bildiğimi söyleme şansım olduğu için mutluyum."

Bunun üzerine, ben dudaklarımı aralayarak ona bakarken, o içkisini kaptı ve tabureden kaydı.

Bana baktı, bakışları yüzümde ve saçlarımda gezindi, sonunda gözlerimi yakaladı ve sessizce, "Ve bu gece çok iyi görünüyorsun, tatlım. Çok güzelsin."

Hâlâ ona bakıyordu, dudakları ayırttı, döndü ve uzaklaştı.

Söylediği her şeye odaklanmayı bırakmam ve gözbebeklerime kazınan onun uzaklaşırkenki görüntüsü (cidden takım elbise giyebilirdi), kendimi toparlamamı biraz zaman aldı.

Ama ben Ally Nightingale'dim, bu yüzden kendimi toparladım.

Zach'e döndüm ama martinimi kaptığım gibi çıktım. Ben martini kızı değildim. Daha çok tekila severdim. Ren gibi olsam da, içkiden hoşlanıyordum ve her şeyi içebilirdim. Ama martini elimdeki tek şeydi ve az önce olanları unutmam gerekiyordu, en azından şimdilik, bu yüzden işimi görecekti.

On beş dakika sonra Zach tuvalete gitmek için kalktı.

Ondan otuz saniye sonra ben de onu takip ettim.

Erkekler tuvaletine girdiğimde çakırkeyif numarası yapmama gerek kalmadı çünkü içeri girdiğimde kimse görünmüyordu. Ancak bir kabinin altında ayakkabılar vardı, yan duruyordu, yani tesisleri kullanmıyordu, sadece kötü bir alışkanlığı gizlemek için kabini mahremiyet için kullanıyordu.

Kaybeden.

Zach'inkinin yanındaki kabini atımdı, tuvalete ıktımdı, dengede d u r d u m ve bölmenin üzerinden baktımdı.

Elinde bir şişe vardı ve burnuna bir kaçık dayamıştı.

"Hey, Zach," diye selamladımdı.

Zıpladı ve elindeki kokain şişesi tuvalete düştü. Bir kahkaha attımdı.

Başını geriye atıp bana baktı. "Ally, ne oluyor lan?"

"Ne halt ediyorsun?" sorusuna "Helen'a gle gle öpücüğü ver, seni hırsız, pislik kokainman" diye cevap verdim.

Sonra tuvaletten ıktımdı, kabinden dışarı ittim ve Zach'in kabinde umutsuzca el yordamıyla sesler çıkarmasını ve adımı çağırmasını duymazdan gelerek banyodan ıktımdı.

Arka ıkışı kullandımdı.

Birincisi, daha yakındı. Zach bunu beklemiyordu, bir diğer için.

Ve son olarak restorana doğru yürürken Ren'i görmek zorunda kalmayacaktımdı.

Ren'in evinin önünde Mustang'ime oturmuş, kapısına bakıyordum.

Evi gerçekten harikaydı. Güneyde olabilirmiş gibi görünüyordu. Verandası, çok camlı büyük pencereleri, tuğla döşeli yürüyüş yolu ve yemyeşil peyzajıyla o tür bir zarafete sahipti. Eski evler gibi sıcak ve yerleşik bir havası vardı. Hoşuma gitmişti.

Bu gece iyi görünüyorsun, tatlımdı. Çok güzelsin. İ ektim.

Basit bir iltifat. Ve oldukça etkili.

Benim için çok işe yarıyor.

Benim şeyim Ren'de işe yaradı.

Ren'in şeyinin benim için de işe yaradığını söyleyebiliriz. Hem de çok.

Ve bir pislik olduğu için özür diledi. Açıkça. Özür dilemek için yaklaştığında içkisi hakkında aptalca bir yorum yaparak kaplanın gözüne tükürerek bir sürtük gibi davranmıştım. Sonra içki konusunu açmadı ve özür diledi.

Sınıf.

Daha fazlasını istediğimde çekip gitmene sinirlendim. O daha fazlasını istedi.

Daha fazlasını istediğim de söylenebilir. Lelo Lily'm sürekli şarjdaydı, o kadar çok kullanılıyordu ki, ben yatağımda sırtüstü yatıyordum, Lelo'm bacaklarımın arasındaydı, Ren kafamın içindeydi.

Sikeyim.

Yaz mevsimine girdiğimiz için günler daha uzundu ama hava tamamen kararmıştı, bu yüzden gerçekten geç olmuştu.

Yine de kapımı açtım, arabamdan indim ve yüksek topuklu sandaletlerimi giyerek sokağın karşısına geçtim (umarım işime yarayacak bir nedenden dolayı üstümü değiştirmemiştım), Ren'in tuğla döşeli ön kapısından yukarı çıktım ve kül yeşili ön kapısına geldim.

Kapı zili vardı, o yüzden vurmadım. Zaten kızgın da değildim. Sadece zili çaldım ve sol tarafımdaki perdelerin arasından süzülen ışığı gördüğümde uyanık olduğunu anladım.

Ren bana erken yatıp erken kalkan biri gibi gelmedi. Öyle değildi.

Kapı açıldı ve üzerinde takım elbisesinin pantolonu (koyu mavi, biraz parıltılı, vücuda tam oturan) ve özel dikim gömleği (beyaz üzerine mavi, gri ve siyah çizgili, yakası açık, paçaları geriye kıvrılmış-sıcak) olduğu halde orada durdu.

"Ally," diye selam verdi, bana bakıyordu ve bunu Ren'le aramdaki pek çok şeyden biri olarak listeye ekledim.

O bir basamak yukarıdaydı ama ben 10 santimlik topuklu ayakkabı giyiyordum. Boyum 1.90'dı ve bu da beni uzun yapıyordu. Yine de benden çok daha uzundu. O kadar uzun boyluydu ki, hangi ayakkabıyı giyersem giyeyim, ağzımı almak istiyorsa bunun için uğraşmak zorundaydı.

Bu düşünce içimin titremesine neden oldu. Oraya yapmak için geldiğim şeyi yapma zamanı.

"Zano, geç olduğunu biliyorum ama dışarıdaydım ve yaptığın şeyin çok iyi olduğunu söylemek için uğrayayım dedim-"

Tek bir kelime daha etmedim çünkü kolu fırladı, beni belimden yakaladı ve havada uçuyordum. Vücudunun tam karşısına düştüm ve çeyrek saniye sonra ağzı ağzıma geldi.

Dudaklarımı açtığımda beni içeri çekti ve dili içeri girdi.

Kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattı.

Bu sefer ilk orgazmımı yaşamadan önce yatağa ulaşmıştık.

Ama ben aldığımda ikimiz de hâlâ giyiniktik.

Sonraki üçünü bana çıplak verdi.

Ertesi sabah . . .

Çıplak ve çoğunlukla Ren'in üzerine yayılmış bir şekilde uyandım.

Bacaklarımın arasında, Ren'le ilk seferimin tesadüf olmadığını kuvvetle düşündüren ilahi bir zonklama vardı.

Ne yaptığını gerçekten çok iyi biliyordu.

"Uyanık mısın, bebeğim?"

Başımı göğsünde yattığı yerden kaldırdım ve ona baktım. Tanrım.

O saçlar, yüzü, kordonlu boynu, boğazının sütunu, hepsi uykulu ya da karışık ve tarihteki en yumuşak çarşaflar olduğunu bildiğim şarap rengi çarşafların zemininde duruyordu - kesinlikle rüyaların yapıldığı şeydi.

"Selam," dedim günaydın der gibi.
Dudakları kıvrıldı. "Hey."
Evet.
Kaba, uykulu, derin bir ses ve geri kalan her Şey.
Rüya malzemesi.
Ren konuşmaya devam etti.
"Dün gece mesajımı almadıysan diye söylüyorum,
 zr m  kabul etmek için u ramana çok sevindim."
Dudaklarımın
yukarı kalktığını
hissettim. Gözleri
beni izledi.
Mutlu yerimin nabzını hissettim.
Gözleri benimkilere kaydı. Mutlu olduğum yer,
mutluluğunu yüzüme yansıtмыш olmalı ki yüzü karardı. Zaten
etrafımda olan kolu sıkılaştı ve yuvarlanırken bile beni
g  s ne doğru sürükledi. Vücudu benimkini yatağa sabitledi
ve dudakları benimkini derin, ıslak bir sabah  p c    için
kapladı, o kadar iyiydi ki, mutlu yerimin çarpmasına neden
oldu.
Ren sonra bir dizini bacaklarımın arasına bastırdı. Onları
davet edercesine a tımdı ve nezaketimin karŐılığı olarak sert,
kaslı bir uyluk mutlu yerime sıkıca bastırıldı.
Bo azından aşağıya doğru inledim.
Kalçalarını uylu uma doğru itti ve aşağıya doğru inledi.
Onun mutlu olduğu yer de mutluydu.
Onu daha mutlu etmek için bir Şeyler yapmam
gerektiğine karar verdim.
Ben de
Öyle
yaptım. O
da öyle
yaptı.

Otuz dakika sonra, ikimiz de hâlâ biraz ağır nefes alıyorduk.
Ren'in yüzü boynumdaydı. İ imin derinliklerine gömülmüŐtü.
Tenimiz nemle bu ulanmıştı. Ellerimden birinin parmakları
onun sa larındaydı. Diğer kolum kıvrılmıştı.

Sırtını sıkıca sarmıştım ve iki bacağım da kalçalarına
dolmuştu.

Akıllara durgunluk veren bir sürü seks içeren geç bir
gecenin ardından, sabahları da iyi olduğunu yeni
keşfetmiştim.

Bunu neden şaşırtıcı bulmadım?

Başını kaldırdı ve sıcak, seksi gözleri benimkilere takıldı.
Bu durum nefesimi tutmama neden oldu. "Sana
kahvaltı hazırlamamı ister misin?" diye sordu.

Tanrım.

Ciddi misin?

Bu adam yemek de
yapabiliyor mu? Suyu
test ettim.

"Hazır yulaf ezmesinden mi yoksa benedict
yumurtasından mı bahsediyoruz?"

"Kruvasan, istediğin şekilde yumurta, taze çilek, domuz
pastırması ve patates kızartması düşünüyordum" diye cevap
vermeden önce dudaklarını bir kez daha büktü.

Tater tots mu dedi?

Kahvaltı için mi?

"Tater tots mu dediniz?" Teyit etmek için sordum.

"Bebeğim." Kalçalarını benimkilere bastırdı. Bunun ne
kadar iyi hissettirdiğini görünce dudağımı ısırdım ve yüzü
yaklaştı. "Patates kızartması kahvaltıyı salladı."

Ren Zano kahvaltıda patates kızartması yedi ve onları
sikiş arkadaşlarına servis etti.

O bir rüyaydı.

"Kahvaltıya kesinlikle varım," diye cevap
verdim. Bunun üzerine gülümsedi ve
dünyam sona erdi.

Tekrar.

Çünkü her sabah akıllara durgunluk veren seksten
hemen sonra ve patates kızartmalarımdan hemen önce o
gülümsemeyi istiyordum.

Ve bunu bir ömür boyu istedim.

Bunu nasıl bildiğimi sormayın, sadece biliyordum.
Derinlerde bir yerde, biliyordum.

Tam kalbime kadar. Ama belli

etmedim.
Tekrar.

Kırk beş dakika sonra . . .

"Haklısın. Tater tots kahvaltıyı salladı," dedim Ren'e. Bunu ağzım ketçaplı tater totsla doluyken söyledim.

Bana sırtıttı.

İyiliğine karşılık verdim (ağzım kapalı çünkü yemek sırtıtmaları iğrençti) ve tabağımdaki yemeğe baktım.

Mutfağında duruyorduk. Ya da o öyleydi. Ben kahve yaparken o da benim için yemek pişirmiş, sonra da onu izlemişti. Çırpılmış yumurtaları kabarık, peynirli ve lezzetliydi. Pastırması mükemmel bir şekilde kırılaştırılmıştı. Kruvasanları yerel bir fırından taze alınmıştı ve tereyağlı ve harikaydılar.

Ama bana dolu tabağımyı uzatıp yemek odasına götürmemi söylediğinde, kıcımyı tezgâha dayadım ve yemeye başladım.

Bu kabalık olabilirdi ama ona yanlış bir izlenim vermek istemedim. Özrünü kabul ettim. Vücudunu kabul ettim. Ona kendiminkini verdim. Bu iş buraya kadar gidecekti.

Deli olduğumyü düşünebilirsiniz ama bir erkek bir kadın için kavga etmez, onyü geri götürmez, onyü kaza yapmış ve sonunda patlayacak bir arabadan taşımaz (size Rock Chicks'in bela mıknatısı olduğunyu söylemiştim - bela dediğimde beladan bahsediyordum) ve yatağında başka bir kadın varken uykusunda onun adını anmaz ve ona takılmaz.

Bu gerçektı.

Bu yüzden kendimiyü böyle bir kalp kırıklığına hazırlamayacaktım. Ava gibi sarışın, göğüsleri ve kalçaları olan biri değildim. Tamam, biraz kıcımyı vardı ama çok değildi. Ve ben bir kızdım, bu yüzden memelerim vardı, sadece Ava'nın sahip olduğuyü türden değil. Ayrıca esmerdim.

Onun tipiyü değildim.

Ben sadece müsaittim.

Ve müsait olmaya devam edeceğim, özellikle de fantastik seks, patates kızartması içeren bir kahvaltı ile gelirse.

Ama o çizgiyi çiziyordum. Yemek masasında oturmak, kahvaltı etmek ve harika bir seks gecesinden sonra paylaşmak gibi tomurcuklanan çift şeyleri yapmak yok.

Hayır, lezzetli pofuduk yumurtalarınızı ve patates kızartmalarınızı ben hareket halindeki bir kızım havasında mideye indirmek, sonra da giderek hareket halindeki kız olmak olacaktı. Sonra, eğer ruh onu ya da beni harekete geçirirse, daha fazlası için geri gelecekti.

Bu sözsüz açıklamayı yapmamın garip tarafı Ren'in bunu zorlamamasıydı.

Onun yerine, tezgâhının üzerinde zıplamamı izledi. Gözleri mizahla parladı, dudakları mizahla kıvrıldı ve kalçalarını benden köşedeki tezgâha dayadı.

Ama gözlerini tezgâhının üzerindeki kıcımdan ayırmıyordu, bu da bana o anda -ve daha sonra- tezgâhının üzerindeki kıcımlı iyi bir şekilde düşündüğünü gösteriyordu. Bu, kıcımın onun tezgahında olabileceği diğer yolları düşünmemi neden oldu ve bunlar da iyiydi.

Mutlu yerim, doymuş ve memnun, yeniden mutlu olmaya başladı.

Tekrar mutlu olmaya ihtiyacım yoktu. Mutlu olmak istiyordum ama buna ihtiyacım yoktu.

Fortnum'a gitmem, arkadaşlarımla takılmam ve normal halime dönmem gerekiyordu. Yani, Lee'nin diğer adamlarından biri, kendisini kaçırmak, bıçaklamak ya da parasını çalmak isteyen insanların olduğu hasta ve güzel bir kadının sorunlu hayatına girmeye karar verip vermediğine bakacaktım.

Ayrıca biraz para kazanmam gerekiyordu. Kız gibi olmayabilirdim, ama rock konserlerimi ve LBD'lerimi seviyordum ve bunların hiçbiri ucuz değildi.

Bu nedenle, "Bunu yaptığımıza sevindim, Zano. Olduğu gibi bırakmadığımız iyi oldu. Şu anki durum çok daha iyi. Ama sana bulaşıkları yıkamada yardım ettikten sonra gitmeliyim. İşe gitmem gerek."

Ben konuşurken bakışları kışkımdan gözlerime kaydı ve ben konuşmamı bitirdiğimde, "Seni bu akşam yemeğe çıkarmak istiyorum" dedi.

Kahretsin.

Bunu ben de isterdim ama böyle bir şey olmayacaktı.

Son tater tot'u ağzıma attım, tezgahdan atladım ve lavaboya döndüm. Tabağımı çalkalayıp lavaboya koydum ve ona döndüm.

Kalçamı tezgâha yaslayarak gözlerini yakaladım ve sesimi yumuşatarak ona şöyle dedim: "Dinle, bu güzel ve hoşuma gitti. Ama uzun süreli bir ilişkiden yeni çıktım ve devam etmeden önce kendime çeki düzen vermem gerekiyor."

Bu tam olarak bir yalan değildi. Carl ve ben yakındık. Onu özlüyordum. Onun için yanıp tutuşmuyordum. Doğru kararı verdiğimi biliyordum. Ama ilişkimizi altı ay önce bitirmiş değildik. Ayrılığımız yeni olmuştu.

Ama sadece bu

değildi. Devam ettim.

"Ve sende de Ava olayı var." Bu

kesinlikle yalan değildi.

Başını yana eğdi, gözleri temkinli bakmaya başladı ve "Ava olayı mı?" diye sordu.

Oraya gitmeyecektim ama onu da oraya götürmek istemiyordum. Luke ve Ava ile işler yoluna girmişti. Her türlü mutluydular. Ren muhtemelen bunu biliyordu ve ona bunu hatırlatmamalıydım.

Aslında, hiçbir şey söylememeliydim.

Bizi bunun etrafından dolaştırdım. "Demek istediğim, eğer senin için sorun yoksa benim için de sorun yok." Ona gülümsedim. "Aslında, benim için sorun olmaz."

İçime girip yaklaşmadan önce bir an beni inceledi. Tabağını lavaboya koymak için etrafımda eğildi, doğruldu, tekrar gözlerimi yakaladı ve yakınımda kaldı.

"Bunu bana söyleyen kadınlar oldu tatlım, ama ciddi değillerdi" dediğinde o da benim kadar nazik konuşuyordu.

"Ben diğer kadınlar gibi değilim."

Bakışları dudaklarıma kilitlenmeden önce yüzümde gezindi ve "Bunu hissediyorum" diye mırıldandı.

Bunun iyi mi kötü mü olduğunu bilmiyordum ama gözlerindeki sıcaklıktan iyi olduğunu anlıyordum.

"Eğer takılmaya devam edersek, ben de rahatım. Öyle mi?" Gözlerinin sıcaklığından uzaklaşabilmek için bastırdım.

Ve ayrıca vücudunun ısısı.

Her ikisi de mutlu yerime iyi şeyler yapıyordu, bu da Fortnum's'daki bahşiş kavanozundan payımı alamayacağım anlamına geliyordu, çünkü ona atlarsam havaya çıkmak istemeyeceğime dair bir his vardı içimde.

Cevap olarak sessizce "Senden hoşlanıyorum." dedi. Oh lanet olsun. İşte oradaydı.

Mutlu yerim mutlu oldu. Midem bulandı. Ama kalbim sıkıştı.

"Ben de senden hoşlanıyorum," dedim savunmacı bir tavırla. "Ama ben hazır değilim-"

Sözümü kesti. "Hayır Ally, demek istediğim senden hoşlanıyorum. Ve eğer şu anda içinde olan tek şey sıradan bir şeyse, senden daha fazlasını istiyorum, bu yüzden sana bunu vereceğim. Ama kadınlar ciddi olmadıkları şeyler söylerler. Bunu kendilerini korumak için yaptıklarını ve söylediklerinde ciddi olduklarını anlıyorum. Sonra da kendi yarattıkları bir yerde sıkışıp kalıyorlar. Yaşadığın adam, bunu aşmak için zamana ihtiyacın var, bunu kabul etmen gerektiğini anlıyorum. Ben de sana vereceğim. Ama aramızdaki gündelik ilişki değişirse ve sen sıkışıp kalırsan ve benimle istediğin gibi iletişim kuramazsan, ki böyle bir niyetim yokken seni incitmiş olurum ..." Derin bir nefes aldı. "Senden hoşlanıyorum ve bunun olmasını istemiyorum. Bu yüzden gündelik işlerle ilgileneceğim tatlım. Yol boyunca bana karşı dürüst olduğun sürece. Karşılığında ben de sana karşı dürüst olacağım."

Heteroseksüel
olabilirim.

Çoğunlukla.

Başımı salladım ve "Anlaştık mı?" diye sordum.

Gölümsedi.

Kalbim yine sıkıştı.

Sonra cevap verdi. "Evet, bebeğim. Bir anlaşmamız var."

THREE

Aşk Rock Hatunu Olarak Berbat Geri Sarma

İki ay sonra . . .

Club gibi olmayan başka bir barda oturuyordum. Burası keyifsiz bir yerdi ve hiç hoşuma gitmedi.

Ama ne haltlar döndüğünü öğrenmeye çalışıyordum. Bir muhbirim bana o barda çalıştığını söylemişti, ancak "o barda çalışmak" ne anlama geliyor bilmiyordum ve sadece "göreceksin" cevabını almıştım, bu yüzden oradaydım.

Muhbirler bazen berbattı. Çoğu zaman saçmalıyorlardı ve çoğu zaman da benden bile daha iyi maaş alıyorlardı. Neyse ki bu benim sorunum değildi. Bunu "müşterilerim" karşılıyordu.

Ama üzerinde çalıştığım dava kafamı karıştırıyordu.

Genellikle biraz kafa karıştırmayı severdim. Bir parça bulmak, onu yapbozun içine yerleştirmek, resmi daha net hale getirmek.

Ama bu hatunla işler hiç netleşmedi. Sadece daha da bulanıklaştı.

Ve sinir bozucuydu.

Anlamadım.

Ama ben yapardım.

Bir arkadaşımın arkadaşı hizmetime ihtiyaç duyarak bana geldi. Sevgilisiyle konuşmuş ve sevgilisi ona her şeyin yolunda olduğunu söylemiş.

Ama ona göre, kadın tamamen yalan söylüyordu.

Ailesinin hiç parası olmadığı için, kızının hayallerindeki düğün için para biriktiriyordu, çünkü onun için gitmişti. Bu yüzden Lee gibi birine gidemezdi çünkü Lee cidden pahalıydı. Ama endişeliydi ve cevaplara ihtiyacı vardı.

Arkadaşım da ona benden bahsetmiş.

Bu da başka bir kız/erkek sorunuydu (çoğu öyleydi - romantizme saplanıp kalmamanız gerektiğinin bir göstergesi daha). Bu sefer kızın parmağında oğlanın pırlantası vardı. Kız oğlana tamamen aşık görünüyordu, evlenme ihtimali karşısında havalara uçuyordu ama bu konuda bir şeyler yapmak için ayak sürüyordu.

Davranışlarının da değiştiği bildirildi. Bazen uzun süreler boyunca ortadan kayboluyordu. Haftalarca değil, günler ve geceler boyunca. Ayrıca mesajlara geri dönmüyor ya da aramaları açmıyor ve nerede olduğu ve neden iletişim kuramadığı konusunda zayıf bahaneler öne sürüyordu.

Birlikte yaşamıyorlardı, henüz değil. Bunun nedeni dindar olması ve evlenene kadar beklemek istemesiydi (şüpheli, çünkü artık bunu kim yapıyordu? -özellikle de onu becermesine izin verirken; Tanrı her şeyi görebiliyordu, bu yüzden Büyük Adam'ı kandırıyor gibi değildi).

Ama adamda evinin anahtarları vardı. O yokken içeri girmiş ve eşyalarını, hatta faturalarını ve banka hesap dökümlerini bile karıştırmıştı. Yanlış bir şey yoktu. Uyuşturucu yoktu. Geri dönüşüm kutusuna yığılmış boş içki şişeleri de yoktu. Ateşli silah ve patlayıcı stokları ya da banka planları yoktu.

Görebileceği bir şey yok.

Girin bana.

Bu işi para kazanmak için yapmadım. Herhangi bir ödeme için de yapmadım. Günlerimi Fortnum's'da, gecelerimi Brother's'da geçiriyordum ve çok kısa bir süre önce bir sonraki Rock Chick dramasına yakalandım. Arkadaşım Stella'nın Lee'nin adamlarından biri olan Mace ile yaşadığı büyük olaydı (cidden mi? Çoğumuz yıllardır birbirimize bağlıydık ve bu olay nasıl şimdi oluyordu?)

Tüm Rock Chicks'in tekrar hatta olması, arabaların çarpması, kanepenin parçalanması ve Stella'nın dairesinin patlamasıyla bu sefer işler iyice çirkinleşti.

Evet.

Patlatıldı.

Kaplowy.

Toz.

Ama Şimdi, Őansımız yaver gittiği için (Tanrı'ya Şükür) her Şey yolundaydı (Stella'nın tüm eŐyalarının havaya uçması ve sigortasız olması dışında, ama neyse ki bir kayıt sözleşmesi imzalamıŐ ve seksi erkeğini bulmuştu, yani geleceği parlaktı) ve her zamanki gibi bir sonrakini beklerken yolumuza devam ediyorduk.

Tahminimce Lee'nin son bekar adamı Hector olacaktı. Ama benim üzerime bahisler vardı (evet, ekip bu konuda bahse girdi).

Hiç Şansın yok.

Bunlardan altısını yaşamıştım ve çok özel detaylara sahiptim. Böyle bir Şeyin benim başıma gelmesine imkan yoktu. AŞırı maço bir adamın hayatıma zorla girmesi, onu ele geçirmesi ve bana patronluk taslaması?

Unh-unh.

Düzenli orgazmlarla gelmesi umurumda değildi. O bok bana göre değildi.

Ama Stella'nın durumuyla ilgili olarak, birileri Lee, Indy ve tüm ekiple ilgili pek çok kişisel bilgiyi medyaya sızdırmıŐtı. Gazeteler Stella ve Mace'in işlerini takip ederken aynı zamanda tüm aŐklarını da ifŐa etmiŐlerdi.

Kimse bunu kimin sızdırdığını bilmiyordu, her Şeyi öğrenmenin bir yolunu bulan Lee bile.

Ayrıca kaynağın kim olduğunu bulmak için büyüyen iletişim açımı kullandım ama kimse konuşmuyordu.

Garipti. Devlet sırrı gibi bir Şey değildi. Ama ilgili tüm dudaklar süper yapıŐtırıcı ile mühürlenmiŐtı.

Bu yüzden çalıştım, Rock Chicks hakkında kimin konuştuğunu bulmak için zaman harcadım ve diğer iŐlerimi yaptım. Sık sık Ren ile takıldığımdan bahsetmiyorum bile, bu yüzden onun yatağında uyandım ya da alternatif olarak o benim yatağımda uyandı (başka bir deyişle, neredeyse her sabah).

Bu nedenle, tüm zamanımı bu kadını takip ederek geçirecek vaktim yoktu.

Bu da demek oluyordu ki, bir şeyler hissetmek gerekiyordu. Zamanım kısıtlı olduğu için faaliyetlerimi tam olarak belirlemem gerekiyordu. Ve bilgiler bazen yavaş geliyordu, özellikle de Denver'ın yeraltı dünyasında olmayan bir kız hakkında. Joe's'da hasta kabulde çalışıyor, Pazar günleri kiliseye gidiyor, üzerine titrediği bir Shih Tzu köpeği, bahçe işleriyle uğraşıyor (cidden arka bahçesi bomba gibiydi, çitlerden atlayıp bakmıştım) ve nişanlısını seviyordu.

Zamanım olmadığı ve bu dava çok tuhaf olduğu için takviye çağırdım.

Altı paket Red Bull, bir şişe votka ve bütün bir öğleden sonra onun evinde PS3'ünde bir oyun oynama vaadiyle (bu benim için bir fedakârlıktı, Guitar Hero'ya bayılırdım, geri kalanını ister alır ister bırakırdım -genellikle bırakırdım), bilgisayar dehası arkadaşım Brody'yi bu hatunu araştırmaya ikna ettim. Nişanlımın masasını karıştırırken bulamayacağı bir elektronik iz var mı diye bakmak istedim.

Kilit açmayı da öğrenmem gerekiyordu. Kendim görmek için onun evine girmek istedim. Nalburdan birkaç kilit almıştım, onları inceleyip anlamaya çalışacaktım ama bunu yapacak zamanım olmamıştı.

Alternatif olarak, kızın bu gece ortaya çıkmasını ve köpeğini, sardunyalarını seven ve bir çocuk hastanesinde çalışan iyi bir Katolik kızın neden bu bara gelip sözde sevgili nişanlısına neden kutsanmış etkinlik için bir eş seçmediğine dair saçma sapan bahaneler sunduğuna dair bana biraz fikir vermesini umuyordum.

Yanımda bir hareket hissettiğimde aklımda bunlar vardı. Başımı çevirdim ve Darius'un kabinime doğru kaydığını gördüm.

Bunu iyi bir şey olarak mı yoksa kötü bir şey olarak mı algılamam gerektiğini bilmiyordum. Darius'la aramız iyiydi, bu yüzden beni dışarıda görürse yaklaşmaktan çekinmezdi. Ayrıca Lee için çalışıyordu, bu yüzden her an her yerde her şeyi yapıyor olabilirdi.

Yine de beni dışarıda görseydi, bir Rock Chick söz konusu olmadığı sürece beni böyle bir yerde asla görmezdi.

Ama Şu anda Rock Chick/Hot Bunch Downtime'daydık.

"Hey," diye s  ze başladım. Başını salladı ve sırttı.

Darius siyahtı, saçları kıvrımlıydı, g  zleri duyguluydu ve uyuşturucu satıcısıyken a  g  r  n  ml   ve kaba olan zayıflığı, o hayatı geride bıraktığı için artık dolgunlaŐmıŐtı. Daha sağlıklı g  r  n  yordu, memnun değildi ama kızgın da değildi ve zayıflığı artık kaba değildi. Çok sinirliydi.

Yine de, o her zaman seksiydi. Uyuşturucu satıcısıyken bile.

"S  z konusu sen olduğun için, kı ını buradan s  r  kleyip kafanı kaldırmanı s  ylemek yerine bunu eğlenceli bulmaya karar verdim," dedi.

G  z kırptım.

Sonra "Ne?" diye sordum.

"Kadın, radarın altında u muyorsun."

G  zlerin üzerimde olup olmadığını, özellikle de orada g  rmeyi umdu um kadının orada olup olmadığını ve tuhaf bir nedenle (onu aradı ımı bilemeyece i için) beni yapıp yapmadığını g  rmek için barın etrafına baktım.

"Peşinde olduğun kaltak değil," dedi Darius ve ben ona d  n  p baktım. "Lee."

Oh.

İŞte

bu.

Bu umurumda değildi.

"Yasadışı bir Şey yapmıyorum," diye belirttim.

Beni g  rmezden geldi ve "Ve Hank." dedi.

"Yani?"

Beni yine g  rmezden geldi ve devam etti, "Ve Eddie. Ve senin baban. Ve Indy'nin babası-"

S  z  n   kestim. "Ne demek istediğini anlıyorum, Darius. Sadece bunu neden yaptığını bilmiyorum."

"İŞini yapmana izin veriyorlar. Ama bu konuda tedirgin olmaya baŐladıklarını bilmelisin."

Uh-oh.

İşimi yapmama izin mi veriyorsun?
İzin mi?

Darius'u sevdiğim için bunu görmezden gelmeye karar verdim ve bununla bir şey kastetmediğini düşündüm (ya da ona şüpheyile yaklaşıyordum) ve başka bir şeye odaklandım.

"Neden sabırsızlansınlar ki?" "Çünkü durmuyorsunuz."

Uh-oh yine.

"Tamam. Şimdi söyle bana neden durmamı istiyorlar? Ya da belki daha iyi bir soru, neden benim işimde olduklarıdır?"

Döndü ve cevap vermeden önce bana doğru eğildi, "Bilmiyorum, Ally. Belki de onların kız kardeşi olduğun içindir. Ya da kız kardeşleri ya da kızları kadar iyisin ve endişeleniyorlar. Belki de eğitimsiz olduğun için endişeleniyorlar. Belki de böyle yerlerde silahsız olduğun içindir, ki burada olduğunu bilselerdi çok endişelenirlerdi."

"Şok tabancam var," diye paylaştım.

"Son üç yılda bu barda dört saldırı gerçekleştirildi," dedi bana. "Kurşunlar havada uçuşuyor, şok tabancalarının hiçbir değeri yok."

Sikeyim.

Dört mü?

Bu çok fazlaydı.

Kahretsin, bir tane çok fazlaydı. Buranın keyifsiz olduğunu biliyordum.

Belki de Brody'den araştırdığım yere elektronik bir göz atmasını istemeliydim.

Bir dahaki sefere bunu yapmayı unutmayacağım.

"Ally," diye dikkatimi tekrar ona çekti Darius. Dikkatimi çektiğinde, "Yüzünden beni dinlemediğini anlayabiliyorum" dedi.

"Öyleyim," diye karşılık verdim. "Sadece ne söylediğin konusunda dürüst olman gerektiğini düşünüyorum."

Daha yakına eğildi ve sessizce, "Senin burada işin yok," dedi.

"Değer verdiği bir arkadaşı olan bir arkadaşım var, duyduğuma göre nişanlısı burada bir işle uğraşıyormuş. Bu konuda düğümlenmiş durumda. Onu seviyor. Ve Lee'ye parası yetmiyor. Dick Anderson'a bile parası yetmiyor."

Dick Anderson başka bir yerel özel dedektifti, Lee ve adamlarından daha ucuzdu, ayrıca daha az yetenekliydi. Yine de iyi bir adamdı.

"Öyleyse gir bana," diye bitirdim.

"Buraya her ne bok bulaştırdıysa, etrafınızda dönmesini istemeyeceğiniz bir boktur."

İçimde yanılmadığına dair bir his vardı.

"Bu durumdan boksuz bir şekilde çıkacağım. Söz veriyorum," diye umursamazca güvence verdim.

"Bunu yapabilecek becerilere sahip değilsin," diye karşı çıktı bana.

Sırtım kalktı ama dikkatim keskinleşti. "Hangi işte çalıştığımı biliyor musun?"

"Evet," diye cevap vererek beni şaşırtmadı. Peşinde olduğum "kaltaktan" zaten bahsetmişti. "Brody döktü," diye devam etti. "Onu içeri çektin, adını verdin. O da benimle konuştu. O konuştuğunda, konuşmamızı ertelemeyi bırakmanın zamanı geldiğine karar verdim."

O Red Bull, votka ve oyun seansı bilgi ve gizlilik karşılığında takas edildi.

Brody bana iyi bir şey getirseydi, Red Bull ve votkasını alırdı. Ama bu saçmalık için, öğleden sonramı Ren ve elimde daha iyi bir joystick ile geçirmek varken elimde bir joystick ile geçiremezdim. Ya da başka bir yerimde.

Brody.

Tanrım, ne kadar büyük bir ağız.

"Ally," diye tekrar seslendi Darius ve dikkatim ona döndü. "Odaklan, kadın. Söylediğim şey önemli."

"Kontrol ettiğim kadın hakkında bilgi sahibi olsaydınız söyledikleriniz önemli olurdu."

Darius bana baktı. Bu

bir süre devam etti.

Ona izin verdim. Sabırlı olabilirim.

Ya da bir süre sabredebilirim.

Neyse ki, Darius'un sessizliğini bozup "İnatçı" diye mırıldanması için g e ç e n süre boyunca sabredebildim.

Darius'un beni uzun zamandır tanıdığını

söylemiştim. "Peki, bu piliç hakkında bilgin var mı?" Ben zorladım.

"Hayır. Kim olduğunu bilmiyorum. Bildiğim tek şey, bu kapıdan iki tür kadının girdiği." Başını barın kapısına doğru salladı. "Birinci tür, skor peşindedir ve bununla yatmayı kastetmiyorum. Uzak duramayacak kadar aptal ve çaresiz sürtükleri kastediyorum. İkinci tür ise sevişmek istiyor ama bu gerçekleşirse para da alıyorlar."

İkisini de biliyordum. Orada, benim dışımda, biri ya da diğeri olmayan tek bir kadın görmedim.

Dolayısıyla bu bana hiçbir şey vermedi.

"Umurunda değil," dedi Darius ve ben tekrar ona odaklandım.

"Bakım hakkında Ne? I Yani, sen değil anlatmak bilmediğim bir şey var."

"Kardeşlerini, babanı, senin için endişelenen arkadaşlarını önemse."

İçimde hoş olmayan bir şeyin kaydığını hissettim.

Beni "Lee Indy ile paylaştı mı?" diye sormaya zorlayan bir şey.

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde.

Firmayı sevmiştim ama daha fazlasına ihtiyacım vardı. "Jet ile Eddie?"

"Hayır, Ally. Hayatta olmaz. Kadınlarına senin ne yaptığını söylerlerse, o çılgın sürtükler bu işe dahil olmak için can atarlar. Sence o adamlar kadınlarının bu boka bulaşmasını ister mi? Yani, aslında satın almak için hiçbir şey yapmadıklarında bu bok markası o n l a r ı vurmadiğında,

Yaptığınız şeyi yapmaktansa, yani satın alabilecek bir şey yapmaktansa."

Hayır. Ben öyle düşünmemiştim. Çok iyi.

Bu sır güvendeydi.

Ve tam da bu nedenle bir sırdı.

Tehlikeyi sezebilir ve ondan uzak durabilirdim, ama bu ona kur yapmadığım anlamına gelmezdi. Ve Rock Chicks bunu yeterince yapmıştı. Sicillerine bakılırsa, muhtemelen daha fazlası da olacaktı. Bunu başlarına getirenin ben olmama gerek yoktu.

Bunu yaparsam Lee, Hank, Eddie, Vance, Luke ve Mace'in belalı akıllarını kaybedeceklerinden bahsetmiyorum bile ve buna gerçekten ihtiyacım yoktu. Belalılarla uğraşmak tam bir baş belasıydı. Rock Piliçleri aynı fikirde değildi, ama yine de söz konusu belalılar tarafından düzenli olarak orgazm ediliyorlardı ve benim deneyimim bir kadının düşüncesini renklendiriyordu.

Ama daha fazlası vardı.

Bunu yapmak hoşuma gidiyordu. Bu benim işimdi. Ve Rock Chicks de bu işe dahil olmak isterdi.

Bunu yapmak benim için eğlenceli bir oyalanma değildi. Başka bir şeydi.

Sadece ne olduğunu anlamamıştım, bu yüzden evren bu bilgiyi benimle paylaşana kadar dalgaya biniyordum.

Ve ben de bundan zevk alıyordum. "Becer beni," diye mırıldandı Darius.

Ona olan odağımı tekrar kaybetmiştim ama ona geri döndüğümde bana baktığını ama başını salladığını gördüm.

"Ne?" Ben sordum.

Başını sallamayı bıraktı ve gözlerini bana kilitledi.

"Asıl mesele, sen sensin. Ne yapacaksan onu yapacaksın. Yapmayacağın şey, ne yaptığını bilmeden bu boku yapmaktır."

Konuşmak için ağzımı açtım ama Darius yine başını salladı ve konuşmaya devam etti.

"Rock Chick radarının altından uçmak için buna ihtiyacın olduğunu anlıyorum. Ve bunun Rock Chick radarının altından geçmesine gerçekten ihtiyacım var. O lanet olası erkekler, kadınları senin ne yaptığına dair bir ipucu alırsa, bu işe karışır ve bu bir şekilde bana geri dönerse çılgına dönecekler. O yüzden bu işi gizli tutuyoruz."

Bunu kabul ettim.

Bana anlatana kadar neden bahsettiğini tam olarak bilmiyordum.

"Zip'le konuşuyorum. Seni içeri alıyoruz, sana bir silah alacağız."

Lanet olsun.

Zip, Zip'in Silah Mağazası'nın sahibiydi. Oraya gitmiştim. Zip yaşlıydı. Zip huysuzdu. Zip aynı zamanda bir şamatacıydı. Ve dükkânında her belalının belalığını donatmak ve ölümcül derecede belalı hale getirmek için ihtiyaç duyduğu her şey vardı. Dükkanına bayılırdım. Onun dükkanından aldığım bir şok tabancam, şok tabancam ve çeşitli biber gazı dağıtım sistemlerim vardı.

Zip'in evinde bir atış poligonu da vardı.

Yine de silah taşıma konusunda emin değildim. En iyileriyle şok tabancası kullanabilirdim ama gerçek bir silah?

"Darius, ben-"

Bir elini kaldırdı. "Hayır, kadın. Hayatta olmaz. Böyle bir bardaysan, elin kolun bağlı gelirsin. Ama silah taşıyarak ve ne yaptığını bilerek geleceksin. Babanın sana silah kullanmayı öğrettiğini biliyorum. Ama toplanıp gitmeden önce Zip'in yerinde ateş edeceksin ve bunu çok yapacaksın. Poligonu mesai saatleri dışında açması için onunla konuşacağız, böylece orada görülmezsin. Ve silahınla o kadar rahat çalışacaksın ki, kolunun bir uzantısı gibi hissedeceksin. Onu anlarsın. Ona saygı duyarsınız. Ne yapabileceğini biliyorsun. Ve onu nasıl kullanacağınızı biliyorsunuz."

Bu kulağa heyecan verici geliyordu ama bunu ona söyleyemedim çünkü Darius'un işi bitmemiştii.

Ve daha da iyi oldu.

"Lee Colorado Springs'de bir adamın evini kullanıyor. Adamın üç düzeneği var. Biri temizlemeniz gereken bir depo, iyi ve kötü adamlar. Biri temizlemen gereken bir ev. Silahınla yürüyüp patlakları vuruyorsun. Bir masumu indirirsen başarısız oluyorsun ve bu da tekrar yapman anlamına geliyor. Ve tekrar. Ve tekrar. Ta ki geçene kadar. Şemayı ezberleyerek geçmiyorsunuz. Açılır pencereleri değiştirir ve ne alacağınızı asla bilemezsiniz. Tamamen temiz bir şekilde geçene kadar pas vermiyorsunuz."

Bunu yapmayı çok istedim.

Aslında, bekleyemezdim.

"Ayrıca bir sürüş kursu da var," diye bilgilendirdi Darius beni. "Defansif sürmeyi öğren, kovalamaca sürmeyi öğren. Sen de bunu yapıyorsun."

Ben de öyleydim!

"Uzun boylusun ama zayıfsın," diye devam etti. "Bu, nasıl dövüşüleceğini öğrenmediğin anlamına geliyor. Bazı savunma hareketleri öğrenirsin ve nasıl kaçacağını öğrenirsin. Sana bunları öğreteceğim. Ama yarından itibaren ve ondan sonraki her gün kaçacaksın. Başın beladaysa, büyük ihtimalle onu alt edemeyeceksin. Kesinlikle mecbur kalmadıkça ateş etmeyin. Şok tabancaları ve biber gazı, durduracak hamleleriniz yoksa ele geçirilebilir ve size karşı kullanılabilir. Yani başınız belaya girerse, kaçarsınız. Ama formda değilseniz, o bela sizi yakalar."

Bu kulağa hiç de eğlenceli gelmiyordu.

Alışveriş merkezinde yürümeyi saymazsanız, egzersiz yapan bir insan değildim.

Ancak bunu Darius'la paylaşmadım, çünkü teklif ettiği adil anlaşmanın herhangi bir kısmına bok atmam anlaşmayı masadan kaldıracağı anlamına gelebilirdi.

Zaten düzenli koşarsam daha fazla Fat Tire içebilir ve daha fazla LaMar's donut yiyebilirdim.

Ben de buna odaklanmaya

karar verdim. "Tamamdır,"

diye kabul ettim.

Bir kez başını salladı ve devam etti.

"Şu andan itibaren, bir şeye başlarsan, görünmez olmalısın."

"Bunu zaten yapıyorum," dedim ama başını salladı.

"Düşündüğün gibi değil. Demek istediğim Brody'ye git. O da

Programladığı oyundan para kazanıyor ama bu hafiyelik işinden de zevk alıyor. Lee ona iyi para ödüyor ama bu adam her gün işe bedavaya bile gelir, bu işe o kadar meraklı ki. Ona daha fazlasını verirsen, her şeyi yapar. Sorununuza elektronik bir soruşturmayla çözebilirsiniz, bu da sizi zor durumda bırakmaz, bunu yapın." Durakladı. "İlk önce."

Bu çok mantıklıydı ve muhtemelen bana sadece enerji içeceklerine, Costco'nun büyük boy şeker kutularına ve Apple uygulamasının hediye kartlarına mal olacaktı; bunların hepsini "müşterilerime" Brody için temin ettirebilirdim. Tüm bunlar yapılabilir olduğu için başımla onayladım.

Darius konuşmaya devam etti.

"Ve şu andan itibaren, yaptığınız her şey hakkında tam olarak bilgilendirildim. Tüm davalarınızı biliyorum. Neyi ortaya çıkardığınızı biliyorum. Ve sen," diye eğildi, "asla böyle bir yere yanında ben olmadan girmeyeceksin. Bu sonuncusu en önemlisi Ally ve eğer bunu kabul etmezsen, geri kalan her şeyi kaybedersin. Ayrıca Lee'ye gitmemi ve seni Denver'ın oyun tahtasından çıkarması için kışının altında bir ateş yakmamı da satın alıyorsun, böylece bir daha kimse bu saçmalık için seninle iletişime geçemeyecek."

Lee bunu yapabilir.

Ve Darius bunu yapardı. Beni çok önemsiyordu. Ve eğer onlardan biri bunu yaparsa, bu beni kızdırır.

Ama onun ekürim olmasıyla ilgili hiçbir sorunum olmadığı için bu enerjiyi harcamama gerek yoktu.

Aslında bunların hiçbirisiyle bir sorunum yoktu (koşmak hariç, ama eşofman giyebileceğimi ve koşarken saçlarımı yüzümden uzaklaştırmak ve tamamen stil sahibi olmak için şu harika çift saç bandı şeylerinden alabileceğimi düşündüm).

Bunu Darius'a iletmek için ona doğru eğilme sırası bendeydi.

Ve bunu yaptığımda, "Biliyor musun, seni çok seviyorum" diye fısıldadım.

Yüzünde bir şey hareket etti. İzlediğimi bilmediği zamanlarda daha önce de gördüğüm bir şey.

Melankoliyle karışık belirsizlik. Tam olarak anlayamadım.

Anladığım şey, Darius Tucker'ın uzun zaman önce güzel bir hayatı olduğuydu. Büyük, sevgi dolu bir aile, iyi arkadaşlar, parlak bir gelecek. Ve tüm bunlar boka sardı. Çaresizce - ve söylemeliyim ki, öfkeyle - kararlar verdi ve hayatı sarmal halinde tuvalete düştü. Bu süre zarfında, ruhunda iz bırakan pek çok şey yaptığından şüpheleniyorum.

Kefarete giden bir yolda mı olduğunu yoksa geleceğinin sadece lanetlenmekten ibaret olduğunu mu düşündüğünü bilmiyordum.

Bunu bilmek ve isterse paylaşmak ona aitti.

Bana gelince, Rosie Indy'yi bu karmaşanın içine sürüklediğinden beri (böylece Rock Chick Rollercoaster başladı), iyi insanların kötü şeyler yaptığını ve kötü insanların iyi şeyler yaptığını tekrar tekrar öğrenmişim.

Tanrı'nın her şeyi olması gerektiği gibi çözeceğine inandım.

Darius bir şey söylemeyince ona güvence verdim: "Karşılık vermene gerek yok. Nerede olduğunu biliyorum. Eğer bilmiyor olsaydım, bu gece buraya gelip yaptıklarını yapman bana söylerdi."

Buna karşılık Darius, "Sen tam bir baş belası." dedi. Beni çok seviyordu.

"İyi," diye gülümseyerek cevap verdim. "Ben de öyle olmak için çabalıyorum." "Kadın, güven Ben, sen başarılı ötesinde senin en çılgın rüyalar."

Gülümsemem daha da büyüdü.

Aldı, başını salladı, sonra tekrar gözlerimin içine baktı.

"Bu gece işin bitti. Brody'nin ne alacağına bakana kadar bekle. Sana ihtiyacın olanı verirse, geri dönmen için bir neden kalmaz. Vermezse, değerlendirir ve plan yaparız. Bunu kabul ediyor musun?"

"Kesinlikle."

"Doğru," diye mırıldandı ve kabinden dışarı kaydı. "Kaldır kışını buradan. Başka bir yere gidip bir şeyler içelim. Sen beni bilgilendir, ben de bu günü bitirip eve gideyim."

Onu dışarı kadar takip ettim ve "Elini tutsam sokaktaki itibarına bir darbe vurmuş olur muyum?" diye sordum.

"Tam bir baş belası," diye mırıldandı cevap olarak.

"Ya da sana sarıldım mı?" Alternatif bir öneri sundum.

"Tam bir baş belası."

Sırıttım.

Kapıya vurduk.

Darius kapıyı benim için itti.

İçeri girdim.

İki gün sonra . . .

Kışımı kaldırıp Darius'un siyah Silverado'suna bindim ve kapıyı kapattım. Emniyet kemerimi takmadım. Öne doğru eğildim, dirseklerimi ön panele dayadım ve ellerimi saçlarımin arasına sokarak yüzümden uzaklaştırdım ve başımın arkasında topladım.

Brody hiçbir şey bulamamıştı.

Ama az önce Darius'un muhbirlerinden biriyle konuşmuştuk ve o her şeyi biliyordu.

Darius sürücü koltuğuna geçip kapıyı kapattığında araç sarsıldı. Kontağa basmadı ve kabin sessiz kaldı.

Gecenin körüydü ve Garden Girl'ün davasını yeni çözmüştük.

Ve öğrendiklerimiz berbattı.

Bir süre sonra Darius sessizliği bozdu.

"Yarın," dedi nazikçe, "bunu adamına rapor et ve çekip git."

Bir sarsıntıyla arkama yaslandım, ellerimi saçlarımdan çektim ve ona doğru döndüm.

"Bir şeyler yapmalıyız," diye tersledim.

"Bir bok yapmamıza gerek yok," diye karşılık verdi, sözleri sertti ama tonu hâlâ nazikti.

"Darius-"

Bana doğru eğildi ve elini başımın arkasına geçirerek beni kendine çekti.

"Bu adam bir elektronik mağazasında çalışıyor ve sana yeni bir düz ekran TV'de indirim yaparak ödeme yapıyor. Düz ekran bir televizyonda yüzde yirmi beş indirim için böyle bir karmaşanın içine giremezsin, Ally."

"Bu iyi bir indirim," diye karşılık verdim.

Dudakları yukarı kıvrıldı ama mizah gözlerine ulaşmadı. "Ona istediği şeyi ver ve anlaşmasına izin ver."

"Kadını, kardeşinin uyuşturucu borcunu ödemek için üçkâğıtçılık yapıyor." Ona zaten bildiği bir şeyi söyledim çünkü muhbiri bulan oydu ve ikimiz de Garden Girl'ün başına gelenleri öğrendiğimizde yanımda durdu.

"Bu senin sorunun değil."

"Birisi ona bunun onun olmadığını söylemeli." "Bu onun erkeğinin işi olur."

"Elli dolarlık oral seks yaptığını bilen erkeğinin onun yanında kalacağını mı sanıyorsun?" diye sordum.

Darius hiçbir şey söylemedi. Bu hayır demektir.

Devam ettim. "Birisi kardeşinin kışına tekmeyi basmalı ve onu rehabilitasyona göndermeli."

"Bu onun işi."

"Darius-"

Başımdaki eli sıkılaştı. "Ally, satıcısını tanıyorum. Sana daha önce de söyledim, iki rakam aldı ve sıradakinin bu adamın siki olduğunu söyleyerek tehdit ediyor. Ve bu satıcı bunu yapacaktır. Gözünü bile kırpmayacak. Ve ona satmaya devam edecek çünkü bu adamın alışkanlığını beslemek için arabalara girip müzik seti çalması ya da kız kardeşinin onu uyuşturmak için bacaklarını açması umurunda bile değil. O anlaşmayı asla yapmamalıydı. Bu onun suçu. Erkeği bu konuda endişeli. Buldun

onun sorunu, çözmek de ona düşer. Ona ihtiyacı olanı verin ve uzaklaşın."

Bunun içine girmesini bekledi ve ben orada oturup dişlerimi gıcırdatınca devam etti.

"Satıcısı da onun tatlı amcığının para getirmesini istiyor. Sen onu alıyorsun, ben onu alıyorum, kendimizi bizim ilgilenmemiz gerekmeyen bir durumun içine sokuyoruz ve tehlikeli bir adamı mutsuz ediyoruz. Bizim görevimiz bu değil. Bizim görevimiz o kaltağın neden böyle davrandığını bulmaktır. Bulduk da. Sen rapor et. İşimiz bitti.

"Bu çok boktan," diye tısladım.

"Şimdi öğren," diye karşılık verdi Darius. "Bu boku yapmaya devam edersen, berbat olan çok şey göreceksin. O zaman berbatlığın yepyeni bir tanımını öğreneceksin ve bu tanım sürekli değişecek. Her zaman hatırlaman gereken şey, bunun senin hatan olmadığıdır. Başkasının hatasıdır. Bu boku asla üstlenmezsiniz. İşini yaparsın ve çekip gidersin."

Dişlerimi sıktım ve gözlerimi kaçırdım.

Sonra arkama baktım ve "Bunu kardeşi için neden yapsın ki?" diye sordum.

"Lee ya da Hank'in vücut parçaları posta yoluyla size gelseydi ne yapardınız?"

Yine dişlerimi sıktım ve gözlerimi kaçırdım.

Cevabım buydu ama Darius bunu zaten biliyordu.

Her şeyi yaparım.

"Hiçbir şey aşk kadar güçlü değildir ve hiçbir şey seni aşk kadar mahvedemez." Darius bilgece sözlerini bitirdiğinde ona dönüp baktım.

Bunun arkasında deneyimden doğan bir bilgelik vardı ve ben bunun ne olduğunu bilmek istiyordum.

Ama yine de, bu onun paylaşması gereken bir şeydi.

Rock Chicks, ne olursa olsun (ve bu akşamki etkinlikler bunu kanıtladı), burnumu sokar ve hepsini elde edene kadar vazgeçmezdim.

Darius . . . O bana verene kadar (umarım) oraya gitmeyecek kadar onu seviyordum.

"Yürüyüp gidebilecek misin?" diye sordu. "Evet,"
diye cevapladım.

"Bu evet mi?" diye sormadan önce beni inceledi. Beni
çok iyi tanıyordu.

Gözlerim ona geri dönmeden önce bir anlığına yana kaydı.

"Evet," diye

fısıldadım. Bakışlarımı
tuttu.

Sonra başını salladı.

Daha sonra beni bıraktı ve direksiyona doğru döndü.

Sonra kamyonetini çalıştırdı ve beni eve götürdü.

FOUR

Wash Him Away Rock Chick Rewind

İki saat sonra . . .

Kapım çalındı.

Gözlerim irkilerek açıldı ve saate odaklandım.

Saat on iki on yedi idi.

Kendi kendime gülümsedim. Uyumadan önce Lelo'mu komodinin üzerinde bırakmıştım. Bunun nedeni, o geceden sonra bir tür rahatlamaya ihtiyacım olmaması değildi.

Ren'in bu rahatlamamanın kaynağı olmasını umuyordum, bu günlerde her zaman olduğu gibi. Daha önce bana mesaj atmış, geç saatte bir buluşması olduğunu ama çok geç olmazsa evime gelip geceyi geçirebileceğini söylemişti.

Geç olmuştu, ama Ren ve benim için her zaman olduğu gibi (ve ikimiz de bunu biliyorduk), hiçbir geç çok geç değildi.

Yorganı üzerimden attım, yataktan kalktım ve yatak odamdan dışarı çıktım.

Kenarları derin siyah dantelli, safir mavisi seksi bir gecelik giyiyordum.

Artık herkes Indy'nin eski sırrını biliyordu (bir Kızlar Gecesi Gezisi sırasında Indy'nin kendisi tarafından sızdırılan bir sır, paylaşan ben değildim, yemin ederim) ve bu her zaman seksi iç çamaşırları giydiyordu. Bunun nedeni büyükannesinin ona on altıncı yaş gününde iç çamaşırı alması ve her kadının bu sırra sahip olması gerektiğini söylemesiydi. Indy bunu ciddiye almış ve o günden sonra da bunu yaşamış.

Ne yazık ki, kardeşim olduğu için, Lee'nin bu artık çok da gizli olmayan sırrı çok takdir ettiğini de biliyordum.

Hem de çok.

Kardeşim hakkında bunu bilmekten çok memnun olduğumu söyleyemem. Pek sürpriz olmadı diyebilirim.

Indy ile sık sık iç çamaşırı alışverişi yapardım. İyi bir zevki vardı. Lee de tamamen erkekti (Ren türünden), bu yüzden böyle bir şeyden zevk alması çok da büyük bir olasılık değildi.

Herkesin bilmediği şey, Indy'yi doğduğumdan beri tanıdığım için (ki bu Büyükanne Ellen'ı da doğduğumdan beri tanıdığım anlamına geliyordu ve Büyükanne Ellen da benim için bir büyükanne gibiydi) bana da aynı hayat dersini verdiğiydi.

Ben daha da ileri gittim. Seksi iç çamaşırları giyiyordum, istisnasız, sınırsız. On altı yaşımdan itibaren bir çift büyükanne külotum bile olmamıştı.

Ve asla yapmam.

Ayrıca hiçbir şeyin içinde uyumadığım sürece seksli olmayan hiçbir şeyin içinde uyumadım (ve bu hepsinden daha seksiydi).

Ren'in sadece dokunsal değil görsel olarak da tahrik olduğunu öğrenmiştim. Onunla sevişmemi izlemek hoşuna gidiyordu. Ona binmemi izlemek hoşuna gidiyordu. Beni becerirken yüzümü seyretmekten hoşlanıyordu. Geceliklerimi de seviyordu. Görünüşü ve hissi.

Ve eğer evime geç gelirse bir ziyafet çekeceğini öğrendiğini biliyordum, çünkü son birkaç ay içinde ona, takdirini çeşitli doğru yollarla gösterdiği bir iç çamaşırı bereketi vermiştim.

Ve bu geceki gecelik aslında yeniydi. Sadece onun için almıştım.

Gerçi bunu ona asla söylemem.

Emin olmak için gözetleme deliğini kontrol ettim ve Ren'in yine koridora baktığını gördüm. Orada halı kaplı salon ve kapılardan başka bir şey olmadığından, onu bu konuda neyin büyülediğini merak ettim.

Sonra merak kapıyı açıp Ren'e ulaşmamın önüne geçti, ben de bunu yapmayı bıraktım ve kapının kilidini açıp kapıyı açtım.

Kilitleri duydu, o yüzden ben söylediğimde bana bakıyordu.

Takılma fırsatı bulduğumuzda genellikle eve gidip üstünü değiştirecek zamanı olmasından yakınıyordum. Bu da onu

çok sık takım elbiseyle yakalayamadığım anlamına geliyordu. Şimdi olduğu gibi.

kolları kıvrılmış hafif beyaz bir gömlek ve solmuş bir kot pantolon giyiyordu.

Üzerinden çıkarabileceğim bir takım elbise değildi, ama bu gündelik kıyafetler onun üzerinde başka herhangi bir erkeğin çıkarabileceğinden daha iyi duruyordu, bu yüzden tartışmıyordum.

Başımı geriye eğdim, ona gülümsedim, eğildim ve bir elimi gömleğine soktum. Sonra onu daireme çektim.

Ben ona doğru ilerlerken kapıyı tekmeleyerek kapattı, ellerim yukarı kayıyor, ağzım onunkini hedefliyordu.

Ama bir elini belime koyarak ve beni hafifçe geriye yatırırken bile orada tutarak beni şaşırttı. Döndü ve ışık düğmesini çevirdi.

Ani parlaklık karşısında gözlerimi kırıştırdım ve gözlerini yakaladım. Sonra gülümsedim.

Evet. Ren görseldi. Ren görseldi. Her ne planladıysa, izlemek istiyordu. İzleyebilmek için de görmesi gerekiyordu.

Her zaman iyiydi, ama bu gecenin daha iyi olacağını düşünüyordum.

Eğildim ve ayak parmaklarımın üzerine kalktım.

Ağzım neredeyse onunkine değdiğinde Ren'in başı bir santim geri çekildi ve diğer eli boynumun yan tarafında sıkıca kıvrıldı, beni sıcak ama istikrarlı bir şekilde ondan uzak tuttu.

Ne oluyor lan?

"Zano-"

"O gece," dedi, gözleri garip bir şekilde benimkilere bakıyordu, yoğun ve sondalı hissettiriyordu. "Kulüpte ne yapıyordun?"

Kafam biraz karışık bir şekilde sallandı ve "Ne?" diye sordum.

"O gece özür diledim," diyerek bana daha fazla bilgi verdi ve ben, alışılmadık bir şekilde geç de olsa tehlikeyi sezdim ve vücudum kaskatı kesildi. Belimdeki eli beni tutmak için belime dolanırken boynumdaki parmakları da konuşmaya devam etti. "Kulüpte ne yapıyordun?"

"Bunu neden soruyorsun?" Sorguladım.

"Neden cevap vermiyorsun?" diye karşılık verdi.

Kaşlarım birbirine çatıldı. "Çünkü bu seni ilgilendirmez."
Bunu görmezden geldi ve farklı bir taktik
denedi. "Bir erkekle birlikte miydin?"

"Hayır."

"Bir arkadaş mı?"

"Hayır, Zano," diye tersledim. "Ne fark eder ki?"

"Çünkü sen kimseyle birlikte değildin. Seni bıraktıktan
sonra birkaç dakika kaldın, tuvalete gittin ve bir daha geri
dönmedin. Biliyorum. Seni izledim."

Beni izledi. Güzel.

"Ama sen ortadan kayboldun," diye
bitirdi. "Ne olmuş yani?"

"Çıkış ön tarafta," diye bilgilendirdi beni. "Ne
olmuş yani?"

"Yani arka taraftan çıktınız."

"Tanrım, Zano!" Bir adım geri çekilip ellerimi kalçalarım
koyarak onu tuttuğu yerden çektim. "Bu sorgulama da neyin
nesi? İki ay önce Kulüp'ten nasıl çıktığımı kimin umurunda?"

Sorumu ve patlamamı görmezden geldi ve bana bakmaya
devam etti.

"Sen tuvalete doğru gittikten birkaç dakika sonra,
adamin biri koridordan fırladı, korkmuş görünüyordu ve
açıkça görülüyordu ki, kalbinin patlamaması bir mucize. O
adama tanıyor musun?"

"Gecenin bir yarısı uyandırılıp aylar önce yaşanmış bir
geceyle ilgili rastgele yirmi soruyla muhatap olmaktan pek
hoşlanmadığımı biliyorum."

"Sadece söylüyorum bebeğim, Benito Valenzuela senden
bir yemek yapmaya karar verirse çok da rastgele olmayan
bir yirmi soru alacaksın."

Ağzımı kapattım. Oh lanet
olsun.

Garden Girl'ün kardeşine kancasını takan torbacıydı.

"Evet," diye fısıldadı yüzümü dikkatle inceleyerek. "Gerçi Valenzuela seninle daha fazla ilgilenmeye başlarsa, yirmi soru için müsait olmayabilirsin."

Tamam, Ren bir şekilde faaliyetlerimi fark etmişti ve bunun kesinlikle iyi olmadığını biliyordum. Ateşli Grup'un bir üyesi olmayabilirdi ama bir suç ailesinin tam kan İtalyan ateşli erkek üyesiydi. Bu yüzden onun kuduz alfa davranışının, bence tamamen OTT olan Luke da dahil olmak üzere Hot Bunch'ın herhangi bir üyesine eşit ya da rakip olduğunu düşünüyordum.

Ve Hot Bunch erkekleri, hayatlarındaki kadınların tehlikenin etrafında olmasından kesinlikle hoşlanmıyorlardı.

"Nereden biliyorsun bunları?" Sessizce sordum.

"Dom ortalıkta dolaşıyor," diye cevap verdi Ren hemen. "Bu gece onunla bir toplantı yaptık. Bizi tanımıyor ama kardeşlerinizle ortak bir tanıdığımız var. İkisiyle de. Sanırım neden ben açıklamam da onların faaliyetlerini takip etme eğiliminde olduğumuzu anlamışsındır. Ve bu gece, Dom senin etrafta dolaştığını duyduğunu söyledi."

Sikeyim.

İyi değil.

Ren konuşmaya devam etti.

"Lee için bir şeyler yaptığını düşünüyor. Birkaç gece önce Valenzuela'nın kızlarının çalıştığı barlardan birinde Darius Tucker'la birlikte olduğunu duymuş. Tucker'ın Valenzuela'nın satılık yeni yetenekleri hakkında bazı araştırmalar yaptığını da duymuş. Güzel bir parça. Katolik kız öğrenci tipi."

Saçmalık.

Yine iyi değil.

Ren az şey bilmiyordu. Çok şey biliyordu.

Hafifçe bana doğru eğildi, gözleri daha az niyetli ya da araştırmacı değildi. "Gerçek bir Katolik kız öğrenci tipi. Başka bir deyişle, bir şekilde boku yemiş ve bu Lee Nightingale'in dişlerini geçirmesi için alışılmadık bir durum değil.

Sorun şu ki, Valenzuela bile Lee'nin seni orada salladığını düşünüyor ve bu adam delinin teki. Başka biri Lee'nin işin içinde olduğunu anlasa bile uzak durur. Bu adam, senin taşının satranç tahtasında olmasından hoşlanıyor. İlginç olduğunu düşünüyor. Gözünü bu işten ayırmak istemiyor, yani gözünü senden ayırmak istemiyor."

Çenemi kapalı tuttum ama zihnime sabah ilk iş olarak bu tatsız haberi konuşmak için Darius'u aramayı ekledim.

Ren devam etti.

"Dom bana ve Vito'ya söyledi. Vito'nun derdi kadınların kışını sallamak değil. Seni tanıyor, senden hoşlanıyor ve havaya girdiğinde patlatıyor. Yani geç oldu ve hala telefonu açıp kardeşine yeni bir göt deliğı açmakta tereddüt etmiyor. Sorun şu ki, Lee'nin neden bahsettiğine dair hiçbir fikri yok."

Bu da iyi değildi.

Ren, "Yine de," diye devam etti. "Öğrenmeye niyetli." Bu kesin bir şeydi.

"I-" Ben başladım.

"Kulüpte ne yapıyordun, Ally?"

"Ben-"

"Valenzuela'nın çalıştığı bir barda Darius Tucker'la ne halt ediyordun?"

Sırtımın dikleştğini hissettim. "Darius bir arkadaş."

"Darius bir arkadaştı, seninle o barda oturup sohbet etmezdi. Seni o bardan çıkarır ve daha en başta o bara gittiğın için kafanı toparlamayı sağlardı."

Olamaz.

Öyle bir şey demedi.

"Neyin peşindesin sen?" diye çıkıştı.

"Seni ilgilendirmez," diye tersledim.

"Doğru." Arkasına yaslandı. "Bu tartışmayı sana kızgın olmadığım bir zamanda yapacaktım ama

söylenmesi gerekiyor ve şimdi bunu söylemek için harika bir zaman," diye başladı pek de umut verici bulmadığım bir şekilde.

Sonra devam etti.

"İlişkimizin doğasının sıradanlığın ötesine geçtiğini düşünüyorum. Neredeyse her geceyi birlikte geçirdiğimize göre, Brother's'daki bir vardiyadan sonra sabahın üç buçuğunda evime gelsen bile, bunun gündelik olmayan bölgeye girdiğini düşünüyorum. Bu bana birbirimize doyamadığımızı gösteriyor ve çoğu zaman kışını kaldırıp benim evime geldiğine göre bunu inkar edemezsin."

Bu doğrudu. Bunu inkar edemezdin. İşi bitmemiştin.

"Sanırım gerçekten dışarı çıkıp yemek yiyeceğimiz ve birbirimizi daha iyi tanıyacağımız bir dönemdeyiz. Kahvaltı yapmıyoruz, sen kendi yoluna gidiyorsun, ben de kendi yoluma gidiyorum. Ya da sana spagetti yapıyorum çünkü bütün gece barın arkasındaydın ve yemek yemedin, sonra işin biter bitmez birbirimizin beynini beceriyoruz. Yani, son olarak, eğer sıradan değilsen, bu beni ilgilendirir."

"Şu anda gündelik olmayan bir aşk hissetmiyorum, Zano," diye paylaştım.

Bir elini kaldırdı, avucunu bana doğru uzattı ve başını salladı. "Özür dilerim, benim hatam," diye başladı ve elini bıraktı.

"Sanki seçme şansın varmış gibi konuştun. Ki yok. Yarın güzel bir elbise giyeceksin. Benim seçimim Kulüp'te giydiğin elbise, tabii sikimi daha hızlı sertleştirecek başka bir elbisen yoksa, ki bebeğim, sadece söylüyorum, bu bir başarı olacak. Sonra seni güzel bir yemeğe götüreceğim ve benimle tüm umutlarını ve hayallerini paylaşacaksın. Ama şimdi bana nelerden hoşlandığını söyleyeceksin."

Elbisemi beğenmesini -ve nedenini- beğenmediğim söylenemese de kollarımı göğsümde kavuşturdum ve "Randevuya çıkmıyoruz" dedim.

"Bu gece sevişmek ister misin?" diye sordu ve kaşlarının havaya kalktığını hissettim.

"Seksi seninle çıkmam için bir yol olarak mı kullanıyorsun?" Kırptım.

Birdenbire öfkeyle kollarını iki yana açtı.

"Tanrım!" diye patladı. "Ally, genellikle bir erkek seks yapmak için bir kızı dışarı çıkarır."

"Sana söyledim, ben diğer kızlar gibi değilim."

"Ağzından çıktığından beri bu ifadenin doğruluğunu onlarca kez kanıtladın."

"Bu ne anlama geliyor?" Ben sordum.

"O adamı unuttun mu?" diye sordu cevap vermek yerine ve başım seğirdi.

"Hangi adam?"

Ren'in çenesi geri çekildi ve havada ağırlaşan öfkeli havası boğucu bir hal aldı.

"Hangi adam?" diye fısıldadı. Uh-oh.

Carl'dan bahsediyordu, muhtemelen Carl'ı ilişkimizi sıradan tutmak için bir bahane olarak kullandığım için. Ve sıradanlıktan çıkmamızı tartışmak istediğinden, doğal olarak Carl'dan bahsedecekti.

Kahretsin.

"Ben, uh, hala bunun üzerinde çalışıyorum," diye cevap verdim.

"Bir saniye önce onun varlığını bile hatırlamıyordun," diye karşılık verdi Ren.

Lanet olsun!

Bir kolumu uzattım ve savunmaya geçtim. "Gece geç saatlere kadar ızgara yaptığım için pek kendimde değilim."

"Ağzım bacaklarının arasındaydı, odaklanırdın," diye karşılık verdi ve işte oradaydı.

Pislik Konuşması hakkında birçok brifing almıştım ve bu Ren'in Luke'a bile denk olabileceğinin kanıtıydı.

"Bu hiç hoş değil," diye fısıldadım. "Ama doğru."

Bu doğrudu, lanet olsun, bu yüzden cevap vermemeye karar verdim. "Bir erkek bile var mıydı?" diye sordu.

"Evet," diye tersledim. "Adı Carl ve şu anda Virginia'da FBI eğitimi alıyor ve muhtemelen onunla işleri bittiğinde Denver'da görevlendirilmeyecek. Denver'dan başka bir yerde yaşamayı düşünmediğim için onunla işimi bitirme kararı almak zorunda kaldım."

"Bunun Brother's'daki biradan beri benimle paylaştığın en kişisel şey olduğunu biliyor musun?" dediğinde öfkesinin bir kısmı odadan dışarı kaymış ve sesi daha az sertleşmişti (yine de çok nazik değildi).

"Sikiş arkadaşları umutlarını ve hayallerini paylaşmazlar, Zano.

Düzüşüyorlar," diye onu eğittim.

Ağzını kapatma sırası ondaydı.

Benden daha iyi yaptı ve bunun nedeni çenesindeki bir kasın zıplamasıydı, ne yazık ki o anda bunu çok ateşli buldum.

Saçmalık.

Kendi anını yaşamasına izin verdim ve sessizliği doldurmadım.

O anın etkisinden kurtuldu ve sesi daha da kısıktı (ama yine de nazik değildi) bana şöyle dedi: "Kızgınlım ve dışarıda neler olup bittiğini bilmiyorum, bu da kızgın olduğum anlamına geliyor çünkü endişeliyim. Ama bu sahip olduğumuz şeyi sevdiğim ve daha fazlasını istediğim gerçeğini ortadan kaldırmıyor."

Aman Tanrım.

Daha fazlasını istedi.

Ve benim için endişeleniyordu. Hay sikeyim.

Konuşmak için ağzımı açtım ama aramızdaki kısa mesafeyi hızla kapattı, bir elini boynumun kenarına doladı ve yüzünü yaklaştırdı, ben de ağzımı kapattım.

"Sen de kızgınsın," dedi bana bildiğim bir şeyi söyledi ama bu sefer sesi hiç de sert değildi. Nazik ve tatlıydı. "O yüzden şimdi cevap verme. İkimiz de kızgınken olmaz. Biraz zaman ver ve düşün. Neyin peşindeysen benimle paylaşmayı da düşün. Ekibinden biriyle bir görevin var, yardım edebilirim. Bu senin yapabileceğin bir şey.

ve Tucker yeleklerine yakın durmalı, anlıyorum. Ama paylaşmayı düşün tatlım. Eğer yardım edebilirim, ederim."

Tamam, bu nasıl oldu?

Nasıl oldu da bir dakika önce pek de hoş olmayan sözler ederken, bir dakika sonra sadece nazik ve tatlı değil, aynı zamanda kibar da oldu.

Biri size iyi davrandığında, siz de ona iyi davranamazdınız. Bu bir kuraldı.

Kahretsin.

"Sadece kanunları uyguluyorum, Zano. Birbirimize kızdığımızda, kibarlığa geçemezsin. Ben kibarlıkla bir şey yapamam. Bunu biliyorsun, bu adil bir dövüş değil."

Dudakları kıvrıldı, boynumdaki eli saçlarımın arkasına doğru kayd ve diğer kolu etrafımda kıvrıldı, beni sert sıcaklığına yaklaştırırken, yasayı koymamı tamamen görmezden geldi ve "Neyi sevdiğimi biliyor musun?" Diye cevap verdi. Cevap vermeme beklemedi. Devam etti. "Ellerim ve ağzım üzerinde değilken ya da sikim içinde değilken bana Zano diye seslenmen hoşuma gidiyor. Ama söylediğimde, tek duyduğum tatlı nefesli Rens oluyor."

Ellerimi göğsüne doğru kaldırdım ve bastırdım, bir yandan da iç bacaklarımın titremesine aldırmadan, "Seksi olmak da adil değil," dedim.

Boynunu eğdi ve dudaklarını dudaklarıma değdirerek mırıldandı: "Ben adil dövüşmem bebeğim. Kazanmak için savaşıyorum."

Bunu kesinlikle not ettim.

Karşılık vermeyeceğimden emin oldu ve bunu beni öperek yaptı.

Sonra beni bir damadın gelinini taşıdığı gibi kucağına alıp yatak odama götürürken ağzımı kapalı tutarak bunu yaptı.

Oraya vardığımızda, bir karşılık vermeyi düşünmüyordum.

Tek düşündüğüm Ren'di.

İki hafta sonra . . .

Ren içimde hareket ediyordu ve kulağımın dibindeki dudakları "Bu sana rahat hissettiriyor mu?" diye fısıldadığında buna bayılıyordum.

Öyle olmadı.

Çok güzeldi.

Mükemmeldi.

Uzuvlarım onun etrafında sıkılaştı ve gözlerimi sertçe kapattım.

Sonra başımı **ç e v i r d i m** ve dudaklarımı kulağına götürerek, "Daha fazla zamana ihtiyacım var," diye fısıldadım.

Vücudu hareketsizleşti, maalesef dışa doğru bir süzülüşe geçti ve uzuvlarım tekrar onun etrafında gerildi.

O zaman o başladı Okşayarak, Tatlı, Yavaş, Nazik, ve cevap verdi, "Sana bunu vereceğim, bebeğim."

Elimi omurgasından yukarıya, kalın ve yumuşak saçlarına doğru kaydırdım ve Tanrı'ya şükür diye düşündüm.

Üç hafta sonra . . .

Ren takım elbisesiyle mutfağa girdiğinde kahvemi geri çekiyordum.

Durdum, manzarayı takdir etmek için kendime bir an verdim. Ona sııttım, içine girdim ve çenesini öpmek için eğildim.

Geri çekildim ve mırıldandım, "Gitmeliyim bebeğim. Akşama görüşürüz."

Bunu yapmak için bir hamle yapamadan, kolu belime dolandı ve beni yanına çekti. Başını çevirdi, benimki geriye doğru eğik kaldı ve gözlerimi yakaladı.

"Gözüm her şeyin üzerindeydi ve Valenzuela sana olan ilgisini kaybetti," diye açıkladı.

Bunu biliyordum. Darius da olaylara göz kulak oluyordu.

Ren'le kavga ettiğimiz gecenin ertesi sabahı Darius'la telefon görüşmesi yapmıştım. Bu durumdan çoktan haberdar edilmişti ve bana olaylara göz kulak olup Lee'ye müdahale edeceğine dair güvence verdi. O zamandan beri

Kardeşlerimden hiçbiri benimle uğraşmaya yanaşmadı ve Darius, Valenzuela'nın başka şeylere odaklandığını söylemişti, Darius'un bu çabalarında başarılı olduğunu biliyordum. Ben de yoluma devam ettim.

"Biliyorum," dedim Ren'e.

Başını salladı, sonra da "Yine de taşının satranç tahtasından çıkmadığını biliyorum" dedi.

Bu doğruydu. Darius, Brody ve benim başka bir davamız vardı. Konuşmamaya karar verdim.

Ren gözlerimi tuttu, sonra neyse ki konuyu değiştirdi. "Bu gece Brother's'da mı alışyorsun?"

Başımı salladım.

"Güzel, o zaman seni yemeğe çıkarabilirim."

Kalbim sıkıştı ama neyse ki bir mazeretim vardı ve uydurma değildi.

"Yapamam. Tod ve Stevie'de kızlar gecesı. Jet'in düğün planlaması kızışıyor ve işler kontrolden çıkıyor. Annesi ve müstakbel kayınvalidesi işe karışıyor ve Jet ıldırıyor. Tek kelime: Kiraz kuşu. Bunu anlamayabilirsin çünkü sen bir erkeksin. Ben bir hatunum ve anlamıyorum bile, ama Tod'a göre bu bir gelinin en kötü kabusu. Roxie de düğününün planlama aşamasında, bu yüzden Tod'a göre verilmesi gereken çok karar var ve bu gece o gece."

Bunun zerine hemen "Yarın alışıyor musun?" diye sordu. Başımı salladım.

İ ekti.

Sonra boynunu büktü ve çenesine verdiğimden çok daha iyi bir öpücükle ağzımı aldı.

Başını kaldırdığında, "Başka bir gece hallederiz," diye mırıldandı.

Yine konuşmamaya karar verdim. Bunun yerine kolunu sıktım ve ona doğru bir sırtıma daha attım.

Kurtuldum ve zoraki bir kaçış gerçekleştirdim, bunu yaparken de "Sonra!" diye seslendim.

Ren cevap vermedi.

Bir hafta sonra . . .

Brother's'daki bir vardiyadan sonraydı. Mustang'imdeydim ve telefonum elimdeydi.

Ren'e "Yoldayım" diye mesaj attım, sonra da telefonumu yanımdaki koltuğa fırlattım.

Arabamı çalıştırmak üzereydim, bu da radyomun bangır bangır çalmaya başlayacağı anlamına geliyordu. Bu talihsiz bir zamanlama anlamına geliyordu çünkü iki saniye sonra olsaydı duymayacağım telefonumun çaldığını duyabiliyordum. Alternatif olarak, nasıl baktığınıza bağlı olarak, o arama sırasında neler olacağını göz önünde bulundurarak bu şanslı bir zamanlama olarak da düşünülebilir.

Şahsen ben olaya her iki açıdan da baktım. Ama çoğunlukla ikincisine. Telefonda olanlar yüz yüze olanlardan çok daha iyiydi.

Ciddiyim.

Ekranımda Zano Arıyor yazdığını gördüm ve telefonumu etiketleyip kulağıma götürdüm.

"Hey," diye selam verdim.

"Hey," diye cevap verdi, sonra bunu açıklamakta gecikmedi. "Bu gece benim için uygun değil. Yarın kaçabilirsin, öğle yemeği yiyeceğiz."

İşte yine başlıyoruz.

O daha fazlasını istiyor. Ben ona vermemek için bir bahane buluyorum.

"Yarın Fortnum'da çalışacağım."

"Daisy ile alışverişe gitmek için kaçabilirsin, benimle öğle yemeği yemek için kaçabilirsin."

Kahretsın.

Paylaşmamayı öğrenmem gerekiyordu. Ne kadar çok bilirse, o kadar çok kullanabilirdi.

Ve onu kullandı.

Bu arada Daisy de başka bir Rock Chick'ti. Bir Hot Bunch erkeğiyle takılmıyordu. Marcus'la evliydi.

Sloan, Ren'in iş arkadaşı (olduğu gibi). Bu, aynı zamanda kirli ve meşru demektir.

Marcus'un işlerine de karışmadım. Bunun nedeni, yaptığı işin kirli kısmına bakmaksızın ondan hoşlanmamdı. Ve onu sadece iyi bir adam olduğu için değil, en çok Daisy'yi dikkat dağıtacak kadar sevdiği için seviyordum.

Daisy, Rock Chicks'te olduğu gibi, biraz deliydi. Dolly Parton'a benziyor, onun gibi konuşuyor, Dolly'nin hızlı olsaydı giyeceği gibi giyiniyordu ve Daisy'nin kalbi saf altından yapılmıştı.

Bu yüzden onu sevdim ve bu Marcus'un onu sevmesi ve ona iyi bir hayat vermek için (gerçekten o kadar da iyi olmayan bir hayattan sonra) kendini feda etmesi anlamına geliyordu.

"Zano-" Ben başladım.

"Konuşmamız gerek bebeğim," derken sesi nazik ve tatlıydı.

"Ne hakkında?" Sordum ama biliyordum ve bu iş zorlaşmaya başlamıştı.

Gerçekçiydim. Olduğu gibi söyledim. İkiyüzlülük ve kaçınma içinde değildim (tamam, durum gerektiriyorsa belki biraz ikiyüzlülük içinde olabilirim). Ama kesinlikle benim için anlamı olan biriyle değil. Ve ilişkimize koymaya çalıştığım sınırlar ne olursa olsun, Ren benim için bir şey ifade ediyordu.

Cevap vermediğini fark etmem bir anımı aldı. "Zano?" Ben seslendim.

"Neyi biliyorsun?" diye sordu ve dediğim gibi biliyordum.

Hiçbir şey

söylemedi. Ben

de söylemedim.

Sonra bir karara vardı. Hayır,

bu tam olarak doğru değildi.

O zaman bir karara vardı çünkü ben onu zorlamıştım.

"Bu boku sevmiyorum, asla yapmam ama bana başka seçenek bırakmadın Ally," dedi ve kalbim yerinden fırladı.

"Sen neden bahsediyorsun?" Sesimin acıdan ziyade güçlü çıkmasına şükrederek sordum, ki içimdeki his de böyleydi.

"Bir kadınla telefonda bir şeyleri bitirmek."

Oh Tanrım.

Kahretsin.

Siktir!

"Ren-" diye fısıldadım.

"Benimle oraya gitmek istemiyorsun. Bunu açıkça belirttin bebeğim," dedi, hâlâ nazik ve tatlıydı. "Buna neden ihtiyacın var, bilmiyorum. Sadece istediğini biliyorum. Gelecek için ne istediğimi de biliyorum ve buna eşim ve çocuklarım da dahil. Her ne kadar sahip olduğumuz şeyi sevsem de, nerede olduğumu bilmen önemli. Eğer benimle böyle bir geleceği keşfetmek istemiyorsan, Ally, birbirimizle ilişkimizi kesmeliyiz."

Hakkını vermeliyim, bu sözleri söylemekten hoşlanmıyor gibiydi ve beni özenle idare etmeye çalıştığı çok açıktı. Ve bunu takdir ettim.

Yine de acıttı.

Ama haklıydı.

Oraya gitmiyorduk.

Bu yüzden birbirimizi serbest bırakmak zorunda kaldık.

"I . . . Ben ..." Kekeledim, kendimi zihinsel ve fiziksel olarak silkeledim ve toparladım. "Bunun için hazır değilim, Ren."

"Doğru," diye fısıldadı ve hayal kırıklığını gizlemedi.

Gözlerimi sıkıca kapattım ve boğazımın daraldığını

hissettim. "Güvende ol," dedi sessizce. "Ve mutlu

ol, bebeğim." Oh Tanrım.

Kahretsin.

Siktir!

"Sen de Ren," diye zorlukla boğazımdan çıkardım. "Evet," diye mırıldandı. "Güle güle, Ally."

"Güle güle, Ren."

Bağlantıyı kesti.

Elimi bıraktım ve direksiyonuma baktım.

Kontağı çevirip kendimi eve götüreceğ kadar
toparlamam biraz, çok uzun bir süre aldı.
O gece ve sonraki geceler yatağında uyumadım.
Kanepemde uyudum.

Bunu yaptım çünkü çarşaf lar Ren kokuyordu ve
yaşadığımız şeyin anısına dayanacak gücüm yoktu.

Ama aynı zamanda onları soymak ve onu yıkamak da
içimden gelmiyordu.

FIVE

Backbone Rock Chick Rewind

Bir hafta sonra . . .

Balducci kardeşlerin bilardo salonunun dışında Mustang'imin içinde oturuyordum.

Silahım çantamdaydı.

Darius söz verdiği gibi beni Zip's Gun Emporium'a götürdü. Çantalarımın çoğuna sığabilecek küçük bir .22'lik seçmiştim ve Darius Zip'in geç saatlere kadar açık olmasını ayarladı, böylece etrafta kimse yokken poligonuna gidebilecektim, dolayısıyla beni kimse görmeyecekti ve pratik yapabilecektim.

Ayrıca günde bir kez koşuyordum (çoğunlukla ve haklıydım, koşu kıyafetlerimi ve o harika saç bantlarını sallıyordum, gerçi koşmayı yeni öğrenmeye başlamıştım, bu hiç de kolay değildi). Haftada bir ya da iki gece Zip's'e gittim (Brother's'taki vardiyalarımaya bağlı olarak). Ve geçen hafta, aklımı Ren'den uzaklaştırmak için (Darius neden gitmek için can attığımı bilmiyordu), Darius beni depo labirentinde koşmam için C. Springs'e götürmüştü.

Bu da kolay değildi ve bunu biliyordum çünkü tatbikatı altı kez yaptım ve her seferinde en az bir masum vurdum. Darius bana tatbikatı yapıp geçmeden önce C. Springs'e üç kez gittiğini söyleyene kadar kendimi aptal gibi hissediyordum.

Önümüzdeki hafta geri dönecektik ama benim depoya geri dönmem için değil. Eylül ayında olduğumuz için hava bozmadan önce (ya da Denver'da olduğu gibi hava her zaman bozduğundan daha da bozmadan) defansif/zararlı sürüş kursuna katılmam için.

Ama dün gece Ricky Balducci Sadie'ye tecavüz ettiği için silahımla Balducci'nin bilardo salonunun önündeydim.

Hayır, bu doğru değildi.

Onu dövmüş ve sonra da tecavüz etmiş.

Ve ona kötü davrandım.

Hector'un kızı olduğunu bilmiyordum. Hector, Sadie'nin uyuşturucu baronu babasını yakalayan gizli DEA ajanı olduğu için ezeli düşman olduklarını sanıyordum (belanın - bu sefer çılgın, ciddi, kalp kırıcı belanın- bir Rock Chick'i vurduğunu söylemek yeterli).

O sabah sadece onun olmadığını, aynı zamanda ona kötü davranmamın nedeninin de -bir sosyete partisinde Daisy'ye kötü bir şey yapmış olması- olmadığını öğrendim.

Daisy öfke ve üzüntüyle kendinden geçmişti. Birincisi, Marcus Sadie'nin Daisy hakkında asla kötü konuşmadığını biliyordu ve şimdi anladığım ama çok üzücü olan nedenlerden dolayı bunu ona söylememiştir. İkincisi, Daisy Sadie'nin kendisi hakkında ileri geri konuştuğunu düşünmeden önce de ondan hoşlanıyordu. Arkadaştılar. Daisy onunla ilişkisini kesti ve şimdi arkadaşı tecavüze uğradı.

Ve ben bir kaltak oldum. Bir peri prensesine benzeyen ve dün korumasını almak için kardeşime gelen minyon, korkmuş bir kadına karşı bir kaltak.

Kaltaklık ettim.

Tanrım.

Gözlerimi sımsıkı kapadım. Elim yumruk oldu, içimdeki her şey silahımla çantamı kapma, o bilardo salonuna girme ve Ricky Balducci'yi -bir peri prensesinin canına okuyan ve ona tecavüz eden bir pislik- tabancayla kırbaçlama arzusunu geri püskürtüyordu.

Bu dürtüyle savaştım ve gözlerimi açtığımda otomatik olarak aynalarımı taradım.

Tam o sırada takım elbiseli kalçaların arabama yaklaştığını gördüm.

Vücudum hareketsiz kaldı.

O kalçaları
biliyordum. O

kalçaları
severdim.

O kalçaları özledim.
Yutkundum.

O kalçalar yolcu tarafına yaklaştı ve Ren'in yakışıklı yüzü camda belirdi.

Gözleri gözlerime kilitlendi ve nefes almayı bıraktım.

Elini kaldırdı ve bir parmağını cama vurdu.

İhtiyacım olan nefesi içime çektim, kilitlere vurdum, sonra uzanıp çantamı aldım ve Ren'in güzel kışı içine yerleşmeden birkaç saniye önce koltuktan kaldırdım.

Kapısını çarptı ve bana döndü. "Hey," dedi usulca.

"Hey," diye cevap verdim ama sesim cılız çıkınca boğazımı temizledim.

"Nasılsın?" diye sordu, hâlâ nazikçe.

"İyi," diye yalan söyledim.

İyi değildim, o arabamda güzel görünüp tatlı davranırken iyi değildim. Tecavüze uğramış bir kıza sürtük gibi davranmamla değil. Tecavüze uğramış birini tanımamla değil.

"Sen mi?" Ben sordum.

Bana baktı, başı bilardo salonuna dönmeden önce gözleri gövdemde gezindi.

Bana geri döndü. "Daha iyi oldum."

Sadie'yi tanıyordu. Sadie'ye ne olduğunu da biliyordu.

Bu bir sürpriz değildi. Marcus, Vito ve Sadie'nin hapisteki babası Seth Townsend, Denver'ın yeraltı suç dünyasının üst kademelerinde yer alıyordu. Onların ve ailelerinin bir araya gelmesi mantıklı olurdu.

"Burada ne aradığını sorabilir miyim, tatlım?" Ren rica etti.

Gözlerini tuttum ve fısıldadım, "Biliyorsun."

Başını sallamadan önce bir an beni inceledi. Biliyordu.

Sonra da "Bırakın ben halledeyim" dedi.

Bir yandan bu fikri sevdim. Ren'i Luke'a karşı savaşırken görmüştüm. Luke, bela ölçeğinde, ölçeği tamamen yeniden tanımlayarak kapağı patlattı. Ve Ren sadece Luke'a karşı koymakla kalmadı, onunla boy ölçüştü. Adil bir dövüştü.

açık bir galip ilan edecek kadar uzun sürdü. Bunu görünce Ren'in Ricky Balducci'nin canına okuyabileceğini anladım. Çünkü Luke'a karşı teke tek dövüşebiliyorsa, herkesin kıcını tekmeleyebilirdi.

Ve eğer yaptıysa, izlemek istedim.

Öte yandan, Hector'un kızı olan Sadie'ye sürtüklük yapmıştım, bu da onun bir Rock Chick olduğu anlamına geliyordu (henüz bilmesede de), bu da onun aileden biri olacağı anlamına geliyordu. Ve bunu tecavüze uğradığı gecenin ertesi günü yapmıştım.

Telafi etmem gerekiyordu.

"Zano, ben-"

"Bırak ben halledeyim, Ally."

"Ne yapacaksın?" diye sordum. diye sordum ve gözleri benim bile korkutucu bulduğum bir ışıkla parlarken öfkesi arabaya çarparak beni boğdu.

Doğru.

Al bakalım.

Ren bununla başa çıkacaktı.

"Ortalığı dağıtmaktan çekinme," diyerek davet ettim ve Mustang'imdeki ağır hava dağılırken onun da rahatladığını hissettim.

"Takım elbiselerdeki kanı kuru temizleme çok pahalıya mal oluyor," diye cevap verdi.

Yikes!

Oraya kesinlikle gitmeyecektim.

"Kendine iyi bak tatlım," dedi sessizce, konuşmamızı bitirdi, birlikte geçirdiğimiz zamanı sonlandırdı, bizi bitirdiğini ve biz olmamamızın sebebinin ben olduğumu hatırlattı.

Başka bir deyişle, büyük bir ah.

Acıya dayanmaya çalıştım ve başımı salladım. "Sen de Ren." Gözlerimi tutmaya devam etti ve uzun dakikalar geçti.

Bir şey söylememi, bir şey yapmamı bekliyormuş gibi hissettiğim o anlar.

İkisini de yapmadım.

Sonra döndü, kapıyı açtı ve dışarı çıktı.

Onu bilardo salonuna doğru yürürken izledim ve kapıdan çıkıp gözden kaybolduktan sonra bile izlemeye devam ettim.

Bunu midemde bir düğümle yaptım, boğazıma bir şey takıldı.

Sonra kendimi toparladım. Ren hayatıma girdiğinden beri ve çıktıktan sonra daha çok yapmak zorunda kaldığım bir şeydi bu.

Sadie'den özür dilemek için başka bir yol bulmaya karar verdim ama bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum.

Yapacağımı biliyordum.

Kontağı çevirdim, arabamı vitesine taktım ve uzaklaştım.

Bir ay, bir buçuk hafta sonra . . .

Sadie'nin galerisindeki sanat açılışıdaydım, ama bunu ifade etmenin daha uygun bir yolu cehennemde olduğumdu.

Bunun nedeni Ren'in orada olması ve başka bir kadınla birlikte olmasıydı.

Bunun nedeni de benden kaçıyor olmasıydı.

Bu hiç şaşırtıcı değildi. İşimiz bitmişti ve o başka bir kadınla birlikteydi. Bir bakış attım, çenemi kaldırdım ve hepsi bu kadar.

Beni görmezden gelmemek, alanıma girip tatlı ya da havalı davranmamak ve böylece bittiğimizi ve özlediğim her şeyi bana hatırlatmak yapılacak en klas şeydi.

Yine de acıttı.

Ama bunun nedeni çoğunlukla, ondan kaçıyor olsam bile, gözlerimin, güçlü direktiflerime rağmen, ona gitmeye devam ettiği anlamına gelmemesiydi.

Bu yüzden onu Ava'yı izlerken yakaladım.

Daha da kötüsü, bunu yüzünde daha önce hiç görmediğim yumuşak bir ifadeyle yaptı. Bunun özlem olduğundan emin olamayacak kadar uzaktaydım. Sadece bir şey olduğunu biliyordum.

Hâlâ ona takılmıştı.

Elimde olan tek şey seksi görünmemdi. Elbisem harikaydı, yeterince tenimi gösteriyordu ve daracıkta, ama sürtüklük yapacak kadar da değildi.

Yüksek topuklu sandaletlerim de bana aitti ve daha da iyilerdi.

Elimdeki tek şey buydu.

Sadie ve Hector'un Rock Chick Ödülü'ne doğru ilerlediklerini umuyordum. Yani, her şey yoluna girmiş ve sonsuza dek mutlu yaşamının kendi versiyonuna geçmişlerdi. Yine de sorunlar vardı, tüm Rock Chick'ler biliyordu ve bunun tek nedeni Balducci kardeşler değildi (hepsi Sadie'ye sorun çıkarıyordu), sadece ne olduğunu anlayamıyorduk.

"İyi misin?" Yanımdan bir ses duydum ve başımı çevirdiğimde Indy'nin orada olduğunu gördüm.

En iyi arkadaşımın muhteşem kızıl saçları ve Ava tarzı gür bir vücudu vardı. Başka bir deyişle, eski moda Hollywood bombası - harika göğüsler, bir sürü kalça, uzun bacaklar ve (neredeyse) benimki kadar harika olan mevcut elbisesi ve askılı topuklu ayakkabılarının tanıklık ettiği gibi, hepsini büyük bir şekilde çalıştırma yeteneği.

"Evet," dedim ona.

Beni yakından inceledi. "Emin misin?"

"Tabii ki eminim," diye rahatça cevap verdim. Indy gözlerini benden ayırmadı.

Çok uzun zamandır en iyi arkadaşımdı, çok yakındık, birbirimizin en derin sırlarını biliyorduk (Indy'nin durumunda, sadece benimkilerin çoğunu). Hemen hemen her şeyi atlatmıştık, bu yüzden Rock Chicks'in eklemeleriyle bile, Indy'den daha fazla "B" olan bir BFF'ye asla sahip olamazdım.

Onu seviyordum. Onun için hayatımı ortaya koyabilirdim ve bu şaka değildi. Onun da benim için aynısını yapacağını biliyordum.

Ben de onu en az onun beni tanıdığı kadar iyi tanıyordum. Ve şu anda, saçmaladığımı biliyordu.

Gözleri benimkilerden hiç ayrılmadan eğildi ve "Tatlım, sen-" diye başladı.

Bitirmedi. Çünkü bir kargaşa başlamıştı. Yani Sadie'nin yüksek sesi bize doğru geliyordu ve alaycı ve şirret

davranıyordu.
İyi değil.

Indy ve ben o tarafa bakınca Sadie'nin hoşlanmadığı belli olan bir kadınla birlikte olduğunu gördük.

"İşte başlıyoruz," diye mırıldandı Indy ve bana baktı.

Ona bir sırtış attım ve biz Rock Piliçlerinin her zaman yaptığı şeyi yaptım.

Onu geri almak için ihtiyacı olan bir Rock-Chick'e yaklaştım.

Ve haklıydım. Olaylar birbiri ardına geliştikçe, Sadie'de hâlâ bir şeylerin yanlış gittiği anlaşıldı. Bunun ortaya çıkmasını istediğinden değildi. Sadece olanlar ona başka seçenek bırakmamıştı. Yakın zamanda tecavüze uğramış ve dört suçlu deli erkek kardeş tarafından sürekli travmatize edilmiş (kelimenin tam anlamıyla, hepsine), kapağın patlatılmasının zamanı gelmişti.

Ve patladı.

Hector, Sadie'nin gizlice Yunanistan'a (Yunanistan! Bu da ne?) taşınmayı planladığını öğrendiğinde aklını kaçırdıktan ve onu ofisine sürükledikten sonra oldu.

Hayır, bu doğru değildi.

Ofisinde olanlar, Sadie dışarı çıktığında koridora sızdıktan sonra oldu.

"Seni koruyorum!" Sadie Hector'a bağırdı, "Anlamıyor musun? Seni koruyorum!"

Başımı salona çevirdim ve onun ses tonuyla vücudum gerildi.

Çığlık atmaya devam etti.

"Benden daha iyisini hak ediyorsun, Hector Chavez! Sen iyi insanlarla çevrili iyi bir aileden gelen iyi bir adamsın. Benim babam bir uyuşturucu kralıydı. İnsanları öldürürdü! Ben buyum, beni o yarattı. Ve Ricky Balducci bana tecavüz etti ve vahşice davrandı. Bunu biliyorsunuz. Sen de gördün. Hatta oradaydın! Beni gördün! Bana asla unutmayacağını söylemiştin. Beni gördün! Sen bundan daha iyisin ve bunu biliyorum. Bundan daha fazlasını hak ediyorsun. Hak ettiğini düşünmüyorsun ama üzerinde bedenle değil kafanla düşünmen gerektiğini hatırlatan bir dövme var. Bir sonraki dövmen olmak istemiyorum.

Bir gün ders alır ve ne yaptığınızı anlarsınız. Daha iyisine sahip olabilirdiniz. Daha fazlasına sahip olabilirdiniz. İyi, temiz ve doğru birine sahip olabileceğinizi. Yanınıza ait olan birine. Asla, asla, asla razı olmaman gereken aşağılık, çirkin, bayağı ve kullanılmış birine değil!"

Hector'dan kurtulup koşmaya başladığında, sözleriyle kalbim kanayarak onu izledim.

"Beni takip etme," diye bağırdı omzunun üzerinden. Durdu ve döndü. "Yapma!" diye öyle tiz bir sesle haykırdı ki, i im parçalandı.

Sadie çaresizce galeriye dalıp çekmeceden bir şey kapıp kaçtığında diğerleri harekete geçerken boğazım düğümlendi ve garip bir şekilde felç oldum.

Tanrım, Rock Chick Draması'nın bu aşamaya gelmesinden nefret ediyordum. Rock Chick'in sakladığı ham şey tüm iğren liğiyle ortaya çıktığında ve aslında neyle savaştığımızın i  yüzünü gördüğümüzde.

Her seferinde böyle bir şey olduğundan değil. Her seferinde tanıklık etmek için orada olduğumdan değil.

Ama yine de görsem de duysam da nefret ettim.

Tek satırlık espriler yapmakta, insanları g ld rmekte, kendimce destek vermekte iyiydim. Dürüstlük konusunda nazik olabilirdim. Ve ne olursa olsun, ne zaman olursa olsun, bana ihtiyaç duyduklarında hep yanlarındaydım.

Ama Jules gibi iyileştirici bir elim yoktu (      o havalı bir pili ti ama aynı zamanda bir sosyal hizmet uzmanıydı). Ya da Jet'in yaptığı gibi (      utangaç, sessiz ve tatlıydı ve kendine has bir tarzı vardı). Ya da Daisy'nin yaptığı gibi (      o kadar çok sevgisi vardı ki gözeneklerinden sızıyordu ve size sızdığında kendinizi daha iyi hissetmeniz kaçınılmazdı).

Yani Sadie'ye yaptığım kaltaklığı telafi etmediğim gibi, şu anda ona verecek hiçbir şeyim de yoktu. Oraya girip onun kendisinde gördüğü şeylerin yakınından bile geçmediğini görmesini sağlayacak becerilere sahip değildim.

Ve bu beni
öldürdü. "Ally."
O tanıdık, derin, tatlı sesle başım sarsıldı ve Ren'e baktım.
O oldu bakıyor aşağı at Ben bakıyor muhteşem ve
endişeliydi.
"İyi misin?" diye
sordu. "Hayır," diye
fısıldadım.
Bir elini kaldırdı ve bana dokunacakmış gibi göründü ama
o dokunamadan ben hareket ettim.
Hızlı.
Dört inçlik ince topuklu ayakkabılarımın beni
götürebildiği kadar hızlı bir şekilde Sadie'nin kasasının
bulunduğu tezgâha koştum.
Çantamı aldım.
Ve oradan siktir olup gittim.

Üç saat sonra . . .

Karanlıkta oturma odamda kışımın üzerine oturdum. Sırtım
duvara dönüktü, dizlerim yukarıdaydı. Hâlâ katil elbisemin
içindeydim ama topuklularımı çıkarmıştım.

Sadie'nin iyi olduğunu öğrenmem için Rock Chick telefon
ağacı devreye girmişti. Yapacağını yaptı, içini döktü, sonra
da Duke yapacağını yaptı.

Duke bizimle birlikte Fortnum'da çalışıyordu. Aslında
Duke, Fortnum's Indy'ye Büyükanne Ellen'dan miras
kalmadan çok önce çalışıyordu, yani o kıdemliydi.

Gri sakallı, uzun gri saçlı ve ne zaman kullansa bir şekilde
ruhunuzda yumuşaklık hissi uyandıran sert bir sese sahip bir
Harley adamıydı (kullanırken sizi yeni bir tane yırtıyor olsa
bile, kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama doğru, bana
güvenin). Harley tişörtler (her zaman), deri yelekler (ara
sıra) ve alnına sarılmış bandanalar (mutlaka) giyerdi.

Ve bilgeydi. Hem
de çok.

Bu nedenle, Rock Chicks dramalarında herkesin etrafta dolaşmayı bırakması gereken bir noktaya geldiğinde, çünkü işlerinin halledilmesi gerekiyordu - sert sevgi ya da nazik ve tatlı (duruma göre) - Duke devreye girdi.

Bu yüzden Sadie'ye müdahale eden ve onun sorunlarını çözen Duke oldu.

Duke bunu yapabilir. Ama ben yapamam.

Gözlerimi kapattım, zihnimi o yoldan uzaklaştırmak için başımı salladım ve düşüncelerimi yeni bir yöne çevirerek gözlerimi açtım.

Karanlığın içinde dairemdeki gölgeli şekillere baktım ve bana ne olduğunu anlamaya çalışmaya başladım.

Sadie'nin o geceki patlamasının beni bu kadar derinden etkilemesinin nedeni de bu değil.

Bununla yüzleşmeye hazır olmadığımı hissettim.

Hayır, hayatımın beni nereye götürdüğünü düşündüm. Gölgelere baktım.

Dairemi sevdim.

Bununla birlikte, ev hakkında yazılacak pek bir şey yoktu, ancak sık sık orada olmadığım için buna gerek yoktu.

Bina iki katlıydı ve ellili yıllarda inşa edilmişti. Odalar geniş değildi ve kişilik yoktu. Gerçi son birkaç yıldır ev sahibi tüm sıkıcı, yavan banyo ve mutfakları söküp yerine yeni sıkıcı, yavan banyo ve mutfaklar yaptırmıştı.

Çok değil, ama bir şeydi. Kirayı da arttırmıştı.

Sinir bozucu ama şaşırtıcı değil.

Ancak son zamanlarda, birimim tamamen benden gelen bir makyaj alıyordu.

Sizi içine gömülmeye ve sonsuza kadar kalmaya davet eden yeni, minderli, harika mobilyalarım vardı (hizmetlerimi kullanan bir kişiden büyük indirim aldım).

mobilya mağazası). Yeni bir düz ekran televizyonum vardı (bildiğiniz gibi indirimden faydalanmışım). Diğer "müşterilerimden" gelen hediye çekleri sayesinde yeni mutfak aletlerim oldu (hiç evde olmadığım için pek yemek pişirdiğim söylenemez, yine de alet edevat alet edevattır ve herkesin alabildiği kadar çok alete ihtiyacı vardır), yeni banyo havluları ve çarşafı (tamamen gösterişli - yıllar önce pahalı havlu ve çarşafın yolunu tutmalıydım, ne yazık ki bir barmen/barista genellikle lüksü karşılayamaz).

Ayrıca faaliyetlerim nedeniyle dolabımda daha fazla ayakkabı ve kıyafet ile restoranlar, barlar ve sinema salonları için çeşitli değerlerde hediye kartlarından oluşan bir koleksiyonum vardı.

Hizmetlerim için tüm ödemeler.

Hepsi hayatı biraz daha tatlı kılıyor.

Defansif/saldırgan sürüş kursuna katılmış ve canına okumuştum. Bir araçta savunma/kaçınma manevraları konusunda çok iyiydim ve takip programını yapmak için sabırsızlanıyordum. Zip'in yerinde daha fazla pratik yaparak ve Darius'un bilgeliğiyle C. Springs'teki evi de bir masumu bile öldürmeden temizlemişim.

Bu bok benim içindi.

Bunu yapmayı seviyordum ve bu işte iyiydim.

Ve hayatı çeşitli şekillerde daha iyi hale getirdi.

Bu yüzden beni tam gaz gitmekten, lisans almaktan ve bir dükkan açmaktan alıkoyan şeyin ne olduğunu anlamıyordum.

Ve belki de daha önemlisi, her şey bu kadar iyi giderken, neden bir şeyleri kaçırdığımı düşündüm?

İyi, temiz ve doğru birine sahip olabileceğinizi.

Sadie'nin sözleri peşimi bırakmadı, beni kaçırdığım yola geri çekti ve gözlerimi kapattım.

Telafi etmeye çalışmalıydım. Kendi yöntemlerimle Sadie'nin ailenin bir parçası olduğunu bildiğinden emin olmalıydım.

Oraya varıyor gibi görünüyordu.

Ama tamamen orada olmadığını

hissetmişim. Ve bu gece haklı

olduğumu kanıtladı.

Böyle düşünürken kapım çalındı. Kapıya

doğru baktım.

Almak istemedim. Hazırda bekleyen davam yoktu. Sadie'nin olayı patlak verdiğinde geçmişti temizlemiştim, böylece ona odaklanabilecektim.

Ancak o gece eve geldiğimden beri telefonum çalıyordu. Arayanların hepsi Rock Chicks'ten geliyordu ve Sadie'ye ne olduğu ve bundan sonra ne yapacağımız hakkında konuşuyorlardı. Sadie'yle ilgili "her şey yolunda" mesajını aldıktan sonra telefonumun zilini kapattım.

Şimdi kapımda biri vardı.

Bir şeyi biliyordum. O kapının ardında bir Rock Chick yoktu. Hepsinin evde Hot Bunch çocukları vardı ve yatma vakti geçmişti. Benim kapımın yakınında bile olamazlardı.

Yani muhtemelen bana ihtiyacı olan biriydi.

Keşke yardım hattı olan bir ofisim olsaydı. Karanlık bir apartman dairesinde seksi bir elbiseyle kışımın üstünde oturup hayatımı değerlendirirken beni rahatsız eden bu iş benim için işe yaramıyordu. Bu her zaman olan bir şey değildi ama bir kez olması yeterliydi.

Kapı tekrar çalındı ve zaman verdiğimde daha fazla çalınmaya başlayınca peşlerini bırakmayacaklarını anladım. Görünüşe göre kışımı yerden kaldırıp onlara defolup gitmelerini söylemem gerekiyordu.

Bunu ben yaptım.

Ama gözetleme deliğine gittiğimde Ren'i dışarıda gördüm.

Bu sefer koridora bakmıyordu. Sanki kilitlerin döndüğünü duymayı bekliyormuş gibi kapı koluna bakıyordu.

Sikeyim.

Gözetleme deliğinden uzaklaştım ve alnımı kapıya dayadım.

Kapıyı tekrar çaldı.

Siktir!

Tamam, ben Ally Nightingale'dim. Bu her neyse çok eğlenceli olmayacağını anlamıştım ama hiçbir şeyden çekinmedim.

Nefesimi tutarak kapının kilidini açtım ve içeri girdim. Ren tüm ihtişamıyla orada duruyordu.

Boğazımı aniden tıkayan yumruyu yuttum ve "Burada ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Sadie'nin o l a y ı n d a n sonra iyi görünmüyordun, tatlım," diye cevap verdi.

İyi görünmüyordum çünkü iyi değildim.

O da bunu fark etmiş ve bir şeyler yapmıştı.

Neden bir pislik olamasın ki?

Yani, cidden.

Bunu ben

istememedim.

"Randevun nerede?" diye sordum.

"Senin için endişelendim. Telefonunu açmıyordun. Onu bıraktım ve sana geldim."

Tekrar.

Neden bir pislik olamasın ki?

Ciddiyim.

"Hâlâ iyi görünmüyorsun bebeğim," diye fısıldadı ve oldu.

Olanlar hiç olmamış şeylerdi. Benim başıma gelmedi. Ben bir Nightingale'dim. Bir polisin kızıydım. Bir polisin karısının kızıydım. Sert biriydim. Bu içimde doğdu ve içimde büyüdü.

Bu yüzden Indy'nin kardeşimle evlenmesi gibi ciddi bir şey olması gerekiyordu - ki bu hem onun hem de benim çok uzun zamandır istediğimiz bir şeydi.

Ama tam o anda kendimi kaybettim.

Bunun olduğunu hissettim ve durdurmak için hiçbir umudum yoktu. Gözlerimde oluşan ıslaklık, görüşümü parlaklaştırdı. Sonra gözyaşı koptu ve yanağımdan aşağı süzüldü. Sonra bir tane de diğer tarafa.

"Ally," diye mırıldandı Ren, gözlerini yanaklarıma dikerek. "Ona kötü davrandım," diye fısıldadım.

Gözleri benimkilere geldi.

"Bebeğim," diye fısıldadı Ren. Bir gözyaşı daha.

"Ona kötü davrandım ve o gece tecavüze uğradı."

"Tatlım."

Başka bir gözyaşı. "Bir peri prensesine benziyor ve tecavüze uğradı."

Sonra tamamen kendimi kaybettim, kaçmak için iki adım geri attım, aynı zamanda aptalca ellerimi yüzümü örtmek ve duygularımı gizlemek için kaldırdım (göremediğim için kaçmayı zorlaştıracaktı).

Ama daha ileri gidemedim.

Salonun ışığı sönmüştü çünkü Ren içerideydi ve bunu biliyordum çünkü kollarında sıkıca tutuluyordum.

Beni saran kollarının gücünü ve vücudunun sıcaklığını hissettiğimde, o hıçkırıklı hıçkırıklardan biri boğazımı yaktı ve vücudumun onun kucağında bükülmesine neden oldu.

Tanrım!

Ağlamaktan nefret ederdim!

Kollarını ayırdı, biri aşağı indi ve tekrar belime dolandı. Diğeri elinin sırtımı okşayabilmesi için hareket etti ve saçlarımın tepesine doğru "Konuş benimle" diye cesaretlendirdiğini duydum.

Neden yaptığımı bilmiyordum. Sadece bunu yapmam gerektiğini biliyordum ve etrafta sadece o vardı.

Ben de yaptım.

Ellerimi ve yüzümü göğsüne bastırdım ve her şeyi ortaya döktüm.

"Daisy'ye kötü davrandığınızı sanıyordum. Hector'dan nefret ettiğini sanıyordum. Ve Lee'nin ofisine geldiği gün ondan koruma istemek için Lee'nin ofisine geldim." Başımı geriye attım ve "Ve kötü davrandım!" diye bağırdım.

Sırtımı yatıştırıcı bir şekilde okşayan eli (itiraf etmeliyim ki elimi kaybetmişim ama yine de yatıştırıcıydı) çenemi kavradı ve şöyle dedi: "Daisy ve Sadie'nin, ayrıca Sadie ve Hector'un başına gelenleri biliyorum ve Sadie insanların içeri girmesine izin verecek türden bir kız değildir. Yani o zamanlar tatlım, farklı bir şey düşünemezdin."

"O gece tecavüze uğradı, Ren!" Yüksek sesle söyledim.

"Biliyorum bebeğim," dedi rahatlatıcı bir şekilde.

"Artık o bir Rock Chick ve bu gece onu duydunuz!" Yüksek sesle konuşmaya devam ettim, gözlerimden yaşlar süzülüyordu. "Ve nasıl telafi edeceğimi bulamadım."

"Sen ve ekibin onu yanınıza alıp arkanızı kollamakla bunu yapmış oluyorsunuz, Ally," diye belirtti.

"Belli ki yeterince hızlı değil!" Ben de karşılık verdim. "Ama ekibimden hiçbiri ona karşı çirkin değildi. Ben ve Shirleen hariç, ama Shirleen'in kendini affettirmek için bir şansı oldu. Sadie bile onu istedi."

Ve bu doğrudu.

Shirleen, Darius'un teyzesi, Lee'nin resepsiyonisti ve aynı zamanda Daisy türünden bir Rock Chick'ti (bu, Hot Bunch'tan bir çocuğa bağlı olmadığı anlamına geliyordu, ama yine de bir Rock Chick'ti).

O gün Sadie'ye ters davranmıştı. Ama Sadie sonunda tecavüze uğradığını bildirdiğinde, Shirleen'in de orada olmasını istemişti.

"Ally, bebeğim, bu gece Sadie'yle olanların seninle hiçbir ilgisi yoktu."

"Bunu biliyorum," diye tersledim, kollarından çekilip bir adım uzaklaştım. "Ama o ..." Başımı salladım. "Tanrım, o canavar bileğini kırdı. Yüzünü dağıttı. Ona kendini değersiz hissettirdi."

"Bana geri dön tatlım," diye ısrar etti

Ren. Tekrar başımı salladım.

"Hayır. Yapamam." Konuşmayı kestim, volta atmaya başladım ve gevezeliğe devam ettim. "Bunu kafamda çözmem gerekiyor."

Ben volta atmaya devam ettim ve Ren hiçbir şey söylemedi. Bir şey söylemeden önce bu çok uzun sürmedi.

Ren kuşkuyla, "Tanrım, gerçekten de kötü davranmayı beceremiyorsun," diye mırıldandı.

Adım atmayı bıraktım ve ona doğru döndüm. Hava karanlıktı ama yine de beni izlediğini hissedebiliyordum.

"Bunu hak etmeyen birine değil!" Bağırdım. "Eğer bir kaltak kaltaklık yapıyorsa, ona haddini bildirmeye varım. Ama Sadie kaltak değil."

Ren temkinli bir ifadeyle, "Hayır, değil," diye onayladı.
"Yani bu demek oluyor ki bir kız kardeşe, o kız kardeşin durumu kötüyken tekme attım.
Ben öyle şeyler yapmam, Zano."
"Kahretsin, Zano'ya geri döndün," diye mırıldandı. "Ne?" Sertçe sordum.
"Hiçbir şey, tatlım. Sadece buraya gel, olur mu?" Başımı tekrar salladım.
"Hayır. Ben ..." gözlerim ona dikildi ve daha önce sorduğum soruyu tekrar sordum. "Burada ne yapıyorsun?"
O da bana aynı cevabı verdi. "Senin için endişelendim."
"Randevunu ektin çünkü senin için endişeleniyordun.
Ben mi?"
"Evet," diye cevap verdi hemen.
Kahretsin.
Bununla ne yaptım ben?
"Ally, bana bak," diye emretti.
Ona bakıyordum ya da en azından gölgesine bakıyordum. Ama odaklanmadığımı hissetti ve bunu nasıl hissedebildi, hiçbir fikrim yoktu. Bu beni hem garipleştirdi hem de içimi ısıttı.
Yine de ona odaklandım ve o da bunu yaptığımı hissetti.
Eyvah.
Bunu yaptığımda, tereddütle ve nazikçe, "Sadie'nin başına gelenler gibi bir şey senin de başına geldi mi?" diye sordu.
Aman Tanrım.
Tecavüze uğradığımı düşündü.
Bu yüzden endişeliydi.
Böyle düşünmesine izin veremezdim, bu yüzden usulca
"Hayır, Ren" diye cevap verdim. "Ren'e dön," diye fısıldadı.
Lanet olsun.
Beni anlamaya çalışıyordu.
Bunun olmasına izin veremezdim.
Tamam, bunu bitirmenin zamanı geldi.
"I-" Bunu yapmaya başladım ama ancak bu kadarını yapabildim. "Kapa çeneni ve beni dinle."

Ağzımı kapattım ve bunu biraz şaşkınlıkla, biraz da bana karşı aniden maço bir alfaya dönüştüğü için öfkeyle yaptım.

Ben bağırmaya başlayamadan o konuşmaya başladı.

"Neyin var bilmiyorum ama bu gece seni galeride, aletimin diğerinden daha hızlı sertleşmesine karşı koymamı sağlayan bir elbiseyle izlerken ve Sadie'yle olanlara verdiğin tepki umurumda bile değil."

Beni mi izliyordu? Ne zamandan beri?

Bunu nasıl kaçırdım?
Ren konuşmaya devam etti.

"Kanınız damarlarınızda akıyormuş gibi ekibinizi sırtlıyorsunuz. Indy onların temeli, Daisy ve Shirleen duygusal destekleri olabilir. Ama sen onların belkemiğisin."

Tanrım.

Rock Chicks hakkında bu kadar şeyi nereden biliyordu?

Ve neden söylediği şey beni daha da sıcak hissettirdi?
İçeride mi?

Ve son olarak, bu saçmalığı neden söylüyordu ki?

Sonuncuya cevap vermem için beni bekletmedi.

"Sadie'den özür dilemene gerek yok. Ona daha önce hiç sahip olmadığı ve sahip olmayı hayal bile edemeyeceği bir kardeşliği ömür boyu yaşatmaya kararlısın. Bu işe yarayacaktır, o yüzden bunu unutabilirsin."

Bunların hepsi güzel ve doğrudu ve beni daha iyi hissettirdi, ama ne yazık ki işi bitmemişti.

"Kendi yolunu buldun, olduğun gibi ve değer verdiklerinle olduğun gibi. Ve bu bana şunu söylüyor, bir adam oraya girerse, ona bunu verirsen, ona verdiğin çocuklar, o adam her türlü şanslı olacak. Ve o adamın ben olup olmadığımı görmeye karar verdim."

Aman Tanrım!

Deli miydi bu?

Az önce Ava'ya usulca bakıyordu (yani, "az önce" değil, ama üç ay önce de değildi) ve şimdi bana bu saçmalığı söylüyordu.

"Zano, işimiz bitti," diye hatırlattım ona.

"Sen bitirebilirsin ama ben bitirmeyeceğim. Bu yüzden bunu araştıracağız ve nereye gittiği konusunda ikimiz de hemfikir olduğumuz bir karar verene kadar nereye varacağını göreceğiz."

Oh, kahretsin.

Şimdi de bana maço alfa patronluk taslıyordu.

"Zano, ben-"

"Kapa çeneni."

Sırtım dikleşti. "Bana çenemi kapatmamı söyleme, Ren Zano."

"Bebeğim, harikasin" demeden önce gölgeli kafasının sallanışını izledim. Elbise giyme şeklin lanet olası bir ön sevişme. Bana her şeyini verip hiçbir şey vermemen, seni sadece gerçek bir erkeğin kabul edebileceği bir meydan okuma haline getirmen çok ateşli. Yatakta aldığın kadar iyi vermen, tamamen bencil olmaman ve aynı zamanda olağanüstü açgözlü olman . . lanet olsun," diye homurdandı ve ben bu homurtuyu tam da mutlu olduğum yerde hissettim. "Sen şimdiye kadar sahip olduklarımın en iyisisin, Ally. Hem de hiç. Ve sevme şeklin, inatçı, sert, sarsılmaz, inanılmaz derecede güzel. Yine de başımın belasısın. Ama sen yokken, acıdan zevk aldığımı fark ettim. Özlemişim. Bu yüzden geri alıyorum ve nasıl gideceğini göreceğiz."

"Nasıl gideceğini biliyorum," diye karşılık verdim. "Hiçbir yere. İşimiz bitti, Zano."

"Yaşadıklarımızı özlemediğini söyle bana," diye talep etti.

Ağzımı kapattım, çünkü kendimi korumak için bile olsa, bu kadar büyük bir yalanı söyleyemezdim ve durum bunu gerektiriyorsa (ya da gerektirmiyorsa ve sadece kendi postumu kurtarmam gerekiyorsa) yalan söylemeye tamamen hazırdım.

Bunu biliyordu, lanet olsun ki biliyordu ve "Buraya gel Ally" diye fısıldadığında ben de onun bildiğini biliyordum.

Ellerimi kalçalarımaya koydum ve "Eğer geri sarmak ve yeniden başlamak istiyorsanız, bunu düşüneneğim. Ama dikkatinizi çekerim, geri sarıyoruz, yeniden yazmıyoruz. Biz seks arkadaşınız, Zano. Birbirimizden zevk alıyoruz. Sen kendi yoluna git. Ben de benimkini."

"Biz hiç seks arkadaşız olmadık, Ally." Diledim.

Ben de gözlerimi devirdim.

"Şimdi buraya gel," diye devam etti. Gözlerimi ona doğru yuvarladım.

"Söyle bana, tam olarak, neden bizi ayıran üç metreyi yürümek zorundayım?" diye sordum.

Bir anda üzerimdeydi, yani kollarının arasındaydım ve vücuduna yapışmışım. Bir eli saçlarımdaydı ve başımın arkasını kavrayarak bana yapmak istediğı şey için sabit tutuyordu.

Harika.

Bu benim suçumdu. Alfa'ya meydan okudum ve işte **o r a d a y d ı m .**

Ben daha iyi biliyordum.

Bu gece cidden oyundan düştüğüm söylenebilir.

Tanrım!

Ve kendini iyi hissediyordu. Hem de çok iyi. İçimi yakan sıcaklığıyla sertti.

O da takım elbise giyyordu. Boku yemiştim.

"Arkadaşlarınla sevişmeyi kabul ediyor musun?" Ellerim pazularına doğru kalkarken ve takım elbise ceketinin zengin malzemesini hissederken bile bastırdım.

Güzelmış.

"Kesinlikle hayır," diye cevap verdi, başını eğmeden hemen önce ve dudaklarını boynumda hissettim.

Çok güzel.

"Zano, tekrar başlamadan önce bunu açıklığa kavuşturmalıyız," dedim ona, ellerim kollarından omuzlarına, oradan da boynuna kayarken bile.

Dudakları dudaklarıma kaydı ve davet etti, "Sen kendi oyununu oyna, Ally. Ben de benimkini yapacağım. Ve bunun nereye varacağını göreceğiz."

Ne yazık ki, kulağa çok eğlenceli geliyordu.

Ve tehlikeli.

İkisini de sevdim.

Çok fazla.

Saçmalık.

"Bunun nereye varacağını biliyorum," diye karşılık verdim.

Birden midemin düştüğünü, ciğerlerimin tüm oksijeni boşalttığını ve kalbimin teklediğini hissettim.

Çünkü büyük bir otoriteyle "Ben de öyle" demeden hemen önce dudaklarının benimkilere gülümsediğini hissettim.

İç bacaklarım titredi ve mutlu yerim gerçekten mutlu oldu.

Sonra Ren oyalanmayı bıraktı ve beni öptü.

Ondan sonra, gerçekten etrafta dolaşmayı bıraktı ve bana bir sürü başka şey yaptı.

Ve haklıydım.

Her türlü eğlenceliydi.

Aynı zamanda

tehlikeliydi.

Ve her saniyesine bayıldım.

SIX

Sikiş Arkadaşları Noel Hediyesi Verir mi? Rock Chick Rewind

Noel Arifesi . . .

REN'İN SESİ KULAĞIMA GELDİ. "Tanrım, kardeşinin düğününde kafayı bulmuşsun."

Onu yakınımda görmek için gözlerimi çevirdim. O kadar yakındı ki, ben döndüğümde hafifçe uzaklaşmak zorunda kaldı.

Ama o sadece hafifçe geri çekildi.

Roxie ve Hank'in düğünündeydik.

Bana Roxie'nin Ren'i neden düğününe davet ettiğini sormayın. Gerçi, doğruyu söylemek gerekirse, evrenin tüm yasalarına aykırı gibi görünse de (ya da en azından benim evrenime, tabii Ren ile seks arkadaşı olmak dışında), bir şekilde Rock Chick kabilesi tüm Zano'larla yakınlaşmıştı. Ama bu kadar sıkı olduklarını düşünmemiştim.

Tek bildiğim, Tod'un her düğünün alabileceği tüm seksi erkeklere ihtiyacı olduğunu söylediği idi çünkü bir düğün sırasında havada aşk vardı ve buketi yakalayan kızın hayalini kuracak bir şeye ihtiyacı vardı. Ren'in de hayalini kurabileceğiniz seksi bir erkek olduğu su götürmezdi.

Bu arada, Roxie buketi fırlattığında, ben barda tekila shoter yapıyordum.

Bu nedenle kendimi çok mutlu hissediyordum ve bu sadece tekila shoter'larla ilgili değildi. Ağabeyimin ve yakın arkadaşımın her türlü mutlu olmasıyla da ilgiliydi.

Kafam iyi değildi.

Ben de Ren'i bu durumdan haberdar etmeye karar verdim. "Kafam hiç iyi değil, Zano."

"Kafayı bulmuşsun," diye karşılık verdi.

Hammered sarhoş değildi. Ben bir barmendim ve bir rock yıldızının hayatını yaşıyordum, bilirdim. Bu konuda çalışmıştım.

hem pratik hem de gözlemsel olarak aymazlığın seviyeleri. Zil zurna sarhoşluktan üç adım aşağıdaydı. Geriye ezilmişlik, sarhoşluk ve ziyan olmuşluk kalıyordu. Kafayı bulmaya yaklaşımadan önce en az altı tekila içmem gerekiyordu.

Ren'i bu konuda eğitmek için zaman ayırmadım.

Bunun yerine (Ren'in yanında alışkanlığım olduğu üzere) sinirlenmeye karar verdim ve gözlerimi ona diktim.

Her zamanki gibi, yani gözlerimdeki tehlikeli daralmadan tamamen habersiz bir şekilde, "Konuşmamız gerek," dedi.

Çok fazla "konuşmamız" gerekiyordu. Ren'in Konuşmaları günlük repertuarımızın bir parçası haline gelmişti. Yine de Ren ile konuşmak ve Ren ile konuşmanın iki farklı şey olduğunu belirtmek gerekir.

Birbirimizin beynini sikmeden önce onun evinde birlikte yemek yerken ya da benimkinde paket servis yaparken konuştuk. Ayrıca Ren'in benim için pişirdiği kahvaltılar yerken (onun evinde) ya da onun için kızarttığım tostları yerken (benim evimde) ikimiz de günlerimize başlamadan önce konuştuk.

Ren üzerinde çalıştığım bir davanın kokusunu aldığında ve bundan hoşlanmadığında konuştuk. Bu konuşmalar, aynı şeyle ilgili bir kavgadan sonra, birbirimize sarılıp uyuduktan ve uyanıp yatağa girdikten sonra, sınırsız sekse yol açan bir kavgadan sonra gerçekleşti.

Ama sesinin tonundan bunun bir konuşma değil, bir söyleşi olduğunu anlayabiliyordum.

Rock Chicks'ten aldığım bilgilerden onların da belalılarıyla konuştuklarını biliyordum. Jet onlara Eddie Sohbetleri diyordu. Roxie, Hank ile yaptıklarına Sohbet diyordu.

Bu konuşmalar her zaman ilgili sert adamın Rock Chick'inin bir şekilde kendi iradesine boyun eğmesini istemesi etrafında şekillenirdi. Ve genellikle istediklerini elde etmekte başarılı olurlardı, ancak istediklerini her zaman konuşarak elde edemezlerdi. Taktik değiştirme eğilimindeydiler ve bu şekilde istediklerini elde ediyorlardı. Bu aynı zamanda Rock'a

Chick ne istiyorsa onu yaptı, bu yüzden sızlansa da itiraz etmedi.

Ren'in Konuşmaları farklıydı. Bir önceki kavga sırasında taktik değiştirip akıllara durgunluk veren bir seks başlatarak kavgayı sonlandırırđı ve Konuşma sırasında taktik değiştirebilirdi ama bu sadece Konuşma bir Kavgaya dönüştüğünde olurdu. Ren'in Konuşmaları sık sık gerçekleşmesine rağmen, hep aynı zamanda aynı yerde gerçekleşiyor ve istediğini asla elde edemiyordu.

Kısmen inatçı olduğum için.

Tamam, çoğunlukla nedeni buydu.

Ren'in Konuşmaları farklı olduğu için şanslıydım. Jet'in Sohbetleri ve Roxie'nin Konuşmaları her an, ister istemez gerçekleşebilirdi, bu yüzden hazırlıksız olabilirlerdi.

Ne zaman geleceğini hep bilirdim.

Yani bu önerilen Konuşma normalin dışındaydı ve kardeşimin düğünündeydi. Bu nedenle, bence son derece uygunsuz bir sinsi saldırı olarak değerlendirdim.

"Şu anda konuşmuyoruz," diye reddettim. Her zamanki gibi beni görmezden geldi.

"Kevin James'le takılıyormuşsun." Bu doğruydı.

Benim vardı.

Kevin "Kevster" James bir esrarkeşti. Çok komikti. Akılsızdı. En sevdiği film The Big Lebowski'ydi ve bu film onun hakkında her şeyi anlatıyordu ve söylediğı her şey iyiydi. Ve o bir arkadaştı.

Ancak son zamanlarda Kevster ile bir arkadaş gibi takılmıyordum, Kevster esrar içerken ve Jeff Bridges'in Los Angeles üzerinde süzölüşünü izlerken etrafta oturup bir kase atıştırmalık yemiyordum.

Bir amaç için takılıyorduk.

"Kevster bir arkadaş," diye paylaştım Ren'le.

Sözlerim üzerine Ren'in kaşları birbirine çarptı ve "Kevster mı?" diye sordu.

"Onun tercih ettiği tutamak," diye açıkladım.

Ren tavana baktı. Bunu yaptığını düşündüm çünkü Ren bir suç ailesinin üyesi olabilirdi ama sınıf kokuyordu. Muhtemelen "elleri" olan bir arkadaşı yoktu. Ya da esrar içen. Cevaptan korktuğum için sormadım ama Ren'in The Big Lebowski'yi sevmeme ihtimali yüksekti ve bu da onun zevkini sorgulamam gerektiği anlamına gelebilirdi. Benim tadımı çok sevdiği için bunu yapmak istemedim.

"Yıllardır arkadaşız," diye devam ettim ve Ren kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Yani diğer arkadaşının kız kardeşinin oğlunun Littleton'da kurduğunu düşündüğü yetiştirme evini bulmana yardım etmiyor mu?"

Tanrım, bütün bu saçmalıkları nasıl öğrendi?

Bilmek istemediğime ve cevap vermemeye karar verdim.

Yaklaştı ve bana hatırlattı, "Ally, bir anlaşmamız vardı. Bu işi insanlar için yapacaksın, uyuşturucu ticaretinden uzak duracaksın."

Böyle bir anlaşmamız vardı, sayılır. "Gibi" kısmı, bir Konuşma sırasında bunu kabul etmiş olmamdı, ancak kabul ettiğimde de yalan söylüyordum.

"Esrar uyuşturucu değildir," diye belirttim. "Bitki örtüsüdür. Doğaldır. Ve bu artık yasal."

"Aradığınız bu yetiştirme evi yasal değil," diye karşılık verdi.

Bu doğruydu.

Yine cevap vermedim.

Daha da yaklaştı ve "Bebeğim, bırak şu çantayı." diye emretti. Uh-oh.

Otoriterleşmeye başlamıştı.

Patronluk taslamayı pek sevmezdim.

"Zano, bir anlaşma yaptım," diye karşılık verdim. "Bu davayı bırakmayacağım. Özellikle de bitirmeye çok yaklaşmışken."

"Bırak onu," diye yarı yarıya tekrarladı. "Bırakmıyorum," diye tersledim.

"Aradığınız bu çocuk, taleplerini karşılamak için bazı ciddi oyuncularla masaya oturdu. Satıcılıkla uğraşmak zorunda kalmıyor. Sadece büyüyecek ve para kazanacak. Bu onun yaşı ve deneyimsizliği için tehlikeli bir tırmanış. Bu işe bulaşmak istemezsiniz."

Bu iyi bir haber değildi.

Ancak Darius'un bana (birden fazla kez) söylediği gibi, bu da benim sorunum değildi.

"Haklısın. Bilmiyorum," diye kabul ettim (bu kısmı). "Ama buna karışmak yaptığım anlaşmanın bir parçası değil. On dokuz yaşında ve annesi ot yetiştirip yetiştirmediğini bilmek istiyor. Öğrenirim, kanıtı alırım, ona veririm, o da istediğini yapar ve ben de giderim."

"Çocuğuna bir ders vermek için düdük çaldığında, anlaşması bozulursa, o oyuncuların gelir kaybına aracı olduğun için sana bakmayacağını mı düşünüyorsun?"

"Suç dünyasında olur böyle şeyler, Zano, ve eğer tecrübeli oyunculara, darbelere göğüs germeyi bilirler."

Yüzü sertleşti ve çenesi sertleşti. "Eminim öyledir. Sadece o yumrukları yiyenin sen olmamanı tercih ederdim."

Sabrımı daha çok kaybettim.

"İyi olacağım," dedim on milyarıncı kez.

"Evet, çünkü kardeşlerin ve onların adamları seni dokunulmaz olarak etiketledi. Ama öyle bir zaman gelecek ki, arkandaki ateş gücünü umursamayan birini kızdıracaksın."

Bunun doğru olduğunu biliyordum. Darius söyledi.

Lee ve Hot Bunch'ın sokaklarda onların koruması altında olduğumu açıkça belirtmeleri beni kızdırmadı. Bunun nedeni çoğunlukla mesafeli durmaları ve işime karışmamalarıydı. Aynı zamanda tatlı olduğu içindi.

Ama ben aptal değildim ve Ren'in bu sürekli kaçınması aptal olduğumu ima ediyordu.

"Söylesene Zano, Lee bir müşterisi için bu işe burnunu sokuyor olsaydı, bunu yapmasının pervasızca olduğunu düşünür müydün?"

"Sanırım kardeşin ve onun adamları gibi kurşun geçirmez olduğuna inanıyorsun ama değiller. Stark'ın karnından vurulması bunu kanıtladı. Sen kesinlikle değilsin çünkü Zip's'te ne kadar sık hedef atışı yaptığın umurumda değil, sahada hiç oyunun yok."

Bunun bir yere varmayacağını ve beni fazlasıyla sinirlendirdiğini biliyordum, bu yüzden kapatma zamanının geldiğini de biliyordum.

"Bu konu hakkında konuşmayacağız, Zano," diye ilan ettim. "Ally, sen mantıklı düşünene kadar bu konu hakkında konuşacağız."

"Mantıksız davranmıyorum." Sesim giderek yükseliyor ve sertleşiyordu. "Bu benim hayatım ve yapmaktan hoşlandığım şey. Ve bu seni ilgilendirmez."

Gözleri yeşil kadife straplez elbise giymiş çerçevemi hızla gözden geçirdi (Roxie, nedime elbiseleriyle tamamen stil sahibi, bok gibiydiler), sonra yüzüme geri geldi ve Pislik Konuşması'na geçmeye başladı.

"O beden benim ve onun kurşunlarla doldurulup Platte'ye atılmasını istemiyorum. Yüzüncü kez söylüyorum bebeğim, bu benim işim."

"Benim bedenim senin değil," diye tersledim.

"Beni kandırabilirdin, dün gece benim için çıldırman ve sana yapmak istediğim her şeyi yapmama izin vermen, yaratıcılığım ve aldığım nefesli Rens sayısı, bundan gerçekten zevk aldığın anlamına geliyordu."

Tam bir pislik konuşması.

Hiçbir şey benim şalterimi Asshole Speak kadar indiremez.

Kardeşimin düğününde, nedime elbisemle bile sistemimde az miktarda tekila varken, Asshole Speak'ten hoşlanmıyordum ve ben Ally Nightingale'dim. Bu yüzden bu konuda bir şeyler yapacaktım.

Bu yüzden bir adım geri çekildim, kolumu kaldırdım ve "Cehenneme kadar yolun var Ren Zano!" diye bağırdım.

Ne yazık ki Ren yumruğumu yakaladı, sıkıca tuttu ve arkamdan bükte. Bu daha büyük bir talihsizlik oldu.

Vücudumun onunkine çarpması ve Ren'in ağzını kulağıma dayayacak kadar yakın olması sonucu.

"Meydan okuma kabul edildi," diye fısıldadı.

Oh, kahretsin.

Tutuşuna karşı mücadele ettim.

Ciddiyim.

Onun maço bir alfa İtalyan asabi olduğunu ve benim tepkisel değil kurnaz olmam gerektiğini ne zaman hatırlayacaktım?

Gerçi bu muhtemelen tekilayı bırakmamı gerektirecekti ve ben tekilamı severdim.

Kendi kolunu ve benim kolumu arkamda tutarak yanıma geldi ve beni Hank ve Roxie'nin resepsiyonunun yapıldığı Denver Sahne Sanatları Kompleksi'ndeki balo salonundan dışarı çıkardı.

"Bırak beni, Zano," diye tısladım, kısmen aşağılanmış (sadece kendimi suçluyordum, yine de Ren'i suçluyordum), çoğunlukla da çileden çıkmıştım.

"Hiç şansın yok."

Bizi dışarıya, soğuk havaya doğru iterken kolumu boş yere çektim.

Oraya vardığımda etrafta kimse yoktu ve bu nedenle (daha fazla) olay çıkaramadım, kurtulmak için kolumu çektim, "Bırak!" diye bağırdım ve kendimi geniş yürüyüş yolunda, Ren'in ağzı ağzımda, dili ağzımda ve iki eli kışımdayken binanın kenarına sıkıştırılmış halde buldum.

Cehennem.

Bu, Ren'in savaşmayı bıraktığı ve başka şeyler için hazır olduğu anlamına geliyordu.

Ve bu aynı zamanda Ren'in beni diğer şeylere hazır olmam için sözsüz olarak konuşabileceği anlamına geliyordu.

Bunu Colorado'nun soğuk Aralık havasında ağzı, dili ve elleriyle yaptı.

Bunu yapmak için biraz zaman harcadı. Ben de o süreyi zevk alarak geçirdim. Ve sonunda ağzı benimkinden ayrıldığında, o kadar çok zevk alıyordum ki, onu tutmak için peşinden gittim.

Geri alamayınca gözlerim yavaşça açıldı ve ellerimin onun takım elbise ceketinin altında olduğunu gördüm. Biri sırtındaki kaslara sıkıca bastırılmıştı. Diğerisi ise sert kışına sıkıca bastırılmıştı.

Güzelmiş.

Dudaklarının da kıvrıldığını fark ettim.

Can sıkıcı.

"O beden benim değil mi?" diye fısıldadı.

Hiçbir yanıt vermedim ve bunun nedeni sadece konuşamayacak kadar ağır nefes alıyor olmam değildi.

Ren, "En azından şu ağız," diye fısıldamaya devam etti. O zaman sesimi buldum.

"Kışımı öp, Zano," diye fısıldadım.

Bu bana bir gülümseme getirdi, bu da Ren'in bir sıkışma aldığı anlamına geliyordu. Gülümsemesi daha da büyüdü.

Kalbim küt küt atıyordu.

"Bunu yapabilirim," dedi.

Mutlu yerim titrerken bile gözlerimi deviriyordum çünkü yapabilirdi, yapmıştı ve yaptığında hoşuma gidiyordu.

Hâlâ gülümseyerek başını eğdi ve boynumu öptü.

Dudaklarını kulağıma doğru kaydırarak, "Hadi eve gidelim," diye mırıldandı.

Ben bir şey söyleyemeden elimi tuttu ve beni hızla Jaguar'ına götürdü (cidden, otoriter bir pislikti, ama arabası çok tatlıydı).

İtiraz etmediğimi fark edeceksiniz.

Çünkü kalbimi koruyor olabilirdim. Ama bedenimi kesinlikle korumuyordum.

Noel Sabahı . . .

Uyandım, çırılçıplak, Ren'in yatağına dolanmıştım.

Yüzümü Ren'in boynunun yan tarafına sokmuştum, bir kolumu karnına, bir bacağıma da kalçasına atmıştım.

Kolunu bana dolamıştı ve uyandığım anda kolunu sıktı ve derin sesi gürledi: "Mutlu Noeller,

bebeğim."

Gözlerimi sertçe kapattım.

Ne halt ediyordum ben?

Zihnim bu soruyu sorar sormaz, Noel gününün bu soruyu araştırmak için uygun bir zaman olmadığına karar verdim.

Gözlerimi açtım ve bir tatil insanı, bir aile insanı ve parti yapmak ve / veya kutlamak için mümkün olan her nedeni bulan bir kişi olarak, yılın en neşeli gününde sınırları belirlemek için içimde yoktu.

Ren yakındayken ve Noel sabahı sesi sıcak ve gürültülüken olmaz.

Bu yüzden başımı kaldırdım, güzel gözlerinin içine baktım ve sessizce "Mutlu Noeller, Ren" dedim.

Kolu daha da sıkılaşıp beni göğsüne doğru çekerken gözleri ağzıma kaydı.

Ama yüz yüze geldiğimizde, Noel öpücüğü için içeri giren bendim. İsa'nın onaylayacağından emin olmadığım bir öpücüktü ama benim için ilahi bir şeydi.

Öpüşmeyi kestiğimizde Ren elini çeneme götürdü ve "Bu kısmı geçelim tatlım," dedi.

Lanet olsun.

Neşeli bir güne neşeli olmayan bir şekilde başlamasını engellemek için müdahale edemedim devam etti.

"Size hediyenizi vermeden ve ailenizle birlikte olmak için yola çıkmadan önce, satıcılardan, yetiştiricilerden, üreticilerden, tedarikçilerden ve nakliyecilerden uzak duracağınıza dair bana söz verin."

Aman Tanrım!

Bana hediye mi almış?

"Ally," diye seslendi ve ben de ona odaklandım.

Noel ruhunu kendime yakın tutarak nefes aldım.

Başka bir deyişle, sakince "Ren, yardım edeceğime söz verdiğimde, işi yapmak için ne gerekiyorsa yapmalıyım" dedim.

Beni inceledi.

Konuşmaya başlamasını ya da doğrudan Dövüş geçmesini bekledim.

Görünüşe göre Ren de Noel ruhunu hissediyordu çünkü o da bir şey yapmadı.

Onun yerine, "Noel'de bu boka bulaşmayacağım," diye mırıldanırken beni kendine doğru çekti ve komodinine doğru döndü.

Çekmeceyi açtı. Nefesimi tuttum. Sonra küçük, mücevher büyüklüğünde, zarifçe paketlenmiş, fiyonklu bir hediye çıkardı.

Mücevher.

Ben bir Rock Chick'tim. Her türlü hediye kabul ederdim. Onları da aynı şekilde verdim.

Ama bir erkek ona mücevher vermek üzereyken o anda hissettiğim gibi hisseden bir kız olacağımı hiç düşünmemiştim. Ve o paketin içinde ne olduğu umurumda bile değildi.

Gerçekten de önemli olan düşünceydi.

Ve bir adamdan gelen mücevherler, ki o adam Ren'di, benim hakkımda ne düşündüğü hakkında çok şey söylüyordu.

Dudaklarımı birbirine bastırdım.

Ren sırt üstü yattı ve bana hediye uzattı. "Aç onu tatlım."

Yutkundum, gözlerinin içine baktım ve aldım.

Elimden geldiğince ona doğru eğilerek fiyonk ve ambalajı çıkardım ve beyaz kurdeleli tanıdık mavi bir kutu ortaya çıkardım.

Oh, kahretsin.

Kurdeleyi çözüp kutuyu çevirerek açtığımda boğazım gıcıklandı.

İçinde zincire bağlı gümüş bir kolye vardı.

Kolye gitar şeklindeydi. Vay anasını.

Tiffany's sadece zarif değildi. Havalıydı.

Tamamen doğru.

"Ren," diye fısıldadım.

"Bunu hoşuna gittiği şeklinde

algılıyorum." Hoşuma

gitmedi.

Bayıldım. Benim için mükemmeldi.

Gözlerim kolyeden ona kaydı. "Teşekkür ederim." Gözleri üzerimde yumuşak ve tatlıydı. "Bir şey değil, bebeğim."

Dudaklarımı tekrar birbirine bastırdım, sonra eğildim ve dudaklarımı onun ağzına bastırdım. Ben geri çekilmeden önce dilini alt dudağıma dokundurdu ve bu beni hem içten hem de dıştan titretti.

Ren'in genellikle hissettiği ve bir şeyler yaptığı türden bir ürpermeydi. Ama o bir şey yapamadan ben çekildim, kolyeyi komodinin üzerine koymak için ona doğru eğildim, sonra kalçalarım karnına değecek ve yatağın kenarından sarkacak şekilde üzerine doğru itildim.

Altına, günler önce hediyesi sakladığım yere uzandım (heyecanlanmayın - o zamandan beri kilit açmayı öğrenmemiştim

-Ren bana anahtarını ve güvenlik kodunu vermişti).

Onu çıkardım, yukarı ittim ve hediyesini karnının üzerine koyarken kalçamın yanına oturdum.

"Siktir," diye mırıldandı, gözleri şimdiki zamanındaydı.

"Beklediğim yanıt bu değildi," diye belirttim.

Yatağın başlığına yaslanmak için ayağa kalktı ama bunu bana bakarak yaptı, gözleri sıcaktı ama dudakları titriyordu, bir yandan da "Yani, seks arkadaşları Noel hediyesi mi veriyor?" diye sordu.

Noel'deydi. Sinirlenmeyecektim. Kendime bunu söyledim, gülümsedim ve "Kapa çeneni" dedim.

O da gülümsedi.

Kalbim sıkıştı ve hediyesini açtı.

Sonra içindekini sallayınca kahkahayı bastı.

"Bunu Bears alışkanlığınızı desteklediğim şeklinde algılamayın," diye uyardım ve sıcak dans eden gözleri bana geldi. "Ama Tatlılık Tatlılıktır ve herkes Walter Payton'ın tapınağında ibadet edebilir."

Bunu ona 34 numaralı Bears forması vererek kanıtlamıştım.

Ren'in eli fırladı, boynuma dolandı ve beni kendine çekerek sert, kapalı ağızlı bir öpücük verdi.

Bir santim geri çekilmeme izin verdiğinde usulca, "Teşekkür ederim tatlım," dedi.

Bunu söyleme şekli beni derin bir yerimden vurdu, içimde yaşadığı yer, onu sakladığım yer ve olabilmeyi dilediğim şey.

Onu orada tuttum. Oraya kilitledim. Ve bir parçam, birlikte geçirdiğimiz zamanların o dilimlerini sonsuza dek saklayacağımı umuyordu.

"Rica ederim," diye mırıldandım.

Sonra aramızdaki forma parçalandı çünkü Ren üzerimdeydi, elleri üzerimdeydi ve ben onun yatağında sırtüstü yatıyordum.

"Şipşak Noel," diye mırıldandı boynuma.

Mükemmeldi.

Ellerim teninde gezinmeye başladı.

Başını kaldırdı ve mizahla parlayan gözleri benimkilere takıldı.

"Ve, sadece söylüyorum, bebeğim, kolyemi kilitliyorsun çünkü Rock Chicks'in boynundaki hediyemi gördüklerinde sana ateş edecekleri soruları istemiyorsun, sorun değil. Takman için beni içeri alana kadar bekleyeceğim."

Beni çok iyi

tanıyordu. Her

şeyi.

Bu biraz korkutucuydu.

Daha da korkutucu olan, beni tüm inatçı deliliğimle tanıyor olmasıydı ve görünüşe göre bunu eğlenceli buluyordu.

Kendime bunun Noel olduğunu ve sinirlenmeyeceğimi hatırlattım.

Ama Noel olsa bile, kendime umut etme izni veremezdim.

Ben de gözlerimi devirdim.

Aşağı doğru yuvarlanırken beni öpüyordu. Bunu yaparken, yatakta son derece yetkin bir çoklu görevci olarak, benimle başka şeyler yapmaya başladı.

Bir Noel'in en güzel başlangıcıydı. Bir rüya gibi.

Günün geri kalanı o kadar iyi geçmeyecekti çünkü Rock Chicks, Hot Bunch, Tex, Duke ve diğer çeşitli insanlar Roxie ve Hank'in düğününde Ren ile olan sahneme tanık oldular ve bu konuda benim işime karıştılar.

Bu tür soruşturmaları savuşturmak konusunda biraz deneyimim vardı, bu yüzden kurtları uzak tutmak zor olmadı.

Sorun şu ki, o sahneden sonra Rock Chicks iz peşindeydi. Ve bu iyi değildi.

Ama buna konsantre olamadım. Bu yüzden erteledim (ve erteledim ve sonra daha da erteledim) ve zamanı geldiğinde bu müzikle yüzleşmeye karar verdim.

Ren ve benim seks arkadaşı olmamızla yeterince uğraşıyordum.

Ya da Ren'in gördüğü gibi, Ren ve ben, Ren ve ben oluyorduk. Benim kendi oyunumu, Ren'in de kendi oyununu oynadığı bir oyun.

Kendimi farklı olduklarına ikna etmeye çalıştığımda bile oyunlarımızın aynı olduğu bir oyun.

Mayıs ayının bir sabahında, Colorado'nun küçük bir dağ kasabasındaki orta fiyatlı bir motelde sona erecek bir oyun.

Ve kararlı bir şekilde sona erdi.

Hızlı İleri Vuruş Oyunu

SEVEN

Bilinçsiz

Mayıs ayında Colorado'nun küçük bir dağ kasabasında makul fiyatlı bir motelde ...

Yatak odasına girdim, ellerim kot pantolonumun üzerindeydi ve tam bir ayağımı sokacaktım ki kot pantolonum çekildi.

Ren, "Ally, ne oluyor lan?" diye bağırırken ayağa kalktım ve onları yakalamaya çalıştım.

"Pantolonumu ver!" Yüksek sesle bağırdım ama o pantolonumu tuttu.

Böylece, biraz tokatlama ve yakalama (ben), savunma manevraları (Ren) içeren, benim tarafımın çaresiz, onun tarafının muhtemelen şaşkın olduğu bir ayakta mücadele başladı.

Sonunda kot pantolonunu arkasına attı ve benimle kot pantolonum arasında duran uzun boylu, güçlü yapılı bir İtalyan asabi olduğu için, aşmam mümkün olmayan bir engeldi, hayal kırıklığı içinde homurdandım ve göğsünü ittim (yine hayal kırıklığı içinde).

İki adım geri çekildi ve iki elini de avuç içleri bana bakacak şekilde kaldırdı.

"Tamam. Yeter artık. Sakin ol ve bana neden bahsettiğini söyle," diye talepte bulundu.

Gözlerimi onunkilere kilitledim.

"O gece onun için kavga ettiniz."

Başı sarsıldı ve "Ne?" diye sordu.

"O gece!" Bağırdım. "Takıldığımız o gece. Ava için Luke'la kavga etmiştin."

Birden, odadaki hava gibi vücudu da tamamen hareketsizleşti ve gözleri beni bırakmadı ama "Ciddi misin?" diye fısıldarken komikleşti.

"Ciddiyim," diye tısladım.

Başını salladı, olumsuz anlamda değil, temizlemeye çalışıyormuş gibi.

Sonra inanmayarak sordu: "Bir yılı aşkın süredir birbirimizin alanında olduğumuzu söylüyorsun ve bu boku şimdi mi yüzüme vuruyorsun?"

"Peki, eğer bu yeterli değilse ..." Ellerimi kalçalarımın vurarak anında karşılık verdim, Ren'in gözleri benimkilere dönmeden önce izlediği bir şeydi ve ısındıklarını gördüm.

Bu, dikkate almamayı alışkanlık haline getirdiğim bir uyarı sinyaliydi.

O noktada ben de aynısını yaptım ve konuşmaya devam ettim.

"Sanat galerisinde bana göz koyduğunu söylediğin gece vardı ama ben senin gözlerini hiç üzerimde görmedim. Ama seni Ava'ya bakarken gördüm!"

Kıskanç bir sürtük gibi konuştum. Bunu biliyordum. Ve umurumda değildi.

Çünkü büyük patronluk taslayan pislik beni Ava'nın düğününe çağırdı!

Bahsettiğim gözleri kısıldı ve bana döndü: "Ava'ya bakmış olabilirim Ally, ama sadece orada olduğu için."

"Bakmadın Zano, gözlerini diktin."

Gözlerini kırptırdı ve "Tanrım, aklını mı kaçırdın sen?" diye sordu. "Hayır." Cevap verdim. "Ben bir kadını ve biliyorum."

"Biliyorsun," diye yanıtladı.

"Evet," diye ısırdım.

"Biliyorum."

"Biliyorsun, bir yıldır sana çakıyorum, seninle birlikte olmanın bir yolunu bulmak için kıcımlı yırtıyorum, bana başarılı olduğuma dair her işareti verdin ... ve bunu inkar etmek için ağzını açmadan önce, sana Noel sabahını hatırlatacağım," diye beni uyardı.

İnkâr etmek için ağzımı açmıştım ama onun hatırlatması üzerine kapattım.

Devam etti.

"Ve tüm bu lanet yıl boyunca başka bir kadına aşık olduğumu düşündün ve hiçbir şey söylemedin mi?"

Tanrım.

Ciddi miydi?

"Ne diyebilirim ki, Zano?" Ben de karşılık verdim. "Lanet olası cevapları istemediğim zaman hangi soruları soruyorum?"

"Eğer sormuş olsaydınız, cevapları istediğinizi fark edebilirdiniz," diye karşılık verdi.

Sonra, tüm İtalyan asabi kabadayıları gibi, kendini kaybetti.

Bir elini kaldırarak parmaklarının ucuyla şakağına dokundu ve elini çekerken aynı anda bana doğru eğilerek, "Lanet olası aklını tamamen yitirmişsin!" diye bağırdı.

"Yapmadığımı biliyorsun," diye tersledim.

"Hayır," diye kestirip attı dönerken. Bastırılmış öfkeyle sert hareketler yaparak kot pantolonuma doğru yürüdü, hâlâ konuşuyordu. "Bildiğim tek şey bir deliyle bir yılımı boşa harcadığım. Tanrım. Siktir git," diye ısırdı, eğildi ve kotumu etiketledi. Dönüp bana fırlattı ve devam etti: "İyi saklıyorsun Ally. Tüm o sıcaklığın altında yatan deliliği. Beni kandırdın, derinlere inmemeye izin verdiğini, sıcakla birlikte sıcak ve tatlıyı alacağımı düşündün, sıcak bir karmaşa değil."

Kot pantolonumu yakalamıştım ve bu söze söyleyecek hiçbir şeyim yoktu ama yanımdan sinsice geçmeden önce bunu söyleme şansım da yoktu, öfkesi artık o kadar uç noktadaydı ki adrenalini arttıkça hareketleri de akıcı hale geliyordu.

Ve konuşmaya devam etti.

"Gitmek istiyorsun. Git. Misafirim ol, tatlım." Eğildi ve kendi kot pantolonunu kaptı, bana bakmadan çekiştirerek giydi. "Bunun bitmesini istiyorsan, biter, çünkü şimdi, bununla birlikte, senin saçmalıklarınla bir yılımı boşa harcadığımı görüyorum ve Tanrı şahidim olsun ki, bir daha asla o koca kışını görmek istemiyorum."

Ahh. Bu

acıttı.

Hayır, bu doğru

değildi. Öldürdü.

Ama davetini kabul ettim.

Ve sadece bana açık olan tek seçenek bu olduğu için

değil.

Ayrıca en akıllısı olduğu için.

Elimden geldiğince hızlı bir şekilde giyindim, telefonumu ve tüm eşyalarımı yanıma aldım (çok fazla eşyayla geldiğimden değil, Ren başka bir İtalyan öfkesiyle kıcımlı oraya sürükledi).

Ama Darius ve Brody'nin aynı otelde kaldıklarını biliyordum, sadece oda numaralarını bilmiyordum ve buradan odalarından birine, oradan da eve gitmem gerekiyordu, hem de hızlı bir şekilde (benim seçimim, Darius).

Ama kapıda, beni anlamadığı için, işimiz bitmeden önce beni yakalayacağına karar verdim.

Elimi kapı koluna koyarak ona döndüm ve bir yıldan uzun süredir peşimi bırakmayan şeyi hatırladım. Kendi Rock Chick peri masalı için sahip olduğum umudu öldüren bir şey. Bana umudun ölümünün yaşanabilecek en kötü şey olduğunu öğreten bir şey.

Tiştörtünü başına çektiğini gördüm ve "O gece, bira ve burbon ve Bears'ı sevmen?" diye başladım.

Tiştörtünü aşağı çekti ve sadece boynunu bükte, böylece yanan gözleri bana kilitlendi ama bana dönmedi.

Bakışları etimi kaynatırken nefesimi içime çektim.

Sonra her zaman yaptığım şeyi yaptım.

Kendimi toparladım, omurgamı dikleştirdim ve gözlerini tuttum.

"Ertesi sabah mutlu uyandım. O kadar mutluydum ki gülümsüyordum. Hayatımdaki en iyi randevuydu ve bir randevu bile değildi."

Çenesindeki kas kıpırdadı ama bir şey söylemedi.

Ona ihtiyacım yoktu.

Sesim daha kısıktı ama daha az duygusal değildi, her şeyi anlattım. "Seninle yatağında çırılçıplak, kendi kendime gülümseyerek ve

Mutluydum, bana doğru bastırdın, elini göğsüme doladın ve saçlarımda arasında Ava'nın adını söyledin."

Çenesi geri çekilirken bile yüzünün boş olmasını izledim.

"Ne istersen düşün ama ben sikilmediğimi biliyorum," diye fısıldadım. "Ren, bir kadın bir erkeğin kollarında çırılçıplak yattığında, tek düşündüğü erkek olduğunda ve erkek ona başka bir kadının adını söylediğinde, işte böyle anlar."

Ve böylece işim bitti.

Döndüm, zinciri çıkardım, kolu çevirdim ve kapıyı açtım.

Ren'in eli avuç içi düz bir şekilde kapıya inmeden önce kapıyı yarıya kadar açtım. Ben çekiyordum ama o daha güçlüydü. Böylece kapı tokmağı elimden kaydı ve kapı çarparak kapandı.

Nefes alamadan, Ren'in sıcaklığı arkamdan bastırırken kapıya doğru bastırıldım. Geri çekilme şansımı daha da yok ederek eli karnımdan geçti ve kolu demire dönüştü.

Harika.

"Bırakın beni," diye tersledim.

Dudakları kulağıma geldi. "Bebeğim-"

"Bırak beni!" Bağırdım, çekmeye çalıştım ama diğer kolu göğsüme dolandı ve beni daha sıkı, daha yakın tuttu, dudakları kulağımdan ayrılmadı.

"Bilincim yerinde değildi," diye fısıldadı. Daha sert sarsıldım ama bırakmadı.

Ben de pes ettim ama teslim olmadım. Tutuşuna karşı gerildim, alnımı kapıya dayadım ve bunun bitmesini bekledim.

"Beni dinle," diye ısrar etti.

Gözlerimi kapattım ve "Söyleyin bana, durum tersine dönseydi, aynı lanet şeyi düşünmezsiniz" dedim.

"Uyuyordum."

Gözlerimi açtım. "Saçmalık. Ondan hoşlanıyordun. O gece onun için kavga etmiştin. Bütün o olay boyunca, hatta ilişkimizden sonra bile onu geri aldın."

"Bunu görüyorum tatlım. Seni anlıyorum, neden böyle düşündüğünü de. Ama beni dinlemelisin."

Tanrım!

Neden bitmesine izin veremedi?

"Söyle de gideyim ve bu iş bitsin," diye tısladım.

Kollarıyla beni nazikçe sıktı. "Gel benimle yatağa otur."

Tutuşuna karşı tekrar sarsıldım ve "Siktir hayır" diye bağırdım. "Tamam, Ally, bebeğim, sakın ol."

Bana söylediği için değil, sadece gücüme ihtiyacım olduğu için hareketsiz kaldım. Bir iple tutunuyordum.

Devam etmeyince, "Söyle de gideyim" diye emrettim.

Derin bir nefes aldığını duydum ve hissettim.

Sonra şöyle dedi: "Şu anda soracağım şeyin kolay olacağı bir yerde olmadığının farkındayım ama sana ihtiyacın olan şeyi vermem gerekiyor ve bunların bazıları duymak istediğin şeyler olmayacak. Ama dürüstçe olacak."

Gözlerimi tekrar kapattım ve dişlerimi sıktım.

"Benimle kalıp beni dinleyecek misin?" diye sordu.

Gözlerimi açtım ve "Bitir şu işi, Zano" diye bağırdım.

"Tamam, tatlım."

Tanrı

m.

Güzel

miş.

Biri beni öldürsün.

"Ondan hoşlanıyordum," diye sessizce itiraf etti ve boğazım düğümlendi. "Ama o gece, bira, burbon ve sana Bears'ı sevdiğimi söylemem onunla ilgili değildi. Seninle ve benimle ilgiliydi. Sonra sen sıvışıp gittin ve bunu anlıyorum Ally," dedi sonuncusunu hızlıca, bedenimin katılaştığını hissederken kolları daha da sıkılaştı. "Bunu neden yaptığını anlıyorum. Ama o zaman anlamamıştım. Başka bir şey olduğunu düşündüm tatlım ve ne düşündüğümü biliyorsun."

"Evet, gecenin bir yarısı evime geldin ve bunu açıkça belirttin," diye hatırlattım ona.

"Ben de özür diledim," diye hatırlattı

bana. Hay aksi.

O yaptı.

Çenemi kapattım.

"Yani evet," diye devam etti nazikçe ve temkinli bir şekilde. "Ava'ya karşı hislerim vardı ve bunları aşmam gerekiyordu. Ama Ally," kollarıyla beni bir kez daha sıktı, "Ava başka bir adamla birlikteydi. Onunla derin bir ilişki içindeydi. Hiç şansım yoktu. Bunu biliyordum. Hiç dışarı çıkmamıştık. Onu öpmemiştim bile. Ona kesinlikle aşık değildim."

"Onu Carmine'e sen götürdün," diye hatırlattım.

"O bir randevu değildi tatlım," dedi bana. "Ve bunu biliyorsun. Onu yemeğe çıkardım ve Stark'a götürdüm. Bir erkeğin bir kadını yemeğe götürmesi ve onu başka bir erkekle bırakması randevu değildir."

Tamam, bunu ona vermek zorundaydım.

"Birbirimize bağlandığımızı sanıyordum," diye fısıldarken buldum kendimi ve sonra bunu yapmadan duramadığımı fark ettim. "Çıplaktık. Bana sarılıyordun. Ve sen onu düşünüyordun."

"Etrafında bir sürü şey oluyordu ve ben de işin içindeydim. Bu yüzden kafamın arkasında bir şeylerin dönüp durması şaşırtıcı değil. Ama onu düşünmüyordum. Düşüncelerimi kontrol edemiyordum. Bilincim yerinde değildi."

"Az önce ondan hoşlandığını söylemiştin," diye hatırlattım.

"Ve hoşlandığım başka bir kadın buldum, harika bir gece geçirdik, en iyisiydi ve beni başından savdı. Bir adam size bunu yapsa, nedenini bilmeseniz, nasıl tepki verirdiniz? Ne düşünürdün?"

Oh, kahretsin.

Bu mantıklı.

Ve o gecenin en iyisi olduğunu mu düşünüyordu?

"Lanet olası kapıya bastırarak konuşmayı bırakıp yatağa geçebilir miyiz?" diye sordu.

"Bırak beni," dedim usulca. "Ally-"

"Lütfen bırak gideyim, Ren."

Kolları gevşemeden önce sıkılaştı ve ben uzaklaştım.

Döndüm ve onun orada durduğunu gördüm, gözleri üzerimdeydi ama kızgın değillerdi. Yakınından bile geçmiyorlardı.

Sıcak ve ilgiliydiler.

O güzelliğe karşı gözlerimi kapattım ve başımı öne eğdim. Bunu açıklamak ve gitmeme izin vermesini sağlamak için tek bir yolum vardı. Sadece bir tane.

Kullanacak mıydım?

Gözlerimi açtım ve başımı kaldırdım.

Onu kullanacaktım.

"Lee için Indy'ydi."

"Bebeğim... ne?" diye sormadan önce gözlerini yavaşça kırıştırdı. "Lee için o Indy'ydi. Sadece Indy. Her zaman Indy'ydi."

Anlayış yüz hatlarında gezindi ve bana doğru gelmeye çalıştı ama elimi ona doğru kaldırdım ve durdu.

Elimi bıraktım. "Eddie hareket eden her şeyi becerdi ama yemin ederim, Jet'in içine girdiği anda gitmişti."

"Ally, izin ver-"

Sözünü kestim. "Sanırım devam edebileceğimi biliyorsun." "Biliyorum," dedi sessizce.

"Bunu kendim için istiyorum," diye paylaştım.

"Tatlım," diye başladı dikkatlice, "sen benim ilkim değildin." "Ben senin birçok konuda ilkin değildim," diye cevap verdim.

"Ona aşık değildim, Ally. Bebeğim, onu öpmemiştim bile," dedi bana.

"Evet, Ren. Ama bu bir şey ifade etmiyor. Biliyorum çünkü sen beni öpmeden önce sana aşık olmuştum. Sadece ertesi sabah bunu yaptığımı biliyordum."

Başı sarsıldı, kaşları havaya kalktı ama gözleri bana kilitlendi.

Sonra yüzünde tam olarak anlayamadığım ama biraz endişe verici bir ifade belirdi ve homurdandı: "Buraya gel."

Bu işi bitirip oradan çıkmam gerekiyordu, ben de başımı salladım. "Hayır, ben-"

"Ally. Getir. Kıçını. Buraya gel," diye bağırdı ve ben gözümü kırptım.

Sonra omurgam tekrar dikleştı.

"Zano, yapma-"

"Siktir et," diye ısırđı ve yarım saniye sonra üzerimdeydi, yani yatakta sırt üstü yatıyordum ve vücudu benimkini örtüyordu.

Maço Alfa Manevrası!

Bunun olacağını nasıl göremedim?

"Zano!" Omuzlarını iterek bağırdım.

Omuzlardan itme ve bağıрма gösterisi en ufak bir işe yaramadı (yine de hiçbir zaman yaramadı).

Ama bu sefer, Ren odaklandığı için oldu.

Gerçekten odaklanmıştı.

"Bana aşık mısın?" diye sordu. "Şey, öyleydim," diye tersledim.

"Yani bana aşıktın ve sonra bir yıl boyunca neredeyse her gece yanımda uyudun, başka bir kadına karşı hislerim olduğunu düşündüğün halde her sabah benimle kahvaltı ettin ve artık bana aşık değilsin," diye cevap verdi Ren hemen.

Bu kulağa saçma geliyor.

Yine de, belki de kendimi sıcak bir suyun içine attığımı ve belki de sessizliğin üzerimde yatan aç İtalyan asabiyetinin beni yememesinin anahtarı olduğunu fark ediyordum.

Ren'in bu tartışmaya katılmama ve beni çiğneyip tükürmesi için ona daha fazla yem vermeme ihtiyacı yoktu.

Ona zaten çok şey vermiştim.

Gözleri kısılıp, "Bir yıldır oraya girebilmek için kıcımlı yırtıyorum ve tüm bu süre boyunca sadece orada değildim, oradaydım" dediğinde bunu anlayacaktım.

Çenemi kapalı tuttum ve ona kocaman gözlerle baktım. Indy bir şeylerden kurtulmanın yolunu keserdi. Bu konuda iyiydi. Bazen Lee üzerinde bile işe yarardı.

Daha önce hiç denemedim ama şimdi tam zamanı diye düşündüm.

Kocaman gözlerime baktı ve onları sevimli bulmadı.

"Tanrım, tam bir baş belasısın." dediğinde bunu anlamıştım.

Konuşmayı kesti.

Boşluğu ben

doldurmadım. O da

doldurmadı.

Sonunda daha fazla dayanamadım ve "Artık gidip Darius'u bulabilir miyim?" diye sordum.

"Hayır, şimdi gidip Darius'u bulamazsın," diye cevap verdi ve ben yine çenemi kapadım. "Tanrım, Ally, az önce bana aşık olduğunu söyledin."

"Uh . . . Sanırım öyleydi dedim."

"Yani bana aşık değil misin?"

Buna cevap vermedim.

"Ally," diye hırladı.

Tanrım!

Bildiğim bir şey vardı, o hiçbir şeyin peşini bırakmazdı, bu yüzden bu işin peşini bırakacağına dair en ufak bir umudum yoktu.

Her şeyi ortaya döktüğüme göre, artık gusto zamanı gelmişti.

Ama dikkatli ol.

"Ben öyle bir şey demedim," diye fısıldadım.

Sözlerim üzerine gözleri anında parladı.

Öfkeli ateşi tamamen farklı bir ateşiyle savaşıyordu ve bu çatışan duyguları "Seni becereyim mi yoksa dizlerimin üzerine mi yatırayım bilemiyorum" sözleriyle dile getirdi.

Ona fikrimi söylememeye karar verdim çünkü ilk seçeneğe her zaman hazırdım ve ikincisi aklımı kaçırmama neden olabilirdi ve işleri daha fazla duygusallaştırmaya ihtiyacımız yoktu.

Bunun yerine konuyu değiştirmeye karar verdim ve bunu temkinli bir şekilde "Burada neler oluyor?" diye sorarak yaptım.

"Beni sevdiğini söyleyerek oynadığımız bu oyunu resmen bitiriyor musun?" diye alaycı bir şekilde sordu.

Bunu zaten hemen hemen yapmıştım, ancak o noktada bunu belirtmedim çünkü onun sözlerine ve ses tonuna bakarak işleri çığırından çıkaracak daha fazla duyguya ihtiyacımız olduğuna karar verdim.

Ve onu getirecektim. "Ciddi misin?"

Tersledim.

"Tanrım, neden sadece söyleyemiyorsun?" diye karşılık verdi.

"Belki de aslında bana emrettiğin içindir," diye karşılık verdim ve ardından tavsiyede bulunmak için devam ettim, "Rock Chicks'i izleyip benimle aynı şeyi elde edebileceğini düşünme. Bu maço patronluk taslama saçmalığı bana sökmez."

"İpucu ver, Ally," diye hemen yayılım ateşine tuttu. "Rock Chicks'i izlerken, seninle neyin uçup neyin uçmayacağını çok iyi biliyorum ve tıpkı o erkeklerin her biri gibi, kadınları tavır sergilediğinde, umurumda bile olmuyor. Ve sadece söylüyorum, bu tavır, tıpkı onlarda olduğu gibi, seninle birlikte olma sebebim."

"Ne?" ısrarak söyledim.

"Bebeğim, o adamların hepsinin kapıda sıraya girmiş amları vardı. Sürtükler bunun için can atıyordu. O adamlara kancalarını takmak için her şeyi yaparlardı ve o adamlar da bunu biliyordu. Her şeyi yapabilecek bir kadın istemiyorlardı. Kendi aklını bilen ve hiçbir şey yapmayan bir kadın istiyorlardı. Ekibinizden tek bir kişi bile erkeklerinin onları ezip geçmesine izin vermiyor. Ve bir tanesi bile yaptıklarının yanına kâr kalmasına izin vermiyor. En azından yaptıklarını yanlarına bırakmadan önce epeyce bir tavır takınmadan bırakmazlar ki bu da yanlarına bırakmamanın tanımıdır."

Bunun doğru olduğunu kabul etmek zorundaydım. Hot Bunch'tan biri patronluk tasladığında en azından bir göz devirirdi, ama genellikle çok daha fazlasını alırlardı. Bu çocuklar istediklerini elde edebilirlerdi ama bu, bunun için çalışmak zorunda olmadıkları anlamına gelmezdi.

Hiç bu şekilde bakmamıştım.

Ren'in işi bitmemiştir.

"Mürettebatınızla ne görüyorsanız onu alırsınız, size görmek istediğinizi düşündükleri şeyi vermek için kendini düğümlere boğan çarpık bir versiyonu değil. Ve her biriniz ve ekibiniz kendi benzersiz yöntemlerinizle tamamen kafayı yemiş olsanız bile, bu sadece siz ve hepinizsiniz. Bana kancanızı taktığınız anda duman olup gidecek saçma sapan bir fantezi değil."

Orada çok şey vardı ve hepsi şaşırtıcı da olsa anlamlıydı. Ama bir şeye takıldım.

Ve ben olduğum için, ona bunu söyledim. "Ben kafayı bulmadım!" (Yüksek sesle) dedim.

"Ally, beni bir yıldır beceriyorsun, tanıştığımız gecedan beri bana aşkınsın ve tüm bu süre boyunca beni itiyorsun. Bu çok saçma."

"Tüm bunlara yol açan koşullar vardı, Zano."

"Ve bunları benimle paylaşmak için tatlı bir zaman ayırdın ve ekleyeceğim, bunu evden saatler uzakta lanet olası bir motelde yaptın, Tanrı aşkına, lanet olası bilgisayarında tanıştığın canlı canlı gömülen rastgele bir kızı kurtardıktan sonra yaptın ve bunu lanet olası bir drama sırasında yaptın. Bebeğim, bu, bunların hepsi berbat."

"Faye rastgele biri değil. O benim arkadaşım!" diye bağırdım. "Dün gece onunla şahsen tanıştın!" diye bağırdı. "Yani?" Hala bağırarak sordum.

"Tanrım, gerçekten de bana aşık olduğun için mi kavga ediyoruz?" diye sordu.

"Bu patronluk taslama saçmalığına devam edersen asla duyamayacağın sözler, Zano," diye karşılık verdim (yine yüksek sesle).

Bana kaşlarını çatı.

Sonra yuvarlandı ve yatakta sırt üstü yattı.

Ellerini yüzüne götürüp ovuşturdu ve ellerinin altında "Siktir git" diye mırıldandı.

Yanıma döndüm, dirseğimin üzerinde doğruldum ve "Gidip Darius'u bulmaya çalışırsam, beni yine yatağa mı bağlayacaksın?" diye sordum.

Ellerini yüzünden çekti ve benimle göz göze geldi.
"Sikeyim evet."

"Tanrım!" diye haykırdım ve yatakta sırt üstü yere düştüm.

Bir anda Ren üzerimde belirdi.

Eli çeneme geldi ve yüzü yaklaştı. Ters ters baktım.

"Sana aşığım, Ally."

Gözlerimi dikip bakmayı bıraktım ve

kalbim yerinden fırladı. "Ne?" Fısıldadım.

Kendini tekrar etmedi.

Çok daha uzun ve neredeyse (ama tam olarak değil) onun kadar iyi bir şey söyledi.

"Sana babamdan bahsettiğimde soğukkanlı davrandığında ve elini bacağıma doladığında bunun olabileceğini biliyordum. Merdivenlerimde benim için çıldırdığında bunun olabileceğini kesinlikle biliyordum. İşler sarpa sardı ve biraz zaman aldı ama Sadie'nin olayından sonra kollarımda ağladığında bunun gerçekleştiğini biliyordum. Kötü biri olduğu için kendini bu kadar kötü hisseden ve başka bir insanın berbat hayatını bu kadar derinden önemseyen birinin benim için doğru kadın olduğunu biliyordum. Paramın karşılığını verdin ve bir kez bunu kıcımda bir acı olarak görmeyi bırakıp bundan zevk almaya başladığımda, başka hiçbir şey yapmadım. Her saniyesinden zevk aldım, Ally. Ve her lanet saniyede nasıl hissettiğimden hiç şüphe etmedim. Ve açık olmak gerekirse, oynadığımız bu oyun boyunca her gün hissettiğim şey sana olan aşkımın daha da derinleşmesiydi."

Vay anasını.

"Ciddi misin?" Nefes aldım.

"Ciddiyim," diye kesin bir dille ifade etti.

Ona baktım, kalbim hızla çarpıyor, midem eriyor, ellerim ona dokunmak için kaşınıyor, kelimeler boğazımda düğümleniyordu.

Çaba sarf ederek bazılarını dışarı çıkarabildim ve gelenler "Seninle Ava ve Luke'un düğününe geleceğim" oldu.

Konuşmamı bitirdiğimde gözlerini kapatmasını izledim, sonra da alnını benimkine dayamak için başını eğmesini izledim.

Vay
be.
Vay
canın
a.
Tanrı
m.

Ren Zano beni severdi.

Tekrar tıkandım ve bir elimi göğsüne koyup yukarı kaydırarak boynunun yan tarafına doladım. Aynı anda diğer elimi de kaldırdım ve çenemden bileğine doladım.

Başını bir santim kaldırdı ve o güzel gözlerini açtı. Ve işte tüm ihtişamıyla oradaydı.

Tanrım.

Beni seviyordu.

Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim.

Ama  yle olduğu için çok mutluydum. "Belki de biraz kafayı bulmuşumdur," diye fısıldadım.

Hiçbir şey söylemedi, bu da kabul ettiği anlamına geliyordu, sadece belki "biraz" kısmı hakkında değil.

Birdenbire, çok uzun zamandır ilk kez kararsız kaldım.

Ama duygusal ve belki de biraz aptalca davranarak (tamam, belki de son kısım için "belki" demeyeceğim) bu işi neredeyse berbat ediyordum.

Bunu yapmayı bırakmalıydım.

Bu nedenle sessizce sordum: "Bir kadının bir erkeğe tanıştıkları ilk gece aşık olduğunu söylemesi sizce de biraz tuhaf değil mi?"

"Hayır," diye cevap verdi hemen, gözleri daha sıcak ve daha güzeldi.

Burnum karıncalanmaya başladı. Yutkundum.

"Beni seviyor musun, Ally?" diye sordu o tatlı sesiyle. Gözlerinin içine baktım.
Bir nefes çektim.

Sonra cevap verdim, "Evet, Ren. Seni seviyorum."

Buna cevap verirken gözlerinin içine bakamadım.

Çünkü ağzı ve vücudu buna tepki veriyordu.

Yani onun kollarındaydım ve beni öpüyordu. Sertçe.

Ağzım ve bedenim, özellikle de kalbim ve mutlu olduğum yer öpücüğüne (ve beni sevdiği gerçeğine) karşılık verdi ve ben üstte olacak şekilde onu sırt üstü yatırdım. Ellerimi gömleğinin altına soktum ve yukarı çektim.

Oturmak için ayağa kalktı, beni üzerine oturmaya zorladı ve sadece başladığım şeyi bitirmek, gömleğini çekip çıkarmak ve bir kenara atmak için öpüşmeyi bitirdi.

Sonra tişörtümü çekip çıkardı ve bir kenara fırlattı.

Kollarını bana doladı, ağzı tekrar benimkini aldı ve beni de yanına alarak sırtüstü dönmem için geriye doğru düştü, Ren üzerimdeydi.

Elleri üzerimde hareket etti ve bu hoşuma gitti.

Ellerim onun üzerinde hareket etti ve bu tartışılabilirdi ama bundan daha çok hoşlanabilirdim.

Onun ağzı aldı, benimki verdi. Bu bizim yolumuzdu.

Ren'in otoriter ve buyurgan olmasına kesinlikle aldırmadığım tek yer yataktı. İkisi de öyleydi, hiçbir zaman ikisi dışında bir şey olmamıştı ve ben bundan zevk alıyordum.

Sonunda parmakları sütyenimin kabına kıvrıldı ve onu aşağı çekti. Beni bekleyen zevkleri beklerken dudağımı ısırdım ve o da gecikmedi. Ağzını oraya götürdü, sertçe emdi ve istediğini hemen elde etti. İçimde yükselen sıcaklığa karşılık gelen inlemem aynı zamanda ellerimi saçlarına götürdü.

Dilini meme ucumun etrafında döndürdü ve sonra ona doğru üfledi.

Aman Tanrım.

Bunu yapmasına bayılırdım.

Daha da büzüldüğünü ve sertleştiğ ni hissettim ve bu doğrudan mutlu yerime vurulduğunda inledim.

"Botlarını çıkar bebeğim," diye mırıldandı, beni saran kolu yukarı kayarken parmakları s tyenimin kop asına odaklandı.

Bir fiskeyle   z ld . Bir çekişle gitmişti.

"Acele et tatlım," diye usulca emretti Ren, sonra diğ r meme ucumun peşine düştü.

Zordu, ne yaptığına konsantre olmak istiyordum, ama onlar gidene kadar botlarıma bakmayı başardım.

Ren ikincisinin yere düştüğünü duydu. Fermuarımın indiğini duydum ve birden kot pantolonum, k lotum ve  oraplarım yok oldu.

Yan yatmış ama bir dirseğinin üzerinde dururken, a , ateşli gözleri benimkilere geldi ve mutlu yerim sarsıldı.

"Benim için yayıl," diye fısıldadı.

Gözlerini tuttum ve denileni yaptım. Gözlerimi tuttu ve parmaklarını bacaklarımin arasındaki ıslaklığ  doğru kaydıldı.

Kal alarıım sarsıldı.

Boğazından bir hırıltı koptu.

Bunu duyunca kal alarıım tekrar sarsıldı.

Ren daha fazla gecikmedi, vücudumdan aşağı kaydı, içime girdi ve ağız oradaydı.

Bacaklarıımı omuzlarına doladım ve topuklarıımı sırtına gömdüm, parmaklarıım saçlarında, mutlu yerim kasılırken eğıldim ve inledim.

"Ren," diye nefes

aldım. Tanrım,

buna bayıldım.

Hayır, bu doğru değıldi.

Bunu daha önce de sevmiştim. Ama Ren'in bunu yapma şekline bayıldım. Sanki bana doyamıyordu. Sanki beni tatmak için ömür boyu beklemişti ve şimdi bana sahip olduğı için asla durmak istemiyordu.

İnanılmazdı.

Mutlu yerim neredeyse olabildiğince mutlu olana kadar devam etti.

Sonra ayağa kalktı ve üzerimi örttü, içeri kaymadan hemen önce gözleri benimkileri yakaladı.

İçimi doldururken dudaklarım aralandı, göz kapaklarım düştü ve tüm uzuvlarımı ona sardım.

İşte oradaydı.

İhtiyacım olan her şey.

Bakışlarımı tutarak hareket etmeye

başladı. "Ren?" Fısıltıyla seslendim.

"Evet bebeğim," diye cevap verdi, kayıyordu,

itmiyordu. Benimle sevişiyordu.

Beni seviyordu ve benimle sevişiyordu.

Tanrı'ya şükür bunu berbat etmedim.

Kollarımı ve bacaklarımı sıktım, başımı kaldırdım, ağzımı onunkine değdirdim ve bana verdiği şey için minnettarlık beyanım olarak yatağa geri bıraktım.

Sonra "Cevabımı değiştirebilir miyim?" diye sordum.

"Ne cevabı, tatlım?" diye sordu, hala kayıyordu, daha hızlı gidiyordu, daha sert değil, ama bana derinlemesine dokunuyordu.

Elimi sırtına ve saçlarına doğru kaydırarak ona doğru eğildim.

"Geçen yaz sorduğun soruya," diye cevap verdim, kelimelerim aksıyordu çünkü yine daha hızlı, bu sefer daha sert gidiyordu ve bu bana bir numara yapıyordu.

Ama bunu söylemem gerekiyordu yoksa odağımı kaybedip o.

Ve bunu gerçekten söylemem gerekiyordu. Yine, bu doğru değildi.

Ren'in bunu duymasına gerçekten ihtiyacım vardı.

"Ally, bebeğim, neden bahsediyorsun?" "Bu," dedim.

"Ne?" diye sordu.

Ona sıkıca sarıldım, aynı zamanda başımı kaldırdım ve Ağzımı onunkine dayadım. Bu sefer fırça yok, sadece yakın olmak, tüm bunları yaparken gözlerini tutmak.

Neye ihtiyacım olduğunu hissetti ve -Tanrı, Ren, çok harika, her zaman çok harika- içe doğru bir süzölüşte durdu, beni doldurdu ve böylece bana ihtiyacım olanı verdi.

Tek ihtiyacım olan.

"Cevabımı değiştiriyorum," diye fısıldadım. "Bu."

Onu bir kez daha sıktım, bu sefer mutlu yerim de dahil olmak üzere sahip olduğum her şeyle ve alt dudağını ısıtırken hissettim, ona yaptığım şeyden hoşlandığını gösterdi, bu süreçte dudağımı ısırdı, o kadar sıcak bir şey ki onun altında ürpermeme neden oldu.

"Bu, bebeğim," diye fısıldamaya devam ettim, "sıradan hissettirmiyor." Gözleri benimkileri yakıyordu.

Bir elimi çenesine götürdüm ve sözümü şöyle bitirdim: "Ve hiç olmadı."

Ren başını eğip ağzımı sıcak, sert ve ıslak bir şekilde almadan önce son kelimeyi söyleyebildim.

O da tekrar hareket etmeye başladı. Ama süzölmeye değil.

Yakın bile değil.

Ve ikimiz de bulana kadar bunu yapmaya devam etti.

Aynı anda.

Bu.

Öyle

ydi.

Dürüst.

EIGHT

Yarı Tatlı

Telefonumu çantamdan çıkardığımda Ren'in Jaguar'ındaydık, apartman kompleksime yaklaşıyorduk.

Belli nedenlerden dolayı Ren'le geri dönmeyi tercih ettim.

Darius'u bu durumdan haberdar etmek ve eşyalarımı alabilmem için benimle kamyonunda buluşmasını istemek için aradığımda, Darius kıcıyla güldü.

Bunu pek hoş karşılamadım ama yeterince iyi bir ruh halindeydim ve bunu görmezden geldim.

Darius'la kamyonetinde buluştuğumda ve Brody de oradayken bunu unutmak daha da zorlaştı.

Bana şöyle bir baktı ve Darius'a, "Biraz almış," dedi.

Brody'ye ters ters baktım.

Darius, "Zano'nun yakınında bir yerde, her zaman kendine biraz alır," diye yanıtladı.

Bakışlarımı Darius'a çevirdim.

Darius bakışlarımı yakaladı, kaşlarını kaldırdı ve "Yanılıyor muyum?" diye sordu.

Olmadığı için cevap vermemeye karar verdim.

"Peki, birlikte misiniz, yani herkesin gözünü boyamayı bırakıp yatak odasından çıkacak mısınız, yoksa dans etmeye devam mı edeceksiniz?" Brody meraklı bir şekilde sordu.

"Ren ve ben bu sabah bir toplantı yaptık." Paylaşmaya karar verdim.

"Tam tersi gibi geldi," diye mırıldandı Darius ve ben yine ters ters bakmaya başladım.

Brody, "Evet, kavga ettiğinizde cidden çok gürültü yapıyorsunuz," diye araya girdi.

Ne yazık ki Brody ve Darius'un odalarının Ren'inkiyle benimkinin yanında olduğunu fark ettim.

Gerçi itiraf etmeliyim ki, duymamış olsalar bile muhtemelen bağırdığımızı duyarlardı.

Ren'in beni sevdiğini ve az önce muhteşem bir orgazm yaşadığımı kendime hatırlatarak derin bir nefes aldım ve çok daha sakin hissederek bıraktım.

Sonra onlara "Hallettik" dedim.

Brody, Darius'a doğru eğildi ve yüksek sesle mırıldandı, "Bu, onun birazını aldığı kısım olurdu."

Tüm bunlar olurken Darius'un gözleri beni hiç bırakmadı ama Brody işini bitirdiğinde sırttı.

Daha sakinleştirici nefes alma alıştırmaları yaptım ve "Kamyona binebilir miyim?" diye sordum.

Darius kilitlere bip sesi verdi. Kapıya doğru ilerledim.

Kapıyı açıp çantamı ve dizüstü bilgisayar çantamı almak için içeri uzandığımda Brody, "Bu berbat," dedi. "Rock Chicks bana bir sürü paraya mal oldu. Ve şimdi hiç kalmadı. Hiçbirini geri kazanamam."

Taksiden indim, kapıyı kapattım ve Brody'ye baktım. "Ren ve benim üzerime mi oynuyorsun?"

"Elbette," diye cevap verdi. Ben yine ters ters bakmaya başlayınca ekledi: "Ama ben senin üzerine bahse girdim. Daha uzun süre direneceğini düşünmüştüm. Ama sen pes ettin."

Sırtım düzleşti.

"Ben pes etmedim," diye tersledim. "Dediğim gibi, bir fikir alışverişinde bulunduk."

Brody, "Çeşitli şeylerle ilgili bir toplantı yapıyordun ama asla pes etmedin," diye belirtti. "Yine de, eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, diğer Rock Chicks'lerden çok daha uzun süre direndin. Bir hesap tablosu yaptım. Sadie'nin kazanması en uzun sürdü. Sen onu on bir nokta beş ay gibi bir farkla geçtin. Gurur duymalısın. Bu çok fazla."

Darius kıkırdamaya başladı.

"Canınızı yakmamı mı istiyorsunuz?" ikisine de sordum ve ikisi de sırttı.

Daha fazla yok dediler, ben de yok dedim. Bu işin içinde çok şey olduğunu biliyordum. Satın almıştım ve bunu da biliyordum. Sadece sineye çekip kabullenmek zorundaydım.

"Sizinle evde görüşürüz," diye mırıldandım ve uzaklaştım.

"Ally," diye seslendi Darius ve geri döndüm.

"Öyle mi?"

"Buna inan," dedi yumuşak bir sesle. "Ve mutlu ol." Tanrım, Darius'u seviyordum.

Gözlerim ısınmaya başladığında yutkundum.

Sonra başımı salladım ve oradan çıktım.

Ren, "Sana ne kadar bok verdiler?" diye sormadan önce odanın kapısını zar zor kapatmıştım.

Yatağın kenarına oturmuş botlarını çekiştiriyordu.

Eşyalarımı yatağın üzerine bıraktım ve ona döndüm.

"Boku yedim."

Doğruldu, uzandı, kalçalarımı kavradı ve beni kaydırarak açık bacaklarının arasında durmamı sağladı.

Ellerimi omuzlarına koydum ve gözlerinin içine baktım.

Bu adam beni sevdi.

Cidden.

Ne kadar şanslı olabilirim ki?

"Buna değmesini sağlayacağım," diye

fısıldadı. Evet.

Beni seviyordu.

Ve ben çok şanslıyım.

"Sanırım, bir yıl boyunca aptal gibi davrandıktan sonra, bu benim işim," diye cevap verdim ve sıcak gözleri daha da ısındı, elleri kalçalarımın kaburgalarımın kaydı ve beni kendine doğru çekti, böylece yatakta uzanıyorduk, ben üstteydim.

"Bunu nasıl yapacaksın?" diye sordu, ellerinden biri kışımın üzerinde gezinirken, diğeri de yukarıya, saçlarıma doğru kayıyordu.

"Bilmiyorum," diye cevap verdim. "Ama yaratıcı olacağım." Gülümsedi.

Kalbim yerinden fırladı.

"Bunu dört gözle bekliyorum," diye mırıldandı.

"Şimdi başlamak ister misin?" Ben teklif ettim. "Ya da Denver'a döndükten sonra."

"Uzun zamandır benim kadınıml olmasına rağmen bu gece ilk resmi randevumuza çıkacağımız için Denver'a geri dönmek istiyorum. Yani oradan başlayabilirsin."

Tanrım.

Tam bir aptalmışım.

Bildiğini düşündüğüm için bunu itiraf etmedim. Ve bu arada, burnumu sokmayarak çok havalı davranıyordu.

Bu da onu daha çok sevmeme neden oldu.

Bunun yerine, "Anlaşıldı" dedim ve bir gülümseme daha aldım. Sonra sıcak, ağır, ıslak bir öpücük aldım.

Ondan sonra kıcımlı tatlı bir araca çektiirdim ve Ren Jaguar'ı Denver'a doğru yönlendirdi (Faye'i kontrol ettikten sonra, şaşırtıcı bir şekilde, canlı canlı gömüldükten sonra iyi gidiyordu, sonra yine, kendi ateşli adam badass'ı vardı, bu yüzden belki de bu bir sürpriz değildi).

Telefonumu kontrol etmeyi neredeyse son ana kadar erteledim çünkü ne bulacağımı biliyordum. Darius'u aradığımda bile bakmaktan kaçınmışım.

Ama bu hanım evladı davranışlıydı ve bana göre değildi. Bununla birlikte, Ren şık, yüksek performanslı makinesini Colorado Dağları'nın güzelliğı boyunca sürerken, dünyanın araya girmesine izin vermeden kendime bu mutluluk baloncuğına izin verdim.

Bu arada bunu neredeyse tüm zaman boyunca elimi kalçasına yaslayarak yaptı. Evet, bunu sevmem Rock Chick'ten çok romantik bir kıza benziyordu ama kimin umurunda? Öfkeli bir İtalyan belalı beni seviyordu. Bu da ara sıra romantik kız olmayı gerektiriyordu.

Ben de bunu seçtim.

Ama hanım evladı olmayı bırakıp müzikle yüzleşmenin zamanı gelmişti.

Telefonumu açmak için düğmeye bastım ve elli yedi cevapsız arama ve otuz üç sesli mesaj olduğunu gördüm.

"Kahretsin," diye tısladım.

"Neye bakıyorsun?" Ren, neyle karşı karşıya olduğumu bilecek kadar Rock Chicks'in etrafında bulunmuş biri olarak sordu.

"Elli yedi cevapsız arama ve otuz üç sesli mesaj," dedim ona.

Ren gülmeye başladı.

Bunu komik bulmadım ve Son Aramalar listeme girip aşağı kaydırduğımda ve aramaların büyük çoğunluğunun Rock Chicks'ten olmadığını gördüğümde daha da az komik buldum, küstahça ve paylaşmadığım için beni azarlamak için arıyorlardı.

Lee, Hank ve Eddie'den gelmişler. İyi değil.

Bu üçü aynı zamanda sesli mesajların büyük çoğunluğunu oluşturuyordu. Bu da iyi değil.

Ren sitemin otoparkına girerken telefonumu kapattım ve çantama attım. Bunu, belki bir süre daha hanım evladı olabileceğime karar vererek yaptım.

Ren park etti.

Elimi tutamağa götürdüm ama parmaklarının dizime dolandığını hissedince durdum ve ona döndüm.

"Yukarı çıkıyoruz, bir süre benim evimde kalacak kadar eşyani topla, ama çeşitli elbiseler ve topuklu ayakkabılar aldığından emin ol," diye emretti ve ben de patronluk taslamasına ukalaca bir karşılık verdim. Bunu yapmam o kadar uzun sürdü ki, konuşmaya devam edebildi. "Ve bu işi hızlı yap."

Otoriter ikinci bölümde, ukalalığımı dizginleyemedim ve sordum: "Bir emir verdiğinizde selam vermeli miyim? Yoksa kafa sallamak ve anında itaat etmek yeterli mi?"

Sırıttı ve cevap verdi, "Selam yok. Baş sallamak yok. Ama beni öpebilirsin."

Ona bir bakış attım. Sırıtmaya devam etti.

Reddedemeyeceği bir anlaşma yapmaya karar verdim.

"Bana bir iyilik yaparsan seni öpeceğim ve emrine uyacağım."

Parmaklarıyla dizimi sıktı ve "Neye ihtiyacın var?" diye sordu.

Çantamı karıştırdım, cüzdanımı çıkardım ve açtım. Hiç kullanılmayan küçük cebi buldum. Benim kullandığım bir cep. Açtım ve içindekini çıkardım.

Cüzdanı çantama geri attım, Ren'e döndüm ve elimi aramızda kaldırdım.

Sonra gitar kolyesini düşürdüm ve zinciri tuttuğum yerden aramızda sekti.

"İhtiyacım olan şey bunu bana takman," dedim sessizce ve Ren'in gözleri kolyeden bana kaydı.

"Onu yanında taşıdın" derken sesi sertti.

"Evet."

"Her zaman mı?"

Burnumdan bir nefes aldım. Sonra başımı salladım ve fısıldadım, "Her zaman."

Gözleri benimkilere kilitlenmişti, sıcak ve yoğundu, sonra sırtarak, "Ben de oradaydım," dedi.

Kolyeyi avucumun içine aldım ve "Zano, istediğin sana kızgın mıyım?"

"Yarı tatlı Ally, sadece ne kadar ileri gidebileceğini görüyorum," diye yanıtladı.

"Sonuna geldiniz bayım," diye karşılık verdim, araçtan çıkmak için iki büklüm oldum ama kendimi Ren'in kucağında, onunla direksiyon arasına sıkışmış buldum.

Oh, ve beni öpüyordu.

Onu affetmeye karar verdim ve ben de onu öptüm. Sonra öpüşme sevişmeye dönüştü.

Bunu yaptıktan sonra kolyeyi bana taktı.

Gitar köprücük kemiğimin çukurunda sallanırken Ren, gözleri beni izlerken ona dokundu.

Bakışlarını benimkilere dikti ve şöyle dedi: "Benimle kafa bulmadığını biliyorsun. Yarı tatlı Ally diye bir şey yoktur. O baştan sona saf baldır."

Parmaklarımı çenesindeki koyu renkli kirli sakalın üzerinde gezdirdim ve "Kimseye söyleme" diye fısıldadım.

"Bebeğim, sırrın benimle güvende." Ona gülümsedim.

O da gülümsedi, ağzını ağzıma değdirdi ve kışımı koltuğuma bıraktı.

Arabasından indik ve el ele benim siteme girip merdivenlerden yukarı çıktık.

Kafamın içindeydin. Orada tam olarak düşündüğüm şey, Ren'e götürmek için hangi elbiseleri ve topuklu ayakkabıları alacağımı.

Eve dönerken bu birlikteliği birlikte deneyeceğimize, oyalanmayacağımıza ve ertelemeyeceğimize dair bir anlaşma yapmıştık. Bu benim Ren'de kalmam anlamına geliyordu (çünkü cidden evi harikaydı, banyosunda sauna bile vardı).

Bu aynı zamanda annesiyle ve iki kız kardeşiyle tanışmam, onun ailemle Zano Suç Ailesi'nin bir üyesi Ren olarak değil, benim erkek arkadaşım Ren olarak tanışması ve benim Vito ve eşi Angela ile akşam yemeğine oturmam anlamına geliyordu.

Bunların hiçbirini beni korkutmadı.

Vito benden hoşlanıyordu. Ren beni seviyordu ve eğer bu kararı verirse, annesi ve kız kardeşleri benden hoşlanmasa bile, buna katlanmak zorunda kalacak türden bir adamdı.

Aileme gelince, Ren Ren'di ve onun ailesi onun ailesiydi ve benim ailem de onlar gibiydi ve genellikle bu Romeo ve Juliet tarzı bir senaryo olurdu. Ama ben Shakespeare'i pek sevmezdim, bu yüzden ailem de buna katlanmak zorundaydı.

Elbise ve topuklu ayakkabı seçeneklerimi daraltıyordum ki, elinin elimde sıkılaştığını hissettim ve ikimizi de durma noktasına çekti.

Başımı kaldırdım ve Kevster'in koridorda koşarak ilerlediğini görünce gerildim.

"Bomba! Bomba! Bomba! Bomba! Bomba! Bo-!" diye bağıırıyordu. Ama sonuncusunu çıkaramadı.

Bunun nedeni dairemin patlamasıydı. Kevster'in ayakları yerden kesildi ve bize doğru savruldu. Ren ve ben geriye doğru sallandık, Ren kolumdan çekiştirip beni kendine doğru kıvırdı, böylece o sırt üstü yere düştüğünde ben de kısmen onun ön tarafına düştüm ama sol tarafım yere çarptı.

Anında beni yuvarladı, böylece altta kaldım ve beni tamamen örtmek için beni aşağıya sıkıştırdı.

Oh
adamım.
İşte
başlıyoruz.
Kahretsin.

NINE

Bana On Altı

Lee'nin ofisini arıyordum.

Kevster, sağlıklı ve tek parça halinde (Tanrı'ya şükür), Lee'nin masasının önündeki sandalyelerden birinde oturuyordu.

Her nedense bindirildiğimiz polis aracı bizi karakol yerine Lee'nin Denver şehir merkezindeki (LoDo olarak bilinir) ofisine götürdü. Lee'nin ofisine kadar eşlik edildik ve içeri kilitlendik.

Evet.

Kilitlendi.

Evimden çıktığımızda, Hot Bunch'ın tamamı polis ve itfaiyecilerle birlikte etrafta dolaşıyordu.

Oradan ayrıldığımızda, yanımda tamamen korkmuş bir Kevster ile pencereden dışarı baktığımda, Ren ve Lee burun burunaydı ve ikisi de mutlu görünmüyordu.

Ben de öyle değildim, korunması gereken bir kız (ya da bir esrarkeş) gibi götürülüyordum.

Bu da neydi böyle?

Ayrıca Lee ve Ren'in neden birbirlerinin yüzlerine baktıklarını da bilmek istiyordum ama ikisi de telefonlarına cevap vermiyordu. Ne yazık ki, Indy'yi arayıp Lee'yi aramak gibi vekaleten ikisine de ulaşmayı deneyemeden telefonumun şarjı bitti.

Kevster'da yoktu.

Ve Mace, Stella'yla yaşadığı dram sırasında (haklı) bir öfkeyle Lee'nin ofis telefonunu kırmıştı ve Lee telefonu değiştirmemeyi tercih etmişti. Bu da Shirleen'in, ilgilenmek istemediği müşterilerden gelen sinir bozucu telefonları aktaramayacağı ve dolayısıyla "sahada" daha fazla zaman geçirebileceği anlamına geliyordu.

Bu aynı zamanda, kilitli olduğumuz için (yine kilitli), iletişim kuramadığım anlamına geliyordu.

Ve ben dumanı üstündeydim.

Evim patlamıştı! Bu da neydi böyle?

Ve işte buradaydım, şehrin öbür ucundaki bir ofiste volta atıyordum, hiçbir şey bilmiyordum ve daha da kötüsü hiçbir şey yapamıyordum, çünkü hayatımdaki maço alfalar götürülmemi uygun görmüşlerdi.

O sırada evim patladığı için yarı baygın durumdaydım, bu yüzden itiraz etmedim.

Hayatımdaki maço alfalara bana bir kızmışım gibi davranma fırsatı vermemek için gelecekte saygısızlıkları ertelemeyi aklıma not ettim.

Bu zihinsel notu aldıktan sonra Kevin'e baktım ve ona çıldırmışlığını kontrol etmesi ya da benimle sohbet edebilecek kadar kendini toparlaması için yeterince zaman verdiğime karar verdim (Kevster her ikisini de yapabildiği sürece, işler patlamasa bile) ve Lee'nin masasına geçtim. Kalçalarımı masaya yasladım ve Kevin'e baktım.

Kocaman gözleri bana baktı.

Tamam, belki de yeterince zaman ayırmamıştım. Yine de bir şeyler yapmalıyım.

"Kevin, konuşmak ister misin?" Dikkatlice sordum.

Cevap vermek yerine bana "Neredeyse patlıyordum" dedi.

"Biliyorum. Ren'in ve benim hayatımı kurtarmış olabilirsiniz ve dostum, bunun için sana nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum. Bu çok havalıydı. Minnettarlığımı ifade etmenin bir yolunu bulmaya çalışacağım ama şimdi konuşmamız gerek. Nasıl bildiğini bilmem gerek-"

Sözlerimi bitiremeden kapı açıldı ve gözlerim oraya gitti.

Lee içeri girmiş ama arkasına bakıyordu, kolunu kaldırmış, parmağıyla bir şeyi ya da birini işaret ediyordu.

Öfkeyle, "Rock Chicks'i geride tutun ve bunu yapmak için ne gerektiği umurumda değil," diye emretmesini izledim.

Sonra gözleri bana geldi ve arkasından önce Ren, sonra Hank, Eddie, Luke ve Mace geldi.

"Ne-?" Başladım ama Lee parmağını yüzüme doğru salladı ve sözümü kesti.

"Sen. Kapa çeneni," diye homurdandıktan sonra dikkatini Kevster'a çevirdi ve parmağını Kevin'in yüzüne doğru salladı. "Sen, bize bomba olduğunu nasıl bildiğini anlat."

Dişlerimi sıktım ve gözlerim Ren'e kaydı.

Bana bakıyordu ve benden bile daha az mutlu görünüyordu. Ama başını bir kez olumsuz anlamda salladı ve Kevin'e baktı.

Ben de baktım ve Kevster'ın kıpır kıpır olduğunu, gözlerinin benden Lee'ye, odadaki farklı adamlara ve sonra tekrar Lee'ye kaydığını gördüm ve "Ben, ahbap, ben-" dedi.

Lee ona doğru eğildi ve kükredi, "Kız kardeşimin dairesine bomba yerleştirildiğini nasıl bildiğini söyle bana!"

Masadan uzaklaştım.

"Lee," diye temkinli bir şekilde başladım. "Çok korktu. Ona bir dakika ver."

Lee alev alev yanan kahverengi gözlerini bana çevirdi. "Şu anda yapabileceğin en iyi şey çeneni kapalı tutmak Ally. Sana ulaşacağım."

Bana ulaşabilir mi?

Gözlerimin büyüdüğünü hissettim. "Affedersiniz?"

Lee tamamen bana döndü ve ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bir gün kız kardeşim Aspen'in yüz mil çapındaki her kirli güç simsarinin işine karışıyor. Ertesi gün dairesi havaya uçuyor. Parçaları birleştiriyor musun yoksa senin için ben mi yapmalıyım?"

Ben öyle düşünmemiştim!

Ona doğru eğildim ve "Yapma-" diye bağırmaya başladım. "Rosie'ydi."

Bunu Kevster söyledi ve hem Lee hem de benim gözlerim ona takıldı.

"Tekrar söyle?" Lee talep etti.

"Rosie döndü," dedi Kevster Lee'ye ve sonra bana baktı. "Yani, dostum, bombayı o yerleştirmede. Ama senin adını bazı insanlara söylemiş olabilir ve bu pek de iyi gitmedi."

Ne oluyor be?

"Rosie döndü mü?" diye sordum.

"Evet. Geri döndü ve yanında bazı sorunlar getirmiş olabilir."

Lee başını eğdi ve botlarına baktı. Ben de Kevster'a baktım.

Bir hareket gördüm ve döndüğümde hareket edenin Ren olduğunu gördüm.

Yüzüne bir kez baktığımda, gecikmeli olarak havanın ağırlığını hissettim ve onun sadece benden daha kızgın olmadığını anladım.

Çok öfkeliydi.

Hızla hareket ettim, önüne geçtim, elimi göğsüne koydum ve gözlerini yakaladım.

"Bırak beni, Ren. Lütfen," dedim sessizce.

"İki dakikan var bebeğim. Sonra ben geleceğim," diye cevap verdi. Gözlerinin içine baktım.

Evet.

Öfkeli

.

Hmm.

Acele etsen iyi olur.

Başımı salladım, ona sırtımı döndüm ve Kevster'a baktım.

Kevin bize bakıyordu, bu yüzden Ren'in kolu göğsümün üst kısmına dolandığında bunu gördü.

Bunu görünce gözleri parladı ve bağırdı, "Dudette! Siz ikiniz sonunda dışarı mı çıkıyorsunuz?"

Tanrım.

Kevster bile beni ve Ren'i biliyordu.

"Belki aşk hayatımı daha sonra Cheetos ve bira eşliğinde tartışabiliriz. Şu anda ve hemen Kevin, bize Rosie'den, neyin peşinde olduğundan ve bunun beni nasıl ilgilendirdiğinden bahsetmelisin."

Hank, "Ally'nin dairesinde bomba olduğunu nereden biliyordun?" diye araya girdi.

Kevin konuşurken Hank'e baktı ve gözle görülür bir şekilde rahatsız oldu (sonra yine Hank onu Indy'nin Premier Rock Chick Drama'sı sırasında tutuklatmıştı). Hank konuşmasını bitirdiğinde, Kevin'in gözleri bana geldi.

"Doğru. Evet. Büyüdüğünü biliyorsun. Öyle mi?" diye sordu. Başımı salladım. "Büyüdüğünü biliyorum."

"O Denver'da büyürken burada işlerin kızıştığını biliyorsun," diye devam etti Kevster.

Tekrar başımı salladım, bir elimi kaldırıp yuvarladım çünkü bunu ben de biliyordum. Hem de yakından. Onun kışını bulan bendim ve Hank, Rosie'nin sahipsiz ot çiftliğini kurtarmaya çalıştığı için Kevster'ı tutuklattığında da oradaydım - Rosie saklandığı için sahipsiz bir ot çiftliği.

"Ve sanırım size onun esrarın ustası olduğunu söylemiştim," diye devam etti Kevin.

Luke, "Bilmediğimiz kısımları atla," diye emretti ve Kevin önce Luke'a sonra da bana bakarken koltuğunda yeniden kıpırdandı.

"Yakın zamanda New Mexico'ya taşındı," dedi Kevster.

Sonunda, bilmediğim bir şey.

"Ve?" Ben sordum.

"Büyümeye başladı," dedi Kevin ve ben de gözlerimi kapadım.

Rosie.

Son seferinde yaşadığı ve Indy'nin başına açtığı onca beladan sonra yeniden büyümeye mi başladı?

Ne salak ama.

Kevster devam edince gözlerimi tekrar açtım.

"Çok hızlı bir hayran kitlesi oluşturdu. Bu yüzden bazı adamlar bu işe dahil olmak istedi. Bildiğiniz gibi, tarih tekerrür ediyor."

Bunu ben de biliyordum.

Kevin, "Rosie geçmişe dönüşler yaşıyordu, iyi türden değil ve senin Denver'ın Belalı Kraliçesi olarak kendini kanıtladığını duymuştun," dedi.

Bunun üzerine Ren'in kolu sıkılaştı ve ben de iç çektim.

Kevster devam etti. "Ve böylece, bilirsin, korunmak için senin adını verdi."

Ren hırlamaya benzer bir ses çıkardı ve başta Lee ve Hank olmak üzere başka sesler de duyduğumdan emindim. Ama neyse ki Kevster sonunda sihrini bulmuştu ve iyi gidiyordu.

"Aşağıdaki herifler onun işine burnunu sokmaya çalışırken senin belalı bir desteğe sahip belalı bir adam olduğunu bilmiyorlar. Görünüşe göre etkilenmemişler."

Harika.

Kevin devam etti.

"Böylece korna çalmaya çalışmayı bıraktılar ve sadece yaptılar. Rosie sinirlendi. Onlara işlerini halletmek için seni almaya geldiğini söyledi ve hemen buraya geldi. Onu takip ettiler. Bana geldi çünkü seni nerede bulacağımı biliyordum. İçimde iyi bir his yoktu, çünkü, bilirsin, tamamen kafası karıştı. Ve Rosie genelde yumuşak başlıdır. Kafası bozuksa, bu kötü şeyler olacağı anlamına gelir."

Öyle oldu.

Kevin devam etti.

"Onunla konuştum ve her şeyi anlatmasını sağladım. Buna şu Yeni Meksikalı adamlardan birinin New Mexico taşrasında sürekli bir şeyleri havaya uçurduğu gerçeği de dahildi. Rosie'nin hoşuna gitmedi, onları sana yönlendirdi, sana tüm bunların olduğunu söylemeye geldim ve senin tarzın olmadığını bildiğim bir adamın dairenden çıktığını gördüm. Seni Rosie olmadan bulduklarını düşündüm. Beni görmedi, ben de onu takip ettim ve park yerinizde arabasında oturuyordu. Ama elinde küçük bir kutu vardı."

"Sik beni," diye mırıldandı Ren.

Kevin Ren'in arkasından konuştu. "Senin oraya gelmeni beklediğini düşündüm, böylece, bilirsin ..."

Sustu.

Oda boşucu bir hal aldı, ben de "Biliyorum" diyerek devam etmesi için onu teşvik ettim.

Kevin başını salladı. "Beni görmesin diye içeri girdim ve gözümü dört açtım. Ama eve gelmen uzun sürdü, ben de senin kullanacağını düşündüğüm merdiven boşluğuna gittim ve

Pürüzleri gidermek ve zaman geçirmek için kendime bir esrar alıyorum." Gözleri Hank'e kaydı ve hızla, "Bu artık yasal, biliyorsun," dedi.

"Biliyorum," diye homurdandı Hank, bu konudaki düşünceleri o iki kelimedede bile saklı değildi.

Yine iç çektim.

"Bilmediğim şey," dedi Hank, "kız kardeşimin dairesinden çıkan ve park yerinde elinde fünüye olduğunu bildiğin bir kutuyla oturan yabancı bir adam gördün ve neden polisi aramadın?"

"Polis mi?" Kevin, sanki kolluk kuvveti kavramı ona yabancıymış gibi sordu.

Hank hiçbir şey söylemedi, belli ki bu konuşmanın iyi bir sonuca varmayacağını farkındaydı. Ama çenesinin sıkıldığını gördüm.

Kevster da belli ki Hank'le daha fazla konuşmanın iyi bir şey getirmeyeceğine karar vermişti, bu yüzden vazgeçti, bana baktı ve yoluna devam etti. "Belli ki seni kaçırmışım. Neyse ki sen gelirken ben de geldim ve" ellerini savurdu, "hepimiz nefes alıyoruz."

"Rosie şimdi nerede?" Eddie sordu ve Kevin ona baktı.

"Benim yerim," diye cevap verdi.

Lee, "Mace, dışarı çık," diye emretti ama Mace çoktan kapıya doğru ilerlemeye başlamıştı.

Kevin'e dönüp baktım. "Rosie neden ona yardım edeceğimi düşünsün ki?"

"Çünkü siz kankasınız," dedi Kevster bana. "Ne zamandan beri?" diye sordum.

Kevster şaşkın görünüyordu. "Kanka değil misiniz?"

"En iyi arkadaşımı neredeyse Kosta Rika'ya kaçırılacağı bir duruma soktu," diye cevap verdim. "Hayır, biz kanka değiliz."

"Dudette, bu yıllar önceydi. Affetmek ilahidir," dedi Kevin bana.

"Kıç tekmelemek daha iyi hissettiriyor," diye cevap verdim.

Sözlerim üzerine gözleri büyüdü ve şapşal şapşal sııttı. "Sen tam bir baş belasısın." Sonra kollarını havaya kaldırdı ve "Rock Piliçleri hüküm sürer!" diye bağırdı.

Bunların hepsi doğruydu ama ona katılma şansım olmadı. Lee devraldı.

"Resepsiyonda üniformalar var. Şimdi Eddie'yle gidip ifadeni vereceksin. Sonra da bu iş bitene kadar benim güvenli odamdasın."

Kevster'in gözleri büyük kaldı ama bu sefer farklı bir nedenden dolayı.

Koltuğunda zıpladı ve ağladı, "Dostum! Hayır! Hayır! Sigara içilmez politikanız var!"

"Dostum, bugün neredeyse havaya uçuyordun," diye hatırlattı Lee ona. "Burada kalıp ottan uzak durabilirsin ya da dışarı çıkıp şansını deneyebilirsin. Seçim senin. Bunu yapmak için iki saniyen var."

"Bir pencere açabilir miyim?" Kevin

sordu. "Hayır," diye yanıtladı Lee.

Kevin sandalyesinde kambur duruyordu.

"Bummed, dostum." "Korumamı kabul ediyor musun?" Lee itti.

"Bir Rock Chick ateş altında kaldığında işler zorlaşıyor, bu yüzden . . . Sanırım." Kevster nezaketsizce kabul etti.

Ama onun sözleri üzerine Ren'in kolu yeniden gerildi.

Lee Eddie'ye baktı ama Eddie Kevin'a bakıyordu. "Yukarı. Şimdi. Hadi gidelim."

Kevster ayağa kalktı ve gözlerini bana dikti. "Hayatta kal," diye öğüt verdi yanımdan geçerken.

Bu, Ren'in kolunun bir kez daha gerilmesine ve benim bir kez daha iç çekmeme neden oldu.

Kapı Eddie ve Kevin'ın arkasından kapandı ve tüm dikkatler bana odaklandı.

Ya da Ren ve ben demeliyim.

"Darius nerede?" Lee bana sordu.

"O ve Brody dağdan aşağı Ren ve benden önce inmeye başladılar, o yüzden Denver'da olmalı," diye cevap verdim.

"Dinle, Lee

."

Bir elini yüzüme yaklaştırdı ve gözlerini Ren.

Vücudum gerildi.

Lee, "Anladığım kadarıyla siz ikiniz bunu resmileştiriyorsunuz," dedi.

Ren oldukça mutsuz bir şekilde, "Çek elini kadınımın suratından," diye karşılık verdi.

Lee elini bıraktı ama kaşları kalkarak, "Bunu evet olarak kabul ediyorum," dedi.

"Ve şimdi söyleyeceğim, onun senin kız kardeşin olduğunu biliyorum, ama bu boku bir daha yapma," diye yanıtladı Ren.

Oh, kahretsin.

"Ren-" diye başladım.

Hank Lee'ye yaklaştı ve "Aileye girmenin yolunun bu olduğundan emin değilim" dedi.

"Roxie'nin yüzüne işaret ettim ve susmasını söyledim, sen ne yapardın?" Ren geçerli bir soru olduğunu düşündüğüm bir şey sordu.

Hank Ren'in gözlerini tuttu, sonra kendi gözlerini

Lee'ye çevirdi. Lee Hank'e bakıyordu ve o da omuz silkti.

Hank dudaklarını sıkıca bastırdı ve Ren'e baktı.

Lee dikkatini Ren'e geri verdi.

Kimse bir şey söylemedi.

Bu biraz uzun sürdü. Sabrımı kaybetmeme yetecek kadar uzun. "Tanrı aşkına, evet!" Bağırdım. "Bunu resmileştiriyoruz!" Hank tavana baktı.

Lee botlarına baktı.

Luke, "Bu da apartmanların neden patladığını açıklıyor," diye yorum yaptı. "Bir Rock Hatunu gözünü bahtsız bir erkeğe dikmiş."

Başımda bir baskı hissettim. Hem de çok.

Ama yine de Luke'un istediği yöne çevirmeyi ve "Gözünü bana dikti" demeyi başardım.

"Aynı şey," diye mırıldandı Luke, bıyıklı dudaklarının bir tarafı yukarı kalkıktı.

"Bahtsız mıydın?" Ben sordum.

"Kesinlikle," diye cevap verdi hemen.

"Bahtsızın ne demek olduğunu biliyorsun," diye tersledim.

"Şimdi talihsiz olduğumu söylemedim," diye düzeltti. "O zaman talihsizdim, o beni oradan oraya koştururken."

"Ava'nın tam tersini gördüğünü düşünüyorum," diye bilgilendirdim onu.

Luke bana, "Yanılıyor," diye bilgi verdi ve gözleri Ren'e kaydı. "Ne kadar zamanın vardı? Bir yıl mı? Ve bombalar daha yeni mi başlıyor?" Başını sallayarak Ren'in boku yediğini açıkça ifade etti.

Ancak bunu yarı sırıtarak yapmadı. Düpedüz gülümsüyordu.

Ren hiçbir şey söylemedi.

Luke'a ters ters baktıktan sonra vazgeçtim ve kardeşlerime baktım. "Burada işimiz bitti mi? Çünkü Ren ve benim bir randevumuz var."

"Ally, dairen az önce patladı," diye hatırlattı Hank bana. Bu doğruyd.

Bu nedenle, "Burada işimiz bitti mi? Çünkü harika bir elbise ve seksi topuklu ayakkabılar almak için alışverişe çıkmam gerekiyor ve sonra Ren'le bir randevumuz var."

Ren'in vücudunun gülüyormuş gibi hareket ettiğini hissettim ama bunu görmezden geldim ve kardeşlerime kaşlarımı kaldırdım.

"Bir oda dolusu Rock Chicks, artı Tex, Duke, Tod, Stevie, Ralphie, Buddy ve Smithie dışarıda senin iyi olup olmadığını görmek ve sonra da açıklamayı almak için bekliyorlar," Lee'nin gözleri Ren'e kaydı ve sonra tekrar bana döndü, "pek çok şey hakkında."

"Onları seviyorum ama bunun ateşli İtalyan Amerikalı erkek arkadaşım ile ilk resmi randevumdan daha öncelikli olduğundan emin değilim," diye cevap verdim ve Ren'in vücudu şimdi kesinlikle gülüyormuş gibi hissetti. Bunu görmezden geldim ve konuşmaya devam ettim. "Ancak, gitmeden önce, ikinizin neden benim dairemde, diğer adıyla suç mahallinde birbirinizin yüzüne baktığınızı bilmek istiyorum."

Ren'in vücudu titremeyi bıraktı.

Bu pek hayra alamet değildi.

Lee, "Siz ikiniz bu konuyu randevunuzda konuşabilirsiniz," diye karşılık verdi.

Bu pek de iyiye işaret değildi.

Bu beni zor kisma getirdi ve sormadan önce hazırlandım, "Tamam, o zaman şimdi patlamada yaralanan olup olmadığını bilmek istiyorum."

Hank, "Patlama sizin dairenizde sınırlı kaldı," diye cevap verdi. "Komşularınızdan biri devrildi ve bileğini burktu. Diğer dairelerin duvarlarından bir şeyler düşmüş. Sizin ki büyük ölçüde tahrip olmuş. Bunun dışında bir şey yok."

Bu sefer içimi çektiğimde rahatlamıştım.

"Şimdi," diye başladı Lee, "burada işimiz bitti." Ren'e baktı. "Şunu söylemek dışında, sanırım anladın, onu sana emanet ediyoruz, bunu ciddiye alsan iyi edersin."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Ren daha bir şey söyleyemeden ben bağırdım ve Lee bana baktı.

"Ally, ben senin kardeşimim. Bir şey söylemeyeceğimi mi sanıyorsun?"

"Ben otuz iki yaşındayım, on altı değil," diye karşılık verdim.

"Benim için her zaman on altı yaşında olacaksın," diye karşılık verdi ve gözümü kırıştırtırken bedenim sarsıldı.

Aman

Tanrım.

Lanet

olsun.

Siktir!

Başıyordu. Burnum karıncalanıyordu. Gözlerim ısındı ve boğazım kapandı.

"Kahretsin, ağlayacak," diye mırıldandı Hank, dudakları seğirerek bana bakarken.

"Değilim," diye zorladım.

Ren beni kaydırdı, böylece ona arkadan bastırılmadım ama yanına sokuldum ve konuştu. "Hepimiz biliyoruz ki o dışarıdaki oyundan yara almadan çıkamayacak, bu yüzden devam eden bu dramadaki o sahneye geçiyoruz, böylece sonra da siktir olup gidebiliriz."

Bizi k a p ı y a doğru götürmeye başladı ama durdu ve ona baktığımda Hank ile Lee'nin arasına baktığını gördüm.

"Ve sorunuza cevap vermek gerekirse," dedi. "Evet. Seni anlıyorum.

Ve bunu ciddiye

alıyorum." Oh Tanrım.

Lanet

olsun.

Siktir!

Kontrol altına almayı başarmıştım ama tekrar ortaya çıkıyordu!

Hayatımdaki hiçbir erkeğin beni uçuruma sürüklememesi için gözümü hızla kaçırdım ve neyse ki Ren bizi tekrar kapıya doğru götürdü.

Kapıyı açtı ve benim de ona eşlik etmeme izin verdi.

Bunu yaptığım anda, bir Rock Piliçleri dalgası tarafından vuruldum. "Tanrım," dediğini duydum Ren'in.

Ama ben koridorda geriye doğru itiliyordum ve Ava ve Shirleen'le birlikte gözden kaybolana kadar onun gerilediğini gördüm.

-Elleri üzerimde olanlar onlardı, geri k a l a n l a r sadece takip ediyorlardı - beni güvenli odaya ittiler.

En son gelen Tex kapıyı çarptı ve bana ters ters baktı.

Bana ters ters bakan bir tek o değildi.

Yine.

İşte

başlıyoruz.

Kahretsin.

TEN

Bana Ne Kadar Özel Olduğunu Göster

Gözlerimi Tex'ten ayırıp Rock Chicks'e çevirdim ama Indy'yi görünce durdum.

Sürünün başında değildi. En arkadaydı. Burası sadece onun her zamanki yeri değildi, aynı zamanda bana bakarken yüzündeki ifade ciğerlerimin yanmasına neden oldu.

"BEN-BEN-BEN ..." Shirleen kekeledi ve ben de kekelemesine şaşırarak ona doğru baktım. Shirleen kekelemedi. Sonra kekelemeyi bıraktı ve "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum!" diye bağırdı.

"Nereden başlayacağımı biliyorum," diye gürledi Tex arkadan ve ben de Rock Piliçlerinin (ve gey erkeklerin) üzerinde omuz omuza duran devasa, vahşi sarı saçlı, vahşi kızıl sakallı adama baktım. "Kadın, sende hareket olduğunu biliyorsun, biraz da bana ver! Yani, siz kadınlar aylardır sessizsiniz. Dağda bir kadın diri diri gömüldü ve ben devre dışı mı kaldım?" "Kabul edilemez!" diye bağırmadan önce yüzü kızarmaya başladı.

Brody.

Brody olmalı. Darius konuşmazdı. Brody'nin ağzını o kadar uzun süre kapalı tutmam bir mucizeydi. Ama bu mucize sona ermişti.

Şaşırmadım.

Haberler çıktığında, faaliyetlerimden ya da Ren'den ya da her ikisinden haberdar olduklarında başıma neler geleceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Aldığım telefonların sayısını ve Brody'nin o sabah Ren ve benimle ilgili aldığı haberleri göz önünde bulundurduğumda her ikisinden de şüphelenmişim.

Ama en azından bir bomba patlamasını kaçırmak zordu.

Ben Tex'e cevap veremediğim Daisy öne doğru itti.

"Ve Ren yukarıda seninleydi. Patlama olduğunda Ren de seninle birlikte dairendeydi. Ve Ren yürüyordu

Lee'nin ofisinden iki saniye önce çıktı ve bunu seninle yapıyordu."

Son iki kelimesinde platin sarısı saçları titriyor ve ellerini kalçalarına koyuyordu.

Başka bir deyişle, Daisy Tehlike Bölgesi'ne girmiştım. Ama Daisy'nin işi bitmemiştir.

"Ve bilesiniz diye söylüyorum, bir Rock Chick düğününde ateşli bir adama yumruk attınız ve sonra ortadan kayboldunuz ... tamamen ... edepsizlik yapmaya gittiğinizi biliyoruz, öfkeli edepsizlikte olduğu gibi, ki bu alabileceğiniz en iyi edepsizliklerden bazılarıdır," dedi.

Haksız değildi. Bunu biliyordum çünkü Ren ve ben bir yıldır neredeyse tamamen öfkeli ve kötü bir şekilde var olmuştuk.

Ayrıca hâlâ işi bitmemiştir.

"Ve biliyorsunuz, siz edepsizlik yaptığınızda, biz de o edepsizliğin ne olduğunu biliyoruz!"

Bu konuda da haksız sayılmazdı.

Devam etti. "Ama aylardır fermuarın sıkı sıkıya kapalı, sanki herkesi döktüğünü tamamen unutmuşsun gibi. Peki şekerim," diye eğildi ve gözlerini kıstı, "dökülme zamanın geldi. Anladın mı?"

Zaten anlamıştım.

Bunu Daisy'ye açıklayamadan Tex tekrar başladı. "Bu umurunda bile değil. Dairesi patladı."

Daisy'ye dedi ve sonra bana baktı. "O bok her neyse ben de varım. Şu andan itibaren."

Tex'e, Daisy'ye ya da tüm Rock Piliçlerine bir şeyler söylemek için ağızımı açtım ama sonunda Indy'ye baktım ve sadece "Indy?" diye seslendim.

Herkes Indy'ye baktı.

Indy sadece bana baktı.

Sonra kapı açılınca konuşmak için ağızını açtı.

Ren oradaydı ve Rock Chicks'i, eşcinselleri, Tex'i, Duke'u ve Smithie'yi kesip biçmekte gecikmedi.

Elimi tuttu ve gruba döndü. Herkesin gözleri ellerimize kaydı. Bazılarının gözleri büyüdü, bazılarının ağzı açık kaldı.

Maço Alfa Konuşması yapmaya başladığında Ren'e dönüp baktılar.

"Ally ve ben bir yıldır birlikteyiz," diye açıkladı.

Soluk soluğa kalışları, iri gözleri ve Sadie'nin "Bir yıl mı?" diye fısıldamasını da duymazdan geldi ve konuşmaya devam etti.

"Bunu senden saklamak için sebepleri vardı. Başka şeyler yapmak ve bunları senden saklamak için de sebepleri vardı. Şimdi hepsi ortaya çıktı ve sen cevap istiyorsun. Ama sana bunları vermeye hazır olana kadar bekleyeceksin, ki bu da ben kadınımı yemeğe çıkardıktan sonra olacak. Yani Ally hazır olana kadar kendini tutacaksın. Anlaşıldı mı?"

Görünüşe göre öyle değildi ve Roxie "Bunun gerçekten işe yarayacağını düşünüyor musun?" diye sorduğunda bu kanıtlanmış oldu.

Ren hiçbir şey söylemedi ama bakışlarını Roxie'nin üzerine dikti.

Roxie dudaklarını birbirine bastırdı ve Stella'ya iri gözlerle baktı. Stella alt dudağını ısırdı, ama bu her iki dudağının da büyük bir şekilde kıvrılmadığı anlamına gelmiyordu.

Belki de yanılmışımdır.

İşe yarayacaktı çünkü başka kimse tek kelime etmedi.

Belki de bu maço alfa işi o kadar da kötü bir şey değildi. En azından işe yaradığını bilmek güzeldi.

Ya da Smithie konuşana kadar işe yarıyordu.

Bu arada Smithie'nin bir striptiz kulübü vardı. Jet, tiyatro oyunu sırasında orada garson olarak çalışmıştı. Jet'in kız kardeşi şu anda orada striptizci olarak başroldeydi. Biraz yumuşamış iri yarı bir zenciydi. Striptiz kulübü sahibi olsun ya da olmasın, yumuşak kalpliliğinde "hafif" bir şey yoktu.

O da bir kaçıktı. Yine de Rock Chicks, bir kaçık koleksiyonu olarak, kendi kaçıklarını topladı.

"Yani daha iki saat önce dairesi patladı ve siz ikiniz randevuya mı çıkıyorsunuz?" diye sordu, kaşları kalkık, gözleri iriydi.

"Ben de bunu söylüyorum," diye onayladı Ren, sonra da, "Burada işimiz bitti," diye mırıldandı.

Ve o yapılmış o Açıklama gerçek
tarafından sürüklemek Rock Chicks'in
arasından geçip kapıdan çıktım.

Ama giderken Indy ile göz göze geldim ve "Aramız iyi mi?" diye sordum.

Sadece gitmemi izledi ve bana hiçbir şey vermedi.

Ren'in banyosunda parfüm sıktım, bir kenara koydum ve aynada kendime baktım.

Rock Chick Yüzleşmesi'nden sonra Lee'nin ofisindeki resepsiyonda polisle beş dakika konuştum ve onlara yarı ifademi verdim, ki bu sadece yarı ifadeydi, çünkü dairemin patlaması dışındaki faaliyetlerle hiçbir ilgim yoktu, bu yüzden onlara Kevster'in daha önce vermediği hiçbir şey vermedim.

Sonra Ren beni Jaguar'ına götürdü ve oradan ayrıldık.

Beni doğruca Cherry Creek Alışveriş Merkezi'ne götürdü, valeyeye park ettirdi (tam bir klas) ve ardından Nordstrom'a sürükledi. Orada rahat bir sandalye buldu, kredi kartını çıkardı ve bana uzattı.

"Bir saatin var. Akıllıca kullan," diye emretti.

Onun bilgeliğinin ne anlama geldiğini biliyordum. Bilmekten başka çarem yoktu. Evim patladı, sahip olduğum tek kıyafet üzerimdeydi. İlk randevumuza çıkıyorduk, elbiselerimi ön sevişme olarak görüyordu ve bir alışveriş merkezindeydik.

Sadece kredi kartının ne anlama geldiğini bilmiyordum.

"Zano, çantam pedimle birlikte patlamadı. Yanımdaydı. Ve sadece söylüyorum," omzumdaki çantayı işaret ettim, "hala yanımda."

Ren bunu duymazdan geldi ve "Bir şeye karar verdiğinde nerede olduğunu söylemem için bana mesaj at. Onlara kartı ver ki zile bassınlar. Ben gidip imzalayacağım."

Bu benim yorumumu ele almadı.

"Demek istediğim, benim kendi param var," dedim ona.

"Ally, bu konuda tartışmayacağız," dedi bana.

Kafam karışmış ve kızgın olmamaya çalışıyordum ama aslında ikisi de leydi.

Kafamın karışmaması ya da sinirlenmemem için gereken bilgiyi edinmek amacıyla "Acil durum provizyon alımlarımın sizden olduğunu mu söylüyorsunuz?" diye sordum.

nce havada tuttuğum karta, sonra da bana baktı. Ancak cevabını sözlü olarak ifade etmedi.

Bu yine de bir cevaptı.

Yani şimdi kafa karışıklığı yok ve ben de sinirlenmemeye çalışmak zorunda kaldım.

Kartı ona doğru ittim. "Aldım." "Ve bu konuda tartışmayacağımızı söyledim."

"Zano, ben kendi paramı kazanıyorum."

Bunun zerine garip bir şekilde, "O kulübede benimle oturan sen miydin, bira, burbon ve Bears?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim.

"Peki Sadie için kollarımda ağlayan sen miydin?" "Evet, Zano, ama-"

"Peki Noel sabahı yatağımda Noel hediyesi çıplak açan sen miydin?"

Gözlerimi ona diktim. "Bu nereye varacak?"

Ne benim soruma cevap verdi ne de kendi sorusuna cevap bekledi. Tuhaf sorgulamasına devam etti.

"Peki bu sabah bir motel odasında beni sevdiğini söyleyen sen miydin?"

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "yle olduğunu biliyorsun." "Peki o zamanlar kiminleydin?" diye sordu. "Zano. Sen!" Tersledim. "Sorun nedir?"

"Peki sen beni tanıyor musun?" diye sordu ve ben nefesimi tuttum.

Onu tanıyordum.

Ve onu yakaladım.

Onu anladığımı biliyordu ve bu yüzden şöyle dedi: "Ne için imza attığını biliyorsun bebeğim. şimdi kartımı al, ne istersen al.

İhtiyacın olan şeyi al ve imzalamam için bana mesaj at ki bu lanet yerden çıkabilelim."

İtiraf etmeliyim ki, alışveriş merkezinden gecikmeden çıkma isteği beni şaşırtmıştı. Ren gerçekten iyi giyinmişti. Bir alışveriş merkezinde rahat olmak alfa badıgartlığına bir darbe olsa da, söz konusu rahatlığın sonuçları tartışılmazdı.

Yine de, alışveriş merkezinden açıkça nefret etmesini ilginç buldum.

Bu da kıyafetlerini nereden aldığını merak etmeme neden oldu. "Ally?" diye sordu ve ben de ona odaklandım.

Birlikte olduğumuzu görünce -onu seviyordum, o da beni seviyordu- o anda, kavga etmek yerine gerçekten konuşmakla sonuçlanabilecek yeni konuşma kumarları denemeye karar verdim.

Bu nedenle, sessizce "Sen de ne için imza attığını biliyorsun" dedim.

"Evet," diye hemen kabul etti. "Ayrıca kadınının dairesinin patladığını da biliyorum. Bu yüzden onu içkili güzel bir akşam yemeğinde karşıma almak istiyorum ki rahatlayabilsin. Sonra da onu evimde, yatağında istiyorum ki gerçekten rahatlasın."

İkisi de bana uymuyordu. Ren devam etti.

"Ve çok pahalıya mal olacak ve çok zaman alacak bir sürü alışveriş de dahil olmak üzere çeşitli şeylerle karşı karşıya. Bunu yapabilirsin. Ben bunun bir parçası olmak istemiyorum. Bunu ben yapacağım. Ve bunun çabuk bitmesini istiyorum. Ama aynı zamanda seni iyi hissettirecek güzel bir şey almanı istiyorum, bu da onu özel kılıyor, böylece ne yazık ki dairenin patlamasını içeren çok özel bir günde özel bir şeye sahip olabilirsin. Sevdiğin ve paranın yeteceği bir şey değil. O yüzden git, tadını çıkar ve" diye eğildi, "bir şey imzalamam gerektiğinde bana mesaj at."

Aman Tanrım.

Bu gerçekten güzeldi.

Gerçekten.

"Bunu böyle de açıklayabilirdin," diye paylaştım.

"Az önce
yaptım."

Yaptı.

Gecikmeli de olsa.

Konuşmaya devam etmek ve kavga etmemek için
gecikmiş kısmını belirtmedim.

Bunun yerine ona "Beni korkutuyorsun" dedim.

Kaşları birbirine çarptı.

"Neden?" diye sordu.

"Çünkü düşüncelisin ya da düşündüğümden daha
düşüncelisin."

"Eğer beni bir yıl önce kabul etseydin, şimdiye kadar ne
kadar düşünceli olabileceğimi yakından biliyor olurdun,"
diye cevap verdi ve işte o zaman kaşlarım birbirine çarptı.

"Şu anda söylüyorum, bunu yüzüme vurmak için tam
olarak iki fırsatın daha var ve sonra işin bitecek," diye
tersledim.

Tavana baktı.

Sonra bana baktı, eli dışarı çıktı, boynumun arkasına
dolandı ve ağzı ağızma geldi.

Cherry Creek'te, Nordstrom'da, bana sıcak, ağır, ıslak bir
tane koydu.

Sonra başını kaldırdı ve ben bir yandan ne
konuştuğumuzu hatırlamaya çalışırken bir yandan da
dizlerimin beni yarı yolda bırakmadığından emin olmak için
gözlerimi kırptım.

"Git, alışveriş yap," diye yumuşak bir sesle ısrar etti. "Ve
peşinde Lucky ya da Santo'yu görürsen sakın korkma. Ben
yanında olmadığım ve ikisi de burada olmadığı sürece ikisi
de senin peşinde."

Bu bir haberdi.

Lucky ve Santo, Zano ailesinin yardımcılarıydı. İkisiyle de
Ava'nın Rock Chick Ride'ı sırasında tanışmıştım. İkisi
hakkında da ne düşüneceğimi bilmiyordum, yani soytarı
mıydılar yoksa kalın bir geri zekâlı görüntüsünün altında
kurnazlık mı gizliyorlardı.

Bir nevi işverenleri olduğundan ve umarım soytarı
olduklarını düşünmediğinden, Ren'e bu konudaki fikrini
sormadım.

Onun yerine, "Öyle mi?"
diye sordum. Ren başını
salladı.

"Ne zamandan beri ve ... nasıl?"

"Seni Rock Chicks'in elinden kurtarmak için aradığım
beri, onlara kıçlarını kaldırıp buraya gelmelerini ve sana göz
kulak olmalarını söyledim."

"Kendi başımın çaresine bakabileceğimi biliyorsun," dedim
ona.

"Destek alırsan kendimi daha iyi hissedeceğimi
biliyorum," dedi bana. "Madem buradasın, neden benim
desteğim değilsin, emin **değilim**.
yedekleme."

"Eğer senin yedeğin olsaydım, bu zamanı biz bu bokla
uğraşırken aldığım on beş mesaja cevap vermek için
kullanamazdım." Gözleri ısınmaya başladı ve sözlerini şöyle
bitirdi: "Ve almak üzere olduğun şeyi aldığında yanında
olsaydım, daha sonra hoşuma gideceğinden şüphelendiğim
sürprizi yaşayamazdım."

Bu çok iyi bir cevaptı.

"Sanırım alışverişe gitme vaktim geldi," dedim ve o da
gülümsedi.

Gülümsemesini alınca ona doğru eğildim ama ayak
parmaklarıma kadar yükseldim.

"Git" diye mırıldanmadan önce ağzını benimkine değdirdi.

"Tamam," diye mırıldandım ve iterek
uzaklaştım. "Ally?" diye seslenmeden önce
iki adım atmıştım.

Geri döndüm.

Gözlerini gözlerime dikerek, "Bu iki fırsata ihtiyacım yok.
Bu seferki çok fazlaydı. Ayrıca haddimi de aştım. Bu iş bitti."

Ona baktım, ne hissettiğimi biliyordum ama bunu
kelimelere dökemiyordum.

Sonra kelimeleri buldum.

"Senin boktan biri olduğunu düşündüğümü
biliyorsun, değil mi Zano?" Doğru kelimelerdi.

Bana bir kez daha gülümseyip "Biliyorum" diye cevap
verdiğinde bunu anladım.

Başımı yana eğdim ve hâlâ elimde tuttuğum kredi kartını kaldırdım. "Herhangi bir limitim var mı?"

Cevabı bir soruydu. "Bu gece özel mi?" İçimde bir sıcaklık hissetmeye başladım.

"Evet," diye cevap verdim.

Önce benden öteye, sonra bana baktı ve sonunda "O zaman bana ne kadar özel olduğunu göster" dedi.

Ona gülümsedim.

Hareket etmem için başını salladı.

Harekete geçtim. Alışveriş yaptım, mesaj attım, daha fazla alışveriş yaptım ve bir LBD, muhteşem ayakkabılar, aynı derecede muhteşem iç çamaşırları, olağanüstü bir gecelik, bol miktarda makyaj malzemesi, parfüm, duş malzemeleri ve önümüzdeki birkaç günü atlatmamı sağlayacak birkaç ufak tefek şey daha aldım.

Eşyalarımızı yükledik ve Ren beni evine götürdü.

O sırada öğleden sonra olmuştu, ben çantamı alıp tuvalete giderken Ren de telefonunu alıp üst kattaki ofisine çıktı.

Aynı şarj aleti bizde de vardı. Yatak odasında bir tane vardı, ben de dışarı çıkmadan önce cep telefonumu ona bağladım.

Ama şimdi dumanlı gözlerim, şık saçlarım vardı ve güzel kokuyordum.

Ve taktığım tek takı (çünkü artık sahip olduğum tek takı buydu) gitar kolyemdi. Tunik tarzı, V yakalı, belden oturtmalı, dantelli, daracık kısa eteği ve askılı stiletoları olan elbisemle pek uyumlu değildi.

Sonra tekrar, ne olduğu ve kimden geldiği, sahip olduğum her şeyle uyumlu olacağını düşündüm.

Kendime bir göz attıktan sonra banyodan çıktım ve Ren'e gitmedim.

Sadece telefonumun şarj olması için gereken süreyi değil, zamanı da vermiştim.

Ben de telefona gittim.

Aşağı kaydurdım ve Indy'yi aradım. Sesli mesaj aldım.

Derin bir nefes aldım ve bağlantıyı kestim. Sesli mesaj almam duyulmamış bir şey değildi. Lee Indy'nin dikkatini çekmişse ya da boğazına kadar kahveye batmışsa telefonuna cevap vermezdi.

Mesele şu ki, en yakın arkadaşının evi bombalanmıştı. Bu benden telefon almayacağı bir zaman değildi.

Onunla tekrar iletişime
geçtim. Yine sesli mesaj
geldi.

Bu sefer bağlantıyı kesmedim.

Onun yerine, mesajından sonra bir tane bıraktım.

"Hey. Kızgın olduğumu anladım ve sadece haklı olduğumu söylemek istedim. Senden çok şey sakladım ama aklımdan çok şey geçiyordu. Bunu da senden sakladım. Ama izin verirsen, her şeyi açıklayacağım. Kendimce sebeplerim vardı, civcivim. Ve umarım, onları duyduğunda anlayacaksın." Durakladım, sonra fısıldadım, "Seni seviyorum."

Sonra telefonu kapattım.

Ren'in "Tanrım" diye mırıldandığını duyduğumda, telefonumu şarjdan çıkarıyor ve Indy'nin bana kızgın olduğu düşüncelerini kafamın arkasına iterek, dar elbisemle uyumlu bir çanta almadığım gerçeğinden yakınıyordum.

Doğrudum ve döndüm.

Ben banyodayken lacivert bir pantolon ve lacivert ve gri çizgili açık mavi bir gömlek giymişti.

Güzelmiş.

"Hey," diye selam verdim.

Hiçbir şey söylemedi ama gözleri, elbisemin çok dar olduğu ve malzemesiyle bile hayal gücüne pek bir şey bırakmadığı kalçalarımın çevresine yapışmıştı.

Bunu elbiseyi beğendiğinin bir göstergesi olarak aldım.

İçimden kocaman gülümsedim ama dudaklarım sadece dışarıdan hafifçe yukarı kalktı.

Bakışları ayakkabılarıma kaydı ve orada kilitlendi. "Zano, ben açım."

Yüzüme baktı.

"Sana kışını kaldırıp buraya gelmeni söylesem bana bok mu atacaksın?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim. "Yine de seni uyarıyorum, bu paketi şimdi açarsan, daha sonra planladığım sürprizi bozarsın ve şu andan o zamana kadar kafanda ne uydurursan uydur, gerçeğin daha iyi olduğunu not edeceğim."

Gözleri kızardı ama dudakları büküldü.

"Bebeğim, bu gecenin ne kadar özel olacağını bana göstermenden hoşlandığımı söylemek için aradım."

Uçlu dudaklarım daha da yukarı kalktı.

Sonra başını yana eğdi ve bakışlarındaki sıcaklık kayboldu, ama bana sabitlendi ve sondalamaya dönüştü. Bana doğru yürümeden önce bir an beni inceledi, iki elini boynumun iki yanına kaldırdı ve yüzünü yakınımaya daldırdı.

"Sigortan var mı?" diye sordu nazikçe.

Cinsel şakalaşmamızdan bu soruyu anlamadığım için ben de "Ne?" diye sordum.

"Sigorta, kişisel mülkiyet. Sigortalı mısın?"

"Ne kadar teminat altında olduğumu bilmiyorum ama bir poliçem var" diye cevap verdim. "Neden?"

"Aklında bir şey var. Dairen patladığından beri şaşırtıcı değil. Belki de bunun hakkında konuşmalıyız."

Oh.

İşte

bu.

Boşverdim. "Her şey yoluna girecek."

Zaten keskin olan dikkati, başparmakları boğazımı okşamak için hareket etmeden hemen önce daha da arttı.

İkisini de.

Bunu daha önce hiç yapmamıştı. Çok lezzetliydi.

O kadar lezzetliydi ki, dairemle ilgili bir kargaşa çıkarsam bunun bana ne kazandıracağını merak ettim.

"Bu konu hakkında neredeyse hiç konuşmadın, tatlım," diye belirtti.

"Konuşacak ne var ki?" Gerçekten merak ederek sordum ve parmakları durdu.

"Ally, bebeğim, her şeyini kaybettin," dedi sessizce ve dikkatle.

"Evet," diye cevap verdim ve gözlerini kırptırdı.

"Öyle mi?" diye tekrarladı benden sonra, ama bu bir soruydu.

Omuz silktim. "Sadece eşyalar. Telefonum ve dizüstü bilgisayarım yanımdaydı ve ikisinin de yedekleri bilgisayarımdaydı, bu yüzden yanımda olmaları iyi oldu. Kıyafetler, mobilyalar ve mutfak aletleri değiştirilebilir," dedim ama mırıldanarak sözümü bitirdim: "Ama havlularımı ve çarşaflarımı özleyeceğim."

Hiçbir şey söylemediğinde ve bu bir süre devam ettiğinde, yanan çarşaflarıma değil ona odaklandım.

"Bu kadar mı?" diye itti. "Havlularını ve çarşaflarını özleyecek misin?"

Tekrar omuz silktim. "Elbette."

Sonra aptal olmayı bıraktım ve benim için endişelendiğini fark ettim. Ve Ren'in olabileceği kadar tatlıydı.

Bu yüzden ona doğru eğildim ve parmaklarımı bileklerine dolamak için iki elimi de kaldırdım.

"Her şey her şeydir Ren," dedim ona usulca. "Eğer birisi Indy'deki Whitesnake konserini hafızamdan silseydi ve Vegas'a gizlice gidip izlediğim için başım bir sürü belaya girseydi, ama bu tamamen müthiş bir şey olsaydı, bu kötü olurdu. Ya da biri nedime elbisesi içinde durup bir erkek kardeşin ardından diğerinin kendileri için yaratılmış kadınları eşleri olarak almalarını izlediğimi silse, bu kötü olurdu."

Daha yakına eğildim, bileklerini sıktım ve devam ettim.

"Ya da bir otopark kavgasında İtalyan asıllı bir Amerikalıyı izleyip onun benim için doğru kişi olduğunu hissetmemiş olsaydım, bu kötü olurdu. Çarşaflarımı kaybetmek berbat. Harikaydılar. Ama bir şey ifade etmiyorlar. İnsanlar bir şey ifade eder. Anılar bir şey ifade eder. Eşyalar hiçbir şey ifade etmez."

Ren bana baktı, ama başparmakları yine boğazımı süpürüyordu ve bakışları sabitti.

Bu bir süre devam edince, "Ne?" diye sordum.

"Senin boktan biri olduğunu düşündüğümü biliyorsun, değil mi Ally?" diye sordu.

Kendimi daha sıcak hissetmeye başladım ve daha da yaklaştım, yani vücudumu onun kine bastırdım ve "Biliyorum" dedim.

Yaklaştı ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi ama ne uzaklaştı ne de daha ileri götürdü.

Yakın durdu ve hedeften şaşmadı.

"Aklında ne var?"

"Akşam yemeği," diye cevap verdim ve bu kısmen doğrudu.

"Bebeğim," diye fısıldadı, başka bir şey söylemedi ve hareket etmedi. İçimi çektim.

Ne istediğini biliyordum.

Tamam, artık bu bizdik ve paylaşmaya başlamanın zamanının geldiğini düşündüm.

Sorun şu ki, bunu kimseyle paylaşmadım. Kimseyle paylaşmadım. Bazen Indy ile bile. Bu ben değildim.

Ama annemin babamla, Marcus'un Daisy'yle ve Rock Chicks'in Hot Bunch erkekleriyle olan ilişkilerini görmüş ve al-verin önemli olduğunu öğrenmiştim.

Oraya girmek için gerçekten de kıcını yırtan Ren'le bu işin yürümesini istiyorsam, onu içeri almam gerekiyordu.

Şu andan itibaren.

Ve her neyse, çok tatlı davranıyordu.

Kahretsin.

"Sanırım Indy bana kızgın."

Kollarını bana dolayabilmek için elleri boynumdan ayrıldı. O sardığında ellerim bileklerinden ayrıldı ve göğsüne yaslandı.

Bu sayede konuştu.

"Siz ikiniz herkesten daha çok şey yaşadınız. Seni mahvedecek, bebeğim. Aynı zamanda üstesinden de gelecek. Bunu sen de biliyorsun."

Tamam, bu daha fazla paylaşım gerektiriyordu.

Kahretsin!

Nefesimi tuttum ve "Bana kızmasından hoşlanmıyorum" diye fısıldadım.

Başını salladı ve yüzü yumuşadı. "Sevdiğin birinin sana kızması berbat bir şey. Ama seni seviyorlarsa, üstesinden gelirler. Ve Ally," beni sıktı, "o kadın seni seviyor. Bunu da atlatacaktır. Sadece sineye çekmen ve seni pataklamasına izin vermen gerekiyor."

O haklıydı.

Ve kesinlikle çok tatlıydı.

Bu yüzden ellerimi göğsünden yukarı kaydırarak kollarımı boynuna doladım ve "Birdenbire aç değilim" diyerek içeri bastırdım.

"Beklenti," diye cevap verdi.

Topuklarımın üzerinde geriye doğru sallandım ama "Ne?" diye sorarken onu tutmaya devam ettim.

"Tatlım, önümüzdeki iki saat boyunca karşında oturup o muhteşem elbisenin altında ne olduğunu merak edeceğim. Sonra o muhteşem elbiseyi çıkarıp öğreneceğim. Beklenti. Tatlı bir şeyi daha da tatlı yapar. Bunu benden alacak mısın?"

"Bunun bencillik olacağını düşünüyorum," diye cevap verdim. "Öyle olur," diye gülümseyerek cevap verdi.

"Sorun şu ki, bencil olma havasındayım," diye paylaştım ve ardından kahkahalar atarken onu izledim ve hissettim.

Her iki eli de kışıma doğru kaydı, böylece bencilce yolumu bulacağımı düşündüm.

Ben yapmadım.

Boynunu eğdi, benimkini öptü, sonra tamamen çekildi, gitmeme izin verdi ve "Çantayı al. Sana ne kadar çabuk yemek ve şampanya getirirsem, bu gecenin ne kadar özel olacağını o kadar çabuk görebiliriz."

Şampanya mı?

Tekilamı sevdim.

Kesinlikle.

Ama Ren daha sonra soyunabileceğim bir takım elbise içinde, iyi yemek, sadece biz, ilk randevumuz ve şampanya?

Ben de bunu istiyordum.

Ren yataktan takım elbisesinin ceketini aldı ve omuz silkerek giydi.

Çantamı aldım.

Ren elimi tuttu.

Sahanlıktaydık, Ren merdivenlerden bir adım aşağıdaydı, elini çektiğimde. Durdu ve bana baktı.

Daha fazla paylaşma zamanı gelmişti.

"Bunu kolaylaştırdığın için teşekkürler tatlım."

Bir anda gözleri o kadar ısındı ki içimi yaktı. Elimi geri itti, ben bir adım geri attım ve o da bir adım geri attı. Sonra elleri kışımdaydı, ağzı ağzımdaydı ve beni geriye doğru itiyordu.

Çabuk ol.

Yatağa düştüm. Ren

üzerime düştü.

Ağzı boynuma gitti ve parmakları fermuarıma gitti.

Dudaklarım kulağına gitti. "Peki ya beklenti?" Cevap vermedi.

Fermuarı indirdi. Hayır,

haklı değildim.

Cevap verdi.

Cevabı buydu. Ve

cevabını beğendim.

Tanrım. Bu paylaşım işi kolaydı. Ya

da en azından Ren kolay olmasını

sağladı.

Bir bacağımı kalçasına doladım ve ellerimi ceketinin içine soktum.

Birkaç saat daha bekleseydik daha mı tatlı olurdu asla bilemeyiz.

Yine de Ren'in bana verdiği tatlıyı yenmek imkânsız olurdu.

ELEVEN

İsa'ya Gelin

Önce yukarı, sonra aşağı kaydım, yavaşça kendimi Ren ile doldurdum.

Ren'in elleri yeni şeftali ipeği ve krem dantelli geceliğimin kumaşında geziniyor, başı arkada, gözleri yüzümde, kollarım omuzlarında, bir elinin parmakları saçlarında, "Daha hızlı, Ally," diye mırıldandı.

Ren'le yaramazlık yapmak için en sevdiğim beş pozisyondan biri olan oturarak ve yakın durarak ona binerken, ona istediğini verdim.

Ellerinden biri kıcımlı avuçlamak için aşağı kaydı, diğeri kaburgalarımın etrafından dolaşarak ipek ve dantelin üzerinden göğsümü avuçladı.

Bu daha da hızlı hareket etmem için bir teşvikti, ben de öyle yaptım. Bundan çok hoşlandım, mutlu yerim Ren'in etrafında sıkıştı ve başım geriye düştü.

Ren'in iki eli de beni sıktı.

"Unh-unh, ver şunu bana," diye emretti, sesi sertti.

Ne istediğini biliyordum.

Seyretmeyi severdi.

Başımı öne eğdim, odaklanmaya çalıştım ve bembeyaz dişlerinin alt dudağının içine gömüldüğünü fark ettim.

Gördüklerini beğendi.

Benim de hoşuma gitti.

Tamam, ben de izlemeyi severdim.

O kadar çok ki, inledim ve daha hızlı hareket ettim. Ren kolunu kalçalarımın doladı. Sıktı ve beni kaldırıp sikinin üzerine daha da hızlı ve sert bir şekilde oturtmaya başladı. Bunu yaparken diğer elinin başparmağı yumuşak ipeğin ve sert meme ucunun üzerinde geziniyordu.

Güzeldi.

Bunun üzerine inledim ve başım daha da öne düştü, böylece alnım onunkine dayandı, gözlerim onun sıcak gözlerine bakıyordu, uyluklarımın üst kısımlarında

ürpermeler kayıyordu.

Benim momentumumu ve onun gücünü kullanarak Ren beni yukarı çekti ve daha da hızlı ve çok daha sert bir şekilde aşağı indirdi.

Cidden güzeldi.

"Ren," diye nefes aldım. "Evet, bebeğim."

Tanrım, geliyordu.

"Ren!" Nefesim kesildi ve beni vurdu. Çok güçlüydü.

Akıllara

durgunluk

veren. Ruh

zenginleştirici.

İnanılmaz.

Aşağı doğru çekmeye çalıştım ama Ren daha güçlüydü ve beni yukarı çekip aşağı doğru vurmaya devam etti, eli saçlarımdan içeri girdi ve başımı ona doğru tuttu, böylece içimden geçenleri izleyebildi.

Ve öyle de oldu. Ağzım açık ve onunkinden bir fısıltı kadar uzakta, gözlerim açık ve onunkine kilitlenmiş, nefesim kesilmiş ve erkeğimi sahip olduğum her şeyle sıkıca kenetlerken o şekilde kalmıştı.

Bir dakika sonra beni yere seren Ren oldu. Elini saçlarımda dolaştırdı ve ben de onun içinden geçenleri izledim.

Tama

m.

Evet.

Bu birlikte olma işi çok kolaydı.

Elbette, bu parçaya her zaman sahiptik. Ama ona ve diğerine sahip olmak her şeyi daha da güzelleştiriyordu.

Ren'in nefes alış verişini hafiflediğinde ve başımı saçlarımdan nazikçe geriye çektiğinde her şey daha da güzelleşti. Dilinin oraya değdiğini hissetmeden hemen önce dudaklarını boğazımda hissettim. Sonra kolyemi diliyle ağzına götürdüğünü ve daha derine emerken zincirin boynumda sıkılaştığını hissettim.

Ağzı kolyemi okşuyordu ama sanki her yerimi

okşuyormuş gibi hissediyordum. Kalçalarım onun kalçalarında sıkılaştı, kollarım omuzlarına dolandı. Aslında, her şey her yerde sıkılaştı (ve her şeyi kastediyorum) ve zihinsel olarak bir gün önce söylediklerime geri döndüm.

Evet, insanlar ve anılar her şey demekti ve eşyalar hiçbir şey demek değildi.

Kolye hariç.

O kolye dünyalara bedeldi.

Onu bıraktı, göğsümü öptü ve gözlerimi yakalamak için benimkini öne doğru hareket ettirirken başını geriye eğdi.

"Kahvaltı ister misin?" diye sordu ve ben

sırıttım. "Evet," diye cevap verdim.

"O zaman beni öp ve üzerimden kalk, bebeğim."

Yatakta, Ren hala içimdeyken, bu durumlarda ve sadece bu durumlarda bana söyleneni hep yaptım.

Ben de bana söyleneni yaptım.

Ama emrinin ilk kısmında elimden geleni yaptım.

Ren'in mutfak tezgâhında oturuyordum, Ren de benimle aynı köşede duran kediciğe yaslanmıştı.

Son ketçaplı patates kızartmasını da yutmuş ve tabağını lavaboya koymuştum. Ren yerinden kalkıp tabağını lavaboya bırakıp önüme geçtiğinde kahvemi yudumluyordum.

Elimden fincanımı aldı ve bir kenara koydu. Ellerini dizlerime koyup onları açtı. İçeri girdi ve bir kolunu belime doladı, parmaklarını altımdan kıvrarak bir elini kışıma koydu ve beni tezgâhın üzerinde birkaç santim öne çekti, böylece benim mutlu yerim onun mutlu yerine çarptı ve orada mükemmel bir şekilde yuvalanmış kaldı.

Bunu daha önce hiç yapmamıştı. Kahvaltı zamanı, birbirimizin beynini sikerken parçaladığım sınırları yeniden kurduğum zamandı ve Ren bunu bana her zaman vermişti. Bunu eğlenceli bulduğunu saklamazdı. Ama yine de bana verirdi.

Bu çok daha iyiydi.

Kollarımı ona doladım.

Tamamen daha iyi.

"Bu gece çalışıyor musun?" diye sordu.

Başımı salladım.

Faye'in şeyiyle ilgilenebilmek için Faye'in şeyinin olduğu geceyi iptal etmiştim. Dün gece benim izin gecemdi. Bu gece, ne yazık ki, yine iş başındaydım.

"Randevu gecesi, bir sonraki izin gecen," dedi

Ren. Oh, evet.

Başımı salladım. Ben de gülümsedim. Dışarıdan küçük, içeriden büyük yaptım.

içeride.

"Bu gece, gitmeden önce mi yemek istersin yoksa eve döndüğünde mi?" diye sordu.

Tanrım, adamım çok tatlıydı.

"Önceden," diye cevap verdim.

"Lazanya mı, parmesanlı tavuk mu?"

Ciddi misin?

Sormak zorunda mıydı?

Lazanyası bombaydı ama parmesanlı tavuğunu sıfırdan yapardı ve ilk yediğimde -ve o zamandan beri her yediğimde- ağızımdan bir mutfak orgazmı yayılırdı. Ve bu orgazm çok gürültülüydü. Ren bunu kaçıramazdı. Hiçbir şeyi kaçırmadı.

"Sen ne düşünüyorsun?" Ben de sordum.

"Tavuk," diye mırıldandı, dudakları titriyordu. Kıvırmayı bıraktılar, gözlerimi tuttu ve "Aradı mı?" diye sorduğunda sesi nazik ve tatlıydı.

Dudaklarımı birbirine bastırdım. Sonra başımı salladım.

Telefonumu kontrol ettim ve Indy dün geceki akıllara durgunluk veren, ruhları zenginleştiren, birlikte seks yapma seansımız sırasında aramamıştı.

Bu beni endişelendirdi.

Ren aşağıda kahvaltı hazırlarken ve ben yukarıda en iyi arkadaşım bana kızgın diye çıldırırken bu konuda bir şeyler yaptım.

"Onu aradım," diye paylaştım. "Bu sabah benimle buluşup sohbet etmesi için mesaj bıraktım."

"Doğru, tatlım," diye cevap verdi. Beni sıktı ve devam etmeden önce dudaklarıma bir fırça attı, "Endişelenme. Seni dinleyecektir. Senin umursaman çok hoş, ama o da umursuyor, bu yüzden ikiniz bunu aşacaksınız." "Şimdi işe gitmeliyim" diye mırıldanmadan önce dudaklarıma bir fırça daha attım.

Beni bırakmak için hamle yaptı ama ben kalçalarımı onun kalçalarına, kollarımı da ona dolayarak dikkatini yeniden topladım.

"Dün gece çok meşguldük ve sohbetimiz kısıtlıydı," diye belirttim. "Lee ile konuşmanız hakkında soru sorma fırsatım olmadı."

"Bunu sana açıklamak için şu anda sahip olduğumuzdan daha fazla zamanımız olmasını tercih ederim," dedi ve bu konuda iyi bir his edinmedim.

"Zano-" Başladım ama ellerinden biri gelip boynuma dolanınca durdum.

"Beni içeri alıyorsun ve zaten içeride olduğunu biliyorsun, Ally. Ama açıklamak için zamanım olduğunda sana daha fazlasını anlatacağım. Ama şimdiden söyleyeyim, Lee ve ben iyiyiz ya da olabildiğimiz kadar iyiyiz. Bununla birlikte, dağlara gitmene ve o pisiğe bulaşmana pek sıcak bakmıyordu ve dairenin patlamasına daha da az sıcak bakıyordu. Onun nasıl bir adam olduğunu biliyorsun. Senin hakkında ne hissettiğini biliyorsun. Bilmiyorsanız bile, nasıl bir adam olduğunu, kadınına nasıl baktığını, sizin için istediğini tahmin edebilirsiniz. Bu da tüm bunların benim sorumluluğum olduğunu düşündüğü anlamına geliyor. Bu yüzden konuştuk."

Bu anlaşılabilir bir şeydi. Lee bunun Ren'in sorumluluğu olduğu konusunda yanılıyordu ama kardeşlerimi tanıyordum, ikisini de, yani ne olursa olsun Ren söylediklerinde haklıydı. Yani anlaşılabilir bir durumdu.

Ren devam etti, "Ve işte Vito, Dom ve benim aramda bir şeyler dönüyor. Lee'nin bundan haberi var ve başka şeylere sinirlendiği için bu fırsatı değerlendirip benimle yüzleşti. Bu da kardeşinle benim aramda halloldu."

Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim olmadığı için bu anlaşılabilir bir durum değildi.

Bu nedenle "Ne?" diye sordum.

"Açıklamak için zamana ihtiyacım olan kısım bu," diye yanıtladı Ren. "Ve şu anda o kadar zamanım yok, ama açıklayacağım tatlım. Kötü bir şey değil. Ama bilmen gereken bir şey var."

Lanet olsun.

Bilgi bekleme konusunda iyi değildim. Özellikle de ilginçse. Özellikle de değer verdiğim biriyle ilgiliyse. Ve bu kulağa ilginç geliyordu ve kesinlikle önemsemişim biriyle ilgiliydi.

"Uh . . . Zano," diye başladım. "Benim hakkımda bilmen gereken bir şey var."

."

Konuşmayı kestim çünkü o gülümsedi ve bu bütün dikkatimi çekti.

Sonra beni vücudunun derinliklerine çekti ve yüzünü benimkine yaklaştırdı.

"Merak kediye öldürdü," diye belirtti, hâlâ gülümseyerek.

"Kedilerin dokuz canı vardır," diye cevap verdim ve gülümsemesi anında kayboldu.

"Bunlardan kaç tanesini geçtin?" Uh-oh.

Konuşma açısından tehlikeli bir bölgeye girmiştik. Bunun nedeni, bir gün önce neredeyse havaya uçurulduğumu hesaba katarsak, kotamın sonuna yaklaştığımdan şüphelenmemdi. Ren'in bunu bildiğinden ve bundan pek hoşlanmadığından da şüpheleniyordum.

Bu konuşmanın bir Konuşmaya dönüşmesini engellemek amacıyla, "Açıklaman için zamanımız olana kadar bekleyeceğim" dedim.

"İyi seçim," diye karşılık verdi.

"Şimdi beni öp ve işe git ki Indy'yle buluşabileyim," diye emrettim ve gülümsememi geri aldım.

Sonra ağzını geri aldım, bir kez daha sıktı ve beni bırakmadan önce tatlı, yumuşak bir "Sonra bebeğim" dedi.

Onun uzaklaşmasını izledim.

Ve o ortadan kaybolduğunda, bunu birlikte başlatmadığım için kendi kışımı (zihinsel olarak)

tekmelemek için kendime bir an verdim

Yıllar önce birliktelik.

Sonra bunu atlattım çünkü oldu, her şeyi berbat ettim, bitti ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Şu anı yaşamak ve bu anı hem kendim hem de Ren için olabilecek en iyi hale getirmek dışında.

Tezgâhtan atlادم, kahvaltılıkları yerleştirdim ve arkadaşım ile aramı düzeltmek için dışarı çıktım.

Umarım.

Cherry Creek North'ta bir Starbucks'ın önünde oturuyordum.

Başka bir deyişle, hayatımı ellerime alıyordum.

Şaka yapmıyorum.

Bunun nedeni keskin nişancıların olması değildi (şaka yaptığımı sanmayın, Rock Chick'tim, Rock Chick olunca her şey olur, ne kadar korkutucu, o kadar mümkün).

Çünkü Tex Starbucks'ta olduğumu bilseydi aklını kaçırdı.

Tex, Fortnum's'daki kahve tezgahının Şükran Günü'nde annenizin yemek masasına benzediğini düşünüyor ve bu felsefeyi bolca paylaşıyordu. Yani, Şükran Günü'nde kışınız o masadaydı. Annenize arkadaşlarınızla bir Çin restoranına gideceğinizi söylemediniz ya da Şükran Günü yemeğini evinizde hazırlatmayı önermediniz ya da Antigua'daki beş yıldızlı bir tatil köyüne hayatınızda bir kez gideceğinizi açıklamadınız.

Kışını annenin masasına oturtun.

Ve kahveni Tex'ten alırdın. Yolunuzu değiştirmek zorunda kalsanız bile Fortnum's'a giderdiniz ve Tex size fincanınızı uzatırdı.

Hiçbir mazeret kabul edilmedi.

Eğer bunu yapmazsanız, işler çirkinleşebilir.

Aklımda çok şey olmasına rağmen, Tex'in radarının sinyal vermesi ve onu kışımı deşmek, lattemi çöpe atmak ve beni Fortnum's'a kahve yapmaya sürüklemek için bir göreve göndermesi ihtimaline karşı etrafı tarıyordum.

Kulağa tuhaf geldiğini
biliyordum. Aynı zamanda
doğruydu.

Ama Tex'in kahvelerine sadakatsizlik etmek ve bunun olası sonuçları dışında aklımda olan şey Indy'nin gelmesi için bir saatten fazla beklemiş olmam değildi. Rosie'ye ne olduğunu sorabilmem için Hot Bunch'tan hiçbirinin telefonlarıma çıkmaması da değildi. Ayrıca, ekiplerinin bir üyesi olmayabileceğimi düşününce, bu bilgilendirici kilitlenmenin beni kızdırdığı gerçeği de değildi, ama Rosie adımı düşürdüğü için havaya uçan dairemdi, bu yüzden bilmeye hakkım vardı.

Aklımda olan şey patronumun beni arayıp o gece işe gitmememi söylemesi idi.

Bunun nedeni kovulmuş olmamdı.

Bu konuda nazikti ve doğrusunu söylemek gerekirse ben de bunu bekliyordum. Benim ona katlanacağımdan çok daha uzun süre bana katlanacaktı, bu kesindi.

Çok iyi bir çalışan olmadığımı söylemem yeterli. Rock Chicks'te işler sarpa sardı, davalarımın bahsetmiyorum bile ve arkadaşlarınız kaçırıldığında ya da yüksek hızlı bir kovalamacaya girip arabanız mahvolduğunda ya da aldatan bir kocayı gözetlemeniz gerektiğinde arayabileceğiniz çok fazla zaman vardı.

Arkadaşım diri diri gömülse ve ben onun kurtarılmasında kilit rol oynasam ve ertesi gün evim havaya uça bile bu saçmalık artık uçmuyordu. İçkilerin servis edilmesi gerekiyordu. Bunu anladım. Ve bu mazeretlerin, her ne kadar dürüst olsalar da, sık sık ortaya çıktığını söylemeliyim. Bu yüzden herhangi bir işveren için biraz endişe verici olabileceğini de anladım.

Şimdi yapmam gereken çok şey vardı, buna ciddi alışveriş de dahildi, ki bu da muhtemelen erimiş olan hediye kartlarım sayesinde daha kolay olacaktı. Sigortam şüphesiz her şeyi karşılamayacaktı ve gelirim önemli ölçüde azalmıştı. Fortnum's bir sürü kahve satıyordu ve bahşış kavanozu hiç boş kalmıyordu. Yine de, Fortnum'daki bahşışlar

Kardeşlerinki çok daha iyiydi, yani bu bir hit olacaktı.

Ayrıca bir karar vermem gerekiyordu çünkü bir süredir barmen/barista olarak kariyer yapmanın bana göre olmadığını biliyordum.

Artık işleri resmileştirmek için bir bahanem vardı.

Ancak, Colorado'da müfettişler için lisanslama isteğe bağlı olsa da, ciddiye alınmak ve bu şekilde ücretlendirilmek için bir lisansa ihtiyacım vardı. Ve bu bir sorun olabilirdi. Bunu almak için gerekli araştırma saatlerine sahip olduğumdan şüphem yoktu. Sadece o saatleri resmi bir sıfatla yapmamıştım. Lee, Hank, Eddie ya da babamın bana kefil olması gerekecekti ve bunun gerçekleşme ihtimali de pek parlak değildi.

Ayrıca artık bir erkek arkadaşım vardı ve her zaman bu kariyer değişimini hoş karşılamayacak bir aileye sahiptim. "Hoş karşılamayacaklardı" derken tepkilerinin değişken olacağını kastetmiştim.

Ama bu yapmak istediğim bir şeydi ve bir heves değildi. Bu işi uzun zamandır yapıyordum ve severek yapıyordum ve şimdi bunun için fırsatım ve zamanım vardı.

Sadece etrafımdakilerin tepkilerini yönetmek zorundaydım.

Bu düşünceyle telefonumu açtım, saati kontrol ettim ve etrafı taradım.

Hala Indy
yok. Lanet
olsun.

Aynı fikirde değildik, hatta kavga bile etmedik.

Ama bu tür sessiz bir öfke ona göre değildi ve b u beni rahatsız ediyordu.

Onu tekrar aramak için tuşlara basmak ü z e r e y d i m ki telefonum çaldı ve ekranda "Zano Arıyor" yazıyordu.

Telefonu açtım ve kulağıma götürdüm. "Selam."

"Selam, bebeğim. Geldi mi?"

İçim ısındı.

Benim için endişelendiği için kontrol ediyordu. Çok tatlı.

"Henüz değil," diye
cevap verdim.

"Olacak."

Tamamen destekleyiciydi, ki bu da çok hoştu.

Bu düşünceyle, mavi Beetle'ının geçtiğini gördüm, direksiyonda Indy'nin kızıl saçlısı vardı.

Bir nefes verdim ve "Az önce geçti" dedim.

"Güzel," diye mırıldandı.

Masamdan kalkıp içeri girerken, "Park yeri bulması yarım saat sürer, bu da benim ona kahve getirmem için yeterli bir süre," dedim. "O zaman ben hallederim."

"Her şey yoluna girecek,

Ally." Tanrım.

Ren'le birlikte olmak çok kolaydı. Ve harikaydı.

"Teşekkürler bebeğim," diye

fısıldadım. "Akşama

görüşürüz."

"Görüşürüz,

Zano."

"Görüşürüz,

tatlım."

Bağlantıyı kestik ve ben kahveleri alıp yerime oturduğumda Indy bir park yeri bulmuş ve masama doğru yürüyordu.

Bana kadar geldi ve durdu.

Bir "iş" için ödediğim ve eşyalarım patladığında şans eseri çantamda bulunan altın çerçeveli, turuncu camlı Ray Bans gözlüklerimin üzerinden ona baktım.

Bana doğru, kocaman, siyah çerçeveli, siyah lensli Hollywood Starlet gözlüklerinin ardından baktı.

Konuşmak için ağzımı açtım ama o benden önce davrandı.

"Tex burada olduğumuzu biliyor, çılgına dönecek." Bu umut verici bir başlangıçtı.

"Bu gizli bir iş çünkü gizliliğe ihtiyacımız var ve Rock Chicks'i ele geçirmeden önce seninle aramın iyi olduğunu bilmem gerekiyor," diye açıkladım.

Hiçbir şey söylemedi ve hareket etmedi. Bu hiç umut verici değildi.

Fincanını ona doğru kaydırđım. "Sana vanilyalı latte aldım."

Gözleri fincana kaydı, sonra tekrar bana döndü.
Bunun dışında hiçbir şey söylemedi ve hareket etmedi.

Bu kesinlikle umut verici değildi. India Nightingale kahve kraliçesiydi. Bir fincanı geri çevirdiğini hiç görmemiştim. Kesinlikle vanilyalı latte değil. Aslında, yol gezileri sırasında, varış noktamıza ulaştığımızda yanımızda bir şişe tekila olduğundan emin olurdum. Indy, seyahat kupalarımızın java ile dolu olduğundan emin oldu.

Gözlerimi kapattım.

Sonra onları açtım ve şöyle dedim: "Ren'in Luke'la kavga ettiği gece, onu sakinleştirmek için bir şeyler içmeye gitmeyi önerdim. O da bu teklifimi kabul etti. Brother's'a gittik ama oraya gittiğimizde konu Ren, Luke ve Ava değildi. Ren ve benim hakkımdaydı. Ve iyiydi. O kadar iyiydi ki, beni evine götürdü. Bu daha iyiydi. Çok daha iyiydi. Bizim stratosferimizin dışında daha iyiydi."

Indy sessiz kaldı, bu da kötüye işaretledi.

Beni yakaladı. Seksten bahsediyordum. Ve Rock Chicks seks konuşmaları, Hot Bunch sızlanmaları ve cilt bakımı ipuçları üzerine kurulu bir sohbet diyetiyle varlığını sürdürüyordu.

Büyük silahları çıkarma zamanı.

"Ona aşık oldum, civciv," diye fısıldadım ve dudaklarının ayrılmasını izledim.

İşte oradaydı, Tanrı'ya şükür. Oraya giriyordum. Ben de devam ettim.

"Bir gecede aşık oldum."

Dudağını ısırıldı.

Evet.

Oraya giriyorum.

"Onun kollarında, onun yatağında uyandım ve mutluydum. Tamamen mutluydum, bebeğim. O kadar mutluydum ki orada gülümseyerek yatıyordum. Beni kendine çekti, yüzünü saçlarıma gömdü ve Ava'nın adını söyledi."

İşte oldu.

Bir sandalyeyi çekip kıcını oturtmadan önce vücudu sarsıldı ve bana doğru eğilerek dehşet içinde haykırdı

"Aman Tanrım! Ciddi misin?"

Başımı salladım.

"Ciddiyim."

"Vay anasını," diye nefes aldı. "Öldürdü," diye itiraf ettim.

"Öyle olurdu," diye kabul etti.

"Ren bunu yaptığında uyuyordu," diye açıkladım. "Gizlice kaçtım. Bunu yaptığım için çok kızdı, o gece bana geldi ve işler pek iyi gitmedi. Neden gittiğimi paylaşmadım, bu yüzden düne kadar neden sıkı seks arkadaşlığı sınırları koyduğumu bilmiyordu. Bu sınırlara onun pek uymadığını ve geriye dönüp baktığımda benim de uymadığımı ekleyeyim. Uyuduğu için bunu yaptığını bilmiyordu ve bunu yüzüne vurduğumda oldukça üzüldü. O açıkladı, biz de çözdük. Ben onu seviyorum, o da beni seviyor ve her şey yolunda."

Yüzünde, gözlüklerinin arkasından bile okuyabildiğim bir şey hareket etti.

Sürpriz.

Ve sıcaklık.

"Onu seviyor musun?" diye sordu sessizce ve dudaklarımın yukarı kalktığını hissettim.

"Evet," diye cevap verdim aynı sessizlikle.

Başını yana eğdi. "Seni seviyor mu?" Başımı salladım ve tam anlamıyla gülümsedim. "Ah, evet."

Bu sefer sürpriz
olmadı. Sadece
sıcaklık.

"Sana karşı iyi mi?"

Elim boynumdaki kolyeye dokunmak için kalkarken gülümsemem daha da büyüdü. "Kesinlikle."

Gölgeleri boğazıma düştü. Ağzı yumuşadı ama bir şey söylemedi. Kolyeyi beğeneceğini biliyordum. Ren'den geldiğini anlayacağını biliyordum. Ve sadece tekmeliğine bakarak bunun düşünceli, cömert ve her şeyi anlatan bir şey olduğunu anlayacağını da biliyordum.

Nefes aldı, bana baktı ve "Neden bunların hiçbirini bana anlatmadın?" diye sordu.

Doğru.

Zor kısmı.

"Ava'nın adını söyledi," dedim ona.

Başka bir şey söylemediğimde "Ve?" diye sordu.

"Ve bu acıttı," diye cevap verdim, sesim sessizdi ama içinde bana ait olmayan bir titreme vardı.

Ve Indy beni tanıyordu. O titremenin ne anlama geldiğini biliyordu.

Ne kadar acıdığını çok iyi biliyordu.

Bu yüzden eli masanın üzerinden fırladı ve "Ah, Ally" diye mırıldanırken benimkini yakaladı.

"Paylaşmak istemedim. Yeniden yaşamak istemedim. Zaten beni yeterince rahatsız ediyordu. Ava'nın da bundan haberdar olmasını istemedim," dedim.

"Anlıyorum, ama biliyorsun ki ben asla-"
diye kestim sözünü.

"Biliyorum. Aynı şey olmadığını da biliyorum. Beş yaşından beri ona aşıksın, ama hala öyle sayılır, peki Lee harika bir gece geçirdikten sonra yatakta seni kollarına alsa, şimdiye kadarki en iyi gecen olsa ve saçına başka bir kadının adını söylese ne yapardın?"

Eli benimkini sıktı. Cevap vermedi ama cevap vermesine de gerek yoktu. Yüzü, güneş gözlükleriyle bile her şeyi anlatıyordu.

Gitmeme izin verdi, kahvesini aldı, biraz emdi ve masanın üzerine koydu, gözleri yine benimkilerle kilitlendi.

Beni yakaladı.

"Peki ya diğer şeyler?" diye sordu.

Bu sefer onu yakaladım.

Ren hakkındaki konuşma bitmişti. Devam ediyorduk.

Benim faaliyetlerimi öğrenmek istedi.

Bir başka zor

kısım. Saçmalık.

Öne doğru eğildim.

"Bu işte iyiyim," dedim ona.

"Öyle olduğunu biliyorum," diye cevap verdi ve hiç şüphe yok ki bunu söylediğini ve anında yaptığını duymak harika hissettirdi.

Ama daha azını

beklemiyordum. Bu saf

Indy'ydi.

"Hayır Indy, ben bu işte iyiyim," diye vurguladım. "Bu benim kanımda var. Ben buyum. Sanırım bunu kendime kanıtlamam gerekiyordu ve geçen gece dağlarda bunu yaptım. Orada olanlar çok sıradışıydı ve Darius, Brody ve ben onun kışını tekmeledik. Müthişti. Şimdi Hank'e, Lee'ye, babama ve muhtemelen en zoru olan Ren'e bunun benim işim olduğunu kanıtlamam gerekiyor. Bu işte iyiyim. Ve bunu yapmaya devam edeceğim." Bir nefes aldım ve sonra ne demek istediğimi anlattım. "Şimdi, sence Rock Chicks'in peşine takılıp kendi işimi yapsaydım bunu yapma şansım olur muydu?"

Bu ifadenin bilgeliğini gördü ve bunu biliyordum çünkü arkasına yaslandı ve daha fazla kahve emdi.

"Doğru. Hayır," diye onun yerine cevap verdim.

"Ben de olsam bu sırrı saklardım," diyerek zaten bildiğim bir şeyi söyledi.

"Bunu anlıyorum," diye cevap verdim. "Ama dürüstçe düşün. Seni, beni, geçmişimizi, nasıl olduğumuzu paylaşıyordum, orada oturup bana son iki yıl içinde bir şekilde dahil olmanın ya da en azından arkamı kollamanın bir yolunu bulamayacağını söyleyebilir misin?"

O da bu ifadedeki bilgeliği gördü ve cevap vermediğinde bunu anladım.

Örtülü anlaşma.

"Doğru, hayır," diye tekrarlardım. "Ve eğer yaparsan, Lee aklını kaybeder, sen de aklını kaybettiği için Lee'yle birlikte aklını kaybedersin ve tüm bunlar benim üzerime kalır. Bir seçim yapmak zorunda kalırdım. Yapmayı sevdiğim, iyi olduğum, içimde olan bir şeyi yapmayı bırakmak ya da hayatımdaki en önemli iki insan arasındaki sürtüşmeden sorumlu olmak. Ve Indy, durmayacağım. Bu yüzden bu durumu başka bir şekilde yönetmem gerekiyordu. Ben de gizliliği seçtim."

Başını salladı.

Bunu da aldı.

Tanrıya şükür.

Sonra sordu, "Peki ne yapacaksın?" "Ruhsat alacağım ve bir dükkan açacağım."

Başını salladı. "Ciddi misin?"

"Tamamen ciddiylim."

Dudakları kocaman bir gülümsemeye aralandı. "Bu harika, tatlım."

Yine, saf Indy.

Onun benim en iyi arkadaşım olmasının bir nedeni vardı ve bunun nedeni bebekken bir araya getirilmiş olmamız değildi çünkü ebeveynlerimiz en iyi arkadaştı ve başka seçeneğimiz yoktu.

Çünkü o tam bir pislikti. Birbirimize uyduk. O benim Yang'ımın Yin'i değildi. Benim Shirley'imın Laverne'i değildi.

Aynı kumaştan kesilmişti. O kızıl saçlı, ben esmer olabilirdim. Benim köşelerim varken onun kıvrımları olabilirdi. Ve benden biraz daha az çılgın olabilirdi (biraz).

Ama bunun dışında, biz kardeşтик.

Özümüze kadar.

Bu derin saçmalıkların hiçbirini onunla paylaşmadım. Paylaşmama gerek yoktu.

O zaten biliyordu.

Bunun yerine tartışmayı önemli olan (başka) bir şeye yönlendirdim.

Bu, uyardım, "Rock Chick katılımı yok. Roxie'ye nasıl web sitesi tasarlayacağını söylemem. Jules'a kaçaklara nasıl danışmanlık yapacağını söylemem. Bu konuda bana destek olmalısın."

Elini kaldırdı, avucunu bana doğru uzattı. Bir Rock Chick Sözü.

"Tamamdır. Bu konuda seni destekliyorum."

"Buna sen de dahilsin," diye ekledim. Elini bıraktı ve ne olacağını biliyordum, bu yüzden "Indy-" diye başladım.

"Ya bir yem ya da başka bir şeye ihtiyacın olursa?" diye sordu. Evet.

Bunun olacağını biliyordum ve bu konuşmanın iki yıl gecikmesinin nedeni de tam olarak buydu.

Sikeyim.

"Eğer yaparsam, o yem sen olmayacaksın."

Başı seğirdi. Alınmıştı.

"Her zaman benim."

Bu da doğruydı, ama şimdi olamazdı.
Bunu ortaya koymak için daha da
eğildim.

"Anlaşma bu ve sen de bunu biliyorsun. Kardeşim, yani kocan, bu kasabayı yönetiyor. Onun yönetmediği şeyleri Marcus ya da Vito yönetir. Hank ve Eddie de korur. Bu karışmda, bağılılıklar ve ittifaklar var. Bazıları kutsal değil ama nedense hepsi işe yarıyor. Daisy, Jet, Roxie, Jules ve daha devam edebilirim ve bu adamlar sen varsın diye beni kapatmayacaklar diye düşünüyorsan yanılıyorsun."

Elimi aramızdaki masanın üzerine koydum ve konuşmaya devam ettim.

"Tanrı şahidim olsun Indy, hayatımda ne yapmak istediğimi ilk kez anlıyorum. Ve bunu yaparken ciddiye alınmak istiyorsam, yapmak zorundayım. Bu konuda profesyonel olmalıyım. Bu konuda akıllı olmalıyım. Kendi bağılılıklarımı ve ittifaklarımı kurmalıyım ve kurabileceğim en önemli bağılılıklar Lee Nightingale, Marcus Sloan ve Vito Zano ile olanlardır. Bu işe karışırsan, Indy, herhangi biriniz, işim biter. Lee bunu görecektir. O yapmasa bile, Hot Bunch'ın herhangi bir üyesinin sokaklarda bunu gerçekleştirecek kadar itibarı var ve hiçbirisi tereddüt etmez. İşimin bitmesini istemiyorum ve bunu önlemek için elimden gelen her şeyi yapmalıyım. Benimle misin?"

"Seninleyim," dedi yumuşak bir sesle.

"Buna inanmaya ihtiyacım var," dedim ve sonra dürüstlikle devam ettim. "Seni seviyorum ama aynı anda hem bu oyunda oynayıp dikkatimi buna verip hem de seninle ya da Rock Chicks'ten herhangi biriyle uğraşamam."

Eli tekrar dışarı çıktı ve benimkinin etrafında kıvrıldı.

"Seninleyim. Seni anlıyorum. Anlıyorum. Ve sen de Buna inanıyorum," diye kesin bir dille ifade etti.

Evet.

Buna inanabilirim. Indy bana yalan söylemez.

Ya da yapardı (aynı kumaştan olduğumuzu söylemiştim), sadece böyle bir konuda değil.

Nefesimi içime çektim ve "Teşekkür ederim" diyerek dışarı verdim.

Sırıttı ve "Bir sonraki İsa'ya gelişimiz, eğer olursa, ki umarım olmaz, ama olursa ve Tex'in gazabına uğrama ihtiyacı hissedersen, bunu Paris on the Platte'de yapalım, böylece ben de bir Café Fantasia alıp buna değmesini sağlayabilirim" dedi.

Kahretsin.

Bunu düşünmeliydim. Paris, Denver'daki en iyi ikinci kahveye sahipti.

Ben de sıırıttım. "Anlaştık."

Eli benimkinde sıkılaştı. "Seni seviyorum, tatlım."

Yine nefes alıp veriyordu, bu sefer derin derin alıp daha derin veriyordu. "Hemen arkandayım, kardeşim."

Beni bıraktı, zor kısmı bıraktı ve ben bunu biliyordum çünkü tekrar arkasına yaslandı ve konuyu değiştirdi.

"Yani. Ren Zano. Çok seksi. Sen de ateşlisin. Birlikte harika görünüyorsunuz. Ve bonus olarak, bir düğünde ona yumruk atmana aldırıyor gibi görünüyor, ki bu senin için iyi haber."

Güldüm çünkü bu doğruydı.

Ben gülmeyi kestikten sonra devam etti ve bunu gülümseyerek yaptı, "Yani onu seviyorsun. O da seni seviyor. Geleceğinde Katolik dersleri var mı?"

Kaşları birbirine çarptı.

Takip etmiyordum.

"Ne?"

"Onlar İtalyan. Onlar Katolik. Siz değilsiniz. Presbiteriyensiniz ve en son kiliseye gittiğinizde peder ayini durdurup kulaklıklarınızı kapatmanız için size bağışlamak zorunda kaldı çünkü AC/DC'nin 'You Shook Me All Night Long' şarkısı mesajını bozuyordu."

Bu doğruydı.

Ve bundan arkada oturmayı öğrendim.

"Başka bir deyişle, onları kendi işinizin onlarınkinden daha önemli olduğuna ikna edeceğinizden emin değilim. Ren bu konuda ne diyor?" diye sordu.

Ren'in bu konuda ne dediğini bilmiyordum. Ren ve ben dini tartışmak yerine bir emri çiğnemekle meşguldük.

Ya da hemen hemen her şey.

"O kadar ileri gitmedik," diye cevap verdim ve kaşlarının gözlüklerinin üzerinde birbirine yaklaştığını gördüm.

"Tamam," dedi yavaşça. "Peki ya aileler?

Bununla nasıl başa çıkacaksınız?" En

azından bunu halletmiştim.

"Anlaşmak zorundalar," diye açıkladım ve Indy bana baktı.

Sonra tekrarladı, ama soru şeklinde, "Anlaşmak zorunda mı kalacaklar?"

"Evet," diye cevap verdim kayıtsızca.

"Ally, tatlım, babanla tanıştın, değil mi?" diye sordu.

Elimi aramızda salladım. "Indy, harika olacak." Beni görmezden geldi.

"Ve Hank."

"Hank mutlu olmamı istiyor," diye hatırlattım ona.

"Öyle. Bir polisle, bir itfaiyeciyile ya da bir denizciyle." Bu da doğrudu.

"Bunların hiçbirini alamayacak," diye belirttim.

"Yani onlara hem aile işine girdiğinizi hem de yıldızınızı zaten aile işinde olan ama aile işi aile işi olan bir adama bağladığınızı söylüyorsunuz ve her şeyin yolunda gideceğini mi düşünüyorsunuz?"

"Hemen değil," diye kabul ettim. "Eninde sonunda."

"Planınıza nüanslar eklemeniz gerekebileceğini düşünüyorum," diye öneride bulundu.

"Ve kendim olduğumu düşünüyorum. Hepsi beni tanıyor ve tüm hayatımı biliyorlar. İstedikimi yaptığımı ve istedikimi elde etmenin bir yolunu bulduğumu biliyorlar. Ren'i istiyorum. Beni seviyorlar, anlayacaklar. Bana bok verirler, ben de bir süreliğine anlaşıyorum. Devam eder, bir seçim yaparlar. Ama ben çoktan seçimimi yaptım."

"Lee dün gece kara kara düşünüyordu ve kara kara düşünmenin birçok seviyesinde, ölçeğin en üstünde yer alan kız kardeşimin-apartmanının-patlamış kara kara düşünmesinin ötesindeydi. Sanırım bunun biraz korkutucu olduğunu anlıyorsun," diye paylaştı ve onun birçok seviyedeki düşüncelerini biliyordu. Hepsini defalarca yaşamıştı.

Ama ne dediğini anladım.

Ren ve ben bunu resmileştirmiştik. Bu, etrafımızdakilerin olmamış gibi davranıp bitmesini bekleyebilecekleri bir kaçamak olmadığı anlamına geliyordu.

Bu, başa çıkmaları gereken bir şey olduğu anlamına geliyordu.

İki alfa erkek kardeşin küçük kız kardeşiydim. Benim bir erkek bulmam, onların normalde uğraşmak istemeyecekleri bir şey olacaktı.

Ren'in bir Zano olması işleri daha iyi hale getirmedi.

"Kaltaklık etmek istemem ama bu benim sorunum değil. Lee'nin sorunu" diye cevap verdim.

"Bu onun ve onun olan benimdir," diye karşılık verdi.

Başka bir konuşma tehlikeli bölgesine giriyordum. Bunu hissedebiliyordum.

Ben de bundan kaçınmak için taşındım.

"Indy, bebeğim, Ren'e bana kızgın olmandan endişelendiğimi söyledim. Sen gelmeden hemen önce kontrol etmek için beni aradı. Benim için endişeleniyordu ve bunu göstermekten çekinmedi. Çok tatlısın. Bu da Ren. Böyle şeyleri her zaman yapar, hatta seks arkadaşı olduğumuzu düşündüğüm zamanlarda bile. Onunla konuşmamız gereken şeyler olduğunu kabul ediyorum. Bir yıldır kapalı olduğum için bunu pek yapamadık. Bunu da yapacağız. Ve ailelerle, bu yolun kayalık olacağını anlıyorum. Demek istediğim, onun benimle nasıl olduğunu gördüklerinde," diye eğildim, "sana söz veriyorum, anlaşıyorlar." Arkama yaslandım ve sözümü şöyle bitirdim: "Bu konuda da arkamı kollarsan çok iyi olur."

"Seni Ren'le son gördüğümde ona bir yumruk atmıştın," diye hatırlattı bana.

Kahretsin.

"O yüzden," diye devam etti, "sanırım buna cevabımı onu seninle görene kadar ertelemem gerekiyor."

Bunu ona verebilirim.

Kesinlikle.

"Anlaştık," diye kabul ettim.

Başını salladı ama "Anlaştık" diye mırıldandı.

Biraz kahve içtim ve "Rock Chicks ile ne kadar boktan bir durumla karşı karşıyayım?" diye sordum.

"Onu parçalamak için bütün bir geceleri vardı, bu yüzden çoğunlukla yaktılar. Bunu atlatacaklardır," diye cevap verdi. "Tex yine de kendinden geçmiş durumda. Hiçbir şey patlamadan ya da kimse kaçırılmadan çılgına dönüyor. Yardımcı olmayı seviyor ve elinde kullanılmayan el bombaları ve göz yaşartıcı gazlar var. Onları kullanmasına gerek yok ama bunun mümkün olabileceği bir hayatı yaşamayı tercih ediyor."

Yanılmamıştı.

Devam etti.

"Duke sessizleşiyor, o yüzden dikkat edin. Sanırım incindi. Smithie de kızgın çünkü bir Zano'yla birlikte olursan seni asla dansa kaldıramayacağını biliyor. Ve sen onun son umuduydun."

Her ne kadar sık sık sorsa da, Smithie'nin beni kendisi için dans ettirmesinin hiçbir yolu yoktu, bu yüzden bu sonuncusu rahatlatıcıydı.

Özetledim. "Yani, fena değil. Duke hariç."

"Onunla bağlantı kurmak için zaman bulmalısın," diye tavsiyede bulundu.

Bunu yapabilirdim. Duke hayatımın demirbaşlarından biriydi, onun hayatımda olmadığı bir zamanı hatırlamıyordum. Ayrıca bana çok değer veriyordu, bunu gösteriyordu ve ben de bu iyiliğe (kendimce) karşılık veriyordum.

Başımı salladım ve "Kardeşim de gitmeme izin verdi, Fortnum's'a gitmeliyiz. Bahşiş kavanozu geçim kaynağım oldu."

Kaşları havaya kalktı. "Kovuldun mu?"

"Bu kadar uzun süre dayanabilmem bir mucizeydi."

Sözlü olarak aynı fikirde değildi, ama gülümsemesi onun için bunu yaptı. Sonra gülümsemesi soldu ve "İyi olacak mısın?" diye sordu. "Şu anda tüm eşyalarım bir taşıma çantasına sığar ve

Boş yerim olurdu. Yine de bir kızın ihtiyacı olan her şeye sahibim. Yani evet, iyi olacağım."

"Evet, yapacaksın," dedi yumuşak bir sesle.

İyi olmamın sebeplerinden biriydi, o yüzden bilmeli.

"Bu Fortnum's'a gitmem gerekmediği anlamına gelmiyor ama önce alışveriş merkezine uğramalıyız. İki parça kıyafetim var. Stok yapmalıyım ve sonra da yola çıkmalıyız."

Kalkıp kahvesini alırken tekrar başını salladı. Ben de aynısını yaparak onunla birlikte yukarı çıktım. Arabalarımızı oldukları yerde bıraktık ve Cherry Creek North'tan alışveriş merkezine doğru giden kaldırımda ilerledik.

Indy, "Biliyor musun, Roxie, Tod ve Stevie'yi alışveriş merkezine gönderip acil gardırobunla ilgilenirsen bu üçüyle aranı düzeltmek için uzun bir yol kat etmiş olursun," dedi.

Kaldırımda durdum ve ona döndüm. Çok haklıydı.

Ve ben bir Rock Chick'tim, bu da alışveriş yaptığım anlamına geliyordu. Ama uğraşmam gereken işler vardı ve yeni kotlar ve tişörtler almak ne kadar canımı sıkarsa da, zaman kaybı ihtiyacım olmayan bir dertti.

"Bunu ben neden düşünemedim?" diye sordum.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi sırtarak. "Belki de benim için endişelendiğin için dairen patladı ve kovuldun."

Ben de sırttım. "Ah evet. Bu biraz kafa yordu."

"Anlıyorum," diye cevap verdi geri dönerken.

Ama tam o sırada gözlerim bir vitrinde bir şeye takıldı ve yine durdum.

Sonra bakakaldım.

Sonra fısıldadım, "Lanet olsun." "Ne?" Indy sordu.

"Vay anasını," diye tekrarladım, cevap vermedim, hâlâ bakıyordum ve gözlerime inanamıyordum.

"Ne?" Indy de tekrarladı ama "Vay anasını" diye fısıldadığında gördüğünü biliyordum. Bir nanosaniye sonra da "Vay anasını!" diye bağırdı.

Hep birlikte mağazanın kapısına doğru koştuk ve sonra mağazanın içinden geçerek vitrine doğru koştuk.

Ve aramızda güneşin görüşümüzle oyun oynamasına neden olan bir pencere olmadan, karşılıklı bir güneş halüsinasyonu görmediğimizi kanıtlıyorlardı.

Dik bir vitrinde yığınlar halinde duran bu kitapların en tepesinde Yerel Yazarın Yeni Serisi yazan yıldız patlaması şeklinde bir tabela vardı.

Ve altında Denver silüetini, resimlerle dolu bir film şeridini ve (itiraf etmeliyim ki) harika bir yazı tipiyle beyaz başlığı içeren düzinelerce sıcak pembe kitap vardı:

Rock Chick.

TWELVE

Takım elbiselerden bahsetmiş miydiniz?

"AMAN TANRIM."

"Vay anasını."

"Buna inanamıyorum."

"Kahretsin. Bu gerçekten oldu mu?" "Bu pembe renk bomba gibi."

Rock Chicks kitaba tepki gösteriyordu.

Fortnum's'daydık ve Indy'nin mağazaya giderken benimle birlikte ön koltukta otururken histerik bir şekilde sipariş ettiği doğaçlama bir Rock Chick Powwow düzenliyorduk. Araba kullanamayacak kadar korkmuştu. Her neyse, araba kullanıp telefonla konuşmaya karşı katı bir kuralı vardı ve bunu çok yapıyordu.

Her zamanki gibi kimse Fortnum's'a gitmek için vakit kaybetmedi. Şimdi orada bir yığın pembe kitap vardı.

Cherry Creek, toplandığımız büyük camlı pencerenin önündeki oturma alanındaki alçak masanın üzerindeydi.

İyi haber şu ki, Indy ve Lee'nin kur yapmasının yayınlanmış (belki de) kurgusal bir hikayesi, Rock Chick olmayan faaliyetlerim hakkında gizli kaldığım ve Ren Zano ile bir yıl boyunca fuck-buddy ilişkisi sürdürdüğüm için ayrıntıları paylaşmadığım için bana bok atan birinin önüne geçti.

Kötü haber ise Indy ve Lee'nin kur yapma hikayesinin (belki de) kurgusal bir anlatımının yayınlanmış olmasıydı.

"Aman Tanrım," diye kıkırdadı Tod ve herkes ona baktığında kitabının açık olduğunu, gözlerini kitaba diktiğini ve yüzünde kocaman bir gülümseme olduğunu gördü. "Bunu hatırlıyorum. Çok komikti!" Gruba baktı. "Ve bu da fab ... siz las. Ben ünlüyüm!"

"Tod, bu muhteşem değil," diye tersledi

Indy. "Evet öyle," diye karşı çıktı Tod.

"Öyle değil," diye karşılık verdi Indy.

"Sen de ünlüsün," diye işaret etti Tod. "Ya da gazete yazılarında zaten ünlüsün ama bu kitapla daha da ünlü olacaksın."

"Daha ünlü olmak istemiyorum," diye karşılık verdi Indy.

Tod, Indy'ye sanki Tina Turner'ın 1971'de Beat Club'daki "Proud Mary" performansı için giydiği ışıltılı saçaklı tığ işi elbisenin zevksiz olduğunu ilan etmiş gibi baktı.

Sonra sesini yükselterek sordu: "Neden olmasın?"

Indy ona pembe bir kitap salladı ve bağırdı, "Tod! Bunun içinde mutfak tezgahı sahnesi var! Dünyanın mutfak tezgahı sahnesini bilmesine ihtiyacım yok."

"Bu hangi sayfa?" Shirleen bir kitabı çılgınca karıştırırken Sadie'ye mırıldandı.

"Bakıyorum," diye mırıldandı Sadie, aynı şeyi yaparak. "O sahne çok seksiydi," dedi Tod Indy'ye.

"Bu bir sahne değildi Tod," diye karşılık verdi Indy. "O benim hayatımdı!"

"Bu hikâyeyi duyduğumu hatırlıyorum," diye fısıldadı Roxie Ava'ya. "Tod haklı. Çok sıcaktı."

Daisy, "Kim bu Kristen Ashley denen adam?" diye sorarken içim sıkılarak Roxie'ye baktım.

"Tahminimce," dedi Tod dikkatini Indy'den ayırıp Daisy'ye bakarak, "bu uydurma bir isim. Bunu seçene tebrikler, harika bir aşk romanı ismi. Ama tamamen sahte. Kimsenin adı Kristen Ashley değil."

Stella, "Bu garip bir isim değil, Tod," diye belirtti.

"Adı aşk romanı yazarı olan kaç kişi tanıyorsun?" Tod Stella'ya sordu.

"Ava Barlow," diye yanıtladı

Stella. "Hmm," diye mırıldandı

Tod.

"India Savage. Allyson Nightingale. Roxanne Logan. Juliet Lawler. Sadie Townsend," diye devam etti Stella.

"Anlaşıldı," diye mırıldandı Tod.

Ama yarım kulakla dinliyordum.

Dikkatimin geri kalanı Fortnum's'daydı.

Tanıdığım pek çok yüz gördüm. Bunun nedeni Tex'in kahvesine saygı duyulmasıydı, dolayısıyla neredeyse herkes daha fazlası için geri geliyordu. Ayrıca Tod'un da belirttiği gibi gazete makaleleri sayesinde Fortnum's, Rock Chicks ve Hot Bunch Denver'da çoktan ünlenmişti.

Bu nedenle çok sayıda müdavimimiz vardı ve bu müdavimler her zaman bir kahve içmek için uğramazlardı. Fortnum's uzun süredir buradaydı. Gerçek bir hissi vardı. Bu his sizi kalmaya davet ediyordu. Hoş karşılandığınızı hissettiren bir his. Birçok kişi bu hisse kapılır ve takılırdı.

Bazen saatlerce.

O anda mekân tıklım tıklım değildi ama espresso tezgâhının önündeki oturma alanı doluydu ve kahve almak için sırada bekleyen insanlar vardı. Ve Indy'nin Duke, Tex, Jet ve benim dışımdaki diğer çalışanı Jane, bir kitabın hesabını bile tutuyordu.

Mutfak tezgahı hikayesi bu alanda birden fazla kez konuşulmuştu.

Açıkçası kitabı okumaya vaktim olmamıştı, bazı kısımlarına göz gezdirmiş olsam da, içinde yer alanların çoğunun bu alanda uzun uzadıya ve ayrıntılı olarak tartışıldığını söylemek yanlış olmazdı.

Ve kolayca duyulabilir.

Rock Chicks'in sessizlikle alakası yoktu. Yakınından bile geçmezdi. Bu da orada vakit geçiren herhangi bir müdavim olabileceği anlamına geliyordu.

Gazetelere kimin döktüğünü merak ederken bunu neden düşünmediğimi bilmiyordum.

Ama şimdi düşünüyordum.

Bir şey hatırladığımda içim daha da sıkıştı.

Indy'nin Draması sırasında Lee, Fortnum'a böcekler ve kameralar yerleştirmişti. Bunlar Lee'nin LoDo'daki ofisinde bulunan gözetleme odasına bağlıydı. Indy'nin dramından sonra onları çıkarmadı. Çünkü Lee'nin gözetleme odasında 7/24 adam vardı ve bu yayınlar çocuklar için komik bir rahatlama sağlıyordu.

Ve Brody Dunne her şeyi hackleyebilen tek bilgisayar dehası değildi.

Birisi o yayınları hacklemiş olabilir.

Şu anda biri bizi izliyor olabilir.

Sandalyemden fırladım, arka cebimden telefonumu çıkardım ve kapıya yöneldim.

"Nereye gidiyorsun?" Tex gürledi.

"Bir telefon görüşmesi yapmam lazım," diye bağırdım.

"Kaldırım, kadın. Gözüm hep üzerinde!" Tex gürlemeye devam etti.

Bir elimi kaldırdım ve başım eğik, telefon havada onayımı salladım. Kapıyı iterek açtım ve kaldırımda durdum, ama Brody'yi arayıp hacklenip hacklenmediğini kontrol etmesini söyleyemeden telefon çaldı ve ekranda Ren'in aradığını gördüm.

Kulağıma götürdüm ama "hey" demedim çünkü kulağıma götürdüğümde Ren konuşuyordu.

Benimle konuşmuyordu ama kızgındı.

"Umurumda değil. Yap şunu. Şimdi yap."

Uh-oh.

"Ren, ne oldu?" Temkinli bir şekilde sordum. Dikkati bana yöneldi. "Ally?"

"Evet, tatlım. Bir sorun mu var?"

"Santo seni takip ediyordu," dedi garip bir şekilde. "Tamam," diye cevap verdim.

"Lucky'yi aradı, elini çekti ve şimdi masamda bu pembe lanet kitap var."

Hmm.

Indy kadar kızgın görünüyordu.

Mesele şu ki, Lee ile mutfak tezgahında seks yapması ve herkesin bunu okuması (belki) kızılacak bir şeydi.

Ama Ren neden kızgındı?

Ona duygularını açıklama fırsatı vermek için "Tamam" diye tekrarladım.

"Ve bu kaltağın bir web sitesi var," dedi bana. "Ne kaltağı?" diye sordum.

"Kristen Ashley."

Başımı kaldırdım ve Broadway'e göz kırptım.

"Ne?" Fısıldadım.
Kendini tekrar etmedi.
Onun yerine çok daha korkunç bir şey söyledi.
"Çok yakında," diye okuyor gibi konuştu. "Rock Chick Rescue, Eddie ve Jet'in hikâyesi."
Lanet olsun.
Ne yazık ki devam etti.
"Rock Chick Redemption, Hank ve Roxie'nin hikayesi."
Oh kahretsin!
Devam etti, "Sadede geleceğim bebeğim. Bu listenin sonuncusu Rock Chick Revolution, Ally ve Ren'in hikayesi." Siktir!
Tüylerim diken diken oldu ve "Bizim hikâyemiz h e n ü z yazılmadı" diye fısıldadım.
"Bebeğim, bizim hikâyemiz bir hikâye değil," diye kestirip attı Ren. Bu doğruydı.
"Hepsine sahipler mi?" diye sordum. "Her biri," diye yanıtladı.
"Bu hiç iyi değil Ren," dedim sessizce.
"Hayır, bebeğim. Bu hiç iyi değil. Gerçekten hiç iyi değil. Senin ve kızlarının bir yerlerden gözleri üzerinizde ve benim kadınının gözlerinin üzerinde olmasına ihtiyacım yok. Benim de gözlerin üzerimde olmasına ihtiyacım yok. Özellikle de şimdi."
Özellikle de şimdi.
Bununla ne demek istedi?
Sormak için ağzımı açtım ama o benden önce davrandı. "Kardeşin bu işte mi?" diye sordu.
"Hangisi?" Ben de sordum.
"Umurumda değil. Biri, diğeri, ama ikisi de daha iyi olur," diye yanıtladı.
"Şey, biraz meşguldük, bu yüzden bilginin aşağıya süzüldüğünden emin değilim. Yine de Fortnum's Lee'nin ofislerine bağlı, bu yüzden yakın zamanda Hot Bunch'ın gelmesini bekliyorum."
Ren sessizdi.
"Zano?" Ben seslendim.

"Orası kablolu mu?" diye sordu korkutucu ve yumuşak bir sesle. Oh be.

"Şey ..." Durakladım. "Evet."

"Ne zamandır kablolu?" Oh adamım!

"Indy'nin şeyinden beri."

"Sik beni" diye bağırdığında ahize ağzında değildi ama yine de duydum.

Bana geri döndü ve alaycı bir şekilde, "Sence bundan bahsetmek istemiş olabilir misin?" diye sordu.

"Zano, buraya neredeyse hiç gelmedin," diye belirttim.

"Senin kızların Ava'yla benim, senin, bizim, her şeyin bokunu konuşmadı mı sanıyorsun?" diye karşılık verdi.

Hmm.

Haklıydı.

Bir motor sesi duydum, o tarafa baktım ve Vance'in Harley'yle yaklaştığını gördüm.

Vance'i izledim (Vance çok izlenebilir biriydi) ama telefonda, "Brody'yi aramam gerek, ona ulaşip yayınların hacklenip hacklenmediğini öğrenmeliyim," dedim. Gözlerim Vance'in üzerindeydi ve özellikle de yüzündeki mutsuz ifadeyi görünce Ren'e, "Vance az önce geldi ve bunun rastgele bir ziyaret olmadığı hissine kapılıyorum. Brody'den sonra Lee ve Hank'i arayacağım ama sanırım çoktan işe koyuldular ve muhtemelen ikisi de bu tarafa doğru geliyor."

Ren bana "Ben de bu işin içindeyim," dedi. "Bu pisliğin kapatılması gerekiyor. Kardeşin Ally'yi görüyorsun, ona kaynağı benden önce bulması gerektiğini söylüyorsun. Benimle misin, bebeğim?"

İçimde öyle bir his vardı, ancak ayrıntıları öğrenmenin akıllıca olacağını düşündüm.

"Belki bunu bu akşam yemekte tartışabiliriz," diye önerdim.

Vance dükkândaydı ve benim gözlerim Broadway'e çevrilmişti, orada siyah bir Porsche'nin yaklaştığını gördüm.

Luke.

"Yemek yapacak havada değilim," diye cevap verdi Ren.
"Çin yemeği alacağım."

"Bu benim için uygun. Ama ben de alabilirim," diye teklif ettim. "Bu bana uyar," diye kabul etti Ren. "Neyi sevdiğimi biliyorsun."

Tuhaf hissediyordum, korkmuştum, içimi bir şeyler kemiriyordu ama yine de Ren'in onun Çin tercihini bildiğini söylemesi içimi ısıttı.

"Evet, neyi sevdiğini biliyorum tatlım," diye mırıldandım. "Gitmem gerek. Yapacak işlerim var," dedi Ren.

"Tamam, ama bilgin olsun, bugün kovuldum, o yüzden bu gece konuşmak için vaktimiz var."

Bu bana bir şey
kazandırmadı. Ben de
aradım, "Zano?"

"Kovuldun mu?" diye
sordu. "Evet."

"Brother's'tan mı?" diyerek daha fazla ayrıntı
istedi. "Indy beni kovmayacak," diye belirttim.

"Bebeğim, dairen az önce havaya uçtu," diye hatırlattı
bana. "Zano, bu unutacağım bir şey değil."

"Gözler üzerinizde. Yeni Meksikalı deliler peşinde.
Dağlardaki faaliyetlerinin sonuçlarını bilmiyoruz. Dairen
enkaz halinde. Ve sen bana işini kaybettiğini söylüyorsun,
bilgin olsun diye mi?"

"Bir tane daha yok değil ya," dedim ona. Ya da iki
tane.

"Kahretsin, seni sarsan bir şey var mı?" diye
sordu. "Pek değil," diye yanıtladım.

"Şu anda bununla ne yapacağımı bilmiyorum" demeden
önce bir süre sessizlik oldu.

"Hayran olmak mı?" Ben önerdim.
İşte o zaman sesi tatlılaştı.

"Bebeğim, ona hayranım. Ve bu yalan değil. Sende
sevdiğim pek çok şeyden biri de bu. Ama bu kendini zinde
tutman gerekmediği anlamına gelmiyor ve hiçbir şey seni
korkacak kadar zeki olmandan daha keskin tutamaz."

"Korkmadığımı söylemedim," dedim ona. "Sadece hiçbir şeyin beni sarsmadığını söyledim."

Ren, "Bu iki şey arasındaki farkın ne olduğunu Çince konuşurken öğreniriz," dedi ve uzun bir cümle olmasına rağmen sanki iç çekerek söylenmiş gibiydi. "Şimdi gitmem gerek."

"Tamam ama Çin yemeği yerken benimle ilgili sevdiğin diğer pek çok şeyi sayacağına dair söz vermeni istiyorum" dedim.

"Sadece iyiliğe karşılık verirsen," diye yanıtladı. Anında, nedenini sormayın, konuya girdim.

"Saçların. Gözleriniz. Genel olarak vücudunuz, bu arada. Yine de, eğer sıkıştırılırsam, anatominizin ilk onunu belirleyebilirim. Takım elbise giyme şekliniz. Aslında, bütünüyle giyinme şekliniz. Yemek pişirme şeklin. Bana yetecek kadar pişirdiğinden emin olman. Kahvaltıda patates kızartması yemen. Sesin normalde, ama daha çok tatlı olduğunda. Yatakta bana yaptığın şeyler. Geceliklerime değer vermen. Maksimum temasla uyuyor olman. Mükemmel hediyeler verme yeteneğin. Bana sadece bir tane verdin ama şimdiye kadar aldığım en mükemmel hediye idi. Benden uzunsun. Komik olduğumu düşünüyorsun. Sarsılmaz olmama hayranlık duyuyorsun. Aileni seviyorsun. Sert ve inatçı olduğumu söylüyorsun ve benim hakkımda böyle düşünmen hoşuma gidiyor. Dikkatini bana veriyorsun. Ve benden asla vazgeçmedin." Derin bir nefes aldım ve "Takım elbiselerden bahsetmiş miydin?" diye sordum.

Ren hiçbir şey söylemedi.

"Zano?"

Daha fazla bir şey yok.

Ona yeterince bilgi vermemiş olabilirim diye, "Bu kapsamlı bir liste değildi. Gitmek zorunda olduğunu söyledin. Bunlar sadece öne çıkanlardı."

"Kapa çeneni, bebeğim."

Ses tonu karşısında tüm vücudum hareketsiz kaldı. Daha önce hiç duymadığım bir sest. İçime işleyen bir sest ve

eğer tatlı sesiyle beni sıcak hissettirdiğini düşündüysem, bu ses tonu, bu kelimeleri söylerken bile kullanması, bana yeni bir tür sıcaklık verdi. Bir tür

İçinize yerleşen ve size bulunduğunuzu, güvende olduğunuzu ve sevildiğinizi hissettiren, bunların hiçbirini asla kaybetmeyeceğinizi bildiğiniz bir sıcaklık.

Hiçbir zaman.

Hayatının geri kalanı
için. "Ren," diye
fısıldadım.

"Fısıltılı bir Ren'i hak edecek ne yaptım bilmiyorum tatlım, ama bunu bana sonra da açıklayabilirsin. Eve gideceğin zaman beni ara, ben de işleri yoluna koymak için elimden geleni yaparım ve sen geldiğinde orada olurum."

"Tamam," diye cevap verdim, tam o sırada bir gölge güneşi kapattı ve başımı kaldırdığımda Hank'in orada dikilip bana kaşlarını çatarak baktığını gördüm.

Hot Bunch'ın bir başka mutsuz üyesi, ama benim alanımdaydı.

Kahretsin.

"Gitmem gerek," dedim

Ren'e. "Görüşürüz bebeğim."

"Güle güle, Zano."

Ren'in adını söylediğimde Hank'in çenesinin gerilmesini iyiye işaret olarak algılamadım.

Telefonumu cebime soktum ve kardeşimin gözlerini tuttum.

"Ne?" O bir şey söylemeyince ben sordum.

"Kaldırımda dikilmenin iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?"

Santo'nun bana baktığı ve bir elini ağzına götürüp kürdanla dişlerini karıştırdığı sokağın karşısını işaret ettim.

"Kahretsin, Zano kiralık katil ekibini peşine mi taktı?"

Hank sordu, Santo ve Lucky hakkında daha önce düşündüğüm şeyi ifade eden bir yüz ifadesiyle Santo'yu inceliyordu ve bu da onların aptal mı yoksa onları oynamakta çok mu zeki olduklarından tam olarak emin olamadığıydı.

"Görünüşe göre," diye cevap verdim.

Hank'in gözleri bana dikildi. "Kardeşine bir iyilik yapıp kışını içeri sokmaya ne dersin?"

"Sana bu iyiliği yapacağım, ama sadece sen istediğin için," diye cevap verdim cömertçe.

Hank gökyüzüne baktı.

Kapıya doğru
yürüdüm.

Hank'in parmakları beni durdurmak için pazuma dolandığında tam içeride yakalandım. Ama durmadan önce, sadece Vance ve Luke'un değil, Hector ve Marcus'un da partiye katıldığını gördüm.

Kimse mutlu görünmüyordu.

Tod ve Shirleen hariç. Görünüşe göre Roxie gülümsemeye çalışıyordu. Elimde profili olduğu için anlayamadım ama Ava elinin arkasından kıkırdıyor gibiydi.

"Yakında geleceklerini" bilselerdi ne düşünürlerdi merak ediyorum.

Kardeşim kulağıma "Babam aile toplantısı istiyor" dediğinde "Babam aile toplantısı istiyor."

Bu bir sürpriz değildi. Ren ve ben bunu resmileştirdiğimizde, babamın gecikeceğini düşünmemiştim.

Uzaklaştım ama çok uzaklaşmadım ve Hank'e "Onu arayacağım. Ayarla."

"Zano'yu orada istemeyecektir," dedi Hank bana. "Bu onun tercihi olmayabilir," diye belirttim.

"Ally, bunu istiyorsan akıllıca davranmalısın," diye uyardı.

"Hank," dedim eğilerek ve sessizce, "Bunu istiyorum ve hiçbir şeyde oynamak zorunda değilsin. Yatağında olmasını istediğin kadın için Lee'den daha çabuk onay istemezsin.

Ya da babamdan. Ve eğer bu benden beklenirse mutlu olmayacağım. Endişelerini anlıyorum. Tamamen anlıyorum.

Anlamadığım şey ise Ren'e bir şans vermeden karar vermen." "Bu adamı tanıyoruz Ally, ailesini tanıyoruz," Hank cevap verdi.

"Benimle nasıl olduğunu bilmiyorsunuz," diye karşılık verdim. "Ve hepiniz Darius ve Shirleen'i tanıyordunuz. Ve onlar karanlık tarafa geçtiklerinde, hiçbiriniz onlara sırtınızı dönmediniz. Derinlerde bir yerde, onların tam olarak kim olduklarını anladınız ve nasıl olmaları gerektiğini kabul ettiniz. Bundan hoşlanmadınız. Biliyorum, Hank. Özellikle de

Sen. Ama önemli insanları yargıladığınız için onlardan elinizi eteğinizi çekmediniz. Ren'i tanıyor olabilirsiniz ama onu tanımıyorsunuz ve sizden ve herkesten tek istediğim ona kendisini tanıması için bir şans vermeniz. Eğer bu bana uymazsa, öyle olsun. O zaman sizden onu sizden daha iyi tanıdığım ve onun önemli olduğunu bildiğim gerçeğine güvenmenizi isteyeceğim."

Hank, çenesini yukarı kaldırarak (maço bir alfa edasıyla) teslim olmadan önce bakışlarımı tuttu.

Sonra "Konuşacak daha çok şey var" dedi. "Var," diye kabul ettim.

"Endişeliyiz," dedi.

Yakında yasal olacak işimden bahsediyordu.

"Olmana gerek yok," diye ona güvence verdim.

"Ally-"

Daha da eğildim ve göz göze gelmek için ayak parmaklarımın üzerine kalktım (kardeşim cidden uzun boyluydu, sonra yine, ailemizdeki herkes öyleydi). "Hank, bebeğim, seni seviyorum, bunu biliyorsun. Endişelenmene de bayılıyorum. Çok şey anlatıyor. Ama bunu sonra konuşuruz. Tamam mı?"

Başka bir maço alfa çene pisliği, bu da tamam demekti. Tanrım.

Bu adamlar.

"Şimdi," diye devam ettim, bunun peşini bırakmaya karar verdim ve topuklarımın üzerinde geriye doğru sallandım.

"Bana Rosie'ye neler olduğunu anlat."

Bu bana yanağında kas sıçramasıyla tamamlanan sıkılmış bir çene verdi.

İyi değil.

"Hank?" Ben sordum.

Hank, "Mace Kevin'in evine vardığında Rosie k a ç m ı ş t ı , " diye paylaştı.

İçimin daraldığını

hissettim. Bir daha

olmaz.

"Benimle dalga geçiyorsun," diye tersledim.

"Hakkında arama emri çıkarttık ve Ally," diye yaklaştı, "dikkat çekmemeye çalış. New Mexico'yu da aradık. Bu

adamlar

onun eylemini istiyorlar, onlar iyi adamlar değil."

"Bir araya getirdim sayılır, kardeşim," diye cevap verdim.

Hank, "Hayır, demek istediğim bu adamlar sizin bildiğiniz pisliklerden değil," diye karşılık verdi.

"Belirsiz bir tehdit olan bir kadını ortadan kaldırmak için bir bombayı fünyeye bağlamak bana bunu zaten söyledi."

Hank başıyla onayladıktan sonra bana şu bilgiyi verdi: "Darius bu işle ilgileniyor. Senin yardımın olmadan bu işi yapmasına izin vereceksin. Sen diğer işlerle ilgilen."

Otoriter.

Gack.

Her yerimdeydi.

Ona seslenemeden önce bir hareket gördük ve dönüp taş suratlı Lee'nin yaklaşıp kapıyı çekerek açmasını izledik. Üzerindeki zil çaldı ve dikkatlerin bize çevrildiğini biliyordum ama gözlerimi Lee'den ayırmadım.

"İyi misin?" diye sordum. Diye sordum ve bakışlarını mağazada işaret ettiği yerden ayırdı ve doğru olup olmadığını görmek için dönmeden, bana bakmadan önce Indy'ye baktığını biliyordum.

"Sikeyim hayır."

Bu, yoruma hiç yer bırakmadı.

"O yüzden beni kızdıracak havamda değilim," diye devam etti ve "Daha fazla," diye bitirdi.

Ellerimi kaldırdım, avuç içlerim dışarıdaydı. "Dostum, ben sadece burada duruyorum."

Bana kaşlarını çattı. Sonra Hank'e baktı.

Sonra sinsice dükkana girdi.

Hank ve ben onu izledik ve sonra Hank'in dikkatini tekrar bana çektim.

"Sen ve Roxie'nin üçüncü cilt olduğunuzu biliyorsun."

"Biliyorum. Brody web sitesini buldu ve haber gönderdi."

"Yayınların hacklenmesini mi araştırıyor?" diye sordum.

"Konuştuğumuz gibi," diye yanıtladı Hank.

Onu inceledim. Mutlu görünmüyordu. Kardeşlerimin mutsuz olmasından hoşlanmadığım için ona doğru eğildim ve koluna çarptım.

omzumla ve yakın durarak.

"Biliyor musun," dedim usulca. "Tod'un tavrını benimsemek iyi bir fikir olabilir. O bunun çok komik olduğunu düşünüyor."

"Oraya gidebileceğimden emin değilim, tatlım," dedi Hank yumuşak bir sesle. Başımı salladım. Onunla birlikteydim.

"Aman Tanrım!" Tod bağırdı, Hank ve ben de ona doğru baktık. "Cherry ve Çin lokantası!" Bağırmaya devam etti, kitabı önünde açtı, yüzü mizahla aydınlanmıştı, dudakları gülümsüyordu ve gözleri Indy'deydi. "O geceki kıyafetin, kızım... muhteşemdi. Sıcak ve ekşi çorba ile kızarmış pilava bulanmış olması çok kötü."

Gözlerim gülümsemeyen Lee'ye kaydı. Sonra Tod'a ters ters bakan Indy'ye.

Ama aklım iki yıl önce Indy'nin Lee'nin eski sevgilisi Cherry ile girdiği Kızlar Gecesi'ne gitti.

Kıyafeti çok güzeldi (Indy'ninki, Cherry'ninki değil - Cherry'den nefret ederdim, yalancı, şirret bir kevaşeydi, gerçi neredeyse bir araba bombasıyla patlayacak olması biraz sertti - karma, tam bir şirret).

Indy'nin kıyafeti çorbaya bulandı. Güzel bir geceydi.

En iyisi.

Ya da Rock Chicks'te olduğu gibi, birçok en iyiden biri.

Ve şimdi tüm dünyanın okuması için sayfalara dökülmüştü.

Ve içimdeki küçük bir parçanın bunun o kadar da kötü bir şey olmadığını düşünmesine engel olamadım.

Çünkü mükemmel değildi, hiçbirisi. Ama bir peri masalıydı.

Ve insanların masallara inanmaya ihtiyacı vardı. Kusurlu olanlara bile.

Belki de özellikle kusurlu olanlar.

Ve her zaman inanmaları gerekiyordu.

THIRTEEN

Lotus, Kovboy Kız, Makas ve Köpek

Tabakları yemek masasına koydum ve çatal bıçak takımını ayarladım.

Ren'i on dakika önce aramış ve ona eve yemek getirmeye gittiğim yalanını söylemişim. Zaten onun evindeyken aradığım için bu bir yalandı.

Bunun küçük beyaz bir yalan olduğunu belirtmek önemli. Kendimi affettiğim bir yalan çünkü yapmam gereken her şeyi yapmak için zamana ihtiyacım vardı (hepsi için kendimi affetmediğimden değil). Yapmam gereken tek şey Pasquini'den aldığım şampanya ve çikolatalı mumları buzdolabına koymak, masayı hazırlamak, çiçek ve mum buketini yerleştirmek ve yine aldığım şampanya flütlerini yıkamaktı.

Her şeyin hazır olması için zaman ayarlamıştım ama yiyecekler soğuk olmayacaktı ve planıma uyması için işteki işleri bitirip eve zamanında gelmesini umuyordum.

Giymek için daha önce görmediği muhteşem bir elbisem ve topuklu ayakkabılarımın olmaması çok kötüydü. Ancak Rock Chick Powwow'dan ayrıldıktan sonra sadece akşam yemeği planlarımla ilgilenecek kadar zamanım vardı ve alışveriş yapmak için yeterli zamanım yoktu.

İyi haber şu ki, Roxie, Tod ve Stevie'ye beni kıyafetlerle ve bir kızın var olması için gereken diğer eşyalarla donatma görevini vermişim ve hepsi de bu işin üzerindeydi. Bu yüzden yarın iki kot pantolondan çok daha fazlasına sahip olacağımdan şüpheleniyordum.

Kötü haber şu ki, sigorta şirketim bana çek gönderme süreciyle ilgileniyor olsa da, ev sahibimi aradığımda beni kiracı olarak tutmak istemediğini söyledi.

Bunu şöyle ifade etti: "Ally, sevgilim, kiranı zamanında ödüyorsun. Bir sürü ziyaretçin var ama sessizsin." (Bu arada, bu sadece kısmen doğrudu ve bana şunu gösterdi

rock 'n' roll çaldığımda hiçbir komşumun şikâyet etmemesi). "Ve arkadaşlarımla ilgili o şeyler gazetelere çıktığında, itiraf etmeliyim ki bunun olmasını bekliyordum. Ama söylemeliyim ki, bu kadar kötü olmasını beklemiyordum."

Buna itiraz edemezdim. Çok sayıda adam kaçırma olayı olmuştu ve şok tabancası kullanımı duyulmamış bir şey değildi, ama sadece Stella ve ben pedlerimizin havaya uçtuğunu paylaşıyorduk.

"Diğer kiracılarımla güvenliği için, belki kira kontratınızdan çıkmanızı sağlayacak düzenlemeler yapabiliriz," diye devam etti. "Depozitonun tamamı geri verilir ve kiralanacak bir daire olmadığı için bu ayın kirasını ödemek zorunda kalmazsınız."

Bunu şu anlama çevirdim: Kira kontratından çıkmaya izin vermem iyi bir fikir olabilir, böylece bir pislik gibi davranıp seni tahliye etmek zorunda kalmam.

Söylemeliyim ki, normalde pisliklerin pislik olmasından hoşlanmazdım (kim hoşlanırdı?). Öyle olmamaya çalışan birini öyle olmaya zorlamak benim işim değildi. Bu yüzden binayı boşaltmayı kabul ettim. Mecazi anlamda tabii ki, çünkü şu anda boşaltılacak bir bina yoktu ve benim de gerçekten boşaltılacak bir eşyam yoktu.

Ama bu berbattı. Daireme duygusal olarak bağlı olduğumu söyleyemezdim ama şu anda bir daire aramaya da ihtiyacım yoktu. Yapacak tonlarca başka işim vardı.

Onun mantığına da karşı çıkamazdım. New Mexico'dan gelen meçhul serseri biraz daha hevesli olsaydı, zaten kötü olan bir şey çok daha kötüye gidebilirdi ve bunun vicdanımı rahatsız etmesine ya da konuyu zorlayıp başkasının vicdanına yüklemesine ihtiyacım yoktu.

Belki kiralamak için bir ev ararım. Arazisi olan bir tane. On dönüm gibi. On dönümde Tex bir sürü bubi tuzağı kurabilir.

Bu nedenle Ren'le Çin yemeği dışında güzel bir akşam yemeği planlıyordum, çünkü aynı gün hem kovulduğum hem de evsiz kaldığım için Ren'le güzel bir akşam yemeğine ihtiyacım vardı. Daha önceki telefon konuşmamızdan anladığım kadarıyla

güzel bir akşam yemeğine ihtiyacı vardı. Ayrıca yemek masasının üzerindeki mührü özel bir şey yaparak kırmak istedim.

Ama daha çok özel bir şey yapmak istiyordum. İlk resmi randevumuzu henüz yapmamıştık ve o da bu gece bunun için havasında değildi ama bu kutlama yapamayacağımız anlamına gelmiyordu.

Bizi neredeyse mahvediyordum ve bunu telafi etmem gerekiyordu.

Çok tatlıydı. Benden vazgeçmeyerek bunu geri alacağını bilmesi gerekiyordu.

Ve eğer onu tatlılığımla terbiye edersem, resmi olarak özel dedektif olacağım haberini İtalyan Amerikalı öfkeli aklını (çok fazla) kaybetmeden alabilirdi.

Ön kapıda birinin olduğunu duydum ve mumları yakabilmek için masanın üzerindeki çakmağı hızla kaptım. Alevi fitile doğrulttum ve sol tarafa baktım.

Ren içeri giriyordu, gözleri üzerimdeydi, takım elbise ceketini silkiyordu.

Mm.

Yum.

Çakmağı söndürdüm ve Ren'in içeri girmediğini, gözlerini bana diktiğini, ceketini silktiğini fark edince doğruldum.

Ceketini silkerek içeri girdi, gözleri üzerimdeydi.

Ceketini çıkardı, gözlerini benden ayırmadan yanından geçtiği bir sandalyeye fırlattı ve sinsice dolaşmaya devam etti.

Çakmağı bıraktım, ona döndüm ve yürüyüşünde en ufak bir yavaşlama olmadığı için geri geri gitmeye başladım.

"Zano, ne-?"

Ben geri çekilmeye devam ettim, o gelmeye devam etti ve yemek masasının altındaki halıya takılıp düştüğümde konuşmayı bıraktım.

İleri atıldı ve tökezlemem düşmeye dönüşmeden beni belimden yakaladı ama sırtım duvara çarpana ve Ren bana çarpana kadar hareket etmeyi bırakmadı.

Parmaklarını saçlarımin arasına soktu, onları yumrukladı ve başımı bir yöne eğdi, kolu belime dolandı, başı eğildi ve ağzı sertçe ağzıma indi.

Sonra beni öptü, ıslak, derin, uzun ve sert.

İç bacaklarım titredi, mutlu yerim sevindi ve parmaklarımı saçlarında gezdirip onu kendime çekebilmek için iki elimi de kaldırdım.

Biraz zaman aldı ama sonunda (ne yazık ki) ağzını benimkinden ayırdı ve ben nefessiz bir şekilde onun ateşli gözlerine baktım.

"Bu ne içindi?" Kısık bir sesle sordum, çünkü zorlukla nefes alabildiğim için daha yüksek sesle konuşmama imkân yoktu.

"Çünkü beni sevmenin tüm nedenlerini çok seviyorum. Ama daha çok, bunu hiç tereddüt etmeden, tamamen gerçek bir şekilde ortaya koymayı ve bunun için beni zorlamamayı seviyorum."

İçim, öpücüğünün yarattığı sıcaklıkla hiçbir ilgisi olmayan bir şekilde ısınırken, bunu tekrar ve sık sık yapmak için aklıma bir not aldım.

"Bu iyiliği devam ettirmek için, şimdi sana anatominin ilk onunu vermemi ister misin?" Ben teklif ettim.

Gülümsedi, ama bunu vücudunu benimkine bastırırken yaptı (ve bu arada, bir numaram da dahil olmak üzere neredeyse tüm üst onların bana sıkıca bastırıldığı anlamına geliyordu). Ve sırtım duvara dönük olduğu için, bu onu derinden hissettiğim anlamına geliyordu.

Bu hissi sevdim.

Yine de, her zaman vardı.

"Bunu çıplak olduğumuzda yaparız," diye cevap verdi.

"Kulağa bir plan gibi geliyor," diye mırıldandım.

Gülümsemesi daha da büyüdü ve benim mutlu yerim daha da mutlu oldu. Başını eğdi, dudaklarını çeneme dokundurdu ve bizi duvardan çekip döndü.

Masaya doğru yöneldi ve olduğu yerde durdu. "Tanrım," diye fısıldadı.

Görünüşe göre, daha önce söylediklerimi takdir ettiğini göstermek için çok heyecanlanmıştı ve akşam için yaptığım hazırlıkları fark etmemişti.

"Bebeğim, ne-?" diye başladı, çenesini eğerek bana baktı.

"Dün gece sana özel olduğunu gösterebileceğim tek gece miydi?" diye sormak için sözünü kestim.

Tek kelime etmedi. Sadece bana baktı, kolu belimdeydi, vücudu kıpırdamıyordu.

"Zano?" Ben seslendim.

"Buna bayıldım. Bu çok güzel," dedi tatlı sesiyle. "Ve beni dinle tatlım, ne yaptığını anlıyorum ama bilmeni isterim ki telafi edecek hiçbir şeyin yok. Bana kendini verdin ve ihtiyacım olan tek özel şey bu."

Tanrım!

Ciddi misin?

Bu adam gerçek değildi.

Hem seviyordum hem de beni çözüyordu. Mesele şu ki, çözülme fikri umurumda değildi ve bu beni korkutuyordu.

Bunu Ren'e iletmek için ona doğru kıvrıldım ve yüzümü göğsüne gömdüm.

Eli yukarı geldi ve boynumun arkasına dolandı.

Daha tatlı.

Beceremedim.

Gömleğine "Bir kavga çıkarmam lazım" dedim.

Vücudu hafifçe sarsıldı ve "Ne?" diye sorarken sesinde bir mizah damarı vardı.

Ona bakmak için başımı geriye attım.

"Ben Ally. Ben romantizm, mum ışığı, çiçekler, şampanya, tatlılık ve her şeyi ifade eden yumuşak sözler seven bir kız değilim. Kavga etmeliyiz. Bu beni korkutuyor. Ve her neyse, sen bir alfasın. Çiçekleri ve mum ışığını fark etmemen gerekiyor. Ve hiçbir alfa kabadayı asabi, doğru zamanda doğru şeyi söyleyip bunu tekrar tekrar yapabilecek kapasiteye sahip değildir. Ben biliyorum. Bir süredir onları iş başında görüyorum.

Babamı ve Indy'nin babası Tom'u da sayarsak, hayatım boyunca bir eğitim aldığımı söyleyebilirim."

"Belki de senin kızlar her şeyi paylaşmıyordur," diye önerdi. Belli ki Rock'a kulak misafiri olmamıştı.

Kızlar çene çalıyor.

Bu bilgi beni korkutabileceği için cevap vermemeye karar verdim.

Onu.

"Bundan sonra görmezden gelmek için elimden geleni yapacağım," diye teklif etti. "Minnettarım," diye mırıldandım.

Sırıttı, dudaklarını dudaklarıma değdirmek için başını eğdi, sonra beni bıraktı ve "Ben şampanyayı getireyim, sen de yemeği getir" dedi.

Bu kabul edilebilir bir düzenleme olduğu için ben de buna uydum.

Şampanyayı aldı. Beni aceleye getirdiğinde yakamadığım mumu yakmak için masaya gittim. Sonra yiyecekleri yerleştirdim. Ren buz dolu bir şampanya kovanı ve açık bir şişe koydu. İkimiz de otururken kadehimi bana uzattı.

Şampanya kovanına baktım.

"Bebeğim," diye seslendi ve gözlerim ona kaydı.

"Şampanya kovanız var," dedim, çünkü kovayı buzla doldurup masanın üzerine koyan oydu.

Başını yana eğdi. "Evet."

"Bununla ne yapacağımdan emin değilim," diye paylaştım.

"Ve neden onunla bir şey yapmak zorunda olduğunuzdan emin değilim," diye karşılık verdi.

"Um . . . Annem ve babam dışında şampanya kovanı olan birini tanıdığımı sanmıyorum, onlar da otuz dokuz yıl önce düğün hediyesi olarak almışlardı."

"Bu da annemle babamın otuz sekiz yıl önceki düğünlerinde aldıkları kovanın bu olduğunu gösteriyor."

"Oh," diye mırıldandım. Başımı yana eğdim ve temkinli bir şekilde devam ettim, "Neden sende?"

Şampanyasından bir yudum aldı, kadehini bir kenara bıraktı ve çatalını eline aldı. Bütün bunları bana bakmadan yaptı.

Ren ile her türlü garipti. Açık konuşurdu ve göz temasını çok severdi.

Ve tüm bunları, "Annem hiçbir şeyi bırakamazdı ama kurtulmak zorundaydı. Yıllarca bekletti, çocukları için sakladı ve biz evden ayrıldığımızda paylaştırdı. Şimdiye kadar hiç ihtiyaç duymadığım bir şampanya kovam vardı ve onu boşaltmak zorunda olduğu için itiraz etmedim. Yaptığım şey, fikrini değiştirip geri isterse diye saklamak oldu."

Brother'ın bira ve burbonu sırasında babası öldüğünde annesinin başa çıkamadığını söylediğini hatırladım ve daha fazlasını öğrenmek için meraklandım. Özellikle de Ren'in neden bana bakmadan bu basit gibi görünen ama üzücü bilgiyi aktardığını.

Ama şu anda bunu irdelemenin zamanı olmadığını hissettim. Ben de sadece "Tamam." dedim.

Çatalını tabağına bıraktı, flütüne geri döndü ve bana doğru uzattı. "Tost, bebeğim."

Lanet olsun.

Kadeh kaldırmak her anlama gelebilir ve bu her şey benim felaketimin daha fazlasını içerebilir.

Hazırlanıp hazırlanmayacağımı anlamak için "İçimi ısıtacak bir şey söyleyecek misin?" diye sordum.

Güzel espresso gözleri parladı, dudakları kıvrıldı ve "İçini ısıtıyor muyum?" diye sordu.

Sanki bunu onaylamama ihtiyacı varmış gibi. Cevap olarak ona bir bakış attım.

Bana sırtıttı.

"Pekâlâ, bu nasıl?" diye başladı flütünü yarım santim kaldırarak. "İlk onuma. Gözler. Göt. Am. Saç. Memeler. Dudaklar. Boyun. Bacaklar. Dizlerinizin arkası. Ayak bilekleri. Bu sırayla."

Kaşlarım havaya kalktı çünkü şok olmuştum. "Kıçım mutlu yerimden önce mi geliyor?"

Bunun üzerine, güzel espresso gözleri gerçekten dans ediyordu
(şaka değil), vücudu titriyordu ve sözleri gürliyordu

"Mutlu olduğun yer?" diye sorduğunda kahkahalarla güldüm. "Dostum, tamamen mutluyum."

Uçtu ve bir kahkaha patlattı.

İzledim, gösterinin tadını çıkardım ve bittiğinde kadehimi kaldırıp "İlk onunuza" dedim.

Şingirdadık. İçtik. Ama kadehlerimizi bir kenara bırakmadan önce Ren'in eli yılan gibi uzandı, boynumun arkasından tuttu ve sert, kapalı ağızlı bir öpücük için beni kendine çekti.

İşini bitirdiğinde dikkatini yemeğine verdi ve ben de yemek masasını gerçekten sevdiğimi düşünerek onu takip ettim.

"Pekâlâ, kötü olanı aradan çıkaralım." dediğinde bir ısırik almıştım. Güncelle."

Bir parça kung pao karidesi çatalladım ve ona istediğini bildiğim şeyi verdim; bu, alışveriş yaparken yaptığım çeşitli telefon görüşmelerinden edindiğim bilgilerdi.

Çok fazla olmasa da.

"Hack yok. Brody bunun olabileceğinin söylenmesinden bile rahatsız oldu. Ama olmadı. Yazarın web sitesi Wyoming'de bir yerde var olmayan bir adrese kayıtlı. Kayıtlı olduğu isim yazarın ismi değil, ama aynı zamanda var olmayan bir kişi."

"Çıkmaz sokak," diye mırıldandı Ren, sesi hoşnutsuz geliyordu. "Üzgünüm tatlım," diye mırıldandım. Gözleri benimkilere takıldı

O da başıyla onayladı. "Ağı genişletiyorlar," diye onu temin ettim.

Dikkatini tekrar tabağına verirken tekrar başını salladı.

Bir ısırik aldım, yutkundum ve "Bugün biraz daha kötü haberim var" diyerek şu anki kötüyü aradan çıkarma tamamıza devam ettim.

Gözleri bana geldi ve ciddi, şaka değil, bir yıl boyunca hiçbir şey yapmadan o gözlere bakabilirdim ve tamamen havalı olurdum.

Belki iki yıl. Ya da

üç.

Ben bir şey söylemeyince "Ne?" diye sordu.

Gözlerine odaklanmayı bıraktım ve ona odaklandım.

"Kontrol etmek için ev sahibimi aradım. Kira kontratımı feshedecekmiş, bu da beni tahliye edeceğini söylemenin kibar bir yolu."

Birlikte olmanın verdiği rahatlık, öfkesi odaya ağır bir yük gibi çöktüğünde dağıldı ve sırtımın dikleştiğini hissettim.

"Bir daha söyle," diye emretti.

"Sorun değil, Ren. Bir süre burada kalmam senin için sorun değilse, yeni bir yer bulurum."

"Hayır, Ally, hiç de iyi değil. Sahip olduğun her şey senin sorumluluğunda olmayan bir patlamada kül oldu. Bunun seninle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey New Mexico'da iki yıldır görmediğin esrar bağımlısı bir moronla ilgiliydi. O adamın geri zekalı olmasının bedelini daha fazla ödemen doğru değil. Çok kısa bir süre içinde çok fazla darbeye tahammül ettiniz. Ev sahibiniz bir tane daha indirmeyecek."

Şampanyasına uzandı, biraz geri attı ve kadehi masaya koyarken alfa badass ifadesini bitirdi.

"Onunla konuşacağım. Onlar hasarı onarana kadar burada kalabilirsin."

"Ren, kira kontratından çıkmaya razıyım."

Bakışlarını tekrar bana çevirdi. "Bu durumdan hoşnut değilim. Bir şey söyleyeceğim."

"Ama-"

"Ally, hayır."

Daha fazlasını söylemesini bekledim.

Ama görünüşe göre "Ally, hayır" demenin bu işin sonu olduğunu anlamıştı ve ben bunu biliyordum çünkü yemeye devam etti.

Derin bir nefes aldım. Sonra biraz daha karides yedim. Sonra bir yudum şampanya içtim. Ondan sonra bir derin nefes daha aldım.

Hayır.

Hiçbiri işe yaramadı. Yaramadı. hissetmek Sakin ol.
I keçe çene çalmak,
ukalalık yapmak ve büyük bir noktaya değinmek gibi.

Ancak, ateşli erkeğimle özel bir akşam yemeği sırasında bu benim için açık bir seçenek değildi.

Bu yüzden gözlerimi Ren'e çevirdim ve sohbet etmek yerine kavga etme alışkanlığımızı kırmak için elimden gelen her şeyi yaptım.

Yani sakın görünmeye çalışarak şöyle dedim: "Beni korumak ve arkamda durmak istemen hem havalı hem de ateşli bir şey. Ama şunu açıkça belirtmek isterim ki tatlım, hayatımla ilgili kararları benimle tartışmadan alamazsın ve uygulayamazsın. Ve açık konuşmak gerekirse, tartışmak sana karşı bir nezaketimdir. Benim hayatım benim hayatımdır ve sonuçta kararları ben veririm."

Ben konuşurken kafasını bana çevirmişti ve ben de ifademdeki "tatlım" kelimesini düşürdüğüm için kendimden memnun hissediyordum, bunun ifadeyi yumuşattığını düşünüyordum.

"Senin hayatın senin hayatın değil" diye cevap verdi ve ben birçok şey bekliyordum, özellikle de Asshole'da bir şeyler söylemesini ya da beni reddetmesini.

Bunu beklemiyordum.

Ben de anlamadım.

"Anlamıyorum," dedim

ona.

Başını salladı ve "Fikrimi değiştirdim. Ev sahibinizle konuşmayacağım."

Bu daha iyiydi.

Şaşırtıcı. Şaşırtıcı derecede kolay. Ama daha iyi.

Belki o da birbirlerine bağırma alışkanlıklarını kırmak istemiştir.

"Teşekkürler tatlım," dedim usulca.

"Çünkü benim yanıma taşınyorsun."

Gözlerimi kırptım.

"Ne?"

Çatalını bırakıp tamamen bana döndü ve bunun iyi bir şeye işaret ettiğinden şüphelenmedim.

Haklı olduğum kanıtlanacaktı.

"Ally, senin hayatın senin hayatın değil. Birbirimizi seviyoruz ve kaçırdıysan söyleyeyim, bu birbirimize bağlandığımız anlamına geliyor.

diğer. Yani senin hayatın ve onu nasıl yönettiğın beni etkiliyor. Yani evet, bazı şeyleri tartışıyoruz. Ama beni, başka bir deyişle senin hayatını etkileyen konularda aynı fikirde olmadığımız kararlar almıyorsun. Ayrıca benim seni koruma ihtiyacımı da göz önünde bulundurmalısın. Bu ihtiyacımın yeni bir şey olmadığını biliyorum. Beni seçtin, bunun için imza attın. Ama bunların hepsi tartışmalı. Bir süre kalacağına karar verdik bile. Dün her şeyini kaybettin. Bugün, geri dönemeyeceğini öğrendin. Koşullar tarafından köşeye sıkıştırılmışken, düşününce, her şeyin bir nedeni vardır ve kötü şeyler bile iyi şeylere yol açar. Ve özellikle bu iyi şey, üzerinde anlaştığımız düzenlemeyi kalıcı hale getirmemek için hiçbir neden olmamasıdır."

"Zano, bunu kalıcı hale getirmek oda arkadaşlığımıza kıyasla büyük bir adım."

"Bebeğim," sesi (ve yüz ifadesi, ekleyeceğim - çifte nazarlık) tatlılaştı, "asla sadece oda arkadaşı olacağımız bir zaman yok."

Gözlerim kısıldı, söylediklerini beğenmediğim için değil (çok).

Daraldılar çünkü istediğini elde etmek için tatlıyı açtığından şüphelenmeye başlamıştım. Aylardır bunu fark etmemiştim çünkü genellikle o tatlıya başladığında biz birbirimize bağınyorduk.

Artık her şey netleşmeye başlamıştı.

"Belki de üzerinde anlaştığımız düzenlemeyi kalıcı hale getirmemek için kesinlikle bazı nedenler olduğunu düşünüyorum" derken alaycı bir ifade kullanmamaya çalıştım.

Belirtmek gerekir ki, bunu söylememe rağmen, kalıcı hale getirmemek için tek bir neden bile düşünemedim.

Yine de sıkıştırılırsam bir şeyler uydururum.

Bana doğru eğildi. "Söyle bana, Sadie'nin olayından beri, çalışmadığın ya da gezip tozmadığın zamanlarda, ne zaman evindeydin ve ben yanında değildim?"

Uh-oh.

Mantıklı konuşuyordu.

"Gezip tozmak" kelimesini de pek sevmezdim.

Elbette, gezip dolaştığım söylenebilir. Ağım geniş değildi ama etrafta dolaştım.

Hala.

"Ve söyle bana," diye devam etti, "dairende, benimle değilken ya da burada değilken ne zaman hiç boş vaktin oldu? . ." Demek istediğini anlatmak için durakladı. Sonra da noktayı koydu. "Benimle mi?"

Daha

mantıklı.

Gack!

"Bebeğim, biz zaten birlikte yaşıyoruz ve bunu sekiz aydır yapıyoruz. Sadece kıyafetlerimiz farklı dolaplardaydı," diye bitirdi.

Tanrım, biz kesinlikle seks arkadaşı değildik. Ren'in bunu eğlenceli bulmasına şaşmamalı.

Bu düşünce ve sözleri yüzünden ona ters ters bakmaya devam ettim, çünkü haklıydı ve bu berbat bir şeydi.

Ama bunu yaparken içimden bir şey çalındı.

Bu da Lee'nin olayının başladığı gün Indy'yi onun yanına taşımasıydı. Ondan sonra hiç ayrılmadılar.

Ve şimdi evliydim.

Jet yaklaşık bir hafta boyunca Eddie'yle aralarına biraz mesafe koymayı başarmıştı. Sonra onu eve taşıdı ve bir daha hiç gitmedi.

Artık evliydim ve kız hamileydi.

Roxie, Jules, Ava, Stella ve Sadie'de de hemen hemen aynı şey oldu.

"Hemen hemen aynı şey" derken, neredeyse aynı şeyi kastetmişim.

Aynen öyle.

Vay anasını.

Ben Rock Chick değildim. Ben bir Rock Chick'tim!

Bunun anlamı .

. . Bunun

anlamı . . .

Bu Ren ve benim evleneceğımız anlamına geliyordu!

Vay anasını!

Hiperventilasyonla savaştım ve bunu şampanyayı geri çekerek yaptım.

Bu aptalca bir hareketti çünkü bir kez yaptıktan sonra boğulmaya başladım.

"Ally? Bebeğim?" Ren seslendi, hareket ettiğini gördüm ve sonra bana doğru eğildi, eliyle sırtımı ovuyordu. "İyi misin?"

Oksijeni içime çektim, ona bakmak için boynumu büktüm ve "Evleniyoruz" dedim.

Çenesi geri çekildi ve kaşları havaya kalktı. "Şimdi mi?"

"Şimdi olmaz!" Sandalyemde geriye doğru düşerek ağladım. Ayağa kalkmak için doğruldu, ama gözlerimi ona dikebilmek için başımı geriye eğdim. "Onun olayı sırasında Indy ve Lee birlikte yaşamaya başladılar. Jet ve Eddie de aynı şekilde. Roxie ve Hank. Jules ve Vance. Ne demek istediğimi anladınız. Şimdi hepsi evli. Ava ve Luke hafta sonu evleniyorlar. Ve üç hafta önce Sadie parmağında bir pırlantayla Kızlar Gecesi'ne katıldı." Gövdemi ona doğru uzattım ve "Ren, sıçtık." dedim.

Bunun üzerine kaşları çatıldı.

"Evlenmek istemiyor musun?"

"Hayır," diye cevap verdim ve sinir krizi geçirmeye devam etmek için yüzündeki ifadeyi tamamen görmezden geldim. "Önümüzdeki beş yıl boyunca, biyolojik saatim artık görmezden gelemeyeceğim kadar yüksek sesle tıklamaya başlayana kadar bol miktarda hanky-panky yapmak istiyorum. Sonra da hamile kalmak için bol bol hanky-panky yapmak istiyorum. İkinci bölümden önce de evlenmek istiyorum."

Oturdu ama gözlerini benden ayırmadan, "Bu kötü bir plana benzemiyor," dedi.

"Öyle değil. Bu doğru bir plan."

"O zaman neden korkuyorsun?" diye sordu.

"Çünkü hiçbir şekilde köfte, Letterman ve misyoner kalıplarına girmeyeceğim ve pratik yaparsam bu bir olasılık."

"Ally, ne?" diye sormadan önce başını salladı.

"Köfteyi severim ama sıkıcıdır," diye açıkladım. "Parmesanlı tavuğu daha çok severim. Letterman harika ama o varken başka şeyler yapmayı tercih ederim. Ve misyoner pozisyonu lotus, kovboy kız, makas ve köpek pozisyonundan sonra en sevdiğim beşinci pozisyon."

Göz kırpma sırası Ren'deydi.

Sonra yine bir kahkaha patlattı.

Gülmesi bittiğinde, ama hâlâ kıkırdamaya devam ediyordu, sakince çatalını aldı ve susamlı tavuğu mızrakladıktan sonra tabağına doğru, "Demek taşınyorsun," dedi.

Kahretsin.

"Evet," diye cevap verdim, bir karides daha mızrakladım. "Bebeğim?" diye seslendi, ben de ona baktım.

Aman Tanrım.

Yüzündeki ifade yeni bir ifadeydi. O günkü ses tonuyla örtüşüyordu. O kadar güzeldi ki kalbim küt küt atmaya başladı ve düşünme yetimi kaybettim.

Ve konuşun (çoğunlukla).

"Asla köfte, Letterman ve misyoner yiyemeyeceğiz," dedi usulca.

"Tamam," diye cevap verdim nefes nefese.

"Ve eğer bu beş yıllık sikişme serüvenini iki ya da üçe indirebilirsen çok memnun olurum," diye devam etti.

"Tamam," diye tekrarlardım.

"Gerçi o iki yıllık sevişme süresince parmağında önce bir, sonra iki yüzüğüm olabilir."

Lanet olsun.

Ben bile, Ally, Rock Chick, bu içimi ısıtmadı.

Beni eritti.

"Tamam," diye nefes aldım ve gözleri ısındı.

"Sadece sana dört gözle bekleyeceğin bir şey vermek için, gerektiğinde sikişmeyi durduracağız, ama bana sağlıklı bebekler verdikten sonra mümkün olan en kısa sürede devam edeceğiz."

Aman Tanrım.

Gözlerimin ısındığını hissettim.

Ren ve ben evleniyorduk. Şimdi değil.
Ama sonunda.
Oh.
Tanrım.
"Beni gerçekten seviyorsun," diye fısıldadım.
"Bundan asla şüphe etme," diye fısıldadı.
"Bu nasıl oldu?" Fısıldamaya devam ettim.
"Bears'a olan bağlılığımı kabul ettin, sadece minimal bok dağıtıyorsun."
Tam bir yalancıydı.
Ama söyledikleri her şeyi anlatıyordu. Ve her şeyi ifade ediyordu.
Ben düştüğümde o da düşmeye başladı. Gözlerimi kapattım.
Parmaklarının arkasının çenemi süpürdüğünü hissettiğimde onları açtım.
"Senin için fazla bir şey gerekmiyor, değil mi?" Komik olmaya çalışarak sordum.
Bir gülümseme almadım.
Gözlerim kızardı ve bana baktı.
"Evet, öyle. Çok fazla zaman alıyor." Bu da her şeyi anlatıyordu.
Tanrım.
Durması gerekiyordu.
Ben ona bunu yapmasını söyleyemeden o yaptı.
Ve bunu, "Ve bu lanet olası şeylerin çoğu, senin ikide kovboy kızı ve dörtte köpek pozisyonu alan bir kadın olmanla ilgili." diyerek yaptı.
Gözleri fal taşı gibi açılmış, seksi bir erkeğe sıırılsıklam aşık bir kız olmaktan kurtuldum, gülmeye başladım ve "Yani sıralamalarımı onaylıyor musun?" diye sordum.
Dikkatini tekrar tabağına çevirerek, "Kovboy kız bir. Doggie iki. Misyoner üç. Lotus dört, ama yeterince yakınsın."

Gölmeye devam ettim ve bu arada Ren'in şampanyasından bir yudum almadan önce sırtışını izledim.

Gölmeyi bıraktım, kendi şampanyamı aldım ve bir yudum alıyordum ki Ren'in sesi -tatlı değil, her türlü seksi, "Üç, bir, iki" dediğinde tüm dikkatimi çeken türden.

Ona baktım. "Yine mi geldin?"

"Bu gece," diye yanıtladı. "Üç, bir, iki. Belki bir sırasında dört de yaparız, ama seni dizlerinin üzerinde bitireceğim."

Mutlu yerim kasıldı, göğüslerim şişti ve ağzım kurudu.

Şampanya şişesine uzanırken, "Yani, sen bana oral seks yaptıktan sonra," diye bitirdi.

İşte o zaman salyalarım akmaya başladı. Kapı çaldı.

Salyalarım akmayı bıraktı ve kapıya doğru bakarken nefes nefese kalmadığım şükrettim.

Ren peçetesini yere attı ve sandalyesini geriye iterek "Siktir" diye mırıldandı.

"Birini mi bekliyorsun?" O uzaklaşırken sordum.

"Benim evimde misin?" diye sordu.

"Evet," diye bariz olanı işaret ettim.

Kapıda, eli kapı kolundayken bana döndü ve "Evet" diye cevap verdi.

Bu ne anlama geliyor?

Onun evinde hiç misafirim olmamıştı.

Öte yandan, evime sık sık ziyaretçi gelirdi. Ren bunu biliyordu çünkü ziyaretçilerim olduğunda sık sık orada olurdu. Belli ki bunun devam etmesini bekliyordu ve bundan pek hoşlanmamış gibi görüldüğü için bu konuda bir şeyler yapmak için aklıma bir not aldım.

Akşam yemeğini ve Ren'in bana daha sonra vereceği pozisyonları tartışmayı böldüğünde, bundan da pek hoşlanmadığımı söylemeliyim.

Kapısının üstündeki çift sıra üç kare pencereden baktı. İç çekişini evin öbür ucundan duydum (iç çekışı o kadar büyüktü) ve kapıyı açtı.

Ren kapıda durduğu ve kapıyı tam olarak açmadığı için hiçbir şey göremiyordum ama derin, biraz tanıdık bir sesin "Ally Nightingale burada mı?" diye sorduğunu duydum.

Ren'in "Bu bilgiyi neden istediğini açıklamak ister misin?" şeklindeki cevabını duyduğumda Sandalyemi geriye ittim ve kendi peçetemi yere attım.

"Konuşmamız gerek," diye cevap verdi tanıdık ses.

Ren cevap verirken o tarafa doğru yürüdüm, "Ve sen onu burada arıyorsun, nasıl? Nasıl oluyor da burada onu arıyorsun?"

Ses, muhtemelen temkinli ve belki biraz da sinirli bir şekilde, temkinli bir hal almıştı, "Dostum, o senin ve dairesi bir kara delik. Onu başka nerede arayabilirim ki?"

Ren'in sırtına ulaştım ve elimi oraya koydum, ama sesin cevabının kabul edilebilir olduğu açıktı çünkü kapıyı açmak için geri çekiliyordu.

Sonra sesi nasıl tanıdığımı gördüm.

Jacob Decker. Jacob Decker da Chace Keaton'ın arkadaşıydı. Ve Chace Keaton da kız arkadaşım Faye'in belalı seksi erkeğiydi.

Dağlardaki kargaşa sırasında onunla kısa bir süre tanışmıştım. O kas yığının, gür siyah saçlarını ve zeki ela gözlerini gördüğümde, yoluna atabileceğim hiç Rock Hatunu kalmadığına hayıflanmıştım. Bir Rock Hatununu idare edebilecek bir adama benziyordu. Hatta ihtiyacı olan bir adama. Hayatı ne kadar berbat olursa o kadar iyiydi. Ve eğer bir tane kalmış olsaydı, onu elde etmek için kargaşaya neden olan ben olurum.

"Deck, selam," diye selamladım Ren'le birlikte geri çekilirken ve Jacob Decker içeri girerken.

Gözleri masaya, çiçeklere, yemeklere ve mum ışığına gitti, sonra Ren'le beni gözden geçirdi.

"Bölüyorum. Özür dilerim," diye mırıldandı.

Ren bir kolunu omuzlarımdan geçirip bizi evin içine soktu ve girişten çıkardı, Deck de onu takip etti.

Yapmadığı şey Deck'in özrünü kabul etmektir, ancak hepimizi içeri taşıması muhtemelen kelimelere ihtiyaç duymadı. Jacob Decker'ın maço alfa konuştuğundan şüpheleniyordum, bu yüzden muhtemelen alınmamıştı.

"Uzun sürmeyecek," diye güvence verdi Deck, oturma odasına yerleştığımızda ve gözleri üzerimdeyken. "Carnal'da temizlik yapıyorum," diye açıkladı.

Anlamadım.

"Pardon?" diye sordum.

"Carnal'daki durum. Ben temiz vuruş yapıyorum," Deck aynı şeyi daha fazla kelimeyle söyledi.

Bu yüzden hala anlamadım.

"O adamlar Chace'i diğer adamların elindeki pisliği almaya zorlamak için Faye'i gömdüler. Benim ekibim o toprağı aldı. Onu ters çevirdik. Toprak onlarda. Temizlemeye gerek yok."

"Bunu yaptın. Ayrıca o adamlardan ikisini yakalamaları için polislere yeterince bilgi verdin," diye yanıtladı Deck.

Bunu ben yaptım. Ya da Brody, Darius ve ben yaptık. Omuz silktim.

"Ne yapalım," dedim umursamazca. "Her neyse, diğerlerinin işi berbat etmemeleri için caydırıcı bir unsur. Her şey iyi olacak."

Deck'in yüzü korkutucu bir hal aldığında Ren yaklaştı ve kolu daha da sıkılaştı.

"Beni anlamıyorsun," dedi hırlayarak. "Hiçbir şey iyi değil. Oğlumun kadını diri diri gömüldü. Carnal'da bu durumda temizleniyorum."

Sonunda anladım.

O herifler Faye'i canlı canlı gömmekten kurtulamayacaklardı.

I oldu aşağı ile Bu. Şunlar bok kafalılar bu dağ gibi adam ne yaparsa yapsın hak etmişti.

Ve her neyse, bu izleme listemden bir şeyi işaretleyebileceğim anlamına geliyordu.

Maço alfa dilini bilmediğim için diğer maço alfalarla telepatik olarak, çenemi kaldırarak ya da hareketlerimle iletişim kuramıyordum, bu yüzden sözlü olarak anlaşmayı uygun buldum.

Bunu "Tamamdır" diye mırıldanarak yaptım.

"Bunu zamanında yapmama yardımcı olacak bir şeyiniz var mı?" diye sordu, "Bunu bana teslim ederseniz memnun olurum."

"Bizde ne varsa, yarın sizde de olacak," dedim ve ertesi gün yapılacaklar listeme Brody'yi aramayı ekledim.

Başını salladı, elini arka cebine attı, bir cüzdan çıkardı ve bana bir kart uzattı.

"E-posta," dedi.

Kartını arka cebime sokarken başımı sallama sırası bendeydi.

Deck Ren'e baktı. "Geri tepme yok."

Bunu Ren'e neden söylediğini bilmiyordum ama vajinam olduğu için söylediğinden şüpheleniyordum.

Sinirlenmemeye karar verdim ve bunu iki nedenden dolayı yaptım. Birincisi, sinir krizi geçirmek zaman alıyordu ve ben akşam yemeğini bitirmek, daha fazla şampanya içmek, çikolata mumumu yemek ve ardından Ren ile üç, bir, iki (ve belki de dört) yapmak istiyordum. İkincisi, Jacob Decker beni ikiye bölebilirdi ve görevini başarmak için ateşlenmiş görünüyordu, bu yüzden zamanını harcamanın akıllıca olduğunu düşünmedim, bu da onu sinirlendirebilirdi.

"Minnettarım," diye

mırıldandı Ren. Gözlerimi

devirmekle savaştım.

"Sizi yemeğe bırakayım," dedi Deck.

Bana başıyla selam verdi, Ren'e maço bir çene hareketi yaptı ve sonra kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

Ren gidip kilitleri çevirmeme izin verdi.

Bana tekrar sahip çıktı ve bizi masaya geri götürdü.

Şampanyamızı tazeledikten sonra, "Jacob Decker. Mensa'ya girmeye hak kazanmış. Mesleği belirsiz. İtibarı, uğraşılacak bir adam değil."

Ren'e baktım. "Onu kontrol ettin mi?"

"Faye Goodknight ve Chace Keaton'a yakın olan herkesi kontrol ettim."

Ren'e bakmaya devam ettim. "Bunu yapmak için ne zaman fırsatın oldu?"

"Keaton elimi sıkıp 'Tanıştığımıza memnun oldum, ben Chace Keaton' dedikten yaklaşık beş dakika sonra Dom'a kışını kaldırması için mesaj attığımda, ki bu sana saldırmamdan yaklaşık iki saniye önceydi."

Ren'e bakmaya devam ettim. "Tamam, bunu neden yaptın?"

"Çünkü o adam ve kadını için kışını radara aldın ve senin kışın benim kışım olduğu için hem proaktif olarak hem de geriye dönük olarak o kış koruyorum. Bunu, istemeden de olsa o kış tehdit etmeye karışabilecek herkes hakkında her türlü bilgiyi toplayarak yapıyorum." Tabağına döndü ve mırıldandı: "Yine de proaktif olmayı ya da hiç yapmamayı tercih ederim."

Bununla ne yapacağımı bilemedim.

Aslında sürpriz değildi. Tam olarak bir istila da değildi.

Ne yapacağıma karar veremedi Ren bir lokma yuttu ve konuşmaya devam etti.

"İyi bir şey var, sen benimlesin, tüm bu saçmalıklar sona erdi." Uh-oh.

Bardağına uzandı ama bir yudum almadan önce bana baktı ve şöyle dedi: "Decker'ın ziyareti de bu pisliğin kapatılacağı anlamına geliyor. Mesleği belirsiz olabilir ama ünü iş bitirici olduğunu da söylüyor." Bir yudum aldı, bardağını yerine koydu ve sözlerini şöyle bitirdi: "Nihayet bugün iyi bir şey oldu. Bu karmaşanın altına bir çizgi çekildi. Eğer devam eden başka bir işiniz varsa, Tucker ve Dunne ile birlikte çalışıp bu işi bitirirsiniz, sonra da gerçek bir iş bulup benim yanıma yerleşmekte özgürsünüz."

Oh adamım.

Çatalını eline aldı. "Uh . .

. Zano," diye seslendim.

"Evet, tatlım?" diye cevapladı tavuğunu.

Kahretsin.

Profiline, kare çenesine, dolgun dudaklarının çizgisine, kalın kirpiklerinin sivri uçlarına baktım. Sonra gözlerim yemeklere, şampanya kovasına, çiçeklere, mumlara kaydı.

Tüm bunları anladım ama kafam üç, bir, iki (dördün de dahil olabileceği) vaatleriyle ve o sabah kolyemi ağzına aldığımda hissettikleriyle doluydu.

Sonra ikimizin de bugün için yeterince yorulduğuna ve yarın Ren'e bulduğum "gerçek işi" açıklamak için daha iyi bir zaman olacağına karar verdim.

Biraz fıstık topladım ve "Hiçbir şey" diye mırıldandım.
Kahretsin!

FOURTEEN

Oynat'a bas

DARIUS bana baktı.

"Eee?" Ben sordum.

Ren'le Çin yemeği yedikten sonraki sabah Fortnum's'ın önünde kamyonetinde oturuyorduk (bu arada çikolatalı mumlardan sonra birin yanı sıra üç ve iki de olmak üzere dört tane yedik - bu çok doğruydu).

Darius'a gelecekteki kariyer yolumu söylemiştim.

Darius, "Eğitimli ve deneyimli ya da sokaklarda kazanılmış adamlar dışında görmediğim igüdüleriniz var," dedi.

Bu iyiydi.

"Hâlâ hoşuma gitmiyor," diye bitirdi.

Hmm.

"Desteğinizi alırsam çok anlamlı olur," dedim sessizce.

Başını salladı ama şöyle dedi: "Desteğim seninle Ally. Kimsenin seni bundan vazgeiremeyeceğini bilecek kadar seni tanıyorum ama mesele bu değil. Bunu defalarca gördüm, arkanı kolluyorum, her şeyini sıkı tutuyorsun. Ama kızların deli. Bundan hoşlanmamamın nedeni o kadınların işlerini sıkı tutmamaları."

"Onların bununla bir ilgisi olmayacak," diye onu temin ettim.

"Bu mucizeyi nasıl başaracaksın?" diye sordu.

"Indy'ye açıkladım, beni anlıyor. Onlar da anlayacak."

Başını tekrar salladı ve ileriye baktı. O da düşünceli görünüyordu. Ve son olarak, hiçbir şey söylemedi.

"Darius," diye seslendim ve başı tekrar bana döndü.

"Lisans almanız gerekiyor ve bunun için de iyi niyetli araştırma saatlerine ihtiyacınız var. Bunları elde etmenin yolu da Lee ile çalışmaktan geçiyor" dedi.

Ona göz kırptım, içimden komik ama kesinlikle kötü olmayan bir şey geçti.

Bu hissin ne olduğunu tam olarak anlayamadan konuşmaya devam etti.

"Ve kardeşinin seni kanatları altına almasına imkan yok. Seni kapatmanın bir yolunu bulmak için aylardır kışımın dibinde. Senin davaları kapatman, eğitilmiş olman, ateş etmen, kaçman ve bu işi ciddiye alman umurunda bile değil. Tehlikeleri biliyor ve seni bu işin yakınında istemiyor. Baban ve Hank de aynı fikirde."

"Belki onları ikna edebilirim," diye önerdim ama Darius'un yüz ifadesi dalgınlıktan şüpheye dönüşünce başka bir şey denedim. "Belki bir sonraki davamda Hot Bunch'tan biriyle çalışabilirim ve bu her kimse bana kefil olabilir."

"Davalarında Brody ve benimle çalışıyorsun ve bu işe yaramadı. Brody senin bir bok olmadığını düşünüyor, Ally. Ve bunu Lee ile paylaştı. Defalarca. Lee etkilenmedi."

Tamam, Brody ne kadar sinir bozucu olsa da Darius'un sözleriyle onu neden sevdiğimi hatırladım.

"O zaman ben de başka bir dedektifle çalışırım," diye teklif ettim. "Sylvie Bissenette," dedi Darius hemen.

Sylvie'yi tanıyordum. Onunla hiç tanışmamıştım ama kasabada iyi bir üne sahip bir özel dedektifti.

Ve bu fikir de iyi bir fikirdi. Belalı sürtükler Denver'ı ele geçiriyor.

Ben beğendim.

"Bir ortağı vardı," diye devam etti Darius. "Yeniden askere alındı, denizaşırı ülkelerde öldü. Yani biriyle çalışmaya alışkın. Ama Lee de ara sıra onunla sözleşme yapıyor, bu yüzden Lee'yle arasını bozacaksa seni işe almak istemeyebilir."

Tanrı

ım.

Lee.

Ne zaman arkamı dönsem Lee yoluma çıkıyordu. Ve o benim kardeşimdi. Onu seviyordum, ona saygı duyuyordum, ona hayrandım. Bunun üstesinden gelmek için bir yol bulmaya çalışmamam gerekiyordu.

"Bununla birlikte," diye devam etti Darius, "o da bu işin içinde bir hatun ve kolay olmadığını biliyor. Bu yüzden seninle çalışmaktan hoşlanmayabilir."

Bir ışık huzmesi.

"Ah, dostum," diye başladım. "Başka bir yolu daha var." "Öyle mi?" diye sordu.

"İşin içindesin, bu yüzden Ruhsatlandırma Kurulu'nda bana kefil olabilirsin."

Yüzünde hoşuma gitmeyen bir ifade belirdi, sonra bunu saklayarak cevap verdi: "Ally, lisansım yok ve olmayacak da. Lee ile çalışıyorum, olmak zorunda değilim. Ama yine de böyle bir şey olmayacak."

Bunu anlamadım.

Elbette sabıkası vardı ama ne kadar çok tutuklansa da hiçbirisi kalıcı olmamıştı. Hiç hapis yatmamıştı.

Yanlış yapan ve hayatını değiştiren tek insan da o değildi.

Colorado Ruhsatlandırma Bürosu'nun bu konuda ne düşündüğünden emin değildim ama bir yılı aşkın süredir Lee'nin altında çalışıyordu. Suçtan arınma vagonundaydı ve bir kez bile düşmek şöyle dursun sallanmamıştı bile.

Yüz ifadesinden bunun paylaşacağı bir zaman olmadığını anlayabiliyordum ve bunu gönüllü olarak yapacağı bir zaman olup olmayacağını merak ediyordum.

Olmayacağından şüphelenmiştim.

Bu da demek oluyordu ki yakında tekilayı çıkarma ve başka renkteki kardeşimle oturma zamanım gelecekti. O yaşadı. Nefes aldı. Çalıştı. Hatta gülümsedi ve bazen güldü.

Ama ondaki bir şey bana onun beklemede olduğunu hissettirdi.

Bekliyorum.

Ne için, bilmiyordum.

Ama Darius Tucker'ın duraklatmayı bırakıp oynatmaya başlaması için elimden geleni yapmamın zamanı gelmişti.

"Sylvie ile konuşacağım," diye teklif etti.

"Bu harika olur, Darius," diye kabul ettim.

Darius konuyu değiştirdi.

"Hank ve Lee'nin seni bu Rosie olayından uzak tutmaya çalıştıklarını biliyorsun ama bunu denersem aklını kaçıracağını ve bu işe bulaşacağını biliyorum. Bu yüzden seni bilgilendirmeye devam edeceğim."

Ciddiyim.

Darius'u
severdim.

Sııttım.

Konuşmaya devam etti.

"O bir duman. Malları iyiydi ve burada hala hayranları var, bu yüzden onun ürünlerine düşkün olduğunu bildiğim kişilerle çalışıyorum. New Mexico'dan gelen çocukların burada hiç bağı yok. Bu iyi değil. Bilinen bir ortakları yok, devam edecek bir şey yok. Brody şu kitap işiyle uğraşıyor ve benim için otel ve otel kayıtlarıyla da ilgileniyor. Bu işi iki açıdan ele alıyorum, Rosie'yi yakalamak ve o adamları bularak tehlikenin kaynağını kurutmak. Bu kolay olmayacak, bu yüzden Lee Hector'u da benimle çalışması için görevlendirdi."

Başımı salladım.

Darius devam etti, "Seninle olan ilişkileri nedeniyle Hank ve Eddie bu davada resmi olarak çalışamazlar. Jimmy Marker'a verdiler. Jimmy onları bilgilendiriyor, onlar da beni bilgilendiriyor."

Zavallı Jimmy.

Babamın iş arkadaşı olan Jimmy Marker'ı küçüklüğümden beri tanırdım. Ve Jimmy bin vuruş yapıyordu. Bu, benimki de dahil olmak üzere tüm Rock Chick davalarını aldığı anlamına geliyordu.

"Santo ve Lucky peşinde," diye devam etti Darius. "Hâlâ taşıyorsun, şok tabancanı ve biber gazını yanında bulundur. Tetikte ol, Ally."

"Her zaman, tatlım."

Bu kez başını salladı.

"Yapacak çok iş var," diye mırıldandı, bu da işimizin bittiği anlamına geliyordu. "Darius?" Bana bakıyor olmasına rağmen seslendim. "Buradayım, Ally."

"Yaptığım işi seviyorum. Bunu para kazanmak için yapmayı da seveceğim. Ama en çok sevdiğim şey senin bana her zaman inanmış olman."

Darius koltuğa doğru bakmadan önce bir süre gözlerimi tuttu.

Gözlerini tekrar kaldırdığında, oradaki gizlenmemiş acı karşısında tıslayarak nefes aldım.

"Ve bana her zaman inanmış olmanı seviyorum," diye fısıldadı.

Aman Tanrım.

Ona doğru eğildim. "Darius-"

"Kamyonetimden çık, Ally."

"Darius-"

"Dışarı, tatlım."

Bana tatlım demesi ve bunu duygu yüklü sert bir sesle yapması başımı sallayıp hemen aracından inmeme neden oldu.

Kaldırımında durdum ve onun uzaklaşmasını izledim.

Kesinlikle tekila içme ve Darius'la oturup konuşma zamanı.

Sokağın karşısına baktım ve bir sedanın önünde duran ve kollarını tavanına dayamış olan Lucky'ye el salladım.

Bir elini kaldırdı ve beni selamladı.

Ona muhtemelen maço bir kabadayı olmayan bir çene kaldırma hareketi yaptım ve Fortnum's'a girdim.

Açılıştan bir saç teli sonraydı, bu da mekanın dolu olduğu anlamına geliyordu.

Duke kitap tezgâhının arkasındaydı ve göz göze geldiğimizde bana kaşlarını çattı, döndü ve arkasındaki raf sıralarının arasında kayboldu.

Tamam, Darius ile tekila. Ve

Duke ile de bira.

Tex ve Jet espresso tezgâhının arkasındaydı ve ikisinin de orada olması bana çok az yer bıraksa da oraya yöneldim. Yeterince yer olmadığı için değil.

üç kişi için. Sadece Jet'in yedi aylık hamile karnı da eklenince sıkışık bir yer haline geldi.

İşe koyulduk, ancak kahve telaşı nedeniyle ödünç alınmış bir zamanda çalıştığımı biliyordum ve bu, yavaşladığında ve Tex hemen bana döndüğünde doğrulandı.

"Mutlu değilim," diye gürledi, üç adım ötemde olmama rağmen.

Bu duyuru beni hiç şaşırtmadı.

Gizliliğimle herkesi kızdırdığım için değil. Hayır, çünkü Tex nadiren mutlu olurdu.

"Şimdi ne olacak?" Ben sordum.

"Zano ile takılıyorsun."

Kahretsin.

İşte başlıyoruz.

"Tex-" diye başladım.

"Bu, Zano Ailesi'nin korumasına sahipsin demek. Yani kimse sana bulaşmayacak. Bu da ne yapacaksan yapacağın anlamına geliyor ama yine de sıkıcı olmaya devam edecek."

Gözlerimi diktim.

Tex güremeye devam etti. "O apartman patlaması bir şanstı. O Yeni Meksikalılar aile korumanız olduğunu duyunca geri çekilecekler. O zaman nerede olacağız?"

"Güvende ve mutlu mu?" Jet önerdi ve Tex daralmış bakışlarını ve örülmüş gür kaşlarını ona çevirdi.

"Bunun neresi eğlenceli?" diye sordu.

"Sadece belirtmek istedim," diye söze girdim, "diğer Rock Chicks'in Nightingale ve polis koruması vardı, bazı durumlarda Sloan ve Zano korumasından bahsetmiyorum bile, ve başlarına bir şeyler geldi."

Tex'e yaklaşan tehlike ve kargaşa konusunda güvence mi veriyordum? "Siz kadınlar her aptalın yolunu yaktınız. O kaplanların gözüne tükürecek kadar. Kimse kalmadı," diye yanıtladı Tex.

"Belki o Yeni Meksikalılar bütün bunlardan haberdar olmazlar," diye önerdim. "Tanınmış yerel ortakları olmayan şehir dışından gelenler, bunu anlamakta yavaş kalabilirler."

Evet, Tex'e yaklaşan tehlike ve kargaşa konusunda güvence veriyordum.

"Çok ince," diye mırıldandı Tex. "Ama bu da bir şeydir."

Espresso makinesine döndü ve bir portafiltreyi öyle bir kuvvetle çekti ki, tüm makine (ve küçük ya da hafif değildi, uzun bir atışla değil) yarım inç yana doğru hareket etti.

O da mırıldanmaya devam etti.

"Ve şu kitap olayını da hallettik. O belalılar dün kendilerinden geçmişlerdi. İşlerin ilginçleşeceğine dair içimde bir his var."

İçimde yanılmadığına dair bir his vardı. Jet'e baktım.

Jet gözlerini devirdi ve omuz silkti.

Ona yaklaştım ve "Kitap meselesi hakkında ne hissediyorsun?" diye sordum.

Cevap vermeden önce başını yana eğdi. "Bu konuda heyecanlanacak bir şey bulamıyorum. Elbette, Indy'nin kitabında daha fazla ayrıntı var, ama gazetelerde çoğunlukla her şey ortaya konmamış gibi değil." Başını dikleştirdi ve bana "Eddie memnun değil" diye bilgi vermeye devam etti.

Bu sürpriz olmadı.

"Bu yüzden dikkatimi bu konuda sinirlenmemeye vermem gerektiğini düşünüyorum." Eli karnına gitti. "Benim bir şeyler için heyecanlanmamı pek sevmez."

Bunu biliyordum.

Eğer Eddie daha önce Jet'e tapıyorsa (ve o da maço sertliğiyle ona tapıyorsa), şimdi de üzerine titriyordu. Bebeğini doğurduğu için (yine maço bir şekilde) kendinden geçmişti, bu yüzden ona porselen gibi davranıyordu. Onu kızdıran Eddie Sohbetleri yok. Patronluk taslamak yok. Her şey yumuşak bakışlar, tatlı dokunuşlar ve ona son derece özenli davranmakla ilgiliydi.

Oldukça erdemliydi.

Yine de Eddie her zaman gerçekten iyi bir adam olmuştu (maço ve belalı tarzıyla).

Yani bu da sürpriz değildi.

Başımı karnına doğru eğdim.

"Kutlu etkinlik için hazırlıklar nasıl gidiyor?" diye sordum, o da bana o muhteşem gülümsemesiyle karşılık verdi.

Eddie ve Hector'un Jet'in çamaşır yıkamak için bodruma inmek zorunda kalmaması için evlerine ekledikleri yeni muhteşem çamaşır odasını kastederek, "İlave bitti," dedi. "Çocuk odası tamamlandı," diye devam etti. "Şimdi bodrum katını yenilemeye başlıyor, böylece bir numarayı alt kattaki yatak odasına taşıyabileceğiz," diyerek koca göbeğini okşadı. "Zamanı geldiğinde de iki numarayı üst kattaki çocuk odasına taşıyacağız."

"İleriye dönük planlama," diye not ettim ve kocaman bir gülümseme daha aldım.

Jet'in de Eddie gibi büyük ve mutlu bir aileye sahip olmayı dört gözle beklediğini söylemek yanlış olmazdı.

Bir nefes aldım ve zor kısma geldim.

"Tamam, peki benimle nasıl gidiyor?" diye sordum ve gülümsemesi değişti. Solmadı ama daha yumuşak bir hal aldı.

"Sen Ally'sin," diye cevap verdi. Öyleydim.

"Ne yaparsan yap," diye devam etti ve sonra gülümsemesi yeniden parladı. "Sadece sana mücadele etmemeni söyleme şansım olmadığı için üzgünüm."

"Ben olsam dinlemezdim," dedim ona.

"Asla yapmazlar," diye cevap verdi ve bu o kadar doğrudu ki ikimiz de kıkırdadık.

Kapının üstündeki zil çaldı.

Döndüm ve Daisy'nin, kapüşonunun fermuarı sütyeninin dantelleri görünecek kadar açık, daracık, bebek pembesi Juicy Couture eşofmanı ile içeri girişini izledim. Bu, o sabah fermuarını çekerken seçtiği bir moda seçeneği değildi. Bu bir zorunluluktan, çünkü kumaş onun vücutlu ta-tas'larının üzerinden geçecek kadar esnemiyordu.

"Hey," diye seslendim, gözlerinin bana yapıştığını görünce selam verdim.

Cevap vermedi ve Daisy'nin espresso tezgâhının hemen arkasından saldırmaya devam edip elimi tutarak beni kitap raflarına doğru sürüklemesinden anladım.

Koridorda ilerledik ve W-X- Y-Z bölümünden sağa döndü.

Bizi sıranın ortasında durdurdu, döndü ve başını bana doğru eğdi.

"Seninle çalışıyorum," diye duyurdu.

Hay sikeyim!

"Daisy-" diye başladım.

Bir elini avuç içine doğru kaldırdı, inci boyalı, ölümcül uzunluktaki tırnakları tavana dönüktü ve uçlarının çaprazlamasına sıcak pembeyle fırçalandığını ve her birinin üzerine yapay elmaslardan küçük bir kalp ilâştirildiğini görebiliyordum.

Genelde insanların beni susturmasına izin vermezdim, özellikle de bana elini uzatmasına. Daisy çanta taşııyordu ve eşofmanı da bir şey saklamasına fırsat vermiyordu ama elinde şok tabancası olmasa bile Daisy istediğini elde etmenin bir yolunu buluyordu ve ben de W-X-Y-Z bölümünde bir kedi dövüşü havasında değildim.

Ben de sustum.

Elini bıraktı.

"Sen gittikten sonra Indy bize gizli gizli bir şeyler yapacağını söyledi," diye açıkladı ve ben sakinleştirici bir nefes aldım.

Ren'e bile söylememiştim. Ya da aileme. Ama Indy Rock Chicks'e söylemişti.

Daisy konuşmaya devam ettikçe gelecekte talimatlarımda çok daha titiz olmam gerektiğini görüyordum.

"Tuzaklarımızı sıkı tutmamız gerektiğini söyledi. Ve şekerim, bunu yapacağımızı biliyorsun."

Öyle bir şey bilmiyordum. Devam etti.

"Ayrıca burnumuzu sizin işinize sokmamamız gerektiğini söyledim. Hepimiz kabul ettik."

Ona inandığımdan emin değildim, özellikle de benimle çalışacağını söylediği için.

Diğerlerine gelince, bunu zaman gösterecekti.

"Ama ben seninle çalışıyorum," diye tekrarladı.

"Daisy, yapamam-"

Eli tekrar yukarı kalktı ve hemen konuşmaya başladı.

"Seninle değil, seninle, sahada. Lee'nin Shirleen'i olacağım."

Gözlerimi diktim.

Sonra daha önce hissettiğim o duygunun içimde dolaşmaya başladığını hissettim ve yine kötü olmaktan çok uzaktı.

Bunun nedeni Daisy'nin fikrinin kötü olmaktan çok uzak olmasıydı.

"Biliyorsun," diye devam etti, "sosyete ve hayır işlerini denedim. İkisi de benim için işe yaramadı."

Bunu biliyordum. Ayrıca bunların hiçbirinin büyük bir işe yaramadığını da biliyordum. Daisy'nin verdiği tek hayır işi, ateşli silahların da kullanıldığı bir çatışmayla sonuçlanmıştı. Denver sosyetesinin en seçkinleri, iyi bir amaç için olsa bile, böyle bir kaçamak için can atmıyordu.

"Ve nedense kimse saçlarını yapmamı istemiyor, bu yüzden salon fikrim de suya düştü," dedi.

Bunun üzerine, onu olduğundan beş santim daha uzun gösteren saçlarına bakmamaya çalıştım (ve başaramadım), ama yine de arkadan çıkan iki at kuyruğu vardı ve ikisi de bebek pembesi saten kurdelelerle bağlanmıştı.

Başka bir deyişle, eğer büyük saçlar sizi Tanrı'ya yaklaşıtıyorsa, Daisy'nin saçları Cennet Kapıları'na dokunuyordu.

Ve Daisy'nin saç yapmayı bildiği tek yol buydu. Yani Güneyli Kadın Tarzı'na uygun değilseniz, hapi yutmuşsunuz. Denver'daki kadınların büyük çoğunluğunun iki gruba ayrıldığını söyleyelim. Dağ bisikletine binenler (ve büyük saçlı olmayanlar). Ve Cosmos içenler (ve saçları büyük olabilir ama Daisy kadar büyük değil).

Bu yüzden kimse onun salon fikrini desteklemedi.

"Ve şekerim, günlerimi geçirmek için bir yol bulmam gerekiyor," diye devam etti. "Rock Chicks tükeniyor. Tutacak bir el yok ve evimi güvenli bir eve dönüştürmeme gerek yok. Geçen gün şok tabancamın üzerinde bir örümcek ağı olduğunu fark ettim. Temizlikçi kadınla konuştuktan sonra, bu beni düşündürdü. Ve düşündüm ki, bir e-posta ve fatura gönderebilirim. Yani birlikte çalışacağız."

"Daisy, açıkçası bu kötü bir fikir değil," dediğimde mavi gözleri parladı. "Ama henüz hiç müşterim yok."

Elini yüzünün önünde salladı, bıraktı ve eğildi.

"Müşteri kazanmak için altyapınız olmalı," dedi otoriter bir şekilde. "İşte bu yüzden Roxie'ye web sitenizi tasarlattım. Ava da sizin için birkaç logo fikri üzerinde çalışıyor. Kartvizitlerimizi ve antetli kağıtlarımızı da o yapacak."

Bizim mi?

"Ben de ofis için yer arıyorum. Marcus bazı insanlar tanıyor ve ona bizi tanıdığı insanlarla temasa geçirmesini söyledim. Kısa süre içinde," dedi uzun tırnaklı parmaklarını şıklatarak, "size bir yer ayarlayacağız."

"Bizim" gibi korkutucu sözcüklere değil, Rock Chicks'in Hot Bunch erkeklerinin aklını kaçırmaya yol açmayacak şekilde dahil olmanın ve destek sağlamanın yollarını bulmasına odaklanmaya karar verdim ve Daisy'ye gülümsedim.

"Hepinizin bu işe girmesi çok güzel, civcivim. Ama sizden ciddi bir Rock Chick Yemini almam gerekiyor, eğer bunu yaparsak, telefonlara cevap verecek ve faturaları göndereceksiniz. Bu işe karışmayacaksın ve diğer Rock Chick'lerin işleri benim için zorlaştıracak şekilde karışmamalarını sağlamama yardımcı olacaksın."

Kaşları havaya kalktı. "Kızım, gerçekten Marcus'un kendimi yağımın fritözde olabileceği bir duruma sokmama izin vereceğini düşünüyor musun?" diye sordu ama cevap vermeme izin vermedi. "İmkânı yok. RC'lerin kendi hataları olmadan sorun bulması bir şey. Başka bir şey, onu aramak."

İçim rahatladı.

Bana doğru ilerledi ve kolunu koluma dolayarak beni W-X-Y-Z'lerden çıkarmaya başladı, "Gelmiş geçmiş en iyi PI resepsiyonisti olacağım. Seni öyle organize edeceğim ki, sen daha ne olduğunu anlamadan işlerin bitecek. Resepsiyonistlerin canına öyle bir okuyacağım ki Lee beni işe almak isteyecek, çünkü ben bile dosyalama yapıyorum ve Shirleen bu işi yapmıyor."

Geçici olarak iyi olan bir şey daha da iyi oldu. Bir keresinde Lee'nin ofisinde dosyalamaya yardım etmiştim. Eğlenceli bir aktivite değildi.

Tex'in "Ally!" diye bağırdığını duyduğumda orta koridora gelmiştik.

Bu onun her zamanki "Ally, etrafta dolaşmayı bırak ve kahveye yardım et" Ally'si değildi.

Bu, ensemdeki derinin karıncalanmasına neden olan bir Ally'ydi.

Daisy'ye baktım, o da bana baktı ve aceleyle kitapların arasından çıktık.

Ne bulacağıma dair hiçbir fikrim yoktu ama bomba yeleği giymiş birinin orada durması bir olasılıktı.

Ama Roxie'nin en yakın arkadaşı Annette, bir Rock Chick'ti (dolayısıyla Hot Bunch'tan bir erkekle yatmıyordu, Jason adında vejetaryen bir erkekle yatıyordu). Ayrıca caddenin karşısındaki kafa dükkanının sahibiydi. Ve son olarak, ön taraftaki masa ve sandalyelerin arasında, etraflarına bakan, yüzleri şaşkınlıkla dolu, dudakları ayırık beş kadınla birlikte duruyordu.

Rock Chicks'in topladığı deliller arasında Annette üst sıralarda yer alıyordu. Yine de çok fazla arkadaşı vardı.

"Onu ve o kadınları buradan çıkarın!" Tex gürledi, şaşkınlıkla ona baktım, sonra Annette'e döndüm ve yanındaki kadınların yüzlerinde kameralar olduğunu ve Tex'in fotoğraflarını çektiklerini gördüm.

Ne oluyor lan?

Annette, Tex'e cesaret verici bir şekilde seslenirken ona doğru ilerledim, "Göster kendini koca adam! Onlara Rock Chick Deneyimi yaşat!"

Tekrar.

Ne oluyor lan?

Ona arkadan yaklaştım. "Annette?"

Bana döndü, hem Daisy'yi hem de beni süzdü ve "Lanet olsun!" diye bağırdı. Bize işaret etti ve yanındaki kadınlara baktı. "Hanımlar, bunlar Ally Nightingale ve Daisy Sloan."

"Ally," diye nefes aldı içlerinden biri.

Diğerleri fotoğraf çekti, flaşlar birbiri ardına yüzümde patladı.

Gözlerimi kaçırmaktan başka çarem yoktu ve odaklanabildiğimde Daisy'nin hiç vakit kaybetmeden yanımda durduğunu ve onlara "yanan" bir yüz ifadesiyle poz verdiğini gördüm.

Tanrım.

Kadınlara dönüp baktım. "Fotoğraf çekmeyi bırakın."

Hemen beş fotoğraf makinesi yere düştü.

Gözlerim Annette'e kaydı.

"Ne oluyor?" diye sordum.

"Rock Chick Tour," diye cevap verdi.

"Aman Tanrım, şekerim, bu çok iyi bir fikir!" Daisy ciyakladı.

Ama ben baktım.

Sonra tekrarladım, "Rock Chick Tour?"

"Evet," diye yanıtladı Annette. "Burada Fortnum'da kahve içerek başlıyoruz. Sonra Sissy ve Dom'un evine gidiyoruz, Ava ve Luke'un arabalı saldırıya uğradığı yere. Sonra Jules'un uyuşturucu satıcılarının kışını tekmelediği sokağa gideceğiz. Sonra Jet'in poker oyununda vurulduğu bara gidiyoruz. Sonra Stella'nın dairesinin patladığı malikaneye gidiyoruz. Sonra Sadie'nin sanat galerisine gidiyoruz çünkü şimdi her şey yolunda ama kundaklandığında yolunda değildi. Vesaire, vesaire, vesaire,"

Elini önünde yuvarladı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Öğle yemeğini Lincoln'de yeriz ve Smithie'de kokteyle bitiririz."

Ona bakmaya devam ettim.

Daisy, "Onları Thornton'a, Billy'nin Roxie'yi yakaladığı perili ev olayına götürmelisin," diye öneride bulundu. "Perili ev çalışmıyor ama oradaki tüm binalar hâlâ duruyor."

"Phat!" Annette bağırdı. "Bunu seyahat programımıza ekleyeceğim." "Ben turun bir parçası değilim!" Tex gürledi ve beş kişi

Kadınlar yine ona döndüler, fotoğraf makinelerini kaldırdılar ve fotoğraf çekmeye başladılar. "Bırakın şu lanet kameraları!" Tex kaşlarını çatarak kükredi.

Kadınlar yine fotoğraf makinelerini düşürdüler ama alınmadılar ya da korkmadılar. Hepsi gülümsüyor, birbirlerine mutlu bakışlar atıyor ve hatta ikisi kıkırdıyordu.

Odaklanmaya devam ettim.

"Annette, Rock Chick Tours'a katılamazsın," dedim ona.

"Kaltak, kesinlikle yapabilirim" dedi. "Bu fikri makaleler çıktı. Bunu ayarladım, sonra Roxie dün bana kitaptan bahsetti, şimdi bunu yapmak zorundayım."

"Kitabı beş kere falan okudum," dedi bir kadın. "Ben üç kez okudum," diye ekledi başka bir kadın.

"Sen benim favori karakterimsin, Ally," dedi bir üçüncüsü. En sevdiği karakter ben miymişim?

"Dün gece okudum," dedi Daisy, onların arasına girerek. "Bütün gece uyumadım. En sevdiğim bölüm Lee'nin Indy ve Tex'i hırsızlık yaparken yakaladığı bölümdü. Gülmekten kendimi tutamadım ve güldüğümde Marcus'u uyandırdım. Hiç mutlu olmadı."

Kadınlar toplanma sırasında safları sıklaştırdı ve içlerinden biri "Benim favorim oturma odası kavgası" dedi.

"Mm-hmm, bu da güzel," diye onayladı Daisy.

"Baş Olimpiyatları tartışması ve ardından gelen güreş maçı," dedi bir diğeri ve Daisy çingiraklı kahkahasını attı.

"Oo, şekerim, bu çok iyi," diye tekrar onayladı Daisy.

"Ohmigod," diye nefes aldı kadın yanındakine. "Daisy bana 'şeker' dedi."

Daisy kocaman parlak bir gülümsemeyle, "Elbette sana şekerim, şekerim dedim," dedi.

Kadın omuzlarını kulaklarına kadar kaldırdı ve gözleri hülyalı bir hal aldı, Daisy ona şeker diyor gibi değil, Channing Tatum az önce yanağını öpmüş gibi.

Tavana baktım. Sonra

Annette'e baktım.

"Roxie'nin bundan haberi var mı?" diye sordum. "Hayır," diye cevap verdi.

"Indy?" Devam

ettim. "Hayır,"

dedi.

"Daisy, Tex, Jet ve benden başka kimse var mı?" Bastırdım. "Hayır," diye tekrarladı.

"Bunun nasıl olumlu karşılanmayabileceğini anlıyor musun?" Devam ettim.

"Hayır," diye yanıtladı

Annette. Nefesimi

içime çektim.

Kadınlardan biri kahve tezgahına doğru ilerledi ve "Bir Tex kahvesine ihtiyacım var" dedi.

"Ben de," dedi bir diğeri onu takip ederken.

"Kesinlikle!" diye bağırdı bir üçüncüsü.

"Tex, elinde kahvelerinden birini tutarken benimle fotoğraf çektirir misin?" diye sordu dördüncüsü.

Tex'in öfkeli bakışları bana kaydı ve "Bir şeyler yap!" diye gürledi.

Bütün kadınlar bana baktı.

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" diye sordum. Kadınlar Tex'e baktı.

"Bir şey var!" diye bağırdı.

Kadınlar bana baktı.

"Tex, kahve alıyorlar. Ve muhtemelen bahşiş verecekler. Bu da kedicikler için daha fazla kedi ödülü demek," diye belirttim.

Kadınlar Tex'e baktı.

"Kediler yeterince ödöl aldı."

Kadınlar bana dönüp baktılar.

"Onlara geldikleri gösteriyi sunduğunuzun farkındasınız ve çenenizi kapatıp onlara kahve yapsaydınız, muhtemelen çok daha hızlı biterdi."

Kadınlar Tex'e baktı.

Tex'in ağzı kapandı.

Sonunda.

Hâlâ tezgâhın arkasında duran Jet kadın grubuna doğru ilerledi ve "Merhaba, ben Jet," diyerek kendini tanıttı.

Bir kadın nefes aldı, "Jet."

Diğer dördü kameralarını kaldırıp fotoğraf çekmeye başladı. Jet bir an irkilmiş gibi göründü, sonra insanın nefesini kesen o öldürücü gülümsemesini takındı ve daha fazla flaş sahneyi aydınlattı.

Annette'in yaklaştığını hissettim ve ona baktım.

"Hot Bunch'tan birini arayıp uğramalarını isteyebilir misin?" diye sordu, ekleyebilir miyim, delice. "Bir şey söylemek zorunda değiller. Sadece orada dursunlar ki kızlar fotoğraflarını çekebilsin."

"Yarına kadar hayatta kalmak istiyor musun?" Ben de ona sordum. "Evet," diye cevap verdi.

"O zaman hayır. Hot Bunch'tan birini çağıramam ki uğrayıp poz versin."

"Bummer," diye mırıldandı.

"Ve sadece bir hatırlatma," diye başladım. "Burası dinleniyor. Bu da demek oluyor ki Lee muhtemelen bunun olduğunu zaten biliyor. Ve Hot Bunch'ın geri kalanının da. Bu da şimdi hoşça kal diyeceğim anlamına geliyor çünkü muhtemelen gecenin bir vakti ortadan kaybolacak ve bir daha asla görülmeyeceksin."

"Bu. Olabilir. Bomba!" diye haykırdı. "Kardeşine söyle, beni kaçırmaması için birini gönderirse Luke'u seçerim. Ama meşgulse, Vance. Hayır, bekle!" diye bağırdı. "Hector!"

Kadınlardan biri kahve tezgâhındaki yerinden "Hector?" diye seslendi ama gözleri etrafı tarıyordu. "Hector nerede?"

Elimde değildi, çünkü cidden çok saçmaydı, ama iki yıldır saçma sapan yaşıyordum. Ayrıca çok da komikti.

Ben de bir kahkaha patlattım.

Ve bunu yaparken, kapalı gözlerime karşı kamera flaşlarını gördüm.

"Bebeğim."

Ren'in çağrısı üzerine dilimin ucunu sikinin ucunun etrafında döndürdüm. Onu okşamak için kullandığım elimi sıkıca sardım ve kalıp gibi karın kaslarına, geniş göğsüne, yüzüne baktım.

Sırtını yatak başlığına dayamış oturuyordu ve yüzündeki sıcak, karanlık ifadeden ve hareketlerimi izlediğini bilmekten dolayı mutlu yerimde bir karıncalanma oldu.

Bana doğru kıvrılıp kollarımın altından kavradı ve beni vücuduna çekti.

Elini saçlarımın arasına sokup başımı kavradı, ağzımı onunkine yapıştırdı ve beni sert ve ıslak bir şekilde öperken yatakta aşağıya doğru kaymaya başladık. Sonunda ben sırt üstü yattım, Ren de üzerimdeydi.

Beni oraya getirdikten kısa bir süre sonra kayarak bir kolunu etrafıma doladı ve sırtım onun önüne gelecek şekilde kısmi bir yuvarlanma yapmamı sağladı. Külotumun kıcımın üzerinde sürüklendiğini hissettim ve mutlu yerim kasılırken nefesimi tuttum.

"Ver şunu bana," diye hırladı boynuma doğru. Ben de ona verdim.

Ben de öyle yaptım.

Erişebilmesi için kalçamı eğdiğimde hiç gecikmedi. Elllerinden biri bacaklarımın arasına kaydı, orta parmağı tam ihtiyacım olan yere çarptı. Diğer eli göğsümden yukarı kayarak parmaklarını çenemin alt tarafına doladı, sıkıca tutarak beni istediği yerde tuttu.

Ve son olarak, bana doğru sürdü.

Kaşıklamayı unutmuştum ve o anda Ren'le yapabileceğim pozisyonlar listemin en başında yer alıyordu.

Ve Tanrı'nın ciddiyetiyle, bunu sevdim. Onun tarafından tutsak edilmek, bana verdiklerini almaktan başka bir şey yapamayacak kadar güçsüz olmak, ama beni oraya götürmek için ihtiyacım olanı bana vermek için çalışacağını bilmek, böylece onu oraya götürmek için ihtiyacı olanı almadan önce onu ilk ben aldım.

İnanılmaz.

O kadar inanılmazdı ki, içimi yakmaya başlayana kadar kıpırdamadan durdum, sızlandım ve inledim.

Sonra boynum geriye doğru büküldü, dudaklarını yanımda hissettim ve içim kabarmadan hemen önce "Ren" diye nefes aldım.

Sert, hızlı, derin bir şekilde itti ve bacaklarımın arasındaki eli beni çalıştırmaya devam etti, ben aşağı inerken bile aldı. Ağzının boynumun derisinde açıldığını hissedene kadar devam etti ve derinlemesine emdi. İçimden bir titreme geçti ve ihtiyacı olanı aldığını hissettim ve dinledim.

Onu terk ederken, hala içime gömülü olarak yerleşti. Bacaklarımın arasındaki eli hareket etti, böylece kolunu karnıma dolayabildi. Çenemdeki eli yumuşadı ve parmakları beni okşamaya başladı.

Ağzı hâlâ boynumda, "Seni seviyorum Ally" diye fısıldadı.

"Ben de seni seviyorum tatlım," diye fısıldadım.

Boynumun yan tarafını öptü, yer değiştirdi, boynumun arkasını öptü ve çekilip sırt üstü dönene kadar uzun, mutlu, sessiz dakikalar boyunca birbirimize bağlı bir şekilde yattık. Beni de yanına aldı, alnım boynunda ve eli kışımı kavrayacak şekilde beni yanına yatırdı.

"Külotunu çıkar bebeğim," diye mırıldandı.

Sadece bacaklarımı kullanarak onlardan sıyrıldım, ayak parmağımla yakaladım ve ayağımla Ren'in üzerinden yatağın kenarına fırlattım.

Yerleştiğimde, hâlâ mırıldanarak, "Bu gece seninle işim bitmedi," derken kışıma rastgele desenler çizdi.

Ren enerjik hissediyordu.

Tam isabet.

Tenine karşı gülümsedim.

İş çıkışı Fortnum's'daydık, neyse ki Roxie, Tod ve Stevie'nin Park Meadows Alışveriş Merkezi'ndeki çeşitli mağazalardan yaklaşık beş yüz poşetle (tamam, belki dört yüz) gelmeleri dışında başka bir şey olmadı. Ayrıca Ren işten eve geç döndükten sonraydı ama yine de bana parmesanlı tavuk yaptı.

Ama bulaşıklar hâlâ yemek masasındaydı. Tencereler lavaboda.

Çünkü son lokmamı aldıktan sonra Ren bana, "Bütün gün bunu düşündüm, aklımdan çıkaramadım, bu yüzden şimdi ağzını üzerimde istiyorum," dedi.

Bütün gün bunu düşünmemiştim ama o anda düşünüyordum. Düşündüğüm şey de bunun harika bir fikir olduğuydu.

Bu nedenle hemen ayağa kalktım, merdivenleri hızla çıkıp onun yatak odasına girdim.

Beni takip etti, odaya girdi, gözleri sıcaktı ama dudakları titriyordu.

Ben de mecburen başlardım.

Gerisini biliyorsunuz.

Bu da bizi bugüne getirdi.

Başımı kaldırdım ve ona baktım.

I keçe benim iç sıcak at ve

Memnuniyet içinde "Katolik olmak zorunda mıyım?" diye sordu.

Yüzü karardı, kışkımdaki eli durdu ve yavaşça göz kırptı.

Sonra "Bir daha söyle." dedi. Bir daha söylemedim.

Onun yerine, "Sen Katoliksın. Ben değilim. Ve sen İtalyansın. Papa'nın sizin ülkenizde egemen bir şehir devletinde yaşadığını düşünürsek, bunun önemli olduğunu düşünüyorum. Söz verdiğimizize ve sen de bu konuda konuşmayacağımıza söz verdiğine göre

köfte ve misyoner, geleceğin benim için başka neler sakladığına dair bazı detaylara sahip olmalıyım."

Kıçımda olmayan eli çenemi kavrayacak şekilde kalktı ve sessizce, "Bu yapılacaklar listesinden çıkarılacak bir şey değil, tatlım," dedi.

"Hayır. Ama sevdiğiniz adam için önemliyse bu, göz önünde bulundurmanız ve araştırmanız gereken bir şey."

Ren gözlerini kapattı.

Bir saniye sonra kendimi sırtüstü yatmış, Ren üzerime abanmış halde buldum ama bunu göğsünü daha çok göğsüme bastırarak ve eli hâlâ çenemi kavrayarak yapıyordu.

Gözleri yüzümde gezindi ve yüzünde o bakış vardı. İçim ısındı.

Sonra da şöyle dedi: "Din değiştirmen şart değil Ally. Ama çocuklarımın inançlı bir şekilde yetişmesi benim için önemli."

"En azından inancını bildiğim, ama daha iyisi, uyguladığım bir inanca sahip çocuklar yetiştirmek önemli olmaz mıydı?" Sorduğumda bakışları daha da yoğunlaştı ve içim eridi.

"Bunu yapar mısın?" diye fısıldadı.

"Bilmiyorum. Buzağı kanı içmem gereken bir kabul töreni falan mı var?" Ben sordum, o da sırtıttı.

Sonra da "Hayır" diye cevap verdi.

"Tamam," diye cevap verdim. "O zaman belki biriyle konuşabilmem için bir şeyler ayarlayabilirsin."

Başını alnıma değecek şekilde eğdi ve bir yandan da "Sik beni," diye mırıldandı.

Bu onun için çok önemliydi.

Bunu sevmiştim. Bunu ona vermeyi sevdim. Ama bunu ona söylemedim.

"Açıkkçası uzman değilim ama tahminimce Papa F-bombasından hoşlanmıyor, Zano" diye paylaştım.

Gözlerinin gülümsediğini gördüm.

Sonra hiçbir şey görmedim çünkü beni yavaş ve tatlı bir şekilde öpüyordu.

Sonra bana Vatikan'ın onayladığından emin olmadığım yavaş ve tatlı başka şeyler yaptı.

Çok sonra, uykulu, doymuş, mutlu, erkeğimin kolları etrafımda, vücudu bana sarılmış kaşıklarken, hiçbir şey patlamadan iyi bir gün geçirdiğimize ve kavga etmeden bir gün daha geçirdiğimize karar verdim (şimdiye kadar bir rekor). Dahası, nefesi akşamdı, bu da uykuya doğru gittiği anlamına geliyordu.

Bu yüzden yarın ona, bir rahiple din değiştirmeyi tartışmamla ilgisi olmayan gelecek planlarımı anlatacaktım.

FIFTEEN

Yaptığım işte iyiyim

REN lavaboya gitti, tabağını içine bıraktı ve tezgahda oturan bana doğru ilerledi.

Kahve fincanımı elimden çekip aldı ve tezgâhın üzerine koydu. Sonra bacaklarımı ayırdı ve aralarına girdi. Bir eliyle kışımı tutarak beni kendine çekti.

Yüzü bana doğru eğildi ve "Yukarıda bir sürü çantan var, bebeğim" derken sesi tatlıydı.

"Evet," diye kabul ettim.

"Benim için bir elbisen var mı?"
diye sordu. "Evet," diye tekrarladım
ve bu doğrudu.

Roxie, Tod ve Stevie bana bunlardan dört tane aldılar ve hepsi de çok ateşliydi.

"Güzel. Bu gece randevu
gecesi." Sırıttım.

Ren beni öptü.

Sonra boynumu öptü.

Sonra beni bıraktı ve "Görüşürüz tatlım" diyerek ön
kapıya doğru yürüdü.

İzledim.

Gülümseyerek
ek.

Kapının üzerindeki zil çaldığında kuşluk vaktiydi.

Indy, Jet, Tex ve Jane ile Fortnum'daydım. Stella ve Mace de oradaydı, ikisi de tezgâhtaydı. Stella kafayı çekip lattelerini yudumluyordu. Mace sessiz ve belalı bir şekilde kadını rahat ama şefkatli bir şekilde kucaklamıştı.

Duke gelmemişti. Kendi kendime bunun benden kaçtığı için değil, eşi Dolores'le birlikte Harley'sine atlayıp Rocky Dağları'nda doğaçlama bir gezintiye çıktığı için olduğunu söyledim.

Ancak kendime bunu söylerken bile pek inandırıcı olamadım.

Herkes kapıya baktı ve Tod'un elinde iki büyük kalın albümle içeri girdiğini gördü.

Biri, kenarlarından taşan bol miktarda kâğıt ve kumaş parçasıyla doluydu. Diğeri yeni görünüyordu.

İlki Ava'nın düğün organizatörüydü.

İkincisi, nişanlanalı üç haftadan biraz fazla olduğu için Sadie'ninkiydi.

Tod bir drag queen ve uçuş görevlisiydi. Aynı zamanda tüm Rock Chicks'in gayri resmi düğün planlayıcısıydı. Bu da bir sürü baş ağrısı, tartışma, göz korkutma ve birkaç tıslama nöbeti ile serpiştirilmiş gereksiz toplantılar anlamına geliyordu.

Bu aynı zamanda her bir Rock Chick'in hayallerinin düğününü sorunsuz bir şekilde gerçekleştirmesi anlamına geliyordu.

Yine de Tod, planlamacılarla birlikte iyi şeylere işaret etmiyordu.

Kapı arkasından kapandı ve gözleri bana geldi. "Seni canlı görmek güzel, kızım," diye seslendi.

"Hayatta olmak güzel Tod," diye karşılık verdim.

"Bana bir iyilik yap," diye yüksek sesle konuşmaya devam etti. "Cumartesi gününe kadar hayatta kal. Ayrıca bomba imha ekibini arayıp kiliseyi ve etkinlik salonunu taramalarını istemek de işe yarayacaktır."

Mace'in "Fena fikir değil," diye mırıldandığını duydum ve yüz ifadesinin ciddi olduğunu görmek için ona baktım.

Yine de işler böyle giderken Tod ve o haklıydı. "Ava'nın partisinin son okumasını yaptığımızı sanıyordum.

Geçen hafta sonu, Tod," dedi Indy ve yoluna devam etti.

Tod kitapları bir masanın üzerine bıraktı ve ona baktı. "Bu son okumaydı. Şimdi son son okumayı yapıyoruz. Ve yarın, provadan önce, son son okumayı tamamlayacağız. Ama şimdi de Sadie'nin düğün renklerine karar veriyoruz."

Indy önce dükkânın etrafına, sonra da bariz olanı göstermek için Tod'a baktı. "Sadie burada değil."

"Biliyorum, g a l e r i d e meşgul," diye cevap verdi Tod, daha küçük olan albümü açarken sayfadaki renk bolluğunu gördüm.

Ama başka bir şey söylemedi.

Tod'un bir düğünü organize etmesinin planlama aşamaları konusunda tecrübeli olan Indy'nin, "Tatlım, Sadie burada olmadan onun düğün renklerini seçemeyiz," dediğinde ses tonunun temkinli olması anlaşılabilir bir durumdu.

Tod başını kaldırıp Indy'ye baktı ve herkesin (Mace hariç, o iç çekti) destek verdiğini hissettim.

Ama sııttım.

"Tek kelime daha etme," diye uyardı Tod.

Indy ona bir kelime daha söylemek için ağzını açtı.

Ona El'i verdi. "Hayır. Sadie bir milyoner. Benim bütçem yok. Hem de hiç. Her şeyimi ortaya koyuyorum. Yapabileceğimi o söyledi. Her neyse, Stella ve Mace Hawaii'de bir plajda evlenecekler."

"Öyle miyiz?" Mace Stella'ya mırıldandı ve Stella'nın gırtlaktan gelen kahkahasını duydum.

Tod bunların hiçbirini duymamış olmalı çünkü devam etti.

"Ve herkes Ally'nin Vegas'a kaçmak gibi bir şey yapacağını biliyor. Yani bu benim büyüklük için son şansım. Senin düğününde ortalığı yıkmadığımdan değil," dedi Indy'ye, sonra dikkatini Jet'e çevirdi. "Ve seninkini de, kızım."

Gerçekten de her iki düğünde de kıçlarına tekme basmıştı. Bu görünüyordu uygulama yapılmış mükemmel Çünkü Indy's harikaydı, Jet'inki harikaydı ve Roxie ve Hank'inki bombaydı. Ava'nın planlarından bahsetmiyorum bile. Yani bütçe olmadan, Sadie'nin yeri şüphesiz harika olacaktı.

Şunu da belirtmek gerekir ki Vegas'a gitmek her zaman yapmak istediğim bir şeydi.

Ancak Katoliklerin Vegas hakkında ne düşündüklerinden emin değildim.

Ren'in beni İsa'ya (ve Meryem'e, Tanrı'ya ve Kutsal Ruh'a) gerçek anlamda gelmem için ayarladığı rahibe veya rahiple görüşmek üzere bunu zihinsel listeme ekledim ve "Bunun tam bir ayin olabileceğini düşünüyorum" diye paylaştım.

Tod'un kafası bana doğru döndü, gözleri parlıyordu.

"Bunu yapmamalıydın," dedi tecrübenin sesi Jet, nefesinin altından bana.

"Ciddi misin?" Tod ağladı.

"Elvis gibi giyinen ve Sin City'de düğün şapeli olan bir Katolik rahip yoksa, evet," diye cevapladım.

"Ah, kızım," Tod'un gözleri parlıyordu, "beni çok mutlu ettin."

Deli olduğumu

düşünmeyin. Ben bir

Rock Chick'tim.

Bir peni için, bir pound için.

Tod ellerini başının iki yanına kaldırdı ve parmaklarını oynatarak, "Hissediyorum! Üzerime geliyor! Sen!" Birden beni işaret etti. "Tereyağ sarısı, kremlerin en kreması ve parlak bir çimen yeşili. Sen," Stella'yı işaret etti, "beyaz bir bikini, tığ işi düşünüyorum, bir lei, belki alnının etrafında bir çiçek bandı ve muhteşem bir sarong."

Mace yine mırıldandı, bu sefer gülümseyerek, "Bu bana uyar."

"Tropik ada cenneti temanız olacak," diye devam etti Tod ve Indy'ye baktı. "Ve Sadie, buz mavisi ve pırıltılı, ışıltılı kış beyazı."

Sadie için fena değildi.

Aslında, mükemmeldi.

Ama sarı ve yeşili asla yapamazdım. Kırmızı ve belki siyah.

Eğer Papa onaylarsa.

Bunu Tod'la paylaşmadım. Çünkü kapı açıldı, Ava hızla içeri daldı ve topuklarının üzerinde yarım bir sırtışıla Luke içeri girdi.

Ava'nın yüzünde yarım bir gülümseme bile yoktu. Öfkeden kuduruyordu.

"Tod," diye tersledi. "Buradayım, ama son-final-okuması-öncesi-finalize-final-okuması-için değil."

Belli ki notu almış.

"Buradayım çünkü düğün iptal oldu!" diye bitirdi.

"Hayır!" Tod haykırdı, sonra da Ava ile Luke'un arasının açık olduğu haberine değil (zaten ara sıra böyle şeyler oluyordu, Ava Luke'u sık sık sıkıştırıyordu ve Luke'un çelik gibi bir yapısı vardı), başka bir şeye tepki vermeye başladı. "Depozitoları geri almak için artık çok geç!"

Luke, "Sakin ol dostum, düğün iptal edilmedi," diye açıkladı.

Ava öfkeyle, "Öyle," diye karşılık verdi ve erkeğine doğru döndü.

"Değil," diye cevap verdi Luke sakince, burnunun ucuyla kadınına bakarak.

"Benimle dans edecek misin?" diye sordu.

"Dikey olarak mı?" diye sordu ve gülmemek için dudaklarını birbirine bastırdım.

"Evet!" diye tersledi.

"Evet, bebeğim," dedi. "Bermuda'ya giderken uçağın tuvaletinde seninle dikey olarak dans edeceğim."

Aradığı cevap bu değildi, bu yüzden Tod'a döndü ve "Telefon etmeye başla. Her şey bitti."

"Ben ... değilim ... Yapamam ... bu ..." Tod kekeledi, elini boğazına götürdü, gözleri kocaman ve panik içindeydi. Sonra çığlık attı, "Özel sipariş bebek mavis, su mavis ve deniz mavis M&M'ler çoktan geldi! Düğün hediyeleri için paketlenmiş ve kurdelelenmiş dokuz kilo var! Dokuz kilo bebek mavis, su mavis ve deniz mavis M&M'i ne yapacağım ben?"

"Onları bana ver," diye karşılık verdi Ava. "Hepsini bir oturuşta yemek niyetindeyim."

Luke, Ava'nın Tod'a verdiği yanıtı da görmezden gelerek, "Telefon etme Tod," diye karşı çıktı.

Ava tekrar Luke'a döndü. "Düğünümüzde dans etmek için belalılığı üç dakikalığına bir kenara bırakamayan bir adamla evlenmeyeceğim."

"Evet, öylesin," diye yanıtladı Luke.

O anda Ava'nın canına tak etmişti.

"Sekiz yaşımdan beri sana aşığım!" diye bağırdığında bunu anlamıştım. Ve sekiz yaşımdan beri düğünümüzde seninle dans etmeyi hayal ediyorum," diye ona doğru eğildi, "sekiz yaşımdan beri! Ve eğer bana o dansı üç dakika veremezsen

."

Sözünü bitirmedi.

Çünkü Luke'un eli birden fırladı, Ava'yı ensesinden yakalayıp kendine doğru çekti ve Ava yüz üstü göğsüne düştü. Sonra boynunu bükte ve Ava'nın kulağına bir şeyler söylerken yüzü görüş alanımdan kayboldu.

Ama Ava'nın yüzünün yumuşadığını gördüm. Sonra daha da yumuşadı. Sonra yanlarında tişörtünün içinde kıvrılmış olan elleri çözöldü, böylece kollarını ona dolayabildi.

Luke'un başı kalktı.

Ava'nın boynu Tod'a bakabilmek için büköldü. "Telefon etme bebeğim."

Tod, albümlerinin yanındaki sandalyeye yığılmadan önce sesli bir şekilde rahat bir nefes aldı.

Bunun Luke'un düğünlerinde Ava ile dans edeceği anlamına gelip gelmediğini bilmiyordum.

Sadece söylediğı her şeyin Ava'yı mutlu ettiğini biliyordum.

Ve bunu görünce, Eddie'nin hamile karısıyla nasıl olduğunu düşününce ve Mace'in Stella'yla sadece birkaç metre ötede durduğunu ve on beş dakika boyunca kolunun kıvrımından zar zor çıktığını bilince, Ren'in iki gün önce o motel odasında söyledikleri aklıma geldi.

Ve bana çarpması arka cebime uzanıp telefonumu çıkarmamı sağladı.

Çalıştırdım, mesaj göndermek için düğmeye dokundum ve Tonight yazdım. Tarih at. Cowgirl, lotus, doggie. Sonra gönder tuşuna bastım.

Fortnum's'daki son krizin de etkisiyle telefonumu cebime geri koydum ve boşları toplamak için masaları gözden geçirmek üzere tezgâhın arkasından çıktım ki tam da kışımdeki telefonun çaldığı sırada dükkânın telefonunun çaldığını duydum.

Çıkardım ve Ren'den iki mesaj geldiğini gördüm.

Birincisi, pozisyonlar değil. Konumlar. Merdivenler.

Duvar. Yatak. Onun planı benimkinden çok daha iyiydi.

İkincisi, seni seviyorum bebeğim.

Gülümsedim ve geri gönderdim, tam Jane "Telefon sana Ally" diye seslenirken Cha'ya geri döndüm.

Ona bakarken kaşlarım birbirine çarptı.

Orada kimse beni aramadı. Kesinlikle arkadaşlarım değil. Muhbirlerim ve "müşterilerim" cep telefonumun kabul edilebilir tek iletişim şekli olduğunu biliyorlardı.

Kitap tezgahına doğru yürüdüm, telefonu aldım ve kulağıma dayadım. "Yo."

"Rosie'nin hayatta kalmasını istiyorsun, anlaştık," dedi bir adamın mızmız ve kesinlikle huysuz sesi bana ve sırtım dikleşti. "Rosie'nin yaşamasını istiyoruz çünkü bizim için büyümesini istiyoruz. Onu korumanızdan almak için ne yapmamız gerektiğini konuşmak istiyoruz. Anlaşma yapmazsan, yüz yüze, tek başına gelersen, ekinleri devralabilecek bir çiftçi buluruz ve başımızın belası ölür. Anladın mı beni?"

Kalbim küt küt atıyor, kanım şakıyor, anlık bir karar verdim. Başımı ve elimi kaldırıp parmaklarımı şıklattım, gözlerim Luke'tan Mace'e kaydı.

İkisi de çoktan beni incelemeye başlamıştı ve hemen bana doğru ilerlediler, elleri kotlarının arka ceplerine gitti.

"Son yaklaşımın dairemde bomba patlatmak olduğu için buluşmaya pek meraklı olmadığımı anlamışsındır," diye cevap verdim, gözlerim Luke'a dönük.

"Bu senin bağlantılarını öğrenmeden önceydi," diye karşılık verdi ses. "Seninle bir sorunumuz yok. Sadece Rosie'yi istiyoruz."

Gözlerim Mace'e kayarken telefona, "Yanlış anlamış olabilirim. Rosie şu anda sizde mi?"

"Henüz değil. Ama bunu sormanız sizin de bilmediğiniz anlamına geliyor. Söylemeliyim ki, sizin korumanız altındayken ekibinizin neden onu aradığı konusunda kafamız karıştı."

Bu salakların ekibini benim ekibim sandığını Lee ile paylaşmamaya karar verdim ve (çoğunlukla yalan söyleyerek), "Rosie patlamalardan pek hoşlanmadığımı biliyor. Çatışmalar, tamam. Araba kovalamacaları, anlarım. Kurtarmalar, uzmanlık alanım. Parçalanmış diz kapakları, benim işim değil, ama bunu yapan bir adamım var. Benim ya da korumam altındakilerin sahip olduğu her şey yanıp kül olur, o kadar değil. Bunu başıma o açtı, birkaç gün benden uzak durması gerektiğini biliyor."

"Bu hata için özür dileriz ve Rosie üzerindeki korumanızı satın alırken bize geri ödeme yapabilirsiniz," diye teklifte bulundu.

Bir gün önce Roxie'ye Ren'in yatak odasında yerde duran giysi torbalarının parasını ödemek için yazdığım çeki düşününce, bunun aslında hiç de fena bir anlaşma olmadığını düşündüm.

Bir çıt sesi duydum. Luke'a odaklandım, telefonunu kulağına dayadığını gördüm ve başını Mace'e doğru salladı.

Mace tezgâhın üzerine eğilmiş, telefonu kulağına götürmüştü, diğer eliyle bir şeyler karalıyordu. Doğruldu ve elindeki kâğıdı bana doğru çevirdi.

Üzerinde, "Buluşmayı kabul et." yazıyordu. Onlara bir aracı gönderdiğini söyle.

Başımı salladım.

Mace bir parmağını bana doğru salladı ve sonra aşağıya inerek deftere dokundu.

Gözlerimi kaçırdım ve telefona dedim ki, "Lincoln's Roadhouse. Bugün. Saat üçte."

Luke'un sessizce "Siktir," dediğini duydum.

"Halka açık hiçbir yerde," dedi kulağıma gelen ses.

"Ya halka açık olacak ya da olmayacak. Olmazsa Rosie'yi kanatlarımın altına almaya odaklanmak için daha fazla

zamanım olacak,

Seninle ilgilenmeleri için köpekleri serbest bırakıyor ve operasyonunu Denver'a geri taşıyor, ben de ona göz kulak olabiliyorum."

Bu açıkça kısmi bir yalandı. İlk ikisi zaten gerçekleşiyordu. Sonuncusu, asla.

Devam ettim. "Benim bölgemdesin ve sesin tamamen aptalca gelmiyor, bu yüzden Rosie'yi benden önce bulma şansın olmadığını bilmelisin. Ama zaman verilirse Rosie sakinleşeceğini ve bana geleceğini biliyor. O zaman tüm enerjimi sana odaklayabilirim. Ve o dairede bir sürü seksi iç çamaşırım vardı, hepsi de güzel anılarla dolu. Sıfırdan başlamak zorunda olduğum için biraz huysuz hissediyorum."

Luke'un bu sefer daha az sessiz bir şekilde, "Siktir," diye tekrar ısırdığını duydum ve bana kaşlarını çatıldığını görmek için ona baktım.

Telefona "Lincoln's" derken gözlerini tuttum. Çek defterini getir. Rosie başımın belası ama o benim. Beni motive edecek bir teklif yaparsan ve hatanı telafi edersen, o sana ait olur."

Sonra telefonu kapattım.

Ben yaptığım anda Luke da yaptı.

Mace uzaklaştı, telefonu hâlâ kulağındaydı.

Luke hemen söze girdi ve bana doğru eğilerek hırladı: "Tanrım, Ally. Neyin var senin? İç çamaşırından mı bahsediyorsun? Tanrım. Böyle adamlara karşı kendini hiç cinselleştirmiyorsun."

"Senin onlardan korkmayan bir baş belası olduğunu düşündüklerinde korkarsın, ki ben korkmuyorum çünkü ne sen ne Lee ne de başkası bana bir şey olmasına izin verir" diye karşılık verdim. "Onların yapabileceği her şey senin içine Tanrı korkusu salacakmış gibi davranırsan üstünlüğünü kaybedersin. Ve son dakika haberi Luke. Nerede yaşadığımı biliyorlardı, nerede çalıştığımı biliyorlardı. Beni görmüş olma ihtimalleri var. Bu yüzden, kör değillerse, kız olduğumu biliyorlar. Beni cinselleştirmek için bana ihtiyaçları yok. Onlar erkek. Bunu zaten yaptılar."

Luke'un ağzı gerildi, ki bu alınan puan için sessiz maço badass oldu.

"Lincoln'ün yerinde bir soygun için hazırlık yapmalısın," diye emrettim.

Mace bize doğru dönerek, "Lee zaten o işle ilgileniyor," dedi. "Sen de hazırlansan iyi olur kadın, çünkü o da buraya geliyor ve hiç mutlu değil."

Her neyse.

Indy ve ben Nina Evans'ın ön bahçesinde uçuğum olduğu dedikodusunu yayınca Lee pek mutlu olmadı, kardeşi çılgına döndü ve devreye girmek zorunda kaldı.

Biraz çakırkeyif olduğum ve gezintiye çıkmak için gecesini böldüğüm muhtelif zamanlarda da pek mutlu olmamıştı.

Devam edebilirim.

Her zaman atlatırdı.

Bunu da atlatacaktır.

Mace ve Luke'a "Gidip şok tabancamın şarjı var mı diye bakacağım," dedim.

Luke bana kaşlarını çattı.

Mace kaşlarını çatarak botlarına baktı.

Tex gelene kadar ancak üç adım atabildim.

"Ben varım," diye ilan etti.

"Bu bir takım oyunu," diye reddetti

Luke. "Ben varım," diye tekrarladı

Tex.

Luke, "Bu üç saniye sürer, bir jokerle uğraşmak zorunda değiliz," diye karşılık verdi.

"Ben," diye eğildi Tex ve güm diye bitirdi, "varım!"

Luke onun gözlerinin içine baktı.

Sonra "Siktir" diye mırıldandı.

Bu arada, bu Luke'un pes ettiği anlamına gelen sözlü bir maço kabadayılığydı.

Bundan bir saniye sonra, kapının üzerindeki zil çaldı ve Lee'nin içeri girdiğini görmek için o tarafa baktım, gözler bana dikilmişti.

Evet.

Mutsuz.

Her

neyse.

"Tex ve Brian çoktan yerlerini aldılar," dedi Lee bana.

Kitap raflarının biyografi bölümündeydik.

Yeni Meksikalı Kötüleri Yakalama Operasyonu'nun başlama vakti yaklaşmıştı.

Tex, biliyorsun. Brian, Brian Bond'du. Indy'nin Rock Chick Drama'sı sırasında aylak olan üniformalı bir polisti ama artık biraz tecrübesi vardı. Aynı zamanda Willie Moses ile ortaktı, kendisi gerçekten iyi bir siyah olmasının yanı sıra aile dostumuz ve çok iyi bir polisti.

"Biliyorum," diye cevap verdim Lee'ye.

"İçeri giriyorsun, gözünü dört açıyorsun. Tex ya da Brian'a bir bakış bile atmayacaksın. Onlar senin için yoklar," diye emretti Lee.

Gözlerimi devirip "Duh" demekle savaştım.

"Bu adamı ya da adamları beş dakika, en fazla on dakika oyalamalısınız. Elimizdeki sabıka kayıtları yıllar öncesine ait, o yüzden size gösterdiğim resimlere güvenmeyin ve New Mexico'daki polis bile ekibin ne kadar olduğunu bilmiyor, o yüzden tetikte olun. Brian ve Tex içeriyi gözetleyecek, yalnızlar mı yoksa nöbetçilerle mi geliyorlar diye bakacaklar. Benim ekibim dışarıda çalışacak. Gitmek yok işareti alacaksınız. İçerisi ve dışarısı temizse, Willie içeri girecek ve Brian'la birlikte indirecekler. Değilse, dışarıdaki tehdidi etkisiz hale getireceğiz. Ike, Bobby ve Matt'i içeride Willie ile çalışırken göreceksiniz. Sen barın karşısındaki masaya otur. Brody minibüste ve o sıraya göz kulak olacak. Senin iki işin var. Biz kimin oyunda olduğunu tespit ederken onları oyalayacaksın, sonra da oyun başladığında yoldan çekileceksin. Anladın mı?" diye sordu.

"Evet, kemosabe," diye cevap verdim ve gözleri kısıldı. "Bu bir şaka değil, Ally," diye homurdandı.

"Hadi canım, Lee."

Yüzü karardı ve saatlerce bu saçmalığı planladıktan sonra onu gerçekten rahatsız eden şeye geldi.

"Buluşmayı kabul etmemeliydin."

"Ve bu durumun çözümlmesi için ne kadar zaman geçmesi gerekiyorsa o kadar bekleyelim mi?" Ben sordum. "Luke ve Ava iki gün içinde evleniyorlar. Bomba imha ekibini arayıp bir tarama yapmalarını istemek için zaman ayırmak istemiyorum. Buluşmayı kabul ederim, bu iş biter ve bana da diğer herkesle birlikte Luke'un resepsiyonda Ava'yla dans edip etmeyeceğini merak etmek kalır."

Dudakları gerildi.

Bunun bana daha fazla bok vermeyeceği anlamına geldiğini bilsem de, ki bu genellikle ona biraz (veya daha fazla) vermem için bir fırsattı, bu işi bitirmek için bu fırsatı kaçırdım.

"Taşınmadan önce başka bir şey var mı?" Ben sordum.

"Evet," diye yanıtladı. "Bizim göremeyeceğimiz bir şekilde sana silah doğrulttuklarına dair bir işaret verirlerse, mesela masanın altında, elini tepeden başlayıp geriye doğru saçlarında gezdirirsin. Öyle mi?"

Başımı salladım, bu kısımdan hoşlanmamıştım ama evimi havaya uçurduklarına göre, ellerinde silahlarla gelebileceklerini ve müzakereden tehdide geçmekte sorun yaşamayacaklarını biliyordum

-ve istediklerini elde etmek için çok daha az eğlenceli başka olasılıklar.

Lee daha az gerginleşti ve benden birkaç santim uzaklaştı.

Ama bunu "Babam bu akşam bir aile toplantısı istiyor" diyerek yaptı.

Bunun üzerine başımı salladım. "Ren ve benim bir randevumuz var." Çenesi geri çekildi. "İki gün önce bir randevun vardı."

"Yolumuzdan saptığımız için böyle bir şey olmadı," diye paylaştım ve bu kez Lee başını salladı.

"Daha ileri gitmeyin," diye emretti.

Yapmayacaktım, o yüzden uyudum.

Lee, "Bu işi halledeceğiz, Willie ve Brian her kimi karakola götürürsek sorgulanacak, işlemleri yapılacak, Hank bilgilendirilecek, serbest kalacak ve aile oturacak," diye karar verdi.

"Bu gece yapamayacağımı söyledim çünkü Ren'le bir

randevumuz var." Ona sahip olamayacağı bir şeyi hatırlattım

söylediğimden beri geçen üç saniye içinde unutuldu.

Tekrar yaklaştı. "Ally, babamın ve ekleyeceğim annemin üzgün ve endişeli olması seni şaşırtmayacak. Seninle oturup konuşmaya ihtiyaçları var ve sen de onlara zaman ayırıp dinleyerek saygı göstermelisin."

Bu konuda haklıydı, bu yüzden tekrar başımı sallamaktan başka çarem yoktu ama "Bu toplantının neden siz ve Hank aracılığıyla yapıldığını sorabilir miyim?" diye sordum.

"Çünkü üzgün ve endişeli derken incinmiş ve kızgın demek istemiştin." Oh adamım.

Bu hiç iyi değildi.

Annemi ve babamı severdim. Bok gibiydiler.

Malcolm ve Kitty Sue Nightingale mükemmel insanlar ya da ebeveynler değillerdi.

Ama gerçekten çok yaklaştılar.

Bir yanım başıma gelenler ve bunların ailemi nasıl etkileyeceği konusunda umursamaz davranıyordu çünkü ne kadar çılgın olsam da onlar beni her zaman sevmekle kalmıyor, önemli şeyler söz konusu olduğunda doğru olanı yapacağımı düşünüyorlardı. Ve biraz yalan söylemek, reşit olmadan içki içmek ve birkaç başka şey dışında (tamam, belki birkaç tane değil ama önemli olan hiçbir şey yoktu), yaptım.

Bu yüzden iki şey biliyordum.

Birincisi, verdiğim karar ne olursa olsun, eğer aptalca değilse, onu destekleyecek olmalarıydı (eninde sonunda). İkincisi ise aptal olmayacak bir kadın yetiştirdiklerini bilmeleriydi.

Ama Lee'nin söylediklerini duymak berbattı. Ve bana acı verdi. Çünkü ailemi incitmek ya da kızdırmak istemiyordum. Ve ben ikisini de yaptım.

Bu yüzden bu toplantıya katılmam ve bunu çözmem gerekiyordu.

Nefes aldım.

Sonra bir kez daha başımı salladım ve Ren'e akşamki plan değişikliğini açıklamak için öncekilerden çok daha az eğlenceli bir mesaj göndermeyi planladım.

Ancak Şimdi yapmam gereken bir iş
vardı. Bu yűzden Lee'ye "Hazır mıyız?"
diye sordum.

Kendisinden önce gelmem için kenara çekildi ve "Gidelim"
diye cevap verdi.

Lee'yi kitaplardan çıkıp n tarafa kadar takip
ettim. Lee Indy'ye gitti.

Kapıya doğru gittim.

Ama bunu yaparken gzűm en iyi arkadaŐıma takıldı.
O da bana baktı ve "Dikkatli ol" diye bağırdı. Ben de
"Her zaman" diye karşılık verdim.

Sonra kapıdan ıktım.

Yerleri yanlış seçmiŐim.

Bunun nedeni Lincoln's'űn n salonunda iki sıra sabit
masa olması, sonunda bir bar, n tarafta bir giriş ve arka
tarafta sigara içilen alana açılan bir kapı bulunmasıydı. Bu
da sırtınızı kapıya dayamadan oturmanın műmkűn olmadığı
anlamına geliyordu.

n tarafa bakmayı seçtim ama sırtımı duvara dndűm,
böylece her iki ynű de görebiliyordum.

Tex'i de nűnde bir ūŐe Bud ile barda otururken grdűm.
Ona bakmadım ama onu fark ettim. Yine de, onun kűtlesiyle
bunu yapmamak zor olurdu.

Brian, görmedim ve bakmadım. Brian'ı yeterince
tanıyordum, Lee'ye yerinde olduğunu söylediyse, yleydi.

Bir ūŐe Fat Tire sipariŐ ettim ve bekledim, telefonum
masada biramın yanında, biber gazı arka cebimde.

On yedi yaşındayken, huzursuzlanmaya baŐlamıŐım.

Tam o sırada n kapı açıldı ve içeri girdiler.

Onlar olduğunu hemen anladım. Bunu, vesikalık
fotoğraflarına benzedikleri için değil (benzemiyorlardı), iki
kişi oldukları ve biri zayıf, sırtım gibi ve telefonda konuştuğu
kadar mızımız ve huysuz grűndűėű için biliyordum.

Ama diėeri iri yarı, kaslı biriydi ve onun sadece kas gűcű
deėil, beyin gűcű de olduėunu hemen anladım.

Ve ona bulaşılmaması gerekiyordu.

Ben de hissettim. Ensemdeki karıncalanmayı ve adrenalinimin yükselişini.

Buraya pazarlık yapmaya gelmemişlerdi. Ne planladıkları hakkında hiçbir fikrim yoktu ama beni alt etmek ve kıcımlı olduğu yere getirmek için saygı gösterdiler. Bu, sahip olduğum bağlantılar ne olursa olsun beni ciddiye almadıkları anlamına geliyordu.

Bu aynı zamanda ellerinde bir şey olduğu anlamına da geliyordu.

Ve son olarak, Lee'ye ayıracak beş-on dakikam olması da pek olası değildi.

Taburemde yüzümü onlara döndüm ve aynı anda elimi saçlarımın arasında tepeden tırnağa gezdirdikten sonra elimi masaya bıraktım. Diğer elimin parmaklarını, masanın kenarına çarparak kırılırsa silah olarak kullanılabilecek bira şişesinin etrafına sardım.

Ve gözlerimi onlardan ayırmadım.

Kıçlarını taburelerine koyar koymaz sırtımda bir varlık hissettim, yakındı ve yanlış anlaşılamayacak bir şey kaburgalarımın sertçe bastırdı.

İçeride bir asker vardı ve hiç vakit kaybetmeden üzerime yürüdü ve silahının namlusunu etime sapladı.

Hayır.

Güzel

Bunun ne anlama gelebileceğini -bu asker hamlesini yapmakta özgürdü- Brian ya da Tex onu fark etmediyse ya da fark ettilerse ve bir planları varsa, hiç düşünmedim.

Aklımı başımda ve sakin tutmam gerekiyordu.

Ayrıca Papa onaylı kırmızı ve siyah nikâhımı kıyabilmek ve ardından Ren bebekleri dünyaya getirebilmek için hayatta kalmam gerekiyordu.

Kafamda Ren'in ve benim sevişme süremi bebek yapmadan önceki iki yıla indirdim ve masamdaki erkeklere "Hiç vakit kaybetmiyorsunuz" diye fısıldadım.

"Hiçbir kadın benimle uğraşamaz," diye homurdandı ekibin büyük beyni bana.

"Ah, sadece söylüyorum, ben seninle yatmadım. Sen benimle yattın," diye belirttim.

"Tamam o zaman, gerçekten sevişmediğim sürece kadınlarla vakit kaybetmem," diye düzeltti.

Bunu kanıtlamıştı.

"Şimdi yavaşça geleceksin. Telefonunu bırak," diye emretti Whiney Guy.

"Ve eğer desteğinizin işleri halledeceğini düşünüyorsanız," diye ekledi Brawny Guy. "Dışarıdaki dövmeli siyah adam görevde değil."

Sikeyim.

Siktir!

Bu Ike'dı, Lee'nin adamlarından biri. Ve Brawny Guys'ın gözlerinde gördüğüm soğuk ölümle onun "görev dışı" tanımının ne olabileceğini düşünmek istemedim.

Sikeyim.

Biramı bıraktım ve taburemden kaydım.

Arkamdaki varlık benimle birlikte hareket etti.

Sakin bir şekilde masayı topladım ve Whiney Guy ve Brawny Guy yanımda olduğu halde kapıya yöneldim.

Birden arkamdaki varlık kayboldu. Bunu umduğum gibi, Tex ya da Brian'ın planlarını devreye sokması olarak algıladım ve hemen harekete geçtim.

Tex arkamda duran adamın suratına bir yumruk indirdiğinde ve adam silahına hakim olamayarak masaya doğru uçtuğunda, asıl tehdit olan Brawny Guy'a döndüm. Elimi paketinin etrafına doladım. Oraya vardığımda, büküm ve sıktım ve bunu hiç acımadan yaptım.

Dizleri bükülmeden ve sertçe yere düşmeden önce dişlerimin arkasını sızlatan tiz bir ses çıkardı. Onunla birlikte eğildim, gitmesine izin verdim ve sonra yukarı çıktım, aynı zamanda dizimi yukarı kaldırdım ve çenesinin altından sertçe yakaladım.

Geri uçu ve ben de botumla elmacık kemiğine bir tekme attım. O zaman yana doğru uçu,

Düşüşünü engellemeye çalışmadan yüzünün yere çarpmasından bayıldığını anladım.

Dikkatimi ona veremedem, Mızımız Adam beni saçımdan yakaladı. Canım çok yandı ama saçımı çektim, ona döndüm ve boğazına sert bir yumruk indirdim.

O da dizlerinin üzerine çöktü, ellerini boğazına götürdü, hırıltılı bir şekilde nefes alıyordu.

Üç adım geri gittiğimde, Tex'in yerde sırt üstü yatan iri yarı bir adamın göğsüne dizini dayadığını gördüm. Brian oradaydı, arka cebinden rozetini çıkarıp kemerine sokarken silahını çıkarmış üçünün arasına nişan alıyordu.

"Polis. Tutuklusunuz," diye anons etti.

İzleyicilerimizin yanı sıra Lee, Hank, Eddie, Mace, Luke, Willie, Matt, Bobby ve Jimmy Marker da bize katıldı.

Gözlerim Lee'ye gitti. "İke?" diye sordum.

"Yelek," diye cevap verdi. "Nefesini geri alırsa iyi olacak." İçimdeki tutuş serbest kaldı. "Başka var mı?" Tex sordu.

"Sadece bu üçü," diye yanıtladı Lee.

"Yani bu kadar mı?" Tex kızgın bir sesle sordu. Lee ona öylece baktı.

Tex bana baktı.

"Sana söylemişim, kadın. Sıkıcı."

Her neyse.

Parmaklarının koluma dolandığını hissettim ve Lee'nin beni tuttuğunu gördüm. Beni ön kapıya doğru itti ve dışarı çıkardı, Hank de onu takip etti.

Kaldırımında durduk. Beni bıraktı ve ben de ona baktım.

"Kelepçelemenin ve Miranda'larını almalarını duymanın eğlenceli kısmını kaçırıyorum," diye yakındım.

"Nereden biliyorsun?" Lee tuhaf bir şekilde sordu. "Neyi?" Ben de şaşkınlıkla sordum.

Hank yaklaştı ve Lee'nin sorusunu tekrarladı. "Nereden biliyorsun?"

Hank'e baktım. "Neyi biliyorsun?"

"Onlar oturmadan önce elinizi saçlarınızdan geçirdiniz. Brody onlar içeri girdikten yaklaşık iki saniye sonra durumun kötüleştiğini haber verdi. Son rapora göre, yani bundan beş saniye önce, içerideki adamları senin yakınında bile değildi," diye açıkladı Lee ve ben de ona döndüm. "Nereden biliyorsun?"

Oh.

Ben hallederim.

Tehlikeli olduklarını nereden biliyordum? Omuz silktim.

"Hissettim."

"Hissettin," dedi Hank.

Hank'e başımı salladım ama Lee yine konuşmaya devam ediyordu.

"Dışarıda görgü tanıkları yoktu, bu yüzden seni burada öldürmeyi ya da bir arabaya bindirip başka bir yerde öldürmeyi planladıklarını tahmin ediyorum. İçeride olduğunuz sürece güvendediniz ve Tex'in sürpriz yapma şansı vardı. Sen onu uyardın. O da harekete geçti ve onları atlattı. Beş saniyeleri daha vardı, seni Tex'in sana yeterince hızlı ulaşamayacağı bir yere götürebilirlerdi, buna üstün oldukları dışarısı da dahil" dedi Lee.

Bunun ne anlama geldiğini biliyordum.

Bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordum.

Ben de bakışlarını tuttum ve sessizce "Yaptığım işte iyiyim" dedim.

Lee Hank'e baktı.

Hank başladı, "Ally-"

Gözlerim ona gitti.

"Onları gördüğüm anda kim olduklarını biliyordum ve pazarlık yapmak için orada olmadıklarını biliyordum. Zaman kaybetmedim. Ayrıca," gözlerim Lee'ye kaydı, "ikisini indirdim. Sürprizin benim tarafımda olduğunu biliyordum ama yine de kendimi toparladım ve bunu bir kız gibi yapmadım. Ciddiymişim gibi yaptım ve ikisini de tereddüt etmeden etkisiz hale getirdim." Gözlerim

Hank'e döndüm ve tekrarladım, "Ben yaptığım işte iyiyim. Ve orada olanlar bunun sadece bir parçası." Tekrar Lee'ye baktım. "Darius ve Brody'yi bir kardeş gibi değil de bir iş arkadaşı gibi dinleseydin, ne kadar iyi olabileceğimi anlardın."

Öylece bıraktım. Onlar maço alfalardı. Drama onlarda sadece orgazm olmaları ve orgazm vermeleriyle sonuçlanırsa işe yarardı.

Bu benim geçim kaynağım olacaktı ve kardeşlerim olan bu iki adam bu işi başarmamın ayrılmaz bir parçasıydı.

Bu yüzden, bir alfa belalı gibi, hareketlerimin benim adıma konuşmasına izin verdim, Hank'in etrafından dolaştım ve Jimmy'ye ifademi vermek için Lincoln'e geri döndüm.

SIXTEEN

Ben benim.

Ren'in önüne park ettim ve biraz korktum.

Bunun nedeni, Kötüleri Yakalama Operasyonu'ndan sonra ona mesaj atmış ve akşamki planlarımızın değişmesi gerektiğini söylemiş olmamdı. Ayrıca konuşmak için birkaç dakikası olduğunda beni aramasını istedim, böylece açıklayabilecektim.

Telefon etmedi, ben aradığımda da açmadı.

İlişkimizin Gerçekte Kanka Olmadığımız döneminde, mesajlaşmak ya da arayıp dertleşmek, komik ya da flörtöz olmak gibi şeyler yapmadık.

Ama mesajlaştık ve hatta onun evi ya da benim evim gibi şeyleri halletmek ya da birbirimize yolda olduğumuzu söylemek için aradık.

Carnal'da geçirdiğimiz zamandan beri bu durum daha da yoğunlaşmıştı ama daha önce de Ren hiçbir mesajımı ya da telefonumu görmezden gelmemişti. Aradığımda hemen cevap vermediği bir zaman hatırlamıyorum. Bir kere bile. Ve bir mesaja anında cevap vermeyebilirdi ama cevap almak için bir saatten fazla beklemem gerekmezdi.

Saatler geçmesine rağmen bunların hiçbirini yapmamış olması beni korkuttu.

İlişkimizin birbirimizi hafife aldığımız bir kalıba girmesini istemiyordum. Bu, onunla bağlantı kurmaya çalıştığım anda atlamasını beklediğim anlamına gelmiyordu. Ama aynı zamanda, beni istediği yerde bulduğunu ve gününün programına uyabileceğimi bildiği için benimle bağlantı kurmayı geciktirmenin havalı olduğunu varsaydığı bir yere kaymak da istemiyordum. Özellikle de söyleyeceğim şey önemliyse.

Ki bu öyleydi.

Arabamdan katlanarak çıktım, kapıyı açtım ve kilitleri çaldım, caddeyi geçip Ren'in evine doğru ilerledim.

Hiç sormamıştım ama evine giderken etrafa bakarken, dalgınlıkla bir bahçıvanı olması gerektiğini düşündüm. Denver kurak bir yerdi ama bu bahçelerin yemyeşil olamayacağı anlamına gelmiyordu. Ancak böyle olabilmeleri için çok çaba sarf etmeniz gerekiyordu. Ren'in ön ve arka bahçeleri muhteşemdi. Çoğunlukla bitkiler ve çimlerden oluşan, kalın ve gelişen, ama orada burada ilginç kılan bir miktar renk vardı.

Ve bu şekilde olması için köle gibi çalışan o değildi.

Anahtarı kilide soktum, çevirdim ve kapıyı arkamdan tekmeleyerek içeri girdim. Sonra durdum.

Ren'in evinin önü iki oturma alanı olan uzun bir odaydı. Biri sadece oturma alanıydı. Diğeri ise televizyon alanıydı.

Sol tarafımdaki televizyon bölümünde bir kanepede oturuyordu. Ancak televizyon açık değildi. Takım elbisesinin ceketini çıkarmıştı ama gömleğini ya da pantolonunu değiştirmemişti. Gömleğinin paçaları geriye doğru kıvrılmıştı. Bir kolunu kanepenin arkasına doğru sarkıtmıştı. Diğer eli dizinin üzerindeki cep telefonuna dokunuyordu.

Yukarı kaldır, kaydır, dizine değdir ve
tekrarla. Bu garipti.

Gözleri benim
üzerimdeydi. Öfkeliydiler.

Odadaki havanın ağırlaştığını hissettim ve başımın belada olduğunu anladım.

"İyi bir öğleden sonra geçirdin mi?" Ren sessizce sordu, ama tatlı bir sesle değil.

Yakın bile değil.

İşte o zaman, gecikmeli olarak,
bana çarptı. Kahretsin,
kahretsin, siktir.

Ona Kötüleri Yakalama Operasyonu'ndan bahsetmemiştim ve Lucky de bunu öğrenip Ren'e bildirsin diye peşimdeydi.

Kaburgalarımın bir silah saplanmışken ve bana bir şey yapma fırsatı verilmişken bunu gerçekten düşünmemiştim.

Ava ve Luke'un düğününün tadını çıkarmak için bu saçmalığı kimsenin kafasına takmadan bolca zaman içinde bitirin.

Lucky'nin olaya karışmaması iyi oldu çünkü bu kötü olabilirdi.

Ancak şu anda kızgın olmasına rağmen, bunu Ren ile paylaşmamamın sorun olmayacağını düşündüm. Kanıtlar, sakın kalıp her şeyi açıklarsam bunun olumlu karşılanacağını gösteriyordu.

Benim de bir açıklamam vardı ve bunu ona söylediğimde olumlu karşılayacağını umuyordum. Ya da en azından az miktarda bağırarak.

"Mesaj attım ve telefon ettim," diye dikkatlice hatırlattım.

"Evet," diye karşılık verdi hemen. "Kaburgalarına bir 38'lik soktuktan sonra."

Oh adamım.

"Ren, tatlım, çok özür dilerim," dedim ona doğru bir adım atarak. "Düşünemedim. Bir süredir kendi başımayım, bir süredir bu işi yapıyorum ve Darius ya da Brody dışında kimseye rapor vermek zorunda kalmadım. Aslında Carl'la birlikteyken bile kimseye hiçbir şey hakkında rapor vermemiştim. Ama bu öğleden sonra olanlar sürpriz oldu ve odaklanmam gerekiyordu. Ama aramalıydım ve bir dahaki sefere arayacağım."

Konuştüğüm süre boyunca yerinden kıpırdamamıştı ama konuşmam bittiğinde "Bir dahaki sefere yapar mısın?" diye sordu.

Tamam, bu işe başlama zamanı gelmişti.

Yani, kızgın olduğu için uygun bir zaman değildi.

Ama zamanı gelmişti.

Ona doğru bir adım daha attım.

"Evet bebeğim," dedim usulca. "Bir dahaki sefere yapacağım." Hiçbir şey söylemedi ve bana bakmaya devam etti.

Ona doğru bir adım daha attım.

"Kararımı daha önce açıklamalıydım ama aramızdaki şeyler gerçekten iyi yönde değişmişti. Hoşuma giden bir şekilde. Kavgaya etmiyorduk. İşleri yoluna koymaya çalışıyorduk.

Birbirimizi daha iyi tanımak, geleceğimizde ne olduğunu anlamak için. Bu karardan memnun olmayacağını bildiğim için her şeyi berbat etmek istemedim ama verdiğim karar benim için önemliydi."

"Peki bu karar ne olacak?" diye sordu, ben konuşmayı bıraktığımda kaşlarını kaldırarak.

Derin bir nefes aldım ve nefesimi verirken açıkladım. "Resmi olarak aile işine giriyorum."

Yine sessiz kaldı.

Ona doğru bir adım daha attım ve şöyle açıkladım: "Brother's'tan kovulduğumda buna karar verdim. Henüz her şeyi planlamadım ama taşlar yerine oturmaya başladı. Luke ve Ava'nın düğününden sonra bunu yapmaya başlayacağım."

Ren bana, "İki gün önce senin hayatınla ilgili kararlar alman ve bu kararların beni nasıl etkilediği hakkında konuşmuştuk," diye hatırlattı.

"Ve bu tartışmayı şimdi yapıyoruz," dedim ona sessizce.

"Bu bir tartışma değil, Ally, bana bunun zaten verilmiş bir karar olduğunu ve bunu ileriye taşımak için planlar yaptığını söylüyorsun."

Bu doğrudu.

Bunu başka bir yöne çekmenin zamanı gelmişti. "Bu benim için önemli," diye fısıldadım.

"Sevdiğim kadınla, bir aile kurmayı düşündüğüm kadınla birlikte olmak ve bunu onun kurşunlarla delik deşik edilmesi ya da çocuklarla dondurma almaya gittiğimizden döndüğümüzde evimizin yerle bir edildiğini görme ihtimali olmadan yapmak benim için çok önemli."

"Böyle şeyler olmayacak, Ren. Bu-" Ren sözümü kesti.

"Jules iki kez vuruldu, üzerine vazife olmayan işlere burnunu soktu. Hepiniz onun nefes alıyor olmasının rahatlığını yaşıyorsunuz, bu yüzden aklınızın oraya gitmesine izin vermiyorsunuz. Ama gerçek şu ki, karnından ve göğsünden vuruldu ve hala bu dünyada yaşıyor olması bile bir mucize. Ve hem Stark hem de

Crowe, kardeşinin anlaşmalı olduğu işler sırasında kurşun yedi. Ve bu iki adam da yılların deneyimine ve eğitimine sahip. Bu olmayacak mı?"

"Almayı seçtiğim davalarda dikkatli olacağım," diye ona güvence verdim.

"Bu iş kolunda o kadar dikkatli olamazsınız," diye karşılık verdi. "Bu imkânsız. Kardeşin bir dava aldığında kendisinin ve adamlarının karşılaştığı her riski bilir. Yaptıkları her hareketi ve üstlendikleri her operasyonu tüm değişkenleri göz önünde bulundurarak planlıyorlar. Ve bu işte yeterince zaman geçirdikleri için göz önünde bulundurmaları gereken her değişkeni bilirler. Ve her zaman planladıkları en önemli şey, aldıkları her işte hesaba katmadıkları bir değişken olma ihtimalinin her zaman var olduğunu bilmeleridir."

"Bunu bir süredir yapıyorum Ren. Kardeşlerimi, ikisini ve Lee'nin adamlarını izliyordum. Yaparak ve görerek öğrenirsin, ben de öyle yaptım. Ve bu konuda iyiyim. Ama işin özü, bunu yapmayı seviyorum. Bu benim kanımda var. Bu benim."

"Bunu daha önce de söyledin ama görüyorum ki bu saçmalığı yapmamanın benim için önemli olduğunu dikkate almıyorsun. Kendini oraya atmıyorsun. Seni benden ya da daha sonra ailemizden uzaklaştırabilecek bir duruma ya da durumlara tekrar tekrar girmiyorsun."

Tamam, belki de başka bir taktik uygulamak gerekiyordu. "Peki ne yapmamı öneriyorsun?" diye sordum.

"Hoşunuza giden bir şeyler bulun ya da Fortnum's'da geçirdiğiniz zamanın tadını çıkarın, sonra da odağınızı çocuklarımızı yetiştirmeye çevirin."

Şaka yapıyor olmasını umarak onu yakından inceledim. Görünüşe göre şaka yapmıyordu.

Yine de, konuyu açıklığa kavuşturmanın önemli olduğunu düşündüm. "Önce barista olmamı, sonra da evde oturmamı istiyorsun.

Anne?" Ben sordum.

"Gerçekten mi?" diye sordu, ben de başımı salladım.

"Evet. Dileğim gerçekleşti, sen de öyle olacaksın. Ama istediğin bu değilse, bunu tartışabiliriz ve yapacak bir şey bulabilirsin.

Aldatırken yakaladığınız kocalarınızı kızdırmak ya da sizi pezevenk ve torbacıların radarına sokmak buna dahil değil."

Ona baktım ve hiçbir şey söylemedim. Söyleyecek şeylerim olmadığından değil. Hem de çok.

Sadece orada oturuyordu, telefonunu kaldırması dışında kıpırdamıyordu, gözleri benim üzerimdeydi, tamamen sakindi ve bana bu saçmalıkları söylüyordu, bu da tüm niyet ve amaçlar için kalbimi söküp parçalara ayırıyordu.

Ren Zano ile bir yılı aşkın süredir yaşadığım tüm duygusal iniş çıkışlarda bile, "Birlikte olduğumuz bunca zaman boyunca bana en ufak bir ilgi gösterdin mi?" diye sorduğumda, sesim daha önce hiç duymadığım bir şekilde tuhaftı.

Kanepede doğrulurken, gözlerini bana kilitleyip "Ally-" diye söze başlarken yüzünün temkinli bir ifadeye bürünmesine neden olan şeyin benim ses tonum olduğunu biliyordum.

Sözünü kestim. "Bu benim."

"Tatlım-"

"Bu her zaman bendim ve siz bunu her zaman bilen çok az sayıdaki kişiden birisiniz."

"Evet, öyle," diye kabul etti. "Bunu benimle açıkça paylaştığından değil. Sadece bu boku öğrendim."

Bu doğruydu, ama bu noktada bunun bir önemi de yoktu.

"Demek istediğim şu k i , " diye devam etti, "Bizim için ve bizim

Gelecekte güvende olduğunuzu bilmek benim için önemli, ama daha da önemlisi, benim ve gelecek planlarımızın sizin için güvende kalmak için elinizden geleni yapacak kadar önemli olduğunu bilmek."

Başımı salladım. "Hayır Ren, seninle birlikte olmak için, benim için her şeyimi değiştirecek kadar önemli olduğunu kanıtlamam gerektiğini söylüyorsun."

Bana doğru bir adım attı.

Bir adım geri attım ve o da durdu. "Ally-" diye tekrar başladı.

Yine sözünü kestim. "Beni istemiyorsun."

Başını salladı ve "Bebeğim, bu doğru değil" diye kestirip attığında gözlerinin kızgınlıkla parladığını gördüm.

"Gerçekten mi? Senin bulunduğun boyuttan farklı bir boyutta mı konuşuyorum?" Alaycı bir şekilde sordum. "Çünkü benim boyutumdaki Ren bana kendim olamayacağımı ve onun yerine, onunla birlikte olmak için çok, çok, çok, çok ben olmayan biri olmam gerektiğini söylüyor."

Bunun olacağını biliyordum. Aslında bu kadar uzun süre bu işi sıkı tutması şok ediciydi.

İğnelemeye geçmem de yardımcı olmadı.

Ama benim sözlerimle birlikte İtalyan asabi kabadayı ortaya çıktı ve kendini kaybetti.

Küçük bir çocukla konuşuyormuş gibi bir ses tonu seçtiğinde, üstelik o kadar da zeki olmayan bir çocukla konuşuyormuş gibi bir ses tonu seçtiğinde, bu onun sesini yüksek ve gözlerini soğuk yaptı.

"Seni etkilemeye çalıştığım şey, Ally, bunun senin için önemli olduğunu anlıyorum, çok önemli. Ama bana geleceğimizin, güvende olduğun, sağlıklı kaldığın ve hayatımıza kontrolsüz şeyler sokmadığın bir işe sahip olmak gibi basit bir şeyi yapmana yetecek kadar önemli olduğunu göstermenden bahsediyoruz."

"Ben ölmek isteyen başına buyruk biri değilim, Ren. Her zaman güvende ve sağlıklı kalmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum ve işleri kontrol altında tutmak işimin bir parçası. İki yıldır bu işi yapıyorum ve bunların hiçbirisi hayatıma sızmadı."

İşte o zaman gerçekten kendini kaybetti.

"Tanrı aşkına, Ally!" diye bağırdı. "Dairen patladı!"

Sikeyim.

Bunu ona vermek zorundaydım ve ne yazık ki bu büyük bir olaydı.

"Rosie tek seferlik biriydi. Asla bir müşteri olmadı ama onun bir joker olduğunu kabul ediyorum."

"Bebeğim, bu işte her gün bağlantı kuracağın insanların hepsi joker olacak," diye karşılık verdi.

Bu konuda da haklıydı.

Ama mesele bu da değildi.

"Tamam, Ren. Haklısın. Bu doğru. Bununla birlikte, senden istediğim şey ne yaptığımı bildiğim konusunda bana güvenmen."

"Bilmediğime göre, bu bir sorun," diye ısırdı ve her kelimeyi bir darbe indirmiş gibi hissettim.

Bu yüzden "Doğru" diye fısıldadığımda nefesim kesildi ve bu iyi bir şey değildi.

"Ally-"

"Hayır."

Bu tek kelimeyle çenesi sarsıldı ve nedenini anladım.

Sessiz ve çok fazla acıyla dolu olduğu için havaya nüfuz etti ve beni boğmakla tehdit etti.

Bunu atlattım çünkü ben Ally'ydim. Yaptığım şey buydu. Ve başka seçeneğim yoktu.

Derin bir nefes daha aldım ve ona şöyle dedim: "Randevumuzun iptal olmasının nedeni annemle babamın bir aile toplantısı düzenlemesiydi. Gelme konusunda ne düşündüğünü öğrenmek için seninle konuşacaktım. Belli ki artık böyle bir sorun yok."

"Bebeğim-" bana doğru bir adım attı, ama ben yine geri adım attım.

O hareket etmeyi kesti ve ben konuşmaya devam ettim.

"Yine de, onlar konuşmak istiyor ve benim de dinlemem gerekiyor, bu yüzden gitmem gerekiyor. Eşyalarımı almak için daha sonra döneceğim."

"Tatlım-"

"Yola çıktığımda sana mesaj atarım ve döndüğümde burada olmazsan gerçekten harika olur. Anahtarı mutfağa bırakacağım."

"Ally, yapma-"

"Bununla gidecek hiçbir yer yok," diye tısladım ve o da çenesini kapattı. "Bunun etrafında dönüp durduk ve hiçbir yere varamadık. Beni istemediğin halde neden benimle birlikte olmak için bu kadar uğraştığına dair hiçbir fikrim yok. Ama istedin. Artık hayatına devam etmelisin. Çünkü ben benim. Ve beni olduğum gibi kabul edemezsen, işimiz biter."

Ondan sonra yavaşça kapıya doğru ilerledim, kapıdan geçtim ve arabama gittim.

Ren beni takip etmedi.

Bonnie Brae'deki çocukluk evime gittim ve kapıyı çalmadan ön kapıdan içeri girdim (çocukluk evim olduğu için bu kabalık sayılmazdı ve zaten beni bekliyorlardı).

Lee'nin Crossfire'ı ve Hank'in 4Runner'ı kaldırım kenarındaydı, bu yüzden çetenin orada olduğunu biliyordum.

İçeri girdiğimde, hepsinin oturma odasında asılı olduğunu gördüm.

Babam, Hank ve Lee bira içti. Annemde, benim tecrübeli gözüme normal bardakta bir margarita gibi görünen bir şey vardı.

Bir margarita alabilirim, tabii margarita karışımı olmadan.

Ama soracak vaktim yoktu. Bu işin bitmesini istiyordum. Ren'e dönmek istiyordum. Eşyalarımı almak istiyordum. Sonra da kimsenin beni göremeyeceği bir yere gidip tamamen çökmek istiyordum.

İçeri girdiğimde, kafasında iki gözü olan hiç kimsenin bizim bir aile olduğumuzu anlamayacağını fark etmemiştim. Hepimizin saçları aynıydı, annem ve babamın bile. Hank ve benim gözlerimiz viski rengindeyken Lee'ninki çikolata kahverengisiydi ama bunun dışında hepimiz uzun boylu ve zayıftık. Erkeklerin cüssesi daha fazlaydı ama hepimizin çerçevesi aynıydı.

Bunu hep sevmişimdir. Çocukken bile. Bu aileye ait olmak. Bu insanlara ait olmak. Ve kimsenin onların benim bir parçam olduğu konusunda hata yapamayacağını bilmek.

Ve ayrıca gözleri bana döndüğünde içlerinde ne olduğunu bildiğimi de.

Bu her ne olacaksa, her biri bana baktığı anda değişti.

Biliyorlardı.

İçimde kanama olduğunu biliyorlardı.

"Tatlım, sen-?" Annem başladı ve ben omuzlarımı düzelttim.

"Sanırım," diye sözünü kestim, "burada olmamın bir nedeni de Ren Zano ile birlikte olmamdan memnun olmaman. Kimsenin vaktini boşa harcamamak için bunun artık bir önemi olmadığını bilmeni isterim çünkü buraya gelmeden önce onunla ilişkiyi bitirdim."

"Tanrım," diye mırıldandı Hank, beni dikkatle inceleyerek. "Ally-" Lee başladı. Babam ve annem sadece bana baktılar. Ben ise konuşmaya devam ettim.

"Geri kalanı, yorumlarınızı hedef alabilmeniz için, iki gün önce Brother's'dan kovuldum ve özel bir araştırma ajansı kurmaya karar verdim. Bu yüzden Ren'le artık birlikte değiliz. Bu fikre şiddetle karşı çıkıyor ve evde oturan bir anne olarak görevime başlamadan önce barista olarak kariyer yapmayı düşünmemi istiyor."

Babamın gözleri Lee ve Hank'e kaydı. Annemin ağzı gerildi. Konuşmaya devam ettim.

"Bunu kabul etmiyorum. Benim bakış açımı görmek istemiyor. Yani bu iş bitti. Bitmeyen şey ise Daisy'nin kiralamak için ofis arıyor olması ve benim de onu geçici olarak resepsiyonistim olarak işe almam." Hank'e baktım. "Ve belki biliyorsun belki bilmiyorsun ama Roxie benim için bir web sitesi tasarlamaya başladı." Anneme baktım. "Ava da logoları hazırlıyor. Yani her şey hazır. Luke ve Ava'nın düğününden sonra Daisy ile oturup bir iş planı hazırlayacağız ve kısa bir süre sonra da aktif olarak müşteri toplamaya başlayacağız."

Bir nefes aldım ve devam ettim.

"Eninde sonunda lisans almak niyetindeyim ve Darius, Sylvie Bissenette ile görüşüyor, böylece onunla çalışabilir ve Lisans Kuruluna başvurmak için ihtiyacım olan saatleri edinebilirim. Tüm bunlar gerçekleşene kadar Fortnum's'ta Indy ile çalışmaya devam edeceğim."

Bir el attım ve sonuca doğru ilerledim.

"Eğer bunun için Ren'i, sevdiğim adamı, beni seven adamı, tanıştığımız ilk gece aşık olduğum adamı kaybetmeye hazırsam, bunun için her şeyi yapmaya hazırım. Başka bir deyişle, beni bundan vazgeçiremezsiniz. Ama hepinizi sevdiğim ve size saygı duyduğum için söyleyeceklerinizi dinleyeceğim."

Ondan sonra sustum.

Babam anneme baktı.

Annemin gözü sadece bendeydi.

Annem nazikçe, "Belki sen ve ben mutfağa gider, sana bir içki alır ve sohbet ederiz," diye önerdi.

Bu, Ren'le ilişkiimi bitirme konusunda ne kadar üzgün olduğumu öğrenmek istediği anlamına geliyordu.

Oraya gitmeye hiç niyetim yoktu. Ta ki bir şişe tekilayla yalnız kalana kadar.

"Bu gece yapacak işlerim var, bu yüzden teşekkürler anne, ama bu bir hayır olacak," diye cevap verdim.

"Bence bu görüşmeyi sen daha iyi bir ruh halinde olana kadar ertelemeliyiz, tatlım." Bu söz Hank'ten geldi ve nazikçe önerildi.

Ona baktım ve yüz ifadesinin de aynı şekilde nazik olduğunu gördüm.

Kardeşim harikaydı. İkisi de öyleydi.

Yine de başımı salladım. "Bence bu işi bir an önce bitirmeliyiz."

"Sen, Hank ve ben Horner'e gidiyoruz," dedi Lee ve ben de ona baktım. "Ve Indy'yi arıyorum."

Bu, benim için endişelendiği ve kariyer yolumu tartışmak istemediği, ancak o ve Hank tekila shoter'ları öderken kırık kalbimle ilgilenebilecek takviye kuvvetleri (yani Indy'yi) çağırmak istediği anlamına geliyordu.

Gördün

mü?

Harika.

"Sağ ol kardeşim, ama bu da hayır demek," diye fısıldadım.

"Tatlım-" diye başladı babam ve sadece bu kelimeyi duymak bile gözlerimi ateşlendirdi.

Çocukken ve bir kızken, babaların süper güçleri vardı. Herhangi bir yarayı iyileştirebilirlerdi, genellikle bunun gibi söylenen bir kelimeyle. Ya da aşırı bir durum varsa, bir sarılmayla her şey geçerdi.

Babamın süper güçleri çok gelişmişti. Ama bu tür bir iyileşmeye kadar uzanmıyorlardı.

"Hayır, baba," diye fısıldadım. Aileme baktım ve "Lütfen şu işi halledebilir miyiz?" diye rica ettim.

"Pazartesi konuşuruz," dedi Hank. "Lee'nin ofisine gel. Hepimiz orada olacağız."

"Hank, buradayız. Neden bunu şimdi yapamıyoruz?" diye sordum.

"Çünkü bunu şimdi yapmıyoruz," dedi Lee. "Pazartesi yapıyoruz. Beş buçukta. Benim ofisimde."

Bir kardeşten diğerine baktım. Hay sikeyim.

"Peki," diye tersledim. "Şimdi gitmem gerek." Tekrar kardeşlerime baktım ve "Yarın provada görüşürüz" diye bitirdim.

"Ally, neden kalıp baban ve benimle yemek yemiyorsun?" Annem sordu, ben de ona baktım.

"Senin için sorun değil, Pazar günü akşam yemeğine gelirim," diye alternatif bir öneri sundum, bu tam olarak işe yaramayacak olsa da onu yatıştırabilirdi.

En azından bir şeydi.

Babama baktı, sonra bana döndü ve başını salladı.

"Sonra," diye mırıldandım, döndüm ve onlara alçak sesle el salladım.

"Allyson," diye seslendi babam, nefesimi içime çekip arkamı döndüm. Gözlerini yakaladığımda yumuşak bir sesle, "Seviliyorsun tatlım," dedi.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve başımı salladım, gözlerimi babamdan ayırmadım çünkü hepsiyle aynı anda başa çıkamayacağımı biliyordum, yüzlerindeki ifadeler bana babamın sözlerinin doğru olduğunu gösteriyordu.

Sonra tekrar döndüm ve oradan siktir olup gittim.

Ren'in evinin önünde Mustang'ime otururken dişlerimi sıktım.

Çünkü anne ve babamın yanından ayrılmadan önce ona mesaj atmış olmama rağmen Ren'in Jaguar'ı kaldırımdaydı.

Pek de arkadaş olmadığımız dönemlerde hep merak etmiştim ama neden arka taraftaki iki arabalık garaja park etmediğini hiç sormamıştım. İyi durumdaydı ve tepesinde ilginç pencereleri olan harika bir ahşap garaj kapısı vardı.

Arka bahçesi uzun olduğu için ön tarafın daha yakın olduğunu ve eve erişimin daha kolay olduğunu düşündüm. Bir kısmı teraslıydı, bu yüzden tırmanması gereken bir sürü basamak vardı. Uzun boylu, güçlü, fit, seksi bir adam olsanız bile bu, market alışverişi için pek de eğlenceli olmazdı.

Sonra tekrar, ön taraf mutlaka paralel park etmeyi gerektiriyordu ki bu da benim, nüfusun sadece yüzde üç nokta iki yedisi gibi (benim tahminim, bir araştırmaya falan dayanmıyor), yapabilecek becerilere sahip olduğum bir şeydi. Yine de bu, bunu yapmak zorunda kalmanın berbat olmadığı anlamına gelmiyordu.

Orada oturmuş bir yandan bu soruya asla cevap alamayacağımı düşünürken bir yandan da bunun için hiçbir şey olmadığını düşünüyordum. Ren orada olsa bile içeri girmek zorundaydım. Giysilere ihtiyacım vardı ve giysilerim Ren'in evindeydi. Bu yüzden sakın davranmayacak ve sorunsuzca girip çıkmama izin vermeyecek olsa bile, yetersiz eşyalarımı almak zorundaydım.

Ama bunu yapmadan önce temiz bir kaçış yapmam gerektiğini biliyordum. Bu nedenle kaçacak bir yerim olmalıydı ve oraya giderken bunun neresi olacağına karar vermiştim.

Telefonumu çıkardım, kişiyi buldum ve git tuşuna bastım.

Üçüncü zilde Daisy cevap verdi, "Her şey yolunda mı şekerim?"

"Ren'le ilişkimi bitirdim ve kalacak bir yere ihtiyacım var," dedim ve onun keskin soluğunu duymazdan geldim. "Birkaç günlüğüne sen ve Marcus'la kalabilir miyim?"

"Ren'le ilişkini bitirdin mi?" diye sormadan önce sessizlik oldu.

"Lütfen Daisy." dediğimde gözlerim kızardı ve sesim boğuklaştı. Şimdi olmaz."

Bu bana daha fazla sessizlik kazandırdı, ancak "Kesinlikle, sevgilim" demeden önce çok daha kısa sürdü. Yukarı çıkıp misafir odalarımızdan birinin senin için hazır olduğundan emin olacağım ve bunu hemen şimdi yapacağım."

Daisy'yi çok seviyordum.

"Teşekkürler," diye fısıldadım.

"Sorun değil bebeğim," diye fısıldadı. "Şimdi, buraya geldiğin zaman gel ve seni halledelim."

"Tamam, Daisy."

"Yakında görüşürüz, şekerim." "Tamam."

Tatlı olmaya devam edemeden telefonu kapattım. Kendimi kaybetmeden önce içimde çok fazla şey kalmamıştı ve Daisy'de çok fazla tatlılık vardı ve bu beni mahvedebilirdi. Bu yüzden kesmek zorunda kaldım.

Pronto.

Hazır olmak için anahtarını yüzüğümde çıkardım, arabamdan çıktım ve Ren'in evine doğru yürüdüm.

Bu işi hallet ve git. Bitti ve gitti.

Kapıyı denedim, kilidi açık buldum ve içeri girdim.

Televizyon açıktı ve Ren kot pantolon ve tişört giymiş, ateşli bir erkek gibi kanepeye uzanmış, televizyonu izliyordu.

Ama içeri girdiğim anda gözleri bana döndü.

Ağzım tükürükle doldu.

Gözlerimi ondan ayırdım ve mutfaka doğru ilerledim.

Televizyonun kapandığını duydum.

Bunu iyiye işaret olarak almadım.

Anahtarı tezgâhın üzerine bıraktım ve mutfaktan çıktım.

Beni kapının girişinde yakaladı. Koluyla belimi kavrayarak beni yana doğru itti ve ben sırtımı duvara, Ren'i de bana yaslayacak şekilde yaklaştı.

Başımı kaldırıp ona baktığımda yüzünde tatlı bir ifade vardı. Birisi.

Lütfen.

Öldür beni.

"Bunu konuşmamız gerek bebeğim," dedi aynı şekilde ayarlanmış bir sesle.

Ama bu sefer bana tatlılığıyla ulaşmasının imkânı yoktu.

"Birlikte olduğumuz onca zaman boyunca pek bir şey konuşmadık," diye cevap verdim. "Bunun dışında. Ve hiç anlaşılmadı. Asla da anlaşılmayacağımızı düşünüyorum. Senin de bir hayatın var, benim de... O yüzden bunu yapmaya devam etmemiz gerektiğini düşünüyorum."

Serbest eli çeneme geldi ve yutkunmak için mücadele ettim çünkü benden bir şey almasını istemiyordum. Zaten yeterince almıştı.

Aslında, her şeyi.

"Birini seviyorsan, uzlaşırsın. Uzlaşmanın bir yolunu bulacağız," dedi bana.

"Demek istediğin, uzlaşmanın bir yolunu bulacağım," dedim ona.

"Ally-"

Kendimi kaybediyordum, bu yüzden hızlıca "Bunu neden yapıyorsun?" diye sorduğumda sesim cızırtılıydı.

"Çünkü bize inanıyorum" diye cevap verdiğinde parmakları etime doğru büküldü ve yüzü daha da yakınlaştı.

"Biz diye bir şey yok," diye karşılık verdim.

"Biz diye bir şey hep vardı ama buna inanmamak istemeni ve nedenini anlıyorum. Bununla birlikte, son üç gündür bir biz olduğunu inkar edemezsin, tatlım."

"Hepsi fanteziydi."

Gözlerini kırptırdı ve "Ne?" diye fısıldadı.

"O Ren ve Ally diye bir şey yok. Bu sadece sen ve benim yapabileceğimize inanmak istememizdi. Ama yapamadık. Biz savaşıyoruz."

Önemli konularda hemfikir değiliz. Aynı şeyi farklı şekillerde istiyoruz. Çalışmıyoruz ama o üç gün boyunca çalışıyormuşuz gibi yaptık. Artık rol yapamayız, Ren. Dürüst olmalı, bunun bir yere varmayacağını görmeli ve yolumuza devam etmeliyiz."

"Yani şu anda pılını pırtını toplayıp gideceğini ve oturup ikimizin de inandığı bir gelecek bulmak için çalışıp çalışamayacağımızı görmeyeceğini mi söylüyorsun?" diye sordu.

"Şu anda söylediğim şey, bence tüm söylenenlerin her şeyi anlattığıdır."

"Pekala, o zaman, şu anda bunu konuşabileceğin bir ortamda değilsin, bu yüzden senden herhangi bir karar vermemeni isteyeceğim. Benimle kal, yanımda uyu ve yarın daha az ham olduğumuzda birbirimize o zamanı verelim."

Başımı salladım. "Hiçbir şey değişmeyecek, Ren."

"Eğer şansını denemezsen değişmeyecek, Ally."

Gözlerini tuttum ve her şeyi anlattım. "Bana inanmıyorsun." Çenesi gerildi.

Evet.

Bana inanmadı. Hay
sikeyim.

Yine lanet olası gözlerim ateşlendi, ama yine bunu bitirmek için güç verdim.

"Seni ikna edebilsem bile, bana inanmayan bir adamla yaşayamam. Bu dava, bu karar ya da bir müşteri hakkında ne düşüneceğini ya da eve gelip sana günümü anlattığımda nasıl tepki vereceğini merak ederek dışarıda yapmam gereken şeyi yapamam. Bana güvenseydin bunların hiçbiri için endişelenmeme gerek kalmazdı. Bana inansaydın. Ama inanmıyorsun ve inanmayacaksın, çünkü bunu benim için, senin için ya da geleceğimiz için istemiyorsun. O halde, zaten günlerce sürse bile öldürecek kadar acı verirken, şimdi bu boku uzatmanın ne anlamı var?"

Bunu bir giriş olarak kabul etti. Daha derine bastırıldığında ve yüzü yaklaştığında anladım.

Ben de bitirmek için harekete geçtim.

"Sen bana göre bir erkek değilsin Ren, ben de sana göre bir kadın değilim. İşimiz bitti ve bunu söylediğimde, sert, havalı ya da her neyse, beni fikrimi değiştirmeye ikna edebileceğin bir Rock Chick işi değil bu. Bunu Ally Nightingale tarzında söylüyorum, ne istediğimi biliyorum ve beni heyecanlandıran bir geleceğe götüren yolu buldum. Yani işimiz bitti dediğimde, işimiz bitti demek istiyorum."

Bunun üzerine geri çekildim, önünden kayarak ayrıldım ve hızla merdivenlerden yukarı yürüdüm.

Eşyalarımı Ren'in evinin dört bir yanına dağıtacak vaktim olmamıştı.

Ki bu iyiydi.

Bu da toplamam gereken şeyin çok az zaman aldığı anlamına geliyordu. Ama önemli değildi.

Çünkü ön kapının çarpma sesini duymadan önce yatak odasına varmışım.

Hepsini topladıktan sonra pencereye gittim ve Jaguar'ın gittiğini görmek için aşağıya baktım.

Yani sahil temizdi.

Yine de, her şeye sahip olduğumu iki kez kontrol etmek için hiç vakit kaybetmedim.

Sonra da oradan siktir olup gittim.

SEVENTEEN

Sen Ally'sin. Ben de Ren.

Gözlerimi açtım ve Daisy'nin perdelerinin arasından sızan sabah ışığına baktım.

Uzun süre uyumadığımı biliyordum. Çünkü gecenin büyük bir kısmında ağladım.

Eve

t.

Ben

Ama bunu Daisy'nin yastığında yaptım, böylece ne o ne de Marcus duyacaktı.

Bir gece önce geldiğimde bana şöyle bir baktı ve bana yer verdi. Beni bir odaya götürdü, tercihim sordu ve bana bir bardak ve bir şişe tekila getirdi.

Sonra yanağıma dokundu ve "Sabah konuşuruz şekerim" diye fısıldadı.

Çıkarken kapıyı kapattı.

En kaliteli tekilasından bir yudum bile almadım.

Hiç kalbim kırılmamıştı, bu şekilde değil, ama sayısız kez bir barın arkasında durup kırılanları dinlemiştim. Ve içki içmenin pek de yardımcı olmadığını defalarca fark etmiştim. İlk planım bu olmasına rağmen, elimde şişe ve bardak varken, bunun yerine yastığı seçtim ve kendime içimde sürünen pisliği dışarı çıkarma çabasıyla serbest bırakma fırsatı verdim.

Bu da pek yardımcı olmadı.

Bu süre içinde iki kez arandım. Biri Indy'den, diğeri Roxie'den.

Bu Daisy, Hank ve Lee'nin kimseyle paylaşmadığı anlamına geliyordu, sadece kardeşlerim eşlerine söylemişti. Ama Indy ve Roxie kimseye söylememişti. Eğer söylemiş olsalardı, telefonum hiç susmazdı ve Şato (ya da Daisy'nin evi, ki

kale, şaka değil, hendeğiyle birlikte), Rock Piliçleri tarafından istila edilecekti.

Bunun için o kadar minnettardım ki inanamazsınız. Hem Indy'ye hem de Roxie'ye mesaj atarak onlarla daha sonra bağlantı kuracağımı, biraz zamana ihtiyacım olduğunu söyledim ve onlar da bana bunu sağlayacaklarına dair mesaj attılar.

Bu arada Ren telefon etmemişti. Ayrıca takım elbisesini bastırmak için duvara tırmanmamış ve pencereyi kırmamıştı.

Bu bir sürpriz değildi. İşleri bitirme şeklim konusunda oldukça esnek davranmıştım.

Ama bu kesinlikle bir Rock Chick olmadığım anlamına geliyordu. Adamlarının hiçbiri pes etmedi.

Bu bir sızlanma değildi. Sadece pek de iyi hissettirmeyen bir gözlemdi. Her neyse, hissettiklerime bakılırsa Ren'in bunu yapmamasına sevinmiştim. Bunun en büyük nedeni, hissettiğim her şeyi hissetmeme izin verecek zamanım olduğunda, bana geri dönüp zorlarsa pes edeceğimi biliyordum.

Tekra

r.

Evet.

Ben.

Ally.

Mağara

cılık.

Onu bu kadar çok seviyordum.

Ben de kendi kendime belki de beni ne kadar sevdiğinin bir göstergesi olarak gitmeme izin vereceğini, ihtiyacım olan şeyi bana ancak bu şekilde verebileceğini söyledim.

Ve bu düşünce her ne kadar havalı olsa da (bir nevi, kalbimi parçalayan bir şekilde), daha iyi hissetmemi sağlamadı, çünkü çoğunlukla kalbimi parçaladı.

Ama şimdi şimdiki zamandı ve yüzleşmem gereken bir gün vardı.

Ayrıca kazanmam gereken para vardı. Yaşayacak bir yer bulmalıydim. Luke ve Ava'nın provasını ve akşam yemeğini

herkesin önünde tamamen kaybetmeden atlatmanın bir yolunu bulmalıydım.

Kalktım, duş aldım, çantalarımı karıştırdım ve hazırlandım.

Bunu dikkatli olarak yaptım. Dışarıdan değil. İçten.

Savunmasızdım. Bunu biliyordum. Evet, ben.

Ally.

Ama öyleydim.

İstediğim hayat bana gösterilmişti. Peri masalının tadına baktım. Sonra elimden kayıp gitmesine izin verdim. Şüphelerim, tereddütlerim vardı ve inanamayacağınız acılar taşıdım. Hatta buna inanmadım bile.

Bu yüzden ilerlemeliydim ama dikkatli davranmalıydim. Ve yapacağım şey de buydu.

İlk denemem Daisy'nin kocaman mutfağına girdiğimde Daisy'yi tezgâhta bir kâsede bir şeyler döverken ve Smithie ile Shirleen'i Daisy'nin mutfak masasında otururken bulmam oldu.

Bütün gözler bana çevrilmişti ve bildiklerini biliyordum. Her neyse.

"Hey," diye selam verdim, içeri girdim.

"Ally," diye yanıtladı Smithie, gözleri benden hiç ayrılmadan.

"Gel oturtarından Shirleen, çocuk,"
Shirleen aradı, bakışlarını da bana kilitledi.

"Krep ister misin şekerim?" Ben masaya doğru ilerlerken Daisy sordu.

Ben yemedim. Yemek fikri bile içimde kusma isteği uyandırıyordu. "Elbette," dedim ve Smithie'ye doğru yürüdüm.

Sonra eğilip yanağına bir öpücük kondurdum ve etrafından dolanıp aynısını Shirleen'e yaparken dalgın bir şekilde "Hey," diye mırıldandım.

Ondan sonra oturdum.

Bu insanların deli olduğunu bilerek pencereden dışarı baktım, ama beni seviyorlardı ve bana karşı dikkatli olacaklardı. Eğer normal davranırsanız başa çıkmak çok daha kolay olurdu. Ama bunu yapmayı düşünemeyecek kadar naziktiler.

Bu yüzden kendimi hazırlıyordum.

Daisy, Shirleen ve Smithie'nin birbirlerine iri gözlerle

baktıklarını görmedim.

"Uh . . . Ally," diye seslendi Daisy.

Gözlerimi pencereden ve zihnimi hendeğinde ördekler olduğunu fark etmekten ayırdım ve ona baktım.

"Öyle mi?"

"Zor bir gece geçirdiğinizi biliyorum tatlım, ama Shirleen ve Smithie'nin burada olmasının bir nedeni var" dedi bana.

Muhteşem.

Aralarına baktım ve "Önce hangisi?" diye sordum.

"Ben," dedi Shirleen, ben de dikkatimi ona yönelttim. Bunu yaptığımda, "Kardeşiniz davaları reddediyor" demek gecikmedi.

Başım sarsıldı.

Bunu duymayı beklemiyordum. Ren ve benim aramda ne olduğunu bilmek istiyor. Ya da Ren'in benim için yeterince iyi olmadığını. Ya da alternatif olarak, bizi bitirmeden önce birlikte geçirdiğimiz üç günden fazlasını nasıl değerlendirmem gerektiğini. Ya da sadece nezaket ve belki de sempati.

Kardeşimin işiyle ilgili rastgele bir ayrıntı değil.

"Tamam," diye temkinli bir şekilde cevap verdim.

"O ne yapıyorsa onu yapar. Başka bir deyişle, kararlar alıyor ve nedenini benimle paylaşmıyor. Ama bir düzen görüyorum," diye devam etti. "Dolu bir vaka yükümüz olduğunda ve çocuklar sonuna kadar zorlandığında reddediyor. Genelde, eğer bu iş onların belalıları için yeterince zorlayıcı değilse reddediyor."

Birdenbire söyledikleri melankolimi yarıp geçti.

Sandalyemde doğruldum.

"Ve?" Ben sordum.

"İşimin bir parçası da olası bir davanın ön hazırlıklarını yapmak ve bunları ona bildirmek. Eğer reddedecekse, bunu genellikle görüşmeden yapar. Yani o reddetmez, ben reddederim."

Başımı salladım.

Konuşmaya devam etti.

"Onlara bir referans vermeden asla hayır demez. İşlerin çoğu Dick Anderson'a gider. Ara sıra Sylvie Bissenette'e bir şey yönlendirilmesini ister. Şehirde Hawk adında Lee'nin uzmanlık alanı olmayan bir oyuncu var ve ona da iş verir. Bu nadirdir. Reddettiklerinin çoğu Anderson'a gider."

"Tamam," dedim yine temkinli bir şekilde.

"Ve şimdi, bazıları sana gidecek," diye bitirdi. Aman Tanrım.

Bu doğruydı!

"Shirleen-" diye başladım ve elini kaldırdı.

El'i almaktan duyduğum rahatsızlığı yuttum ve sustum.

"Darius benimle konuştu ve senin iyi olduğunu söyledi. O Ayrıca seninle çalışmaya devam edeceğini söylüyor. Brody de aynı şeyi söylüyor. Lee bu konuda bir şey söylemedi ve ben de söyleyecek mi diye bekliyorum. Ama ne olursa olsun, yeğenim benimle saçma sapan konuşmaz. Açık açık söyler. Yani eğer senin iyi olduğunu söylüyorsa ve ben de senin nasıl olduğunu gördüm, kızım, sende bir şeyler olduğunu biliyorum, o zaman sana ret cevabı vermekte bir sakınca görmüyorum. Ancak Lee itibarıyla ticaret yapıyor ve Anderson, Bissenette ve Hawk'a başvurmasının nedeni, reddettiği işlerle ilgilenmeleri için onlara güvenmesi. Yönlendirmeler ona yansır. İş batırırsan, bu kardeşine de yansır. Sadece aynı isme sahip olduğunuz için değil, onun tavsiyesi sayesinde iş aldınız. Ama onun tavsiyesini ben verdim. Beni bir kez pişman edersen, bu pişman olduğum tek şey olur."

"Olur böyle şeyler, Shirleen," dedim ona. "Ama ne olursa olsun, bundan pişman olmayacağından emin olmak için kıcımlı yırtacağım. Ve Lee'yi kötü etkileyecek hiçbir şey yapmayacağımdan da emin olabilirsiniz."

Başını salladı. "Seni duyuyorum. Sana inanıyorum. Şimdi, bunu yaptığımı öğrenene kadar bunu yaptığımı bilmeyeceğini hesaba katın. Ve hemen hemen her şeyi biliyor, bu yüzden bu boku bulmasının bir gün süreceğini düşünüyorum. Onu ben hallederim. Başka bir deyişle, kendimi

O aslanın ininde. Senin için. Beni de pişman etme."

Lee'yi "idare edebilecek" iki kişi vardı. Indy. Ve Shirleen. Annem bunu bile yapamıyordu ve yıllar önce denemekten vazgeçmişti.

Gerçi Indy'nin vuruş ortalaması bununla daha iyiydi.

Yine de Shirleen'in söylediği şey, benim için mindere çıkmaya niyetli olduğuydu.

"Teşekkür ederim, civciv," diye mırıldandım gülümseyerek.

O da gülümsedi, elini uzattı, benimkini tuttu ve hızlıca sıktı.

Sonra beni bıraktı ve "Yeniden doldurmam lazım. Java, Ally?"

Ona başımı salladım ve ayağa kalkıp kupasını almasını ve Smithie'nin sessizce daha fazla kahve talebiyle ona doğru kaldırdığı kupayı almadan önce gözlerini devirerek bana bakmasını izledim.

Tencereye yöneldi.

Daisy devasa, restoran kalitesindeki ocağının ızgarasında krepleri çeviriyordu.

Smithie benimle konuştu. "Shirleen sana iş verebilir. Ben zaten biraz aldım."

Ona baktım ve Ren'le ilişkimi bitirdikten sonra içimde kalan soğukluk ısınmaya başladı.

"Bir bok yok mu?" Ben sordum.

"Hiç yok. Kulüpte bir durumum var," dedi bana. "Ve ben ödeme yapmıyorum Lee'nin fiyatları, çünkü bu şey otoyol soygunu. Her neyse, kadrosunda orospu yok ve bu işi kabul etti, Tanrı bilir bana ne bulurdu. Sahne arkasında, yani sahnede bir kızım olmalı, yani doğru kız olmalı." Başını bana doğru eğdi. "Haklısın."

Hay sikeyim.

Kulağa pek umut verici gelmiyordu. "Neler oluyor?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Bunu öğrenmen için seni tutacağım," diye cevap verdi Smithie.

"Tamam, neler oluyor?" Sorumu değiştirdim.

"Olan şu ki, sşrtşkler sessiz. Benim sşrtşklerim asla sessiz olmaz. Hiçbiri. Garsonlar. Dansşılar. Sahip olduğum tek kadın barmen bile kulağımı o kadar bşkşyor ki yırtılmaması mucize. Erkek arkadaş sorunları var. Araba sorunları var. Çocuk bakımı sorunları var. Paşavraya dşnmşşler. Paşavralarını alamadılar-"

Elimi ona doğru yuvarladım ve "Anladım. Devam et, Smithie."

"Doğru. şimdi mi?" Başını salladı. "şyle bir şey yok. Tek bir şey bile," dedi.

"Neden olduğuna dair bir fikrin var mı?" Shirleen fincanları Smithie ve benim şnşme koyarken sordum.

"Bir fedai buldum. Onu işe aldım, iyi adamdı, kontrol etti. Sanırım beni kandırdı şşnkş kızlarım ondan korkuyor."

Boynumun arkasındaki deri karıncalandı.

"Genellikle," diye devam etti, "bu tşr şeyler olur, şşnkş o sşrşnşr ve ben de o pisliliği kovarım. Ama o sşrşnmşyordu, gşrebildiğim kadarıyla."

Başımı salladım.

Smithie konuşmaya devam etti. "Ama yine de onu kovdum. Kovduğumda bana haksız fesih davası aşacağını sşyledi. Bu saşmalılığın ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim bu tşr saşmalılıklarla uğraşmak istemediğim. Bu yşzden onu tuttum, gşzşmş ondan ayırmadım ve Lenny'yi onun şzerine saldım. Lenny'nin DU'dan mezun olmasına az kaldı, o yşzden başka işleri de var ama şnemli değil. İkimiz de bir şey bulamıyoruz. Orada bir kıza ihtiyaçımız var ki gşzşnş dşrt aşsın ve ya bana onun kıçını tekmelemem işin geçerli bir sebep versin ya da nefes alamayacak hale gelene kadar onu dşvmem işin bir sebep versin. Ben ikinciye tercih ederim. Ama hızlı olduğu sşrece bir numarayla da yaşayabilirim."

"Yani garsonluk yapmamı istiyorsun," diye denedim. Ve başarısız oldum.

"Dans etmeni istiyorum." Oh kahretsin.

"Uh, Smithie-"

Sözümü kesti. "Garsonlar pek sahne arkasına gitmezler. Her ne oluyorsa orada oluyor. Fedailer arkaya gider, koruma sağlar ya da kızları arabalarına kadar geçirirler. Genelde başka birinden bu işi yapmasını isterim, ama o dönüşümlü olarak gelir çünkü onu tek başına bırakmamaya ve bana bok atabileceği bir bok vermemeye dikkat etmeliyim."

"Ben dans etmem," dedim

ona. "Daisy sana öğretir."

Yapardı. Jet'in kız kardeşi, Smithie'nin assolisti ve Birleşik Devletler'in batı yarısının önde gelen striptizcisi (şaka yapmıyorum) Lottie'ye öğretmişti.

Kahretsın!

"Başka bir sorunumuz daha var, o da benim oranın müdavimi olmam, yani senin adam muhtemelen beni görmüştür. Adımı, özellikle de son adımı biliyordur ve neler olduğunu anlayabilir," diye paylaştım.

Smithie, "Darius'tan neler yaptığını duyduğum ve seninle konuşmayı düşündüğüm için bunu zaten hallettim," diye cevap verdi. "Bu yüzden dairenin havaya uçtuğunu ve işini kaybettiğini söyledim. Paraya ihtiyacın var ve kızları yaptıklarından dolayı yargılayamazsın çünkü ayda iki kez kıçın sahnenin yanındaki bir masada onlara tezahürat yapıyorsun. Hepsi zor durumda oldukları için oradalar. Hiç şüphe yok ki, sen de dar bir yerdesin. Kıçın sahneme çarptığında hiçbiri gözünü kırpmayacak."

Her şeyi halletmişti.

Saçmalık.

Bir nefes aldım, arkama yaslandım ve bir yudum almak için kupamı aldım, gözlerim Smithie'deydi, zihnim dönüyordu.

Bir yandan, bu kulağa dişlerimi geçirmekte tereddüt etmeyeceğim (eğer seyircilerin önünde kıyafetlerimi çıkarmamı gerektirmeseydi) cazip bir dava gibi geliyordu. Öte yandan, Smithie de ekipteydi, benim için bir anlamı vardı ve kızlarını önemsiyordu. Onları istiyordu.

Korunuyordu, onlar için endişeleniyordu, güçsüzdü ve bunun muhtemelen derinden etkilediğini biliyordum. Bu yüzden ona yardım etmek istedim.

Öte yandan, bu iş seyircilerin önünde kıyafetlerimi çıkarmamı gerektiriyordu.

En azından bu bana Ren'le ilişkimi bir gün önce bitirmem için iyi bir neden verdi. Eğer birlikte olsaydık ve bunu duysaydı, beni yatak odasına kilitler ve hamile aşk kölesi olana kadar dışarı çıkmama izin vermezdi.

Bu aşırı gibi görünebilir, ama inanın bana, bununla değildi. Aşk kölesi yeterli olmazdı. Hamile olmak da yeterli olmazdı. Bunların her ikisi de ona çözemeyeceğim bir şekilde bağlı olduğum anlamına gelirdi ve bu nedenle her ikisi de serbest bırakılmak için kabul edilebilir tek gereklilik olurdu.

Sonra muhtemelen bir rahipten bizi orada evlendirmesini isteyecekti, şarap rengi çarşafı yatağının yanında dururken, ben krem rengi bir gecelik giyerken.

Sonra beni bıraktı.

Ne yazık ki, o anda tüm bunlar bana iyi göründü.

Ugh.

Böylece karar verildi.

Smithie'ye, "Tamam, bu işi ben üstlenirim," dedim. "Dans edeceğim ama sadece üstümü çıkarmam bana bağlı. Sütyenimi çıkarmazsam kızlarınız ve müşterileriniz uğraşmak zorunda kalacak. Bu duruma ayak uydurabilirim ya da striptizci havası beni alıp götürecek ve her şeyi yapacağım. Ama şu anda bu beni korkutuyor, bu yüzden benimle birlikte buna katlanmanız gerekecek."

Smithie hemen "Tamamdır," dedi ve işte o zaman bu işin ne kadar derin olduğunu anladım.

Çok endişeliydi.

"Önümüzdeki birkaç gün Ava'yla ilgilenmek zorundayım Smithie. Ama en kısa zamanda Daisy ile çalışacağım. Ayrıca Brody'yi elektronik arama için, Darius'u da bir şeyleri araştırması için görevlendireceğim. İsim, adres ve sosyal bilgilerine ihtiyacım olacak ve eğer varsa, plakası da dahil olmak üzere araba bilgileri," dedim ona.

"Bir saat içinde alacaksın," dedi bana.

Daisy'ye baktığımda bir kolunda üç tabak, diğer elinde bir şişe şurup taşıyarak masaya doğru ilerlediğini gördüm.

Tekrar Smithie'ye baktım. "Daisy ile bir hesap oluşturmanız gerekiyor. Ücretleri ve ödeme bilgilerini o konuşacak."

Daisy bana kocaman bir gülümseme verdi, şurubu bıraktı ve önüme bir tabak koydu.

"Bitti," diye mırıldandı Smithie, gözleri kadının önüne koyduğu tabaktaydı.

Ama o zaman anladım.

Ve hayatımın o anında gerçekten ihtiyacım olan iyi bir şekilde beni çok etkiledi.

Bu gerçekleşmiyordu.

Olmuştu.

İlk resmi müşterim oldu.

Ben bir dedektiftim.

Sırtarak tabağıma baktım ve Daisy'nin koyduğu çatal ve bıçağı aldım.

"Tereyağını getireyim," diye mırıldandı ve başımı kaldırıp ona baktığımda uzaklaştığını gördüm.

Ama bunu bana bakarak yapıyordu.

Gözlerini yakaladığımda bana göz kırptı.

Bunu o yaptı, benim harika Daisy'm. Sabahım berbat geçmesin diye bunu planlamış ve kışkırtmıştı.

Tanrım, Daisy'ye

bayılıyordum. Sırıtmaya

devam ettim.

Kısa bir süre sonra Daisy'nin kreplerinden beş tane yedim.

Bunu yaptım çünkü bir gece önce yemek

yememiştim. Ve acıkmıştım.

"İyi misin, tatlım?" Stevie kulağıma sordu.

Öğleden sonra erken saatlerdi. Brody ve Darius'u Smithie'nin davasına yerleştirmek için aramalarımı yapmıştım. Fortnum'da çalışıyordum ve Stevie az önce beni aradı.

Ayrıca Ren ve benim hakkımda dedikodular yayılmıştı. Bunu biliyordum çünkü Fortnum'da sadece Indy ve Jet değil (her zamanki gibi), Roxie, Sadie, Stella ve Ava da oradaydı. Jules çalıştığı kaçak sığınma evindeydi ve hepimiz prova için kiliseye gitmek üzere erkenden yola çıkacağımızdan, gitmeden önce orada kalıp bazı işleri halletmesi gerekiyordu. Bunu biliyordum çünkü beni arayıp söyledi.

Biliyorlardı ama kimse yüzüme ya da alanıma girmedi.

Ancak bu, Tex de dahil olmak üzere (Duke hâlâ ortalıkta yoktu) hepsinin soğukkanlı bir şekilde tetikte olmadıkları anlamına gelmiyordu.

İyi hissettirdi.

Haberin yayılacağını biliyordum ama dün geceyi bilenlerin bana o zamanı vermesine ve haberin yayılmasına izin vermelerine sevindim.

Benim için güvenli.

Stevie'nin ses tonundan onun da aynısını yapacağını anladım.

"Dayanmaya çalışıyorum Stevie," dedim ona.

İşte o zaman beni haklı çıkardı ve "Provaya iki saat yirmi dakika kaldı. Orada mısın?"

"Kesinlikle," diye cevap verdim.

"Hâlâ akşam yemeğine geliyor musun? Çünkü restoranı arayıp bizden ücret almadan numaralarımızı değiştirebilirim. Tod'a bir şey olmaz. Yeterince büyük bir partimiz var ve millet menüden sipariş veriyor. Güzel olacak."

"Ben de yemekte olacağım tatlım. Hayatta kaçırmam," diye cevap verdim.

"Tamam, tatlım. Yakında görüşürüz." "Bye, Stevie."

"Güle güle, bebeğim."

Telefona gülümsedim, arka cebime attım ve Indy'nin "Vay anasını," dediğini duyduğumda başımı kaldırdım ve etrafımdaki havanın değiştiğini hissettim.

Ama hiç kıpırdamadım ve sesimi çıkarmadım.

Bunun nedeni Ren'in mağazaya girmiş olması ve şu anda bana doğru yaklaşıyor olmasıydı.

Sonra bana doğru yürüdü.

Sonra elimi tuttu ve beni temizlemek üzere olduğum masadan çekerek orta koridora doğru götürdü.

Kişisel gelişim bölümünde bizi çevirdi ve beni sıranın aşağısına, kitaplarla dolu bir duvarın olduğu yan koridora doğru çekti.

Oraya vardığımda beni kendine çekti, rafların arasına itti ve alanıma ve yüzüme girdi.

İlkinde derin, diğerine çok yakın.

"Smithie'yi öptün mü?"

Takip etmiyordum. Bir saniye önce bir yerdeyken, bir saniye sonra Ren'le birlikte kendi alanımda nasıl durduğuma dair hiçbir fikrim yoktu. Ve hiçbir fikrim yoktu çünkü onun hareketleri çok önemli bir ayrılık yasasını çiğnediği için tamamen çıldırmıştım.

Belki de en önemlisi buydu.

Yani, eğer arkadaşlarınızı ve tanıdıklarınızı paylaşıyorsanız, ayrılıklar sırasında hıyar olmayan herhangi bir erkek uzun süre yüzlerini göstermezdi. Ren aynı zamanda kibardı. Ve klas erkekler size bunu atlatmanız için bolca zaman verirdi, böylece onları tekrar gördüğünüzde vurulmak sizi öldürmezdi. Sadece sakat bırakırdı.

Tahminime göre onu tekrar görmeden önce en az beş ay yirmi dokuz günüm vardı.

Zaten sorduğu şey de hiçbir anlam ifade etmiyordu.

"Yine mi geldin?"

İçime daha da girdi ve bu kez bir ifadeyle, "Smithie'yi öptün," diye homurdandı.

Smithie ile seviştiğimi mi ima ediyordu? Ve böylece, kafası iyi miydi?

"Ben ... hayır, ben ..." Sözlerimi yarıda kestim.

Topla kendini Ally!

"Onu yanağından öptün," diye homurdandı Ren.

Oh.

Bunu yaptım.

"Şey, evet. Bunu yaptım," diye onayladım.

"İnsanların yanaklarından öpülmez," dedi.

Bu doğruydu.

Ama neden bana bunu söylemek için oraya kadar gelmiş ve en önemli ayrılık yasasını çiğnemişti?

"Zano-"

O kadar yaklaştı ki konuşmayı bıraktım. Eliyle çenemin altından kavrayıp başımı nazikçe geriye ittiğinde nefes alma yetimi de kaybettim, yüzü o kadar yaklaştı ki görebildiğim tek şey oydu.

Beni yerine oturtttuktan sonra, "Ren" diye ısırdı.

Gözlerimi kırptım ve o anda kendimi toparladım.

Bu nedenle, elimi sert ve iletişimsel bir şekilde karın kaslarına koydum ve "Ne oluyor lan?" diye bağırdım.

"Özel dedektif olmak istiyorsan, koridorun karşısında bir ofis var. Dom orayı sordu. Bu ekonomik durum yüzünden altı aydır boşmuş, kimse koklamıyormuş bile. Bir şeyler yapmak için çaresizler, bu yüzden ilk yıl için büyük bir indirim teklif ettiler. Büyük bir yer değil. Resepsiyon, büyük ofis, küçük ofis, küçük bir mutfak ve makul büyüklükte bir konferans salonu. Kira kontratını imzaladım, ilk yılını satın aldım."

Eli çenemde olmasaydı ağzım açık kalacaktı.

Bunun yerine gözlerimin büyüdüğünü hissettim ve bakakaldım. Konuşmaya devam etti.

"Bunu büyütmeyecektim çünkü bana nasıl gelersen gel seni istiyorum. Ama şimdi söyleyeceğim, ailemi inancım ile yetiştirmem önemli ve müstakbel eşimin de bunun bir parçası olması önemli. Ben daha sormadan bana bu imkânı sundun."

Elleri çenemde olmasaydı yutkunabilirdim.

Onun yerine bakmaya devam ettim.

Daha da yaklaştı, böylece sadece gözlerini görebildim ve sesi neredeyse fısıltıya dönüştü.

"Ne yaptığımı biliyorsun. Kimden geldiğini ve dün gece ailenizle yaptığınız toplantının bununla ilgili olduğunu biliyorum. Ve bana bu toplantının bir parçası olma fırsatı vermek istedin, ayrıca halkına benim için ne ifade ettiğini göstermeye gecikmeden başlamam için bana bir şans verdin. Yaptığım şey hakkında ne hissettiğinizi bilmiyorum çünkü yapmama izin verdiniz. Tahminimce, bu konuda sizi zorlarsam, bundan pek hoşlanmadığınızı öğrenirim. Yine de yapmama izin verdin. Dün gece bunu yüzüme vurabilirdin ama tek bir kelime bile etmedin. Bu da bana verdiğin şeyin içine o kadar işlemiş olduğunu gösteriyor ki o bıçağı çekmeyi düşünmedin bile. Bu da beni geldiğim gibi kabul ettiğini gösteriyor."

İşte o zaman, ağır ağır nefes alıyordum.

Ama Ren'in işi bitmemiştir.

"Ve ben bu iyiliğe karşılık vermedim." Aman Tanrım.

Bu oluyor muydu?

Sıcak gözlerime vurdu ve devam etti.

"Ben maksimum temasla uyuyan biri değilim, Ally.

Sen öylesin." Nefesim kesildi çünkü bu doğru değildi. Doğru değildi.

Yani, ondan başka kimseyle değil.

Bunu kafamda sıralayamadan Ren devam etti.

"Hayatımda hiçbir kadını bütün gece kollarımda tutmadım.

Sana

kadar."

Oh

kahretsi

n.

Gözlerimin ıslandığını hissettim çünkü bunun gerçekleştiğini düşünüyordum.

Bana bakmaya devam etti.

"Ve dün gece, lanet olası bir pislik olduğum için seni kollarıma alamadım. Bu hiç hoşuma gitmedi. Sikiş arkadaş olduğumuzu düşündüğünde bile, bana bunu verdin."

Aman Tanrım.

"Ren," diye fısıldadım.

"Bunu istiyorsun. Ve yapmak istediğın şey senin için o kadar önemli ki, olduğum kişi olmama izin vereceksin, inancımı kabul etmeye bakacaksın, beni bu kadar çok seveceksin ama çekip gideceksin. O zaman

Bu acıyı o kadar derinden hissediyorsun ki, otomatik pilottasın, içindeki kadını dışarı çıkarıyorsun ve sadece ara sıra dışarı çıkarıyorsun, ama bana veriyorsun. Ve asla yapmayacağın halde Smithie'yi öpüp merhaba demek gibi bir şey yapıyorsun. O kadar çok şey ifade ediyorsa, sende kalabilir. Ve ben. Endişeleneceğim ama sana güvenmeyi öğreneceğim. Senden tek istediğim, bebeklerim içindeyken güvenli olduğunu bildiğin önlemleri alman ve çatımız altında çocuklarımız olduğunda da aynı dikkatle ilerlemen. Benimle misin?"

"Ben ... sen diyorsun . . . ?" Nefes aldım. "Özel bir araştırma ajansı kurmamın senin için sorun olmadığını mı söylüyorsun?"

"Hayır. Öyle demiyorum. Bunun için çalışacağımı ve olmaya çalışacağımı söylüyorum."

Aman Tanrım.

Durduramadım, gözümün kenarından bir damla yaş süzüldü.

Ren'in eli nihayet yanağımı kavrayabilmek için çenemden çekildi ama başparmağı gözyaşımı süpürmek için hareket etmeye devam etti.

Ama fısıldarken gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı, "Seni seviyorum, Ally. Kızgındım ve endişeliydim. Lucky üzerinde silah olduğunu söyledi ve bu beni mahvetti. Beni arayıp bu işin olacağını söylememen işleri daha iyi hale getirmedi. Eve geldin ve hemen sakinleştin. Ben soğukkanlı olabileceğim bir yerde değildim, bu yüzden hıyarlık ettim." Başını eğdi, ağzı benimkine değdi ve sözlerini bitirirken dudaklarını orada tuttu, "Özür dilerim bebeğim."

Evet.

Bu sadece gerçekleşmekle kalmadı, oldu da.

Sessiz bir hıçkırıkla geri çekildim ve yüzümü boynuna gömdüm.

Her iki kolu da beni sardı. Bunu sıkıca yaptılar ve çenesinin başımın yan tarafına bastırdığını hissettim.

Kendini bana verirken aynı zamanda beni ben olarak alacaktı.

Bu.

Öyleydi.

Dürüst.

Lanet

olsun.

Bu bir felaketti!

Kendimi toparlamak için iki derin nefes aldım ama yüzümü onun boynuna yaslayarak, "Uh Ren-"

"Smithie'nin bir sorunu var ve sen onun için dans ediyorsun," dedi kesin bir ifadeyle.

Tenine karşı göz kırptım.

Sonra yüzümü boynundan çektim ve ona baktım.

Mutlu görünmüyordu. Kızgın görünmüyordu ama mutlu da görünmüyordu.

"O davaya bakıyorsun ve işten eve geliyorsun, bebeğim, bilmek istemiyorum," dedi.

Bu Ren miydi?

Yoksa başka bir boyut vardı da Ren o boyuttan mı geçti?

"İyi hissediyor musun?" Ben sordum, o da sırtıttı.

Sonra dedi ki, "Uyumamalıyım. Boktan bir uykum var.

Ayrıca dün gece iki kardeşin de beni aradı."

Uh.

Ne dedin?

Ren devam etti.

"Sonra Daisy'den bir telefon aldım, bokumun içinde. Bu, Marcus'tan bir telefon aldığım anlamına geliyor, o da benim bokumda. Ve bu sabah Shirleen'den bir telefon aldım, yine bokumun içinde. Ve son olarak Smithie'den bir telefon aldım, onun için bir dava üzerinde çalıştığını ve eğer onun pisliğine bulaşırsam bundan hiç memnun olmayacağını söyledi. Ben de işlerimizi halletmek için kıcımlı kaldırıp buraya geldim. Şimdi arayıp bu akşamki prova yemeğinde olacağımı haber vermelisin çünkü dün gece kadınım la yemeği kaçırdım ve bu iki gün üst üste olmaz."

İlk yarı resmi randevumuz Luke ve Ava'nın prova yemeğine gitmekti.

Ne kadar havalıydı değil mi?

Ona böyle düşündüğümü söylemedim.

"Tod'u arasam iyi olacak" diye mırıldandım.

"Ve Daisy'yi aramaya zahmet etme. Çantalarınızı çoktan benim evime gönderdi."

Tanrım.

Daisy'yi çok sevdim.

"Son olarak," diye devam etti, "belalı biri olup bana Zano demelisin, bu çok şirin. Hoşuma gidiyor. Ama aramızdaki şeyler derinse, ham, duygusal ya da önemliyse, ben Ren'im. Senden çok şey istedim Ally, sen de benden. Ama bana karşı sert değilsin. İçindeki kimseye vermediğin o yere girmeme izin verdin. Bu yüzden önemli bir şey olduğunda beni engellemek için kalkan oluşturmuyorsun. Sen sensin. Sen Ally'sin. Ve ben de Ren'im."

Hakkımda bu kadar çok şey öğrenmiş olması beni biraz garipleştirdi.

Bunu da

paylaşmadım.

"Tamam" diye

fısıldadım. "Tamam,"

diye cevap verdi.

"Kardeşlerimin size ne dediğini sorabilir miyim?"

"Hayır," diye cevap verdi. "Sadece o iki adamın seni sevdiğini bil. Seni geri almak için önemli ittifakları bozarlar. Ve muhtemelen senin için hayatlarını ortaya koyarlar."

Bunlar yoğun konuşmalar olmalı. Yine de bunların hepsini zaten biliyordum.

İçim eriyecek kadar sıcakken gülümsedim.

"Ah, pardon," dedi yanımızdan bir ses ve ikimiz de o tarafa baktığımızda parlak renkli bir tunik, kot pantolon ve bir sürü mücevher takmış zayıf bir kadının orada durduğunu gördük. Gözleri benim üzerimdeydi. "Burada çalıştığını biliyorum. Ye, Dua Et, Sev kitabını nerede bulabilirim?"

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Ren alçak sesle sordu, bu tehlikeli anlamına geliyordu.

Gözleri Ren'den bana kaydı ve kaşlarını kaldırdı. Belli ki müdavimlerden biri.

"G'lere baktın mı?" Ona sordum.

"G'ler" mi? Adı Ye, Dua Et, Sev. Es'e baktım," diye cevap verdi.

"Elizabeth Gilbert tarafından yazılmıştır ve kitaplar biyografide yazara göre rafa kaldırılır. O yüzden G'leri deneyin. Ama dikkat edin, biz kullanılmış bir kitapçıyız ve bu popüler bir kitap. Şanslı değilseniz, elli kadar kitabımız var ve elli tanesini de sattık."

Başını salladı. "G'lere bakacağım." "Bunu şimdi yap," diye emretti Ren.

O verdi onu a Bak, yuvarlandı onu gözler at Ben ve uzaklaştı.

Kesinlikle bir müdavim.

Ren, "Siktir git," diye mırıldandı ve ona baktığımda kadının eskiden kapladığı alana baktığını gördüm.

"Ren," diye seslendim usulca ve hemen bana baktı. Ve böylece onun gözlerine sahip oldum.

Tanrım, şu gözler.

"Beni öpecek misin, öpmeyecek misin?" diye sordum. İşte o zaman gülümsedi.

Bir saniye sonra öpücüğünü aldım.

"Uh ... sadece söylemek için ..." diye duyduk ve Ren öpücüğü kesmeden önce ağzımın içine hırladı ve ikimiz de Indy'nin orada durduğunu görmek için yana baktık.

Önce Ren'e sonra bana baktı. Ve kocaman gülümsedi.

"Onaylıyorum," dedi ve ortadan kayboldu. O kadar iyi dinliyordu ki.

Ben daha bunu anlayamadan Ren'in eli yine çenemdeydi.

Başımı tekrar ona çevirdi ve sonra ağzı tekrar benimkinin üzerindeydi, dili tekrar ağzımdaydı ve ben hiçbir şeyi işlemek için hazır değildim.

"İyi misin?" Ren sordu.

Oh, evet.

İyiydim.

Çok iyi.

Alışveriş torbalarım Ren'in yatak odasındaaydı.

Ve bana iki orgazm yaşattıktan sonra Ren'in kollarında, onun yatağındaaydım.

Evet.

Kesinlikle.

Güzel.

"Evet, tatlım," diye mırıldandım uykulu bir şekilde.

"Hayır bebeğim," diye cevap verdi, sırtımı daha da önüne çekerek ve yüzünü boynuma sokarak devam etti, "Ava ve Luke'un şeyi. Sen ve ben. O geçmiş. Bu akşam yemekte iyi görünüyordun. Sadece insanların görmesini istediğin şeyin değil, olduğun şeyin bu olduğundan emin olmak istiyorum."

Gözlerimi

kapattım.

Ciddiyim.

Evet.

Kesinlikle.

Bu adamı severdim.

Sonra onları açtım ve ona bakmak için başımı çevirdim.

"O iş bitti, Ren. Artık bunu düşünmüyorum bile." "Söz mü?"

"Evet."

"Ortaya çıkıp seni ya da beni ısıracak bir şey gömülü değil mi?"

Bir yıl boyunca aramızda olanları gömdükten sonra bunu aldım.

Ben de ödemeyi hızlıca yapmaya çalıştım.

Kollarında biraz döndüm ve elimi çenesine koydum. "Bu iş bitti. Artık sadece sen ve ben varız. Ve dürüst olmak gerekirse, yemin ederim, Colorado'nun küçük bir dağ kasabasındaki makul fiyatlı bir motelde seviştiğimizden beri bunu bir kez bile düşünmedim."

"Colorado'nun küçük bir dağ kasabasında makul fiyatlı bir motel mi?" demeden önce derin ve kısa bir kıkırdama duydum.

"Nam-ı diğer, dünyadaki en sevdiğim yer."

Vücudu hareketsiz kaldı.
Sonra ağzı homurdandı, "Ally."
Hemen ardından, o ağız benim ağızımdaydı, ben
sırtüstüydüm ve Ren de üzerimdeydi.
Uyumak için yerleşmediğimizi tahmin ettim.
Dürüst.

EIGHTEEN

Havada Aşk Vardı

Ren'in mutfak tezgâhında oturuyorum, Ren bacaklarımın arasında duruyor, mutlu yerlerimiz birbirine değiyor, telefonum kulağımda çalıyor, gözlerim erkeğimde.

Annem cevap verdi, "Alo?"

"Hey, anne. İki saniyen var mı?" diye sordum. "Evet, yarın akşam yemeğine davetli Ally." Dudağımı ısırdım ve Ren'e kocaman gözlerle baktım.

Ren'le tekrar birlikte olduğumuzu bilmesi sürpriz değildi. Ben otuz iki yaşındaydım ama o ben doğduğumdan beri işimin içindeydi ve olabildiği kadarıyla da hiç çıkmamıştı.

Yine de, Ren'in Fortnum's'ta benden para istemesi ve prova yemeğinde birlikte olmamız tam olarak bir sır değildi. Muhbirleri bu iki etkinliğe de katılmıştı. Ve muhbirleri bilgi verme konusunda çok iyidiler.

Dudağımı bıraktım ve sessizce "Emin misin?" diye sordum. "Onu seviyor musun?" diye sordu.

"Evet," diye fısıldadım.

"O zaman baban ve ben onu tanısak iyi olur."

Annemin boktan biri olduğunu söylemiştim.

"Sağ ol anne."

"Birkaç saat sonra görüşürüz, tatlım." Bağlantıyı kesti. Ben de öyle yaptım.

Telefonumu bir kenara bıraktım ve Ren'e seslendim. "Yarın akşam yemeğine davetlisin."

Bana baktı.

Sonra da "Onunla konuştuğun iki saniye içinde bu nasıl oldu?" diye sordu.

"Annemin tarzı bu." Kollarımı ona doladım ve mutlu yerinden göğsüne doğru bastırdım ve "Her şey yoluna girecek" diye güvence verdim.

Kolları sıkılaştı. "Biliyorum, bebeğim." Sonra dudaklarıma bir dokunuş yaptı ve "Gitmen gerek" dedi.

Ben yaptım. Sevdiğim iki insanın düğüm atmasına hazırlanmak için süslenip püslenmeye ihtiyacım vardı.

Bu yüzden
gülümsedim. Ren de
bana gülümsedi.

"Tanrım, tatlım."

"Acele et."

"Tanrım, Ren."

"Acele et, Ally."

Luke ve Ava'nın resepsiyonlarının yapıldığı Hotel Monaco'nun vestiyerindeydik.

Sırtım duvara dönüktü, kollarım ve bacaklarım erkeğimin etrafında kıvrılmıştı ve Ren, katil su rengi sütun nedime elbisemin önündeki derin yırtmacın işlevselliğini keşfediyordu; şifon kaplaması, saf Ava rock 'n' roll göbeğini ortaya çıkarıyordu.

Ren ve ben iş yapıyorduk. Başka
bir deyişle, havada aşk vardı.

Tod'un tüm nedime elbiselerini alıp büyük güne kadar saklamış olması tamamen iyi şans. Benimkiler evimde olsaydı, yarı trajedi olurdu.

Ama aklım yarı trajediden kaçmakta değildi. Çok
daha iyi bir şey üzerindeydi.

"Ben ... bu ... Ren," diye inledim, sonra boşaldım.
Muhteşemdi.

"Sik beni," diye homurdandı Ren.

Yüzünü boynuma dayadı, derine doğru itti ve inledi.

Onun ve benim içimdeki ürperti beni sıkıca tuttu.

Bittikten sonra, boynumu öpene kadar onu tutmaya
devam ettim, bırakma belirtisi gösterdi.

Yaptım. Beni yukarı kaydırды, içimden çıktı. Beni ayağa
kaldırırken ağzı ağızıma geldi, gözleri gözlerime yapıştı. O

Beni duvara yasladı ve pantolonunu çıkardığını hissettim.

Sonra önümde çömelip "Ayak, bebeğim" diye emretmeden önce dudaklarımızı birbirine dokundurdu.

Gümüş bantlı, ince topuklu ayakkabılı ayağımı kaldırdım ve o da atılmış tangamın bir tarafını üzerine kaydırıldı. Diğer ayağımı kaldırdım ve o da tekrarladı, sonra tangamı bacaklarımdan yukarı kaydırıldı.

Bu bir başka ürpertiye neden oldu.

Külotumu kalçalarıma yerleştirdi ve eteğimi düzgün bir şekilde düşecek şekilde yeniden düzenledi, ancak önümde ayağa kalkmadan önce sağ dizimin iç kısmını öptü.

Ve bir ürperti daha.

Sonra ayağa kalktı ve ben artık duvara yaslanmıyordum çünkü Ren'in kollarındaydım.

"Seks saçların var, tatlım," dedi bana, gözleri başımda gezinirken.

"Ne olmuş yani?" diye sordum ve bakışları bana geldi.

Bu bana bir gülümseme getirdi, bu da dudaklara başka bir dokunuşa yol açtı. Bu seferki daha sertti, daha uzun sürdü ve dudaklarımızın açılmasını ve ikimizin de dilini eklemesini içeriyordu.

Nefis.

Ren öpücüğü bitirdi, çeneme bir öpücük kondurdu ve elimi tuttu.

Beni kapıya götürdü, açtı ve beni önüne itti, bizi dışarı iterken hala elimi tutuyordu.

Ve böylece Sadie ve Hector'a doğru koşmaya başladık.

Benimkiyle aynı tarzda bebek mavisini bir elbise giymiş olan Sadie bana baktı.

Yüzü kızardı.

Hector, "Siktir," diye mırıldandı ve onu geri çekti. Ren'e bir çene hareketi yaptı ve sonra bir kolunu Ren'in beline dolayıp koridordaki bir açıklıktan geçerek gözden kayboldu.

Ren'e baktım.

Ren'in gözleri Sadie ve Hector'un kaybolduğu yerdeydi ama benimkileri hissedince bana kaydıldı.

Bunu yaptıklarında, kahkahayı patlattım.

Ren'in kolu belime dolandı ve beni öne doğru iterek neşeme ortak oldu.

Evet.

Havada aşk vardı.

Ren ve benim vestiyer faaliyetlerim nedeniyle gerekli bir iş için tuvalete uğradıktan sonra, etkinlik salonuna girdim ve Ren'i aramak için kalabalığı taradım.

Gözlerim, annesi ve Ava'nın annesiyle birlikte duran Luke'ta durdu.

Ava'nın annesi açıkça gevezelik ediyordu ve bunu bir süredir yaptığı belliydi çünkü Bayan Stark başını sallıyordu ama yüzünde sabit bir gülümseme vardı ve aklının kilometrelerce uzakta olduğu belliydi. Bu da açıktı çünkü Luke birinin onu vurmasını ister gibi görünüyordu. Ama yine de orada durmuş annesinin elini tutuyordu ve ben bunun, özellikle de belalı Luke'un bunu yapmasının çok havalı olduğunu düşündüm.

Taramaya devam ettim ve Tex ile Duke'un yakın durduklarını görünce gözlerim tekrar durdu, Tex tuhaf görünüyordu (sadece tek tip flanel gömlek ve kot pantolon yerine takım elbise giydiği için değil) ve Duke gülümseyerek onu omzundan alkışlıyordu.

Tex huysuz bir kişiliğe sahipti ve Duke onlarca yıldır bir grup çılgın kadınla çalışıyordu. Bu nedenle normal bir şekilde geçinemiyorlardı. Şakalaşarak (bazen hararetli bir şekilde), işler çığırından çıktığında ve aralarındaki kadınların deli olduğu konusunda hemfikir olduklarında bağ kurarak ve geri kalan zamanlarda etraflarındaki delilere odaklanmak için kendi deliliklerini görmezden gelerek geçiniyorlardı.

Bu sıkı olmadıkları anlamına gelmiyordu. Birbirlerini bir süredir tanıyorlardı ve her ikisi de en başından beri Rock Chick / Hot Bunch Kurlarının çalkantılı dalgalarına binmişlerdi ve bu tür gezintiler sarsılmaz bağlar oluşturdu. Güvenin bana.

Ama onlar erkekti. İçten konuşmalar yapmazlar ya da kucaklaşmazlardı. Birinin diğerine dokunduğunu hiç görmemiştim. Birbirlerine gülümsediklerini bile görmemiştim.

Duke şimdi kocaman gülümsüyordu. Ancak Tex gülümsemedi.

Sadece başını salladı, bir şeyler söyledi, sarsakça arkasını döndü ve gözleri bana takıldı.

Sonra bana doğru geldi.

Yaklaştığında selam verdim, "Hey, Tex. N'aber?"

Gözleri saçlarımda gezindi, sonra tekrar bana döndü ve "Sanırım halka açık bir yerde seks yapmak yasadışı." dedi.

"Bu sadece yakalanırsan sorun olur," diye karşılık verdim.

"Bu, Ally Nightingale Yaşam Felsefesi," diye mırıldandı alçak bir bomda.

Sırıttım. "Emin olabilirsiniz."

Bana baktı ve o zaman hâlâ tuhaf görüldüğünü fark ettim.

Ben de "İyi misin?" diye sordum.

"Seninle konuşmam gerek" dedi.

Uh-oh.

Bu her anlama gelebilir. "Ne hakkında?" Temkinli bir şekilde sordum.

"Çarşamba günü ne yapıyorsun?" diye sordu.

Muhtemelen Daisy'den direkt dansı dersleri alıyordum. Bunu ona söylemedim.

"Henüz bir şey yok," diye cevap verdim.

Elini boğazına götürdü, daha önce orada olan kravat şimdi yoktu ve muhtemelen bir çöp kutusundaydı. Parmakları kravatla karşılaşmayınca elini kaldırıp boynunun arkasına doladı ve ovuşturdu.

Oh adamım.

Bu iyiye işaret değildi.

"Tex-"

"Indy benimle birlikte ayağa kalkıyor," diyerek tuhaf bir şekilde sözümü kesti. "Trixie bunu Nancy için yapıyor. Sadece iki tanığa ihtiyacımız var ama yine de senin ve

Duke'un yanımda durmanızı istiyorum.

Indy ve Duke çoktan anlaştılar. arşamba günü Nancy ile evlenirken Sulh Hakimi'nde sana ihtiyaım var."

Ho.

Lee.

Lanet

olsun

!

"Ne?" Fısıldadım.

"arşamba günü Nancy'yle evleniyoruz," dediğinde vücudumun kilitlendiğini ve gözlerimin yaşardığını hissettim; öyle bir şeydi ki bu, gözyaşlarımı tutmamın bir mucizeye bağlı olduğunu biliyordum.

Nancy, Jet'in annesiydi. Nancy bombaydı. Nancy ayrıca uzunca bir süre Tex'in kız arkadaşıydı.

Ama Tex ve bir Sulh Hakimi?

Ben sallanmaya başladım ve Tex konuşmaya başladı. abuk.

"nemli bir şey değil. Sadece işimizi yapacağız, oradan siktir olup gideceğiz ve Blanca bize arka bahçesinde küçük bir parti verecek. Sadece aile. Elbise giymene bile gerek yok. Kot giyebilirsin."

"Ben ... sen Nancy ..." Kekeledim, durdum ve gözlerimin ıslandığını hissettim. "Tex," diye fısıldadım.

Bana baktı, tedirgin görünüyordu, sonra daha da tedirginleşti ve sonunda "Kediler onu seviyor" dedi.

Bir kahkaha patlattım.

Hâlâ bunu yaparken, kendimi ona doğru attım ve devasa cssesini kollarımla sardım (elimden geldiğince, kollarım dolanmadı).

Kollarını bana doladı ve sımsıkı sarıldılar. Tex ve ben de hiç sarılmamıştık.

şimdi bunu yaptığımızı göre, harika hissediyorduk.

Duygularım boğazıma dğmlenirken bedenim sarsıldı ve güçlükle geri itmeyi başardım.

Dudaklarını kulağıma değdirirken iri cssesinin eğildiğini hissettim ve işte o zaman Tex -evet, Tex- fısıldadı, "Sanırım orada olacaksın."

Kulağına ulaşmak için başımı çevirdim ve "Ziller takılıyken" diye fısıldadığımda sesim titrek çıkıyordu.

"Teşekkür ederim, sevgilim." Fısıldamaya devam etti.

Vücudum tekrar sarsıldı ve hıçkırıklarımı bastırdığımda yutkunmam duyulabilir ve yüksek sesle oldu.

"Neler oluyor?"

Arayan Ren'di.

Tex'in tutuşu gevşediğinde ve devasa ellerinden biri beni Ren'in kollarına yönlendirmek için sırtımın küçük kısmına çarptığında Ren'e bakmak için boynumu çevirdim.

Ren beni yakaladığında, Tex cevap verdi, "Yok bir şey. Gitmem gerek." dedi. Ama gitmedi.

Gözlerimi yakaladı ve iri bir elini kaldırıp başımın üstüne koymadan önce gözlerimi tuttu.

İçime bir sıcaklık yayıldı.

Ancak o zaman havalandı.

Çabuk ol.

"Bebeğim?" Ren seslendi, eli çeneme geldi ve onu yukarı kaldırdı.

"Çarşamba günü için planlarımız var," diye açıkladım.

"Tex, Nancy ile evlenirken yanında olacağım, sonra da parti sonrası için Blanca'ya gideceğiz."

Ren başını çevirip Tex'in gittiği yöne bakmadan önce bana yavaşça göz kırptı. Sonra tekrar bana baktı.

"İçimde öyle bir his var ki, sen sadece yatağымda değil hayatımdasın, sosyal takvimim çok yoğun olacak," dedi.

"Bolca boş alanı olan yepyeni bir takvim almak isteyebilirsin," diye önerdim ve dudak büküp kolumu sıktı. Sonra muazzam bir yetersizlik paylaştım. "Rock Chicks parti yapmayı sever."

"Doğru," diye mırıldandı, dudakları hâlâ kıvrıktı.

"Peki," diye başladım, "onlardan kaçmayı bırakıp seni ailemle tanıştırmaya götürmemi ister misin?"

Kaşları havaya kalktı ve inanmayarak sordu: "Seks saçıyla mı yapıyorsun bunu?"

Haklıydı.

"Uh . . ." Mırıldandım ama bunu gülmeye başlayarak yaptım.

"Hayır," diye cevap verdi ve yüzünü bana doğru eğdi. "Şu yeleyi evcilleştir tatlım ve cevabın evet olsun."

Bir kez daha tuvalete gitme zamanı.

Tam Ren'e nereye gittiğimi söyleyecektim ki, benimki gibi deniz mavisini bir elbise giymiş olan Roxie koşarak geldi ve yalpalayarak durdu.

"Tex Amca sana sordu mu?" diye heyecanla sordu.

"Evet," diye yanıtladım Ren beni bırakırken, ama kolunu bana dolayarak yanına sokarken.

"Evet mi dedin?" diye sordu.

"Evet," diye cevapladım.

"Vestiyerde seks yaptınız mı?" diye devam etti.

"Evet," diye cevap verdim, bu kelime mizahla titriyordu ve Ren'in iç çektiğini duyup hissettiğimde bedenim de onunla birlikte titredi.

Omzunun üzerinden Hank'in ayakta durup Tod ve Stevie ile konuştuğu yöne baktı.

Ve bunu mırıldanarak yaptı, "Bu dışarıda."

"Lütfen, bu resepsiyon sırasında Hank'le nerede seks yaptığınızı bana söyleme," diye yalvardım.

Tekrar bana baktı. "Sen benim en yakın arkadaşlarımdan birisin.

Arkadaşlar seks konuşur. Bunu herkes bilir."

"Ve o benim kardeşim," diye hatırlattım ona.

Roxie, "Bu işi yaptığımızı bilmiyor değilsin ya," diye karşılık verdi.

"Bunu biliyorum," diye karşılık verdim. "Sadece detay istemiyorum. Zaten o kadar çok ayrıntıya sahip oldum ki, terapide olmamam bir mucize."

"Konum bir ayrıntı değildir," diye karşılık verdi. Tanrım!

"La, la, la, dinlemiyorum, la, la, la," diye bağırdım.

"Tanrım, Roxie Hank ve onun iş yapmasından bahsediyor."

Bunu, başımı çevirdiğimde Lee ile birlikte yaklaştığını

gördüğüm Indy (benim gibi su renginde) söyledi.

"O halde gidiyoruz," diye mırıldandı Lee.

Indy kıkırdadı ve onu yanımıza çekerek, "Üst kattaki engelli tuvaletini kullanma," dedi.

"Siktir." Lee mırıldanmaya devam etti. Kahkahalarımı bastırdım.

Roxie yapmadı.

"Ya da vestiyerde." Stella'nın tok sesi yan taraftan bize doğru geldi ve döndüğümde onun (deniz mavisini giymiş) ve Mace'in (smokin giymiş Lee ve Hank gibi) bize katıldığını gördüm.

Roxie, "Vestiyer için iki kişi var," dedi. "Başka kim var?" Stella sordu.

"Ren ve ben," dedim ona.

"Ah," diye mırıldandı.

"Tanrım," diye homurdandı Mace.

"Sen neden bahsediyorsun?" Eddie (smokinli) ile Jet (bebek mavisini giymişti, gerçi şifondan göbeği açıkta bırakan bir elbisesi yoktu, ama vücudu saran, harika bir hamile nedime elbisesi giymişti) sordu.

Indy, "Rock Chick/Hot Bunch düğün atamaları," diye yanıtladı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Eddie.

"Engelli banyosu," diye paylaştı Jet.

Eddie, "Sik beni," derken Lee, "Tanrım," diye ısırdı.

Jet kocasına döndü. "Ne?"

O zaman kahkahalara karşılık vermedim.

Tutamadım. Sadece uçmasına izin verdim.

"Komik olan ne?" Jules (deniz mavisini renginde) sordu ve hepimiz Vance'le birlikte Indy ve Lee'nin yanından geçtiklerini gördük.

"Vestiyer mi yoksa engelli tuvaleti mi?" Roxie sordu.

Jules neden bahsettiğimizi çok iyi biliyordu ve hemen cevap verdi: "Vestiyer."

"Popüler seçim," diye araya girdi Stella.

"Yaklaşık on beş dakika içinde Sadie ve Hector'un bilgilerini alabiliriz. Ama tahminimce, engelli tuvaleti

vestiyerden çıkarken Ren ve bana çarptı" dedim.

Kadınlar bilerek başlarını salladılar.

Eddie, "Bu konu hakkında konuşmayı kesebilir miyiz?" diye sordu.

"Hayır," dedi Daisy (bebek mavisi giymiş), Marcus'u grubumuza doğru sürükleyerek ve durarak. "Ya da en azından bana neden bahsettiğini söyleyene kadar olmaz."

"Vestiyer mi yoksa engelli tuvaleti mi?" Jet aynı anda sordu.

"Ah, şekerim," diye elini salladı Daisy, uzun tırnakları gümüş cilalıydı ve kalp şeklinde akuamarin taşlarla süslenmişti, "Marcus'la benim bir odamız var. Her zaman erişime açık. Anladın mı?"

Ren'e doğru eğildim ve "Bir dahaki sefere bunu yapacağız" diye fısıldadım.

"Ne?" diye sordu, burnunun ucuyla bana bakarak. "Bir şey mi dedin? Kulaklarım kanıyor."

Bunun üzerine bir kahkaha patlattım.

"Komik olan ne?" Shirleen sordu, o da su rengindeydi (Rock Chick düğün partisi uzun sürdü, inanın bana). "Hayır, söyleme. Umurumda bile değil. Benim umurumda olan Ava'nın kız kardeş dediği o sürtüklere saldırmak üzere olduğum ve birinin beni sakinleştirmesi gerektiği. Brendi ile. Ya da burbonla. Hangisi olduğu umurumda değil. O ikisiyle beş dakika geçirdim ve buradaki her kadının kıyafetini lime lime ettiler, düğün partisine katılmadıkları için uzun uzun şikayet ettiler, oysa her aptal o ikisinin kız kardeşlerine yıllarca çöp gibi davrandığını bilir. Peki güzel bir elbiseyi nasıl alacaklarını sanıyorlar? Buna cevap verme. Cevap şu ki, buradaki hiç kimse sürtüklerin aklının nasıl çalıştığını bilmiyor."

Derin bir nefes çekti.

Sonra itiraf etti, "Korkmaya başlamıştım, ben ...
. Shirleen, aniden dişleri ortaya çıkacak ve o vampirler tüm konuk listesini yerle bir edeceklerdi."

Hepimiz Ava'nın kimsenin sevmediği kız kardeşleri Marilyn ve Sofia'ya baktık. Ava bile.

Bir araya toplanmışlardı, belli ki fısıldaşıyorlardı, dudakları dudak büküyordu, gözleri tanımadığım ama Luke'un teyzesi (ya da öyle bir şey) olduğunu düşündüğüm bir kadına dikilmişti. Bu da ellili yaşlarda olduğu anlamına geliyordu. Ve kıyafetinde hiçbir sorun yoktu. Harika görünüyordu.

Öte yandan, Marilyn ve Sofia herkes hakkında ileri geri konuşabilirdi. Bu yeteneklerini Ava'ya bir ömür boyu yaptıkları kötü muamele sayesinde geliştirmişlerdi.

Ve belli ki durmamışlar. Ayrıca, ikisinin de sabit bir erkeği yoktu. Bu her şeyi açıklıyordu.

"Neler oluyor?" Sadie, Hector'u grubun içine çekerek sordu.

Jules önce siyah gözleri hâlâ yanan Hector'a, sonra da (benim gibi) seks saçları olan Sadie'ye baktı ve bilgece bir tavırla, "Sana sonra anlatırız," dedi.

"Tamam," dedi Sadie ve kolunu omuzlarına dolayan erkeğine doğru eğildi.

Gözleri parlak ve mutluydu.

Tiz bir ıslık havayı deldi ve hepimiz o yöne baktık.

Baktığımızda Luke'tan geldiğini gördük (o da smokin giymişti, tabii ki siyah gömlekli ve uzun siyah kravatlıydı, sağdıçlarının hepsinin beyaz gömlekleri ve kadınların elbiselerine uygun kravatları vardı).

Dans pistinde duruyordu.

Ayrıca parmağıyla bir şeyi işaret ediyordu.

Başlarımız hep birlikte onun eğildiği yöne doğru döndü ve Ava'nın masalar arasında ilerleyişini izledik, yüzü yumuşaktı, gözleri yeni kocasına kilitlenmişti.

Fildişi rengi, şifon, sütunlu bir elbise giymişti; elbisenin askısız bedeni dantelliydi ve eteğinden aşağıya doğru yumuşak, ince, dikey fırırlar dökülüyordu. Elbisenin her tarafı sim gibi görünen bir parıltıyla kaplıydı. Saçlarının yanları kulaklarının arkasındaki çay fincanı fildişi güllerle geriye doğru toplanmış, arkası bukleler halinde dökülmüştü.

Nemli, şeftali rengi makyajı Jet tarafından yapıldı. Saçları Indy tarafından yapıldı.

Dans pistinde Luke'a doğru ilerledi. Luke onun elini tutar tutmaz başını Dj'e çevirdi ve çenesini yukarı kaldırdı.

Niyeti gözden kaçamazdı. Ve hiçbirimiz bunu kaçırmadık.

"Vay anasını," diye nefes aldı

Indy. "Aman Tanrım," diye mırıldandı Jet. "Kutsal inek," diye fısıldadı Roxie.

"Kahretsin," diye iç geçirdi Jules.

"Tanrım," diye homurdandı Stella. "Aslar," diye mırıldandı Sadie.

"Oowee," diye kıkırdadı Shirleen.

"Pekâlâ," diye mırıldandı Daisy.

"Doğru," diye mırıldandım.

Luke Ava'yı kollarına çekti. Ava yüzünü onun boynuna gömdü.

Tom Petty'nin "Alright for Now" şarkısı çalmaya başladı. İçim eridi.

Luke müzik eşliğinde sallanıyordu, boynu bükülmüştü, yanağı Ava'nın saçlarına değiyordu, yeni karısı kollarının arasındaydı.

Ren'in önüne kıvrıldım ve her iki kolu da beni sardı.

Hank yaklaştı ve Roxie'ye sahip çıktı.

Hepimiz izledik.

Sessizce.

Şarkı iki dakika sürdü.

Ve o iki dakika hayatımın en güzel iki dakikasıydı.

Çünkü Denver, Colorado'da harika bir otelin toplantı salonunda, sevdiğim iki insanın, birbirine aşık iki insanın basit ve güzel bir şarkı eşliğinde dans etmesini izlemek, katıksız güzelliği deneyimlediğim iki dakikaydı.

NINETEEN

Biz lanet bir çiftiz

Luke ve Ava'nın düğününden sonraki sabah, elimde bir tepsiyle Ren'in yatak odasına girdim.

O sabah, birlikte geçirdiğimiz ilk geceden beri ilk kez Ren'den önce uyandım.

Ve bu sefer çok daha iyi geçeceğine karar verdim.

İçeri girdiğimde Ren'in hâlâ yüzüstü uyuduğunu gördüm, yatak örtüsü beline kadar inmişti, pürüzsüz zeytin teni ve sırtının belirgin kasları bana açıktı.

Bu manzara karşısında gülümsedim, tepsiyi bir kenara bıraktım ve yatağa bir dizimi koydum. Sonra bir elimi kürek kemiklerinin arasına koydum ve eğilip sırtının küçük kısmındaki omurgasının girintisini öptüm.

Yer değiştirdi ve döndü.

Ayağa kalktım ve yüzüne doğru baktım.

"Biraz daha uyursan Zano, kahvaltı soğuyacak," dedim günaydın derken.

Uykulu gözlerinin üzerindeki kaşlar, bakışları komodine kaymadan önce (sıcak) yukarı kalktı.

Roxie'nin usulü Fransız tostı yapmıştım. Yani ortasına pudra şekeriyle tatlandırılmış krem peynir koymuştum (Ren'in iyi pişirdiğini söyleyebiliriz - onun mutfağında her şey vardı). Ayrıca tütsülenmiş linkleri kızartmış ve çilekleri saplarıyla birlikte kesmiştim, böylece iki tanesi tepside dumanı tüten kahve fincanlarıyla birlikte duran tabakların üzerine serpiştirebilecektim.

Harika görünüyordu ve kokuyordu.

Gözleri tekrar bana döndü. "Yemek mi yapıyorsun?" Kaşlarımın çatıldığını hissettim. "Elbette yemek yaparım."

"Benim için hiç yemek yapmadın."

Bu doğruydu. Pişirmemiştim. Tost yapmıştım ama o yemek sayılmazdı.

Gölümsedim, eğildim ve fısıldadım, "şanslı çocuk, seni bekleyen çok sayıda zevk var."

Gözleri ısındı, kolları beni sardı ve kendimi yatağa geri dönmüş buldum, Ren üzerimdeydi ve dili ağzımdaydı.

Güzelmış.

Dudakları boynuma doğru kaydığında, "Bebeğim, bu biraz daha sıcak olursa kahvaltı berbat olacak," dedim.

Boynumu öptü, ayağa kalktı, bana baktı ve "Doğru" diye mırıldandı.

Sonra dudaklarını dudaklarıma dokundurdu, yuvarlandı ve uzaklaştı. Yanıma döndüm ve bir dirseğimin üzerine kalkarak şifonyere gidip bir çift gri ipli pijama altı çıkarırken kıcını izledim. Onları çekiştirdi (ateşli) ve sonra banyoya doğru yürürken sırtındaki kasların hareketini izledim (yine ateşli).

Açık mavi dantelli limon şifonu reğinde yeni bir saten gecelik (ki bu da sıcaktı-Roxie, Tod ve Stevie beni hazırladı) ve külot giymiştim. Ren döndüğünde yatakta bağdaş kurmuş oturuyordum ve elimde bir kahve fincanı vardı.

Bana katıldı, sırtını yatak başlığına dayadı, bacaklarını uzattı, ayak bileklerini çaprazladı, kalçalarından biri dizime değdi. Biraz kahve aldı, geri emdi ve bana bir tabak uzattı. O kendi tabağını kapıp üzerinde duran çatalı alıp bana bakarken ben de fincanımı yatağın içinde kalçamın yanına yerleştirdim.

Kahverengi gözleri hâlâ hafif uykuluydu. Aynı zamanda hâlâ çok ateşliydiler.

"Pazar günü yatakta kahvaltı, bebeğim. Bunu sevdim," dedi yemeye başlamadan önce sessizce.

"Sana yağ çekiyorum," diye itiraf ettim ve o zaman gözleri bana dikildi.

"Ne için?" diye sordu.

"Yirmi soru," diye cevapladım.

Gözlerini kırpmadan tabağına baktı ve çatalını kızarmış ekmeğe batırarak, "Ateş et," dedi.

Bu kadar.

Ateş et.

Saklayacak bir şey yok. Bu tepkiyle değil. Gergin değildi. Kaçmadı.

Sadece "Ateş et" dedi.

Bu hoşuma gitti.

"Aslında sadece üç soru, yirmi değil," diye düzelttim ve çiğneyerek bana baktı.

Ağzım hâlâ doluyken başka bir şey söylemediğimde, "Öyle mi?" diye sordu.

"Neden öne park ediyorsun?"

Başı sarsıldı ve yutkundtu. "Ne?"

"Arka tarafta gayet güzel bir garajınız var. Neden önüne park ediyorsun?"

"Çünkü evden yarım futbol sahası uzakta," diye tahmin ettiğim cevabı verdi.

Tabağıma sırttım çünkü haklı olmayı seviyordum ve Ren'in esprili olmasını daha çok seviyordum, sonra yumurtalı ekmeği çatalladım.

"Arka tarafa park etmek ister misin?" Ren sordu, ben de ona baktım. "Açıcı için kumandalarım var. Zaten bir tane almalısın ve aldığında istediğin yere park edebilirsin."

"Tamam ama ben ön tarafta iyiyim. Sadece neden oraya park etmediğinizi bilmiyordum," diye paylaştım.

"Peki bu önemli mi?" diye sordu.

"Hayır," diye cevapladım.

Bana baktı ve sonra sırttı. "Hep bilmek istiyordun."

Hiçbir şey söylemedim.

"Ve belalı Ally Nightingale, beni kol mesafesinde tutarak, sormasına izin vermedi."

Haklı olmasına rağmen gözlerimi devirdim.

"Tamamen oradaydım," diye açıkladı.

"Sanırım bunu tespit ettik, Zano," diye cevap verdim.

"Sadece ne kadar içerde olduğumu bilmek güzel," diye mırıldandı, yarım sosis halkasını ısıtırken bile hala sırtıyordu. "Her zaman bilmek istediğin başka ne var tatlım?" diye sordu.

"Bahçıvanınız var mı?"

"Evet."

Ren Zano malçlamadı.

Neden bunu onaylatmak içimi eritti?

Bunu düşünmedim.

Devam ettim.

"Alışveriş merkezine karşı bir isteksizliğin var gibi görünüyor." Onun buna cevabı,

"Benim bir sikim var mı?" oldu.

Dudaklarımın kıvrıldığını hissettim ve cevap verdim,

"Evet bebeğim. Senin bir sikin var."

"O zaman, evet. Alışveriş merkezinden nefret ediyorum." "Tamam. O zaman nasıl bu kadar iyi giyiniyorsun?" diye sordum.

Tabağına geri döndü ve "Kişisel alışverişçi" diye cevap verdi. Tostuna yumuldu, ağzına götürdü, çiğnedi, yuttu ve ben bu şaşırtıcı bilgiyi sindirmeye çalışırken bana baktı. "Kıyafetlerim olmalı. Alışveriş yapmayı sevmiyorum. Al bakalım."

İlginç.

Ve her belalının giyinmek zorunda olma ve alışveriş merkezine alerjisi olma sorununa mükemmel bir çözüm.

"Bunu konuşmamız lazım, şimdi konuşsak iyi olur," diye söze başladı, ben de kendi dumanlı bağlantımın bir kısmını ısıtarak kopardım ve ona odaklandım. "Benim kadını kendi kadını, bu yüzden katkıda bulunduğunu hissetmenin senin için önemli olacağını anlıyorum. Şimdiden söyleyeyim, sen kendi ayaklarının üzerinde durana kadar her şeyi ben halledebilirim. Senin de bir katkıda bulunmada bir sakınca görmüyorum, yeter ki bu, gerçekten karşılayabileceğinden fazla bir açıklama yapman olmasın."

Ne demek istediğini anladım ve ona "Bir şeyler yapmadan burada yaşamak bana iyi gelmez tatlım" dedim.

"Doğru," diye cevap verdi. "O zaman karşılayabileceğini düşündüğün bir şey bul ve bunun hakkında konuşalım. Olur mu?"

Açıkçası, birlikte işin kolay kısmına geri dönmüştük birliktelik.

Tanrı'ya
şükür.

"Evet, Ren," dedim usulca.

Sırıttı ve tabağına geri döndü.

Ben de aynısını yaptım ve "Bu çok lezzetli, bebeğim" dediğini duyana kadar yapmaya devam ettim.

Ona baktım. "Fransız tostı için Roxie'nin tarifi." "Onu yapan senin elin."

Yine erimiş hissettim.

Tanrım, tam bir Rock Chick oluyordum.

Yine de, Ren'le ikimizin de mutfak ayrıcalıklarımızın olmadığı bir huzurevinde kalacağımız o uzun gelecekteki güne kadar her Pazar yatakta kahvaltı etmeye karar verdim.

"Sorularını bitirdin mi?" diye sordu, ben de başımı salladım. Başımı salladığımda, "Doğru. O zaman konuşmamız gereken başka bir şey var."

Umarım her neyse, birlikteliğimizin kolay havasına bağlı kalmıştır çünkü hala Ava ve Luke'un düğününün, Ren'i annem ve babamla tanıştırmamın (sonunda, Ava ve Luke'un dansı ve pasta kesimi arasında) ve ikisinin de katı bir kibarlık yerine gerçekten nazik davranmalarının ve Ren'le yatakta kahvaltının bombası olmasının keyfini çıkarıyordum. Kolayca kazıyordum. Bundan pek fazla yaşamamıştık. Ve kişiliklerimize bakılırsa, bu da tahmin ettiğim kadar kolaydı.

"Ne hakkında konuşmamız gerekiyor?" Ben sordum.

"Dağlardan döndüğümüzden beri seninle konuşmaya ihtiyacım vardı ama bir türlü vakit bulamadım." Kahvesini geri çekti ve sözlerini şöyle bitirdi: "Artık zamanımız var."

Tama

m.

Güzel

.

Bu noktaya geldiğimiz için mutluydum. O kadar çok şey oluyordu ki bu konu hakkında pek düşünmemiştim. Bu merak etmediğim anlamına gelmiyordu. Yine de her zaman meraklıydım.

"Kahretsin," diye davet ettim, kupamı aldım ve tabağımı komodinin üzerine koymak için ona doğru eğildim.

Ren de aynı şeyi yaptı, bir dizini kaldırdı ve kısmen bana doğru döndü.

"İşyerinde işler kötüye gidiyor," diye duyurdu. Oh be.

Bunun bizi rahatlatacağı kesindi.

Ren ve benim ne olduğumuzu inkar etmek, dairemin patlaması ve geri kalan her şey, resmi bir Ren ve Ally'nin sadece neden ön tarafa park ettiği gibi sıradan şeyleri değil, aynı zamanda bir suç imparatorluğunun yasal tarafından sorumlu olduğu ofiste gününün nasıl geçtiği gibi sıradan olmayan şeyleri de paylaşmamızı içereceğini birlikte olduğumuzda bana çarpmadı.

Sikeyim.

"Tamam," dedim yavaşça.

"Ve bunun ne olduğunu bilmelisin," diye devam etti. "Tamam," diye tekrarladım.

"Neden öyle olduğunu da bilmelisin," diye devam etti.

"Tamam" diye tekrarlamadım.

Sadece başımı salladım.

Gözlerini kaçırdı ve kahvesinden bir yudum aldı ama yüzünde hoşuma gitmeyen bir şey değişti.

Sonra bana baktı ve her neyse onu gördüm. gerçekten sevmedim.

Ama tanıdıktı. Babasından **h e r** bahsettiğinde bunu daha önce de görmüştüm.

"Annem bu hayatın içinde değildi," diye paylaştı.

"Üniversiteden sonra bir iş için Chicago'dan buraya gelmiş ve babamla tanışmış."

Evet.

Bu babası hakkında olacaktı. Bir nefes aldım ve başımı salladım.

"Angela Teyze'nin kız kardeşim Jeannie'ye anlattığına göre, annemin hiçbir şeyden haberi yokmuş. Ta ki babam işi büyükbabamdan devralana ve iki hafta sonra öldürülene kadar."

Vay anasını!

"O zaman biliyordu," dedi.

"Vay canına, ben... tatlım," diye kekeledim, uzanıp bir elimi kalçasına doladım. "Bunu hiç duymamıştım. Bu korkunç bir şey. Korkunç. Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Evet. Korkunçtu ve söyleyecek bir şey yok. Ben üç yaşındaydım. Jeannie beş yaşındaydı. Küçük kız kardeşim Connie daha bir yaşındaydı. Annem mahvolmuştu. Bir işi yoktu. Eş ve anne olmaktan vazgeçti. Gençti. Üç çocuk. Sonra babamın kafasına sıkılan bir kurşunla neden öldüğünü anladı ve bu onu sarsmaya başladı. Bizi topladı ve ailesiyle birlikte olmak için Chicago'ya geri döndü."

Neden evde oturan bir anne olmamı istediği şimdi daha iyi anlaşılıyordu. Bildiği şey buydu ve annesini sevdiğini biliyordum, onunla iyi bir iş çıkarmıştı, bu yüzden çocukları için istediği şey buydu.

"Bu anlaşılabilir bir şey," diye mırıldandım, kalçasını sıkarken.

"Yine de bir hata yaptı. Ailesinin parasını aldı." Uh-oh. İyi değil.

"Bu arada," diye devam etti Ren, "Vito ve Angela çocuk sahibi olamadılar. Dom buralardaydı, ama o bir pislikti ve sikini otuzbir çekmekten başka bir şey için kullanmaya başladığında pislik yapmaya başlamamıştı. Vito'nun tek derdi aileydi, hem iyi hem de kötü anlamda, o yüzden anneme baktı. Ziyarete de gelirdi. Ve gözü benim üzerimdeydi. Emekli olmaya hazır olduğunda kimin devralacağını düşünmeye başlaması gereken zaman geldi. Ben ve Dom tek erkeklerdik, Vito eski kafalıydı, o da benim olmama karar verdi."

Bu her ne kadar berbat olsa da, Vito'yu suçlamıyordum. Ren'in kuzeni Dominic'i tanıyordum. Tam bir pislikti.

Karısı Sissy'yi de tanıyordum. Dom onu becerdi ve ona çöp gibi davrandı. Ava'nın Rock Chick Ride'ı Sissy'yi de beraberinde sürükledi ve Dom uyandı, iyi bir kadını becerdiğini gördü ve kafasını kışından çıkardı. Şimdi bir bebekleri vardı ve mutluydular.

Ben Sissy değildim. Beni aldatmadı, bu yüzden yargılamak bana düşmezdi.

Yine de, şimdi sadık bir koca ve aile babası gibi görünse bile, onun en büyük hayranı değildim.

Ren dikkatimi tekrar onun hikâyesine çekti.

"Vito Amca Denver'a dönmesi için anneme baskı yaptı. Annem bundan hoşlanmıyordu ama hala çoğunlukla evde oturan bir anne olduğu ve sadece yarı zamanlı bir işte çalıştığı için, ama güzel bir evi ve güzel bir arabası olduğu ve tüm masrafları Zano ailesinin parasıyla karşılandığı için zor durumdaydı. Hayır diyemiyordu. Ayrıca çok fazla yersiz minnet duyuyordu. Biz de geri döndük."

Bu noktada belirtmek gerekir ki, her ne kadar saçma olsa da Vito'yu her zaman sevmişimdir. Açık sözlü ve komik biriymi ve Rock Chicks'ten ikisi için öne çıkmıştı.

Ama bu hoşuma gitmedi.

"Vito da görevi devralman için seni yetiştirmeye başladı," diye tahmin ettim. "Hemen değil ama evet," diye onayladı Ren. "Yani, tek seferde Kulağımda Vito var. Diğer kulağımda ise bu işlerle hiçbir alakam olmamasını isteyen annem var."

Her şey netleşiyordu.

"İşte bu yüzden meşru taraf sensin," dedim sessizce ve odağı bana yoğunlaştı.

"Evet," diye cevap verdi aynı sessizlikle.

"Ve şimdi Vito emekli olmak mı istiyor?" Yine tahmin ediyordum.

"Hayır. Kendimi bildim bileli bana hem annelik hem babalık yapmak zorunda kalan, sevdiğim ve saygı duyduğum bir annem var. Ve babamı hatırlamıyorum, Ally. Nasıl görüldüğünü bile. Ne bir dokunuşunu. Kokusunu bile. Bir his bile yok. O artık yok. Elimdeki tek şey resimler ve onlar da benim için bir anlam ifade etmiyor. O, bugün bile anneme musallat olan bir hayalet. Diyebiliriz ki, onu

hatırlamıyorum ama sevmiyorum da."

Babam gibi bir babaya sahipken ve herkesin babam gibi bir babası olması gerektiğini düşünürken, sözleri kalbimi kanattı. Bundan nefret ederdim.

Ve belli ki Ren de bundan nefret ediyordu.

Daha yakına eğildim, kalçasını daha sert sıktım ve "Ren, tatlım" diye fısıldadım.

Çenesi gerildi ve şöyle dedi: "Ona yalan söyledi. Onu hayata getirdi ve bir sık demedi. Bir kadına bunu yapamazsın. O hayatla olmaz. Hiçbir lanet hayatla değil. Hiçbir şeyi saklamazsın. Asla."

Böyle düşünmesine çok sevindim.

Başımı salladım. "Anladım."

"Ayrıca babası ve erkek kardeşi polis olan bir kadına bağlandım."

Bu beni o kadar şaşırttı ki arkama yaslandım ve keskin bir nefes aldım.

"Evet," dedi, hâlâ dikkatle beni izliyordu. "Vito işin diğer tarafına girmem konusunda mırıldanıyor, eğer işin başına geçersen annem aklını kaçırarak ve aşık olduğum kadın mavilere karıştı."

"Maviye mi karışmış?" diye sordum. "Polis mavisisi," diye yanıtladı.

"Doğru," diye mırıldandım.

"Peki ben ne yapacağım?" diye sordu.

"Bilmiyorum tatlım. Sen ne iş yapıyorsun?"

"Önemli olan ne yaptığım değil. Ne yaptığım. Vito'ya her şeyi yasal hale getireceğimizi söyledim. Sonunda boyun eğdi, Dom benim çizgime geldi ya da başka bir iş buldu ve işimiz bitti."

Vay anasını!

Ağzımın açık kaldığını ve Ren'in bunu kaçırmadığını biliyordum çünkü hâlâ beni yakından izliyordu ama tepkimi görmezden geldi ve devam etti.

"Bu pek iyi gitmedi." Oh adamım.

Eminim öyle olmamıştır.

"Ne oldu?" Ben sordum.

"Vito kendini kaybetti, olan bu," diye cevap verdi.

Dudaklarımı birbirine bastırdım.

"İyi haber şu ki, beni seviyor. Hayatın dışına çıkarsam, bana vur emri vermez."

Aman

Tanrım! Bir

vuruş mu?

"Kötü haber şu ki, fikrimi değiştirmem için üzerime geliyor ve değiştirmesem aforoz edileceğim."

Tamam, bu kötü bir haberdi.

Ama vurulmak çok daha kötüydü.

"Ailenle aranın sıkı olduğunu biliyorum Ren, ama bu gerçekten kötü bir şey mi?" Tereddütle sordum.

"Evet, tatlım, çünkü ailemle aram çok sıkı. Ama ölmekten iyidir."

Kesinlikle öyleydi.

"Ama bu ve bundan önceki her şeye rağmen, sonuçta Vito bana, kız kardeşlerime ve anneme karşı hep iyi oldu. O benim sahip olduğum tek baba, Ally. Yol boyunca hata yaptı, şimdi olduğu gibi, inatçı davrandı ve beni kendi iradesine boyun eğdirmeye çalıştı. Ama çoğunlukla iyi biriydi. Onu kaybetmek istemiyorum ve görünüşe göre bana başka seçenek bırakmıyor." Durakladı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Bu aynı zamanda işsiz olduğum anlamına da geliyor."

Oh adamım!

"Bu hiç iyi değil," dedim yine temkinli bir şekilde.

"Hayır. İyi iş yapıyoruz, Ally. Bunu söylediğimde altı haneli rakamlara ulaşıyorum," dedi.

Yowza!

Altı haneli rakamlar mı?

Önceki gün asgari ücretin birkaç dolar üzerinde sekiz saat çalıştım ve bahşiş kavanozundan elli dolar kazandım.

Altı haneli rakamları aklım almıyordu.

Jaguar kullanmasına, bahçıvanı olmasına ve Cheesman Park'ta harika bir evi olmasına şaşmamalı.

"Bu yüzden bazılarını bir kenara koydum ve bir süre için canlı-gerçek-iyi türünde iyiyiz. Daha uzun bir süre için canlı-içerikli bir şekilde iyiyiz. Ben golf oynayan bir adam değilim."

Tanrı'ya şükür.

Golfe karşı değilim. Ben sadece golf oynayan erkek tipi bir kadın değilim.

"Peki ne yapmayı düşünüyorsun?" diye sordum.

"Ben ne yaptığımı biliyorum. Marcus'u ayarlıyorum."

Gözlerimi kırptım ve "Ne?" diye sorarken sesim cızırdadı. "Bu Vito'nun da pek hoşuna gitmedi," dedi Ren.

Anlamadım.

"Doğru anlamış mıyım? Aile işinden çıkıyorsunuz ama işinizde kalıyorsunuz öyle mi?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Marcus bir süredir kendini geri çekiyor. Bu dünyada önemseydiği tek bir şey var, o da karısı. Zor bir hayatı olduğunu söylememe gerek yok. Bir araya geldiler, adamın sosyal çevresi yüzünden zor günler geçirdi. Hayatı boyunca Marcus ve Rock Chicks dışında sağlam hiçbir şeyi olmadı." elimi tuttu, "ve Rock Chicks."

Bunu biliyordum.

"Chavez yaptıkları yüzünden ondan nefret ediyor," diye devam etti Ren, elimi bırakıp kahvesinden bir yudum aldıktan sonra, "Hank de fırsat verilirse onu alaşağı etmekten çekinmez. Marcus bu gerilimi hissediyor. Rock Chick'le başa çıkmak için yapılan ateşkesler geçici bebeğim. Ve bu ailem için de geçerli. Siz kadınlar yerleşin, odak noktası değişecek. Ve bu olduğunda, iyi olmayacak. Marcus, Daisy'ye ihtiyacı olan şeyi, Rock Chick'lerle birlikte gelen aileyi, bu gerginlik ya da kafalarına takılan herhangi bir şey olmadan verebilmek için, işlerin yasal tarafını büyütüyor, diğerini bırakıyor. Neredeyse o noktaya geldi. Mesele şu ki, onun yetenekleri diğer tarafta yatıyor. Ama benim yeteneklerim yasal tarafta yatıyor."

Marcus'u da hep sevmişimdir.

Şimdi onu daha çok
seviyordum. Birdenbire
kocaman gülümsedim.
"Mükemmel uyum," diye
karar verdim.
O da gülümsedi. "Evet."
Bir anda yine kafam karıştı.
"Evim patladıktan sonra Lee ile konuştuğunuz şey bu
muydu?"
"Evet," diye onayladı.
"Bu kötü bir şey değil, peki neden birbirinizin yüzüne
bakıyordunuz?" "Çünkü ben sizinleydim ve Lee bunun
nerede olduğundan şüphelendi.
gidiyordu, ki şu anda da öyle ve diğer şeyin gidiş hızından
memnun değildi."
Evet, o Lee'ydi.
"Hangi hızda gitmek istiyorsan öyle git tatlım," dedim
ona.
"Niyetim o bebeğim," dedi sırtarak.
Kahvemden bir yudum aldım ve "Dom tüm bunlar
hakkında ne hissediyor?" diye sordum.
Ren başını salladı ama cevap verdi: "Ava ve Sissy'yle
olanlardan sonra biraz sakinleşti ama hâlâ bir pislik. Sadece
artık bunu biliyor."
"Ve bu ne anlama geliyor?"
"Bu da demek oluyor ki Vito emekli olacağı için dümende
olmak istemiyor ama yine de her zaman gözünün önünde
olacak. Ayrıca dümende olmak istemiyor çünkü bir karısı ve
çocuğu var, karısı bazı kötü işlerde hırpalanmış ve bu tür
şeylerin bir daha ailesine dokunmasını istemiyor."
Bu konuda içimde iyi bir his yoktu.
"Demek yıkılıyor," dedim.
"Evet, Ally ve ben de bunu umursayacak kadar
heyecanlanamıyorum," dedi Ren ve sesi sertleşmişti.
"Onlara bir çıkış yolu gösterdim. Bize bağlı olan herkes
benim yaptığım işi iyi yapıyor. Diğer saçmalıklara ihtiyaçları
yok. Sadece inatçılık ve değişim korkusu onu tutunmaya
zorluyor. Vito'nun emekli olmasına daha birkaç yıl var, o
yüzden bu daha da anlamsız. Onun umurunda mı?"

Güzel soru.
Ren devam
etti.

"Ve ben bu hayatın içinde büyümedim. Denver'a dönene kadar hiçbir fikrim yoktu. Sonra bir ipucum olduğunda, bunu istemedim ve bu bok bana zorla dayatıldı. Bundan hoşlanmadım. Beni içeri çektiler ve ben de elimden geldiğince ayrı kalmak için kışımı yırttım." Gözleri benimkilere kilitlendi. "Ama ben temiz değilim, Ally. Hem de hiç. Ne yaptıklarını biliyorum. Kararların alındığı toplantılara katılıyorum. Ve kararlar aldım. Onları uyguladım da. Görevden alındım ve alınmadım."

"Biliyorum," diye fısıldadım.

"Evet, biliyorsun," dedi, gözleri hâlâ benimkileri tutuyordu. "Bunların hiçbirini bilmeden önce beni kabul etmiştin. Ve bu bir sınav değildi bebeğim. Sadece koşullar benim nerede olduğumu bilmeni engelledi. Ama bunu bildiğime sevindiğimi söylemeliyim."

Eğildim ve ağzımı onunkine değdirdim.

Bir elini boynuma koydu ve beni orada tutmak için saçlarıma doğru kaydırды, böylece ağız dokunuşum daha uzun sürdü ve biraz dil içerdi.

Ancak o zaman gitmeme izin verdi, ama pozisyonuma geri döndüğümde daha yakından yaptım.

"Peki bu senin için nasıl olacak? İşten ayrılmak?" diye sordum.

Gözleri yine benimkilere takıldı ve beni cesaretlendirdi.

"Kardeşlerin biliyor. Lee'nin adamları biliyor. Marcus biliyor. Şimdi sana söyleyeceğim," dedi yumuşak bir sesle ama yumuşak sesi tatlı sesi değildi.

Bana destek olmamı söyleyen bir sestti.

Neyse ki zaten yapıyordum. Sadece daha fazla yaptım. "Bana ne söyleyeceksin?" diye sordum.

Bana doğru eğildi ve eli tekrar boynumun yanına gitti ve orada kalarak, "Benimle taşak geçme, Ally. Vito ile olan bu kopukluk

İyi, çünkü işimde muhatap olduğum insanlar bunu anlıyor."
Durakladı. "Ve neden."

"Sen yaratılmış bir adamsın," diye tahminimi fısıldadım.

Başı bir santim geriye gitti ve gözleri kısıldı. "Ne?"

Neden "ne?" diye soruyordu? "Sen,
uh, yaratılmış bir adam değil
misin?" Ren hiçbir şey söylemedi
ve bana baktı.

"Ren?" Bu bir süre devam edince ben sordum. "Biz
Sicilyalıyız bebeğim, ama Cosa Nostra değiliz."

Başımı salladım. "Değil misiniz?"

"Yok artık. Olsaydık, asla çıkamazdım."

Vay be.

Bunu bilmiyordum.

Bunu nasıl bilemedim?

Denver'da olup biten her şeyi bilmiyordum ve Zano işine
bilerek hiç girmemiştim ama çok şey biliyordum.

Sadece bu değil.

"Ben sadece-" diye başladım.

"Biz temiz değiliz," diye araya girdi Ren. "Vito, babasının
ve babasının babasının başlattığı çeşitli şeylerle ilgileniyor.
Ama New York'u terk edip Denver'a geldiler ve bu pisliği
geride bırakıp kendi işlerini yaptılar."

"Oh," diye mırıldandım.

"Kahretsin, ailemin mafya olduğunu mu sandın?" diye
sordu, sesi giderek yükseliyordu.

Bu arada, bu iyiye işaret değildi.

Bu, işin kolayına kaçtığımızın bir işaretiydi. "Aslında,
ben-"

"Tanrım," diye kestirip attı. "Bunun iyi gideceğini
söyleyecektim, gitmezse benimle uğraşan herkesi
pataklayacağımdan değil. Sadece hepsi kendime ve aileme
nasıl bakacağımı bildiğimi biliyor. Bunu çeşitli şekillerde
kanıtladım. Kanıtlamaktan ya da yaratıcı olmaktan da
çekinmedim. Bu yüzden

benimle uğraşmamaları gerektiğini öğrendiler." Bana kaşlarını çattı ve "Tanrım" diye tekrarladı.

Ne diyeceğimi bilemedim. Sicilyalı olması ve üçüncü kuşak bir suç patronunun yeğeni olması şahsen bana çok büyük bir sıçrama gibi gelmemiştir ama bu aynı zamanda bana pek de ışık tutmayan bir varsayımdı.

"Ren, ailen bazı şeyler yapıyor. Ve onlar İtalyan. Sicilya İtalyanı. Baban öldürüldü. Vito da korkutucu olabiliyor. İkiyle ikiye bir araya getirdim-"

"Ve on iki yaptı."

Oh adamım.

Bir elimi göğsüne koydum ve ona doğru eğildim. "Haklısın. Özür dilerim. Bu hiç hoş değildi. Hem de hiç. Gerçekten, özür dilerim." Başımı yana eğdim ve elimi göğsüne bastırdım "Beni affediyor musun?"

"Patronun altında olduğumu

düşündüğün için mi?" Hmm.

Çenemi kapatma zamanı.

Aptalca davranmıştım ve özür

dilemiştim. Ve o kabul etmemiştir.

Onu gücendirdim ve belki de kabullenmesi birkaç dakika alacaktı.

Bu yüzden, sabrım tükenmeden ve özrümü kabul etmesi gerektiğini (belki de kibirli veya alaycı bir şekilde) belirtmeden önce bunları ona verecektim.

"Bulaşıkları lavaboya götüreceğim," diye mırıldandım ve yataktan çıkmak için hareket ettim.

Yataktan kalkmak yerine, kahve fincanım elimden alındı, komodinin üzerine kondu ve Ren'e dönük pozisyonuma geri itildim.

"Bunca zamandır ukalalık yaptığını mı sanıyordun?" diye sordu.

"Um . . ." Mırıldandım, çünkü biliyordum.

Sadece kızgındı ve ben bunu yüksek sesle söylemek istemedim.

"Sen yaptın. Kendini ukala sanıyordun," diye bastırdı.
Dudaklarımı yana ittim.
"Ve sen de beni içeri aldın," diye devam etti. "Evet," diye fısıldadım.
Bana baktı.
Kıvrınarak savaştım.
Sonra bir kahkaha patlattı.
Kıvrınmayı bıraktım ve ters ters baktım.
"Komik olan ne?" Tersledim.
Eli dışarı fırladı ve boynumun arkasından tutarak beni kendine doğru çekti.
"Tanrım, beni çok seviyorsun, orada o kadar lanetlenmişim ki, beni bir ukala olarak kabul ettin."
Bunun sonunu asla duyamayacağıma dair bir his vardı içimde. "Sadece söylüyorum, Zano, eğer yeni kariyer yolları arıyorsan,
Bundan uzaklaşmanı tercih ederim," diye karşılık verdim. "Bebeğim, zaten üzerinde olduğumu sanıyordun." Bu berbattı ama doğruydı.
"Her neyse," diye mırıldandım, boynumdaki elini çektişirdim ve ondan başka her yere baktım.
"Ally," diye seslendi.
"Ne?" Karyola direğine sordum. "Bebeğim, bana gözlerini ver." Tatlı tatlı konuşuyordu.
İçimi çektim ve ona gözlerimi çevirdim.
"Yani, ben evde oturan bir anne istiyorum ve sen bana belalı bir özel dedektif veriyorsun. Sen bir ukalayı kabul ettin ve ben ne isem onu aldın. Biz lanet bir çiftiz."
Öyleydik.
Gözlerinin içine baktım ve nasıl çalıştığımızı merak ettim.
Sonra bunun üzerinde çok fazla düşünmemem gerektiği aklıma geldi. Öyleydik. Önemli olan tek şey buydu.
"Sanırım benim için bir suç imparatorluğunun altı haneli payından vazgeçtiğin için sana teşekkür etmeliyim," dedim.

nezaketsizce.

Bu onun gülümsemesine ve beni kendine çekmesine neden olurken gözleri ağızıma kaydı ve dudakları mırıldandı, "Bir şey değil tatlım."

"Şimdi dışarı çıkıp Fransız tostumu bitirmem gerekiyor," diye onu bilgilendirdim.

Dudakları dudaklarıma değdiği anda gözleri tekrar benimkilere döndü ve "Oh, bunu halledeceğiz" dedi.

Tenimi bir ürperti kapladı ve mutlu yerim mutlu oldu.

Başı eğildi, dudakları dudaklarıma yapıştı ve dili içeri kayd.

Daha sonra Fransız tost ve sosislerle çalışmaya devam ettik.

Yaptığımız şeyin, kötü adamlardan kaçmak zorunda kalırsam formumu korumama yardımcı olacağından emin değildim.

Ama koşmaktan çok daha iyiydi.

TWENTY

Ailemize Hoş Geldiniz

"İYİ MİSİN?" REN sordu ve ben de yolcu koltuğundaki yerimden Jaguar'ının direksiyonundaki ona baktım.

"İyiyim," diye cevap verdim. "İyi misin?"

Elimi tuttu, sıktı ve kalçasının üzerine koydu. "Ben iyiyim."

Ön camdan dışarı baktım.

Annem ve babamla akşam yemeğine gidiyor olsak da, ben iyiydim.

Bunun en büyük nedeni Ren'in bugün İki Yıllık Sikiş Operasyonu'nu başlatmış olmasıydı. Ren yataktan kalkıp bize öğle yemeği için biberli, mantarlı ve eritilmiş peynirli harika kızarmış biftekli sandviçler yaptı ve ikimiz de yaklaşık bir buçuk saat önce duş almak için yataktan çıktık. Zamanın geri kalanı yatakta sevişerek ya da yakınlaşarak, dokunarak ve fısıldayarak ya da daha fazla sevişmeye hazırlanmak için uyuklayarak geçti.

Haklıydı.

Kavga etmediğimiz, ayrılmadığımız ve hiçbir şey patlamadığı ama ben yedi kez orgazm olduğum için erkeğim ve ailemle akşam yemeğine hazırdım.

"Yarın akşam randevu gecesi bebeğim," dedi Ren elimi bir kez daha sıkarken ve ben ona baktım.

"Tamam, ama yarın akşam Lee'nin ofisinde gelecekteki kariyer planlarımı görüşmek üzere bir toplantım var, o yüzden ondan sonra gitmemiz gerekecek."

"Ne oluyor lan?" diye sordu, gözleri yolda kısılmıştı. "Her şey yoluna girecek," diye güvence verdim. "Onlarla konuşacağım ama eğer

."

"Hayır, bebeğim," diye ısırdı. "Ne oluyor lan?" Öne doğru baktım.

Ailem Bonnie Brae'de yaşıyordu, burası benim yaşadığım çok popüler bir semt olan Washington Park'ın hemen dışındaydı. Wash Park, kışın bile hareketlilikle dolup taşan devasa bir park ve sıcak noktayı çevreliyordu. Wash Park'ta park yeri bulmak neredeyse imkansızdı. Bonnie Brae Tavernası'na yakın değilseniz Bonnie Brae'de aynı sorun yoktu.

Ama anne ve babamın evinin önündeki kaldırımlarda sadece Lee'nin Crossfire'ı ve Hank'in 4Runner'ı değil, aynı zamanda parlak siyah bir Caddy, yarı sportif bir Hyundai coupe, bir Chevy SUV, bir Honda Accord ve bir GMC Acadia da vardı.

"Acadia'nın önünde bir boşluk var, Zano," diye işaret ettim ve annemle babaminkinden sadece iki araba boyu aşağıdaydı, bu yüzden bu kadar büyütülecek ne vardı emin değildim. Yine de belki Ren gergin hissediyordu, ben de "Lee ve Hank burada oldukları için üzgünüm, gerçi geleceklerini bilmiyorduk. Ama iyi olacaklar. Ve tüm bu arabalar komşulardan birinin küçük bir buluşma düzenlediği anlamına geliyor."

"Komşularından biri bir araya gelmiyor, bebeğim. Acadia Dom'un. Honda, Connie'nin. Chevy, Jeannie'nin. Hyundai, annemin. Caddy de Vito ve Angela'nın."

Arabaların sırasına baktım.

Vay anasını!

Pusu!

"Ciddi misin sen?" Tanrı'dan öyle olmamasını umuyormuşum gibi bir sesle sordum, çünkü Tanrı'dan öyle olmamasını umuyordum!

"Evet, maalesef," diye cevap verdi, Acadia'nın önüne geçmek için frene bastı, bu da park etmek istediği anlamına geliyordu.

"Ne yapıyorsun?" Bağırdım.

Arabayı durdurdu ve bana baktı. "Park etmek."

"Park etmeyin. Park etmeyin. Sürmeye devam edin. Çok kötü başım ağrıyor, regl kramplarım var ve sanırım Fransız tostı beni zehirledi. Anneme mesaj atarım. Anlayacaktır."

Ren beni dinlemedi. Yerine geçti ve Acadia'nın tamponuna yaklaşmak için omzunun üzerinden geriye bakarken benimle konuştu, "Tüm bunların arasında, umarım regl krampları konusunda şaka yapıyorsundur."

Sanki gıda zehirlenmesi geçirirken seks yapacaktım gibi. "Zano!" Tersledim.

Arabayı park etti ve dikkatini bana çevirdi.

"Bu benim Ally'm mi, hiçbir şeyden korkmuyor mu?" diye sordu, sesi biraz kızgın ama biraz da alaycıydı ve ilkinin ailesi için, ikincisinin ise benim için olduğunu biliyordum.

Yine de dişlerimi sıktım.

Bir elini uzatıp boynumun kenarına doladı ve tekrar konuştuğunda artık alay etmiyordu. "Sence bunu annen mi planladı?"

"Kesinlikle hayır," diye cevap verdim.

"Dün düğünde Dom'a bu akşam sizinkilerle yemek yiyeceğimi söyledim. Dom ağzını açtı ve Vito da Vito'nun yaptığını yaptı. Kornaya bastı," diye çıkarımda bulundu.

"Muhtemelen."

"Merak etme, onlardan kurtulacağım." dediğinde sesi sinirliydi. Onlardan kurtulacağım."

"Çabuk yap şunu," diye emrettim, sonra da kaba davranması için duyduğum hevesi açıkladım, "Gördün mü, annemle babam seni sevdiğim için sorun etmeyecek. Vito ve Angela'yı sevmiyorum ve babam da en azından Vito'yu gerçekten sevmiyor. Muhtemelen içeride anevrizma geçirmek üzeredir çünkü annem misafirlere kaba davranmasına izin vermez. Sürpriz olanlara bile. Hatta suç işleyenlere bile. Ve her neyse, benim için ne ifade ettiğini bildiğine göre, annen ve kız kardeşlerinin önünde kesinlikle kötü davranmak istemeyecektir. Sorun şu ki, annem muhtemelen Lee ve Hank'in burada olmasını bize söylemeden kıskırttı, bu da babamın da üstünlüğü olmadığı anlamına geliyor. Yani ayvayı yedi ve bu hiç hoşuna gitmeyecek."

Tüm bunlara Ren'in cevabı basitti: "Dediğim gibi, Ally. Merak etmeyin, onlardan kurtulacağım."

Beni bıraktı ve kapısına döndü, ama aklıma bir fikir geldi, bileğini tuttum ve çektim.

Bana geri döndü.

"Annenden ve kız kardeşlerinden kurtulamazsın, o yüzden Vito, Angela, Dom ve Sissy'den kurtulman gerekiyor."

Aklıma başka bir şey geldi ve bileğini tekrar çektim.

"Hayır. Sissy olmaz, çünkü o bir kız kardeş, bu yüzden ondan kurtulamazsın, bu da Dom'la da sıkışıp kaldığımız anlamına gelir. Bu da muhtemelen Vito'ya mahkum olduğumuz anlamına geliyor. Kahretsin!"

Ren bileğini bükerek elimi tuttu ve bana doğru eğilirken sıkıca kavradı ve gözlerinin beni incelediğini fark ettim.

Dikkatle.

"Çıldırılmışsın," diye fısıldadı ve sesi tenimi ürpertti.

"Ben ... şey, birazcık," diye itiraf ettim. "Tamamen korkmuşsun," dedi.

Ailesi benim ailemle birlikte oradaydı ve ailesinin bir kısmı suç faaliyetlerine karışmıştı, benim ailem ise polis bir aileydi.

Hiç haber vermeden annesi ve kız kardeşleriyle tanışmamdan bahsetmiyorum bile.

Tabii ki korkmuştum.

"Tamam, belki birazdan daha fazla," diye izin verdim.

Gözleri azalan güneş ışığında yüzümde gezindi, arabadaki hava ağırlaştı, sonra yine korkutucu bir fısıltıyla, "Benim kadını korkmaz."

Uh-oh.

"Ren-"

"Gidelim," diye kestirip attı.

Başka bir şey söylememe fırsat vermeden beni bıraktı, kapısına döndü ve dışarı çıktı.

Ben de aynı şeyi yapmak için acele ettim. Elim tutmadan önce kaldırırma ancak varabildim ve Ren beni yarı yürüdü, yarı çocukluk evime doğru sürükledi.

Sürüklenme kısmı onun hızına yetişemememle ilgiliydi. Yüksek topuklu bronz sandaletlerim harikaydı ve yeni kahverengi yıkamalı kot pantolonumla ve Stevie-Nicks-meets-Olivia-Newton-John vuruşlu tozlu mavi bluzumla harika bir uyum sağlıyordu. Ancak harika bir kot pantolon, ayakkabı ve harika bir rock'n roll bluz giydiğimi hatırlamak bile (genelde olduğu gibi) beni çözmedi.

Kapı açılıp Roxie ve Indy'yi dışarı attığında yürüyüşün başındaydık.

Roxie ellerini havaya kaldırmış, avuç içlerini aşağıya doğru bastırıyor ve (ama sessizce) "Sakin ol. Sakin ol. Her şey yoluna girecek. Yemek masasının yapraklarını çıkardık."

Bu beni daha iyi hissettirmedi ve sadece annemin o kadar çok yaprağı olmadığı için değil.

Indy sadece elini kaldırdı ve "Endişelenmeyin. Her şey kontrol altında."

Ren'in bizi aralarından geçirmeden önce ikisine de bakıp bakmadığını bile anlayamadım.

Bana gelince, kolumdan çekiştirip beni önüne çekmeden önce, ikisinin de tamamen anladığı geniş gözlü, uyarı-tehlike-çok yakın bakışını onlara atmak için yeterli zamanım vardı. Bunu, fırtına kapısını açmak için arkamdan uzanırken yaptı, ön kapıyı itti ve sonra beni önüne itti.

İki adım attım, Ren bir, ve ellerinde kokteyl ya da bira şişeleri tutan insanlarla dolu gergin bir aile odasıyla karşı karşıya kaldık. Hızlı bir taramada hiçbirinin iyi vakit geçirmediğini fark ettim.

Vito'nun her zamanki gibi görünmesi dışında. Geniş ve mutlu.

Kahretsin.

Montague'ler ve Capulet'ler hiçbir zaman kimsenin oturma odasında toplanmadılar. Öyle olsalardı bile.

ailemin evinde Romeo ve Juliet
çok daha kısa bir oyun olurdu.

Saçmalık.

"Malcolm ve Kitty Sue," Ren çenesini sallayarak annemle babamı ters bir şekilde selamladı ve sonra gözleri hemen Vito'ya gitti. "Vito, dışarıda konuşalım."

"Evlat, içki içiyoruz," diye karşılık verdi Vito, Manhattan'a benzeyen bir şeyi kaldırarak.

"A," diye başladı Ren, sesi tek hecede gürlüyordu ve tenimde başka bir ürperti dolaşıyordu, "kelime."

Vito ve Ren bakışmaya başladılar.

Indy ve Roxie, Ren'in kapıda bıraktığı sınırlı alandan içeri girdiler, ama daha fazla ilerlemediler, çünkü bu tür değişken bir ortamda hareket etmek kötü şeyler anlamına gelebilirdi.

Nefesimi tuttum.

Vito anne ve babasına dönüp, "Mal, Kitty Sue, yeğenimin konuşmaya ihtiyacı var," dediğinde şaşırtıcı bir şekilde Ren bakışmaları kazandı.

Mal?

Aman Tanrım.

Babamın dudakları

gerildi. Oh lanet

olsun.

Annem mırıldandı, "Tabii ki."

Babam Ren ve Vito'nun arasına bakıp başını salladı.

Vito kapıya doğru ilerledi.

Ren bizi yolundan çekti ve Dom'a baktı. "Sen de."

Dom, Ren'in kuzeni değil de kardeşi olabilecek görünüşe sahip bir adamdı (saçlarının dalgalı olması ve kendine güveninin fiyakalı olması dışında), bu kez akıllıca davranıyordu. Bunu hemen kapıya doğru ilerlediğinde anladım.

Arkasında kayboldular.

Annem konuştu, "Ally, tatlım, fırına yeni attığım bir domuz bonfile daha vardı ve biliyorsun her zaman

yedek Pillsbury hilal ruloları. Sorun değil."

Pillsbury'nin hilal ruloları barış görüşmelerinde müzakerecileri iyi bir ruh haline sokmak için servis edilebilir. Ancak, sihirlerinin burada işe yaramayacağını düşünüyordum.

Anneme baktım ve ona dedim ki, "O asabi bir İtalyan Amerikalı belalı. Bence ne yapması gerekiyorsa onu yapmalı."

Annemle babamın koltuklarından birinde oturan çekici, minyon, şık bir kadın, "Yapması gerekeni yapması gerekiyor," diye onayladı.

Ayağa kalktı.

Önce Ren'in annesini, sonra da kanepede onun yanında oturan iki kız kardeşini gördüm.

Kız kardeşleri Ren-long'un kadın versiyonlarına benziyordu, zayıf ve çekiciydiler.

Annesinin gümüş rengi saçları vardı, hem de çok ve omuzlarına doğru kıvrılan, yakışan bir tarzda şekillendirilmişti. Ayrıca muhteşem elmacık kemiklerine ve yaşlandıkça solmayan egzotik yüz hatlarına sahipti. Ona bakınca Ren'in babasının neden bu kadınla ne olduğunu paylaşmadığı yarı açık bir şekilde anlaşılıyordu. Çünkü o şu anda bir afetti, otuz beş yılı silse nefes kesici olurdu. Yani sadece görünüşüyle bile, bir erkek bunu elinde tutmak için çok şey yapardı.

Ama onun güzel olmaktan çok daha fazlası olduğunu biliyordum.

Bu yüzden Ren'in babası muhtemelen her şeyi yapacaktır.

Ve yaptı da.

Önümde durdu ve elini uzattı. "Sen Ally olmalısın."

Elini tuttum ve tuttum. "Evet. Siz de Bayan Zano'sunuz." "Amalea," diye düzeltti elimi sıkarken.

"Amalea," diye tekrarladım kendi elimi sıkarken.

"Annene de söylediğim gibi," diye devam etti. "Davet edildiğimiz izlenimine kapılmıştım."

Vito.

Tanr

Im.

"Yanlış anlaşılma için gerçekten özür dilerim," diye cevap

verdim.

"Yanlış anlaşılma yok," diye karşılık verdi, elimi bıraktı ve iç çekerek sözlerini bitirdi, "Sadece Vito."

Hayatında pek çok Just Vito zamanı olduğu açıktı.

Zorla gülümsedim.

Yani, başka ne yapabilirdim ki?

"Sevgili ailenizle tanıştık." Döndü ve elini uzattı.

"Lorenzo'nun kız kardeşleriyle tanışın. Giovanna ve Concetta."

Annelerinin sözsüz emriyle iki kadın da ellerini kaldırmış bana doğru yaklaşıyordu.

Elini tuttuğumda, uzun boylu olan "Jeannie" diye mırıldandı.

Elini tuttuğumda, uzun saçlı olan "Connie" diye mırıldandı.

Rahatsızlardı.

Yine de öyle olmamak imkansız olurdu.

Indy ve Roxie'yi sırtıma yakın hissettiğimde hepimiz geri çekildik ama gevşek bir toplanma halinde kaldık ve gerginliği kırmanın bir yolunu bulmaya çalıştım. Ne yazık ki, böyle bir şeyi yapmak için her zamanki yöntemlerim, erkeğinizin ailesiyle ilk tanıştığınızda yapmadığınız şeylerdi.

"Sonunda seninle tanışmak güzel. Ren senden bahsediyor ve her şey yolunda."

Ezikçeydi ama en azından kibardı.

"O zaman yalan söylüyor," dedi Jeannie. "En azından Connie hakkında."

Göz kırptım.

Connie kız kardeşine ters ters baktı. "Pek sayılmaz. Eğer yalan söylüyorsa, bu seninle ilgili."

Vay anasını.

Jeannie bana, "Connie onun sinirlerini çalıştırıyor," dedi.

Connie bana, "Bir keresinde Jeannie'yi evlatlıktan reddetmişti," dedi.

"Pfft," Jeannie ağzıyla bir ses çıkardı. "Sekiz yaşındaydı."

"Sekiz yaşında değildi ve en son arabanla kaza yaptığında, onu aradığında ve AAA'nı yenilemeyi unuttuğunu ve almak için krediye ihtiyacın olduğunu söylediğinde söylediklerini tekrarlayamam."

Başka bir araba," diye karşılık verdi Connie, sonra da paylaşmak için bana baktı, "Arabasını çok çarpıyor."

"Üç yılda üç kez çok mu?" Jeannie bana sordu.

Öyle olduğunu düşünmüştüm ama neyse ki Connie "Evet" diyerek beni cevap **vermekten** kurtardı.

"Kızlar," dedi Amalea sessizce ve ikisi de ağızlarını kapattı. Yowza.

Etkileyici.

Ve kanıtlar Ren'in kız kardeşlerini seveceğimi söylüyordu.

"Biz dışarıdaki durumun düzelmesini beklerken, ben de kızıma bir içki getireyim," dedi babam, yaklaşıp eğilerek yanağıma bir öpücük kondurdu. "Bira mı? Margarita? Başka bir şey?" diye sordu.

Hızlı bir tarama yaptım ve gördüklerimden annemin marglarla dolu bir sürahisini olduğunu biliyordum, bu yüzden siparişimi verdim, gerçek siparişimi ısırdım, bu da bir valium chaser ile bir tekila atıcısıydı.

Sonra herkesi selamlayarak tur attım.

Lee ve Hank de kızgın görünüyorlardı ama kendilerini tutuyorlardı. Sissy kulağıma fısıldadı, "Üzgünüm."

"Sorun yok," diye fısıldadım. "Bebek nasıl?" diye sordum.

"Hayatımın ışığı," dedi kocaman bir gülümsemeyle.

Bu felaket sırasında onun bu kadar büyük gülümsemesi için öyle olması gerekirdi.

Babam bana bir marg getirdi. Sağlıklı bir yudum aldım, sağlıklı bir yudum alıyormuş gibi görünmemeye çalıştım ve bitirdiğimde memnun oldum ve bu başarıyı elde etmiş gibi göründüm.

Kapı açıldı ve Ren, Dom ve Vito içeri girdi.

Vito aile odasına girer girmez babama baktı ve "Lorenzo az önce bana bu akşam halletmem gereken bazı işler olduğunu hatırlattı. Ne yazık ki Angela ve ben akşam yemeğine kalamayacağız."

"Vay anasını," diye nefes aldı Indy yanımda. Öylece bakakaldım.

Vito geri adım atacak bir adam değildi.

Bu küçük bir mucizeydi.

"Dom'a yanımda ihtiyacım o l a c a k , o yüzden o ve Sissy de ayrılacak," diye devam etti Vito.

Bakışlarımı Ren'e ç e v i r d i m , bu noktada bu mucizeyi bildirmek için Papa'yla iletişime geçip geçmemem gerektiğini düşündüm.

Ren amcasına kaşlarını çatarak bakıyordu.

"Sen daha fazla daha Hoş geldiniz için kal," Anne kibarca söyledi.

"Acil bir durum," diye ısırdı Ren.

Annem çenesini kapadı ve başını salladı. Vito yeğenine ters ters baktı.

Oda gerildi.

Sissy kocasına doğru bir hamle yaptı.

Vito kıpırdamayınca Ren, "Tekrar ediyorum Vito, çok acil," dedi.

Vito birkaç dakika boyunca yeğenine kaşlarını çatarak baktı, sonra yüzünü düzelterip bana bakarak, "Gitmeden önce şunu söylemek istiyorum, oğlum Lorenzo'yla birlikte olmanız iyi bir şey. Seni her zaman sevdim ve mutlu bir gelecek görüyorum. Çok sevgi. Büyük bir aile. Amalea ve Angela adına da Katolik olmana son derece sevindiğimizi söyleyebilirim."

Lanet olsun.

Odada elektrikler gitti ve sadece ailemle bile bu kötüydü.

Bir grup İtalyan asabi de eklenince durum çok kötüydü.

Bana gelince, annem ve babamın gözlerinden kaçıyordum. Babam papaz yardımcısı değildi ve annem de Pazar okulu sınıfını yönetmiyordu ama Pazar günleri (çoğunlukla) kiliseye gidiyorlardı. Dolayısıyla, içinde büyüdüğüm inançta kalmam muhtemelen onlar için önemliydi.

Saçmalık.

"Vito," diye homurdandı Ren.

"Ne?" Vito ona sahte bir masumiyetle sordu.

"Ne?" Ren sahte bir alaycılıkla değil, tamamen amcasına dönerek sordu. "Sence Ally bunu ailesiyle konuşmak istemiş olabilir mi? Üstelik Katolik de olmuyor. Bunu düşünüyor.

Benim için. Ki bu da

Sana dışarıda söyledim. Ama her halükarda, ailesiyle konuşmadığı için bunu şimdi paylaşmak size düşmezdi."

"Dönmek. Düşünmek. Aynı şey," diye karşılık verdi Vito.

"Öyle değil," diye karşılık verdi Ren. "Düşünmek ve karar vermek iki farklı şeydir. Ve benim kadınıml hiçbir baskı altında kalmadan düşünüp taşınacak, mesela senin ona yüklediğin gibi. Ve ne karar verirse versin, bu ailenin desteğine sahip olacak."

"Eğer Katolik olmaya karar verirse," dedi Vito.

"Scientology'ye karar verirse," diye karşılık verdi Ren ve Roxie ile Connie'nin kıkırdadığını, Hank'in de kıkırdamasını gizlemek için boğazını temizlediğini duydum.

"Papa'nın Scientology hakkında ne düşündüğünden emin değilim, Lorenzo," diye yanıtladı Vito.

Ren, "Papa benim kadınıma kahvaltı hazırlamıyor," diye karşı çıktı.

Tanrım.

Ciddiyim.

Adamım harika mıydı, değil miydi?

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve Indy'nin elinin dirseğimin etrafında kıvrıldığını hissettim, vücudu yaklaşıyordu ve titriyordu.

Angela kocasına doğru ilerleyerek ve cesurca mücadeleye girerek, "Buna biraz zaman tanıyalım, bakalım işler nasıl gidecek," diye önerdi.

"Nasıl gideceğini biliyorum," dedi Vito, kolunu karısının beline dolayarak.

"Ben de öyle," diye karşılık verdi Ren hemen. "Ve eğer işler istediğim gibi gitmezse, zaten var olan sorunlarımız daha da büyüyecek."

Böylece, Sissy vedalaşma sürecine başlayıp, bebeğine geri dönmek ve Dom'u da yanında götürmek istediğine dair bahaneler ekleyene kadar süren bir başka bakışma başladı.

Vito ve Angela da aynısını yapmak zorunda kaldı. Hepimiz yanaktan öpüştük, garip bir şekilde kucaklaştık ve sonra görüşürüz dedik.

Ren, Vito'nun direktiflerine uyduğundan emin olmak istercesine onları kapıdan çıkarken takip etti.

Roxie, Indy ve ben pencereye koştuk.

Diğer tarafta annem, Amalea, Connie ve Jeannie bize katıldı.

Ren'in Dom, Sissy, Vito ve Angela'nın arkasından sinsice yürüyüşünü izledik ve sonra Vito çılgınca el kol hareketleri yaparken Dom'un yakın durmasını izledik. Ren sert bir çene, kapalı bir ağız ve göğsünde kavuşturduğu kollarıyla orada duruyordu.

Bütün kızların ne düşündüğünü bilmiyordum.

Şahsen ben erkeğimin seksi olduğunu düşünüyordum.

Lee, "Indy, pencereden uzaklaş," diye emretti ve Indy'nin ona susması için el salladığını görecektense kadar uzun süre başka tarafa baktım, ama hiçbir şey söylemedi ve hareket etmedi.

"Kitty Sue, adamın dinleyiciye ihtiyacı yok," diye seslendi babam.

Anneme bakmadım ama o da bir şey söylemedi. O da hareket etmedi.

"Tanrım," diye mırıldandı Hank.

Lee, "Bunu söylemekte sorun yok ama L. Ron Hubbard'ın adını boş yere ağzına alma," diye mırıldandı.

Bütün kadınlar kıkırdadı.

Sonra Vito Caddy'sine tırmanırken, Dom Acadia'ya doğru yola çıkarken ve Ren yürüyüşe çıkmak için dönerken hepimiz pencereden uzaklaştık.

Daha fazla margarita emdim ve bu sefer emiyormuş gibi görünmemeye çalışmaktan rahatsız olmadım.

Ren kapıdan girdi.

Ben ona ulaşmak için bir hamle yapamadan babam yaptı.

Babamı tanıyordum. Ren'i (çoğunlukla) tanıyordum.

Ancak, ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Ama benden tahmin etmemi isteseydiniz, olanlar listede o kadar alt sıralarda olurdu ki, listeye bile giremezdi.

Babam elini kaldırdı, Ren elini tuttu ve babam "Aileye hoş geldin" dedi.

Indy elimi tuttu. Roxie de kendi elini sırtıma koydu.

Bana
gelince.
Eridim.

Kadınlar (Ren'in annesi ve kız kardeşleri de dahil olmak üzere hepimiz) mutfakta bulaşık yıkıyorduk.

Vito fiyaskosundan ve babamın Ren'i aileye kabul etmesinden sonra işler çok daha iyiye gitti.

Ren'in benim ya da Rock Chicks'in davranışlarının çoğuna göz kırpmadığı çok hızlı bir şekilde anlaşıldı çünkü kız kardeşleri bizim kadar çılgın olmayabilir, ama çok geride değillerdi.

Ren'in sınıfını annesinden aldığı da açıktı çünkü annesi sınıfıyla dolup taşıyordu.

Konuşma anlaşılır bir şekilde durgun başladı ve zaman geçtikçe ve içkiler tüketildikçe anlaşılır bir şekilde azaldı.

Yani yemek bir felaket değildi ve şimdi temizlik yapıyorduk.

Ya da şöyle diyeyim, kadınlar öyleydi.

"Yemekleri mutfakta kadınlar yaptıktan sonra bulaşıkları neden hep mutfaktaki kadınların yıkadığını sorabilir miyim?" diye sordum.

"Kardeşinin bir mutfakta serbest kaldığını gördün mü?" Indy bir tabağı kuruturken sordu.

"Son zamanlarda değil," diye cevap verdim.

"Hiç hoş değil," diye karşılık verdi. "Bulaşıkları bulaşık makinesine koymadan önce durulamıyor bile. Pes ettim ve ona bulaşıkları lavaboya koymasını söyledim."

"Onun bunu yaptığını biliyorsun, bu yüzden sen de bunu yapacaksın. Başka bir deyişle, işi hiç yapmak zorunda kalmamak için berbat bir iş yapıyor. Ya da senin durumunda, herhangi bir şey," diye onu eğittim. "Bunu evdeyken de yapıyordu."

"Bu doğru," diye mırıldandı lavabodaki annem Amalea'ya. "Akıllıca bir hamleydi, çünkü bir şey yapmak zorunda değil.

bir şey yapamaz," diye yanıtladı Indy. "Ve şikayet etmek daha uzun sürüyor

kasesini durulayıp bulaşık makinesine koymaktan daha önemli."

"Mağaracılık," dedim.

"Göreceksin," diye karşılık verdi.

"Hayır, yapmayacağım," dedim ona. "Ren yemek pişiriyor, bulaşık yıkıyor ve ikisini de çok iyi yapıyor." Amalea'ya baktım. "Bunun için teşekkürler bu arada."

Amalea bana gülümsedi ve konuşmak için ağzını açtı ama Indy ondan önce davrandı.

"Şaka yapıyorsun," dedi Indy ve ben de ona doğru dönüp baktım. "Birazcık bile değil." Sırıttım. "Ve tater tots servis ediyor kahvaltı ile."

Bunun onu yakalayacağını biliyordum. Onu yakaladı.

Indy'nin gözleri büyüdü ve kıskanç bir sesle, "Şaka yapıyorsun," diye fısıldadı.

"Hayır," diye cevap verdim, hâlâ sırtarak.

"Bu ... bu ... gibi ... bu ..." diye kekeledi. "Dürüst mü?" Ona bir kelime söyledim.

"Kesinlikle," diye kabul etti.

Roxie, "Bulaşıkları Hank yıkıyor ve bu işte çok iyi," diye ekledi. "Ayrıca harika yumurta yapar ve ızgara ustasıdır."

Indy, Roxie'ye, "Lee'ye ne zaman bir şeyler ızgara yapmamızı önersem, bir biftek lokantasına gitmemiz ya da senin evine davet etmemiz gerektiğini söylüyor," dedi.

Annemin bana uzattığı durulanmış servis kasesini aldım ve silmeye başladım, bir yandan da "Lee'nin çok fazla şey yapmasına izin veriyorsun. Kendine hakim olmalısın."

Indy tabağı dolaba itti. "Lee'ye baskı yapmanın işe yarayacağından emin değilim."

Karışık bir ortamda, ne yapacağımı bilemediğim için bir şey söylemedim.

"Sadece söylüyorum," diye araya girdi Connie. "Ren tüm bu şeyleri Jeannie ve ben Lee gibi olduğumuz için yapıyor."

Amalea annesine, "Bu doğru," diye mırıldandı.

Jeannie, "Yalakanın tekiydi, hep anneme yağ çekerdi," deyince Amalea'nın sırtı dikleşti.

Uh-oh.

"O bir yalaka değildi. İyi bir evlattı," dedi Amalea. "Dört kişilik bir aileyi doyurmak için mutfakta köle gibi çalıştıktan sonra, birinin bulaşıkları yıkaması güzeldi. Ve ekleyeyim, beni arada bir mutfakta köle gibi çalışmaktan kurtaran birinin olması da güzeldi."

Ren yemek yapmayı böyle öğrendi.

"Tam bir yalaka," diye mırıldandı Jeannie, ocağı silerken.

"Ben de bunu diliyorum," diye başladı Amalea. "İkiniz için de diliyorum

Oğullarınız ve kızlarınız olsun, sizi kollayan oğullarınız ve kollamayan kızlarınız olsun, böylece bunun nasıl bir his olduğunu tam olarak anlayacaksınız."

Oh adamım.

Ciddiydi. Çok

iyiydi.

Dudağımı ısırdım ve anneme iri gözlerle

baktım. Annem bana kocaman sırıttı.

Jeannie sanki annem daha sonra ameliyat yapacakmış gibi dikkatle ocağı temizlemeye odaklanırken, Connie buzdolabına daha fazla yemek artığı tikiştirdi ama bunu hiç konuşmadan yaptı.

Babam mükemmel bir zamanlamayla içeri girip "İçki siparişlerini alıyorum. Aranızda bize katılmadan önce bir şeyler içmek isteyen var mı?"

Amalea, "Bir direksiyonun başına geçmem gerekiyor, Malcolm," dedi. "Benim için bir şey yok."

Roxie, annem ve benden evet, Connie ve Jeannie'den hayır cevabı aldı. Bulaşıkları bitirdik, babam ieceklerimizi getirdi ve aile odasına geri döndük, ben arkadan geliyordum ve Amalea benimle arkadan gelmeye alışmıyormuş gibi davranıyordu.

Diğerleri ilerlerken ben de yryşm yavaşlattım. Durdum, döndüm ve Ren'in annesine baktım.

"zel konuşmak ister misin?" Sessizce sordum.

"O kadar belli miydi?" diye sordu.

"Evet," diye gülümseyerek cevap verdim.

Kendi gülümsemesi solmadan önce benim gülümsememe karşılık verdi. Sonra başını yana eğdi ve konuşmadan önce bir süre beni inceledi.

"Sadece..." diye duraksadı ve sonra, "Aile yemeğinize burnumu soktuğum için gerçekten çok üzgünüm, Ally," dedi.

"Sorun değil, Amalea. Annem Ren ve bana söylemeden kardeşlerimi ve eşlerini davet etti, yani her şey eşit."

Sırıttı.

Sonra yere baktı, uzandı ve başını kaldırıp gözlerimi yakalamadan önce elime kısa bir süre dokundu.

"Hayatına devam edeceğini söylüyor," dedi usulca, sözleri kafamı karıştırmıştı.

"Özür dilerim?" diye sordum.

"Vito'dan," diye açıkladı ve dudaklarımı birbirine bastırdım. "Birkaç ay önce bana bir kızla tanıştığını, ona çok değer verdiğini ve artık zamanının geldiğini söyledi."

Birkaç ay önce.

Ren bu kararı birkaç ay önce verdi. Ne kadar havalıydı?

Tekrar uzanıp elime dokundu ve fısıldadı: "Seninle tanıştığıma çok memnun oldum Ally."

Onu yakaladım.

Bir koca kaybetti. Oğlunu kaybetmekten korkuyordu. Ve bana kredi veriyordu.

Elini oynatmasına izin vermedim ama yakaladım ve ona "Bunu senin için de yapıyor" dedim.

"Yıllardır bunu benim için yapıyor, tatlım." İlginç.

"Şimdi de o yapıyor," diye devam etti. "Angela bunun hakkında konuşuyor. Dom'un annesi Ramona bu konuda konuşuyor. Vito bu konuda kızgın. Ama Lorenzo geri adım atmıyor."

Başımı salladım. "Aklını başına topladı ve şimdiden gelecek için planlar yapıyor."

Gözleri üzerimde yoğunlaştı ve mutsuz olmaktan çok uzaktılar. "Bunu görebiliyorum."

Onu da anladım.

Yine erimiş. Tanrım.

Ben ve erimişin nesi vardı?

"Bu gece ne kadar çılgınca başlamış olsa da," dedim ona, "sen ve kızların burada olmanıza sevindim."

"Ben de, Ally."

Sırıttım.

O da sırtarak karşılık verdi.

"Ally, tatlım, sen ve Amalea geliyor musunuz?" Babam seslendi ve ben Amalea'ya gözlerimi devirdim çünkü babam muhtemelen beni yakalamasından endişelendiği için arıyordu ve ben de yakalanmak istemezdim.

Gördün mü?

İyi bir baba.

Elini kaldırdım, kolumun kıvrımına sıkıştırdım ve içeceklerimizle birlikte aile odasına doğru yürüdük.

Durdum çünkü Lee ve Indy dışında herkes ayakta idi, Lee'nin kolu Indy'nin omuzlarında, Indy'ninki de Lee'nin belindeydi.

Bu hiç de tuhaf değildi. Lee'nin Indy'ye bir şekilde sahip çıkmadığı zamanlar pek sık olmazdı.

Ayakta durmaları çok garipti.

Gözlerim Ren'e gitti ve onun gözlerinin annesini ve beni taradığını gördüm. Bana bakmadan önce gördüklerini onayladığı belli olan annesinin yüzünde durdular. O da bir koltukta oturuyordu ve başını kolçağa doğru eğdi.

Görünüşe göre başka bir alfa seksi adam kadınına sahip çıkmak istemiş (evet, yine erimiş).

Amalea'yı bıraktım ve odanın öbür ucuna, ona doğru ilerledim. Kışımı koltuğa yasladım, kolunun kalçalarımın dolandığını hissettim ve Indy'ye baktığımda onun da bana baktığını gördüm.

Ama konuşan babamdı.

"Bu gece pek çok sürprizimiz oldu ama şimdi bir tanesini açıklayacağım. O da Lee, Indy, Hank ve Roxie'nin Lee istediği için burada olmaları."

Ne?

Bakışlarım bana iri gözlerle bakan Roxie'ye kaydı, sonra ikimiz de Indy'ye baktık.

Lee şimdi iki koluyla onu daha yakından tutuyor, önünü kendi tarafına doğru kıvrıyordu ve Indy iki kolunu da kardeşime dolamıştı.

Lee, "Herkes söylememiz gereken bir şey var," diyerek sözü devraldı. Aman Tanrım.

Aman Tanrım!

Aman Tanrım, Tanrım, Tanrım!

"Tom'a zaten söyledik," diye devam etti Lee ve gözlerimi Indy'ye yapıştırırken gözlerimin ısındığını hissettim.

O baktı Mutluyum. Değilonu olağan sıradan, Beş yaşımdan beri sevdiğim, hayallerimin erkeğiyle evlendim ve mutluydum (ki oldukça mutluydum).

Ama

mutluyum

. Oh.

Benim.

TANRIM!

"Bir bebeğimiz olacak," diye bitirdi Lee.

Onun sözleriyle sandalyeden fırladım, alkışladım ve "Aman Tanrım! Aman Tanrım, Tanrım, Tanrım!"

Lee'den uzaklaştığı sırada Indy'ye ulaştım.

Çarpıştık ve kollarımızı birbirimize doladık.

"Aman Tanrım, Tanrım, Tanrım!" diye bağırırken onu da kendimle birlikte aşağı yukarı zıplattım.

"Biliyorum!" Indy bağırarak karşılık verdi.

Zıplamayı bıraktım ve bir santim geri çekilerek, "Kız olduğunu biliyorsun-" dedim.

Indy sözümü kesti. "Adı Allyson."

Gülümsedim.

Indy de gülümsedi.

Gözlerim ateşlendi.

Gözleri ıslandı.

"Aman Tanrım, Tanrım, Tanrım," diye fısıldadım. "Biliyorum," diye fısıldadı.

Annem bizim tarafımızdan "Gelinime sarılabılır miyim?" diye sormadan önce uzun süre birbirimize baktık.

Gitmesine izin vermek istemedim.

Yine de Indy'nin gitmesine asla izin vermek istemedim. En iyi arkadaşım. Suç ortağım. Kalbimin kız kardeşi ve kanunların kız kardeşi. Yakında kardeşimin bebeğinin annesi olacak.

Hayır, onu asla bırakmak istemedim. Hiçbir zaman.

"Elbette," dedim, sesim boğuk çıkıyordu ve onu bırakıp annemin içeri girmesine izin verirken gözlerimi Indy'ninkilerden ayırmak biraz çaba gerektirdi.

Babam "Şampanya" diye seslendi.

"Sanırım garajdaki buzdolabında biraz var Mal," dedi annem Indy'ye sarılarak.

Roxie çıktıktan sonra içeri girdim ve Lee'ye sarıldım. Kulağına "Senin adına sevindim kardeşim," dedim.

"Benim kadar memnun değil," dedi benimkine, kolları sıkışmıştı.

Bundan hiç şüphem yoktu.

Geri çekildim ve ona sııttım.

Bir elini kaldırıp yanağıma dokunabilmek için bir koluyla beni bıraktı.

Sonra dedi ki, "Buraya geldiğinde bana bir iyilik yap. Onları Scientology'ye döndürmeye çalışmayın."

Bir kahkaha patlattım ve kahkaham bittiğinde kardeşim hala bana sarılmış ve gülümsüyordu.

Amalea'nın "Beklenmedik bir onur ama yine de bu sevinçli haberi duymak için burada olmak bir onur" diye mırıldandığını duydum. Böylece tam bir sınıf olduğunu kanıtladı.

Ama yarım kulakla dinliyordum çünkü o anki heyecanı tamamen hissediyordum, kardeşimin gülümsemesine bakıyordum ve bunu hissettikten neredeyse tam yirmi dört saat sonra tekrar yaşıyordum.

Şanslıysanız, hayatınızda sadece birkaç kez yaşayabileceğiniz bir duygu.

Sık sık yaşadığım için şanslı olduğum o duygu. O saf güzellik hissi.

Ren'in alt kattaki TV olmayan oturma alanındaki koltuğuna kıvrılmışım.

Gecenin kör vaktiydi ve sandalyeyi çevirerek pencereden dışarı, sadece ara sıra arabaların geçtiği uykulu bir sokağa bakabiliyordum.

Uyuyamıyordum ve normalde insanların uyuyamadığı nedenlerden dolayı değil.

Hayır, benimki farklıydı.

"Tanrım, Ally."

Başımı çevirdiğimde Ren'in çıplak göğsünü, pijamalı bacaklarını (ve geri kalanını) merdivenlerden inen gölgelerin arasından gördüm.

"Uyandım, gitmişsin, banyoda değilsin, beni endişelendirdin," diye konuşmaya devam ederken odanın diğer ucundan bana doğru ilerledi.

"Ben iyiyim. Sadece uyuyamadım," dedim ona.

Sandalyenin yanında durdu ve bana baktı.

Gözleri bana çarptıktan bir nanosaniye sonra önümde çömeldi ve parmaklarını bileğime dolamak için bir elini uzattı.

"Her şey yolunda mı bebeğim?" diye sordu o tatlı sesiyle. Beni okumuştı.

"Evet Ren," dedim sessizce, sonra da ne kadar iyi olduğunu açıkladım. "Jet, Eddie'nin bebeğini taşıyor. Ava ve Luke balayındalar. Stella yakında çıkacak olan bir albüm kaydetti. Tex Nancy ile evleniyor. Erkeğim beni olduğum gibi kabul etti ve yapmam gereken işe başlamak için yarın ofis arıyorum. Annen ve kız kardeşlerin beni seviyor. Babam seni seviyor. Ve en iyi arkadaşım, ki çocukken onunla evleneceğime dair bir kan anlaşması yapmışım.

Kardeşim olsaydı, gerçek kardeş olurduk ve kızına benim adımı verirdi, kardeşimin bebeğini taşıyor." Başımı salladım. "Yani belki de hayırdır. Her şey yolunda değil." Ona doğru eğildim. "Her şey yolunda."

"Ve bu yüzden uyuyamıyor musun?" diye sordu.

"Nasıl bu kadar mutlu hissedeceğimi bilmiyorum," diye cevap verdim ve ayak bileğimin etrafındaki parmakları sıkılaştı.

Sonra beni bıraktı, ayağa kalktı ama beni sandalyeden kaldırmak için eğilerek yaptı bunu. Döndü, sandalyeye oturdu ve beni kucağına oturttu.

"Ren, sorun yok. Ben-"

Kollarıyla beni derin bir şekilde sıktı ve "Hayatının geri kalanında böyle mutlu olmanı istiyorum" derken sesi kalındı.

Aman Tanrım.

Yine erimiş!

Bir elimi çenesine götürdüm ama alnımı boynunun kenarına sıkıştırdım.

"Bunun üzerinde benimle çalışmak ister misin, Ally?" diye sordu. "Kesinlikle," diye yanıtladım.

"Güzeli, bebeğim," diye fısıldadı. Beni kendine yakın tuttu.

Elimi çenesinden çekip kalbine bastırdım ve kalbinin atışını hissederek kollarına uzandım.

Bir süre sonra Ren konuştu.

"Kızım, derin hissediyor."

Haksız değildi.

Ben bir şey demedim.

Beni daha da yaklaştırdı. "ok derin."

Alnımı boynuna bastırdım.

Yine memnun bir sessizliğe gömüldük.

İkinci kez bozan bendim.

"Rock Chicks ve Hot Bunch yerleştiğinde ve drama durduğunda nasıl olacağını merak ediyordum."

"Peki nasıl bir şey?" diye sordu. "Sırf güzelliik," diye cevapladım.

Kolları tekrar sıkılaştı ve dudakları homurdandı, "Ağzını aç, Ally."

Alnımı boynundan çektim ve başımı geriye doğru eğdim.

Ren ağzımı aldı.

Sonra beni oturma odasındaki halının üzerine çıkardı.

Sonra beni yatağına taşıdı, geceliğimi, külotumu ve pijama altlarını oturma odasında yerde bıraktı.

Oraya vardığımızda ikimiz de uykuya dalmakta zorlanmadık.

Ve sarmaş dolaş uyuduk.

Maksimum temas.

Saf güzellik.

TWENTY-ONE

The Majestic

ERTESİ SABAH, koşudan sonra Ren'in ön merdivenlerinden çıkarken nefes nefeseydim, anahtarımı kilidine soktum ve kapıyı iterek açtım.

Oflaya puflaya mutfağa giderken alnımdaki teri silmek için bilekliğimi kullandım. Oraya vardığımda doğrudan buzdolabına gittim ve bir şişe su aldım.

Buzdolabını kapatıp arkamı döndüğümde Ren'i takım elbisesiyle içeri girerken yakaladım.

Mükemmel zamanlama.

Beni gördü ve durdu. "Hey, bebeğim," diye yarı nefes nefese kaldım.

Gözleri, çetenin benim için harika bir iş çıkardığı harika Lucy koşu iplerimin içindeki terli vücudumda aşağı ve yukarı kaydı ve harika bir iş çıkardıklarını biliyordum çünkü gözlerinin ısınmasını izledim.

Su şişesinin kapağını kapattım ve ona sıırttım.

Sıkıştığı yerden kurtuldu ve bana doğru geldi. İyiliğin başlayacağını düşünmüştüm ama buzdolabını açmak için benden öteye uzandı.

Kenara çekildim, tezgâha yaslandım ve biraz agua içtim.

Portakal suyundan bir yudum almadan önce "Koşu nasıldı?" diye sordu ve Amalea'nın yemek yapan, bulaşıkları yıkayan ve düşünceli iyi bir oğul yetiştiren iyi bir anne olduğunu, ancak ona şişeden içmemeyi öğretmediğini belirttim.

Her neyse.

"Koşu harikaydı," diye cevap verdim (yalan söylüyorum, iyiydi, ama bu eğlenceli olduğu anlamına gelmiyordu - harika olan bitmiş olmasıydı).

Portakal suyunu yerine koydu ve dikkatini bana odakladı.
"Duştan sonra ofise geliyor musun?" diye sordu.
Başımı salladım.

Koşmaya çıkmadan önce plan yapmıştık, o sabah gelip bana kiraladığı yere bakacaktım.

"Güzel," diye mırıldandı ve kahveye doğru ilerledi.

"Kahvaltı yapmadık, bu yüzden Danimarka yemeği getireceğim." Fikrimi değiştirdim. "Hayır, LaMar's."

"Nasıl istersen," dedi bana doğru dönerek.

İçine girdim, eğildim ve çenesinden öptüm, sonra uzaklaştım ve "Duş alacağım ve sonra-" dedim.

Döndüm ve sadece bir adım atmıştım ki bir kol karnıma dolandı. Geri çekildim, öne doğru bastırıldım ve Ren'in bana pişirdiği kahvaltıyı yerken genellikle tezgâhta oturduğum yere baktım.

Kolunu hâlâ karnıma dolamıştı, diğer başparmağı koşu kaprime takıldı ve aşağı doğru çekti.

Vay anasını.

İç bacaklarım titriyordu.

"Ren," diye nefes aldım.

"Ellerini tezgaha koy. Bacaklarını aç. Benim için bahşiş ver." Oh Tanrım.

Sıcak.

Bana söyleneni yaptım. Ren'in karnımdaki kolu aşağı kaydı ve parmakları içeri kıvrılırken diğer eli göğsümden yukarı kayarak çenemi sardı.

Parmakları yerine oturdu.

Başım geriye uçtu ve omzuna çarptı.

Yüzünü boynuma gömerken çenemdeki eli onu orada tuttu.

Bacaklarımın arasındaki parmakları beni bir kez orgazm etti (güzel).

Ben hala bunu yaşarken, çenemdeki eli omuzlarımın arasına doğru hareket etti ve fermuarını duydum. İçeri bastırdı, eğildim, kığım geriye ve yukarı hareket etti ve o

içime çarptı, sert, hızlı, kaba, orgazm iki beni sallayana kadar bunu yapıyor (çok güzel).

Orgazmı boyunca içime girmeyi zar zor bitirdi, sonra çekildi ve alçaktan çömeldi, egzersiz kaprilerimi yanlış yorumlayamayacağım bir şekilde bacaklarımdan aşağıya doğru sürükledi.

İsteddiğini yaptım ve onlardan çıktım.

Ren beni çevirdi ve ellerini belime koyarak beni kaldırdı ve çıplak kıcımlı tezgâhına yerleştirdi, bacaklarımı ayırmak zorunda kalacak şekilde hareket etti, kolları etrafıma dolandı ve birbirimize sokulduk.

"Sadece söylüyorum," diye başladı gözlerimi yakaladığında ve gözlerindeki sıcaklıkla mutlu yerim mutlu bir spazm geçirdi, "bu kıyafetlerden çok daha fazlasına ihtiyacın var."

Sana koşu kıyafetlerimi salladığımı söylemiştim.

"Anlaşıldı," diye fısıldadım ve zaten çok dolu olan ajandama bunu da ekledim.

Gözleri yüzümde ve saçlarımda gezindi. "Saçların bu bantla çok güzel görünüyor, tatlım."

Evet.

Daha fazla koşu malzemesi almak için Lucy'ye gitmek, yeni ofis teftişinden sonra ve Darius ve Brody ile Smithie'nin durumu hakkında ne bildiklerini öğrenmek için yapılacak toplantıdan önce gerçekleşecekti.

Belki Darius ve Brody'yi Lucy'de benimle buluşmaları için ikna edebilirdim. Darius o kadar belalı biriydi ki, yanında becerdiği bir kadın olmadan bir kadın giyim mağazasına girerse derisi tutuşabilirdi ama beni seviyordu. Belki de beni bu riski alacak ve aynı anda birden fazla işi yapmama yardım edecek kadar seviyordu.

Göreceğiz.

O zaman Ren'in ateşli gözlerinin, ağzı benimkine değmeden hemen önce daha da ısındığını fark ettim. "O kıcını açıp tezgahımın üzerine oturmak için bir yıldır bekliyordum."

Yowza!

Farklı bir eriyik.

"Şimdi işe gitmem gerek. Öp beni, Ally," diye bitirdi.

Kollarımı boynuna doladım, eğildim ve onu öptüm.

Ren de beni öptü, derin ve ıslak. Öpüşmeyi kesti, uzaklaştı ve beni bırakırken seksi bir sırıtış attı, ama bir parmağını çıplak kalçamın üzerinden geçirdi, kalça ve uyluğun iç birleşiminden içeri ve boyunca, sonra iç uyluğumdan aşağı kaydırıldı.

Başka bir mutlu yer spazmı.

Ona sııttım.

Dudaklarına dokunmak için eğildi, döndü ve uzaklaştı.

İzledim. Hala

sırıtiyordum.

Koridorda Ren'in ofisine doğru yürürken gülümseyerek ilerledim.

Çünkü onun ofisine hiç gitmemiştim ve eğer binanın içi bir şey ifade ediyorsa, onun alanı da benim alanım gibi bomba gibi olacaktı.

Bir elimde Tex'in iki kahvesi, diğesinde LaMar'ın bir poşeti olan bir taşıyıcı tutarak, yan tarafında Zano Holdings Ltd. yazan parlak gümüş plakalı uzun, ahşap kapıdan sola döndüm ve süslü kolu aşağı iterken çantayla hokkabazlık yaptım.

Ren'in günlerini nerede geçirdiğini merak ediyordum. Ama içeri girdiğimde, ofisinin etrafına bakmadım.

Resepsiyon masasının arkasındaki kadına baktım.

Dawn orada oturuyordu.

Şafak vakti.

Dawn, Lee'nin eski resepsiyonisti.

Benden nefret ettiği için benim de nefret ettiğim Dawn (ve Lee ve adamları hariç herkes, onlar Rock Chicks tarafından ortadan kaldırılana kadar).

Hastanedeyken Jules hakkında kötü konuşurken şirket içi kameralara yakalandığı için işten atılan Dawn

vurulduktan sonra. Lee aklını kaçırdı, Luke aklını kaçırdı ve ofise dönüp onu işten çıkarmayı geciktirmemek için yaptıkları işi bıraktılar.

O ana kadar güzel ama son derece şirret kadınların (mecazi anlamda bile olsa) dayak yediklerinde çekildikleri karanlık, nemli, misafirperver olmayan deliklere girdiğinden emin olduğum Dawn.

Dawn, yaşanmaz bir delikte saklanmak yerine Ren'in ofisinde oturuyor ve bana ters ters bakıyordu.

"Ne oluyor be?" Fısıldadım.

"Ren'le aranda bir şeyler olduğunu duydum," diye tersledi, hâlâ şirretti.

"Ne oluyor be?" Bu sefer daha yüksek sesle tekrarladım.

"Bunun doğru olmaması için dua ettim ama görünüşe göre Tanrı beni dinlemiyor," diye devam etti.

"Ne oluyor be!" Bağırdım.

"Söyleyebileceğim tek şey, Dom için hala umudum var çünkü herkes onun gezgin bir gözü olduğunu biliyor," diye devam etti.

"Ne oluyor be?" Çığlık attım.

"Ally, Tanrım, sorun nedir?" Ren yanımdaki koridordan çıkarken sordu.

Bir kez olsun, pantolon ve gömlek içindeki güçlü vücudu beni etkilemedi.

"Dawn senin için çalışıyor," diye tersledim ve olması gerektiği gibi bir suçlama gibi çıktı.

Bana doğru gelirken Dawn'a bakmadı ama yüzü çok şey anlatıyordu ve anlattığı her şey kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyordu.

Birazcık.

Başka bir deyişle, ondan hoşlanmıyordu.

Bana yaklaştı, kahve taşıyıcısını aldı, sonra elimi tuttu ve Dawn'a bir bakış atarak "Telefonlarımı beklet" diye emretti.

"Elbette Ren," dedi, şeker gibi tatlı, gözleri kapüşonlu bir gülümsemeyle -tam önümde- istediği her şeyi tutacağını söylüyordu.

Kaltak.

Ren beni koridordan geçirdi ve bir ofise soktu, çoğunlukla öfkelendiğim için yine içeri girmedim. Sonra beni büyük bir masaya götürdü. Kahveyi bıraktı, elimden çörek poşetini aldı, kahveyle birlikte fırlattı ve beni gevşekçe kollarına çekti.

Beni oraya götürdüğünde, sessizce "Onu Dom kiraladı." dedi. Bu her şeyi açıklıyordu.

"Sissy ile yeniden bir araya gelmeden önce," diye devam etti Ren. Bu içimi rahatlatmıştı. Ren konuşmaya devam etti.

"İtiraf edeyim, tavırları çoğu zaman arzulanan bir şey değil. Lucky ve Santo ondan nefret ediyor. Dom'dan ya da benden etkilendiğini de saklamıyor."

Harika.

Harika.

Ne yazık ki Ren'in işi bitmemişti.

"Ayrıca bize onu disipline etmek ya da işine son vermek için hiçbir neden göstermedi. Lee için çalıştığını biliyorum ama özgeçmişini gördüm ve referanslarını bizzat kontrol ettim. Lee, işine son verilmesine neden olan sorunları olduğunu söylese de bunları benimle paylaşmadı ama performansıyla hiçbir ilgisi olmadığını söyledi. Diğer referansları mükemmeldi. Diğer adaylar yanına bile yaklaşamadı. Sıkışmıştık ve birine ihtiyacımız vardı. Ben de onu işe almayı kabul ettim."

Kolunu sıktı ve yüzünü yaklaştırdı.

"Görüyorum ki ondan hoşlanmıyorsun, gerçi şimdiye kadar hoşlanmadığını bilmiyordum ama işinde çok iyi tatlım."

"O bir kaltak," diye ilan ettim. "Öyle olabilir-"

"Hayır, Ren. O bir sürtük," diyerek sözünü kestim. "Lee'nin onun işine son vermesinin nedeni, ofisinde muhtemelen kaltağın teki olan bir arkadaşıyla telefonda konuşması ve Jules hastanedeyken Jules hakkında ileri geri konuşmasıydı."

Çenesi sertleşti.

Devam ettim.

"Lee bunu kabul etmedi ve onu vurdu. Ve dikkat edin, telefon kayıtlarınızı kontrol etmek isteyebilirsiniz çünkü Nightingale Investigations'ın her yerinde kameralar var ve kız arkadaşlarıyla defalarca kedicilik yaparken yakalandı."

"Not edildi," diye mırıldandı Ren.

"Ve son olarak, sana kaltak olan bir kız kardeşle kaltak dövüşüne girmekten çekinmeyeceğimi söylediğimi hatırlıyor musun?" Ben sordum.

Dudağını ısırды ve ben bunun her ikisinin de titremesini engellemek için olduğunu biliyordum ama bunu görmezden geldim ve dudağını ısırmayı bırakarak "Evet" diye cevap verdi.

"Şey, sadece söylüyorum, bana bile komik bakıyor, resepsiyon alanınızda bir nakavt, sürükleme, saç çekme, tırnakları tırmalayan orospu kedi dövüşü olacak, bu o kadar aşırı olabilir ki, gazetelere çıkacak."

Ren hemen, "Bu da not edildi," diye cevap verdi, ama şimdi dudakları gerçekten de kıvrılıyordu.

"Komiklik yapmıyorum," diye onu bilgilendirdim. "Zaten bana kötü kötü baktı ve kötü sözler söyledi ve sen alındığından beri tek umudunun Dom olduğunu, onun da herkesin gözünün döndüğünü bildiğini söyledi."

Tüm neşesi yüzünden kaçtı ve gözleri kısıldı.

Sonunda.

"Bunu o mu söyledi?" diye

sordu. "Kesinlikle," diye

yanıtladım. "Siktir," diye

mırıldandı.

"Doğru söyledin," dedim ona.

"Sana ne gibi kötü sözler söyledi?" diye sordu ve havayı ağırlaştırmaya başladığını hissettim ama umurumda değildi. Eğer bu Dawn'ın onun ofisinden, hayatından ve benim hayatımdan çıkacağı anlamına geliyorsa

-Sonsuza dek canavara katlanacağım.

"Seninle aramda bir şey olduğunu duyduğunu ve bunun doğru olmaması için dua ettiğini söyledi ama Tanrı onu dinlemiyor."

Çenesi tekrar sertleşti, bu sefer kaslar orada zıplıyordu.
Ofisini resepsiyondan ayıran duvara doğru baktı ve
"Telefon kayıtlarını kontrol edeceğim" diye mırıldandı.

"Şirket e-postalarını da kontrol etmek isteyebilirsin," diye
öneride bulundum. Bana baktı ve başını salladı.

"Dawn'la karşılaştığımdan beri kahve ve çöreklerle
normalde ihtiyaç duyduğumdan yaklaşık on yedi bin kat
daha fazla ihtiyacım var," diye paylaştım.

Odadaki hava değişti. Dudakları tekrar kıvrıldı, sonra
dudaklarını benimkilere değdirdi ve beni bıraktı.

Ben çörekleri dağıtırken Ren kahvelerle ilgilendi ve ben
Bavyera kremamın yarısını mideye indirdikten sonra,
"Kardeşlerinle bu akşam ne zaman buluşacaksın?" diye
sordu.

"Beş buçuk," diye cevap verdim krema ve hamurun
arasından. Konuşmamı izlerken sırtıttı.

Kahvemden bir yudum aldım ve bir ısırık daha aldım.

Sonra da "Sekiz kişilik rezervasyon yaptıracağım. Bu size
bunu yapmak ve hazırlanmak için yeterli zamanı verir mi?"

Bir şey bana çarptı ve panikledim.

O fark ettim o

Hemen.

Sonra

Tekrar, Ben olsam çöreğimi mideye indirmeyi
bıraktım ve donup ona baktım.

"Ally?" diye

seslendi. "Uh . . ."

Mırıldandım.

Kahretsin!

"Ne?" diye sordu.

"Şey, um ..." Başladım ama yarıda
bıraktım. Kaşları çatıldı.

"Bir sorun mu var?" diye sordu. Hay
sikeyim.

Ona söylemek zorundaydım.

Her neyse. Biz vardı yaşamak
da bulmak eninde sonunda.

Birlikte.

O

"Bugün Pazartesi," dedim.

"Evet," diye sordu.

"Pazartesi gecesi Castle gecesi," dedim ve başı sallandı.

"Hangi gece?"

"Kale gecesi."

"Bu da ne böyle?" diye sordu.

"Bu bir televizyon programı," diye cevap verdim ve gözlerini kırptırdı. Aceleyle devam ettim. "Akşam yemeğini geç yersek, izlemeye yetişemeyebiliriz."

Bana baktı.

"Gerçi gitmeden önce DVR'a kaydedebiliriz, bu da işe yarar," diye isteksizce kabul ettim. "Ama ben genelde yayınlandığı gibi izlemeye çalışırım."

Bana bakmaya devam etti.

Sonra yavaşça sordu, "İlk randevumuzu bir yıldan uzun süredir erteliyoruz, o kadar uzun süredir birlikte yaşıyoruz ve birbirimize gerçekten sahip olmadan önce kararlıyız ve bir TV programı için bir gece daha ertelemek mi istiyorsun?"

"Castle," diye basitçe açıkladım, çünkü neden gerçekten kaçırmak istemediğimi açıklamamın imkânı yoktu.

"O kadar iyi mi?" diye sordu. İyiydi.

Ama en çok da Nathan Fillion vardı. Yani, uzun, komik, yetenekli, yakışıklı (komik demiş miydim? Ve uzun?) Nathan Fillion vardı.

Benim ünlü aşkım.

Beni anlıyor musun?

Bunu paylaşmamın imkanı yoktu.

Sadece "Evet." dedim.

"Yarına kadar izleyebilir misin?" diye sordu. Yarın bir direkte çalışıyor olabilirim.

Bunu kesinlikle paylaşmadım.

"Elbette," dedim ve çörekten bir ısırık daha aldım. Ren beni inceledi.

Yutkundum, çöreği kahveyle yıkadım ve onu yoldan çıkarmak için bir gülümseme attım.

Bu başarısız oldu.

"Bu şekilde hissettiğin başka diziler var mı?" "Um . . ."

Başladım, çünkü vardı.

Neyse ki çoğu iptal edildi ama ne yazık ki dizi DVD'lerinden oluşan koleksiyonum bir apartman bombasıyla kül oldu.

"En önemlisi Castle" diye cevap vermeye karar verdim.

Bu doğrudu. Çünkü hala yayında olan ve Nathan Fillion'ın oynadığı tek film buydu.

Bilgisayara girip Amazon'dan Firefly'ı sipariş etmeyi aklıma not ettim ve çöreğimin son lokmasını yedim.

"Belki de sana yirmi soru sormalıyım," diye mırıldanarak çörek torbasını topladı ve masasının arkasındaki çöp kutusuna attı.

"Ateş et," diye davet ettim.

Bana baktı. "Bu gece. Seksi elbise. Topuklular. Şampanya. Ve yirmi soru."

"Tamamdır bebeğim," diye mırıldandım ve parmaklarımdaki Bavyera kreması kalıntılarını yaladım.

Bunu bitirdikten sonra kendimi Ren'e karşı sıvanmış buldum ve o da dilimin üzerinde Bavyera kremasını tatmaya başladı.

Tarçın tadı vardı.

Harika bir kombinasyondur.

Başını kaldırdı ve fısıldadı, "Hadi gidip yeni ofisini görelim."

"Doğru," diye fısıldadım.

Beni sıktı, sonra bıraktı ama elimi tuttu. Kahvelerimizi ofisinden çıkardık, koridordan aşağıya indik ve resepsiyona geçtik.

Ancak bizi orada, Dawn'ın masasına biraz yakın bir yerde durdurdu.

Dudaklarında parlak bir gülümsemeyle ona baktı. "Bir şey ihtiyacın var mı, Ren?"

"Koridorun karşısındaki Ally'nin yerine bakmaya gidiyoruz." "Doğru," diye cıvıladı.

"Ve bir şey daha," diye başladı ve başını yana eğdi, gözleri benimkilerden kaçırıyordu ama Ren'e yapışmıştı, kulak kesilmişti.

Kaltak.

Ren, "Ally ile birlikte yaşıyorum, bu yüzden evimi paylaşan bir kadına kaba davranmanı hoş karşılamayacağım açık," dedi. Yüzü dondu ve vücudum şaşkınlıkla sarsıldı. Eli benimkinde sıkılaştı ve devam etti. "Ama şunu söyleyeyim, bu kapıdan kim girerse girsin kabalığa müsamaha gösterilmeyecek. Bunu sözlü bir uyarı olarak kabul edebilirsin. Bir dahaki sefere yazılı olacak. Beni anladınız mı?"

Yüzü kızarıyordu, utançtan ya da öfkeden, hiçbir fikrim yoktu.

Ben de umursamadım.

Kafamın içinde taklalar atarken, dışarıda kına yakmakla uğraşıyordum.

"Elbette Ren," diye cevap verirken sesi boğuk çıkıyordu. Gözleri bana kaydı ve "Söylediğim bir şey kabalık olarak algılandıysa özür dilerim, Ally" diyerek durumu örtbas etmeye çalıştı.

Yanlış
anlaşıldı.

Pek sayılmaz.

"Özrün kabul edildi Dawn," diye cevap verdim cömertçe.

Ren'in işi bitmişti ve beni kapıya doğru çektiğinde bunu anlamıştım.

Ama ben bendim. Ally. Ben de onunla gittim.

Ama aynı zamanda arkamı döndüm ve Dawn'a kocaman bir gülümseme verdim. Kahvemi dudaklarıma götürdüm, sonra da öpücüğün modifiye edilmiş bir üflemesiyle öpücüklü bir surat yaparak dışarı çıktım.

Dawn ters
ters baktı.

Sırıttım.

Ren beni kapıya doğru çekti.

Kapı arkamızdan kapandı ve "Buna gerek var mıydı?" diye mırıldanırken beni koridorun karşısındaki kapıya kadar geçirdi.

"Kesinlikle," diye cevap verdim.

Gözleri kapıdaydı, dudakları tekrar kıvrıldı, sonra bunu yapmayı bıraktı ve "Ne oluyor lan?" diye fısıldadı.

Bu soruyu neden sorduğunu duyduğumda kolu aşağı itti. İçeriden sesler geliyordu.

Kapıyı açtı, bizi içeri çekti ve ikimiz de durup etrafı seyrettik.

Daisy yerde elleri ve dizleri üzerinde büyük halı örnek karelerini düzenliyordu.

Shirleen bir duvarın önünde boya parçalarını bantlıyordu, daha doğrusu zaten bantlanmış olan düzinelerce boya parçasına yenilerini ekliyordu.

Bir de Sadie'nin Rock Chick Ride'ı sırasında kabilemize katılan Buddy ve Ralphie vardı. Sanki yıllardır oradaymışlar gibi hemen uyum sağlayan eşcinsel bir çiftti. Ralphie erkek model güzelliğindeydi (ama daha bakımlıydı). Buddy kel, Afro-Amerikalı ve İsveç Tıp Merkezi'nde hemşireydi. Ellerinde bir mezura vardı ve zemini ölçüyorlardı.

"İçeri nasıl girdiniz?" Ren merhaba demek yerine sordu ve tüm gözler bize çevrildi.

Daisy, "Bizi içeri sokmak için edindiğim beceriler yüzünden ıslahevinde bir süre kaldım," diye cevap verdi.

Bana bu becerileri öğretebilmesi için bunu Daisy ile konuşmam gerektiğine karar verdim, sonra bana işaret etti.

"İyi ki buradasın şekerim. Ben yulaf ezmesi düşünüyorum. Ama bu griyi gerçekten sevdim. Bana klas geliyor. Sıcak istiyoruz ama klas da istiyoruz. Aynı zamanda profesyonel de istiyoruz. Bu zor bir denge ve duvarlar ve halı temel oluşturuyor, bu yüzden doğru yapmalıyız."

Halı örneklerini ayarlamasına baktım, sonra boşluğa baktım ve o his tekrar içime işledi. İyi olan. Heyecanlı olan.

Mutlu olan.

Arka tarafta iki ofis, her ikisinin de dışarıya bakan oda boyunda pencereleri ve her ikisinin de pencereli duvarları vardı

Resepsiyon. Bir tarafta konferans salonu, yine resepsiyona bakan cam bir duvarı vardı. Dış salonla ve konferans salonuyla aynı duvarı paylaşan açık bir kapıdan görebildiğim kadarıyla küçük bir buzdolabı ve cezve alabilen küçük bir mutfak vardı. Ayrıca küçük bir lavabo da vardı.

Mükem

mel.

Tamam

en.

"Ally?" Daisy aradı.

"Yulaf ezmesi yok," dedi Shirleen, ben Daisy'ye cevap veremedim. "Bej," dedi üzerinde bejin altı tonu bulunan bir boya parçasını kopararak. "Yulaf ezmesiyle uyumlu olan tek şey bu." Boya parçasını omzunun üzerinden fırlattı ve yere düştü. "Sıkıcı," diye devam etti ve başka bir boya parçasını kopardı. Bu seferki daha bej tonlarındaydı, onu denize gönderdi ve "Hayır" dedi. Yine boya parçaları, bir (yine bej), iki (yeşiller), üç (maviler), dört (griler), "Hayır, hayır, hayır, hayır" diye tekrarlardı.

Daisy ellerini başının etrafında sallayarak yağan boya parçalarını savuşturmaya çalışıyordu, "Shirleen, şu parçaları atmayı bırak. Beni kağıt kesiği yapacaksın."

"Sweet'ums!" Ralphie ciyakladı, heyecanlı bir şekilde yaklaştı ve sonra uzanıp parmaklarını bileğime doladı.

Elimi Ren'in elinden çekti ve beni daha da içeri çekti. Bana gülümseyen Buddy'ye gülümsediğimde, Ralphie beni itti, beni ayarladı ve bizi iç ofislerin karşısındaki boş duvara bakacak şekilde durdurdu.

Kollarını önünde kaldırdı, elleri havada ve parmakları genişçe açılmıştı, onları dışarıya doğru salladı ve ağır bir sesle "Majestic" dedi.

Ona bakmak için başımı çevirdim. "Ne?"

"Majestic," diye tekrarlardı. "Galeriye gelmeli ve elimizdeki bu tabloyu görmelisiniz. Bu mekan için mükemmel. Kesinlikle."

"Gördüm Ally," diye seslendi Buddy ve omzumun üzerinden ona baktım. "Gerçekten de öyle."

Ralphie benden uzaklaştı ve parmaklarıyla Buddy'yi tersledi. "Telefonunu bana ver, tatlım. Şu anda Sadie'yi arıyorum. Kapatması, buraya gelmesi ve bu alanı görmesi gerekiyor. Kesinlikle aynı fikirde olacaktır."

Buddy mezuranın fermuarını kapattı, kot pantolonunun arka cebine uzandı ve "Telefonun nerede?" diye sordu.

Ralphie sadece şaşkınlık olarak tanımlanabilecek bir ifade takındı, elini böğrüne götürdü ve "Cebime bir telefon koyup bu hattı yok mu edeyim?" diye sordu.

Muhteşem dar pantolonu ve özel dikim pembe gömleğiyle Ralphie'nin GQ dergisinden fırlamış gibi görüldüğünü söylemek gerekirdi. Bir telefon bu çizgiyi yok ederdi.

İyi bir karar vermişti.

"İç tasarım konusunda yardım almak için Ralphie'yi aradım," dedi Daisy ve ona baktığımda ayaklandığını gördüm.

Daha önceki pozisyonunda da kıyafetini saklıyordu ve bana tam olarak çarptığında, sistemimde işlemesi biraz zaman aldı, bu yüzden sonraki sözlerini duymadım.

Çünkü üzerinde, kenarında küçük bir büzgüsü olan jean bir mini etek, göğüslerini neredeyse sınırlarına kadar esneterek gösterdiği kahramanlık için madalya alması gereken pembe bir atlet, kenarları gümüş ipe benzeyen bir bolero yelek ve kement, vagon tekerleği ve kovboy çizimleri şeklindeki perçinlerle kaplı, sıcak pembe, şampiyon boksör genişliğinde, arkası tokalı deri bir kemer vardı.

Ve unutmamak gerekir ki, ayakları pembe kovboy çizimleriyle kaplıydı; çizimlerin burnunda vagon tekerlekleri, yanlarında ise kementler vardı.

Bir tema.

"Anladın mı?" diye sordu ve yüzüne odaklandım.

"Ne?"

Daisy bana, "Ralphie burayı dekore etmemize ve güzelleştirmemize yardım edecek," dedi. "Birkaç gün içinde postayla gelecek olan ofis mobilyaları kataloglarım var. Senin ofisini düşünüyorum, büyük olanı." **Arkasından** el salladı. "Dışarıda olacağım

Burada." Ayaklarına doğru el salladı. "Brody ve Darius buralardayken kullanmaları için bir masa ve bilgisayar kuracağız." Küçük ofise doğru el salladı. "Ve tabii ki burası da konferans odası," diye bitirdi sözlerini, platin saçlarını konferans odasına doğru eğerek.

"Daisy," ona doğru bir adım attım, "sanırım babamın garajda eski bir masası var. Onu çıkarıp buraya getirmesini sağlayabilirim. Sana düzgün bir masa alırız. Bunun dışında-"

Daha fazla konuşmadım çünkü Daisy "Ne?" diye tersledi.

"Hayır çocuğum," diye söze girdi Shirleen. "Burada seçkin bir yerin var. Eski bir masayı buraya taşıyamazsın, üstüne bir bilgisayar koyup 'Ben iş yapıyorum' diyemezsin. Doğru mesajı vermelisin. Ve bu mesaj da senin Rockford olmadığıdır. Sen Allyson Nightingale'sin, işlerini halledebilen, klas sahibi, belalı bir kadınsın."

Daisy, "Ve doğru mesaj da kiraz ağacıdır," diye ilan etti.

Shirleen hemen, "Meşe," diye karşılık verdi.

"Siyah," dedi Ralphie ve bana baktı. "Majestic'i harekete geçirecek."

"Çocuklar, halı, boya, ofis mobilyası ya da süslü tablolar için hiç param yok," diye paylaştım.

Ralphie kocaman bir gülümsemeye, "Sadie sana indirim yapacak," dedi.

"Tamam, düzeltmeme izin verin," diye başladım. "Birkaç kıyafetim var. Umarım yakında bir gün, bana daha fazla kıyafet ve mücevher, rulo fırçalar ve CD'ler gibi çeşitli ve muhtelif diğer eşyaları satın almak için kullanılması gereken bir sigorta çekine sahip olacağım. Ondan sonra elime geçecek olan cüzi miktarla da Daisy ve ben bu işi başarıya kadar geçinmem gerekecek."

Daisy araya girdi, "Ben ve Marcus-"

"Hayır tatlım," diye nazikçe sözünü kestim.

"Yapmayacaksın." Daisy'nin yüzü düştü.

"Bir dakika," dedi Ren ve sonra kendimi elim onun elinde koridora sürüklenirken buldum.

Ne olacağını biliyordum, bu yüzden beni önünde durdurduğu anda, "Bebeğim-" diye başladım.

"Yirmi beş bin doların var." Ağzım açık kaldı.

Sonra kapattım ve gözlerimi kapattım.

Onları açtım ve eğilerek elimdeki kahve fincanını göğsüne dayadım.

"Çok tatlısın tatlım, ama hayatta olmaz. Seninle bir yıllık kirayı geri ödemeyi konuşmadım bile. Kabul edemem-"

"Sen almıyorsun."

Gözlerimi kırptım.

"Ne?"

"Yatırım yapıyorum. Kârınızı elde ettiğinizde dağıtımını tartışabiliriz. O zamana kadar, bu bir yatırım."

"Yatırım mı yapıyorsun?"

"Yatırım yapıyorum." "Bana mı?"

"Evet."

Yutkundum, iyi şeyler hissediyordum, gerçekten iyi şeyler, ama emin değildim.

"Bilmiyorum," diye fısıldadım. "Ya yapamazsam-?"

Elini boynumun kenarına dolayabilmek için benimkini bıraktı ve yüzünü yaklaştırarak "Yapma" diye emretti.

"Ne yapmayayım?"

"Kendinden şüphe etme. Şimdi değil. Bu ana kadar emindin. Çok emindin. Emin olun. Yatırım yapın, o ofisleri, oraya giren herkesin işi yapacağınıza güveneceği bir yer haline getirin, sonra da emin olun ve işi yapın."

Ren'in özel dedektiflik bürosu açmamı kabullenmeye çalışarak çılgınca bir başarı elde ettiği söylenebilir.

Hala.

"Bu çok fazla," diye fısıldadım.

"Bu, benim geleceğimle karışmış olan senin geleceğine yatırım yapmaktır. Bu nasıl çok fazla olabilir?" diye sordu.

Hiçbir şey söylemedim.

"Bir planım olmasaydı ve çelişkiler içinde olsaydım ve sen de yapmak istediğim bir şeye yatırım yapabilecek durumda olsaydın, bunu yapar mıydın?" Ren bastırdı.

"Kesinlikle," diye cevap verdim.

"Yani sen belalı olduğun için aynısını benden alamaz mısın?" diye itti.

Ciddiyim.

Kesinlikle.

Tamamen.

Adamım ne kadar müthişti?

Bunu onunla paylaşmak için mırıldandım, "Tamam, tamam. Beni ikna ettin."

"Güzel, o zaman beni öp ve içeri girip onlara kadınımın mekanını ona uygun hale getirmek için yirmi beş bin dolar harcamaları gerektiğini söyle."

Onun güzel gözlerine baktım.

Sonra fısıldadım, "Sen tam bir boksun, Zano."

"Biliyorum," diye fısıldadı.

Eğildim, kalktım ve onu öptüm. O

da beni öptü, ıslak ve derin.

Öpüşmeyi kestiğinde, "Bunu benim için yapman ve geleceğimize yatırım yapman ne kadar harika olsa da, Dawn'a bok vermen daha da harikaydı" diyebilmek için uzaklaşmadım.

Ren bir kahkaha patlattı.

Yaklaştım ve izledim, tüm bu süre boyunca gülümsedim.

İşi bittiğinde ayak parmaklarımın üzerinde doğruldum, dudaklarımı onunkilere dokundurdum, geri çekildim ve uzaklaştım.

Ama yeni ofisime girip çeteye onları katil yapmak için yirmi beş G'leri olduğunu söylemeden önce ona gerçek bir öpücük gönderdim.

Ve bunu yaptığım da Ren'in çılgınlıkları ve ciyaklamaları duyduğuna hiç şüphe yoktu.

Bu arada, gri halı, gri duvarlar ve siyah mobilyalarda karar kıldık.

Sadie bana The Majestic'in bir fotoğrafını gönderdiğinde ve "Unutmayın" yazan bir mesajla Rock Chick İndirimi (başka bir deyişle ücretsiz) teklif ettiğinde. Yüklüyüm, buna da karar verdik.

TWENTY-TWO

Asla Affetme

Cherry Creek North'taki Lucy'den üç blok ötede bir park yeri bulmuştum ama dükkâna doğru ilerlerken Darius'un Silverado'sunun ön kapının üç araba aşağısına park ettiğini gördüm.

Lee ve adamları bunu hep başarırdı. Bu bir çeşit vudu büyüsydü ama park sihirleri vardı.

Özellikle de Darius'un benden sonra aldığı park yerini bulmak için Lucy'nin yanından (iki kez) geçtikten ve üç blok öteden geçtikten sonra can sıkıcıydı.

Darius kamyonetinin direksiyonunda oturuyordu. Darius ve Brody'nin beni karşılaması gereken Lucy'nin önünde durdum ve tel çerçeveli gözlükleri bana doğru yönelmiş gibi görünse de dikkatini çekmek için ona bir selam gönderdim.

Bir elini kaldırdı ve kışımı kamyonuna taşımam gerektiğini belirten bir parmak kıvrımı yaptı.

Belalılar.

Kurtar

beni.

İçimi çektim ve kamyonetine doğru ilerledim, kapıyı çekip açtım, içine girdim ve ona döndüm.

"Tüm günüm dolu ve alışveriş yapmam gerekiyor," dedim selamlayarak. "Eğer aynı anda birden fazla iş yapabilirsek, bu benim için çok iyi olur."

"O zaman bu buluşmanın hızlı geçmesi iyi olacak çünkü kışım o dükkânda olmayacak," diye cevap verdi Darius.

Biliyordu

m. Her

neyse.

"Brody geliyor mu?" diye sordum. "Ona mesaj attım ama cevap vermedi."

"Boynuna kadar kullanılmış enerji içeceği kutularına batmış, gözleri kan çanağına dönmüş ve bilgisayarın başına yapışmış durumda. Bu kitapları kimin yazdığını bulmak için bir görevde ve duvar üstüne duvarla karşılaşıyor. Bunu kişisel bir meydan okuma olarak kabul etti. Sanırım tüm bunlar olup bittikten sonra verdiği tek ara Luke ve Ava'nın şeyine gitmek oldu."

Bu beni şaşırttı.

"Hiç ilerleme kaydedemedi mi?"

Darius başını salladı. "Hem de hiç. Yayıncının sistemlerini hacklemiş ve kitaplarında o kadın yok. Elektronik olarak yok. Her kimse, belli ki Brody'yi biliyor ve önlem almış. Onları aradığımda da bir şey çıkmadı. Kristen Ashley'in bir takma isim olduğunu, yazarın anonimlik konusunda kararlı olduğunu ve daha fazla bilgi verme yetkileri olmadığını söylüyorlar."

Şaşkın.

Kahretsi

n.

"Yasal bir yol var mı?" Ben sordum.

"Lee bunu araştırdı," diye yanıtladı Darius. "Avukatı kitapta gerçek dışı ya da karalayıcı bir şey olup olmadığını sordu. Ne yazık ki yokmuş. O yüzden boku yedi."

"Brody şimdi ne yapıyor?"

"Blogları, eleştirileri, ipucu verebilecek ya da yazarın izini sürebilecek her şeyi kontrol ediyor. Ayrıca mali durumla ilgili bir ipucu bulmaya çalışıyor çünkü kaltak yerel ve parasını alıyor olmalı."

Onu bilgilendirmenin ihtiyatlı olacağını düşündüm, "Sadece şunu söylemek istiyorum, Ren de bu konuyu araştırdığını söyledi. İşlerin kötüye gitmesinden memnun değil ve o ve ben eninde sonunda ayrılacağız, bu yüzden Brody'ye baskı yapmayın, ama bence Lee'nin Ren'den önce her kimse onu bulması iyi olur."

Darius, "Zano'nun onu Brody'den önce bulmasına imkân yok," diyerek büyük olasılıkla doğru olanı söyledi. "Ama tavsiye. Hazırlanmalısın. Bu kadın, her kimse, bu ekibi tanıyor. Bizi iyi tanıyor ve önlemini almış. Her şeyi o kadar iyi saklamış ki bu sorunun cevabı olmayabilir,

Brody için bile, kesinlikle Zano için değil ve hepiniz bunu sineye çekebilirsiniz."

Aslında bu benim için sorun değildi. Doğrusu, bunu en iyi arkadaşım ve kardeşimle asla paylaşmayacak olsam da, kitaplarını karıştırmak için can atıyordum. Yine de muhtemelen seks bölümlerini atlardım.

"Pekâlâ, Smithie'ye geçiyoruz," dedi

Darius. Başımı salladım.

"Brody'ye Smithie'nin adamını çalıştırmak için biraz zaman ayırıp ayıramayacağını sorduğumda, bana boş bir Red Bull kutusu fırlattığını ve Lee'nin kafasını koparsam muhtemelen benimle uğraşacağını görünce, onu rahat bıraktım."

Sırıttım.

"Ben de onu kovaladım."

"Tamam," diye cevap verdim.

"Adam otuz üç yaşında ve yirmi bir yaşından itibaren fedai olarak kariyer yapmış. Üzerinde pek bir şey yok. Ödemiş olduğu bir hız cezası var. Ayrıca on dokuz yaşında alkollü araç kullanmaktan ceza almış. Eddie'yle konuştum, Eddie tutuklayan memurla konuştu ve memur bizim adamı hatırladı. Memur, adamımızın o zamanlar bile iyi bir konuşmacı olduğunu söyledi. Her şeyden konuşarak sıyrılabilen biriymiş. O kadar ki, aradan on dört yıl geçmesine rağmen onu hala hatırlıyor."

Bu hiç iyi değildi.

"Ne tür kulüplerde çalışmış?" Ben sordum.

"Normal şeyler, striptiz kulübü yok. Çalıştığı yerlerin sahiplerinden birkaçını tanıyorum, onlarla gizli gizli konuştum. Sağlam bir sicili var. Uzun süre çalışmışlar. Sadece daha fazla para için hareket ediyor."

Bu bize hiçbir şey vermedi.

"Dün gece onu gördüm," dedi Darius bana.

"Ve?" Ben sordum.

"Bu yüzden beni etiketlemedi, ben de dışarıda kaldım. Sahne arkasında ne yaptığını bilmiyorum ama her ne iş yapıyorsa otoparkta da yapıyor."

Canlandım. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, arabalarına kadar eşlik ettiği kızlarla sohbet ettiği anlamına geliyor. Uzun değil. Ama rahat değil

olanlar. En azından kızlar için değil." Zihnim çalışmaya başladı.

"Kızlardan birine dinleme cihazı bağlamamız gerekiyor," diye mırıldandım. "Evet. Senin de Lottie'yle oturup konuşman lazım," dedi Darius. belirtti.

"Lucy'ye bir paket bıraktıktan sonra gelecek," dedim. Başını salladı ve "Ne zaman gidiyorsun?" diye sordu.

"Bu öğleden sonra ilk striptiz dersim var." Sırıttı.

Gözlerimi devirdim.

"Tex ve Nancy Çarşamba günü evleniyorlar. Amacım Perşembe günü orada olmak ama bunu Smithie ile teyit etmem gerekiyor" diye paylaştım.

"Seni korumak istiyorum," diye cevap verdi. "Yani beni o döngünün içinde tutacaksın. Orada olacağım ama sen beni görmeyeceksin."

Tekrar başımı salladım ve ona şöyle dedim: "Çalışma saatlerini takip etmeli ve Daisy ile temasa geçerek bir sözleşme yapmalısın. Onları Smithie'ye fatura edeceğim ve sana ödeme yapacağım."

"Gereksiz."

Argh!

Arkadaşlarımı severdim ama bu iş çığırından çıkmaya başlamıştı. "Tamamen gerekli," diye karşılık verdim.

"Ally, saatlerimi takip edeceğim. Ona fatura kesersin ama ben bu işi senin için yapıyorum, para için değil."

Tanrım, Darius harikaydı.

Herkes çok iyi davranıyordu ama artık yeterdi.

"Darius, bu artık benim işim ve bunu doğru yapmak niyetindeyim."

"Kurulmak için sermayeye ihtiyacınız var. Bill Smithie. Bunu ajansınıza yatırm."

"Darius-"

"Bu iş," diye sözümü kesti. "Gelecekteki işlerde neler olacağını tartışacağız. Bu işe atla, Ally. Sen onun işlerini

halledersin, Smithie senden bahseder ve Denver'ın erkek nüfusunun yarısı onun kapısından içeri girer. Shirleen sana iş veriyor.

Daisy de Marcus'a senin adını söyletiyor. Benim bedava çalışmam sadece bu iş için. Al, cebine koy, bir sonraki iş olduğunda konuşuruz."

Bunu yapabilirdim. Sevmiyordum ama yapabilirdim. Kabul etmenin, bu konuyu tartışmayı bırakıp alışverişe çıkmam, Lottie'ye gitmem, Daisy'ye gidip striptiz dersimi almam ve sonra da toplantı için ağabeyimin ofisine gitmem anlamına geldiğinden bahsetmiyorum bile.

"Bu tek iş," diye kabul ettim.

"Pekâlâ, şimdi yapacak başka işlerimiz var," diyerek toplantımızı sonlandırdı Darius.

Ama işim bitmemiştir.

"Konuşmamız gerek," dedim.

"Ne hakkında?" diye sordu.

Gözlerini tuttum ve "Senin hakkında" dedim. Çenesi geri çekildi.

"Ally-"

Başımı salladım. "Hayır. Sen. Ben. Tekila. Oturur oturmaz."

"Konuşacak bir şey yok," dedi bana.

"Ne hakkında konuşmak istediğimi bile bilmiyorsun," dedim ona.

"Benimle ilgili olduğunu söylemiştin. Ve ben kendimi tanıyorum." Eğildi, yüzü sertleşti ve sesi biraz korkutucu bir hal aldı. "Ve konu ben olduğumda, konuşacak hiçbir şey yok."

Neyse ki kolay kolay korkmadım.

"Konuşuyoruz, Darius," diye karşı çıktım. "Ve bunu yakında yapacağız."

"Bu konuşma bitmiştir," diye buyurdu. "Kamyondan çık."

"Darius-"

Daha derine eğildi. "Lanet kamyonetimden çık,

Ally." Hemen arkasına yaslandım.

"Seni seviyorum," diye tısladım ve gözlüklerinin arkasındaki yüzü karardı ama durmadım. "Ve seninle ilgili doğru olmayan bir şey var.

seni. Kendini tutuyorsun ve ben bunun nedenini bulup işleri yoluna koymana yardımcı olacağım."

"Kamyondan dışarı."

"Beni bilirsin tatlım," dedim. "Vazgeçmeyeceğimi biliyorsun."

"Bu nasıl?" diye sordu, aynı zamanda geri çekilerek arkasına yaslandı. Fiziksel olarak değil, duygusal olarak. "Benim neyim var ki düzeltemiyorum."

Sikeyim.

İçimde bir his vardı ve hislerim genellikle doğru çıkardı. Yine de, "Bu doğru değil" diye karşılık verdim.

"Biliyor musun?" diye sordu.

"Evet. Biliyorum. Bu doğru değil. Asla doğru değildir. Yanlış olan her şey düzeltilebilir."

"Bir sik bilmiyorsun," diye ısırdı. "Darius-"

"Kamyonetimden çık." "Darius!"

Arkasına yaslandı ve gürledi (benim için bile kesinlikle korkutucu bir şekilde), "Kamyonetimden defol git."

Nefesimi içime çektim ama kamyondan inmedim.

Derin bir şekilde eğildim, böylece burun buruna, gözlük gözlükeydik ve ilan ettim, "Senden vazgeçmeyeceğim. Senden asla vazgeçmeyeceğim. Şu anda yapacağım şey kamyonetinden inmek. Ama bunu yaparken senden vazgeçtiğim anlamına gelmediğini bilerek yapacağım." Sesim fısıltıya dönüştü. "Hazırlan kardeşim. Çünkü içindeki kırıkları iyileştirmek için kendimi bayıltacağım. Ve bunu yapana kadar da pes etmeyeceğim."

Bunun üzerine ona cevap verme şansı vermedim.

Kamyonetinden indim ve Lucy'nin yanına gittim.

Ama bunu, erkeğimin kontrolünü kaybetmesine ve mutfağında (ya da başka bir yerde) orgazm olmama neden olacak harika bir koşu takımı alacağımı düşünmeden yaptım.

Endişelenerek yaptım.

Lee'nin ofislerinin yeraltı otoparkına girdim, aklımda bir sürü şey vardı.

Birincisi, o gece Ren'le akşam yemeğine çıkarken hangi elbiseyi giyeceğime karar vermeye çalışıyordum. Roxie, Tod ve Stevie'nin bana aldığı dört elbiseden hiçbirini deneme şansım olmamıştı ama sadece bakarak bile hepsinin aynı güzellikte olduğunu biliyordum.

Bu da hepsini denemek ve karar vermek için zamana ihtiyacım olduğu anlamına geliyordu.

Bir diğeri de Lottie'yle yaptığım görüşmenin bana hiçbir şey kazandırmamasıydı. Bu adam her ne yapıyorsa, ona yapmıyordu.

Bana, Smithie kızlarla konuşmak için ona yaklaşmadan önce bile o titreşimi hissettiğini ve bazı kızlarla konuştuğunu söyledi. Çok sıkı kapanmışlardı.

Başrol oyuncusu olarak bile, Smithie teklif etmesine rağmen kendi soyunma odasına sahip değildi. Ama sosyaldi. Kardeş olduklarını düşünüyordu ve kızlarla bu tür bir şeyi teşvik etmek istemiyordu, bu yüzden onlarla birlikteydi. Öyle olmasına rağmen, bu adamın bir şey yaptığını görmemiş ya da bir şey söylediğini duymamıştı.

Orada bir şey yok.

Ama aynı zamanda endişeliydi.

Striptiz derslerime yardım etmek için benimle birlikte Daisy'nin evine geldi. Şato'ya vardığımda Daisy'nin birçok odasından birinde birkaç direkli bir sahne kurduğunu keşfettim.

Bizi oraya götürdükten sonra "Becerilerimi geliştirmeliyim şekerim," dedi ve ben durup düzeneğe baktım. "Her neyse, sence bu katil vücudu nasıl koruyorum?"

Düzenli olarak güç yürüyüşü yaptığını bilmeme rağmen, aslında bu harika vücudu nasıl koruduğunu hiç sormamıştım.

Böylece striptizci eğitimim başladı ve sadece önemsedğim iki kadın varken bile kendimi garip hissettim ve sert bir şekilde dans ettim.

İkisi de bana birkaç hareket gösterdikten sonra Daisy müzik açtı.

İşte oldu.

Yine de müzik benim için her zaman işe yaramıştır.

Böylece, üç saat sonra nihayet sahneden indiğimde, Lottie bana kocaman bir sırıtış attı ve "Sen doğuştan yeteneklisin. Bana bile taş çıkartacaksın."

Bu iltifatın neden içimi ısıttığı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Öyle oldu işte.

Ben de onunla gittim.

Kucaklaştıktan ve ertesi günkü dersimi ayarladıktan sonra arabama doğru yola çıktım ama yola çıkmadan önce Smithie'yi arayıp davanın üzerinde olduğumuzu, bir dosya oluşturduğumuzu ve Perşembe günü ilk kez sahneye çıkacağımı söyledim.

Kendinden geçmişti. Dosya hakkında değil, dans etmem hakkında.

Bunu ve midemde yarattığı pek de büyük olmayan titreşimi görmezden geldim, telefonu kapattım ve Duke'u aradım.

Fortnum'da değildi, ben de evini aradım.

Duke her zaman öyle bir adam olmuştu ki, eğer onunla bağlantı kurmak istiyorsanız, bunu onun şartlarıyla yapardınız. Başka bir deyişle, yüz yüze. Bu nedenle, Indy geçen Noel'de ona ve Dolores'e bir telesekreter alana kadar, ona mesaj göndermenin bir yolu yoktu.

Indy'nin müdahalesi sayesinde evine mesaj bırakabildim. Bununla birlikte, mesajı gerçekten dinleyip dinlemeyeceği belli değildi.

Dedim ki, "Hey, Duke. Lütfen bunu dinlemeden silme. Bana kızgın olduğumu biliyorum ve bunu konuşmamız gerek. Benim için çok şey ifade ettiğini biliyorsun, bu yüzden bana kızgın olmandan hoşlanmadığımı bilmelisin. Ama daha fazlası, Darius'la ilgili bir şeyler var. Bu konuda seninle oturup bilgeliğini almam gerek. O yüzden lütfen benden kaçmayı bırak da konuşalım." Durakladım ve "Hey, Dolores." diye bitirdim. Sonra telefonu kapattım.

Darius meselesini ortaya atmak biraz manipülatifti çünkü Duke kaba ve huysuz olabilirdi ama mürettebatı gözetirdi. Muhtemelen gözü zaten Darius'un üzerindeydi ve endişeliydi. Yani onu da bu işin içine çekmek tamamen bir oyundu.

Ama Darius'a hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğimi söyledim. Bu yüzden hiçbir şeyden vazgeçmeyecektim.

Lee'nin garajına park ettim, arabamdan indim ve binaya girip asansörlere doğru ilerledim. Koştuktan, alışveriş yaptıktan ve soyunduktan sonra merdivenlerle yüzleşemedim.

Doğrusunu söylemek gerekirse, hazırlıklarım ve Ren'le geç saatlere kadar sürecektir bir akşam yemeğiyle nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Randevumuzu gerçekten istiyordum, gerçekten. Ama bütün gün koşturup durmuştum, ailemle muhtemelen pek de mutlu geçmeyecek bir konuşma yapacaktım ve eve gidip Ren'in lezzetli yemeklerini yemeyi ve kanepeye kıvrılıp Nathan Fillion'ı (ve tabii ki Castle'ın diğer oyuncularını) izlemeyi tercih ederdim.

Asansör beni Lee'nin katına bıraktı. Koridorda ilerleyip ofisine girdim.

Shirleen resepsiyon masasının arkasında değildi ama Vance masanın yanında durmuş, bir dosyayı masanın üstüne atıyordu.

İçeri girdiğimde bana döndü.

"Merhaba," diye selam verdim.

"Ally," diye yanıtladı.

"Ne sallanıyor?" diye sordum.

Bok gibi sırttı ve cidden - Jules'undu, Jules'u seviyordum ve sevdiğim Ren vardı - ama itiraf etmeliydim ki Vance'i tanıdığım süre boyunca yatay olmanın ve bana o bok gibi sırtışını yöneltmesinin nasıl bir şey olacağını merak ettiğim sadece bir kez değildi.

"Her şey," diye yanıtladı. Sırtışı soldu ve garip bir şekilde, "Yarın gece," dedi.

Kardeşimin operasyonlarının sinir merkezine açılan kapıya doğru ilerlemeyi bıraktım ve Vance'e döndüm. "Ne

oldu?"

"Yarın gece. Benimle geliyorsun."

Ağzım bir karış açık kaldı ama vücudumun geri kalanı saf, katıksız bir neşeye sarsıldı.

"Anladıma güvenlik sistem I İstiyorum
göster sen nasıl baypas etmek için,"
diye devam etti.

Bu his içime işledi, hoşuma gitti ama yine de hareket etmedim.

"Kilit açmayı biliyor musun?" diye sordu.

Ağzımı hareket ettirmeye zorladım. "Henüz değil." "Yarın gece bunu da gözden geçireceğiz."

Vay anasını!

"I-" Ben başladım ama Vance devam etti.

"Bu saatleri belgeliyoruz, Lisans Kurulu için imzalıyorum."
Vay anasını!

"Ben ... uh," Topla kendini, Ally! "Neden?" Ben sordum.

"Kaseti gördüm," diye cevap verdi Vance, ben içerideki kutsal mekânın kapısının açıldığını duyarken.

Ama oraya bakmadım.

Gözlerimi Vance'den ayırmadım. "Ne kaseti?"

"Sen, Lincoln'deki o heriflerle uğraştığın için çok havalısın." "Etkileyici," diye mırıldandığımı duydum ve Hector'un ayakta durduğunu gördüm.

Omzunda bir antrenman çantasının askısı vardı. Vance'e bakıyordu. "Beraber gidelim mi?"

"Evet," diye yanıtladı Vance.

Hector bana baktı. "Bir davada yardıma ve çalışma saatlerini onaylayacak birine ihtiyacın olursa beni ara."

Gözlerimi diktim.

Bu oluyor muydu?

Hector, Vance ve bana çenesini kaldırarak baktı ve dışarı çıktı. Hector'un üzerine kapanan kapıdan

Vance. "Neler oluyor?"

"Olan biten şu ki, takım kaseti gördü. Darius ve Brody seni övüyorlar. Ama biz onların söylediklerinin kanıtını gördük. Bunu istiyorsun. Bu işte iyisin. Bunu almalısın. Yani bazı çocuklar senin oyununu destekliyor."

Aman Tanrım.
Ne yapacağımı
bilmiyordum. Ne
hissedeceğimi
biliyordum.

Kendimden geçmiş bir
şekilde mutluydum. Ne
soracağımı da biliyordum.

"Lee bunu sorun etmiyor mu?"

"Hiçbirimiz burada, yönlendirilmeye ihtiyacımız olmadığı
sürece birilerinin bize ne yapmamız gerektiğini söylemesi
için çalışmıyoruz. Bu yüzden fark etmez. Ne yaptığımızı
biliyor. Yaptığımız işle ilgili bize karışırsa artık burada
çalışmayacağımızı da biliyor."

Bunun doğru
olduğunu biliyordum.

Ancak.

"Ama bana onun davalarından birinde eşlik etmemi teklif
ediyorsun," diye belirttim.

"Evet. Ve beni eğittikten sonra ya da bir ekip operasyonu
yapmıyorsak, beni dışarı göndermez, bir vakayla nasıl başa
çıkacağımı mikro yönetir. Ve çok zeki biri. Kesinlikle böyle
bir şey yapmaya başlarsa bunun iyi gitmeyeceğini bilecek
kadar zeki."

Cevap veremeden iç kapı tekrar açıldı ve Ike'ın dışarı
çıktığını gördüm.

Vance'e çenesini kaldırdı, bana da küçük bir gülümseme
verdi ve yanımdan kapıya doğru yürüdü.

Ama kapıda durdu, bana döndü ve "Smithie işi için
desteğe ihtiyacın olursa, numaram sende var" dedi.

O gitmeden önce bir şey söylemeye fırsatım olmadı. "Ben
gidiyorum," diye mırıldandı Vance ve ben tekrar ona
baktım.

Ona. "Yarın benimle buluşmak için mesaj at. Burada buluşup
taşınacağız."

"Ben ... tamam," diye kabul ettim.

"Geç kalma," diye karşılık verdi, sonra o da gitti.

Kapıya baktım.

Bunu uzunca bir süre yaptım.

Sonra gülümsedim.

Komuta merkezinin kapısını kontrol ettiğimde ve kilidi açık bulduğumda hala gülümsüyordum, bu alışılmadık bir durumdu, ama muhtemelen

benim için açık bıraktı.

Lee'nin ofisine doğru ilerledim ve içeri girdim, evet ... hala Gülümsüyor.

İçinde beklenenler vardı. Babam, Hank ve Lee'nin yanı sıra Indy'nin babası, benim ikinci babam ve babamın en iyi arkadaşı Tom Savage'ın da olması beklenmiyordu ama şaşırtıcı değildi.

Şaşırtıcı olan, Lee'nin adamlarından biri olan Monty'nin de orada olmasıydı.

Monty bana şöyle bir baktıktan sonra Lee'ye baktı ve "Vance birlikte gitmeyi teklif etti" dedi.

Lee'ye baktım ve onun çenesi sertleşmiş bir şekilde botlarını incelediğini gördüm.

Bunu doğrulamamaya karar verdim. Lee'nin adamları yardım teklif ediyorsa, kabul ederdim. Yapmayacağım şey Lee ve adamları arasında sürtüşmeye neden olmaktı. Kararlarını vermişler ve uygulamışlarsa, bu bir şeydi ve bununla ve sonuçlarıyla başa çıkmaları gerekiyordu. Burnumu sokarsam, mesela böbürlenirsem (ya da benzer bir şey yaparsam), bu başka bir şeydi.

Bu yüzden çenemi kapalı tuttum.

"Ally," diye seslendi Monty ve ben de ona dönüp baktım. "Bu odadaki adamlar burada çünkü planlarını biliyoruz ve senden, saygıyla söylüyorum, bunları gerçekleştirme konusunda uzun uzun düşünmeni istiyoruz."

Gözlerini tuttum.

Monty'yi uzun zamandır tanıyordum. Ekibin en yaşlı üyesiydi, askerdeyken geçirdiği bir sakatlık nedeniyle Lee için sık sık sahada çalışmayan eski bir donanma komandosuydu.

Onu severdim. Sağlam bir adamdı; iyi, komik, aile babasıydı. Ayrıca ona saygı duyuyordum.

Ama bu beni kızdırdı.

Babam, ikinci babam ve kardeşlerim, onlara saygı gösterir ve söyleyeceklerini dinlerdim.

Ama Monty?

Ne oluyor be?

Sinirlenmeme konusunda başarısız olduğumu söylemeliyim, ancak kendimi toparlamayı başardım ve bu nedenle (biraz) sakın bir şekilde "Bunu iki yıldır düşünüyorum" dedim.

"Bu konuyu biraz daha düşünmeni istiyoruz," diye yanıtladı Monty. Derin bir nefes aldım.

"Monty burada çünkü umurunda, Ally," diye araya girdi Lee.

"Anlıyorum," dedim kardeşime, sonra Monty'ye baktım, "Ve sana saygım sonsuz ama hayatımda ne yaptığım seni ilgilendirmez."

"Bir süredir bu işi yapıyorum, kardeşinden daha uzun süredir ve bu işte çiğnenen ve tükürülen kadınlar gördüm," diye karşılık verdi Monty.

"Öyle mi? Yani elini deneyen tanıdığın her erkek olağanüstü mü yaptı?" Ben de karşılık verdim.

"Tatlım," diye söze başladı ve ben daha da sinirlenmemek için kendimi zor tuttum. "İlk davanda soyunuyorsun."

"Evet. Smithie için çalışıyorum. Ve işimi yapmak için rahatsız edici bir şey yapmam gerekiyor. Ama işi halletmek için ne yapman gerekiyorsa onu yapıyorsun ve bunu sana söylememe gerek yok. Marcus Sloan sizi tutuyor ve sakın bana, sizi yaptırdığı işlerin yerel okullarda yaya geçidi bekçiliği yapmak gibi şeyler olduğu palavrasını atmaya kalkmayın."

Monty çenesini kapadı ve Lee'ye baktı.

Sessiz belalı dilinde bu, "İyi bir noktaya değindin" anlamına geliyordu. Ben söyleyeceğimi söyledim. Artık sana kalmış.

İşte o zaman anladım.

Monty mantığın tarafsız sesi olarak oradaydı.

Ve bu beni kesinlikle daha çok kızdırdı, çünkü benim mantıksız davrandığımı düşündüklerini ima ediyordu.

Bakışlarımı odadaki herkesin üzerinde gezdirdim ve şöyle dedim: "Hepinize saygılarımı sunuyorum ve bunun çok büyük bir saygı olduğunu ve sadece sevgiden kaynaklanmadığını belirtmek isterim. Hepinizin yetenekli, deneyimli ve yaptığınız işte son derece iyi olduğunuzu

biliyorum." I

Babamı işaret etti. "Ama Akademi'ye girmeden önce Hank ile konuşmadın. Lee ile orduya gitmeden önce ya da ordudan ayrılıp takımını kurduğunda sohbet etmediniz. Yapmaları gerekeni yapmalarına izin verdin ve bunu gururla yaptın. Burada durmamın tek nedeni kadın olmam. Ve bu benim için geçerli değil."

"Ally," diye araya girdi Tom ve ben de ona doğru baktım. "Bunu Indy yapıyor olsaydı, endişelenirdim."

"Indy kahve, kitaplar, aile, arkadaşlar, Lee ve rock 'n' roll ile ilgilidir. Başka bir deyişle, Indy ben değilim," diye karşılık verdim ve devam ettim. "Ayrıca oturduk ve benim işime asla karışmayacağını biliyor. Bunu kabul etti." Bakışlarımı Hank'e çevirdim. "Tüm Rock Chicks bunu anlıyor ve kabul ediyor. Yani eğer bu bir endişeyse, sizi temin ederim ki bu konu halledildi."

"Tom'un söylediği şey," diye araya girdi babam, "babalar ve kardeşler olarak," başını Lee ve Hank'e doğru eğdi, "endişeliyiz."

"Onlar işlerine devam ederken, sen Hank ve Lee için endişeleniyor musun?" diye sordum.

"Her gün," dedi babam sessizce ve bedenim kilitlendi. "Babalar böyle yapar, tatlım."

Buna karşılık verecek bir şey yoktu. Ben de vermedim.

Onun yerine, aynı sessizlikle dedim ki. "Seni anlıyorum ve bunun için seni seviyorum. Ama yapmak istediğim şey bu ve bunu yapmak istiyorum çünkü bu işte iyiyim ve bundan hoşlanıyorum. Mesleğimi bulmak için mücadele ettiğimi biliyorsun. Artık mücadele etmiyorum. Buldum baba."

Ve babamın buna verecek bir cevabı yoktu. Biliyordum çünkü bana bir cevap vermedi.

"Hector, Vance, Ike ve Bobby'nin yanı sıra Darius ve Brody de senin oyununu destekliyor Ally," dedi Lee ve ben de dikkatimi ona çevirdim.

Bobby'nin eklenmesi. "Ve bu konuda onlara bulaşmayacağım. Ama onlar senin kardeşin değil ve-"

Sözünü kestim. "Darius öyle."

"Ne demek istediğimi biliyorsun," diye yanıtladı Lee.

"Ve ne demek istediğimi biliyorsun," diye karşılık verdim usulca. Çenesi sıkıştı.

Gözlerini tuttum ve yumuşak bir şekilde konuşmaya devam ettim. "Beni durdurmaya çalışabilirsin. Ama durduramayacaksın. Bunu yapabilecek araçlara sahip olduğunu biliyorum. Ama ben devam edeceğim. Ren arkamda. Daisy arkamda ve bu Marcus'un arkamda olduğu anlamına geliyor ve Daisy'nin desteğinin Marcus'un desteğine sahip olduğum anlamına geldiğini biliyorsun. Daisy arada dururken onu kendi yoluna çekemezsin."

Çenesi daha da sıkıldı.

O biliyordu.

"Rock Chicks de bunu destekliyor, yani geri kalan erkeklerin düşmeyeceğini ya da en azından yoluma çıkmayacağını düşünüyorsanız, bu konuda da yanılıyorsunuz," diye devam ettim.

Yanağında bir kas sıçradı.

Bunu o da biliyordu.

"Ve bunu bitireceğim," dedim ona, hala yumuşak ama kararlıydım ve gözlerim Hank'e, babama, Tom'a ve hatta Monty'ye gitti ama tekrar Lee'de son buldu. "Eğer beni susturmak için hamle yaparsan," Hank'e baktım, "Ya da sana," Babama, Tom'a ve Monty'ye tekrar baktım, "Herhangi birinize." Gözlerim tekrar Lee'ye döndü. "Bu acı derinlere inecek. O kadar derin ki eninde sonunda üstesinden gelebilirim. Ama seni affetmeyeceğim."

Lee gözlerimi tuttu.

Ben de jestine karşılık verdim.

Yapmam gereken hazırlıklar ve vermem gereken bir randevu olduğu için, kazanmak için gerekli görünen ücret karşılığında bunu yapamazdım.

Ebediyet.

Bu yüzden bakışmayı kestim ve kapıya doğru ilerledim, ama kapıdan dönüp hepsine bir kez daha baktım ve gözlerim Hank ve Lee'de son buldu.

"Son bir Şey daha. Darius'ta bir sorun var ve eğer siz ikiniz bunu fark etmediyseniz, beni ŐaŐkına  evirin. Ama ben

Anladığım kadarıyla siz erkeksiniz ve erkekler diğer erkeklerin işine karışmaz, siz de uzak duruyorsunuz. Dikkatli ol, uzak durmayı bıraktım. Bunu halledeceğim ve eğer yardımın olursa, minnettar olurum."

Bunun üzerine ayrıldım.

Alabama bindiğimde boğazımın yandığını hissettim. Gözlerim yanıyordu ve ellerim titriyordu.

Sinirden ya da
korkudan değil.

Duygulardan.

Çünkü açıkçası hangisinin ne tarafa savrulacağını bilmiyordum.

Yalan söylemediğimi biliyordum.

Beni kapatmak için harekete geçselerdi, sevdiğim bu insanları asla affetmezdim.

Ren'in evinin kapısını açtım ve sarımsak kokusu aldım.

Ne oluyor be?

Çantamı bir koltuğun üzerine bıraktım ve mutfağa doğru yürüdüm.

Ren'in üzerinde kot pantolon, soluk sarı bol bir gömlek, kolları kıvrılmış, ayakları çıplaktı ve ocağın başındaydı, içinde tencere ve tavaların dumanı tüten bir ocak.

"Neler oluyor?" Ben sordum, o da bana döndü.

Bana neler olduğunu anlatmak yerine "Öp, Ally," diye emretti.

Ona doğru yürüdüm ve "Dışarı çıkacağımızı sanıyordum." dedim.

Ben yaklaşıp bir elimi karın kaslarına koyana ve ayak parmaklarımın üzerinde yuvarlanıp ağzımı onunkine değdirene kadar yine yanıt vermedi.

Geri çekilip yakın durduğumda, "Şovunu kaçırmak istemezsin. Kabuk dolması yapıyorum."

Tanrım.

Dayanamadım.

Tam da erkeğimin daha iyi olamayacağını düşünürken,
o l d u .

"Yarın gece dışarı çıkarız," diye mırıldandı.

Ona odaklandım ve gözlerinin araştırdığını gördüm.

İşte o zaman daha da iyi oldu.

Bunu da tatlı sesiyle "Toplantı iyi geçmedi" diyerek yaptı.

Beni okudu.

"Pek

sayılmaz."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Söyleyecek bir şey yok. Beni bu işte istemiyorlar. Bu bir sürpriz değil. Şimdi onların vermesi gereken bir karar var çünkü ben zaten kendi kararımı verdim."

Başını salladı, beni tekrar okudu ve ihtiyacım olanı yaptı. Bıraktı.

"Saunayı açmamı ister misin?" diye sordu.

Kulağa harika geliyordu ama eğer orada olacaksam, onunla birlikte olmak istiyordum. Yukarıda tek başıma ve o aşağıda yemek yaparken değil.

"Hayır, bebeğim," diye mırıldandım. "Ama teşekkürler."

"O zaman kışını tezgâha koy. Sana bir kadeh şarap getireyim ve ben kabukları bir araya getirirken sen de bana eşlik et."

Bu kulağa daha hoş geliyordu, ben de kabul ettim ve Ren bana bir kadeh şarap getirdi.

Ben

yudumladım.

Ren

çalıştı.

Neredeyse bitirdiğinde tezgahı indim ve tencereleri, tavaları ve mutfak eşyalarını temizlemeye başladım, böylece daha sonra temizlik çok kolay olacaktı.

Fırının kapısının kapandığını duydum, sonra kolların arkamdan beni sardığını hissettim, aynı zamanda Ren'in sert sıcaklığını sırtımda ve ağzını kulağımda hissettim.

"Kendilerine gelecekler," diye fısıldadı.

Gözlerimi kapattım, açtım ve bir tencereyi duruladım. "Umarım öyledir" diyerek süzgece koydum.

Beni sıktı. "Öyle olduğunu biliyorum."

Musluğu kapattım ve ona bakmak için boynumu büküm.

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü seni seviyorlar."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve gözlerim tekrar ısındı.

Sonra bana ihtiyacım olan şeyi tekrar verdi.

Eğildi, boynumu öptü ve gözlerimi yakalamak için başını kaldırdı. "Televizyonun önünde yiyeceğiz. Ben gidip açayım."

Başımı salladım.

Sırıttı ve beni sıktı.

Televizyonu açmaya gitti, geri geldi ve şarap kadehlerimizi doldurdu.

Son tencereyi de süzgece koydum ve erkeğimin peşinden televizyonun karşısına geçip kabuklu dolmaları beklemeye başladım.

"Tanrım," diye mırıldandı Ren ve gözlerimi Castle'dan ayırıp başımı onun göğsüne yaslandığı yerden kaldırdım, ikimiz de kanepeye uzanmıştık, Ren sırt üstü yatmıştı, ben de onun yanına, kanepeyle onun arasına sıkışmıştım.

"Ne?"

"Tanrım," diye tekrarladı, gözleri televizyona yapışmıştı. Bana özletiyordu!

"Ne?" Tersledim.

Uzaktan kumandayı tutan elini kaldırdı ve programı duraklattı.

Sonra başını bana çevirdi. "Bu programı o kadın için mi izliyorsun?"

Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim.

"Hangi kadın?" "Sana tıpatıp benzeyen esmer kadın." Neden bahsediyordu?

"Stana Katic'i mi kastediyorsun?" Ben sordum.

"Adını bilmiyorum. Uzun boylu, çekici bir esmer."

Tanrım. Bugün Amerikan televizyonlarındaki en güzel kadın olarak bilinen Stana Katic'e benzediğimi mi düşünüyordu?

"Kate Beckett'a benzediğimi mi düşünüyorsun?" diye sordum. "Kate Beckett kim?" diye sordu.

"Stana Katic. Dedektif Kate Beckett'ı oynuyor, Castle'ın dizideki ortağı. Ya da daha doğrusu Castle onun ortağı," diye bilgi verdim.

"O zaman hayır. Eğer son beş dakikadır izlediğim o muhteşem, otoriter, belalı cinayet masası dedektifiyse, senin ona benzediğini sanmıyorum. Bence o senin tıpatıp aynın."

Vay
canın
a.
Harik
a!

"Ciddi misin?" Ben sordum.

"Bebeğim," diye mırıldandı, gözleri Beckett'ın Castle'la konuşmaya ara verdiği televizyona kaydı, "Siktir git, kesinlikle ciddiylim."

Bu.
Öyle
ydi.
Harika.

Böyle hissettiğimi paylaşmadım ya da Castle'ı izlememin nedeninin bu olmadığını söylemedim (gerçi bir parçasıydı, Kate Beckett bomba gibiydi).

Sadece gerçeği söyledim, "Hiç fark etmedim."

O da bana baktı. "Nasıl fark etmezsin?"

Muhtemelen Nathan Fillion'a daha çok dikkat ettiğim için fark etmedim.

Sebebu bu olduğu için Ren'e verdiğim cevap omuz silkmek oldu.

Ren'in bana dolanan kolu beni daha da yakınlaştırdı, kafasını tekrar televizyona çevirdi ve play tuşuna bastı.

Gözlerimi televizyona çevirdim ve Kate Beckett'ı inceledim. Bana benziyordu.

Çok havalı.

Ren'e doğru gevşedim ve bacaklarımı onunkilere doladım.

O zaman bunu hiç yapmadığımızı fark ettim, televizyon karşısında dinlenmek gibi tamamen normal bir şey.

Aynı zamanda iyi hissettirdi.

Ve son olarak, harika bitmeyen yoğun bir günün ardından,

bunun - sadece bunun - tam da ihtiyacım olan şey olduğunu
fark ettim. Dolu bir karın

Ren'in yemeklerinden. Ben istemedikçe hiç boş kalmayan bir şarap kadehi. Bir kanepe. BİR TELEVIZYON. İyi bir program.

Ama en
önemlisi. Ren.

TWENTY-THREE

İmkansız

ERTESİ SABAH, Fortnum's'da kahve sonrası koşuşturmaca sırasında kapının üzerindeki zil çaldı.

Yapacak çok işim vardı ve ne yazık ki bunun bir kısmı da sigorta çekim gelene kadar likit kalmaktı. Kredi kartı bakiyem yükseliyordu ve banka hesabı bakiyem hiç yüksek olmamıştı. Bu yüzden bahşış kavanozundan alacağım paraya ihtiyacım vardı.

Lavaboda bulaşık yıkamaktan dönüp baktığımda Bay Kumar ve kayınvalidesi Salim Hanım'ın dükkana girdiğini gördüm.

Onlar müdavimlerdi. Aynı zamanda (bir nevi) ekibimizin bir parçasıydılar.

Bay Kumar, Tex'in mahallesinde bir köşe dükkânının sahibiydi ve Indy's ve Ava's adlı iki Rock Chick Rides'a sürüklenmişti. Her şeye rağmen küçük dükkanını açık tutan iyi bir adamdı. Yolumun dışında olmasına rağmen ara sıra oradan alışveriş yaparak ona yardımcı oluyordum.

Salim Hanım hakkında pek bir şey bilmiyordum, sadece onu her gördüğümde yere yığılacağından ve nefes almayı bırakacağından korkuyordum, o kadar yaşlı görünüyordu. Ve bu kabalık değildi. Cidden, o kadar yaşlı görünüyordu. Sadece söylüyorum, kadının kırıksıklıkları vardı.

Okumayı sevdiğini de biliyordum.

Salim Hanım her zamanki gibi kitapların yanına gitti.

Bay Kumar kahve tezgahına geldi ve garip bir şekilde gözlerini bana dikti.

Durdu ve Tex'e baktı. "Onunla konuştun mu?"

Lavabodan döndüm ve ellerimi silmek için bir havlu aldım.

"Benimle ne hakkında konuşacaksın?" Ben sordum.

Tex, Bay Kumar'a "Hayır," diye cevap verdi. "Hank ile konuştum."

"Ama polis hiçbir şey yapmıyor!" Bay Kumar aniden bağırdı ve ensemdeki deri

diken diken.

Espresso tezgâhına doğru ilerledim ve Tex'in yanına sokuldum. "Benimle ne hakkında konuşacaksın?"

Tex bana, "Hank araştırdıklarını söyledi," dedi. "Neyi araştırıyorlarmış?" diye sordum.

Tex bana hâlâ cevap vermeyerek, "Ve ben de gözümü dört açıyorum," diye devam etti.

"Neye göz kulak oluyorsun?" Tersledim.

Bay Kumar sonunda bana, "Sokağımızdaki hırsızlık olayları yüzünden," diye cevap verdi.

"Bir dizi hırsızlık mı oldu?" Indy, elleri boşlarla dolu halde tezgâha yaklaşarak sordu.

"Evet," diye yanıtladı Bay Kumar.

Tex, "Gözümü dört açıyorum," dedi.

Tex'e kocaman gözlerle bakan Bay Kumar daha sonra bana döndü. "Tex mahalleyi araştırıyor ama hiçbir şey bulamıyor. Bazı müşterilerimle konuştum ve bir .

. . adı neydi?"

Neden bahsettiğini bilmiyordum, bu yüzden ona ne dendiğini söyleyemedim.

Neyse ki kelimeyi buldu ve "Kitty. Sana ödeme yapmak için." Pantolonunun cebini karıştırdı, bir kart çıkardı ve bana uzattı. "Bir Rock Chick işe alıyoruz."

Karta baktım, Indy'yle Rosie'yi aradığımız günlerde Brody'den benim için yapmasını istediğim bir karttı bu.

Bay Kumar

kendininkini saklamıştı.

Dürüst.

Doğru olmayan şey, işi ne kadar istesem de kahve yapmak zorunda olmam, striptiz eğitimime devam etmem ve soygunların striptizle aynı zamanda, geceleri gerçekleşmesiydi. Ve son olarak, benden sadece bir tane vardı. Brody defterleri öğrenmeye çalışıyordu ve bir gözetleme aracında olması gerekmedikçe sahada hiç çalışmıyordu. Darius Lee için çalışıyordu ve striptizci davasında benimle birlikteydi.

Davayı alamazdım. Ve
bu berbattı.

"Özür dilerim Bay Kumar," dedim. "Gece çalışmam gereken başka bir dava var ve aynı anda iki yerde birden olamam."

Yüzü düştü. "Ama sokaklarımızda dokuz arabaya girildi," dedi bana. "Teypler çalındı. Torpido gözleri karıştırıldı. Camlar kırıldı. Tüm bunlar iki haftadan kısa bir süre içinde oldu. İnsanlar endişeli."

Saçmalık.

"Gözüm üzerinde," diye tekrarladı Tex, sesi her zamankinden daha huysuz çıkıyordu.

"Tweakers," diye mırıldandım ve Bay Kumar bana baktı. "Pardon?"

"Tetikçiler," diye tekrarladım. "Uyuşturucu satın almak için araba teyplerini çalıp satmak isteyen insanlar."

Bay Kumar başını salladı.

"Aptal ya da çaresiz olmadıkça kimse o süre içinde bir mahalleyi defalarca vurmaz ve tweaker'lar her ikisi de," dedim ona.

Bay Kumar tekrar başını salladı.

O zaman aklıma Tex'in sokağına kimsenin giremeyeceği geldi çünkü Tex gözünü dört açmıştı. Bunu verandasında rastgele ama sık sık oturarak, kucağında bir av tüfeği ve başında gece görüş gözlükleriyle yapıyordu.

Kucağında uyuyan bir kedinin varlığı da duyulmamış bir şey değildi.

Bu yapılacak garip bir şeydi ama aynı zamanda bahsettiğimiz Tex'ti. Ve Rock Chick işinin mahallelerine sızdığı zamanlar dışında (çünkü Ava artık Luke'la birlikte yaşıyordu ama eskiden yaşadığı ev hâlâ ona aitti, Indy'nin işinin bizi defalarca oraya getirdiğinden bahsetmiyorum bile) suç oranı sıfırdı. Muhtemelen Tex orada yaşadığı ve gece görüş gözlükleri ve tüfeğiyle dışarıda oturduğu için.

Av tüfekleri kesinlikle caydırıcıydı. Gece görüş gözlüğü takan ve pompalı tüfekleri olan vahşi adamlar çok daha güçlü caydırıcı unsurlardı.

Bu da suçluların muhtemelen bunu bildikleri, Tex'i izledikleri ve o görevden ayrıldığında eylemleri gerçekleştirdikleri anlamına geliyordu.

Başka bir deyişle, yerel halk.

Tex'e baktım. "Mahallede bir grup uyuşturucu bağımlısına ev sahipliği yapan bir evin mi var?"

"Sadece diğer her biri hakkında," diye yanıtladı. Hay sikeyim.

Kapıdan kapıya hareket.

Hector.

Hector bir vakam olduğunda benimle çalışabileceğini söyledi, oradaydı.

Soygundan önce ya da sonra (muhtemelen sonra, bu da geceyi uzun kılar), ama evleri vurabilir, polislerin giremediği evlere belalı davranarak girebilir (ya da Hector olabilir, ben de öyleymiş gibi davranırdım), çaldıkları mülkü hemen çitle çevirmemelerini umabilir ve böylece Eddie ya da Hank'e haber vererek arama emri çıkartıp içeri girmelerini sağlayabilirdik.

Bay Kumar'a "Davayı ben alıyorum," dedim. Sırıttı.

"Gözüm çıktı dedim!" Tex gürledi ve ben de ona baktım.

"Yarın evleniyorsun," diye hatırlattım ona. "Evet, önemli bir şey değil. Bir kağıt parçası. Nance

Zaten benimle yaşıyor ve birkaç hafta balayına çıkmayacağız çünkü gitmek istediği bir gemi seyahati var ve bizim istediğimiz hafta için hepsi doluydu, bu yüzden beklemek zorunda kaldık. Bu yüzden göz kulak olabilirim."

Bir sürü şey söyledi ama ben bir şeye takılmıştım.

Tex gemi yolculuğuna mı çıkacaktı?

Tex diğer yüzlerce yolcuyla birlikte bir yolcu gemisine mi kapatılacaktı?

Tex kot pantolonu ve fanilasıyla güvertede dolaşacak, saç sakalı birbirine karışmış bir halde masum tatilcileri korkutacaktı... gemi yolculuğunda mı?

Bir kahkaha patlattım.

"Komik olan ne?" Tex sordu.

"Sen," dedim boğuk bir sesle, "gemi yolculuğunda." Indy'ye baktım ve omuzlarının titrediğini gördüm.

"Bunun neresi komik?" Tex bilmek istedi. "Sen," dedim yine boğuk bir sesle. "Bir gemi yolculuğunda."

"Biliyorum," dedi Jet arkamdan, hamilelikle ilgili günlük yedi yüz tuvalet molasından birinden dönmüştü. "Annem bana söylediğinde on beş dakika boyunca güldüm."

"Tex gemi yolculuğunda!" diye bağırdım. Tex, "Kapa çeneni kadın," diye emretti. Gülmeye devam ettim.

"O kadar da komik değil," diye gürlledi Tex. Kesinlikle öyleydi.

Jet'e baktım. "Annene fotoğraf çekeceğine dair söz verdir. Bir sürü."

Tex homurdandı.

Ona baktım ve gülmeye devam ettim.

Gözleri kısıldı ve "Bu davada sen varsın, ben de seninle çalışıyorum" dedi.

Kahkahamı yuttum, gözümünden akan bir damla yaşı sildim ve onunkini yakaladım.

"Tamam. Sen girmemiz gereken evlerin bir listesini yap. Benimle bir dava üzerinde çalışacağını söyleyen Hector'u arayacağım. Sen yola çıkmadan önce onları vurabileceğimiz bir gece ayarlayacağım." Tekrar yutkundum ve sonra zorla "seyir" dedim. Sonra dışarı çıkar ve onları vururuz. Çalıntı mal bulursak polise haber veririz. Tamam mı?"

"Evet," diye homurdandı Tex.

"Bir kahve alabilir miyim?" Bay Kumar'ın arkasında duran bir adam sordu.

"Kör müsün sen?" Tex karşılık verdi. "Pardon?" diye sordu adam.

Tex iri bir eldiven fırlattı. "Bir toplantı yaptığımızı görmüyor musun?"

Adam etrafına bakındı.

Kafası da karışmış

görünüyordu.

Tekrar Tex'e baktı. "Kahve yaptığını sanıyordum."

"Yapıyoruz. Suçla da mücadele ediyoruz. Gazeteleri okumuyor musunuz?" Tex sordu ve Jet'in kıkırdadığını duydum.

Onunla haklıydım.

"Evet, ama kahve yaparken yaptığınızı bilmiyordum," diye yanıtladı adam.

Tex, "Suç sen istediğin zaman ortaya çıkmaz," diye karşılık verdi. "Hazırlıklı olmalısınız. Plan yapmalısınız. İşte bu yüzden bir toplantı yapıyoruz. Şimdi kapa çeneni ve işimiz bitene kadar bekle."

Ayrıca kararsız görünüyordu, sanki Tex'in emrettiği gibi beklemek mi, yoksa Tex'in hoşuna gitmeyeceğini düşünerek hayatını eline alıp kaçmak mı gerektiğini bilmiyordu.

Belli ki düzenli değil.

Indy tezgâhın etrafından dolanırken, "Hemen geliyoruz," diye onu temin etti.

"Zaten toplantımız bitmişti," dedim ve Tex ile Bay Kumar'ın arasına baktım. "Plan hazır. Uygulamaya koyduğumuzda ikinize de haber vereceğim."

"Teşekkür ederim Ally," dedi Bay Kumar. "Komşularımız bu haberi duyunca çok mutlu olacaklar."

"Rica ederim Bay Kumar," diye cevap verdim. "Ne olacak?" Tex müşteriye seslendi.

Ama Tex'e bakmıyordu. Salim Hanım'ın yürüyen cesedinin kucağında yedi kitaptan oluşan bir yığınla Bay Kumar'a doğru ilerleyişini biraz da endişeyle izliyordu.

Hepsi ciltli.

Bay Kumar kitapları ondan alıp kitap tezgâhına götürürken, onu yükünden kurtarmak için espresso tezgâhının üzerinden atlama dürtüsüyle savaştım.

Gözlerim, arkasında duran Jane'i görmek için oraya gitti ve hemen geri döndüğümde başka tarafa bakmaya başladım.

Pembe Rock Chick kitaplarından biri tezgâhın üzerinde duruyordu ve parmaklarını ona götürmüştü, yaprakları karıştırmıyor, hafifçe fırçalıyordu. Bay Kumar ve Bayan Salim yaklaşıırken

Müşterileri (hiç) beklemiyormuş gibi sarsıldı, sonra onlara küçük bir gülümseme verdi.

Jane'in irkilmesi alışılmadık bir şey değildi. Çoğu zaman kendi dünyasında yaşıyordu. Hem zaten kitap satmak pek sık rastlanan bir şey değildi, bu yüzden yedi tane kitap satmak herkesi şaşırtabilirdi.

Ama ben bunu düşünmüyordum.

O pembe kitaba nasıl dokunduğunu düşünüyordum.

Jane kitapları severdi. Hevesli bir okuyucuydu. Ve hayatı boyunca bir kitapçada çalışmış bir kitapsever olarak, onlara saygıyla yaklaşırdı.

Benim gördüğüm bu değildi.

O pembe kitaba dokunuşu kesinlikle saygılıydı. Aynı zamanda sevgi doluydu.

Hmm.

Önce I olabilir hareket et o düşündüm için meyveye, Indy araya girdi.

"Dün gece Lee'yi düşündüm," diye fısıldadı bana, boşları lavabonun yanına boşaltırken.

Aklımı Jane'den ayırdım ve Indy'ye baktım. "Ne?" "Broody

Lee," diye cevapladı Indy. "Program gidiyor, ben alıyorum Kuluçkaya yatan Lee haftada en az bir kez. Zor bir dava oluyor, belki üç ya da dört kez. Rock Chick olayları oluyor, düşünceli, sinirli ve istifa etmiş arasında gidip geliyor. Dün gece, toplantı yüzünden karamsar Lee'yle başladım ve süper karamsar Lee çünkü ona sana bok atmayı bırakıp sana destek vermeye başlaması gerektiğini söyledim."

Oh, kahretsın.

"Indy, bunu yapman çok hoşuma gitti ama yapmak zorunda değilsin," dedim ona. "Aslında, lütfen bir daha yapma. Kardeşimle aranızda sorun çıkmasına neden olmak istemiyorum. Bu Lee, Hank ve benim aramda kalsın."

"Eddie'ye Lee'yi halletmesi gerektiğini de söyledim," diye araya girdi Jet. "Ve Hank. Onlarla konuşacağını söyledi."

Gözlerimi diktim.

"Gerçekten mi?" Indy sordu.

Jet başını salladı. "Evet. Kaseti gördüğünü ve kıdemli memurların böyle bir duruma girdiklerini ve işler Ally'nin yaptığı gibi kötüye gittiğinde soğukkanlılıklarını koruyamadıklarını gördüğünü söylüyor."

Vay

be.

Vay

canın

a.

Doğru!

"Ciddi misin?" Ben sordum.

"Bok gibiydin," diye gürledi Tex, kahve değirmeninin mandalına vurarak portafiltreyi doldurdu ve bunu o kadar sert yaptı ki tüm değirmen sallandı. "Çok sinir bozucuydu. Her şey iki saniye falan sürdü ve o orospu çocuğuna sadece bir yumruk atabildim. Sonra yere düştü. Sıçradı!"

Indy önce Tex'e, sonra müşteriye, sonra da Tex'e baktı. "Lütfen müşterilerin önünde ağzından çıkana dikkat eder misin?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdi, sonra kahve telvesini paketledi ve filtreyi makinenin içine itti, böylece şey tezgahtan bir inç yükseldi.

"Tamam, o zaman lütfen yedi bin dolarlık espresso makinemi kötüye kullanmaz mısın?" Indy sordu.

Tex, "Hayır," diye cevap verdi ve devam etti, "Bunu yıllardır yapıyorum, kadın." Bir düğmeyi çevirdi ve makinenin tepesine (sertçe) vurdu. "Bu kaltak uzun süre dayanacak şekilde yapılmış."

Indy ona ters ters baktıktan sonra yüzünü düzeltti ve müşteriye baktı. "Baristam adına özür dilerim."

"Kahveni aldıktan sonra," dedi tezgâha yaklaşan sarışın, Annie adında tanıdığım bir müdavim, "kesinlikle buna değecek. Güven bana. Beni her zaman taciz ediyor ve kahvemi aldığım sürece umurumda değil."

"Seni tanı mıyorum bile," diye gürledi Tex ona.

"Her gün saat sekiz on beşte geliyorum," diye karşılık verdi ve haksız da sayılmazdı. Geliyordu.

"Bunu hatırlamam mı gerekiyor?" Tex sordu.

"Evet," diye karşılık verdi Annie. "Çünkü yıllardır her gün saat sekiz on beşte gelirim."

"Özür dilerim Annie," dedi Indy.

"Çılgın adam kahveye olan ilgisini kaybetmediği sürece, yine umurumda değil," diye cevap verdi ve siparişini verdi. "Yarım bardak badem şuruplu, yarı yarıya mocha latte."

"Bunu hatırlıyorum," diye mırıldandı Tex.

"Elveda Rock Chicks ve Tex," diye seslendi Bay Kumar kapıdan.

Hepimiz oraya baktık ve el sallamasına karşılık verdik (Tex hariç, o baktı ama el sallamadı). Bayan Salim kemikli elini kaldırıp el salladığında da hepimiz hazırlandık; şüphesiz her birimiz, elli yıl önce kan dolaşımı durduğu için parmaklarından biri (ya da daha fazlası) koparsa süpürgeyi kapmaya hazırдық.

Onlar taşındı.

Hepimiz
rahatladık.

Annie omzunun üzerinden arkasına bakarak, "Bu kadın beni ürkütüyor," dedi. "Kaba olmak istemem ama son zamanlardaki tüm zombi filmleri ..." diye titredi. "Flashback."

Tex, "O iyi bir anne ve iyi bir büyükanne, iyi bir yaşam sürebilmek için evlerinden çok uzaklara taşınan ailesi için kültürünü yaşıyor," deyince Annie'nin gözleri ona kaydı. "Yani evet, yürüyen ölümlere benziyor. Ailesi için yeterince hayatta."

"Alınmak istememiştim," diye mırıldandı Annie.

"O zaman tanıdığım insanların seni korkuttuğunu söyleme," diye karşılık verdi Tex.

"Tex, her zaman insanlar hakkında saçma sapan şeyler söylüyorsun," diye gerçeği belirttim ve bana kaşlarını çattı. "Ve, bu arada, insanlara," diye devam ettim daha fazla gerçeğe.

Jet, "Yarın evleneceği için gergin," diye tahmin etti.

"Aman Tanrım! Evleniyor musun?" Annie ağladı. "Ne kadar heyecan verici!"

"Siktir," diye homurdandı Tex.

"Kahvemi alabilir miyim?" diye sordu diğer müşteri.

Tex, Annie'ye "Kahveni istiyorsun, kapa çeneni" derken ben de adamın kahvesini bitirmek için harekete geçtim.

Annie ona sırıttı.

Erkek müşteriye kahvesini uzattım.

Bir yudum alarak uzaklaştı ve durdu.

Kimse buna tepki göstermedi. Bunun nedeni, birçok aceminin bunu yapmış olmasıydı.

Ama pek çok aceminin yapmadığı şeyi yaptı. Geri döndü ve Tex'e baktı.

"Beni korkutuyorsun diyeceğim. Ama aynı zamanda bu bayanın haklı olduğunu da söyleyeceğim." Başını Annie'ye doğru eğdi ve karton tutacağı olan beyaz kâğıt fincanını kaldırdı. "Bu kahve inanılmaz. Ve son olarak, yarın için iyi şanslar ve tebrikler diyeceğim. On beş yıldır evliyim ve her gün karımın yanında uyanıyorum ve kendimi şanslı hissediyorum. Sizin de aynı şeyi hissetmenizi dilerim."

Tex dışında herkes ona bakıyordu.

"Adın ne senin?" diye gürledi.

"Barry."

"Geri döndüğünde seni hatırlayacağım."

Sonra Tex dikkatini Annie'nin kahvesini yapmaya verdi.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve dudaklarını birbirine bastırıp aynı şeyi yapan Indy, Jet ve Annie'ye baktım.

Çünkü Tex, Barry'ye bir müşteriye yapabileceği en büyük iltifatı yapmıştı.

Ve hepimiz nedenini biliyorduk.

Çünkü Tex zaten kendini o kadar şanslı hissediyordu.

Sadece yarın bunu resmileştirecekti. "Gecenin geri

kalanında iyi eğlenceler."

O gece Fortnum's sonrası, striptiz dersi sonrası ve Vance ile çıkma öncesiydi (çok geç başlayan ve Ren'in bildiği ama neyse ki yorum yapmadığı bir randevu).

Seksi, vücudu saran, sırt ve göğüs dekolteli, halter yakalı bir LBD ve stiletolar giymiştim. Ren takım elbise giymişti. Ve ilk resmi randevumuzdaydık.

Sadece eğlenmek için bolca vaktimiz yoktu, aynı zamanda ben dışarı çıkıp Vance'le buluşmadan önce eve gidip seks yapmak için de vaktimiz vardı.

Ve mükemmeldi. Bütün gece.

Mükemmellik.

Sixteenth Street Mall'daki bir binanın ikinci katında yer alan lüks bir biftek ve deniz ürünleri mekânı olan Plato's'un güneşlenme terasındaydık. Terasın köşesinde, parmaklıkların yanında ve büyük bir bitkinin arkasında bir masamız vardı; ev sahibesinin Ren'e tanıdık bir şekilde "Bay Zano" diyerek selam vermesinden, Ren'in bizim için ayarladığından emindim.

Özel ve romantikti ama yine de Sixteenth Street Mall'un ışıkları ve koşuşturması havayı canlı gösteriyordu ve manzaramız muhteşemdi.

Mayıs ayının ılık havasında Ren'in sıcak bakışları altında oturmak harikaydı ve onun gözlerinin bana nasıl baktığını bildiğim için benim de aynı şekilde baktığımı düşünüyordu.

İşimiz bitmişti ve garson kız kredi kartının bulunduğu deri şeyi masaya bırakmıştı, bu da gecenin merakla beklenen seks kısmına yaklaştığımız anlamına geliyordu.

Biftek ve istakoz yedik, bir dilim zengin bitter çikolatalı cheesecake paylaştık ve şampanya içtik. Tüm bu süre boyunca birbirimizin köşesinde oturduk.

Kapat.

Bu, Ren'in kalçama, kalçama dokunmasına ve benim de baldırımı onunkine dolamama izin veriyordu. Bu aynı zamanda birbirimize yaslanabileceğimiz anlamına da geliyordu.

Ren elimi yukarıda tutuyordu, dirseklerimiz masadaydı, parmak eklemlerim dudaklarına yakındı, tüm dikkati benim üzerimdeydi.

Birlikte yaşıyorduk, birbirimize ve geleceğimize bağlıydık ve bu bizim ilk resmi randevumuzdu.

Bu garipti.

Ama bu yaşadığım en iyi randevu olmadığı anlamına gelmiyordu. Hem de hiç.

Belki de birlikte yaşadığımız ve birbirimize bağlı olduğumuz için böyle oldu.

Çoğunlukla, Ren'in ateşli, tatlı ve tamamen benimle ilgilendiği için olduğunu düşündüm.

Ve aşık olmuştum.

Ren hesabı ödemek için elimi bıraktı ama cüzdanını sandalyesinin arkasına astığı takım elbise ceketinin içine sokmayı bitirir bitirmez elimi tekrar tuttu ve dirseklerimizi masaya dayayarak eğilip dudaklarına götürdü.

Gözleri benimkilere geldi.

"Eve gitmeye hazır mısın?"

Öyleydim.

Çok hazırım.

Ben de Vance ile birlikte gezintiye çıkmayı dört gözle bekliyordum. Yine de uzun sürmeyeceğini umuyordum, böylece eve gelebilir, Ren'i uyandırabilir ve randevunun seks kısmına devam edebilirdim.

Ama bunu söylemedim.

Onun yerine, "Ally için Yirmi Soru'ya katılmadın" diye not düştüm.

Ren sırtıttı. Parmak eklemlerimi dolgun alt dudağına sürttü, gözleri ısındı ve mutlu yerim sarsıldı.

"Yirmi soru sormamaya karar verdim bebeğim. Bana yaptığın sürprizlerden hoşlanıyorum."

Ve bu hoşuma gitti.

Daha yakına eğildim. "Bu gece harika bir geceydi Ren. En iyisiydi." Sesim kısıldı. "Teşekkür ederim, bebeğim."

"Bir şey değil tatlım," dediğinde gözleri daha da ısındı.

O zaman daha da yaklaştım ve fısıldadım, "Ve dün gece tam da ihtiyacım olan şeydi. Bunun için de teşekkür ederim."

"Ne zaman istersen, Ally," diye fısıldadı.

"Ally?"

Bu ses arkamızdan geldi ve ikimiz de başımızı çevirdik, Ren elimi bırakmadı ve Zach Gilligan'ın orada durduğunu gördüm.

Kahretsin.

Zach inanmamış
görünüyordu. Aynı
zamanda kızgın
görünüyordu.

Kahretsin.

Club'daki o geceden beri onu görmemiştim. Helen'i görmüştüm ve şimdi başka bir adamla birlikte olduğunu biliyordum, bu iyi, havalı ve büyük bonus, kokainman değil.

"Tanrım, Ally," diye kırptı, romantik ve sakın tenhamıza öyle bir girdi ki sırtım dikleşti, Ren'in eli elimde sıkıştı ve etrafımızdaki hava ağırlaştı. Zach tüm bunları görmezden geldi ve bana doğru eğildi. "Biliyor musun, bana tuvalete attırdığın ürün beş yüz dolar değerindeydi."

Ben bir şey söyleyemeden Ren, "Geri çekil" diye emretti.

Zach Ren'i tamamen görmezden geldi ve öfkeli dikkatini benim üzerimde tuttu. "Ve Helen beni kovdu. Ona evlenme teklif etmeme şu kadar kalmıştı," başparmağıyla işaret parmağını yarımşar santim arayla yüzümden iki kat uzakta tuttu ve havanın boğucu bir hal aldığını hissettim, "ona evlenme teklif etmeme şu kadar kalmıştı."

Ben daha cevap veremeden, ki birkaç tane cevap vermiştim, Ren geldi.

"Çek elini kadınımın suratından," diye hırladı.

Ren'in ses tonunu ya da havadaki titreşimi hissetmediği ya da anlamadığı anlaşılan Zach başını ona çevirdi.

"Siktir git," diye hırladı Ren'e. "Bu kaltağa söyleyecek bir şeyim var."

İşte o zaman oldu.

O kadar çabuk oldu ki, gözümü kırpmış olsaydım kaçırabilirdim.

Ren elimi bıraktı ve eli havaya kalkıp dışarı fırladı. Zach'in başının arkasını kavradı ve onu yüzüstü, hızlı ve mide bulandırıcı bir gümbürtü çıkaracak kadar sert bir şekilde masamıza çarptı.

Parmaklarıyla Zach'in saçlarını kavrayarak onu geri çekti. Zach gözlerini kırptırırken ve burnu kanarken Ren onu yüzünün bir santim yakınına kadar getirdi.

"Bu da bir başlangıç," diye fısıldadı Ren korkuyla, "Beni anlıyor musun?" "Evet dostum, evet," diye yanıtladı Zach hızla.

"Onu tekrar görürsen, onu tanımazsın. Bunu anladın mı?"

"Evet, evet, kesinlikle," dedi Zach.

"Siktir git buradan," diye gürledi Ren ve onu bıraktı ama bunu saçlarını geriye doğru çekerek yaptı, böylece Zach'in boynu doğal olmayan bir şekilde büküldü ve uçtu.

Kendini düzeltti ve arkasına bakmadan elini burnuna götürdü ve koşmaya başladı.

Gözden kaybolana kadar arkasından baktım, sonra gözlerimi zorla Ren'e çevirdim, Ren'in tüm bunları yerinden kalkmadan yaptığını fark ettim.

Koltuğundan kalkmadan.

Kutsal.

Kahretsin!

"Hazır mısın?" diye sordu, sesi sertti, bu da hâlâ kızgın olduğu anlamına geliyordu.

Bu nedenle hemen başımı salladım.

Ren ayağa kalktı ve benim de aynısını yapmam için koltuğumu geri çekti, ben de öyle yaptım. Takım elbisesinin ceketini kaptı ve başını binaya doğru salladı; hareket ettiği için sessiz ve sinirli bir İtalyan Amerikalı kabadayıydı.

Masadan çantamı aldım ve harekete geçtim.

Ren giderken ceketini silkti ama işi bittiğinde elimi sıkıca tuttu.

Diğer müşterilerin çoğunun yemek yediğini fark ettim. Sadece birkaçı kafasını kaldırıp bakıyordu, o da hareket ettiğimiz ve dikkatlerini çektiğimiz içindi. Bunun dışında herkes aksiyonu kaçırmış gibi görünüyordu.

O bitki için Tanrı'ya şükürler olsun.

Ren kapımı açana kadar beni tuttu ve Jaguar'ına bindirdi. Arabaya bindi, mırıldanmaya başladı, arabadan indi ve eve doğru yola koyuldu. Hava hala nefes almayı zorlaştıracak kadar ağır olsa da, normalde kullandığı gibi, yani rahat, biraz hızlı ama tamamen kontrollü bir şekilde sürdü.

O bunu yaparken yanında oturdum ve bu durumla nasıl başa çıkacağımı düşündüm. Sessizliğin en iyisi olduğundan emin değildim. Ayrıca, "işim" muhteşem akşamımızı böldüğü için, Zach'e mi, bana mı, yoksa her ikisine de mi kızgın olduğundan ve her ikisiyse hangisinin daha fazla olduğundan emin değildim.

Emin olduğum bir şey vardı ki, bunun benim hakkımda ne söylediği zerre kadar umurumda değildi, o da Ren'in yaptığı şeyin çok ateşli olduğuydu.

Ben de Ren'in yanına oturup kıvranarak savaştım çünkü her türlü tahrik olmuştum.

Tüm bunlar aklımdayken, ne yazık ki, ben tek kelime etmeden ağır bir sessizlik içinde eve vardık, ki bunun iyi olduğuna karar verdim. Ne konuşursak konuşalım onun evinde olacaktı ve herkes bunu arabada değil evde yapmanın daha iyi olduğunu biliyordu. Bir araba çok sınırlayıcıydı ve eğer öfkesi alevlenen kişi arabayı kullanıyorsa bu kötü bir şeydi.

Ve bildiğiniz gibi, Ren'in öfkesi tamamen alevlenebilir.

Ben daha arabadan inmeden Ren kapımdaydı. Yolun geri kalanında bana yardım etti, kapımı açtı ve arabasının kilitlerini çalarak beni evine kadar götürdü. Ön kapıyı açtığında elimi bıraktı ama beni içeri sokmak için elini sırtımın alt kısmına koydu.

İçeri girdim ve çantamı kanepenin üzerine bıraktım. Sehpanın üzerindeki ışığı yaktım ve Ren'in yüzüne döndüğümde onun

Ceketini bir sandalyeye
fırlattı. "Tatlım-" diye
başladım.
Elini bana doğru kaldırdı.
Kahretsin.

Ren'den gelen el.

Hoşuma gitmedi ama çenemi kapatmanın daha akıllıca
olacağını düşündüm. Elini bıraktı ve konuştu.

"Beni kabul ettiğin gibi seni de kabul etme kararını
verirken, yaptığın şeyle ilgili endişelerimin haklı olduğunu
unutmadım. Bu gece olduğu gibi, işinizin hayatımıza
sızacağı zamanlar olacak. Bu yüzden bununla başa çıkmak
zorunda kalacağım aklımdan çıkmadı. Üstesinden geldim.
Bitti artık. Konuşmamız gereken bir şey varsa, bunu bana
açıklaman için sana güveneceğim. Ama o pislik bir tehdit
değildi, sadece kendi hayatını mahveden ama seni suçlayan
bir baş belasıydı. Demek istediğim, bunu tartışmak için
zamanımızı hak etmiyor."

Her şey iyiydi.

Gerçekten iyiydi.

Hala.

"Bana kızgın mısın?" Sessizce sordum.

"Hayır. Harika bir gece geçirmiştik ama o ahmak geceyi
mahvetti ve koluma kan bulaştı diye kızgıyım."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ama bunu gülmemek için
yaptım.

"Bağırmayı ben hallederim" demek için düğmelerini
açtım. "İyi fikir," diye mırıldandı sinirli bir şekilde.

"Bir şey söyleyebilir miyim?" Dedim ve gözleri bana
odaklandı.

"Her zaman, her yerde, konuştuğumuz her konuda, ne
sikim istersen söyleyebilirsin Ally."

Adamımı sevdim.

Onu severdim.

"Bu çok ateşliydi," dedim ve vücudunun kilitlenmesini
izledim. "Ne?"

"Hayır. Bu doğru değil," dedim. "Bu ateşli değildi. Duman gibi ateşliydi ve bu beni ucube yapsa da umurumda değil. Seksiydi. Sen ateşliydin. Şimdi de ben ateşliyim. O kadar ateşliyim ki, burada durup bunu hatırlarken orgazm olabilirim."

"Elbiseni çıkar, Ally." diye emretti. Oh kahretsin.

Kesinlikle orgazm olmak üzereyim.

O zaman odadaki havanın değiştiğini fark ettim. Hâlâ ağırdı.

Ama şimdi sıcaktı. "Şimdi," dedi.

Daha fazla gecikmeden kollarımı önümde kavuşturdum, parmaklarımı eteğimin içine soktum ve elbisemi başımın üzerinden yukarı doğru çektim.

Onu yanımda yere bıraktım, böylece önünde dantelli siyah külot ve ince topuklu ayakkabılardan başka bir şey olmadan duruyordum.

"Şimdi buraya gel ve bebeğim, eğer bana gelmekle ilgili bir bok yaparsan, sana ulaştığımda seni dizimin üzerine çevireceğim."

Bu bir muammaydı.

Ama bir şaplak onu içime almayı geciktirebilirdi ve o anda bu işe yaramazdı.

Ben de ona gittim.

Oraya vardığımda beni kollarının arasına aldı, ağzı ağzıma yapıştı ve dili ağzımın içine girdi.

Onun içine doğru inledim, ellerimi omuzlarına koydum ve tutundum.

Elleri kıcıma gitti, bacaklarım kalçalarına dolanana kadar uyluklarımın arkasından aşağı doğru kayarak yukarı kalktı, sonra tekrar kıcıma gitti ve yürümeye başladı.

Beni sırt üstü kanepeye yatırdı, kendisi de üzerimdeydi.

Dudakları boynuma kaydığında başımı çevirdim ve kulağına "Sana şimdi ihtiyacım var bebeğim" diye yalvardım.

Başını kaldırdı, bana baktı ve bir elini kıcımdan çekip külotumun içine daldırırken bile gözlerindeki sıcaklıktan bacaklarım kalçalarına kenetlendi.

Nefesim kesildi.

Güzelmiş.

"Sen misyoner olarak al, Ally."

"Tamam," diye nefes aldım.

"Çünkü seni sert sikeceğim, bebeğim."

Oh Tanrım.

Evet.

"Tamam," diye tekrarladım nefes nefese.

Ağzı benimkine yaklaştı ve "Külot, tatlım" diye mırıldandığında gözleri beni bırakmadı.

Sadece bir bacağımla gitmesine izin verdim, o taraftaki külotumu aşağı ittim, bir dizimi eğdim ve ayağımın üzerinden aşağı kaydırdım, böylece ona vermek için en az çabayla en kısa sürede ihtiyaç duyduğu erişime sahip oldu.

Eli aramızda çalışıyordu ve saniyeler sonra dilinin ucu dudaklarımın üzerinden kayarak yavaşça içime girdi.

Göz kapaklarım düştü, dudaklarım aralandı ve dünyada her şey yoluna girdi.

O izledi ve ben onun bana yavaşça girdiğini biliyordum.

Çünkü o içeri girdiğinde ve ona istediği şovu sunduğumda hiçbir şey yavaş gitmedi.

Sert, hızlı, kaba ve inanılmazdı.

Birkaç dakika içinde boşaldım. Sert bir şekilde yaptım ve dişlerimi omzuna batırmadan önce adını haykırarak yaptım.

Ren çok daha uzun sürdü ama çıkardığı seslerden ve öpücüklerinin acımasız güzelliğinden hoşlandığı belliydi, ben de ona ellerimle, ağzımla ve onu oraya götürmek için mutlu olduğum yerimle ihtiyacı olan her şeyi verdim.

Sonunda oraya vardı.

Ağzını boynuma dayamış beni çalıştırıyordu ve ellerim gömleğinin altında sırtında geziniyordu, zihnim gecemizi ezberliyordu. Her şeyi. Özellikle de bu kısmı, üzerimdeki ağırlığını, beni dolduruşunu, kokusunu, hissini.

Her şeyi.

Bu yüzden vücudunun titrediğini fark etmem biraz zaman aldı. "Ren?" Seslendim.

Başını kaldırdı ve gülümsemesini gördüm. Gülüyordu.

"Komik olan ne?" Ben sordum.

"İsa," diye saçma sapan bir cevap verdi.

Onun büyük ve güçlü vücudunun üzerimde (ve içimde) hareket ettiğini hissetmek ne kadar iyi gelse de, bunu anlamadım.

"Komik olan ne?"

Tekrarladım. "Sadece sen," diye cevap verdi.

"Sadece ben mi?"

"Sadece sen benim bir pisliğin suratını masaya çarpmamdan zevk alırsın."

Sertleştim.

Eli hemen çenemi kavradı, vücudunun titremesi durdu ve gülümsemesi kayboldu.

"Beni olduğum gibi kabul et," diye fısıldadı ve sesinin o tona, yüzünün o ifadeye sahip olduğunu fark ettim ve onun altında eridim.

"Evet," diye fısıldadım.

"Seni seviyorum, Ally."

Sırıttım. "Seni daha çok seviyorum, bebeğim." Sırıtmadı.

"İmkânsız" dedi.

Kaşlarımı çattım.

"Eğer beni ağlatırsan bir hafta seks yok," dedim ama sesim boğuk çıkıyordu.

"O zaman seni ağlatmasam iyi olur," diye mırıldandı, dudakları seğiriyordu.

"Aynen öyle," diye mırıldandım.

İşte o zaman sırttı.

Sonra dudakları benimkilere geldi ve "Git temizlen. Çok hızlı oldu. Güvenlik sistemlerini nasıl atlatacağını öğrenmeden önce seni yemek ve tekrar becermek istiyorum."

Tüm vücudum titredi.

"Tamam," diye hemen kabul ettim.

Ağzını benimkine dokundurdu, izlerken yavaşça dışarı kaydı ve "Yatakta buluşuruz" dedi.

Öyle yapardı.

Yuvarlandı. Diğer tarafa yuvarlandım, ayağa kalktım ve külotumun bacağımdan aşağı düşmesine izin verdim. İçimden çıktım ve bir çift ince topuklu sandaletten başka bir şey giymeden merdivenlere doğru yürüdüm.

Banyoya gittim ve emredileni yaptım.

Sonra yatakta erkeğimle buluştum.

"Bu gece izledin. Bir dahaki gidişimizde yine izleyeceksin. Bir dahaki sefere sen kalkacaksın."

Bu Vance'di.

Gecenin köründe Lee'nin otoparkında Mustang'imin şoför kapısının yanında duruyorduk ve o patronluk taslıyordu.

O gece bana çok iyi şeyler de öğretmişti, bu yüzden patronluk taslamasını umursamamaya karar verdim.

"Doğru," diye kabul ettim.

Elini arka cebine attı, üç tarafı fermuarlı küçük siyah deri bir kese çıkardı ve bana uzattı.

"Onlar senin. Kazma. Hırdavatçıdan kilit al ve pratik yap. Kalktığında, seni zamanlayacağım. Otuz saniyen var."

Ona baktım ve başımı salladım ama "Sana verecek bir şey getirmedi" dedim.

Bana o bok yiyen sırtışını yaptı.

Ciddi olmaya karar verdim.

"Bunu yaptığın için minnettarım, Vance."

"Adamın aletini kavrayışın, hiç tereddüt etmeden onu dizlerinin üzerine çökertişin. Hay sikeyim. Yüzü," diye cevap verdi Vance. "Takımın yarısı senden korkuyor. Bobby kâbuslar görüyor. Başka seçeneğim yoktu. Jules ve ben daha fazla çocuk istiyoruz. Seni kızdırmak istemiyoruz."

Ciddi olmak istemediği belliydi, ben de bir elimi kaldırdım ve koluna vurdum.

Bir elini kaldırdı ve beni başımın arkasından yakaladı.

Sonra beni kendine çekip alnımdan öperek şok etti ve beni bırakıp "Bu gece iyi iş çıkardın" diye mırıldandı.

"İyi iş çıkardığında Mace'in alnından öpüyor musun?" diye sordum ve gözleri niyetlendi.

"Şimdi öğren, sen bir kadınsın. Bu bir erkek işidir, daha fazla kadın bunu yapacak taşlara sahip olmadığı için değil, bunu yapmak için taşlara sahip olmaları gerektiğini düşündükleri için. Dünya böyle, erkekler sizin yapamayacağınız şeyleri yapabilir. Unutmamanız gereken şey, erkeklerin yapamayacağı şeyleri yapabileceğinizdir. Buna oynayın. Bunu kullan. Sana erkeklerden biriymişsin gibi davranmayacağım çünkü sen erkeklerden biri değilsin. Bu sana saygılı davranmayacağım anlamına gelmez. Ve şimdi öğreneceğin şey, sana farklı davranılsa bile, arada bir fark olmadığıdır. Öyle mi?"

Bu çok derindi. Ve bilgece. Ve hiç böyle düşünmemiştim. Ama hoşuma gitti.

"Evet," diye kabul ettim.

"Şimdi eve, Jules ve Max'in yanına gitmeliyim," diye mırıldandı. "Tamam," diye cevap verdim. "Max'i benim için kucakla."

"Olur," dedi ve Harley'sine doğru ilerledi.

"Vance?" Seslendim ve o da geri döndü. "Gerçekten. Bu gece için teşekkürler. Minnettarım."

"Sen bir Bülbülsün," diye cevap verdi ve esrarengiz bir şekilde, "Her şey," diye bitirdi.

Harley'ile kükreyerek uzaklaştı ve ben de arabamla onu takip ederken "herhangi bir şey "in ne anlama geldiğini anladım.

Eski bir mahkumdu, iyileşmekte olan bir alkolikti. Ve Lee onu yanına almış, eğitmiş ve ona farklı bir hayat sunmuştu. Daha iyi bir hayat. Jules'u kazanıp Max'e sahip olunca, olabilecek en iyi hayata sahip oldu.

O da bunu takdir etti.

Ren'in evinin önüne park ettim, içimdeki heyecan bitmiş ve yorgunluk başlamıştı. Hiç vakit kaybetmeden içeri girdim ve sessizce geceliğimi giydim, yüzümü yıkadım ve dişlerimi fırçaladım.

Ren'in yanındaki yatağa kaydım, sırtına kıvrılıp bir kolumu beline dolayarak onun sıcaklığına dönüştüm.

Elimi tuttu, göğsüne doğru kaydırды ve orada tuttu.

"Nasıl gitti?" diye mırıldandı uykulu bir şekilde. Daha da yaklaştım.

"Haklıydı."

Eli benimkini sıktı. "Güzel." Haklıydı.

Tekrar uykuya daldı.

Çok geçmeden onu takip ettim.

TWENTY-FOUR

Tamamen Mutlu

Kitap raflarının orta koridoruna geçtim ve bunu gizlice yaptım.

Eğer hedefimi bulursam, rahatsız edilmek istemedim.

Ertesi gün, Fortnum's'da sabahın geç saatleriydi. Tex ve Nancy'nin düğününe gitmek üzere hazırlanabilmemiz için mağaza bir saat içinde kapanacaktı. Ama Jet, Indy ve ben otuz dakika içinde elbise (ve muhtemelen ayakkabı) almak için alışveriş merkezine gitmek üzere yola çıkacaktık.

O yüzden fazla zamanım yoktu.

Onu arka odada, masanın kasalarla dolu olduğu orta odanın ötesinde buldum, kasalar vinil ile doluydu.

Kadın Çalışmaları bölümündeki kitapları raflara diziyordu.

Uzun boylu, son derece zayıf, siyah saçları ağarmış ve öylece bırakmış.

Jane.

"Hey," diye seslendim ve o da sıçradı. Sonra bana döndü. "Hey, Ally."

Yaklaştım ve "Tex'in şeyine mi gidiyorsun?" diye sordum. "Evet," diye cevap verdi.

"Sonra Blanca'ya mı gidiyorsun?"

diye sordum. "Kısa bir süre için."

Bu, yüzünü göstereceği, bir hediye bırakacağı ve oradan defolup gideceği anlamına geliyordu.

Jane sosyal değildi diyelim.

"Sen yaz şunlar Kaya Piliç kitaplar?" I gitti

Konuşmaya devam etti ve gözleri kocaman oldu.

Bir adım geri attı. Hay

sikeyim.

İçgüdülerim doğruydu.

Doğru çıktı.

Vay anasını.

Onu takip ettim. Bir adım daha geri çekildi ve yürümeye devam ettik, ama bunu yaparken aklıma saldırıya geçtiğimi düşüneneği geldi. Bu yüzden uzandım, elini tuttum ve tam omzu bir rafa çarparken tuttum.

"Sorun yok," diye fısıldadım.

"Sorun yok mu?" diye sordu kuşkuyla.

Başımı salladım. "Kızgın değilim."

"Sen ... değil misin?"

Başımı salladım. "Yazmadım. Ama arkamı kollayacaksam, bunları neden yazdığını ve neden kimseye söylemediğini bilmem gerek."

"Arkamı kollayacak mısınız?" Bu iş çok yavaş ilerliyordu.

İşleri hızlandırmak zorundaydım.

Elini sıktım. "Evet, Jane. Senin arkanda olacağım. Ama benimle konuşmalısın. Fazla vaktimiz yok ve konuşurken yakalanmak istemeyiz."

"Buraya kimse geri dönmez," derken çoğunlukla gerçeği söylüyordu.

"Duke biliyor, burada ve benden kaçıyor, yani bu da bir olasılık." Elini tekrar sıktım. "Chickie, dökül bakalım."

Bana baktı.

Sonra dudaklarını yaladı ve usulca, "Herhalde biliyorsundur, küçüklüğümünden beri tek yapmak istediğim şey yazmaktı," dedi.

Konuşmayı bıraktığında cesaretle başımı salladım ve elini tutmaya devam ettim.

"Romanslar," diye devam etti. "Tamam," dedim.

"Ben çok kitap yazdım Ally," dedi bana.

"Biliyorum tatlım," diye cevap verdim.

"Tüm romanlar," diye belirtti. "Tamam."

"Çoğunlukla romanlar, biraz da gizemler."

"Doğru," dedim azalan sabrım, sabrımın azaldığını göstermemek için mücadele ederken.

Gözleri benden öteye kaydı ve fısıldadı, "Ve bu aşklar gelmiş geçmiş en iyi aşklardır."

Aklının gözünde ne gördüğünü biliyordum ve bu konuda yanılmadığını da biliyordum.

Bana baktı, "Gerçek," dedi sessizce. "Evet," diye cevap verdim.

"Ama onlar Daha fazla. Onlar hakkında Aşk . hepsi türlü.

Bunlar aile hakkında. Her türden aile." Bu konuda da haksız sayılmazdı.

Boğazımda bir gıdıklanma hissettim ve "Evet" diye tekrarladım.

"Bu olağanüstü. Bu yüzden paylaşmak zorundaydım, Ally." Bu kez eli benimkini sıktı ve bana doğru eğildi. "Mecburdum."

"Seni hissediyorum," diye fısıldadım.

"Ama yaptım ve ilki orada ve bunu yapmak iyi hissettirdi. Birini bitirmek. Sonra diğerini. Ve diğerini. Ve bıraktım. Ama onu oraya koyunca bir şeyler oldu."

"Ne oldu bebeğim?" Ben sordum.

"İnsanlar ... okuyucular ... bunun onları güldürdüğünü söylüyorlar." Durakladı. "Yüksek sesle."

Hâlâ okumamıştım ama oldukça vahşi bir gruptuk. Bunu görebiliyordum.

Başımı salladım.

"Bu bir armağan," dedi, sesi komikti, duygularla doluydu. "Hepinizin yakınlaşmasını izlemek, tüm yaşananların sizi daha da yakınlaştırdığına tanık olmak, o sevgiyi hissetmek. Ama başka bir hediye, belki daha da büyük bir hediye, değerli, bunu paylaşmanın tanımadığım insanları güldürdüğünü bilmek. Onları mutlu ediyor. Bazıları bana yazıyor. Bana hayatlarında kötü şeyler olduğunu söylüyorlar. Ama kitabımı okuyorlar ve bu onları alıp götürüyor. Onları gülümsetiyor. Gülüyorlar. Bir anlığına ya da daha iyisi saatlerce bile olsa, kötü şeyleri untabiliyorlar.

Fortnum's'ta bizimle ol ve gül." Başını yana eğdi. "Bu çok güzel. Peki nasıl yanlış olabilir?"

"Bu yanlış değil," dedim

ona. "Lee kızgın," diye

cevap verdi. Öyleydi.

Saçmalık.

"Bu yüzden mi bunu yapacağınızı kimseye söylemediniz? Kızacaklarını hissettiğin için mi?"

Başını

salladı.

Tanrım.

Jane.

Neredeyse her gün onunla aynı alanı paylaşıyordum, onun için bir anlam ifade ediyordum, o da benim için bir anlam ifade ediyordu ama onun kuyusunun bu kadar derin olduğunu bilmiyordum.

"Gazeteler mi?" Bastırdım.

"O bendim," dedi sessizce. "Stella ile işler kötüye gittiğinde burayı aradılar. Yorum yok dedim. Sonra isimsiz mektuplar gönderdim. Bunu haber yapan muhabir bile benim olduğumu bilmiyor."

Bir gizem daha çözüldü.

"Size yazan bu okuyucular. Bunların izi sürülebilir mi?" diye sordum, o da başını salladı.

"Başka birine gidiyorlar ve onlar da bana gönderiyorlar. Ama izinin sürülemeyeceği konusunda

teminat aldım." "Brody oldukça iyi,

Jane."

Dudaklarını birbirine bastırdı.

Onu inceledim.

Endişeliydi.

Sonra dedim ki, "Bana bırak."

Kaşları birbirine çatıldı. "Ne yapacaksın?" "Mecbur kalana kadar hiçbir şey. O zaman icabına bakarım."

"Neden bana yardım ediyorsun?" diye sormadan önce bana bakma sırası ondaydı.

G ü l ü m s e d i m ve aramızdan kaldırıp yaklaşmadan önce elini bir kez daha sıktım.

"Çünkü ne kadar yaşlanırsak yaşlanalım, her zaman masallara inanmaya ihtiyacımız var."

O zaman Jane de gülümsedi.

Çoğunlukla biliyordum, çünkü o da benimle aynı fikirdeydi.

"Aman Tanrım, Herb!"

"Ne?"

"Aman Tanrım!"

"Kadın! Ne?"

"Diğer misafirler için de biraz bırakmak isteyebilirsiniz."

Bir avuç kaju fıstığı (Indy'nin partiye eklediği ve Herb'ün yalayıp yuttuğu şeylerin bir kısmı) alıp ağzıma atarken, Roxie'nin anne ve babasının (ve Tex'in kız kardeşi ve eniştesinin), Herb ve Trish'in (büyük etkinlik için Indiana'dan gelmişlerdi) Blanca'nın arka bahçesindeki dövüşünü izliyordum.

Telaşlanmayın. Onların etrafında birden fazla kez bulundum.

Yaptıkları şey buydu.

Blanca, Eddie ve Hector'un annesiydi. Onu yıllardır tanırım ve bir şey yaptığında elinden geleni ardına koymazdı.

Bu gece, "sadece aile" olmasına rağmen (Rock Chicks için bu büyük bir parti anlamına geliyordu), Blanca takımı hayal kırıklığına uğratmadı.

Arka bahçede evden çit direklerine kadar havada zikzaklar çizen parlak, renkli kağıt fenerler vardı. Çitin her tarafında yanan ışıklar vardı. Hafif bir müzik çalıyordu, İngilizce ve İspanyolca aşk şarkıları. Masalar yiyeceklerle doluydu ve ortada büyük, parlak çiçek demetleri vardı (çiçekler, Sadie'nin katkısı). Blanca bir bar bile kurmuştu ve en büyük oğlu Carlos, Willie Moses ile birlikte insanlara içki hazırlıyordu.

Jet karamelli kareler yapmıştı (üç parti). Bahsettiğim gibi, Indy kaju fıstığı getirmişti. Ren ve ben karışık bir kutu dolusu likör ve birkaç kasa bira getirdik. Roxie, Stella ve Sadie sabahtan beri

Blanca ve kızları Rosa, Gloria ve Elena'ya yemek hazırlama ve pişirme konusunda yardımcı oldu.

Başka bir takım elbise giyen (ve bir kez olsun bu takım elbiseden memnun görünen) Tex ile nane yeşili güzel bir elbise giyen ve şapka gibi ama çok daha küçük, süslü bir saç bandı olan (ve havalı bir tüyü olan) süslü bir şey takan Nancy daha önce Sulh Hakimi tarafından evlendirilmişlerdi. Indy, Duke ve ben Tex'in yanında dururken ve Trixie, Ada (Nancy'nin eski komşusu ve "eski" derken bunu iki anlamda kullanıyorum) ve Blanca Nancy'nin yanında dururken bunu yaptılar. Bu arada Nancy'nin kızları Jet ve Lottie de Nancy'nin yanında yürüyerek Tex'e yol gösterdiler.

İş bitmişti, parti zamanı gelmişti. En sevdiğim zaman.

Ve şimdi Herb ve Trish her zamanki gibi birbirlerine girmişlerdi.

Herb ağzını tıka basa doldurduğu masaya (yemekle kaplı bir masa), beş adım ötedeki yine yemekle kaplı başka bir masaya, sonra da bahçenin öbür ucundaki -tahmin ettiğiniz gibi- yemekle kaplı başka bir masaya baktı.

Sonra karısına baktı. "Blanca tükenecek gibi değil."

"Kaseden yemeyeceksin, Herb," diye karşılık verdi Trish. "Bir tabak alırsın ve asla iki kere yemezsin."

"Birincisi, burada durup yemek yerken tabağa ihtiyacım yok," diye cevap verdi Herb. "İkincisi, bende bit yok. İki katına çıkarsam kimin umurunda?"

İğrenç.

"İ yap." Trish karşılık verdi, vel bit geri benim Sözlü anlaşma.

Ona ters ters baktı.

Sonra "Bir biraya ihtiyacım var" dedi.

Trish ona "Zaten beş tane içtin," diye bilgi verdi. "Sınırımız var mı?" diye sordu.

"Tex'in düğününde Roxie'ninkinde yaptığın gibi sarhoş olamazsın," diye karşılık verdi.

"Neden olmasın?" diye sordu.

"Çünkü bu çok kaba," diye cevap verdi. "Bu bir parti!" diye yüksek sesle işaret etti. Şaşırtıcı bir şekilde Trish'in buna verecek bir cevabı yoktu. Yine de Herb kesinlikle haklıydı. Herb hışımla çıkıp gitti.

Trish bana döndü. "Roxie bana kendine bir erkek bulunduğunu söyledi."

"Evet, Bayan Logan," diye onayladım. "Kaçın," dedi ve hışımla uzaklaştı.

O geldiğinde, Jules "Herb ve Trish'in gerekli sahnesi" diyerek içeri girdi.

Ona sııttım. "Bu kadar çabuk olması ve çok uzun sürmemesi beni biraz üzdü."

Bana sııttı ve kaju fıstığına uzandı. O bunu yaparken aklıma bir fikir geldi ve ben de ona uydum. "Hey, Jules, seninle bir şey konuşabilir miyim?"

Kajuları ağzına attı, çiğnedi, yuttu ve "Elbette" diye cevap verdi.

"Darius için endişeleniyorum," dedim ona.

Bunu söylediğimde gözleri kalabalığı taradı ve benimkiler de öyle yaptı.

Benim dikkatimi çeken şey, kutlamaların parti kısmına sadece bir saat kala, nikâha katılan ve Blanca'da gösteri yapan Darius ve Jane'in gitmiş olmasıydı.

Ayrıca Ren'in, yine gülümseyen Roxie Hank'in yanında duran konuşan Roxie'ye gülümsediğini gördüm. Kardeşim (her zamanki gibi) karısını yanına sıkıştırmıştı.

İçime bir sıcaklık (ya da daha fazla sıcaklık, Tex'le birlikte ayağa kalkmak için Duke'un yanındaki yerimi aldığımdan beri oldukça sıcaktım) yayıldı.

Jules, "Kefaletle serbest bırakıldı," dedi ve ben de gözlerimi adamımdan ayırıp ona baktım.

"Evet. Her zaman kaçır," dedim. "Asıl soru, neden? Burada güvende. Buradaki insanlar onu önemsiyor. O da önemsiyor."

hakkında ve insanlar Burada. Bu yüzden
neden yok o kabul et kabul edelim
ama sınırda mı kalalım?"

Jules konuşmadan önce bu soruyu düşünmedi bile.

"Vance bana ondan bahsetti," dedi usulca. "Babasının, kayınbiraderinin bulaştığı bir şey yüzünden öldürüldüğünü söyledi. Onun bu olayla hiçbir ilgisi yokmuş. Bu bir uyarıydı."

"Biliyorum," dedim ona ve söyledim.

Darius'un tüm berbat ve üzücü hikayesini biliyordum.

"Vance ayrıca Shirleen'in ölen kocası Leon'un, Darius'a Leon'un işine karışırsa ailesini geçindirmenin yanı sıra intikam alma şansı da sunduğunu söyledi," diye devam etti Jules.

"Bunu ben de biliyorum," diye cevap verdim. "Gençti ve aptalca bir karar verdi ve buna kapıldı. Ama artık o durumda değil Jules, bir süredir de değil. Ama sanki ..." Başımı salladım. "Bilmiyorum. Yaptığında oraya ait değilmiş gibi. Her zaman öyleydi. Bize fırsat verdiğinde, ki itiraf etmeliyim ki bize pek fırsat vermedi - Lee ve Eddie'ye yakın durdu - ama fırsat bulduğumuzda hep aitmiş gibi davrandık. Shirleen hemen uyum sağladı. Darius'un neden bunu yapmasına izin vermediğini bilmiyorum. İşte mesele de bu. Kendine izin vermiyor."

Yanımızdan gelen tok bir ses sorumu yanıtladı. "Kefaretini ödemedi."

Şaşırmış bir şekilde Duke'a baktım. Sadece söylediklerine değil, yanımda olmasına da şaşırmıştım.

"Ally'yi çalabilir miyim?" diye sordu

Jules. Oh lanet olsun.

Jules ikimize de bakarak, "Elbette," diye cevap verdi. Duke parmaklarını pazumun etrafında dolaştırdı.

Jules'a baktım ve "Darius'a profesyonel bir gözle bakabilir misin? Oraya girmenin bir yolunu bulmaya çalışıyorum ve belki sen yardımcı olabilirsin."

"Sorun değil," dedi gülümseyerek. "Memnuniyetle."

Duke bunu söylememe izin verdikten sonra beni mutlu, gülen, konuğan, coğkulu kalabalıktan uzaklağtırarak çitlerin kenarına götürdü.

Bizi durdurduğunda elini kolumdan çekti. Derin bir nefes aldım ve ona baktım.

"Duke-"

"Dolores ve benim bir oğlumuz oldu," diye açıkladı ve ben ağzımı kapattım.

Bunu bilmiyordum.

Hiçbir fikrim yok.

Hay sikeyim.

Bunun başlama şeklini sevmedim.

"Bir öğleden sonra bisikletiyle evimizin önündeki sokakta dolaşıyordu ve sarhoş bir sürücü ona çarptı."

Hay sikeyim.

Sadece sevmediğimi değil, nefret ettiğimi

de. "Sekiz yaşındaydı," diye devam etti

Duke.

Aman Tanrım.

"Duke," diye fısıldadım.

"Dolores, hamileliğı boyunca çok zor zamanlar geçirdi ve yetmiş sekiz saat boyunca doğum sancısı çekti. Sonunda hem o hem de oğlum zor durumdaydı ve onu aldılar. Ama neredeyse ikisini de kaybediyordum."

Aman Tanrım.

"Açıkçası," diye devam etti. "Onu tekrar hamile bırakma konusunda pek istekli değildim. Dolores daha fazlasını istedi. Ben bunu duymak istemedim." Bana sertçe baktı. "Sonunda, sahip olduğumuz tek şey oydu."

"Bilmiyordum," dedim sessizce.

"Kimsenin yok. Ellen hariç. Bu yüzden bıraktık. Cali'den ayrıldık. Eve döndük. Her şeyi kontrol ettiğı için muhtemelen Lee de biliyordur. Ama gerektiğinde de çenesini kapalı tutar."

Başımı salladım.

"Öğleden sonraydı, Ally," dedi

bana. "Ne?" diye sordum. "Ne?"

diye sordum.

"Joshua'mın tüm kemikleri kırıldı, içi ezildi, kafası gününü kafayı çekerek geçiren ve öğleden sonra direksiyon başına geçen bir adam tarafından parçalandı. Hangi çocuk öğleden sonra evinin önündeki sokaklarda güvenle dolaşamaz ki?"

Başımı salladım çünkü buna verecek bir cevabım yoktu. "Bu hiç mantıklı değil."

Başını salladı. "Kesinlikle öyle değil."

Hiçbir şey söylemedim.

Duke yaptı. "Çok geç değildi. Tekrar deneyebilirdik. Ama bu bizi, ikimizi de yıktı. Dolores'i neredeyse kaybediyorduk. Onun hiçbir anısına katlanamıyordu, hatta bana bile. Ama bunu atlattık, oğlumuzla paylaştığımız hayatı terk ettik ve bir daha denememeye karar verdik. Ama bu bir boşluk bıraktı, Ally. Doldurulabileceğini düşünmediğim bir boşluk, çocuğumu kaybetmek, başka bir çocuğa sahip olamamak. Lanet olası bir boşluk."

"Anlıyorum," diye fısıldadım.

"Ve sen ve Indy hayatıma girdiğinizde doldu."

Kalbim sıkışırken midem yumruk yemiş gibi geriye kayd.

"Siz ikiniz, çok çılgınsınız, Ellen'la dükkânda takılıyorsunuz, sürekli başınızı belaya sokuyorsunuz. Sizi gördüğüm anda ikinize de aşık oldum."

Gözlerim yanıyordu, sesim titriyordu, "Duke" dedim.

"Yani sen, dışarıda tek başına, tehlikeli işler yapıyorsun, ailenle, arkadaşlarınla, benimle bu konuda konuşmuyorsun..." Başını iki yana salladı. "Beni kızdırdı."

Şimdi anladım.

Tanrım, anladım.

"Çok özür dilerim," dedim

nazikçe. "Senin için endişelendim."

Ona dokunmak istiyordum, dokunmam gerekip gerekmediğinden emin değildim ama yine de söylediği her şeyi duymanın acısıyla felç olmuş bir halde orada öylece durdum ve "Çok üzgünüm" diye tekrarladım.

"Ama sonra Lincoln'de olanlar duyuldu. Tex bana her şeyi anlattı. Sana söylemezdi ama seninle gurur duyuyordu kızım. Neredeyse övünecekti.

Ne yaptığınızı çok iyi bildiğinizi söyledi. Tepeden tırnağa, baştan aşağı bir Nightingale olduğunu söyledi."

Boğazım kapandı.

Tex'i çok severdi.

"İşte o zaman," diye devam etti, "Joshua'nın hayatında Dolores'le benim ulaşamadığımız bir zamanın geleceğini, onu bırakmamız gerektiğini anladım. Onun kendi başına bir adam olmasına izin vermeliydik. Kendi hayatını yaşamasına. İşte o zaman sana kızdığım için aptallık ettiğimi fark ettim ama aynı şeyi senin de yapmana izin vermeliydim."

"Doğru," diye cevap verdim, sesim hâlâ boğuktu.

"O yüzden bunu yapmalı ve senin yanında durmalıyım. Kızmamalıyım. O mesajı sen bıraktın. Biraz zamanımı aldı ve Dolores kışıma tekmeyi bastı ama işte buradayım, sana uçma özgürlüğü vermek yerine kızgın olduğum için özür dilemek için yalvarıyorum."

Yine hiçbir şey söylemedim. Sadece yutkundum (sertçe) ve başımı salladım. "Şimdi, bunu söylerken, dikkatli ol ve bana gel

Bana ne zaman ihtiyacın olursa."

"Tamam Duke," dedim boğazım düğümlenerek. "Bana ne zaman ihtiyacın olursa, Ally."

Başımı salladım.

Bana baktı.

Ona izin verdim ve sonra fısıldadım, "Seni seviyorum Duke." "Aynen," diye homurdandı.

Bu beni gülümsetti. Titredi ama yaptım.

"Şimdi, Darius," dedi ve sonra boğazını temizledi, devam ettiğimizi biliyordum ve bunun için acayip minnettardım.

"Öyle mi?" Ben de sordum.

"Kendi ruhunda karanlık izler bıraktı, sevgilim." "Biliyorum, Duke, ama-"

Başını salladı ve ben de sustum.

"İzliyordum. Bu çocuk kurtuluşa giden yolda değil. Yaptığı şey, onun için bir anlam ifade eden insanlarla birlikte olmak için kendine zaman ayırmak. Elde edebileceği en iyi şeyin bu olduğunu bilerek yapıyor,

Çünkü karşı karşıya olduğu şey lanetlenmektir ve bu konuda hiçbir şey yapamaz."

Sırtım dikleştı. "Bu doğru değil."

"Sen Doğru. Bu değil. Bu değil ortalama o adam iliklerine kadar inanmıyor."

Kahretsin.

"Senin görevin," dedi bana yaklaşarak, "bizim görevimiz, onu farklı şekilde ikna etmek."

"Bunu nasıl yapacağız?" Ben sordum.

"İki seçenek var. Yaptığımız şeyi yaparız ve uyanmasını, etrafına bakmasını ve doğru düşünmediğini anlamasını umarız. Ya da onu bundan kurtarız."

"Ben onu kendine getirme seğeneğinden yanayım," diye mırıldandım. "Ben de," diye cevap verdi Duke.

"Tamam, bunu nasıl yapacağız?" diye sordum. "Biliyorsam ne olayım," diye cevap verdi.

Harika.

"Siz kadınlarla uğraşırken biliyorum ki, her zaman duvarları aşacak, tohum atacak, tomurcuklanacak ve büyüyecek bir şey yapabileceğiniz bir zaman, doğru zaman vardır ve işte o zaman bilgeliği ekersiniz. Bu yüzden o tohumu ekmek için doğru zamanı beklemeliyiz."

Başımı salladım çünkü bu bilgeydi, haklıydı ve bunu Rock Chicks ile defalarca yapmasını izlemiştim, bu yüzden işe yaradığını da biliyordum.

Berbattı. Bu konuda sabrım tükeniyordu ve daha fazla egzersiz yapmak istemiyordum.

Ama haklıydı.

"Teşekkürler, Duke."

Avluya bakmadan önce çenesini kaldırdı ve "Dolores'e dönsem iyi olacak" diye mırıldandı.

"Tamam."

Tekrar bana baktı. "Sen iyi bir çocuksun, Ally."

Ona gülümsedim ama uyardım, "Teşekkürler. Ama bir daha ağlama isteği uyandırırsan, bacağına tekme yi basarım."

Başını salladı, ağzı seğirdi ve uzaklaştı.

Kıçımı kaldırıp bara gitmek ve Willie'den bir tekila shoter sipariş etmek üzereydim ki aniden Roam ve Sniff'in saldırısına uğradım.

İki gence baktım.

Roam ve Sniff, Jules'un barınağına kabul ettiği kaçaklardı. Daha sonra onlara yakınlaştı. O kadar yakınlardı ki, Roam onun hayatını kurtarmak için bir kurşunun önüne atladı.

Ondan sonra Shirleen onları kanatları altına aldı ve o zamandan beri onunla birlikte yaşıyorlar. "Kanatları altına aldı" derken, onlara kendi çocuklarıymış gibi davrandığını kastetmiştim. Başka bir deyişle, onlara sadece Shirleen'in yapabileceği gibi annelik yaptı. Şımarık ve sert bir sevgiyle.

Ama buradaki önemli kelime sevgiydi.

Roam her zaman yakışıklı olmuş, uzun boylu Afro-Amerikan bir çocuktur. Bu yüzden aylar geçtikçe boyunun biraz daha uzaması, irileşmesi, yüz hatlarından çocuksu ifadenin sıyrılıp tamamen erkeksi bir hal alması ve düpedüz yakışıklı olmaya başlaması sürpriz değildi.

Sürpriz olan şey, her zaman küçük, sıska ve sivilcelerle dolu bir yüze sahip olan Sniff'in geç çiçek açmasıydı. Shirleen'in onu beslemesi ve bir dermatoloğa götürmesi sayesinde artık sıska değildi ve yüzü temizlenmişti. Ama büyümesi hızlanmış ve boyu beş santim uzamıştı. Sadece bu da değil, yüz hatları da olgunlaşıyor ve bunu iyi yapıyordu. Hem de çok iyi. Yani her zaman zeki ve komik olan bu çocuk şimdi en iyi arkadaşına görünüş konusunda fark atıyordu.

Ciddiyim.

Hâlâ Jules'la sık sık takılıyorlardı ama Vance'in yanı sıra Hot Bunch'la da takılarak erkeklerden etkileniyorlardı. Nightingale Investigations'da çok zaman geçirdiler, gözetleme odasında çalıştılar, gezintiye çıktılar ve erkeklerle spor yaptılar.

Bu işi sevdiler, öyle ki gelecekteki kariyerlerini tahmin etmek hiç de zor değildi.

bundan sonra olacaklarla geri dönölmez bir şekilde kanıtlandı.

"Bir dakikan var mı, Ally?" İki erkek çocuk da benimle bir araya gelirken Roam sordu.

"Evet," diye cevap verdim, onları yakından incelerken.

Toplam eğitimdeki belalılar. Onların yüzler verdi hiçbir şey yok.

Sniff, "Smithie işinde çalıştığını duyduk," dedi. Oh be.

Gerildim ve tekrarlardım, "Evet."

"Adamlar ofiste konuşuyorlardı," diye devam etti Sniff.

"Senin fedai olarak çalıştığını söylediklerini duydum."

Henüz hiçbir işte çalışmıyordum. Ama bunu onlara söylemedim.

Sadece başımı salladım.

"Demek kızlara bakıyoruz," diye açıkladı

Roam. Gözlerimi devirmekle mücadele ettim.

İkisi de on yedi, neredeyse on sekiz yaşındaydı. Bu yüzden bir grup striptizciye "bakmak" için bu striptizci işi fırsatını değerlendirmelerine şaşırmadım.

"Çocuklar-" Ben başladım.

"Sadece dinle, Ally, tamam mı?" Sniff

beni ikna etti. Onu bir süre inceledim

ve başımı salladım.

Roam bana, "Hala okulumuz var, bu yüzden pek bir şey yapamıyoruz ama Sniff bazılarını aldı, ben diğerlerini aldım ve okuldan sonra onları takip ettik," dedi.

Bunun iyi mi kötü mü olduğunu bilmiyordum. Sadece Hot Bunch'ın etrafında az değil çok bulunduklarını biliyordum, bu yüzden muhtemelen aptalca şeyler yapmıyorlardı.

Ayrıca ne gördüklerini de bilmek istiyordum. Ben de "Ve?" diye sordum.

Roam, "Ve bir tanesinin fedainize bir zarf verdiğini gördüm," dedi. "Dürbünü vardı, adamın zarfı incelediğini gördüm. Bir sürü banknot vardı. Birler, beşler, onlar."

"Bahşiş parası," dedim sessizce.

Roam, "Kulübe giremediğim için ne düşündüğünü bilmiyorum ama tahminimce evet," diye cevap verdi.

Bir dansçı neden bu adama bahşış parasını versin ki?
"Onlarda bir şey var," diye cevapladı Sniff.
sorusu üzerine ona odaklandım. "Ne olduğunu bilmiyorum
ve Roam sadece bir elini parasının üzerinde gördü ama
tahminimiz bu yönde."

"Bu kadınların başka bir şey yaptığını gördünüz mü?" Ben
sordum. "Onlara yaptırıyor olabileceği herhangi bir şey?
Onların üzerinde tutuyor olabileceği herhangi bir şey?"

İki negatif sarsıntı aldım.

Lanet olsun.

"Onların üzerinde kalmamızı mı istiyorsun?" Sniff sordu.

"Sadece Shirleen bunu yaptığını biliyorsa ve o da bunu
s o r u n etmiyorsa," diye cevap verdim.

Birbirlerine baktılar, sonra bana baktılar. Sniff sırttı.

Roam odaklanmış görünüyordu.

Ama tepkilerinden Shirleen'in sorun olmadığını
söyleyeceğini biliyordum. Sonra yine, kötülüklerini
kötülükten ziyade iyilik için kullanmalarını tercih edeceği
kötü adamlar yetiştiriyordu, bu yüzden hayır demezdi.

Elimi kaldırdım ve "yürü" der gibi salladım. "Gidin, izin
alın, gözünüz bu kızların üzerinde olsun ve bana sık sık
rapor verin. Eğer henüz almadıysanız, Shirleen'den
numaramı alın."

Bu bana kafa sallattı.

"Darius'u da haberdar edin," diye

ekledim. Daha fazla baş sallama.

"Teşekkürler çocuklar," diye bitirdim.

Sniff'ten bir sırtma daha. Roam'dan bir çene
sarsıntısı. Tanrım.

Çene sarsıntısı.

Kurtar beni.

Havalandılar.

Bara gittim.

Tekila shoter'ımı henüz bitirmiştim ki arkamdan bir kol
karnımı sardı, bir çift dudak boynuma dokundu

ve erkeğimin sesi kulağıma geldi, "Eğleniyor musun?"

Kolunun kıvrımında döndüm, ona baktım ve başımı salladım. "Evet. Sen?"

"Mm-hmm," diye mırıldandı ve gözleri göğsüme kaydı.
"En iyi kısmı seni bu elbisenin içinde izlemek."

Bir düğündü, ama yine de yapışkan, açık ve seksi oldum.
Benim tarzım buydu.

Ama bu sefer siyah değil. Lavanta
rengi. "Amacım memnun etmek,"
dedim ona.

"İyi yapıyorsun," diye
cevap verdi.

Gülümsedim.

Eğildi ve dudaklarını dudaklarıma dokundurdu.

"Herb!" diye bağırdığını duyduk (yüksek sesle) bahçenin
öbür ucundan. İyi haber.

Trish ikinci raunda ihtiyaç duydu.

Ren'e doğru eğilerek, Tex'in "Jesus Jones, kadın, bırak
onu!" diye bağırdığı sırada dikkatimi ekibimizin Ortabatı
grubuna çevirdim.

"Neden şaşırdım ki? Siz erkekler birbirinizden
ayrılmıyorsunuz!" Trish geri bağırdı.

Ren bana fısıldayarak, "Benim halkım İtalyan, gürültücü
ve çılgın," dedi. "Ve yine de, senin halkın benimkileri bir mil
farkla yener."

Başımı kaldırıp ona baktım. "Biliyorum. Ne
kadar şanslıyız, değil mi?" Ren başını salladı.
Sonra gülümsedi.

Çoğu insanın plastik bardağı olduğundan, üç saat sonra
Blanca herkesin dikkatini çekmek istediğinde, dolu bir
margarita sürahisini kaldırdı ve uzun ince bir kaşıkla ona
vurdu.

Kalabalık sessizleşip ona doğru döndüğünde, "Lee'nin
söyleyecekleri var" diye anons etti.

Ren'in kolunun kıvrımında dururken, Stella, Mace ve
Shirleen ile az önce atışmışken, hepimiz dikkatimizi elinde
bir şişe içki tutan Lee'ye çevirdik.

Bir elinde bira, Indy diğer kolunun kıvrımında yanına yakın.

Bu arada, Indy'de bir kutu Fresca vardı. Lee gecikmedi.

"İki yıl önce, Tex ile şu anda hamile olan eşime hırsızlık konusunda yardım ederken tanıştım."

Kıkırdamalar, gülüşmeler ve açık kahkahalar vardı ama Lee devam etti.

"Bundan kısa bir süre sonra, onun hayatını kurtardı." Herkes gülmeyi bıraktı.

"O zamandan beri, bir sürü boktan şey oldu. Bu sırada iki şeyi hep biliyorduk. Bir, bir sonraki kargaşanın ne olacağını tahmin edemezdik. İki, Tex orada olacaktı." Lee gözlerini Tex'e dikti ve "Tex'in her zaman orada olacağını biliyorduk" dedi.

Lanet olsun.

Gözlerim tekrar ısınmaya başlamıştı. Lee devam etti.

"Son iki yılda öğrendim ki, hayat zorlaştığında ve hatta zorlaşmadığında bile, bir erkeğin sahip olabileceği en iyi şey yanında iyi bir kadındır."

Indy'ye baktığımda dudaklarını birbirine bastırdığını gördüm. Tıpkı benim gibi.

"Yani senin için dilediğim bir şey varsa, Tex," diye devam etti Lee. "Sen nasıl bir adamsın, bunu hak eden biri, senin için bunu diledim. O yüzden bugün onu bulup yanına bağladığın için çok memnun olduğumu söylemekle yetineceğim." Şişesini kaldırdı. "Umarım onunla uzun yıllar birlikte olursunuz. Tex ve Nancy'ye!"

Herkes Tex'e baktı, Tex Nancy'yi kucaklamıştı ve Nancy de Tex'e doğru eğilmiş, gözyaşları yanaklarını ıslatırken kızına verdiği o bayıltıcı gülümsemeyi veriyordu.

Hepimiz içkilerimizi kaldırdık ve birçoğumuz (ben dahil, ama Ren değil) "Tex ve Nancy'ye!" diye bağırdık.

Birazını geri attıktan sonra Lee'nin işinin bitmediğini ve hala Tex ve Nancy'nin yolunu gözlediğini gördük.

"Luke ve Ava burada olamadılar ama sana kutlama için bir şey vermek istediler. Ava da bana sana verebilecekleri en iyi şeyin senin takdir edeceğin bir şey olduğunu söyledi. Gürültülü ve muhtemelen iğrenç ama kesinlikle muhteşem bir şey. İşte Luke ve Ava'dan sana bir hediye, şimdilik yoklar ama ruhen buradalar." Sonra döndü ve arka çitlere doğru bağırdı, ötesinde bir sokak vardı, "Gidin!"

Biz çığlık çığığa bir vızıltı duymadan önce o kelimeyi zar zor söyledi.

Ve Blanca'nın şenlikli arka bahçesinin üzerinde, büyük bir gürültüyle devasa bir havai fişek patladı.

Oo'lar ve ah'lar vardı.

Sonra bir tane daha geldi.

Ve bir tane
daha. Ve bir
tane daha.

Sonra daha fazlası, tonlarca fazlası, gece gökyüzü güzelliklerle aydınlandı ve tanrım, Luke ve Ava hiçbir masraftan kaçınmadı.

İnanılmazdı.

Yine de devam ederken, gözlerimi ekrandan ayırıp Tex ve Nancy'nin tarafına baktım.

İri adam hâlâ karısını sıkı sıkı tutuyor, Nancy de ona iyice yaslanıyordu ama başları arkaya düşmüş, yüzlerine renk gelmişti.

Ve o kadar tatlı bir sıcaklık vardı ki işlemesi zordu, içime işledi.

Çünkü Tex gülümsüyordu. Ve tamamen mutluydu.

TWENTY-FIVE

Tush

"İYİ Mİ?"

Bu bendim, Tex ve Nancy'nin düğününden sonraki öğleden sonra, Daisy'nin evindeki striptiz sahnesinde duruyordum, üzerimde Daisy'nin omuzlarıma attığı bir bornoz vardı, kollarımı içine sokmuştum ve kemerini sıkıca bağlamıştım.

Daisy, o gece sahneye çıkmadan önce canlı bir seyirci önünde yapmamı önermişti ve ben de kabul etmiştim, böylece canlı bir seyirci önünde bu özel mührü kırmamış olacaktım.

Bu, Daisy'nin sahnesinin etrafında, Marcus'un çocuklarını sürüklediği sandalyelerde oturan Indy, Jet, Roxie, Stella, Sadie, Daisy, Shirleen, Annette, Tod, Buddy, Lottie, Nancy, Ada, Smithie ve Smithie'nin üç kadınından biri (evet, üç, sormayın, sadece işe yaradığını bilin) LaTeesha anlamına geliyordu.

"Jumpin' Jehoshaphats!" Annette bağırdı. "Tekrar striptizci olmak istiyorum!"

"Bu. Müthiştı. Müthiştı," diye nefes aldı Indy.

"Kahretsin, ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Bu Aslar," diye ekledi Sadie.

Shirleen bana, "Kızım, kardeşliğimizi gururlandırırıyorsun," dedi.

Stella, "Sahne şovuma bir striptiz ekleyebilirim," diye açıkladı.

"Sanırım iki dakika kadar eşcinsel olmadım," diye mırıldandı Buddy.

Tüm bu iltifatlardan sonra Daisy, "Annem çok gurur duyuyor," diye bağırarak yanlamasına sarıldı.

Ama kızların (ve gey erkeğin) bana destek vereceğini biliyordum. Bu yüzden gözüm sadece Smithie'deydi.

"Smithie?" Bana bakarken seslendim, yüzü bomboştu. "Ne düşünüyorsun?"

"Lütfen," diye fısıldadı ve Smithie'nin fısıldadığını hiç duymadığım için gözümü kırptım. "Benim için tam zamanlı dans et."

Doğru!

Hoşuna
gitti.

"İşe yarayacak mı?" Ben sordum, o da ayağa kalktı.

"Sürtük, sadece işe yaramakla kalmıyor, sana kendi lanet şarkın için sahne veriyorum," dedi.

Lanet olsun.

Dikkatleri üzerimden çekebilecek bir grup başka dansçıyla dans etmek başka bir şeydi.

Lottie'nin assolist olarak dans ettiği gibi dans etmek, tüm sahnenin bana ait olması ve tüm gözlerin üzerimde olması bambaşka bir şeydi.

"Uh . . ." Mırıldandım.

"Mükemmel fikir!" LaTeesha kocaman beyaz bir gülümseme ve bir alkışla ilan etti.

"Bunu kesinlikle yapmalısın!" Lottie ağladı.

"Bu kanepeler krallığı olurdu, kardeşim!" Annette haykırdı.

Tod bana yan gözle bakıyordu, beni okuyordu, biliyordum, bana tam olarak döndüğünde ve "Biliyorsun, eğer sadece bir şarkı için dans ediyorsan, zamanının geri kalanını gözünü bir şeylere dikerek, diğer kızlarla konuşarak, işi hallederek ve ..." durakladı, "sadece bir şarkı için dans ederek geçirebilirsin."

"Üç şarkı," diye duyurdu Smithie ve Lottie'ye baktı. "Tüm setlerinizde sizin yerinize o çıkıyor."

Lottie, Smithie'ye "Bana uyar," diye karşılık verdi ve bana dönüp sırtıttı.

Kahretsin.

"Karar verildi!" Smithie bağırdı ve beni işaret etti. "Üç şarkı. Sen seç. Bana müziği getir. DJ'e vereceğim. Bu gece sen başla. Lottie'nin ilk seti dokuzda. Sen sekiz buçukta çıkıyorsun. Hazır ol."

Kalbim atmaya başladı.

Zordu.

Smithie LaTeesha'ya döndü ve onu sandalyesinden çekerek mırıldandı, "Hadi bebeğim. Seni işe götürmeliyim."

LaTeesha bize parmak salladıktan sonra gittiler.

Sahnedan atladım, hayatımı ellerime aldım çünkü platform striptiz ayakkabıları giyiyordum ve çete etrafımda toplandı.

Ada neyse ki "Keşke elli yaş daha genç olsaydım da soyunabilseydim," dedi ve bu neyse ki onun bunu yapması sinirlerimi bozdu ve beni gülümsetti.

Nancy bana "İlk gösterini kaçıracağım için üzgünüm tatlım," dedi ve ardından o muhteşem gülümsemesini takındı. "Ama eve, kocamın yanına gitmeliyim. Bu arada, yapmak istediğin her şeyde arkada olduğunu söyleyen ama seni soyunurken izlemeyecek olan bir koca."

Tex'in orada olmaması işime yaradı.

Gülümsememi ona doğru çevirdim ve Daisy'nin "Yol açın!" emrini duyduğumuzda herkes hareketlendi. Yol açın!"

Yol verdiler ve Daisy'nin kocaman siyah saten fiyonklu kırmızı bir kutu taşıyarak geldiğini gördüm.

Onu sahneye bıraktı, bana döndü ve "Bunları size almak için hepimiz bir araya geldik" dedi.

"Umalım da bu dava uzun sürmesin, yoksa daha fazlasına ihtiyacı olacak," diye fısıldadığını duydum Tod'un. "Belki de gerekmez. Alışveriş yapmak eğlenceliydi."

Ama kutuya bakıyordum çünkü hediyeleri seviyordum ve içinde ne olduğu konusunda titiz değildim.

Uzandım ve yayın ucundan çektim. Çözüldü ve kayarak uzaklaştı. Üstünü çevirip açtım, peçeteyi karıştırdım ve içindekileri ortaya çıkarırken nefesimi tuttum.

Son noktayı koyduktan sonra saygılı bir şekilde "Doğru" diye nefes aldım.

"Mükemmeller, değil mi?" Indy sordu.

Öyleydiler.

Mükemmelin ötesinde, her neyse.

"Bunlardan bazılarını sahne şovum için de kullanırdım. Eğer Kai'nin aklını kaçıracığını düşünmeseydim," diye fısıldadı Stella.

Sadie kıkırdadı.

Parçalardan birine dokundum.

Daisy bana yumuşak bir sesle, "Harika olacaksın," dedi.

Ona baktım, nefesimi bıraktım, sonra gruba döndüm.

Parmaklarımı şeytan boynuzu şeklinde uzatarak iki elimi kaldırdım ve "Rock on!" diye bağırdım.

Herkes bana şeytan boynuzuyla "Rock on!" diye karşılık verdi. Ada bile.

Lottie ve ben Smithie'nin soyunma odasında oturuyorduk.

Boynumun arkası karıncalanıyordu ve çok kötüydü.

Bunun nedeni kızların bana verdiği üç yeni kıyafetten birini giymiş ve soyunmaya hazır bir şekilde (çok yakında) orada olmam değildi. Çetenin hepsinin dışarıda olduğunu ve bazılarının henüz performansımı görmediğini bildiğim için de değildi (yine de belirtmek gerekir ki, Ren de dahil olmak üzere hiçbir erkek orada değildi, Tanrı'ya şükür). Ayrıca Smithie ve Lottie beni tüm kızlarla, fedailerle, garsonlarla ve barmenlerle tanıştırdığı için de değildi, çünkü hepsi çok havalıydı.

Hayır.

Çünkü kötü bir şeyler oluyordu. Küçük bir kötü değil, düzeltecek türden bir kötü.

Büyük bir şey.

Eğer kızların sakın olduğunu söyleseydim, demek istediğim sakın olduklarıydı. Gülümsüyorlardı, naziktiler ama işlerini yapıyorlardı, fısıltılı konuşmalarına dikkat ediyorlardı ve havaya korku sinmişti.

Ve bunların hiçbirinin kötü adam fedai Dan Steiner ile görünür bir ilgisi yoktu.

Onunla tanıştım ve hemen anladım. Arkadaş canlısı, göz teması, bolca gülümseme ve etkileyici -görünüşe göre-

"Merak etme. Çocuklar arkanı kollar. Sorun hissedersen bize haber ver yeter."

Sorunsuz. Kırmızı bayrak yok. Uyarı işareti yok. Bana bir kez bile bakmadı.

İçgüdülerim ve dostça gülümsemesinin arkasına saklayamadığı bakışları bana tamamen sahte olduğunu söylese de tamamen profesyoneldi.

"Bundan hoşlanmıyorum," diye fısıldadım

Lottie'ye. "Sana söylemiştim," diye fısıldadı.

"Bu çok kötü." "Ne zamandır devam ediyor?" diye sordum.

"Steiner yaklaşık üç ay önce başladı ve bu olay da ondan bir ay sonra falan başladı."

"Yavaş mı hızlı mı?" Ben sordum.

"Ne?" diye sordu.

"Kız kıza mı gitti yoksa hepsini birden mi aldı?"

Düşündü ve dedi ki, "Yavaş. Kız kıza, sanırım."

"Sen bkz. herhangi bir para değişimeller geri Burada ya da herhangi bir yerde?" Devam ettim. Başını iki yana salladı.

Soyunma odasının karşısından, mola verip yeniden yağlanan striptizcilerden biri olan Meena'ya baktım. Bizden kaçmıyordu ama içeri girdiğinde gülümseyip el sallamasına rağmen sohbet etmek için yaklaşmamıştı.

"Seni polis ve Nightingale bağlantın yüzünden hedef almadı," diye çıkarsadım.

"Evet," diye yanıtladı.

"Ve aynı şey yüzünden kızları da senden uzak tutuyor," dedim.

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu. Meena'dan ona baktım ve başımı salladım. "Bu mantıklı," diye sözlerini tamamladı.

"Yani akıllarında ne varsa, ne konuşuyorlarsa, sen etrafta yokken yapıyorlar, böylece onları duymuyorsun."

"Evet, muhtemelen," diye kabul etti.

"Yani soyadıyla boku yedim. Bu kızların korkusu ve benim soyadıyla, bir tanesine dinleme cihazı taktırmamız mümkün değil."

"Mm-hmm," diye mırıldandı. Lanet olsun.

Bu da iki seçeneğimiz olduğu anlamına geliyordu.

Kızlar benimle asla konuşmayacağına göre, gizli görevde olmam bir fiyaskoydu. İptal etmemiz, gizli göreve gidecek başka bir kadın bulmamız ve muhtemelen Steiner'ı faaliyetlerimizden haberdar etmemiz gerekecekti. Daha da kötüsü, bu kabul edilemez bir gecikmeye neden olacak ve bu kadınların daha da uzun süre korku içinde yaşamasına neden olacaktı.

Ya da kızları benimle konuşturmak zorundaydım.

Bu da kızların bana güvenmesini sağlamanın bir yolunu bulmam gerektiği anlamına geliyordu.

Bunu yapabilmemin tek yolu da onlardan biri olmaktı.

Sanki bir işaretmiş gibi kapı çalındı ve Meena "Terbiyeli!" diye seslendi. Smithie'nin fedailerinden Lenny kafasını içeri uzattı.

"Beş dakika, Ally," dedi bana ve başı kayboldu.

Siktir, siktir, siktir.

Lottie uzandı ve dizimi sıktı. "Harika olacaksın."

"Mm-hmm," diye mırıldandım, sandalyemden doğruldum. Lottie bornozumu aldı ve dışarı çıktık.

Meena yanından geçerken bana gülümseyerek, "Öldür onları," diye teşvik etti.

"Sadece hiçbirinin üzerine kusmamayı umuyorum," dedim dürüstçe ve gülümsemesi daha da büyüdü.

"İlk seferinde hepimiz böyle hissettik," diye bilgilendirdi beni. "Ve hepimiz bunu atlattık. İyi olacaksın."

Doğru.

Dışarı çıktık ve Lottie beni sahne arkasına götürdü. Perdedeki küçük bir bölümden dansçıların döndüğünü görebiliyordum.

ve safranın boğazımdan yukarı kaydığını hissettim.

Lottie yaklaştı.

"Derin nefes al," diye tavsiye etti. Derin nefes aldım.

Safra gitti. Sinirler gitmedi.

"İki dakika, on beş saniye sonra bitecek," dedi bana.

Doğru söylemişti.

İki dakika, on beş saniye sonra sahneden indim. Gerçi ikinci şarkım daha uzundu.

Kahretsin!

Ortalık karardı ve kızların yanımdan koşarak sahneden indiğini hissettim.

Siktir, siktir, siktir!

Tam o sırada Smithie'nin sesini duydum, mikrofona şöyle diyordu: "Bu gece hepiniz çok eğleneceksiniz! Yeni bir gösterimiz var. Gözlerinizi sahneye dakin, ellerinizi birleştirin ve Rock Chick'e hoş geldin deyin!"

Daha fazla karanlık.

Lottie beni perdeye doğru itti ve karanlıkta yürüdüm, çıkarken kabloya takılıp mikrofona "Siktir" diye mırıldanan Smithie'nin yanından geçtim.

Ezbere, kafamın içinde tekrar tekrar iki dakika, on beş saniye, iki dakika, on beş saniye diyerek işaretime gittim.

Sonra yüksek sesle, "Bunu yapabilirsin Ally," diye fısıldadım.

Ama bunun önemli olmadığını biliyordum. Bir yıl daha kendime moral verebilirdim.

Bunu yapamayacaktım.

İşte o zaman gitarlar çalmaya başladı, cızırtılı ve hızlı "Yea" sesi duyuldu, ışıklar yandı, gözlerim kamaştı ve her şey oldu.

Sanki biri şalteri indirmiş gibiydi.

Ve değiştirdikleri şey rock 'n' roll'du.

Özellikle de ZZ Top'ın "Tush" şarkısı.

Lottie ve Daisy'nin bana öğrettiği her şey damarlarımda akarken hareket etmeye başladım.

Ve sonra biraz.

Çalım attım. Çömeldim. Kıpırdandım. Bir bacağımı yanıma doğru uzatarak çömeldim, sahneyi tokatladım ve göğüslerimi öne doğru iterken saçlarımı geriye savurdum. Süründüm. Dalgalandım. Siyah deri, şortla kaplı kıcımlı salladım ve bunu genişçe yaptım.

Sonra göğüslerimin altından kesilmiş ve omuzlarımda çengelli iğnelerle bir arada tutulan siyah tişörtü yırtıp bir kenara attım ve siyah ve gümüş pullu siyah bir sütyen ortaya çıktı.

Hemen ardından, siyah deri çivili striptiz platformlarımda üzerinde bir direğe doğru koştum, kendimi yükseğe fırlattım, yakaladım, etrafında döndüm, bacaklarımı ayırdım ve kalabalığın üzerinde bir sessizlik hissettim.

Kıvrıldım, bacaklarımı yukarı kaldırdım, başımın ve gövdemın çok üzerine çıktım, direğe bindim, bacaklar hala geniş, dibe yaklaşına kadar aşağı kaydım.

Oraya vardığımda, bir elimi aşağı indirdim, sonra diğerini, bir bacağımı, sonra diğerini geriye doğru bükene kadar salladım. Ayağa kalkmak için ellerimi ittim.

Hemen çömeldim, kalktım, kıcımlı tekrar salladım, parmaklarım çivili siyah kemerimin ağır gümüş tokasını çözdü ve şortumu kıcımdan, kalçalarımıdan, bacaklarımdan aşağı kaydırdım. Onları tekmeleyerek kurtardım ve siyah ve gümüş payetli deri iç çamaşırlarım arkadan yüksek kesilmişti, böylece biraz yanak gösteriyorlardı.

İşte o zaman kalabalığın ayağa kalktığını hissettim - gerçekten hissettim-.

Platformlarım ve payetli iç çamaşırlarımla bir direktan diğerine koştum. Birini yakaladım, ters döndüm, bacaklarımı etrafına sardım, ellerimle bıraktım ve ellerim sahneye değene kadar sadece bacaklarımı kullanarak aşağı kayarken boynumu ve sırtımı eğdim.

Modifiye edilmiş bir takla, ardından bir koşu ve bir sonraki direği kavrama, etrafında baş döndürücü bir hızla dönme, bir

bir bacağı direğin etrafında kıvrılmış, bir bacağı düz tutulmuş.

Bir sonrakine geri döndüğümde yüksekte yakaladım ve ellerimden dışarı doğru salladım, ayak parmaklarım sivri, bacaklar geniş ve kıvrılıp ayaklarımın üzerine inmek için direktten bir takla attım, kığım yere yakın, dizler yüksek bükülmüş, bacaklar yayılmış ve bacaklarımın arasındaki elimle sahneyi tokatladım.

O derin çömelmeden çıktım ve podyuma çıkmadan önce diğer tüm mankenleri tokatladıktan sonra mankenler tarihinin en havalı mankeni gibi bir ayağım diğerinin önünde, süper uzun adımlarla sahneye geri döndüm.

Çok yakında, çok yakında, şarkının bittiğini duydum ve tam son gitar riffi vurduğunda, bir elimle arkama uzandım, diğer elimle önüme uzandım. Sırtımdaki kopçaya bir fiske vurdum ve gitar sesleri azalırken sütyenimi çekip çıkardım.

Işıklar karardı.

Koşarak sahneden indim ve Lottie bornozumu omuzlarıma atmak için oradaydı. Kollarımı geçirdim ve kapattım.

İşte o zaman duydum.

Hiçbir şey duymadım.

Sessizli

k.

Kahrets

in.

Ne oluyor lan?

Bu düşünce üzerine, oldu.

O kadar güçlü bir ses dalgası ki, şaka değil, neredeyse ikimizi de deviriyordu.

Sadece rock konserlerinde duyabileceğim türden bir ses.

Alkışlar, bağırışlar, yuhalamalar, çığlıklar, ayak vuruşları, masalara vurulan eller ve son olarak "Rock Chick! Rock Chick! Rock Chick!"

İki eliyle yüzümü çerçeveleyip yaklaşarak "Kardeşliğe hoş geldin bebeğim" diye fısıldadığında kocaman gözlerim gülümseyen Lottie'ye kaydı.

Smithie'nin çılgınca ve kontrolden ıkmiş alkışlar arasında bağırdığını duyduğumuzda dudaklarını benimkilere dokundurdu: "Siz orospu çocuklarının bundan hoşlanacağını biliyordum! şimdi, Lottie Mac'in tadına bakın!"

Lottie sahneye fırladı. Smithie indi.

Ve ben daha ne olduğunu anlamadan kollarındaydım, sımsıkı sarılmıştım. "Bunun zor olduğunu biliyordum. Her zaman zordur. Ama bunu sen yaptın. benim ve kızlarım için. Ve sen de beni gururlandırdın. Teşekkür e d e r i m sevgilim" diye fısıldadı kulağıma.

Gözümü bile kırpamadan, içten sözlerini anlamaya başlayamadan gitmişti.

Koridora girip dansçılara özel tuvalete doğru yürümeden önce iki vuruş boyunca kaybolduğı yeri izledim. Titrediğimi hissedecek kadar büyük bir vızıltıyla, sistemimden adrenalin akarak içeri girdim ve neyse ki boş buldum.

Lavaboya doğru yürüdüm ve aynada yüzüme baktım, tam bir sürtük gibi makyaj yapmıştım, saçlarım kıvrılmış ve oraya doğru taranmıştı.

Bunu uzun süre yaptım.

Sonra fısıldadım, "İşte bu. Ben lanet olası bir rock piliç."

Aynadan dönüp işimi yapmaya devam etmek için banyodan çıkmadan önce kendi kocaman gülümsememi yakaladım.

Karanlık ve geç bir saat olduğu ve odayı aydınlatan ay ışığından onun yatakta uyduğunu gördüğüm için sessiz bir şekilde Ren'in ve benim yatak odama girdim.

Ayakkabılarımı çıkarmak için eğildim, tam o sırada bir ışık yandı ve odayı aydınlattı.

Doğrulup yatağı baktığımda Ren'in yatak başlığına yaslandığını gördüm, saçları dağınıktı (sıcak) ama uykulu görünmüyordu (garip).

"Hey," diye fısıldadım, sanki hâlâ uyuyormuş gibi.
"Uyandırdığım için özür dilerim."

Hiçbir şey söylemedi.

Sadece bana baktı.

Bu garip ve biraz da korkutucuydu. O gece ne yaptığımı biliyordu ve bu konuda rahattı. Hiçbir şey söylemedi. Hiçbir şey sormadı. Bana çenesinin sıkıldığı ya da dudaklarının gerildiği bir bakış bile atmadı.

Şimdi, iş bitmişti ve o da bittiğini biliyordu.

Belki de artık görmezden gelmek ya da oluruna bırakmak istemiyordur. Belki de buna tepki veriyormuş gibi hissediyordu. Belki de pek iyi olmayan bir şekilde. Belki de İtalyan Amerikan asabi, maço alfa tarzında.

Ben daha sormadan döndü, kolunu uzattı ve komodinden bir şey aldı. Arkasına yaslanmaya başladığında elinde sadece bir saniye vardı. Ama o pozisyonunu almadan önce donakaldım, tenimi bir ürperti kapladı.

Çünkü komodinin üzerindeki Bose dock'tan "Tush" çalmaya başlamıştı.

Sikeyim.

"Biri sana söyledi," diye tahmin ettim. Başını salladı.

Ben ona bakarken ZZ Top çalıyordu.

Sonra boğazım düğümlenerek "Sen de mi oradaydın?" diye sordum.

"Kesinlikle," diye yanıtladı. "Bunu özleyeceğimi mi sanıyorsun?" Oh kahretsin.

Hay

sikeyim.

Kahretsi

n!

"Düşündüm ki-" diye başladım.

"Bebeğim, şimdi elbiselerini çıkar, benim için bu şarkıyla yap. Tahminimce bu dört direk dayanır. Eğer yatağı kırarsan, umurumda değil."

Öylece bakakaldım.

"Şarkıyı yeniden başlatmamı ister misin?" diye teklif etti.

Ne oluyordu? "I-" Ben başladım.

"Tanrım, orada çok ateşliydin, hala sertim." Aman Tanrım!

Devam etti.

"Kadınımın aklına bir şey koyduğunu anlıyorum, herkes kışını kollasa iyi olur. Çünkü aklında ne varsa, onun kışını tekmeleyecek."

İçime başka bir şeyle birlikte rahatlama doldu. Belki de bir sürü başka şeyle birlikte. Sözleri doğrudan ruhumu okşarken, yatağın Ren'in tarafına doğru fırladım ve kendimi Ren'in üzerine bıraktım.

Kollarını anında bana doladı ve ben sırtüstü yatarken o da benim üzerimde olacak şekilde bizi döndürdü.

Başını kaldırdı ve gözlerimin içine baktı.

"Yatay olarak dans ettiğini hatırlamıyorum, tatlım," dedi.

"Bu tür danslar tam sana göre."

Beni öptüğü için gözlerimi kapatmadan önce onun seksi, muhteşem gülümsemesini yakaladım.

Ardından, "Tush", "Sharp Dressed Man", "Gimme All Your Lovin'", "Legs" ve daha fazlası ile yatay bir eğlence yaşadık.

Ve Ren eğlenceye sadece kumandayı kapıp müziğin sesini açmak için ara verdi.

TWENTY-SIX

Havlu Fırlatan Tipte Bir Kız Değil

Kıçım Ren'in tezgâhında, Ren benden köşede tezgâha yaslanmış, tabağımdan başımı kaldırdım ve erkeğimin gözlerinin üzerimde olduğunu gördüm.

Araştıyorlardı. "Ne?"

diye sordum. diye sordum.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet," diye şaşkınlıkla cevap verdim. "Neden olmayayım ki?"

"Dün gece üçte geldin. Seni çok daha geç saatlere kadar ayakta tuttum. Saat yedi bile değil ama iyi görünüyorsun ve neredeyse hiç uyumamışsın."

"Sen de yapmadın," diye hatırlattım ona. "Evet," diye kabul etti. "Ve ben de sürükleniyorum."

Sürükleniyor gibi görünmüyordu. Ren gibi görünüyordu. Kendinden emin, sadece ayakta yemek yerken bile. Ve ateşli (tabii ki).

"Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu.

Omuz silktim ve dikkatimi yumurtalarımın çevirdim. "Rock yıldızı hayatı yaşa, bebeğim. Bir süre yaşa." Yumurtaları çatalladım, çiğnedim, yuttum, ona baktım ve sııttım. "Uyku abartılıyor."

O da sııttı ve tabağını lavaboya götürdü. Ben son çileğimi yedikten sonra o da benimkini aldı ve onunkine katıldı.

Sonra bacaklarımın arasında pozisyon aldı, kollarını bana doladı, ben de kollarımı ona doladım.

"Günün nasıl geçiyor?" diye sordu.

"Git kahve yap. Daisy ile ofis mobilyası kataloglarının üzerinden geç. Darius'un canını sıkan şeyin ne olduğunu bulmaya çalış. Soyun. Hector ve Tex'le birlikte Highland'deki hırsızlık olayını çözüp çözemeyeceğimizi görmek için birkaç tinerce evine gidin. Eve, erkeğimin yanına gel." Başımı yana

eğdim. "Sen mi?"

"Güç oyunu günü," dedi garip bir şekilde. Sonra da "Darius'un canını sıkan şeyin ne olduğunu öğrenebilir misin?" diye sordu.

"Evet. Onda bir şeyler var. Sorunları var. Onları çözeceğim," dedim ona. "Ama güç oyunu günü nedir?"

"Vito ve ben dün kavga ettik."

Ona sorular yöneltmeden hemen önce başımın sarsıldığını hissettim. "Ne? Neden? Ne zaman? Neden bana söylemedin?"

"Dün gece ilk kez striptiz yaptın. Aklında bir şeyler olduğunu düşündüm ve sana şimdi söylüyorum," diye cevap verdi.

"Tamam," bunu ona verdim çünkü çok tatlıydı. "Sonra ne olacak? Ve neden?"

İç çekti ve bana yaklaştı.

"Bir karar vermem için baskı yapıyor, bu karar da benim fikrimi değiştirmem olacak. Seninle aramızda neler olduğunu biliyor ve seninle yaşadıklarım beni geri dönülmez bir şekilde dönüştürmeden önce beni daha da yakınlaştırmak için çabalıyor. Onun sorunu, o dönüşün çoktan yapıldığının farkında olmaması. Konuşmuştuk. Dom işleri düzgün tutmaya çalışıyor ve hakkını vereyim, deniyor ve buna saygı duyuyorum. Ama Vito Dom'a pek saygı duymuyor ve bunu gün geçtikçe daha da netleştiriyor. Dom bundan hoşlanmıyor. Bir süredir çizgiyi aştı ve Vito onu rahat bırakmıyor. Bu hatalı bir oyun. Ama Dom'un artık bir ailesi var ve Sissy ile birlikte bu aileyi büyötmeye çalışıyorlar, bu yüzden Dom'un da benim gibi bazı şeyleri yeniden düşündüğünü hissediyorum. Vito'nun oyunculuğuna bakılırsa, o da Dom'a dönüyor."

Vay canına.

İlginç.

"Peki güç oyunu ne anlama geliyor?" Ben sordum.

Elini sırtımda aşağı yukarı gezdirmeye başladı ve ben bunun yatıştırıcı bir şekilde bana destek olmamı söylediğinden endişelendim, ancak daha sonra söyledikleriyle bunun sadece şefkatle olduğunu anlayacaktım, bu çok daha hoşuma giden bir şeydi.

"Öylece çekip gidecektim. Ailene gelmesinden hâlâ

memnun değilim ve bu kısmen Vito'nun, kısmen de onun suçuydu.

Bu ailenin patronunun kim olduğu konusunda bana bir açıklama yapıyor. Eğer geri adım atmaz ve bunun olmasına izin verirse, bunu hem onun hem de herkes için zorlaştıracığım."

"Nasıl?"

"Çünkü ben temizim. Gıcır gıcır değil ama temizim," diye açıkladı. "Ve bu nedenle, ona ya da Dom'a bir şey olursa, birilerinin ailelerle ilgileneneği anlayışıyla yasal holdinglerin temiz olması gerekiyordu. Bunun anlamı, bir LLC şirketimiz var ama bu bir ortaklık değil. Tek isim benim. Yani biri batarsa polisler ya da Federaller mal varlığımıza el koyamaz."

Yine vay canına.

Bu çok zekiceydi. Sonra
tekrar, adamım da öyleydi.

Ren devam etti.

"Bu aynı zamanda her şeyin üzerinde benim adımın olduğu anlamına geliyor. Sahip olduğumuz her şeyde ve ofis kiralamasında. Hesap vereceğimiz bir kurul yok. Beni Vito'nun otoritesine bağlayan tek şey saygı. Yanlış bir oyun oynuyor, her şeyi bırakıp gitmek yerine, hepsini yanımda götürüyorum. Ya da, bu durumda, kışına tekmeyi basarım."

Vay anasını.

Bütün fişleri o taşıyordu!

Kocaman gülümsedim. "Zano, bu harika."

"Yapacağımı düşünmüyor. Beni kızdırıp duruyor,
yapacağım.

Bugün ona söyleyeceğim şey bu."

Vito, Ren'in bunu yapmayacağını düşündüyse aptalın tekiydi ve bu beni şaşırttı. Ren bu durumu çözmeden önce Zach'in yüzüme bakma şansı bile olmamıştı. Tahminimce Ren'in bulaşılacak bir adam olmamasının nedeni kısmen Vito'ydu, belki biraz da genlerinde vardı. Bu yüzden Vito daha iyi bilmeliydi.

"Bunun tatsız olacağını tahmin ediyorum," diye belirttim.

Ren, "Bir şeyler olmalı," diye cevap verdi. "Geri döndük bir süre gidip geldim. Kafasını kışından çıkaracağını düşünüp duruyorum. Oyalanıyor gibi hissediyorum." Bana gülümsedi ve

yüzünü benimkine doğru eğdi. "Ama hayatımın geri kalanı istediğim yerde." Kolları beni sıkarak (haklı olarak) benden bahsettiğini gösterdi. "Bu, yerleştirilmesi gereken son parça. Bu işi bitirmek için sabırsızlanıyorum."

Kollarımla boynunu çevreleyecek şekilde yeniden konumlandım ve "Konuşmaya ya da başka bir şeye ihtiyacın olursa beni nasıl bulacağını biliyorsun" dedim.

"Evet," dedi yumuşakça, sonra bir santim geri çekildi ve "Bu gece seninle Highlands'deki o şeyi yapmaya gidiyorum," dedi.

Gözlerimi kırptım. "Ne?"

"Bu gece seninle Yaylalar'daki o şeyi yapmaya gidiyorum," diye tekrarladi çoğunlukla.

"Zano-"

Yüzü tekrar yaklaştı. "Bebeğim, senin işine karışmıyorum. Ama dün gecedan sonra, seni işini yaparken izlemek istiyorum."

Bu his yine içime işledi çünkü bunu beni korumak için bir yol bulmak ya da alternatif olarak beni vazgeçirmek için bir neden bulmak amacıyla yapıyormuş gibi konuşmuyordu.

Yaptığım şeyle gerçekten ilgileniyor gibiydi.

Ve söylemeliyim ki, yaptığım işte iyiydim. Ve dün geceki tepkisinden sonra, herhangi bir alfa belalısının aklını kaçıracığı bir durumda bana kesinlikle hiçbir bok vermedi, ama bunun yerine bundan zevk aldı, Ren'in aklına geliyor gibi görünüyordu.

Olağanüstü.

"Tamam, o zaman bu gece bizimle geliyorsun," diye kabul ettim.

Sırıttı, yaklaştı ve beni öptü. Çok tatlıydı ama kısa sürdü (ne yazık ki).

Başını kaldırdı ve "Bir şeyle diğeri arasında erkeğinle akşam yemeği yemek için zaman bul" dedi.

Otoriter.

Ama bu benim de istediğim bir şey olduğu için başımı salladım.

Dudaklarıma bir fırça attı ve uzaklaştı, "Bulaşıkları dert etme. Onları durulayıp eve döndüğümde hallederim. İkimiz de gitmeliyiz."

Kabul edebileceğim bir sipariş daha, tekrar başımı salladım ve tezgâhtan atladım.

Ben bizim için seyahat fincanı kahve hazırlarken Ren bulaşıkların üzerine su döktü. Birlikte dışarı çıktık, Ren arkamızdan kapıyı kilitledi.

Jaguar'ı evin önündeydi (her zaman öyleydi ve cadde kalabalıktı, yani onun da park voodoo'su olabilirdi). Benimki caddenin karşısında ve biraz aşağıdaydı (ki park voodoo'su olmadan benim için ortalamadan daha iyi bir yerdi).

Ren olarak beni arabama kadar geçirdi. Ben arabaya binerken elini kapıya dayamadan önce dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu.

"Görüşürüz bebeğim," dedim, elim kapıyı kapatmak için tutamağın üzerindeydi ama ne o ne de eli hareket etti.

Başımı kaldırıp ona baktığımda sokağın aşağısına baktığını gördüm. "Zano?" Ben seslendim.

"O adamı tanıyor musun?" diye sordu.

Koltuğumda döndüm ve arabamın yanından dışarı baktım. Uzaklaşan bir arabadan başka bir şey görmedim.

"Hangi adam?" Ben de karşılık verdim ve başımı kaldırıp ona baktım.

Hâlâ sokağa bakıyordu, sonra bana baktı. "Sen arabana binerken o da arabasına binip gitti. Onu hiç görebildin mi?"

"Hayır," diye cevap verdim. "Kimdi o?"

"Onu senin apartmanda gördüm," dedi Ren ve ensemdeki derinin karıncalandığını hissettim. "Oraya gelirdim. Kapıyı çaldığımı duyar ve dışarı bakardı. Senden dört kapı aşağıda."

Demek Ren bu yüzden sürekli koridora bakıyordu.

Dört kapı altımda kimin yaşadığını düşünmeye çalıştım ve bilmediğimi fark ettim. Apartmanda birçok insan tanıyordum ama o kapının arkasındaki kişi onlardan biri değildi.

"Sadece meraklı olduğunu düşünmüştüm," dedi Ren ve ona yeniden odaklandım. "Ama bu doğru değil."

Değildi.

Ren'e, "Ev sahibimi arayıp orada kimin yaşadığına dair bilgi verip vermeyeceğini soracağım," dedim.

Ren bana, "Bunu bugün yap," diye patronluk tasladı.

Gözlerimi devirerek "Ben ilgileniyorum" diye mırıldandım.

Eğildi, dudaklarıma bir fırça daha attı, g e r i çekildi ve sessizce, "Sonra, tatlım," dedi.

"Sonra," diye cevap verdim.

Kapıyı çarptı. Kemerimi taktım, arabayı çalıştırdım ve yola çıktım.

Bunu dikiz aynasından takım elbiseli Ren'in arabasına doğru ilerleyişini izleyerek yaptım.

Ve manzaranın tadını çıkarıyorum.

"Ralphie hayır diyor," dedi Sadie bize.

Fortnum's'da sabahın geç saatleriydi ve mağazanın önündeki oturma alanında oturuyorduk. Daisy elinde mobilya kataloglarıyla içerideydi. Sadie ise Ralphie ile birlikte galerisine götürmek üzere kahve almaya gelmişti. Ama Sadie katalogları karıştırmaya başlamıştı (katalogların hepsinin, ki beş tane vardı, kenarlarında düzinelerce plastik yapışkan çıkıntı vardı).

Daisy'nin Ralphie'ye daralttığı ("daralttığı" sözcüğünü gevşekçe kullanıyorum) mobilyaların fotoğraflarını gönderiyordu.

Ve Ralphie şimdiye kadar tüm fotoğrafları reddetmişti.

"Bu setin nesi var?" Daisy sordu. "Siyah.

Birinci sınıf. Ve bütçemize de uygun."

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Sadie. "Sadece hayır dedi." "Bu on yedinci hayır," diye karşılık verdi Daisy sinirli bir şekilde.

"Biliyorum. Telefonumun hafızasını sonuna kadar kullanıyorum," diye paylaştı Sadie.

Daisy telefonuna baktı, sonra Sadie'ye baktı. "Son model bir telefonun var. Nasıl olur da on yedi fotoğraf onu en üst düzeye çıkarır?"

"Çünkü benim adamım Hector Chavez. Hayatımda gördüğüm en yakışıklı adam. Ve bir köpeğimiz var. Hector, Gretl ile oynuyor ve ben de onların fotoğraflarını çekiyorum. Bir sürü." Eğildi. "Bir sürü."

Ren'le benim bir köpeğimiz olsaydı ve onun seksi belalı dışarıda onunla oynasaydı, ben de aynı şeyi yapardım.

Bu da bir köpeğe ihtiyacımız olduğu anlamına geliyordu.

Ama bu arada, vekaleten yaşayacaktım. Ben de "Chickie, bir bakayım." dedim.

Sadie bana bir gülümseme attı ve başparmağıyla ekranına vururken bana doğru eğildi, ancak o bunu yaparken pırıldadı.

"Ralphie'den fotoğraflı mesaj," diye mırıldandı, ekrana tekrar vurdu ve telefonunu Daisy ve bana çevirdi.

Üzerinde bilgisayar ekranındaki bir fotoğrafın fotoğrafı gibi görünen siyah bir ofis mobilyası resmi vardı.

"İşte bu kadar!" Daisy ağladı.

Fotoğrafı inceledim. Ralphie'nin kaka yaptığı diğer on yedi seçeneğin çoğuna benziyordu.

Daisy parmaklarıyla Sadie'yi tersledi. "Söyle ona, her neresiyse oradan bir katalog sipariş etsin."

"Daisy, biliyorsun muhtemelen tüm fotoğraflar web sitesinde vardır. Bize sadece web adresi lazım, böylece katalog beklemek zorunda kalmayız" dedim.

"Eğer bir kataloğumuz yoksa, üzerlerine bu yapışkan tekir şeyleri koyamayız," dedi bana, uzun ölümcül tırnağını etiketlenmiş kataloglara doğrultarak.

"Bu çok doğru," diye cevap verdim. "Ama bunu beğendiysen, Ralphie de beğendiye, bütçene de uyuyorsa, mesela bugün sipariş verebilirsin ve lanet olası mobilyalar yola çıkar, böylece yapışkanlı şeyler koyabileceğin katalogları beklemek ve kışının gerçek bir masanın başına geçmesini geciktirmek yerine kışını bir masanın başına oturtmaya daha yakın olursun."

"İyi dedin," diye mırıldandı ve Sadie'ye baktı. "Ona web adresini göndermesini söyle."

Sadie telefonuna eğildi.

Kapının üstündeki zil çaldı.

Eddie'nin içeri girdiğini görmek için ona doğru baktım. Gözleri espresso tezgâhına dikilmişti ve gamzeli gülümsemesini gördüğümde Jet'i gördüğünü anladım.

Sonra gözleri bana geldi ve gülümsemesi kayboldu. Elini kaldırdı ve bir parmağını bana doğru kıvırdıktan sonra kitap raflarına doğru çevirip orayı işaret etti.

Bir zamanlar Eddie Chavez'in parmağını bana doğru uzatması mutlu yerimin kasılmasına neden olurdu. Ne yazık ki, kardeşinin en iyi arkadaşı yasak bölgedeydi. Kalbini Jet'e kaptırmadan önce Indy'ye karşı bir şeyler hissettiğinden bahsetmiyorum bile. Yani hiç şansım yoktu.

Şimdi parmağını bana doğru uzatması ve sözsüz bir kabadayılıkla bana raflara gitmemi emretmesi sinir bozucuydu.

Yine de Lee ve Hank'le benim davamı savunuyordu, bu yüzden en azından kıcımlı raflara çekebileceğimi düşündüm. "Geri döneceğim," diye mırıldandım kızlara ve kıcımlı kaldırıp raflarda.

Eddie'nin söyleyecekleri için kitap raflarının ne kadar derinine inmemiz gerektiğini bilmiyordum, bu yüzden bahse girdim ve ortadaki plakta durdum.

Bunun tatmin edici olduğu anlaşılıyordu çünkü Eddie artık bana işaret etmedi, çenesini kaldırmadı ya da başını sallamadı.

Bana yakın durdu.

"Bombacılar ve polis dairenizden geriye kalanları incelemeyi bitirdiler. Patlamadan kurtulan eşyalarınızdan bulabildiklerini yayınladılar. Hank buralarda değildi, o yüzden bana verdiler. Fazla değil, iki kutu, ama Zano'nun evine bırakacağım."

Bunun için raflarda mı olmamız gerekiyordu? Bunu ben istemedim.

"Teşekkürler, Eddie." dedim.

Sonra patlamadan neyin kurtulduğunu merak ettim ve onun Firefly dizisi DVD'm olmasını umdum.

"Darius'un işlerine bulaştığını duydum," dedi ve gözlerinin niyetli olduğunu görmek için ona odaklandım.

Yanılmışım.

Bu yüzden raflardaydık.

"Evet, Eddie, öyleyim. Ve bu konuda bana dudak bükme, tamam mı? Birbirinize maço kabadayı alanı mı vermeniz gerekiyor? Olur. Ama ben maço bir baş belası değilim. Ben bir kıyım. Ve onun alanına giriyorum."

Eddie cevap vermedi. Sadece elini kaldırdı, iki parmağını uzatmıştı ve parmaklarının arasında katlanmış küçük bir kâğıt parçası vardı.

Onu aldım, açtım ve üzerinde bir adres yazdığını gördüm.

Eddie kesin bir tavırla, "Soran olursa, bunu benden duymadınız," dedi.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Ne oldu?"

"Oraya gidersen öğrenirsin," diye gizemli bir şekilde cevap verdi. "Eddie, bana sadece ne olduğunu söyle," diye talepte bulundum.

"Dediğim gibi, oraya gidersen öğrenirsin." "Bu gizem niye?" diye sordum.

"Çünkü Darius'u hayatımda tutmak için yıllarca kıcımlı yırttım. O benim hermano'm. Sahip olduklarımız, geçmişimiz, o benim için çok şey ifade ediyor. Ve sana bunu verdiğimi biliyorsa, benim için bir anıdır. Sana daha fazlasını veririm. Ne yapacağını söyleyemem. O yüzden bunu al. Oraya git. Bunu sana neden verdiğimi anlayacaksın."

Bana doğru eğildi ve sesi alçaldı.

"Ama ben sana güveniyorum, Ally. Öğrendiklerinle ne yapacağın konusunda dikkatli ol. Bu işi batırırsan, sorunlarımız olur. Anladın mı beni?"

Vay anasını!

Bu adreste ne vardı?

"Bana cevap vermedin," diye sordu Eddie.

"Doğru, büyük belalı polis, tam burada duruyorum, yani seni duydum. Şunu da söyleyeyim, Darius'la da aram iyidir. Ayrıca

Tarih. Yani bana bu saçmalığı söylemen, yapmaya çalıştığım şeyin onu düzeltmek olduğunu anlamadığın anlamına geliyor. Onu daha fazla mahvetmemek ve kesinlikle uzaklaştırmamak."

Eddie gözlerimi tuttu, sonra arkasına yaslandı, dudakları seğirerek mırıldandı, "Tanrım, her zaman taşaklı olmuşsundur, Ally."

"Hayır, yok. Ben bir kıyım. Ben her zaman bir Rock Chick oldum," diye karşılık verdim.

"Her neyse, aynı şey" o mırıldandı. "Biz Bitti. Karımı görmeye gideceğim."

Sonra bir veda bile etmeden (hatta çenesini bile kaldırmadan) gitmişti.

Elimdeki kâğıt parçasına baktım. Sonra öğleden sonramı yeniden düzenledim.

Arabamda oturmuş, gözlerim Eddie'nin bana verdiği adresteki evdeydi.

Stapleton'da yeni bir binaydı. Büyük değil. Küçük de değil. İyi korunmuş, ama yine de, bu mahallede, HOA Nazileri başka bir şey olmasına izin vermezdi.

Öğleden sonra geç saatlerdi ve geceki aktivitelerim için halletmem gerekenleri halletmişim. Eski ev sahibimi de aradım ve telesekreter çıktı ama geri aramasını istedim. Brody'ye de sesli mesaj bıraktım çünkü gizem çözülmüşken Rock Chick kitaplarına kafayı takmaya devam etmesine izin vermenin adil olmadığını düşünüyordum.

Sadece durması için ona tam olarak ne söyleyeceğimi ya da kediye çantadan çıkarıp çıkarmayacağımı bilmiyordum. Ve eğer yaparsam, bunu aynı zamanda hasar kontrolünü yöneterek nasıl yapacağımı.

Tüm bunlardan bir sonuç çıkaramayınca ve gözetimimde hiçbir şey olmadığından ve merak ettiğimden (tamam, endişelendim) Ren'i aradım.

"Hey, bebeğim." diye cevap verdi.

"Selam," diye cevap verdim. "Günün nasıl geçiyor?"

"Vito ile işler nasıl gitti diye soracak olursanız, her şey berbat gitti."

Oh adamım.

"Ne oldu?" Ben sordum.

"Varlıklarımızı onun altından çekmeye çalışırsam bunun savaş anlamına geleceğini söyledi."

Vay anasını!

"Aman Tanrım, Ren," diye fısıldadım.

"Bebeğim, Vito . Hem havlıyor hem de ısıyor. Benimleyken ısırmaz. Ben ve Dom onun sahip olduğu tek oğullarıyız ve en sevdiği kişi olduğum konusunda hiç şüphe yok. Bununla birlikte, o aynı zamanda sahip olduğum tek baba ve bunun benim için bir şey ifade ettiğini biliyor. Yüzünü kurtarıyor. Bu palavra. Bunu düşünecek, bana bok atacak, sonra geri çekilecek ve iki şeyden biri olacak. Zanos yasal olacak ya da biz yollarımızı ayıracağız. Her iki durumda da, ben siktir olup gideceğim."

"Umarım yasal olursunuz çünkü ofislerinizin benimkinin karşısında olması hoşuma gidiyor."

Bu doğruydı.

Bu aynı zamanda yaratıcı olmak ve Dawn'ın gününü mahvetmek için birçok fırsatım olacağı anlamına geliyordu.

Tekrar tekrar.

Ren'in yumuşak kahkahasını kulağımda duydum, "İtiraf etmeliyim ki tatlım, o kira kontratını imzaladığımdan beri ben de aynı şeyi düşünüyorum" dedi.

"İşe arabayla gidebiliriz," diye önerdim ve daha yumuşak kahkahalar aldım.

Gerçe

kten.

Kesinli

kle.

Bu birliktelik çok kolay oldu.

İzlediğim evin kapısı açıldı ve sırtım dikleşti.

Garajlar arka taraftaydı ama görünmeden arka tarafı gözetleyemezdim. Bu nedenle, garaja arabamın dışında bir bakış açısı bulamazsam

bir şey görürsem şanslı sayılırdım çünkü giriş çıkışlar hep arka tarafta olurdu.

İnatçıydım ve bunun Darius'la ilgisi vardı, bu yüzden yine de denedim.

Ama şimdi bir şey görüyordum.

Ve gözlerime inanamadım.

On altı yaşlarında çok yakışıklı bir Afro-Amerikan erkek çocuğu evden çıkıyordu. Uzun boyluydu, saçları kafasına yakın kesilmişti, çok iyi kaslıydı ve kolunun altında gevşekçe tuttuğu bir basketbol topu vardı.

Ama dikkatimi çeken sadece o değildi.

Arkasından gelen ama ön basamakta duran Malia Clark'tı. Çekici iş tarzı kıyafetler giymişti ama ayakları çıplaktı, sanki eve geldiğinde topuklu ayakkabılarını çıkarmış gibiydi. Kalın, siyah, düzleştirilmiş saçları uzundu ve uçlarında yumuşak bukleler vardı, ama önleri oval yüzüne ve iri gözlerine çok yakışan rahat ve seksi bir şekilde kulağının arkasına toplanmıştı.

Çocuk uzaklaşırken ona gülümsüyordu ve birbirleriyle konuşuyorlardı. Bunu biliyordum çünkü kızın ağzı hareket ediyordu ve oğlan sürekli omzunun üzerinden bakıyordu.

Malia Clark lisede Darius'un kız arkadaşıydı. Babasının cenazesinden beri onu görmemiştim.

Eve geri döndü ve kapıyı kapattı. Gözlerim çocuğa kaydı ve kalbim küt küt atmaya başladı.

"Lanet olsun," diye fısıldadım, Ren'le telefonda konuştuğumu tamamen unutmuştum.

"Ne?" diye sordu.

"Lanet olsun," diye tekrarladım, çocuğa bakarak.

"Ally, ne oldu? Sen iyi misin?" Ren kulağımı tırmaladı.

"Zano," dedim sessizce çünkü sesimi daha yüksek çıkaramayacak kadar şok olmuşum. "Şu anda Darius Tucker'ın genç oğluna bakıyorum."

Sessizlik.

Sonra, "Her neredeysen, siktir git oradan, Ally. Şimdi."

Bir emir.
Kesin bir
emir.
Ve şaşırtıcı bir tane.
Gözlerimi Darius'un oğlundan ayırdım, direksiyona baktım
ve tüm dikkatimi telefona verdim.
"Neden?" diye
sordum. "Sadece
yap."
"Neden, Ren?" Ben ittim.
"Yapacak işlerim var. Kaçamam. Ofise gel." "Neden,
Ren?" Tersledim.
"Bebeğim, sana soruyorum, sadece yap."
Başımı kaldırdım ve caddenin aşağısına baktım. Sokağın
aşağısında Darius'un oğlu koşuyor ve top sürüyordu.
Sikey
im.
Kahr
etsin
.
Sikey
im.
"Ofisine geleceğim," dedim Ren'e.
"Yakında görüşürüz, tatlım."
"Sonra," diye cevap verdim, bağlantıyı kestim ve arabamı
çalıştırdım.
Hızla gözden kaybolan çocuk adama bir kez daha baktım
ve Malia Clark'ın evinin ön kapısına son bir kez daha baktım.
Sonra Ren'in ofisine gittim.

"Selam Ally," diye selamladı Dawn beni öyle tatlı bir
sahtelikle, dişlerim acıdı.
"Selam Dawn," diye cevap verdim, ama onu görmezden
geldim.
Onun yerine Ren'in ofisinin çok güzel olduğunu fark
ettim. Bir sürü koyu ahşap. Bir sürü cam sanatı. Tıpkı Ren
gibi, tam bir klas.
Şafak, "Ren konukların anons edilmesini istiyor," diye

seslendiğinde iç salona doğru yürümeye devam ettim.

"Merak etme. Geleceğimi biliyor," dedim ona koridorda kaybolurken.

Sağımdaki açık kapıya döndüm ve Ren'in ofisine girer girmez onun bana doğru geldiğini gördüm, neredeyse

Kapıya.

"Seni duyduğumu sandım," diye mırıldandı bana doğru gelirken. "Buradayım," diye bariz olanı belirttim. Dudaklarıma dalgın bir dokunuş yapmak için eğildi, sonra da kapıyı kapatmak için yanımdan uzaklaştı.

Oh
adamım.
İşte
başlıyoruz.

O anda ofisinin etrafına baktım ve dışarıdan da aynı olduğunu gördüm. Tek fark masasının dağınık olmasıydı.

Adamım çalıştı. Bu çok açıktı. Bu hoşuma gitti.

Daha da iyisi, Indy'nin bana Lee'nin Dawn'ın ofisine gelmesine ve masasını düzenli tutmasına izin verdiğini söylemesiydi.

Açıkçası, Ren aynı şeye izin vermedi.

Bu beni neredeyse gülümsetecekti ama Ren'in elini sırtımda hissettiğimde bunu yapmadım ve kafamı kaldırdığımda onun dalgın ama ciddi görüldüğünü gördüm.

Bizi masasının etrafında dolaştırdı, sonra bir elini karnıma sokarak beni nazıkçe itti, böylece üstteki kağıtların üzerine oturdum. Sandalyesine oturdu, bana doğru çevirdi ve bana baktı.

"Sana söyleyeceğim şeyi bir daha asla tekrarlama Ally."

Bu iyi bir başlangıç değildi.

"Zano, beni korkutuyorsun," diye fısıldadım.

"Güzel. O zaman beni ciddiye alırsın."

Aman Tanrım.

Hazırlandım ve bu iyi bir şeydi.

Çok iyi bir şey.

"Benim dünyamda herkes bilebileceği her şeyi bilir. Bildiğiniz için başkalarının nasıl çalıştığını da bilirsiniz. Bu şekilde onların oyunları hakkında eğitilmiş tahminlerde bulunabilirsiniz. Ayrıca neyin önemli olduğunu da bilirsiniz." Durakladı ve gözleri daha da yoğunlaştı. "Ve hangi çizgilerin aşılmaması gerektiğini."

"Oh Tanrım." Hâlâ
fısıldıyordum. Bu hiç iyiye

gitmiyordu.
Devam etti.

"Yedi yıl önce, Shirleen ve Tucker mürettebatlarından biriyle anlaşmazlığa düştüler. Ukalanın tekiydi, beyninden çok kendine güveni vardı. Ayrıca koca bir ağız vardı. Onu vurduklarında, hemen hemen her yerde onlara bunu nasıl ödeteceği ve işlerini nasıl ele geçireceği hakkında büyük sözler söyledi. Neyse ki, bunu tam olarak nasıl yapacağını çok fazla paylaşmadı ve bununla kastettiğim şey intikam almak için seçtiği araçtı. Ne yazık ki planlarını gerçekleştirecek türden bir adamdı."

Konuşmayı kesti.

Başımı salladım, o da devam etti.

"Tucker ıslak işlerini hiç yapmadı."

Darius ile birlikte kullanılan bu kelimeler midemi bulandırdı. Ama yüz ifademi boş tutmak da dahil olmak üzere her türlü tepkiye karşı koydum.

"O da emrederdi, Shirleen de, ama ikisi de yapmazdı. İkisi de soğukkanlı olabilirdi. Bulundukları yere gelmek ve orada kalmak için öyle olmak zorundaydılar. Sadakat uyandırmak için başka şeyler de yaptılar. Ama bu adama bir şey anlatmak için Tucker devreye girdi."

"Zano." Yumuşak bir yalvarış olarak çıktı. "Liam Edward Clark yasak bölge, bebeğim." Gözlerimi kapattım.

Liam Edward.

Lee ve Eddie.

Aman Tanrım.

Ren konuşmaya devam etti ve ben gözlerimi açtım.

"Bu adam bu çocuğu kullanarak oyununu oynayacaktı. Nasıl, bilmiyorum. Ama onun da bir amacı vardı, yani tahmin edebiliyorum. Tucker bunu yapmadığından emin oldu. Ve nasıl yaptıysa kimsenin aynı fikre kapılmayacağından emin oldu. Kimsenin de aklına gelmedi. Bir daha olmaz. Malia ve Liam'ın Tucker için ne anlama geldiği pek bilinmese de, Shirleen ve Tucker artık birlikte olmasalar da, bilenler tarafından biliniyor.

oyunda, bu çocuğa yaklaşılamazsın. Annesine yaklaşılamazsın."

"Yani onlarla Darius ilgileniyor," diye tahmin ettim.

Başını salladı. "Evet. Onun koruması altındalar. Bunun dışında, onlara para veriyor ve nereden geldiğini bilmiyorlar. Bilmemelerinin nedeni her ay Lee Nightingale ve Eddie Chavez'in sırayla ona bir zarf getirmesi ve bu paranın onlardan geldiğini söylemeleri. Ama öyle değil. Tucker'dan. Tucker'ın ise onlarla hiçbir ilgisi yok."

Sırtım dikleşti. "Ne oldu? Neden?"

"Bunu bilmiyorum. Bildiğim şey, siz de dahil olmak üzere herkes için böyle bir şeyin var olmadığı."

"Bu çok saçma," diye tersledim.

"Neyse o. Onlara yaklaşılmayacaksınız, Ally."

"Ama bunu yapmamın nedeni-"

Sözümü keserek sertçe sordu: "Arkadaşını önemsiyor musun?"

Ağzımı kapattım ve başımı salladım.

"O zaman yoklar. Indy'ye söylemiyorsun. Rock Chicks ile paylaşmayacaksınız. Lanet olsun, Tex ya da Duke'a bile söyleme."

"Bunu anlamıyorum," diye itiraf ettim, çünkü anlamıyordum.

"O zaman kendinize Dominic Vincetti'nin neden hareket eden her şeyin içine fitilini daldıran ve birinin karısına vurduğunu öğrenene kadar Vito'nun her dediğini yapan bir pislik olmakta bir sakınca görmediğini sorun. Sonra Sissy ile bir çocukları oldu. Şimdi de kurtulmanın yollarını arıyor. Aşık olmak sana bir şeyler yapar, Ally. Bunu adım gibi biliyorum. Ben aşık değilim ama tahmin edebiliyorum, baba olmak da bir bok yapmıyor. Ve Tucker'a da yaptı."

"Darius hayatlarının bir parçası olsaydı bunu anlardım," diye karşılık verdim.

"Çocuk on altı yaşında," dedi Ren bana. "Ve?" Ben sordum.

"Yılları geri say bebeğim," dedi nazikçe.

Ben yaptım.

Ama Ren benim yerime hesabı yaptı. "Cenazede hamileydi, Ally."

"Yani?"

"Malia Clark hakkında ne biliyorsun?" diye sordu cevap vermek yerine.

"Amigo kız olduğunu biliyorum. Çok güzel olduğunu ve hala da öyle olduğunu biliyorum. Indy, ben ve bir grup arkadaşımızla birlikte Indy'nin ön sıralardan yer bulduğu Prince konserine gittiğini biliyorum. Ve Mor Olan bir dönüş yaptığında Malia'nın neredeyse sevinçten bayıldığını, terinin uçtuğunu ve Malia'ya çarptığını biliyorum. Ayrıca Darius'un babası öldürülmeden önce Malia ile yakın olduklarını da biliyorum. Ve şimdi de babasının cenazesinde hamile kaldığını biliyorum, bu yüzden son sınıfta gözden kayboldu ve o zamandan beri onu görmedim."

"Peki Darius son senesinde ne yapıyordu?"

Buna cevap vermedim. Bunun nedeni, üç yıl önce olduğu gibi futbol sahasında olmak yerine, tribünlerin altında amcası için uyuşturucu satıyor olmasıydı.

Ren sessizliğimin cevabım olmasına izin verdi ve devam etti.

"Mahkeme muhabiri olduğunu, geceleri de avukat yardımcısı olmak için çalıştığını ve şu anda da bu işi yaptığını biliyorum. Liam Clark'ın bir üniversiteye ön taahhüt imzaladığını da biliyorum. Bu kısmen futbol sahasında top koşturabilmesiyle ilgili. Ama daha çok gelecek yıl lisede üçüncü sınıfa başlayacak olması, şimdiden neredeyse tüm AP derslerini alıyor olması ve taahhüt ettiği üniversitenin Harvard olmasıyla ilgili."

Vay be.

"Bok yok mu?" Nefes aldım.

"Darius Tucker aptal değil. Aynı zamanda çok da zeki. Malia Clark da öyle değil ve çok çalışkan. Ve yaptıkları çocuk da ağaçtan uzağa düşmedi."

Bu beni şimdiden derinden yaralıyordu. Tüm bunları bilmek beni öldürüyordu.

Ren'e doğru eğildim ve dedim ki, "O zaman çocuğunu tanımalı. Ona ne kadar harika olduğunu göstermeli. O-"

"Gerçekten Tucker'ın onun bir şey verdiğini düşündüğüne inanıyor musun?

O çocuğa iyi davranıyor musun?" Ren sordu.

Arkama yaslandım ve "Evet, yaptı." diye tersledim.

"Bunu sen de biliyorsun bebeğim, ben de. Ama Tucker bilmiyor." "Zano-"

"Harvard'a gitmeye hazırsınız, hayatınız güzel bir şekilde düzenlenmiş ve eski uyuşturucu satıcısı babanız ortaya çıkıp kafanızı karıştırırsa nasıl hissedersiniz?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Muhtemelen, aynı nedenlerle Yale'de burslu okuyan ve hayatı çok güzel bir şekilde düzenlenmiş olan Darius'un babası öldürüldüğünde hissettiği şeyle aynıdır," diye karşılık verdim. "Aradaki fark, babası ölmüştü ve ona öfkesinden sağlıklı bir şekilde kurtulmanın yolunu gösterememişti. Darius ölmedi."

"Sizce bunu oğluna verebilecek araçlara sahip mi?"

"Düşündüğüm şey, eğer bunu yapmazlarsa ikisinin de bilmeyeceği. deneyin."

"Ally-"

Ama artık canıma tak etmişti. "Bu saçmalığın daniskası," diye tısladım.

"Bebeğim-"

Masadan atladım ve (yüksek sesle) "Bizi içeri alsaydı, arkasını kollayacağımızı bilirdi. Çocuğunun bu saçmalıkların hiçbirini bilmesine gerek yok. Biz de Darius'un ne kadar harika olduğunu kanıtlamak için orada olurduk. Etrafınızda size gönül veren insanların, dünyaya nasıl bir insan olduğunuzu gösterdiğini herkes bilir. Onu seven tonlarca arkadaşı var, yani sadece Liam'ın babasız yaşamasını sağlamıyor, hepimizin Liam'sız yaşamasını sağlıyor. Ve Ren, bu doğru değil."

Ren ayağa kalktı ve ellerini boynumun iki yanına koyarak yüzünü yüzüme yaklaştırdı.

"Bu konuda temkinli davranmanız gerekiyor, yani bu işi olurlarına bırakmalısınız," diye tavsiyede bulundu.

"Neden? Darius'un beni döveceğini mi sanıyorsun?"
Alaycı bir şekilde tersledim.

"Hayır. Bence sen onu seviyorsun ve onsuz yaşamakta zorluk çekeceksin. Dahası, Shirleen'e, kardeşine ve Chavez'e, burnunu soktuğun için Darius'un neden hepinizi vurduğunu açıklamakta zorlanacaksın."

Siktir!

O haklıydı.

Ve Darius'un bunu yapacağından şüpheleniyordum. Lee ve Eddie'nin çoktan devreye girmemiş olmalarının nedeni buydu. Belki de denediler ve elleri yandı. Böylece öğrendiler.

"Lanet olsun," diye ısırdım.

Engellendiğimi biliyordu ve bu yüzden hafifçe geri çekildi ve yoğunluğunun bir kısmı onu terk etti. Ama kendimi daha iyi hissetmemi sağlamak için başparmağıyla boğazımı okşadı, bu da her ne kadar sinirli olsa da işe yaradı.

Sonra da "Bu boku nasıl öğrendin?" diye sordu.

"İsimsiz bir kaynak, yani Eddie Chavez. Eğer bunu biriyle paylaşırsan, Smithie'ye seni girişten men etmesini söylerim, böylece beni bir daha striptiz yaparken izleyemezsin."

Dudakları kıpırdadı ama gözleri dalgındı.

Ben de "Ne?" diye sordum.

"Chavez'in bunu sizinle paylaşmasına şaşırdım."

"O da en az benim kadar şaşkın. Muhtemelen bu konuda bir şeyler yapmak istiyor ama yapamıyor, bu yüzden Darius'un kışına yapıştığını duymuş ve belli ki beni otobüsün altına atmaya hazır."

"Hmm," diye

mırıldandı Ren. "Hmm, ne?" Ben sordum.

"Hmm, bunun ne anlama geldiğini söylersem aklına fikirler gelir, o yüzden hmm'mın ne olduğunu kendime saklayacağım."

Gözlerimi kısmıştım. "Gerçekten bunun işe yarayacağını düşünüyor musun?"

Beni inceledi.

Sonra ellerini boynumdan çekti, böylece kollarını gevşekçe bana dolayabildi.

iyiliğine karşılık verdim ve bekledim (ama sabırla değil). Bir şey söylemeyince, "Zano" diye uyardım. Beni daha yakına çekti ve tuhaf bir şekilde "Hold on Loosely şarkısını duydun mu?" diye sordu.

Geçici olarak akıl sağlığını mı kaybetmişti? Ben bir Rock Chick'tim.

Tabii ki duymuştum.

"Alo?" Gereksiz yere seslendim. "Ben Ally Nightingale."

Ne demek istediğimi anladı ve "Demek kelimeleri biliyorsun" dedi.

Gözlerimi devirdim, geri yuvarladım ve kısaca "Evet. Şimdi geri dönebilir miyiz?"

"Bu sabah işe giderken bu şarkıyı duydum ve seninle bu şekilde başa çıkmam gerektiğini fark ettim."

Çenemi kapattım. Sonra sinirlenmeyi bıraktım. Çünkü o çok haklıydı. Ve bu çok tatlıydı.

"Şimdi sana bu hmm'nin ne anlama geldiğini söyleyeceğim. Ama önce, Tucker'ın sana verdiği, vermesi gerektiğini düşündüğü şey olduğunu söyleyeceğim. Bunun senin için yeterli olmadığını hissediyorum. Ve bir bok yapmadan önce, vermek zorunda olduğu şeyin yeterli olup olmadığını kendine sormalısın, çünkü onunla kaybedeceğin şey her şeydir. Ayrıca senin için tehlikede olan şeyin, ekibindeki herkes için de tehlikede olduğunu anlamalısın. Bu kararı herkes için vermek zorundasınız. Ya hep ya hiç, ya da onu geldiği gibi kabul et. Ve bu çok büyük bir karar bebeğim."

"Seni anlıyorum," dedim usulca.

Bir an beni inceledi, belli ki söylediklerini anladığımı fark etti, sonra tekrar konuştu.

"Hmm demek istediğim, Chavez akıllıca kullanacağınıza güvenmese sizinle bir şey paylaşmazdı. Bu durumun üstesinden gelebileceğinize inanıyor. Seni otobüsün altına atmıyor. Sen onun takımdaki ortağsın ve o da seni takımına aldı. Ama senden ringe girip canlarına okumanı bekliyor. Hayır.

takımı hayal kırıklığına uğrattın. Şimdi karar vermelisin, o ipleri geçecek misin yoksa havlu mu atacaksın tatlım?"

"Ben havlu atacak tipte bir kız değilim Ren," diye dürüstçe paylaştım ve kolları daha da sıkılaştı.

"Biliyorum. Yine de. Bunu bir düşün." Başımı salladım.

"Güzel," diye mırıldandı. Sonra daha yüksek sesle, "Bazı şeyleri temizlemem lazım, yarım saatimi alır. Bekleyebilir misin? Sonra yemeğe çıkarız."

"Beklemeye hazırım," dedim ona.

"O bekleme burada benimle olurdu. Dışarıda resepsiyonda, karşılık veremeyeceğini bile bile Dawn'a bok atarak değil."

Önümüzdeki yarım saat için planlarım suya düştü. "Ben olsam bunu yapmazdım," diye tamamen yalan söyledim.

"Sen de öyle yapardın." Yalan söylediğimi biliyordu. Gözlerimi devirdim ama hepsi göstermelikti.

Ren bunu biliyordu çünkü aşağı doğru yuvarlanırken beni öpüyordu.

Beni öptükten sonra işe koyuldu. Ofisini inceledim.

Ama bunu Darius'u ailesine nasıl geri getirebileceğimi düşünerek yaptım.

Zaten sahip olduğu kişi onu kaybetmeden.

TWENTY-SEVEN

Derinlere Koşar

Smithie'nin karanlık bir köşesinde durmuş, etrafı inceliyordum.

O akşam Roam'dan bir telefon aldım, rapor veriyordu. Bir garsonun Steiner'a bir şey verdiğini gördüğünü söyledi. Endişe verici bir şekilde, Roam daha sonra Steiner'ı takip ettiğini bildirdi.

Neyse ki Steiner kuyruğu fark etmemişti. Yine şans eseri, Roam Steiner'ı doğrudan başka bir buluşmaya kadar takip etti ve bu başka bir kız değildi. Steiner, Roam'un iri yarı, hantal, açık kahverengi saçlı ve "sana bakmaktansa ağzına sıçacak beyaz bir herif" (Roam'un sözleri) olarak tanımladığı bir adama teslimatı yapıyordu.

Ona bu bilgiyi Darius'a iletmesini, Steiner'ı bir daha takip etmemesini, diğer adamı kesinlikle takip etmemesini ve F-kelimesini kullanmamasını söyledikten sonra Smithie'deki geceme gözetimi de ekledim.

İyi bir hamleydi çünkü birkaç dakika içinde onu yakaladım.

Bu tanıma uyan bir adam sahnenin biraz gerisindeki bir masada oturuyordu. Odada çalışan Steiner, ne aradıklarını bilen herkese, kimsenin bu ikisini ilişkilendirmemesi için elinden geleni yaptığını söyleyerek, ona geniş bir alan bıraktı.

Orada durup sırtımı duvara yaslayarak masasında oturan adamı izledim, sanki buranın sahibi Smithie değil de kendisiymiş gibi. Onun bölümündeki garson kız ona hizmet ediyordu ama gergin görünüyordu. Kötü bir gece geçirmiyordu. Diğer masalara daha rahat servis yapıyordu. Bu onu tanıdığı ya da tehdidini anladığı anlamına geliyordu.

Ve Roam'un tanımı çok yerindeydi. Tamamen. Bu adam birine bakmaktansa onu mahvederdi.

Gözümü ondan ve Steiner'dan ayırmadım, bunu yapmak için bolca zamanım vardı. İlk şarkımda çoktan dans etmişim, bu yüzden son şarkıya kadar zamanım vardı.

Bir sonraki. Ve bu, esasen gözetim, sabırla yapabildiğim birkaç şeyden biriydi.

Bu nedenle bir keresinde Jojo ile özel bir kucak dansı için koltuğundan ayrıldığını da gördüm.

Özel dansların yapıldığı odadan korkmuş bir halde çıktı.

Her zamanki gibi dışarı çıktı, garsonun üç müşteriyi kovduğu masasına geri döndü ve her şeyin kralıymış gibi oturmaya devam etti.

Ve öyleydi.

Sadece nedenini anlamadım.

Elimdeki cep telefonum titredi. Işığı yüzümü aydınlatıp dikkatleri üzerime çekmesin diye yerimden kalkıp dansçıların bulunduğu salona doğru ilerledim.

Darius'tan bir mesaj
aldım. Dışarıda
yazıyordu.

Bu arada, benimle dışarıda buluşun, lütfen.

Geliyorum, diye mesaj attım ve fedailerin dansçıları arabalarına götürmek için kullandıkları arka kapıdan çıktım.

Darius elinde bir tuğlayla tam oradaydı. Elimi tuttu, beni dışarı çekti, eğildi ve kapı kapanmasın diye tuğlayı pervazın yanına yere koydu.

"Kilitli ve ön kapıdan içeri girmeni istemiyorum," diye mırıldanırken tekrar elimi tuttu ve beni kapıdan uzaklaştırdı.

"Ne var ne yok?" Durduğumuzda sordum.

"Roam'un vurduğu orospu çocuğu mu?" Darius karşılık verdi. "Evet," diye cevapladım.

"Adı Cyrus Gibbons. Lincoln'de kendi striptiz kulübü var, kızlarını kucak dansı yapmaya zorladığı için kapatıldı. Altı ay yatmış."

Kahre
tsin.

Hayır

.
Güzel

.

"Steiner ile bağlantısını bilmiyorum," diye devam etti Darius. "Yaklaşık dört ay önce Nebraska'dan Colorado'ya taşındığını biliyorum. Ancak adres değişikliği formunun posta idaresine ulaşip ulaşmadığından emin değilim."

"PO", "Şartlı Tahliye Memuru "ydu ve eski mahkumların eyalet sınırlarını aşmasını hoş karşılamıyorlardı.

Zaten bildiği için Darius'a bundan bahsetmedim.

"Steiner'in buradaki işi almasından yaklaşık bir ay önce." diye not ettim.

"Bu da ona yetenekleri değerlendirmek ve hedefine karar vermek için bolca zaman verdi," diye ekledi Darius. "Brody ile bir görüşme yaptı. Lee başka işler yapmak için onu çoktan kitap işinden koparmış. Ona buradaki durumun kötü olduğunu ve Steiner ve Gibbons'la ilgilenmek için zaman bulması gerektiğini söyledi. Yarın bir şeyler bulacak."

"İşin içinde başka kimlerin olduğunu bilmemiz gerekiyor," dedim. "Ama adam barda, sanki tapuda adı yazıyormuş gibi barın üzerinde tepiniyor."

Darius, "Anlaşıldı, içeri girdiğini de gördüm," dedi ve ardından bana, "Adam toparlanıyor," dedi.

"Striptiz kulübünde gizli silah mı taşıyor?" diye sormadan önce bir süre ona baktım.

Darius başını salladı.

"Siktir," diye fısıldadım, sonra da "Garsonu ondan çok korkuyor. Jojo'dan kucak dansı aldı ve Jojo çıldırmış gibi çıktı."

"Steiner pikapları yapıyor, Gibbons da tehdidi sağlıyor" sonucunu çıkardı.

"Ama tehdit nedir?" diye sordum. "O kızlardan herhangi biri Smithie'ye tek kelime ederse, her şeyi halledeceğini biliyor."

Darius başını salladı. "Hiçbir fikrim yok. O adamların peşine düşmeliyiz. Shirleen'e Roam ve Sniff'in bu işten uzak durmasını istediğimi söyledim. Bobby ve ben bunu araştıracağız."

"Güzel," diye mırıldandım. "Ona saatlerini takip etmesini söyle, biz de Daisy aracılığıyla Smithie'yle bir şeyler ayarlarız."

"Anladım," diye cevap verdi Darius ve gözleri büyüdü. O gün onun hakkında öğrendiklerime tepki vermemek ve ne yapacağıma karar verene kadar bu konuda çenemi kapalı tutmak için elimden geleni yapıyordum ki, "Adamın silahı var, orada akıllı ol," dedi.

Başımı salladım. "Her zaman."

"Ben burayı izliyorum. Destek olmadan orada olman hoşuma gitmiyor ama çocuklardan biri gelirse, patronlarının kız kardeşi striptiz yaparken neden orada olduklarını merak edecekler."

"Ren sonra gelecek," dedim ona ve sııttım. "Ve sonra ben varım."

Darius rahatlamış görünüyordu ama bunun benimle ilgilenme kısmıyla ilgili olmadığını anlayacaktım. "Bu adam Denver'daki oyuncular hakkında az da olsa bilgi sahibidir, Zano'yu duymuştur. Eğer senin onun kadını olduğunu biliyorsa, akıllı davranacaktır."

Kahretsin.

"Bu benden haberdar olduğu anlamına gelebilir," dedim.

"Beni tanıdığına göre buradaki oyundan oldukça haberdar olmalı.

Sen, Ally. İyi iş çıkarıyorsun ve iyi iş çıkarmanın yollarından biri de başını eğmek. İşleriniz elden ele dolaşıyor ama Lee gibi oyunculara, onun gibilere değil."

"Dairem daha yeni patladı, Darius," diye hatırlattım ona. "Bu tür şeyler çok dikkat çeker. Ve benim kardeşim polis, diğeri de özel dedektif."

"Saklan ve devam et, Ally. Bobby gemide, Brody de işini yapıyor, yakında bitecek."

Buna inanabilirim.

Başımı salladım. "Oraya geri dönmeliyim. Bobby'ye teşekkür ettiğimi söyle."

"Olur," diye mırıldandı ve kapıya doğru ilerledi.

Tuğlayı alıp benim için açtıktan sonra gözlerinin içine baktım. "Ben de teşekkür ederim, tatlım."

"Tanrım, kendine bir erkek bul, yumuşuyorsun." Sırtım dikleşti. "Değilim."

"Gushy."

"Ben sadece minnettarlığımı ifade ediyorum," diye

belirttim.

"İfade edildi. Şimdi kışını içeri sok da kimse nerede olduğunu merak etmesin," diye karşılık verdi.

"Patronluk taslayan baş belası," diye mırıldandım, kapıdan geçerken.

"Ally?" diye seslendi ve ben arkamı döndüm. "Yumuşacık bir piliç gibi davranıyorsun. Ama sen de hoş geldin."

Kocaman sırtışını izledim.

Sonra kapının kapanışını izledim.

Sonra Liam Edward Clark'ın neler kaçırdığını düşündüm.

Kocaman.

Bu düşünceden sıyrıldım ve dansçıların soyunma odasına gittim. Tekrar sahneye çıkmadan yaklaşık beş dakika önce fırsat gelene kadar Lottie'yle atışarak zamanımı bekledim. Lottie'ye bir bakış attım, tuvalete gitmesi gerektiğini mırıldanarak gitti ve ben de mola vermek ve striptizci makyajını tazelemek için gelen Jojo'nun yanına gittim (ağır bir iş, inanın bana).

Ona doğru hareket ettim ve sahneye çıkmadan önce çok fazla zamanım olmadığından mesajımı hızlı bir şekilde iletmem gerekiyordu.

Ben de arkasında durdum ve aynada gözlerinin içine baktım. "Hey."

"Hey, Ally," diye cevap verdi tam olarak gerçek olmayan bir gülümsemeyle. Ama denedi, görebiliyordum. "Öldürüyorsun. Dün geceki büyük olaydan sonra kızlarla birlikte bir sonraki dansını izledik. Harikasin."

"Teşekkürler bebeğim," diye cevap verdim.

"Bana o direk taklasını nasıl yapacağımı göstermelisin," dedi. "Vardiya değişiminden önce yarın nasıl?" diye sordum.

"Bana uyar," diyerek allığına geri döndü. "Sen ve Lottie sahneden ayrıldıktan sonra bahşişler çıldırdı." Bana bir gülümseme daha attı, bu seferki melankolik olduğu için enseme sızlattı. Muhtemelen az önce bahşişlerini Gibbons'a verdiği ya da Steiner'a vereceğini bildiği için. "Bunun için teşekkürler."

"Sorun değil," diye cevap verdim.

Dikkatini tekrar allığına verdi.

"JoJo?" diye seslendim. Gözleri aynada benimkilere takıldı, kaşları kalktı ve sesim alçaldı. "Ne olursa olsun, doğru kişiye inanırsan, o da gelip bu işi çözebilir. Benimle misin?"

O benimleydi.

Donup kalmıştı ve tamamen korkmuş görünüyordu.

"Sadece bunu kabul et," diye fısıldadım. "Hiçbir şey yapmana gerek yok. Sadece içine çek. Tamam mı?"

Yavaşça başını salladı.

Ona gülümsedim ve bunu daha fazla kabulleneceğini umarak uzaklaştım.

Sonra salona geçtim çünkü soyunma vakti gelmişti.

Gece geç saatlere kadar süren faaliyetlerimiz için buluşma noktamız Tex'in eviydi.

Son setimi bitirdikten sonra Ren Jaguar'ını bırakmak için beni eve kadar takip etti. Benim arabamı alacaktık, çünkü Tex'in mahallesinde tweaker'lar boldu, Jaguarlar herkesi kargaşa çıkarmaya çağıran parlayan fenerler gibiydi.

Arabamın yanına geldiğinde kapımı açtı ve içeri eğildi. O zaman gözlerindeki bakışı gördüm, yani bu işin ç a b u c a k bitmesini umuyordum, böylece eve dönüp birbirimizin beynini sikebilecektik.

Başka bir deyişle, Ren'in dans ederken kıyafetlerimi çıkarmamı izlemekten hoşlandığını söyleyebiliriz. Özel bir dansçı olsaydım bunu tercih edebilirdi, ama yine de geldiği gibi almaktan hoşlanıyordu.

Ancak, kapıma yerleştikten sonra bana patronluk taslamaya devam etti, "Çık dışarı bebeğim. Ben sürüyorum."

Cevabım, "O benim arabam, Ren." oldu.

Bu da bana "Evet. Biliyorum. Ve onu ben kullanıyorum."

Böylece hafif hararetli ve on dakika süren bir Rock Chick/Macho Badass kelime alışverişi başladı ve Ren daha da eğildi, emniyet kemerimi çözdü, beni çekti

Ayağa kalktı, beni arabaya doğru itti ve üzerime sıcak ve ağır bir yumruk attı.

Ben kendime gelirken beni kenara itti, direksiyonun arkasına geçti ve koltuğu ayarlamakta gecikmedi.

Öfkelenmek için kendime beş saniye verdim. Sonra, aynı manevrayı yapamadığım için, yan tarafıma doğru tepindim ve aç yaptım.

Ama içeri girer girmez, "Bu senin bir hafta boyunca kafanı kaybettirdi" dedim.

"Saçmalık, bebeğim. Seni nefes nefese bırakıp ağzını istediğimi söylersem, sikimi o kadar hızlı emersin ki gözümü bile kırpamam."

Sözleri, tam orada ona oral seks yapma isteği uyandırdı bende. Bunu belli etmedim.

"Göreceğiz" diyerek boyun eğdim. "Evet, bu iş bitti, göreceğiz." Bu bir söz gibi geldi. Hmm.

Ren arabayı Tex'in evine sürdü. Arabadan inmeden önce torpido gözünden küçük biber gazımı ve şok tabancamı aldım. Şok tabancamı kot pantolonumun arka kemerine, biber gazımı da ön cebime sokarak öfkemin geri kalanını kapıya doğru tepinerek çıkardım, Ren de beni takip etti.

Tex biz oraya varmadan önce açtı ve "İçeride sessiz olun. Nance uyuyor."

Olacaktı. Saat sabahın üç buçuğuydu.

Ayrıca Tex'in artık resmi bir zinciri olduğu için bunu yapmamız gerektiğini de biliyorduk ve eğer etrafta dolaşp kahve servisi yapmıyorsa, sessiz olmamız gerektiğini de biliyorduk.

İçeri girdiğimde neden bize bu uyarıyı yaptığını anladım ve hemen birkaç şey fark ettim.

Birincisi, Tex'in her zamankinden iki kat daha fazla kedisi var gibiydi ve en son oraya gittiğimde on beş kadar kedisi olduğu için bu çok fazlaydı.

İki, Hector beklendiği gibi oradaydı.

Üç, Mace beklendiği gibi oradaydı.

Ve dört, Kevster ve lanet Rosie oradaydı, tıpkı deli gibi.

"Ne . . . !" Bağırmaya başladım. Tex gözlerini bana dikti ve ben de ses tonumu on kademe düşürdüm, "Cehennem mi?"

Rosie, Rosie'ye benziyordu - yani daha az bakımlı bir Kurt Cobain'e (tabii ki hayatta olması dışında) - Tex'in kanepesinden fırladı ve (fısıltıyla), "Kevster Kumar'dan bir şeyler almaya gitti, Kumar ona bu gece neler olduğunu anlattı. O da bana söyledi, ben de yardıma geldim. Bu benim özür dileme şeklim."

Kevin'a ters ters baktım, sonra bakışlarımı Tex'e çevirdim.

"Neden onları kovmadın?" Bilmek istedim.

"Nancy'nin uyuduğundan bahsetmemiş miydim?" diye sordu alçak sesle.

Saçmalık.

Bakışlarımı Rosie'ye çevirdim. "Bir yıl boyunca günlük çiçek teslimatları, Firefly DVD'lerimin değiştirilmesi ve yirmi beş rock 'n' roll tişörtü üzgün olduğumu söylüyor, Rosie. Senin bir görevden önce ortaya çıkman bunu göstermez." Kevster'a dönüp baktım. "Ve sen daha iyi biliyorsun."

"Dudette," diye cevap verdi ve başka bir şey söylemedi.

Yine de Kevster için çoğu zaman söyleyecek tek şey buydu.

Kucağında okşadığı kızıl bir kedi, yanında uyuklayan smokin bir kedici ve yerde bacağının yanında kot pantolonunun yırtık pırtık paçasına vuran bir kaplan kedisi olan Kevster'a baktım ve nefesimi içime çektim.

"İki esrarkeş ve erkek arkadaşını işe getirme günü. Bu hiç de iyi başlamıyor," dedi Mace ve ben de ona baktım.

"Peki sen burada ne arıyorsun?" diye sordum.

"Senin hakkında ikna olmadım. İkna olmak için buradayım," dedikten sonra göğsünde çapraz duran kolunu açtı ve sözlerini bitirmeden önce salladı, "Yine de söylemeliyim ki, bu saçmalık beni ikna etmiyor."

Oyunumu desteklemeyi düşünmesi güzeldi. Yardım etmek için orada olması daha iyiydi.

Hâlâ beni rahatsız ediyordu.

"Bir dakikadır buradayım ve Ren kendi başının çaresine bakabilir, bunu bildiğinden şüpheleniyorum. O yüzden pantolonunu çıkarma, ben bu işi hallederim ve gideriz," diye karşılık verdim.

"Doğru," diye cevap verdi, hâlâ ikna olmadığı belliydi.

Mace ile sohbet edecek vaktim yoktu. Yerlerini tespit etmem gereken hırsızlar, adamımla bitirmem gereken bir kavga ve sonra da seks yapmak istiyordum. Gerçi son ikisini birleştirebilirdim. Öfkeli seks Ren ve benim için işe yarıyordu, çünkü bir yıl boyunca çoğunlukla bununla var olmuştuk.

Rosie ve Kevster'a döndüm ve "Evinize gidin" diye emrettim.

Rosie ne yazık ki inatçı olmak istiyordu.

"Hayır. Biz yardım edeceğiz. Bir tweaker bizden birine kapıyı sizden birine açacağından çok daha hızlı açacaktır." O da mürettebatı işaret etmek için bir kolunu uzattı. "İçeri girip etrafı kolaçan edebilir, işaret verebiliriz."

Ona baktım ve görmek istemediğim şeyi gördüm.

Yani Rosie'nin New Mexico'dan kendi kullanımı için bir miktar ot getirdiği açıktı.

Yanıyordu. Bu da yakın zamanda ateşlendiği anlamına geliyordu.

"Ve kötü şeyler oluyor, kafan iyi, bununla başa çıkabileceğini mi düşünüyorsun?" diye sordum. Sonra devam etti, "Ve cidden, Tex'in yerinde esrar mı içiyorsun? Neyin var senin?"

Kevin, "Gelmeden önce arabada içtik," diye teklif etti.

"Harika," diye tersledim.

"Ally-" Rosie araya girdi ama ben hareket ettim ve hızlıca yaptım.

Onun alanına ve yüzüne girerek şöyle dedim: "Yardımcı olmuyorsun. Tek yaptığın zaman kaybetmek ve beni kızdırmak. Evine git. Şimdi."

"Ama-"

"Şimdi," diye ısırdım.

"Kendimi kötü

hissediyorum" dedi. Cidden

mi?

"Yapmalısın," diye karşılık verdim. "Her şeyimi kaybettim çünkü sen bir aptalsın. Ama bunu telafi etmenin yolu beni kızdırmak değil. Şimdi, işimiz bitti. Git hadi." Benim de işim bittiğinden, Tex'e bakmak için ondan uzaklaştım ve "Evlerin bir listesi var mı?" diye sordum.

Bana kocaman gülümsüyordu ve "Evet" diye cevap verdi. "Kaç tane?" Ben sordum.

"Yedi," diye cevap verdi.

Tanrım.

Tex ve Nancy'nin taşınmayı düşünmeleri gerekiyordu.

"Tamam, ayrılıyoruz. Hector ve Tex bir takımda, Mace, Ren ve ben başka bir takımda," diye karar verdim. "Mace, Hector sana bilgi verdi mi?" diye sordum. Çenesini sallayınca (bu arada olumlu anlamında) başımı salladım ve Tex'e baktım. "Tex, sen üç evi al, diğer dördünün adreslerini Ren'e ver."

Tex hareket etti.

Mace sordu, "Telsizin var mı?"

Hayır.

Ama ertesi gün Daisy'ye bu kalemi bütçemize dahil etmesini söyleyecektim.

Mace'e "Olumsuz," diye cevap verdim.

"O zaman birbirimizle nasıl konuşacağız?" diye karşılık verdi. "Hücreler mi?" Alaycı bir şekilde sordum çünkü Mace için test aşamasında olduğumu unutmuşum ve bu beni (daha çok) kızdırdı. "Sadece şunu söylemek istiyorum, telsizlerin ciyaklaması gizlenmemize yardımcı olmaz, bu yüzden telefonunuzu titreşime alın ve iyi olacağız."

Bu kabul edilebilir olmalı çünkü Mace yoluna devam etti.

"Yaklaşmak için bir planın var mı?"

"Planım şu: Hector ve Tex ne isterlerse yapabilirler. Siz ikiniz," diye Ren ve Mace'in arasını işaret ettim, "ben kapıya yaklaşırken gözden uzak duracaksınız. Ben daha az tehdidim ama bir tehdidi değerlendirebilirim. Size işaret verdiğimde içeri girin."

"İşaret ne? Mace itti.

"Ön bahçede yağmur dansı yapmayı düşünüyordum. Bu senin için uygun mu?" Huysuzca cevap verdim.

"Kadın, ne aradığımızı bilmeliyiz," diye homurdandı Mace.

"Yeterince tecrüben var, yeterince dikkat ediyorsun, gördüğünde anlarsın. Doğru görünmeyecek ve destek aldığım konusunda onları uyarabilecek saçma sapan bir hareket yapmadan hareket edebilmeliyim. O yüzden dikkatini ver, tamam mı?"

Mace bir süre bana baktıktan sonra Hector'a baktı.

Hector sırtıyordu.

Her neyse.

"Yola çıkmaya hazır mıyız?" Ekibe bakarak sordum ve Ren'in de sırttığını fark ettim ama gözleri yine yanıyordu, bu yüzden çok uzun süre bakmadım çünkü ne yaptığımı düşünmem gerekiyordu, mutlu olduğum yer mutlu olmak değil.

"Silahlı mısın?" Mace sordu.

Şok tabancasını çıkardım ama "Hayır. Sen. Ölmeme izin verme."

"Silahsız mı giriyorsun?" Mace bastırdı.

Tanrım!

"Amaç polisleri çağırmak," diye bilgilendirdim onu. "Hedefimize ulaştık, polisler geldi, ben stajyer dedektif olarak saat topluyorum. Bir silahım ve ruhsatım var ama gizli taşıma ruhsatım yok ve birkaçını tanıdığım için polislerin silah taşıyan aptallardan hoşlanmadığını biliyorum. Bu yüzden yanımda Hector ve madem buradasın, sen varsın."

Sonra kapıya doğru döndüm ama Rosie ve Kevster'in hâlâ orada olduğunu ve ikisinin de bana baktığını gördüm.

"Gitmemişsin," diye not ettim.

Rosie, "Sen tam bir baş belasısın," diye nefes aldı.

"Saat neredeyse sabahın dördü, son sekiz saatimi bir striptiz kulübünde geçirdim ve bayılmadan önce erkek arkadaşım ile seks yapmak istiyorum. Bu iş ne kadar uzun sürerse, birinin kışını tekmelemeyi o kadar çok isteyeceğim. Beş saniye daha kalırsan, o kişi sen olacaksın," diye karşılık verdim.

Beni ciddiye almış olmaları çünkü iki tane geniş gözlü taşçı bakışı aldım ve hareket ettiler.

"Rosie?" Kapıdan çıkmak üzereyken seslendim. Bana geri döndü. "Bir daha adımı ağzına alırsan, seni yakalar ve vücudundan çıkan her şeyi keserim. Anladın mı beni?"

Daha geniş gözler ve başını salladı. Beni anladı.

"Tavsiye," diye devam ettim. "Barista olarak başka bir iş bul ve neşeni bu şekilde yay. Büyümeye devam edersen, kendin olursan, beş yıl içinde ölmüş olacaksın. Sana cidden kızgıyım ama ölmeni istemiyorum. Aptallığı bırak ve bunu gerçekleştir."

Daha az emin olmasına rağmen tekrar başını salladı. Tanrım.

Rosie.

"Şimdi git," diye emrettim. Gitti.

Adamım sırtıma yaklaştı ve ağzını kulağıma götürerek sessizce şöyle dedi: "Acele et bebeğim, çünkü dün gece seni bir direğin üzerinde baş aşağı kayarken izledikten sonra aldığın şey, bu gece seni sertleşirken izlerken vereceğim şeyin yanında hiçbir şey olmayacak."

Döndüm ve ona ters ters baktım. "Çalışırken beni tahrik etme, Zano."

Dudakları kıvrıldı.

"Tanrım," diye mırıldandı Mace.

Mace'i işaret ederek, "Yeter artık," dedim. Gözlerimi mürettebatın üzerinde gezdirdim ve "Şimdi gidelim" diye bitirdim.

Ve böylece, gittik.

Listemizdeki son eve yanaştık, Mace Lee'nin siyah şirket Explorers'larından birini sürüyordu, ben yolcu koltuğunda, Ren arkamda.

Eve baktım, arşıflar pencereleri örtüyordu, evin neredeyse her penceresinden zayıf bir ışık geliyordu. arşıfların arkasında hareket eden insanlar vardı ve sayıları hiç de az değildi.

Den o' Tweakers gece yarısı partisi veriyor.

Lanet olsun.

"İşte bu," diye fısıldadım.

"Aynen öyle," diye onayladı Mace.

Ona döndüm, öne doğru eğildim ve telefonumu çıkardım. "Hector'u arıyorum. Onlar gelene kadar içeri girmeyeceğiz. Lider sensin. Sen öne git, Ren arkaya. Ben senin yanındayım. Ren için fazladan silahın var mı?"

"Eldiven bölmesi," diye homurdandı Mace.

Hector'u aradım, telefonumu kulağıma götürdüm ve Ren'e silahı vermek için torpido gözünü açtım. Emniyet kemerimi çözdüm ve silahı ona vermek için koltuğa doğru eğildim. Ren silaha alıştıkça silah sesleri duydum ve silahlara aşına olması beni şaşırtmadı.

Hector'la konuşurken aklımın oraya gitmesine izin vermedim ve veremedim. Ona nerede olduğumuzu ve bize ulaşmasını söyledim. Pozisyonlarını da söyledim. Onayladı ve ben de telefonu kot pantolonumun cebine geri sokarak bağlantıyı kestim.

"Hector ve Tex yanları alacaklar." Ren'in oturduğu koltuğun etrafına baktım. "Bok aşağı iniyor bebeğim, ortadan kayboluyorsun," diye nazikçe emrettim.

Ağzının gerildiğini ve çenesindeki kasların zıpladığını gördüm. Benim yerime senin ortadan kaybolmanı istediğim için bu sessiz bir baş belasıydı ve Ren'in benimle birlikte gelmesini gecikmeli olarak yeniden düşündüm.

Yine de onu deli gibi sevdiğimi belirtmeliyim, ama ağzını kapalı tutup çenesini yukarı kaldırdığında onu daha çok seviyordum.

Mace, "O evi hissedince bu operasyon benim oldu," dedi ve ben de ona baktım. "İşaretimi almadıkça uzak dur, tamam mı?"

"Anladım," diye cevap verdim hemen ve yavaşça göz kırptı. Tartışacağımı düşündü.

Öğrenirdi.

Ve öğreneceği şey, benim bir baş belası olduğumdu. Ama aptal değil.

"Şok tabancası hazır, Ally," diye emretmeye devam etti Mace. Başımı salladım.

Bir Yukon'un farlarının bize doğru geldiğini ve park etmeden önce ışıklarının söndüğünü gördük.

Hector'un arabası.

"Kimıldayın," diye mırıldandı Mace ve biz de kimıldadık.

Ren hızla ortadan kayboldu. Hector'un hiç vakit kaybetmeden avluyu geçip evin yan tarafında gözden kaybolduğunu gördüm. Tex hantaldı ama konumu daha yakındı. O da hiç vakit kaybetmedi ve onu yakaladı.

Mace ön kapıya doğru yürürken şok tabancamı çalıştırdım.

Sırtımı eve dönüp kapının yanında durdum.

Bana baktı ve anında yorumlamam gereken bir kafa hareketi yaptı.

Bir tahminde bulundum, başımı diğer tarafa çevirdim, öne doğru eğildim ve yanımdaki pencereye baktım.

Mace yüksek sesle vurdu.

Çarşafların arkasındaki tüm gölgeler düştü.

Tekrar Mace'e baktım ve başımı salladım.

Gecikmeden uzun bacağını kaldırdı ve kapıya bir çizme vurarak, "Bond uygulaması!" diye bağırdı.

İlginç.

İçeride kimse için arama emrimiz yoktu ama bu, içerideki birinin hakkında arama emri olmadığı anlamına gelmiyordu. Yani bu iyi bir karardı. Ve akıllıca.

İleride başvurmak üzere bunu not etmeyi bıraktım çünkü geri kalanı çok hızlı gelişti.

Mace içeri girdi.

Gürültüler, gümbürtüler, bağırışlar, koşan ayaklar vardı.

Birisi ön kapıdan çıktı. Ayağımı uzattım, onlara çelme taktım ve uçtular, beton yürüyüş yoluna önleri üzerine düştüler. Hızla içeri girdim, onları sersemlettim ve gevşediler. Bileğinden yakaladım ve onları aşağı çekmeye başladım.

Böylece başka biri ön taraftan kaçmaya çalışırsa ezilmeyeceklerdi. Bunu yaparken Hector'un ön kapıdan içeri koştuğunu gördüm.

O sırada Mace'in ısılığını duydum.

Bunu onun işareti olarak kabul ettim.

Ben içeri girdim, Tex arkamdan geldi ve Mace'in tüm eğlenceyi yaşadığı anlaşıyordu, yerlere saçılmış cesetler ve bir köşede sinmiş birkaç tinerci vardı.

Ama Ren de eğleniyordu. Odanın öbür ucunda, elleri bir adamın kolunda ve ensesindeydi. Adamı yüzüstü duvara çarptı, bıraktı ve adam sırt üstü yere düştü, o-u-t, dışarı.

Adamım

benim.

Tamamen

ateşli.

Kendime mutlu yerimde bir titreme izni verdikten sonra mekânı inceledim. Çok fazla dağınıklık, pek de iyi olmayan bazı mobilyalar ve pis, hırpalanmış bir sehpanın üzerinde oturan üç araba teybi vardı.

O geceki çekim.

Ve son olarak, her yerde küçük meth kristalleri ve uyuşturucu gereçleri.

Silah yok.

Mace'e baktım. "Bütün eğlenceyi sen kaçırdın."

Mace yaklaştı ve alçak sesle konuştu. "Burada olmak için bir nedene ihtiyacımız var. Sen ve Tex her biriyle konuşun. İsimleri alın. Brody'yi ara ve onları arama emri için araştırsın. Arama emri olsun ya da olmasın, Brody'yle konuştuktan sonra polisleri ara. Onlar buraya gelirse, ben anlaşıyorum."

Başımı salladım ve Tex'e döndüğümde onun tekrar dışarı çıktığını ve şimdi dışarıda bıraktığım silahı içeri sürüklediğini gördüm. Bunu adamın eliyle yapıyordu, bu yüzden sersemleticinin kafası ve geri kalanı sersemleticiden çıkarken bile her şeye çarptı ve çatladı. Muhtemelen o da cimcikliyordu, bu yüzden yardımcı olmadı.

"Tex, biraz dikkatli ol," dedim ona.

Tex, "Beynimde zaten bok var, karıştırmam önemli değil," diye cevap verdi.

Davalarımın hiçbirini için bir davaya ihtiyacım olmadığından, Tex ile daha sonraki bir tarihte gerçekleşmek üzere yardımcılarının yapması ve yapmaması gerekenler hakkında bir konuşma yaptım ve Tex'i de yanıma alarak işe koyuldum.

İşim bittiğinde, girişte nöbet tutan Mace'e başımla işaret ettim, Hector ise evin arka tarafına açılan kapıda nöbet tutuyordu.

Mace beni inceliyordu, düşünceli görünüyordu.

Stella ona iyi bir sevgi ve ailesini geri verdikten sonra bile, Mace düşünceli olabiliyordu. Genellikle sıcaktı. Ne yazık ki, şimdi geçtiğimi ya da başarısız olduğumu hissettiğini gizlemeye yarıyordu.

Her neyse.

Ruhsatlandırma Kurulu'nda yer almadı. Topuz testinde başarısız olsaydım, yaşırdım.

Tex'in ve benim arkamda belalı bir duruş sergileyen Ren'e döndüm.

"İyi misin?" Ben sordum.

Benim arkamdan telli, sinirli, dağınık tinercilere bakıyordu ve gördüklerinden hoşlanmadığını anlamak için onu çok iyi tanımam gerekmiyordu.

Sonra bana baktı.

"Bu şirkette kalmak istediğine emin misin?" diye sordu.

"Hayır. Emin olduğum tek şey, yarın, öbür gün ve bir sonraki gün, bu mahallede birileri arabasına doğru yürüyüp müzik setinin çalındığını görmeyecek ve kendini tecavüze uğramış hissetmeyecek," diye cevap verdim.

Beni birkaç kez inceledi, sırttı ve "İyi cevap" diye mırıldandı.

"Demek beni hissediyorsun,"

diye belirttim. "Henüz değil,"

diye yanıtladı.

Gözlerimi devirdim.

Onları geri sardığımda sırtışının daha da büyüdüğünü fark ettim. O sırada siren sesleri duydum.

Aman Tanrım.

Çok yaklaştım.

Başımı arkaya attım ve "Ren" diye nefes aldım. Arkamda diz çökmüş olan adamım çekildi.

Yatakta ellerimin ve dizlerimin üzerinde, omzumun üzerinden ona baktım ve "Hayır bebeğim" diye fısıldadım.

"Sırt üstü yat. Dizler yukarı. Açılın," diye emretti, sesi kalındı.

Tamam, bunu yapabilirim. Ben de yaptım.

Üzerimi örttü ve bir saniye geçmeden bana çarptı. Sırtım dikleşti ve kollarımı ona doladım.

"Smithie's'de seni sahnede izleyen her erkek sikini tam burada istiyor," diye homurdandı, hızlı, sert ve derin bir şekilde itti ve ben ona odaklandım (zar zor).

Bundan zevk alıyordu. Cidden.

Birdenbire ben de öyle oldum.

İçeri girdi, sonra ağzını benimkine yaklaştırdı. "Ama bu tamamen benim."

Kesinlikle öyleydi. "Evet," diye nefes nefese kaldım.

Açıklanamaz bir şekilde (ve trajik bir şekilde) tekrar çekildi ve vücudumda aşağı doğru hareket etti. Eli bacaklarımın arasına girdi, parmağı beni okşadı, ağzı göğsüme gitti ve meme ucumu derinlemesine emdi.

Hepsi iyiydi, çok iyiydi. Ama ona içeride ihtiyacım vardı.

"Tatlım, lütfen," diye yalvardım.

Meme ucumu diliyle yuvarladı, parmağı bacaklarımın arasında gezindi ve sırtım yatağı terk etti.

Meme ucuma üfledi ve sonra fısıldadı, "Benim kadının her şeyde kış tekmeler."

Aman Tanrım.

O güzel işkencesini diğer meme ucuma taşıdı ve dilini yuvarlayıp üfledikten sonra, "Ren," diye nefes aldım.

Ağızı tekrar benimkine geldi ama eli bacaklarımın arasında çalışmaya devam ederken, "İşte bu kadar," diye cesaretlendirdi.

Parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "Sana ihtiyacım var."

"Beni yakalayacaksın. Seni yaktığımda kendimi içine gömeceğim."

Zaten yanıyordum. "Sana ihtiyacım var," diye tekrarladım.

Bacaklarımın arasındaki eli hareket etti, böylece parmakları içeri girdi ve başparmağı o noktaya çarptı.

İstediğim bu değildi, ama bununla çalışacaktım. Öyle de yaptım, kalçalarım onun eliyle umutsuzca hareket ediyordu.

"Sik beni, çok ateşli." "Ren."

"Sür şunu, Ally."

Bindim.

Evet, bindim.

"Ren," diye bağırdım ve o anda anladım.

O anda parmakları kayboldu ve içime girdi. Baldırlarımı arkasına doğru savurarak bacaklarımı onun etrafında kapattım ve topuklarıma gömüldüm, ellerim saçlarına dolandı, dudaklarımı ayırdım, sırtım bir kavis çizdi, kalçalarım onunkilere uyum sağlamak için hareket etti.

İçimi yaktı ve Ren güçlü bir şekilde itmeye devam etti, vücudum sarsıldı. Ellerimi saçlarından sırtına indirip kışını kavradım, başımı kaldırdım ve o içime girerken boynuna doğru nefes aldım.

"Bunu sev bebeğim," diye fısıldadım tenine.

O da benimkine homurdandı.

"Seni seviyorum, Ren."

Darbeleri vahşileşti.

Kulak memesini ısırdım ve "Çok iyi hissediyorsun, tatlım" diye inledim.

Derinden güç aldı, sonra boynuma doğru inlerken bir, iki, tekrar, tekrar ve tekrar eğildi. Bizi yuvarlamadan önce uzun dakikalar boyunca ağırlığını üzerime aldım, onu kendime sımsıkı tuttum, içime çektim.

Ama ben üstteyken sırt üstü yattığında, beni yukarı itti, böylece ayağa kalktım ve ona sarıldım, Ren sırtında kaldı ve hala derinlere gömüldü.

Bir elini kalçama doladı, diğerini kaldırdı ve göğüslerimin arasına koydu. Ben onu izlerken, gözleri elini izlerken, elini göğsümün altına indirdi ve beni kavradı, göğsümü kaldırdı, başparmağı kaya gibi sert meme ucumun üzerinde nazikçe kayıyordu.

O hassas noktaya dokunuşu içime işledi. Kalçalarım sarsıldı ve dişlerimi alt dudağıma gömdüm. Gözleri yüzüme kaydı ve meme uçlarımı tekrar okşadı.

Ve aynı tepkiyi aldım.

Gözleri doymuştu ama hâlâ yanıyordu, eli kaburgalarımın karnıma indi, sonra parmaklarının ayrıldığı bacaklarımın arasından geçerek bağlantımızı çevreledi.

Elini orada tuttu ama gözleri her yerde gezindi. "Ren," diye fısıldadım.

"Sessiz ol. Kıpırdamadan otur," diye yumuşakça emretti. "Bana bağlı halinize bakmak istiyorum."

Tanrım.

Beni yine tahrik ediyordu.

Eli aramızdan kaydı ve tenimin her yerinde gezindi, göbeğimde, kaburgalarımın, yanlarımda, göğüslerimde, meme uçlarımda, göğsümde.

Gidişini ve kıvranışını izlerken yüzündeki sıcak, memnun ifadeyi inceledim.

"Derin hissettiğini biliyordum," diye mırıldandı, bakışları göbeğimde gezinen elinin üzerindeydi. Sonra benimkine geldi. "Ne kadar derine indiğine dair hiçbir fikrim yoktu."

"Ne?" Fısıldadım.

"Yaptığınız her şey, ne yediğiniz, ne içtiğiniz, nasıl yaşadığınız, nasıl sevdiğiniz, nasıl çalıştığınız, hepsi derinlere işliyor. Ona her şeyinizi verirsiniz. Senin için her şey demek." Kalçamın üzerinde duran elini aniden yakaladı ve sıktı. "Buraya gel, bebeğim."

Ona doğru eğildim ve eli sırtımın küçük kısmına gitti, omurgamdan yukarı ve saçlarıma doğru kaydı.

"Bunu çocuklarımıza öğret, olur mu?"
O gece gördüklerini beğendi. Yaptığım şeyi neden yaptığımı anladı.
Ve bana güvendi.
Tanrım.
Çok güzel.
Gözlerimi kapattım ve yüzümü boynuna gömdüm.
Ağzı kulağıma gelecek şekilde başını çevirdi. "Bunu benim için yapar mısın, Ally?"
"Evet, Ren."
Elimi bir kez daha sıktı. "Bu gece gelmeme izin verdiğin için teşekkür ederim."
Tanrım.
Ciddiyim!
Daha iyi olabilir mi?
"Gelmek istediğin için teşekkürler."
"Ve az önce boşalmamı sağladığın için teşekkürler."
Gülmeye başladım, başımı kaldırdım ve içinden "Benim için zevkti" dedim.
Sırıttı. "Bunu fark ettim."
"Mm-hmm," diye mırıldandım, hâlâ kıkırdıyordum.
Elini saçlarımın arasından kaydırdı ve saate bakmak için başını çevirdi. Bana döndükten sonra, "Şükürler olsun ki yarın Cumartesi" dedi.
Yaklaştım, "Uyuyorum."
"Evet," diye cevap verdi.
Ağzımı onunkine sürttüm, onu içimden kaydırarak çıkardım ve yataktan yuvarlandım. İşimi hallettim ve yatağa onun yanına geri kaymadan önce üzerime bir gecelik aldım ama külot giymedim.
Ren bizi kaşıklarken konumlandırdı.
"Maksimum temas, bunu sen yapıyorsun, ben değil," diye belirttim.
"Dün gece içime işledin," diye not etti. Bu doğrudu.
Başka bir şey söylemedim.

Ren'in yumuşak kahkahasını etrafımda hissettim. İçine doğru kıpırdandım.

"İyi geceler, bebeğim," diye fısıldadı. "'İyi geceler, Ren."

Boynumu öptü.

Gözlerimi kapattım ve birkaç saniye içinde uyuyakalmıştım.

TWENTY-EIGHT

Hayallerinin Anahtarı Hank

ERTESİ SABAH Hank Nightingale, Lee ve Indy'nin dubleks evinin önündeki tuğlalı yolda ilerledi.

Zile bastı ve bir dakika sonra Lee kapıyı açtı.

Lee yoldan çekilirken Hank çenesini kardeşine doğru kaldırdı. Öğürme sesini duyarak içeri girdi.

Oturma odasında durdu ama tavana ve tekrar Lee'ye baktı. "Sabah bulantısı mı?"

"Hayır, öğleden sonraya kadar süreceğini düşünüyorum." Lee merdivenlerden yukarı bakarak, "Hiçbir şeyi tutamıyor," diye mırıldandı.

Hank kardeşini inceledi ve bunu açıkça görebiliyordu. Lee endişeliydi.

"Kadınlar bunu uzun zamandır yapıyor, dostum," dedi yumuşak bir sesle ve Lee ona baktı.

"Bunu biliyorum. Ama bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmez." Hank başını salladı. O da bundan hoşlanmayacaktı.

Lee başını mutfığa doğru salladı. "Kendine biraz kahve al. Ben yukarı çıkıp onu kontrol edeceğim."

Lee cevap beklemeden koşarak merdivenleri çıktı.

Hank mutfığa doğru ilerledi.

Lee yeniden ortaya çıktığında elinde bir kahve fincanı vardı ve tezgâha yaslanmıştı: "Yatıyor. Merhaba diyor. Ama günün bu saatinde sık ve hızlı geliyor, o yüzden banyoya yakın olmak istiyor."

Hank tekrar başını salladı. Lee bardağını aldı, yeniden doldurdu, kalçasını tezgâha yasladı ve gözlerini kardeşine dikti.

"Daha sonra görüşe gitmemiz gerekiyordu. Sanırım bu iş bitti," dedi Lee.

"Taşınıyor musun?" Hank sordu.

"Burası bende kalıyor. Büyükanne Ellen'ın. Indy aile

içinde kalmasını istiyor. Kiralayacağız ama daha fazla yere ihtiyacımız var."

Kesinlikle öyle. İki yatak odası, Indy ve tüm çılgınlıkları (kıyafetlerden bahsetmiyorum bile) ve bir çocuk?

Daha fazla alana ihtiyaçları vardı.

"Bunu gizli tut," diye uyardı Lee. "Henüz Tod ve Stevie'ye söylemedi. Stevie bunu anlayışla karşılayacaktır. Tod, Indy'yi ya da dolabının içindekileri yanında bulundurmadiğı için sinir krizi geçirecek. Indy zaten onlardan uzaklaşma düşüncesiyle çıldırıyor, Chowleena'nın sık sık yanında olmamasından bahsetmiyorum bile. Muhtemelen Chowleena'nın boşluğunu doldurmak için ona da bir köpek almam gerekecek." Lee biraz kahve içtikten sonra sözlerini şöyle bitirdi: "Ama bu lanet olası bir Chow köpeğı olmayacak."

Hank yine başını salladı, zihni kardeşinin bir Chow sahibi olduğı fikrini kovdu, aynı zamanda Indy, Tod'a Lee'yle aileyi dağıttıkları haberini verdiğinde yakınlarda bulunmamayı not etti.

Kahvesinden bir yudum aldı ve "Beni buluşmak için çağırdın ama önce seninle konuşmam gereken bir şey var" dedi.

"Öyle mi?" Lee sordu.

"Ayrılmadan önce Mace'den bir telefon aldım."

Hank, Lee'nin kupasından bir yudum almasını izledi, hareketleri sıradan, gözleri niyetliydi.

İşi bittiğinde, "Ben de bir tane aldım" dedi.

"Dün gece Ally ile dışarı çıktı," dedi Hank ona zaten bildiğı bir şeyi söyleyerek.

Lee bu kez başını salladı ama bunun dışında hiçbir şey belli etmedi.

"O iyi yapmadığını söyledi, o iyi yaptı. Tüm doğru hamleleri yaptı. Kendinden emin, ukala değil. Gerektiğinde sertti. Durum belirsizleştğinde savaşımadan geri çekildi ve emir aldı. Hissettiğini söyledi. Ve Hector'un onun bir bok olduğunu düşündüğünü söyledi."

Lee, "Hector vahşî bir adam ve o da onun kız kardeşi değil," diye belirtti.

"Lee," dedi Hank alçak sesle, "birlikte büyüdüler. O değil, ama o öyle."

Lee burnundan bir nefes aldı.

Bu, Hank'in ne demek istediğini anladığı anlamına geliyordu.

Hank her şeyi ortaya koydu. "Onu rahat bırakacağım. Ayrıca senden onu eğitmeni isteyeceğim."

"Hank-"

"Bunu istiyor," dedi Hank sessizce. "Ve ona ihtiyacı olan becerileri verdiğini bilmek beni çok daha rahat uyutur."

Lee'nin çenesi sıkıştı.

Hank devam etti, "Ve bu işte çok iyi. Kaseti gördün. Lincoln'de buz gibi. Sanki yıllardır bu işi yapıyormuş gibi."

Lee, "Arkasında ateş gücü olduğunu bildiğinde bunu yapması kolay," diye karşı çıktı.

"Evet, haklısın. Haklısın. Ama Darius ikimize de söyledi, aylar önce onun için her şeyi ortaya koyduğundan beri, onun haberi olmadan ve ona ihtiyacı olduğunda arkasında olmadan asla bir hamle yapmadı. Bir şey kanıtlamaya çalışmıyor. Akıllıca ilerliyor ve bunu tüm doğru hamleleri yaparak yapıyor."

Belli belirsiz öğürme sesleri odanın içine süzüldü. Kardeşi başını çevirip kapıya baktığında Hank, Lee'nin dikkatini kaybetti.

"Ona gitmek ister misin?" diye sordu, sonra da "Ben beklerim" diye teklif etti.

Lee tekrar kardeşine baktı. "Onun alanına çok fazla girdiğimde sinirleniyor."

O Indy'ydi. Ally gibi, bir elmanın iki yarısı. Herkese ihtiyaçları vardı ama bunu belli etmezlerse lanetlenirlerdi.

Hank kahvesinden bir yudum aldı ve Roxie ile bebek yapmayı dört gözle beklediğini düşündü. Bir ailesi olmasını dört gözle bekliyordu.

Ancak bu boku dört gözle beklemiyordu.

Kardeşine bir saniye verdikten sonra, "Ally ile bir konuşma yapacağım. Sen yapman gerekeni yap, ama senden istediğim şey bunu düşünmen. Ona bilmesi gereken şeyleri öğretebilirsin. Ayrıca bu işi daha iyi yapabilmesi için lisans almasına da yardımcı olabilirsin."

Lee, "Dava bulmakta zorlanmıyor," diye belirtiyor. "Bir ofisi bile yok ve kucağına iki tane düştü."

"Bunun nedeni işi halletme konusunda zaten bir üne sahip olması olabilir mi?" Hank önerdi.

Lee hiçbir şey söylemedi.

"Sadece bir düşün, tamam mı?" Hank sordu.

Lee ona başıyla onay verdi.

Hank kahvesinden bir yudum aldıktan sonra, "Şimdi, beni neden burada istiyorsun?" diye sordu.

"Bu sabah telefonum meşguldü. Mace. Hector. Tex. Lanet Kumar bile," dedi Lee ona.

"Öyle mi?" Hank söyledi.

"Ve ayrıca Brody," diye devam etti

Lee. "Ve?"

"Jane şu Rock Chick kitabını yazdı," diye duyurdu

Lee. Hank, "Ne?" diye fısıldamadan önce hareketsiz kaldı.

Lee başını salladı ama "Evet. Jane. Dün gece yarısı Brody, Jane'e okuyucu postası gönderen kişinin izini buldu."

"Siktir," diye ısırdı Hank.

"Evet," diye onayladı Lee.

"Şimdi ne olacak?" Hank sordu.

"Bu yüzden seni buraya çağırdım," diye yanıtladı Lee. "Bilmiyorum. Indy'nin ne yapacağı belli olmaz. Jane'i ailesi gibi görüyor. Aklını mı kaçıtır yoksa onu savunur mu bilmiyorum. Indy olsa, tahminimce onu savunurdu. Ama şu anda, sürekli hasta, bu saçmalığa ihtiyacı yok. Bana Jane'den de bahsetti. O kadın kitapları çok seviyor, hep yazar olmak istemiş. Hiçbir yere varmayan düzinelerce kitap yazmış. Şimdi hayalini yaşıyor."

Hank, "Hayatlarımızdan" diye işaret etti.

"Sorun da bu zaten," dedi Lee. "Çünkü içimizden birine hayallerinin anahtarını vermenin ne zararı olabilir ki?"

Hank kardeşine baktı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Tod ve Stevie, Indy ve Ally kitabı bulduklarından beri en az bir düzine kez bu kitap hakkında kıkırdayıp durdular. Tod'un altını çizdiği kısımları bize yüksek sesle okuyor. İtiraf etmeliyim ki bu çok komik. O zaman komik değildi. Benim kadını ben yatağında, benim yüzüğümü takıyor, benim bebeğime hamile, şimdi öyle."

"Oraya varacağımdan emin değilim," diye cevap verdi Hank.

"Daha dün gece sorsaydınız ben de aynı şeyi söylerdim. Sonra Brody bana Jane olduğunu, Indy'nin banyoya kustuğunu, ailemiz için daha büyük bir yer hazırlamak için görüşmelere gittiğimizi söylediğinde, içimde kızacak bir şey yoktu. Jane'in hayatında o dükkân ve bizden başka bir şey yok." Durakladı. "Ve şimdi de kitapları."

Hank Jane'i düşündü. Sessizdi. Her zaman çalışırdı. Çoğu zaman orada, ama her zaman uçlarda. Onu çocukluğundan beri tanıyordu ve o hep aynıydı. Mesele kendini uzak tutması değildi. Hank bunun daha çok nasıl dahil olacağını tam olarak bilmemesiyle ilgili olduğunu düşündü.

Ve Roxie kitabı okumuştı. Hank onun tüm o lanet şey boyunca güldüğünü duymuştu. Hank'in buna kızdığını ve ona bir şey söylemediğini biliyordu ama Jane olduğunu öğrenirse hiç umursamayacağını da biliyordu.

"Benim düşüncem," diye devam etti Lee ve Hank ona odaklandı. "Ben erkeklere söylüyorum. Onlar da kadınlarına söyler. Nasıl tepki verecekleri konusunda bir şey söylemeyeceğim, nasıl isterlerse öyle tepki verebilirler. Indy iyi bir noktaya gelene kadar bekleyeceğim ve ona söyleyeceğim ve aynı şey onun için de geçerli. Jane ne yaptıysa yaptı, olan oldu."

Hank, "Kadınlardan herhangi birinin bununla ilgili bir sorunu olacağını sanmıyorum," dedi.

"Öyle görünüyor," diye onayladı Lee.

"Ama o adamlardan biri kendini kaybedip Jane'in suratına vursa bile, bu nasıl sonuçlanacak?" Hank sordu.

Lee'nin yüzündeki ifade her şeyin nasıl sonuçlanacağını gösteriyordu. Jane'in hayatını yaşayacak cesareti bile yoktu. Bir tanesi

Adamlar o kitaplar hakkında ona bok atarsa, kırılabilir. Bu da dükkandan ayrılması anlamına gelebilir. Bu da Indy'nin onu kaybedeceği anlamına gelir.

Bu iyi olmazdı.

Tıpkı büyükannesi gibi Indy de o dükkâna düzenli olarak giren herkesi ailesinden biri gibi görüyordu. Büyükanne Ellen, Jane'e göz kulak olmuştu. Indy de öyle yapmıştı.

Adamlardan biri Jane'i kaybederse aklını kaçırdı.

"Tahminimce," diye başladı Lee, "o adamlar da bunun nasıl sonuçlanacağını düşüneceklerdir. Ve eğer onunla yüzleşirlerse, bunu düşüneceklerdir."

Neyse ki bu doğrudu.

"Onların da bilmeye hakkı var," diye devam etti

Lee. Hank başını salladı ve kahvesini yudumladı.

"Roxie'ye söyleyecek misin?" Lee sordu.

Hank'in kaşları kalktı. "Rock Chicks onun bilmediği bir şey mi biliyor? Ve sonra benim bildiğimi ve ona söylemediğimi bilmesi?" Hank başını salladı. "Lanet olası bir sinir krizi geçirirdi. Ally ve Zano konusunda balayımızın yarısında kışımaya tekme bastı."

Lee sırtı ama Hank bunu komik bulmadı. Ally'nin düğün resepsiyonunda Zano'yla olay çıkarması, erkeklerin zaten bildiği bir şeyi Rock Chicks'e anlatması, o zamanlar yepyeni olan karısı tarafından hoş karşılanmamıştı.

Neyse ki, onun bu konuda çenesini kapatmasını sağlamak için yaratıcı olmayı başardı.

"Darius, Zano'nun da o kitapları incelediğini söyledi. Ally ile bir görüşmen var, ona bu konuda bilgi verir misin?" Lee sordu.

"Evet," diye yanıtladı Hank. "Ve ben çıktığıma göre, sırada o var."

Kahvesinden son yudumunu aldı, fincanı duruladı ve bulaşık makinesine koydu.

Lee onunla birlikte kapıya doğru yürüdü.

Kapıda, Hank daha önce yaptıkları konuşmayı gündeme getirdi. "Ally hakkında düşünecek misin?"

"Yapacağımı söyledim," diye yanıtladı Lee.

Hank, "Onda gereken her şey var, Lee," diye belirtti.

"Ayrıca hiç korkusu yok," diye karşılık verdi Lee. "Hiç olmadı. Ve bazen bu iyi bir şey değildir."

"Bir işi yapmadan önce korkar mısın yoksa o işi yapabileceğini bilir misin?" Hank sordu.

Lee yine hiçbir şey söylemedi.

Hank sessizce, "Onu başka bir kıstasla ölçüyorsun, kardeşim," dedi. "Bunu yaparken dikkatli ol. Bu sadece adil değil, aynı zamanda ona pamuk gibi yapışacak ve bunun sonuçları hiç de hoş olmayacak. Ama şunu da belirteyim, onun hayallerinin anahtarı sende. Kardeşimiz her halükarda kapıyı kıracak türden bir kız. Ve bunu yapıyor. Ama bu anahtarı ona vermeniz işinizi kolaylaştıracaktır."

Lee çenesini kaldırmadan önce Hank, kardeşinin yoğun bakışlarına uzun süre dayandı.

Tekrar söylüyorum, anladım.

Yapabileceği başka bir şey yoktu, bu yüzden Hank kapıyı açtı.

"Gidiyor musun Hank?" diye seslendiğini duydu Indy üst kattan. "Evet, Indy. Yapacak işlerim var," diye karşılık verdi Hank.

"Aşağı gelemediğim için üzgünüm," diye bağırdı.

"Anlaşılabilir. Başka zaman," diye bağırdı Hank. "Sonra," diye devam etti.

"Sonra," diye yanıtladı Hank.

İşi bittiğinde Lee'yi gülümserken yakaladı.

İkisi de daha fazla öğürme sesi duyunca gülümsemesi kayboldu. "Yedi ay oldu ve baba oldun," diye işaret etti Hank.

Dışarı.

İşte oldu.

Ve bu da ona başka bir gülümseme kazandırdı.

Ally

"Bebeğim."

Yastıklara sarıldım. "Ally."

Başımın etrafında sinir bozucu bir sivrisinek varmış gibi döndüm.

Sırtımdaki sıcak el kalçama kaydı ve beni sıktı. "Bebeğim, uyan. Neredeyse öğlen oldu."

Gözlerim çırpınarak açıldı.

Başımı çevirdim ve Ren'in yatağın kenarında kot pantolon ve tişörtle oturduğunu ve bana doğru geldiğini gördüm.

"Uyku abartılıyor mu?" diye sorarken kaşları havaya kalktı ve ses tonu alaycıydı.

"Her neyse," diye mırıldandım, başka tarafa baktım ve tekrar yastıklara gömüldüm.

Önce kıkırdadığını duydum, "Tatlım, telefonun mesajlarla çınlıyor ve Hank aradı. Buraya geliyor."

Kahretsin.

Yan tarafımdan sırtıma doğru yuvarlandım ve "Hank neden buraya geliyor?" diye sordum.

"Söylemedi. Sana ulaşamayınca beni aradı ve sadece geleceğini söyledi."

İlginç.

"Eddie de senin eşyalarını getirdi," diye devam etti Ren.

İlginç.

Firefly DVD'lerini kontrol etme zamanı.

Ayrıca kışımı yataktan kaldırma zamanı.

Yorganı arkaya attım, ona doğru eğildim, ağzımı onunkine değdirdim, sonra yataktan fırlayıp banyoya gittim.

Ren içeri girip lavabonun yanına bir fincan kahve bıraktığında dişlerimi fırçalıyordum. Aynada gözlerimin içine baktı, gülümsüyordu, sonra başını eğip omzumu öpüşünü izledim.

Güzelmiş.

Sonra beni kendi halime bıraktı.

Aşağı indiğimde koşu kıyafetlerimi giymiştim. Telefonum da elimdeydi ve çeşitli Rock Piliçlerinden mesajlar aldığımı gördüm (Roxie alışverişe gitmek isteyip istemediğimi soruyor, Jules Nick Amcasının Max'e bakacağını söylüyor, Vance bağları atlayan bir adamın yolundaydı, bu yüzden sinemaya gitmek isteyip istemediğimi soruyor ve Daisy gelip evde yüz bakımı yapmak isteyip istemediğimi soruyordu).

Eski ev sahibimden de bir mesaj aldım.

Oturma odasında yerdeki kutuların yanında durduğumda Ren mutfaktan çıktı ve ona baktım.

"Snookie Rivers'ı tanıyor musun?" Ona sordum.

"Kim?" diye sordu, yanımda durarak.

"Snookie Rivers. Dışarı bakan bir adam gördüğünüz dairede kimin yaşadığını ev sahibime sordum ve adının Snookie Rivers olduğunu söyledi."

Ren başını salladı. "Adını hiç duymadım."

Telefona baktım ve "Ben de" diye mırıldandım. "Kulağa sürükleyici bir isim gibi geliyor," diye yorum yaptı.

Sırıttım ve erkeğime baktım.

Adamım bana uzun uzun baktı.

Gözlerini geri aldığım da yanıyorlardı. "Koşmaya mı gidiyorsun?"

"Hank'le konuştuktan sonra."

"Doğru," diye mırıldandı, aklının mutlu şeylerde olduğunu söyleyebilirdim.

Dizlerimin üzerine çöküp kutuları karıştırmaya başladığımda aklımda aynı şeyler vardı.

Ren yanıma çömeldi. "İyi bir şey var mı?" diye sordu.

Hayır. İyi bir şey yoktu. Mutfak eşyaları. Gölgesiz bir lamba tabanı. Hafifçe yanmış bir resim çerçevesi. Ama resim, Stella'nın konserlerinden birinde, onunla ve grubu The Blue Moon Gypsies ile birlikte sahnede duran Rock Chicks'e aitti. Hepimiz şeytan kornosu çalıyorduk (grup bile, saksafoncusu Hugo hariç, o

Ava'nın kışını kontrol ederken). Her Rock Chick'te o resimlerden bir tane vardı, böylece başka bir kopyasını alabilirdim. Yine de sahip olmak güzel.

Ve ikinci kutuda, her ne kadar üzerindeki isin temizlenmesi gerekse de, Lelo Lily vibratörüm vardı.

Doğru!

"Bu da ne?" Ren sordu, ben de ona baktım ve onu incelerken gördüm.

"Saf iyilik," diye cevap verdim.

"Ne?"

Açma düğmesine basarak test ettim. Titreşti.

Mükemmel çalışır durumda (kurum temizlendikten sonra).

Ren'in gözleri bana geldi ve yine yanıyordu. Kapı çalındı.

Ren çömeldiği yerden kalktı ve kapıya yöneldi. Lelo'yu kutuya geri bıraktım ve Ren'in Hank'i içeri aldığını görmek için doğruldum.

"Yo," diye seslendim kardeşime. "Ally," diye cevap verdi Hank.

Ren benimle Hank'in arasına baktı, yanıma geldi ve bir elini belimin arkasına doğru kaydırarak eğildi.

"Markete gidiyorum, bir şeye ihtiyacınız var mı?" diye sordu. Bu her neyse, bize zaman kazandırıyordu.

Adamım benim.

Çok havalı.

"Hayır, ama beklemek ister misin, ben de seninle geleyim?" Ben de sordum.

"Hayır. İşimi halledip sen koşudan döndüğünde burada olmak istiyorum."

Bunu ben de istedim. Hem de çok.

"Pekâlâ," dedim.

Dudaklarıma bir dokunuş yaptı ve Hank'e döndü. "Hank."

Çenenı kaldır ve "Ren" de.

Ren ön kapıdan çıkmadan önce küçük bir gülümsemeye tekrar gözlerimin içine baktı.

"Kahve ister misin?" Kardeşime sordum.

"Buraya gelmeden önce Fortnum's'a git. K a f a m i y i , " diye cevap verdi.

"Ve sen bana bir tane getirmedin mi?" Ben sordum.

"Üzgünüm, Ally. Bunu düşünemedim. Seninle birkaç şey konuşmam lazım, sonra Roxie'ye döneceğim."

Hmm.

Merak ediyordum, bu yüzden kahve konusunda beni küçümsediği için ona bir bok vermemeye karar verdim.

Bir kanepeye geçtim ve bacaklarımı altına alarak oturdum. Başımı diğer tarafa eğdim ve Hank oraya geçerek yerleşti.

"Ne var ne yok?" Ben sordum.

"O kitabı kimin yazdığını bulduk," diye cevap verdi. Hay aksi.

"Tatlım, ben Jane," diye bitirdi.

Nefes aldım ve itiraf ettim, "Biliyorum."

Yavaşça göz kırptı. "Biliyor musun?"

"Birkaç gün önce anladım. Bununla ne yapacağıma karar vermeye çalışıyordum."

"Her şeyi çözmüştün," dedi. "Uh

... evet," diye onayladım.

Kardeşim bana baktı.

Sonra dudaklarında küçük bir gülümsemeye uzaklara bakarken başını salladı.

Bu garipti, ben de "Hank?" diye seslendim.

Tekrar bana baktı. "Mace bu sabah aradı." İşte başlıyoruz.

Mace Testini geçip geçmediğimi öğrenecektim. "Ve?"

Ben sordum.

"Ve dün gece harika olduğunu söyledi, Ally."

Geçtim.

Ben de gülümsedim.

"Lee'den seni eğitmesini istedim," diye devam etti Hank.

Gülümsemeyi bıraktım ve
bakakaldım. Sonra "Ne?"
diye sordum.

"Yetenekli bir dedektifle deneyime ihtiyacınız var. Şehirdeki en iyi dedektif Lee'dir. Kendinize yetecek kadar ücret alabilmeniz için bir lisansa ihtiyacınız var. Bu konuda sana yardımcı olabilir. Bu yüzden ondan seni eğitmesini istedim."

Aman Tanrım!
Hank'in oyunu aldım!
"Ve?" Tekrar
söyledim.

"Düşünüyor."

Kahretsin.

"Bu da hayır anlamına geliyor," dedim.

"Bu hayır demek değil. Sadece evet anlamına
gelmiyor." Mm-hmm.

Her neyse.

Hank, "Ona Jane'i anladığını söyleyeceğim," dedi. "Ve ben de ona, tepki gösterip her şeyi berbat etmek yerine, ne yapacağını bulmak için bunun üzerine oturduğunu söyleyeceğim. Lee bile ne yapacağını bilmiyordu. Ve sen Brody'den önce anladın. Bana gelince, ne olursa olsun arkamı kollayacağım."

Sinirlenmeye başlamıştım.

Hank'in arkamı kollamasıyla ilgili değil, bunu sevdim. Harika hissettirdi. O harika bir kardeşti ve bu da bunu kanıtladığı birçok yoldan sadece biriydi.

Lee'ye çok kızmıştım.

"Aslında onun onayını almam gerekmiyor, Hank. Zaten dava alıyor olmam da bunu gösteriyor."

"Size çok şey öğretebilir," diye belirtti Hank.

"Zaten sahip olan Darius, zaten sahip olan Vance, Hector, Bobby, Ike ve Mace de öyle," diye karşılık verdim.

"Bu doğru," diye kabul etti.

"Yani onu ikna etmek zorunda değilsin. Hiçbir şey yapmak zorunda değilsin." Uzandım, elini tuttum, sıktım ve bıraktım. "İhtiyacım olan tek şey senin desteğin."

senden." Sözlerimi bitirdiğimde sesim kısıldı, "Bu her şey demek tatlım."

Aniden uzandı ve beni ensemden yakaladı. Beni öne doğru çekerek bana doğru eğildi ve alnımızı birbirine dayadı. Konuşurken de sesi kısıktı.

"Küçük kız kardeşim, bir erkekle yaşıyor ve belalı biri oluyor." Uh-oh.

Gözlerim yanmaya başlamıştı.

Parmaklarımı ön koluna dolamak için elimi kaldırdım. "Hank-"

"Hiçbir zaman ağabey olamayacaksın tatlım, o yüzden bunun nasıl bir his olduğunu asla anlayamayacaksın. Bırakıp gitmek. Sevdiğin ve uzun süre baktığın kızın bakımını başka bir adama vermek. Onun böyle bir dünyada kendi yolunu çizdiğini görmek."

Aman Tanrım.

Beni öldürüyordu.

Yani . . .

Sevdim.

Ağabeyim! "Tatlım-"

"Berbat bir şey. Mutluyum ama bu bir şeyler kaybetmişim gibi hissetmediğim anlamına gelmiyor."

Oh

Tanrım.

"Lütfen-"

"Ona zaman ver," diye fısıldadı.

Lee'yi kastediyordu.

Ve şimdi anladım.

Ben onun küçük kız kardeşiydim ve Lee bunu bırakmaya hazır değildi.

Başımı sallamadan önce dudaklarımı birbirine bastırdım, alınlarımız birbirine değdi. Hank biraz uzaklaştı ama kolunu sıkıştırm için beni bırakmadı.

"Seni anlıyorum," dedim usulca. "Ama umarım asla bırakmazsın."

"İznini almak güzel, çünkü onun için her şeyin sen olduğunu görüyorum. O tamamen seninle ilgili. Onun dünyası

Sen. Ve buna sahip olabilir." Parmakları boynumda sıkılaştı.
"Yine de elimden geldiğince seni tutmaya devam edeceğim."

Hank, Ren'de kendi dünyasının ben olduğunu
gördü. Bu hoşuma gitti.

Ren'in kız kardeşlerinin de bende aynı şeyi
görüp görmediğini merak ediyordum. Kardeşim
de beni tutmaya devam edecekti.

Dürüst.

"Güzel," diye cevap verdim.

"Şimdi sen bana kızıp ağlamaya başlamadan önce ben
gidiyorum."

Geri çekildim ve "Böyle bir şey olmayacak." dedim. Bu bir
yalan değildi. Doğruydı.

Yine de yaklaşmıştım.

Ağabeyim bana gülümsedi.

Sonra beni bıraktı ve "Yapacak işlerim var" diye
mırıldanarak ayağa kalktı.

Benim de yapacak işlerim vardı. Koşmam, terlemem ve
eve gelip erkeğimle yatmam gerekiyordu.

Bunu paylaşmadım.

Hank'i kapıya kadar geçirdim.

Kapıyı açtı. Peşinden gittim ve pervazda durdum.

O zaman "Lee ile Jane hakkında ne karar verdiniz?" diye
sormak aklıma geldi.

Döndü ve cevap verdi, "Adamlara söyleyecek. Indy'ye
söyleyecek. Ben de Roxie'ye söyleyeceğim. Gözümüzü bu
işten ayırmayacağız ama işi olurlarına bırakacağız."

Listemde Jane'le konuşmanın zamanı gelmişti ve
koşmadan önce ona haber vermeye karar verdim.

İyi haber, ne Hank ne de Lee'nin balistiğe gitmemiş
olmasıydı. Bu Jane'in daha az endişelenmesini sağlayabilirdi.

Yine de gözümü dört açmam gerekecek.

Hank bana doğru eğildi ve yanağımı öpeceğini sandım.

O yapmadı.

Dudaklarını kulağıma dayadı ve "Seni incitirse, onu
mahvederim" dedi.

Ağabeyimi severdim.

"Böyle bir şey olmayacak," diye cevap verdim.
"Olmasa iyi olur" diyerek geri çekildi.
Gözlerimi devirdim ve geri çevirdiğimde onun
gülümsediğini gördüm.
Dilimi ona doğru uzattım. O
daha büyük gülümsedi.
Sonra da gitti.

Son dansımdan sonra Smithie's'deki sahneden aceleyle
çıktım, oradan bir an önce uzaklaşıp eve, yatağıma gitmek
istiyordum.

Ve Ren.

Smithie'de yine fiyaskoyla sonuçlanan bir geceydi. Birkaç
kıza yaklaşmış ve garsonlardan biri olan Tanya ile sohbet
etmiş olmama rağmen, bilgi donukluğunda bir çözülme
olmadı.

Smithie ile Gibbons hakkında bildikleri hakkında da
konuştum. Ona davadaki ilerlememizi anlatmıyordum çünkü
Steiner ve Gibbons'ın yaptıkları daha da derinleşirse kendini
kaybedip işi berbat etmesini istemiyordum.

Ama Smithie kulübünde dikkatliydi. O yüzden kimden
bahsettiğimi çok iyi biliyordu.

Onun cevabı da, "O bir pislik. Boktan bir havası var. Ama
iyi müşteri. İçki içer. Kızlara iyi bahşış verir. Her gece bir
kucak dansı alır. Her müdavimimi sevmem. Ama içki alıp
kızlara baktıklarında da şikayet etmem."

Gibbons kızlara "iyi" bahşış verirdi, çünkü bu paranın
normal bir şekilde değil, geri dönüşünü görecekti.

"Neden sordunuz?" Smithie bitirdi.

"Sadece gözümü bir şeylerden ayırmıyorum ve o da beni
ürkütüyor," dedim.

"Evet," diye yanıtladı. "Her yerinde pislik yazıyor. Ama
yine de kapımdan içeri giren her erkek böyle."

O haklıydı.

Ama o marka bir pislik değil.

Bu kadarla bıraktım.

Sonra Bobby ve Darius'un bir şeyler bulacağını ya da kızlardan birinin cesaretini toplayıp bana bir ipucu vereceğini umarak işime devam ettim.

Ve yakında.

Ama artık gece bitmiş ve benim için iş günü sona ermişti. Kızların işleri bitmeden önce yarım saat dans etmeleri gerekiyordu ama benim kalmam için bir neden yoktu. Bu nedenle, eğer kalırsam, fark edilebilir ve merak edilebilirdim.

Kızlar Lottie'nin işi bittiğinde sahneyi devralmak üzere sahneye doğru ilerlerken ben de soyunma odasına yöneldim.

"İyi eğlenceler," dedim kocaman bir gülümsemeyle.

Jojo zoraki bir sesle, "Hı hı," diye cevap verdi.

Meena yanımdan geçerken, "İyi geceler Ally," dedi. O da benim elimi tuttu.

Bunun garip olduğunu düşünmüştüm.

Ta ki avucuma bir şey bastırdığını hissedene kadar.

Parmaklarımı bir kâğıt parçası gibi hissettiren şeyin etrafına kapattım ve içimde bir enerji dalgası yükseldi, "Yarın gece görüşürüz," derken sesimi ayarlamakta zorlandım.

"Görüşürüz bebeğim," diye seslendi Jojo. Meena arkasını döndü ve el salladı. Ama yüzü her şeyi anlatıyordu.

Kork

u.

Kahr

etsi

n.

Soyunma odasına koştum, giyindim, eşyalarımı aldım ve kışımı kaldırdım. Avuçlarım kaşınıyordu ama kimsenin notu okuduğumu görmesini istemiyordum.

Bu yüzden, cebimden gazeteyi çıkarıp açmadan ve okumadan önce bir ışıktaki oturma odasına kadar bekledim.

Biz öderiz ya da onlar yapar. Biz konuşuruz,

onlar yapar. Daha çok adamları var. Her
zaman gözleri var.
Ödemezsek ya da konuşursak Smithie'ye zarar verirler.
Kağıda baktım.

Sonra fısıldadım, "Siktir."

Kot pantolonum ve tişörtümle (ama parmak arası terliklerimi çıkarmıştım) yatakta bağdaş kurarak oturdum.

Ren yatak başlığına dayanmış, çarşafı beline kadar çekmiş, göğsü görünüyordu.

Bir kez olsun manzarayı takdir etmedim. Aklım başka şeylerdeydi.

Notu inceliyordu, bu arada benim aklım da nottaydı.

Başka bir deyişle, bunu takıntı haline getirmiştım.

Ren o gece Smithie'ye gitmemeyi, onun yerine evde kalıp biraz kestirmeyi tercih etmişti.

Ama parmak arası terliklerimi çıkarıp ışığı yaktıktan sonra onu uyandırmıştım.

Sonra ona notu gösterdim.

Ondan bana baktı. "Lucky ve Santo'yu buna koymamı ister misin?"

Bu beni şaşırttı.

"Lucky ve Santo yardımcı olabilir mi?"

"Bu ikisinin sahip olduğu pek çok şeyden biri de herkesin onları hafife alması." Gözlerimi tuttu. "Sana tavsiyem, onları hafife alma."

Başımı salladım.

Bunu öğrendiğim iyi oldu ve Curious Rock Chick olarak bu bilgiye sahip olmak beni rahatlatı.

"Yani onları bunun üzerine koymamı mı istiyorsun?" diye bastırdı.

Ona doğru eğildim ve elimi göğsüne koydum. "Hayır, bebeğim. Ama teklifin için teşekkürler."

"Ally-" diye başladı, sesi temkinliydi ve nereye gittiğini biliyordum.

Bu benden daha büyük bir şeydi. Benden ve Darius'tan bile büyüktü.

Bunun için takım oyunu gerekiyordu.

Ben de endişelenmemesi için sözünü kestim. "Lee ile konuşmam lazım."

Ren bir nefes verdi.

Birini içeri aldım ve dedim ki, "Başladığında böyle bir his vardı. Kötü değildi. Kötüydü. Darius işin içindeyken, Bobby ve Brody'yi getirirken kendimi daha iyi hissettim." Başımı nota doğru eğdim. "O mu? Smithie'nin büyük silahlara ihtiyacı var."

Bunun üzerine Ren tuhaf bir şekilde, "Şaşırtıcı olan ne biliyor musun?" diye sordu.

"Şey... hayır," diye yanıtladım, konuşmanın bu yönü karşısında şaşkınlık içindeydim.

"İşini doğru yapmak için gururunu bir kenara bırakacak kadar büyük olacak kadar yaptığın işi ve Smithie'yi önemsiyorsun."

O.

Öyle

ydi.

Evet

.

Harika.

"Seni öpeyim diye böyle söylüyorsun," diye cevap verdim.

"Hayır. Doğru olduğu için söylüyorum. Gerçi beni öpmen için de söylüyorum. Ama daha çok beni becermen için söylüyorum."

Mutlu yerim kasıldı ama kaşlarım birbirine yaklaştı.

"Bütün gece dans ettim ve bütün işi benim yapmamı mı istiyorsun?"

"Bebeğim, en fazla sekiz, on dakika dans edersin. Bu da seni zor durumda bırakır."

"Bugün de bir koşum vardı," diye hatırlattım ona. Sırıttı. "Evet, hatırlıyorum."

O sırtış, başka bir mutlu yer spazmı.

"Bu yüzden erkeğimin biraz çaba göstermesi gerektiğini düşünüyorum," diye devam ettim.

"Bunu senin koşundan sonra yaptım."

Bu doğruydı. Ve birazdan daha fazlasıydı. Çünkü ben koşudan dönmeden önce Ren

Lelo'm.

"Tamam, biraz daha çaba" diye düzelttim.

"Misyonerlikte iyi olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordu. "Misyonerlik beni geliştiriyor," diye paylaştım.

Ren, meme uçlarımda ve mutlu yerimde hissettiğim bir sırtıyla sırttı.

Sonra notu komodinin üzerine bıraktı ve bana doğru hamle yaparak beni sırt üstü yatağa yatırdı.

Dudakları dudaklarıma değdi, gözleri gözlerimin içine baktı ve "Bakalım bir numaraya çıkarabilecek miyim?" diye sordu.

Ben de bunu
istiyordum.

Kesinlikle.

Ben de başımı kaldırıp onu öperek bunu paylaştım.

Sert, ıslak ve vahşi.

Ren de beni aynı şekilde öptü.

TWENTY-NINE

Bu Listenin Başında

Uyandığımda gözlerim faltaşı gibi açılmıştı.

Ren'in kolları beni sıktı. "Bebeğim,
uyanık mısın?"

Kendi kendime sırttım ve Ren'in b e n i
kaşıklamasından, erkeğimle önden öne sarılmama doğru
yuvarlandım.

Bir elini çeneme doladı, başımı geriye yatırdı ve bana
yumuşak, tatlı bir sabah öpücüğü vererek içeri girdi.

Oh, evet.

Bu birliktelik harikaydı.

Ve sonsuza dek sürececek bir şekilde
yaptı. Yani bu çok daha fazla salladı.

Ayrıldı ve tatlı sesiyle, "Günaydın bebeğim," dedi.

"Günaydın," diye cevap verdim, sıcak ve sert bedenine
daha da sokularak. Sonra da "Özür dilemeliyim" dedim.

Gözlerini yavaşça kırpıştırdı ve "Ne için?" diye sordu.

"Geçen Pazar günü kendime verdiğim, romatizmalı
ellerimin yumurta kıramayacağı güne kadar her Pazar sabahı
sana yatakta kahvaltı hazırlayacağım sözünden döndüğüm
için." Yüzünün yumuşamasını ve dolayısıyla ısınmasını
izledim ve konuşmaya devam ettim. "Ama Lee ile
konuşmam ve Fortnum's'a gidip check-in yaptırmam
gerekıyor." Daha da sokuldum ve fısıltıyla konuşmamı
bitirdim: "Ama bu hafta bir gün seç, telafi ederim."

"Bunu telafi etmek zorunda değilsin Ally," diye
cevap verdi. "Evet, zorundayım."

"Bebeğim, yapamazsın."

"Bebeğim, hoşuna gitti," dedim. "Ben de senin hoşuna
gitmesini sevdim. Ben de senin için senin hoşuna giden
şeyler yapmayı seviyorum. O yüzden bunu bana ver ve öbür
çekimi kabul edeceğin günü düşün."

"Pekâlâ tatlım" dediğinde beni kendine çeken oydu.

Zor kısma geçerken yanıma sokulmaya devam ettim. "Pazar sabahı tatlı bir şekilde uyandığında sana söylemem gereken bir şey daha var."

Gözleri uyandı ve dudaklarından "Kahretsin" diye mırıldandı. Evet, kahretsin.

"Tamam, bunu sana söylemek için iyi bir zaman olmadı çünkü bunu sana söylemek için iyi bir zaman yok, ama aynı zamanda işler biraz meşguldü, bu yüzden şimdi seçiyorum çünkü bilmen gerekiyor" diye açıkladım.

"Söyle bana, Ally," dedi Ren.

"O kitabı kimin yazdığını biliyorum. Fortnum's ailesinin bir üyesi. Adı Jane," dedim hemen.

"Siktir," diye homurdandı, "Ciddi misin?"

"Onunla tanıştınız mı bilmiyorum ama-"

"Kardeşin biliyor mu?" diye sormak için sözümü kesti. "Hangisi?" Ben de sordum.

"İkisinden biri, Ally," diye kestirip attı sabırsızca. "Şey, evet. İkisi de öyle."

"Peki bu konuda ne yapıyorlar?" "Hiçbir şey."

Ren "Bir şey yok mu?" diye sormadan önce bir süre bana baktı. "O ailenin bir üyesi, tatlım," dedim sessizce. "Ailenin özel hayatının ticaretini kim yapıyor," dedi Ren. geri döndü.

"Masalları kim dokuyor?" diye karşı çıktım ve göz göze gelecek şekilde kaydım. "Hayatı boyunca bunu istedi."

"Umurumda değil."

"Bu çok güzel, Ren. Her şeyiyle. Neden dünya bilmesin ki?"

Başı yastığa çarptı ve ağzını kapattı.

"Kızgın değilim," dedim ona. "Kızların hiçbiri kızmadı. Ne Hank ne de Lee bu konuda çıldırdı. Ve senden Jane'e verecek bir şey bulmak için derinlere inmeni istiyorum çünkü bunu önemsiyorum.

onun hakkında. Ve yaptığı şeye inanıyorum." Ona bir gülümseme gönderdim. "Herkes bizim ne kadar dürüst olduğumuzu bilmeli."

"Ne kadar erdemli olduğumu herkesin bilmesini istememem senin için önemli mi?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim. "Ve eğer derinlere iner ve oraya ulaşamayacağını anlarsan, bana söyle. Elimden geleni yaparım. Bu arada, bence ikimiz de Indy ve Lee'nin kitabını okumalıyız ki neyle karşı karşıya olduğumuzu tam olarak bilelim."

"Bunu yapabilirim" diye mırıldanmadan önce bir nefes aldı. Dudaklarım tekrar kalkmaya başladı ama kollarıyla beni sıktı. "Bunu yapmak istemiyorum bebeğim. Bu tür kitaplar bana göre değil ve kardeşin ve onun kadını hakkında bilmek istemediğim şeyler var ..." Durakladı. "Her şey gibi."

O devam ederken dudaklarımın yukarı kalkmasına yine karşı koymak zorunda kaldım. "Ama bir şey yapmadan önce ne kadar kötü olduğunu bilmeliyim. kararı."

"Ya da ne kadar iyi olduğunu." Ona alternatif bir seçenek sundum. "Her neyse," diye mırıldandı.

Sırtışımlı serbest bıraktım.

Ren onu yakaladı. Gözlerinden kızgınlık aktı ve içini çekti. Adamımı sevdim.

"Lee'yi aramam gerek bebeğim," diye hatırlattım ona.

"Doğru," diye cevap verdi ve beni de yanına alarak sırt üstü yuvarlandı.

Beni bırakıp yerdeki kot pantolonuma uzandı ve telefonumu çıkarıp yatağa geri yerleştirdi ve bana uzattı.

"Teşekkürler," diye mırıldandım ve Lee'yi meşgul etmeye devam ettim. İki kez çaldıktan sonra kardeşim "Ally" diye cevap verdi.

"Hey, kardeşim," diye cevap verdim. "Bu sabah benim için biraz vaktin var mı? Bu çok önemli."

"Seninle de konuşmam gerek," dedi.

İlginç.

Merakım doruğa ulaşınca "Ne hakkında?" diye sordum.

"Indy hakkında," diye yanıtladı. "Son birkaç gündür sabah bulantıları başladı. Hiç iyi değil. Mağazada olması onun için zor olacak. Bir dava üzerinde çalıştığını biliyorum ama Indy bu durumdayken ve Jet de saatlerce ayakta kalmaması gereken bir noktaya gelmişken sana ihtiyacı var. Indy, Jet'in arkasını toplayamadığı için kendini kötü hissediyor ama zamanının yarısını kusarak geçiriyorsa bunu yapamaz. O istemeyecek ama ben isteyeceğim. Sana ihtiyacı var."

"Elbette," dedim hemen. "Zaten markete gideceğim. Ama seninle konuşmam gerek."

"Ne hakkında?" diye sordu soruma.

"Yüz yüze, kardeşim."

"Kahretsin," diye mırıldandı.

"Fena değil." Bu ifade üzerine düşündüm ve fikrimi değiştirdim. "İyi değil. Aslında kötü ama düzeltilebileceğini umuyorum."

"Benim sana gelmemi mi yoksa senin bana gelmeni mi istiyorsun?" diye sormadan önce bir süre durakladı.

"Dükkana yakınsınız ve ben de zaten oraya gideceğim, o yüzden size geleceğim."

"Yola çıktığında bana mesaj at, seninle dükkanda buluşuruz."

"Anlaşıldı."

"Görüşürüz,

Ally."

"Hemen döneceğim, Lee."

Bağlantıyı kestik ve Ren'e baktım. "Indy'de sabah bulantıları başladı, bu yüzden mağazada bana daha çok ihtiyaç olacak."

Ren, "Anladığım kadarıyla şipşak sevişmek için zamanımız yok," dedi.

Ne yazık ki, bunun anlamı buydu.

Hayal kırıklığı içinde kaşlarımı çattım.

Bana sırtıttı, kıvrıldı ve hafif bir öpücük verdi. İşi bittiğinde fısıldadı, "Git al onları, bebeğim."

Boynumu büktüm, boğazını öptüm, ona bir gülümseme verdim ve sonra yaptığım şeyi yapmak için yataktan fırladım.

Git ve yakala onları.

Lee, Meena'dan gelen notu inceledi.

Fortnum'da din bölümünün arka tarafında duruyorduk. Oradaydık çünkü Fortnum's'ın mahremiyetine ihtiyacımız vardı ve burası da en iyisiydi. Din bölümü, doğru ya da yanlış, çok fazla hareket görmedi.

Lee nottan bana baktı. "Bu hiç iyi değil," dedi.

"Biliyorum," diye cevap verdim.

"Ally-"

Ona doğru eğildim. "Yardıma ihtiyacım var." Bana baktı.

Konuşmaya devam ettim. "Orası çok kötü, Lee. Ortam tamamen boktan. Kızlar korkudan aklını kaçırmış. Roam, Steiner'in dansçılardan ve garsonlardan para aldığını görmüş. Kulüpte tüylerimi diken diken eden başka birini görmedim ama tahminimce Meena her yerde gözler olduğunu söylerken sadece Steiner ve ortağını kastetmiyordu. Bu konuda bir şeyler yapılmalı, hem de hemen. Smithie tehlikede ve sonuç olarak bu benden daha büyük bir mesele."

Lee bana bakmaya devam etti. Ben de konuşmaya devam ettim.

"Eğer davayı almak istemiyorsanız, adamlarınızdan bazılarına ihtiyacım var. Brody'nin daha fazla zamanına ihtiyacım var. Onlara ödeme yapacağım ve-"

Lee sözümü kesti. "Bu davayla ilgili değil."

"O zaman neden tereddüt ediyorsun?" diye sordum. "Bu Smithie." Bana bir süre daha baktı ve sabrım tükenmeden hemen önce, "Nedenini sonra konuşuruz. Şimdi birkaç telefon görüşmesi yapacağım ve sahada birkaç adam bulacağım, Brody'ye odaklanacağım. Bir şey bulduğumuzda seni arayacağım ve

bir toplantım var. Öyle mi?"

Toplantı mı yapacaktık?

Biz mi?

Ben, kardeşim ve ekibi mi?

Sormadım. Takla atmadım. Onu tutup kız gibi sarılmadım. Sadece başımı salladım ve "Evet" dedim.

"Dolaşmak ve bu şeyi koklamak mı?" diye sordu.

"Gibbons resme girdiğinde Darius onları çağırdı," diye cevap verdim.

"Güzel," diye mırıldandı, tekrar nota ve bana baktı. "Yapacak işlerim var. Telefonunu yanından ayırma."

Başımı salladım.

Bana hiçbir şey vermedi, ne bir bakış, ne bir gülümseme, ne de başka bir şey ve gitti.

Kitapların arasından çıkıp ön tarafa gittim ve Daisy'yi Juicy Couture kaplı kıcıyla bir kanepede kucağında dizüstü bilgisayarıyla Jet, Roxie, Stella ve Sadie (Juicy Couture giymemişti ve Stella'nın harika rock tişörtü bana bir patlamayla yok olan koleksiyonum için nostalji yaptırıyordu) ile çevrili gördüm.

Konserlere gitme zamanı.

Yine de konserlere gitme vakti gelmişti. Daisy kafasını kaldırdı ve beni gördü.

"Şekerim, buraya gel!" diye seslendi heyecanla. "Roxie bazı web sitesi fikirlerini bir araya getirip buraya getirdi."

"Hepsi bomba," dedi Stella, ben o tarafa doğru ilerlerken, hem merakla bakıyor hem de tanımaya başladığım ve çok sevdiğim o duygunun içimden aktığını hissediyordum.

Jet bana "Nasıl seçim yapacağınızı bilmiyorum," dedi.

Sadie bir koltuğa geçti, böylece Daisy ve Stella'nın arasına sıkışabildim.

"İşte bir tane," dedi Daisy ve ardından tıkladı. "Ve bir sonraki." Bir tık daha. "Ve üçüncüsü," dedi. "Harika değil mi?"

Öyleydiler.

Her biri.

Kesinlikle.

Daisy'den Roxie'ye baktım. "Çok dürüstler." Roxie sırıttı.

"Onlardan oldukça memnunum." Gözleri ekrana kaydı. "Yine de bir isme ihtiyacınız var. Bir şirket unvanınız yoksa Ava ve benim için görünüm ve renk şemaları bulmak zor."

"Rock Chick Investigations," diye anons ettim ve tüm gözlerin üzerimde olduğunu hissettim. "Renkler, sıcak pembe ve siyah."

"Aslar," diye nefes aldı Sadie.

Ona baktım ve sıırttım. "Biliyorum, değil mi?" "Bu mükemmel," dedi Jet.

Roxie, "Sıcak pembe ve siyah, kitaptaki gibi," diye işaret etti. Gözlerimi ona çevirdim ve başımı salladım.

Sanki bir işaretmiş gibi, Tex espresso tezgahının arkasından gürledi, "Loopy Loo! B.A.! Çalışmak ister misin yoksa bütün gün tavuk gagalayacak mısınız?" Yanındaki Duke'e baktı. "Peki Jane nerede? Indy evde. Loopy Loo sürekli banyoda. Yardıma ihtiyacımız var."

Tekrar başlamadan önce beni işaret edecek kadar uzun süre gürlemeyi bıraktı.

"Sen! B.A.! Şimdi yatağında bir adam var, hamile kalırsan, bırakıyorum."

Tezgâhın ucunda kahvesini bekleyen müşteri bana döndü ve hemen yalvarmaya başladı: "Lütfen hamile kalma. Hayatım berbat. Her gün dört gözle beklediğim tek şey bu deli adamın kahvesi. O da bırakırsa ben ne yaparım?"

"Hamile kalmayacağım," diye onu temin ettim ve gözle görülür bir şekilde rahatlamış görünüyordu. Sonra dikkatimi Tex'e çevirdim. "Ve sadece iki müşterin var. Sen ve Duke halledebilirsiniz."

"İki müşterim var ama kupalarım azaldı. Doldurmamı istiyorsan, yıkarsın. Ben yıkamam. Doldururum. Anlaşma böyle," diye karşılık verdi Tex (yüksek sesle). "Öyleyse temizliğe başla."

Bu doğrudu.

Yine de bir şeyler yapıyordum. Ayrıca meraklıydım.

"Bu B.A. saçmalığı da ne?" diye sordum.

"Kötü," Tex beni işaret etti, "Göt."
Vay anasını!
Buna bayıldım!
Fortnum'un Bay T.'siydim ama beyaz, kadın ve
Mohawk'sız.

Doğru!
"Biliyorsun," diye araya girdi Jet. "Indy'nin burada olmaması seni patron yapmaz. Patron olacak biri varsa o da Duke'tür."

Tex Duke'a döndü ve (yine yüksek sesle) "Ben yıkanmam," dedi.

"Dostum, iki yıldır senin yanında çalışıyorum. Yıkanmadığını biliyorum. Yıkanmaman umurumda değil. Umurumda olan şey, iki adım ötemdeyken bana bağırman. Kızlara da bağırma. Boşları alacaklar." Duke başını salladı. "Tanrım. Daha birkaç gün önce evlendin. İyi bir kadını senin adını alması için kandırmak seni sakinleştirir sanırsın."

Duke'un kahve dağıttığı müşteri Tex'e "Evlendiniz mi?" diye sordu ve "Tebrikler" demeden önce cevap beklemedi.

"Kapa çeneni," diye
gürledi Tex. "Tex!" Jet
tersledi.

"Ne?" diye tersledi.

Jet Tex'ten vazgeçti ve müşteriye baktı. "Özür dilerim."

"Bu hafta bana üç kez kapatmamı söyledi," diye yanıtladı kadın, sonra kahvesinden bir yudum aldı, kağıt bardağını kaldırdı ve dükkandan çıkmadan önce söylemesi gerekeni söylemesine izin verdi (ve söyledi).

Tex sustu ve "Jane nerede bu arada?" diye sorunca dikkatimi Sadie'ye çevirdim.

Birkaç bakış oldu ama kimse bir şey söylemedi, ben de araya girdim. "Hepiniz biliyor musunuz?"

"Kitap hakkında mı?" Jet sordu, ben de başımı salladım. "Evet," dedi Stella.

"Mm-hmm," diye mırıldandı Roxie.

"Hector bana bu sabah söyledi," diye ekledi Sadie.

"Marcus bana dün gece söyledi. Önce çok şaşırdım ama sonra anladım," dedi Daisy.

Suyu test ettim. "Aranızda kızgın olan var mı?"

"Kesinlikle hayır," diye cevap verdi Stella hemen. "Plak şirketim kendinden geçmiş durumda. Bu kitapların bir ton albüm satacağını söylüyorlar. Mace hâlâ kızgın. Önce kitaplar var olduğu için kızmıştı. Şimdi de hiçbir şey söyleyemediği için kızgın. Yine de Mace'in çabuk sinirlenen bir yapısı var ve çok sinirleniyor."

Bu doğruydı, ancak yüzündeki boğucu sırıtış, en azından onun için bunun kötü bir şey olmadığını söylüyordu.

"Biliyorum," diye araya girdi Jet. "Jane dışında kim olursa olsun, o adamlar aklını kaçıır. Jane ise karıncayı bile incitmez. Peki sen ne yapıyorsun?"

"Hector'un umurunda değil," diye ekledi Sadie. "Yine de benim için daha çok endişeleniyordu." Gözleri odada gezinirken sessizce devam etti: "Ama burası hayallerin gerçekleştiği yer." Bize baktı. "Öyleyse neden Jane'inki de gerçekleşmesin?"

"Haklısın kardeşim," diye cevap verdim ve Sadie gülümsedi.

Kapının üzerindeki zil çaldı ve birkaç müşteri içeri girdi.

Tex bunu "Merhaba!" diye bağırarak için fırsat bildi.

Boşlar mı?" Jet ayağa fırladı.

Uzandım, dizüstü bilgisayarın dokunmatik yüzeyine el koydum, tıkladım ve Roxie'ye baktım. "Bununla çalışabilir miyiz?"

Gülümsedi. "Kesinlikle."

Ben de gülümsedim, kalktım ve işe koyuldum.

Tex'i kızdırmamak için zaman kolladım ve Tex'in dolduracak bir sürü temiz bardağı varken, Jet banyoda değilken ve nadir bir sükûnet içindeyken Duke'u çağırdım.

Kitap tezgahının arkasındaki Duke'e

yaklaştım. "Two shake?" diye sordum.

"İhtiyacın olan kadar sallamam var, sevgilim," diye cevap verdi.

Sırıttım, yaklaştım ve sırtımı odaya döndüm. "Seni bu alandan çıkarıp kitaplara girerek kimseyi meraklandırmak istemem ama bilgeliğine ihtiyacım var. Ayrıca paylaşılması gerektiğine karar verene kadar söylediğim hiçbir şeyi paylaşmayacağına dair söz vermeni istiyorum."

"Tek kelime etmeyeceğim, Ally."

Başımı salladım ve biraz daha yaklaştım. Sonra olabildiğince sessiz, olabildiğince hızlı ama olabildiğince kapsamlı bir şekilde durumu Darius, Malia ve Liam Edward Clark ile paylaştım.

Konuşmayı bıraktığımda gözleri kocaman açılmıştı ve dudaklarından "Lanet olsun" sözleri döküldü.

"Biliyorum," diye kabul ettim. "Lanet olsun," diye tekrarladı.

"Biliyorum Duke," diye cevap verdim. "Şimdi ne yapacağız?"

Nedense başını çevirdi ve ön kapıya baktı. Yapmadığı şey ise bana dönüp bakmaktı.

"Duke?" Ben seslendim.

O zaman bana dönüp baktı ve "Düşündüğümde de kötü" dedi.

"Mm-hmm," diye mırıldandım.

"Bunun için zamana ihtiyacım var," dedi bana. Bunu anladım ve başımı salladım.

"Lanet olsun," diye tekrarladı Duke.

"Duke-"

Sözümü kesti. "Joshua'yı geri almak için ruhumu satarım. Bu kasabada görmediği bir çocuğu mu var?"

Uh-oh.

Yaklaştım. "Duke-"

"Hayır, Ally." Başını iki yana salladı. "Kızgın değilim.

Sadece düşünüyorum.

Ve daha fazla düşünmek için zamana ihtiyacım var."

"Tamam, seni anlıyorum," dedim. "Ama bunu çok fazla abartmamanızı rica edebilir miyim? Zaten başarılı bir yeniden birleşmenin onlar için zor olmaktan başka bir şey olmayacağı alanın çok dışındayız. İmkânsız olacak kadar o

bölgenin dışında olmamıza gerek yok."

Bakışları yoğunlaştı. "Bunu düşünüp durmamın imkanı yok Ally. Hayatta değerli olan pek çok şey var. Çocuğunuz bu listenin en başında yer alıyor."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve başımı salladım.

Duke uzaklaşmaya başladı ama beni geçemedi ve uzanıp elini tuttum ve sıktım.

Onu yakaladığım gibi bıraktım ve o da devam etti.

İşe geri döndüm ama Jane'i arayıp en azından kızların iyi olduğunu ve saklandığı yerden çıkabileceğini söylemek için tekrar raflara bakacak zaman buldum. Ama sesli mesajını aldım, ben de mesaj bıraktım.

Dışarı çıkarken, telefonumu cebime geri sokarken, bingledi.

Ona baktım ve Lee'den bir mesaj gördüm. Kısa olduğu ve tamamı bildirime sığıdığı için açmama gerek kalmadı.

Ekip toplantısı. Ofis. İki saat.

Elinde bir şey vardı.

Şimdiden.

Tanrım, kardeşim çok

iyiydi. Takım toplantısı.

O his yine içime işledi.

Bu nedenle, bir kez daha boşları toplamaya gittiğimde sırtıyordum.

THIRTY

Benim için Ren

REN ZANO, spor salonundan Jaguar'ına doğru yürürken bir yandan da çalan telefonunu çıkararak antrenman çantasının kayışını omzunda daha sıkı tuttu.

Ekranda Santo Calling yazıyordu.

Nişan aldı ve kulağına götürdü. "Santo."

"Patron, buraya gelmen gerek."

Ren arabasının kapısında durdu ve botlarına baktı, midesi bulanıyordu.

Çünkü o sabah Santo'ya bir iş vermişti. Ve bu iş Snookie Rivers'in dairesine girip etrafa bakmaktı.

"Ne?" Ren sordu.

"Görmen gerek," diye yanıtladı Santo.

Ren dişlerini sıktı ve kilitlerine bip sesi verdi.

Kapıyı çekip açarak içeri girdi ve "Bir süreliğine dışarıda mı?" diye sordu.

"Lucky onun peşinde. Eve gelmek isterse, Lucky bana haber verir."

Ren, "On dakika içinde orada ol," dedi.

Bağlantıyı kesti ve kontağı açtı.

Ally'nin eski apartman kompleksine vardığında, patlayan dairesinin inşaatının çoktan başladığını gördü. Bazı yapısal hasarlar vardı. Çok değil, çoğunlukla camlar patlamış ve yangın hasarı vardı ama tamir etmek için zaman kaybetmiyorlardı.

Park etti, indi, telefonunu elinden bırakmadı ve koşarak binaya girdi, içeri girdi ve merdivenleri çıktı.

Rivers'in kapısına bir parmak vurdu ve kapı Santo tarafından hemen açıldı.

Ren onun yüzündeki ifadeden hoşlanmamıştı.

"Göster bana," diye emretti. Santo yoldan çekildi.

Ren daireye girdi, kenara çekildi ve Santo'nun yolu göstermesine izin verdi. Santo koridorda yatak odalarından birine doğru ilerledi ama kapıda durdu ve Ren'e döndü.

"Patron, bu iş boka sardı," diye uyardı.

Ren onun gözlerinin içine baktı ve sonra onun ötesine geçip odaya girdi.

İçeri girdiğinde durdu.

Üç vuruş sonra, "Sik beni," diye fısıldadı.

"Lucky'nin onu yakalamasını mı istiyorsun?" Santo sordu.

Ren'in gözleri odanın içinde gezinirken, bağırsakları artık düğümlenmiyordu. Acı verici düğümlerle bağlanmıştı ve göğsüne ağır bir şey bastırıyormuş gibi hissediyordu.

Çünkü odanın her tarafı Ally'nin resimleriyle doluydu. Dairesine girerken. Dairesinden çıkarken. Koridorda yürürken. Otoparkta Mustang'ine doğru yürürken. Ona binerken ya da inerken.

Ve daha fazlası.

Ally Fortnum's'da. Ally Stella'nın konserlerinde. Ally Brother's'da barmenlik yapıyor. Ally, Rock Chicks'in bir ya da daha fazlasıyla alışveriş merkezinde.

Ve Ally evine girip çıkıyor. Bazıları aylar öncesinden. Bazıları günler öncesinden.

Tüm oda Ally ile kaplıydı. Her santimi.

O kadar çok resim vardı ki, birkaç katman derinliğindeydiler.

"Patron? Lucky?" Santo sordu ve Ren gözlerini adama dikti.

"Evet, Lucky'nin onu yakalamasını istiyorum," diye hırladı. "Ve Dom'u ara. Şimdi." Bir elini uzattı. "Ve bu bokun fotoğraflarını çek. Detaylı."

Emirlerini verdikten sonra, o alanda daha fazla zaman geçirmede.

Hemen çıkıp gitti.

Bağırsakları hâlâ sıkı sıkıya bağlıydı. Göğsü şimdi yanıyordu.

Ally

Nightingale Investigations'ın alt katındaki odaya girdiğimde tüm çeteyi orada gördüm.

Her birini.

Bunlar arasında Lee, Eddie, Hank, Vance, Mace, Hector, Darius, Matt, Bobby, Monty, Ike, Jack, Brody ve hatta o sabah Ava ile balayından yeni dönen Luke da vardı.

Jimmy Marker da oradaydı.

Bu, işlerin düşündüğüm kadar kötü olmadığı anlamına geliyordu. Daha kötüymüş.

Luke'a hoş geldin, iyi ki kurtuldun, katıksız sevişme demedim.

Gözlerimi adamların arasından ayırdım, bir sürü çene kaldırma hareketi yaptım (cidden mi?), bir ağırlık sehpasına geçtim ve kışımı üzerine oturttum.

Lee bunu yaparken beni izledi ve ekibe döndü.

"Kısaca," diye başladı, sesinin tonu işlerin daha kötü olmadığını, daha kötü olduğunu gösteriyordu. "Hepiniz Ally'nin üzerinde çalıştığı davayı biliyorsunuz ve hepiniz ödemeleri, ortaya çıkarılan oyuncular ve Meena'nın dün gece Ally'ye verdiği notu biliyorsunuz."

Kimse başını sallamadı. Hepsi gözlerini Lee'den ayırmadı. Etrafıma baktıktan sonra ben de aynı şeyi yaptım.

"Brody izi buldu," diye devam etti Lee. "Cyrus Gibbons'ın Nebraska'daki hücre arkadaşının Steiner ve buradaki ekiple bağlantıları var. Bu sabah Darius Steiner'ı, Bobby de Gibbons'ı bir ekip buluşmasına kadar takip etti. Onlardan beş tane var. Darius dinlemek için görünmeden pozisyon alabildi. Smithie'nin kadınlarının ve dolayısıyla çocuklarının her birine bir adam yerleştirmişler."

Aman Tanrım.

Gözlerimi kapattım.

"Gibbons Smithie'nin peşinde," diye devam etti Lee ve ben gözlerimi açtım. "Kızlar ödeme yapmıyor, bahşişlerini vermiyorlar, Smithie'nin tüm ailesine zarar veriyorlar. Konuşuyorlar, hepsinin canını yakıyorlar. Gibbons'a özel dansları sırasında istediğini vermiyorlar, o da Smithie'nin canını yakıyor."

Lee'nin sözleri karşısında kafam patlamak üzereyken, üzerimdeki baskının bir kısmını atmak zorunda kaldım.

Bu yüzden kendimi "Benimle dalga geçiyorsun" diye tıslamaktan alıkoyamadım.

Lee bana baktı. "Ally-"

"Smithies'de onlara tecavüz mü ediyor?" Tersledim.

"Zorla oral seks, aynı şey," diye cevap verdi Lee, sesi gergindi.

Koltuğumdan fırladım ve bağırdım.
Benimle taşak geçiyorsun!"

"Ally, sakın ol," dedi Hank sessizce.

"Sakin ol. Gecelerini tecavüze uğrayan bir grup kızın yanında çalışarak geçirmedi!" Ben de karşılık verdim.

"Bu iş bir gün daha sürmeyecek, Ally," dedi Lee. "Onları bu gece alaşağı edeceğiz, tüm o şerefsizleri. Ve bunda senin de rolün var. Kızgın olduğunu anlıyorum. Nedenini anlıyorum. Hepimiz kızgınız. Ama yapmamız gereken bir iş var. Öfkeni odaklanmaya çevirmelisin çünkü bu gece maça çıkıyorsun."

Gidiyor muydum?

Bu da ne demek oluyor?

"Ne?" diye sordum.

"Onları aynı anda indirmeliyiz ki konuşmaya, diğerlerinin dışarı çıkarıldığını görmeye ya da duymaya ve bu konuda bir şeyler yapmaya, yani Smithie'nin kadınlarından ya da çocuklarından birini tehlikeye atmaya fırsatları olmasın. Bu gece kulüpte Steiner, Darius'un olacak. Gibbons, senin."

Darius, "Gibbons'ın peşindeyim," dedi ve ben nedenini biliyordum. O daha büyük bir tehlikeydi.

Lee ona baktı.

"Eddie ve muhtemelen geri kalanımızla olan bağlantısı nedeniyle Lottie'den uzak duruyorlar. Bu da bağlantıyı bildikleri anlamına geliyor, yani o seni tanıyacak. Ally dans ederken ve Gibbons'ın gözü onun üzerindeyken gireceksin. Steiner'in gözü ya onda ya da kalabalıkta olacak. Sen Steiner'ı seç. Ally Gibbons'ı gösterinin bir parçası yapar ve ona gider." Lee bana baktı. "Bu berbat bir şey ve bunu söylerken kusasım geliyor ama onun için dans ediyorsun. Bunu akıllıca yap. Desteğin olacak, Ally. Luke ve Mace senin peşinde. Ama onu etkisiz hale getirmeli ve bunu yaparken vurulmamalısın."

Vay anasını!

Lee, "Bunu yapmak için onu oyalayabilir misin?" diye sorarken çürük bir şey yemiş gibi görünüyordu.

Ona baktım.

Hank'e baktım ve yanağında bir kas kasılması gördüm. Adamlara baktım.

Hepsinin gözü benim üzerimdeydi.

Lee'ye baktım ve "Kesinlikle" diyerek kıcımlı tekrar oturttum.

Lee başını salladı.

"O sana bakarken, Darius Steiner'ı dışarı çıkaracak, Mace ve Luke pozisyon alacak," diye devam etti. "Tek yapman gereken elini silahına götürmek. Omuz kılıfı. Sol tarafına. Silahı aldıktan sonra, yoldan çekileceksin. Mace ve Luke içeri girecek."

Başımı salladım.

Sesi alçalarak, "Hissedebiliyorsun, Ally. Lincoln'de bunu gösterdin. Eğer sana vurursa iş kötüye gidiyor demektir, silahına davranacak gibi görünür, sen de siktir olup gidersin. Mace ve Luke gelecektir. Ama ben onun kıcının bir dansçı tarafından sikilmesini istiyorum. Bir kadın tarafından silahsız ve insansız bırakılmasını istiyorum ve bunun bir seyircisi olmasını istiyorum. Benimle misin?"

Oh, evet.

Onunla

birlikteydin.

O zaman başımı salladığımda sırtıyıyordum.

Lee beni inceledi.

Sonra çocuklara döndü.

"Vance, Bobby, siz birinci takımsınız. Hector ve Matt, ikinci takım. Jack ve Monty, takım üç. Brody size ihtiyacınız olan detayları verecek. Jimmy, Hank ve Eddie etrafı temizleyecek."

Lee'nin gözleri hitap ettiği adamlara bakıyordu, sonra bana döndü.

"Seninkini indirdikten sonra Smithie's'i kapatacağız ve sen kızlarla çalışacaksın. Sana güvenmelerini sağla. Bize güvenmelerini sağla. Polislere güvenmelerini sağla. İfade vermelerini ve suç duyurusunda bulunmalarını sağlayın."

"Anlaşıldı," diye cevap verdim.

Lee adamlarına dönmeden önce beni tekrar inceledi. "Görevlerinizi aldınız. Bu Ally'nin ilk dansı sırasında olacak. Sekiz elli beş. Adamlarınızı takip edin. Onları bulun. Rapor verin. Ve zamanı geldiğinde, onları dışarı çıkarın."

Daha fazla

çene

kaldırma.

Tanrım.

Darius'un telefonu çaldığı sırada çete dağıldı.

Ama Lee'ye baktım. "Bir saniyeye ihtiyacım var. Özel olarak. Eddie'yle de."

Gözlerim Eddie'ye gitti ve onun dikkatle beni izlediğini gördüm. "Ally, yapacak işlerim var," dedi Lee, sesi dalgın geliyordu.

"Bir saniye Lee," diye cevap verdim sessizce.

Sessizliğim bana bakmasını sağladı. Bakışlarını Eddie'ye çevirdi ve sonra bana başını salladı.

Odadan çıkarken gözlerden kaçtım ve Eddie beni takip ederken ben de onu izledim.

Lee bizi ofisine götürdü ama Eddie ve ben içeri girene kadar kapıda durdu. Sonra kapıyı kapatıp arkasını döndü ve odanın içine doğru ilerlemedi.

Doğru.

Pozisyonu, bana sadece bir saniye verdiğini, yapacak işleri o l d u ğ u n u tekrarladı.

Ben de öyle, o yüzden kestim.

Derin bir nefes aldım ve ona hatırlattım. "Darius için

endişelendiğimi biliyorsun."

"Biliyorum," diye onayladı Lee. "Ama şimdi bu konuda bizimle uğraşmanın zamanı mı?"

"Malia ve Liam'ı biliyorum."

Lee'nin tüm vücudunun gerginleşmesini izledim ve normalde korkmazdım ama bu beni kesinlikle korkuttu.

"Zano sana söyledi mi?" diye bana ateş etti, kelimeleri kurşun gibiydi.

"Hayır," diye cevap verdim, vurgulamak için başımı salladım. "Birçok şeyi öğrendiğim gibi bunu da öğrendim. Bir sürü insan tanıyorum. Bir sürü soru soruyorum." Eddie'ye baktım. "Siz ikinizin endişelenmesini gerektirecek bir şey olmaması için bunu gizli tuttum."

"Yanılıyorsun," diye karşılık verdi Lee ve ben de ona döndüm.

"Bunun özel bir bilgi olduğunu biliyorum ve bana söyleyen kişi bunu bilmem konusunda pek istekli değildi. Ama bilgiyi aldım ve bu konuda bir şeyler yapacağım."

Lee bana doğru eğildi, gözleri kısılmıştı. "Bir bok yapamayacaksın."

"Öyleyim," diye fısıldadım. "Babası olmadan büyüyen bir çocuk var."

Lee arkasına yaslandı. "Bu Darius'un seçimi." "Yanlış olan bu," diye karşılık verdim.

"Bu senin kararın değil," diye kestirip attı Lee.

"Evet, öyle. Evet, kesinlikle öyle," diye karşılık verdim, bir elimi kaldırdım ve başımı salladım. "Merak etme kardeşim. Yapmaya karar verdiğim şeye dahil olmak istemiyorsan, olma. Bu senin kararın. Yine de seni temin ederim, bunu bir prodüksiyon haline getirmeyeceğim. Rock Chicks'i de bu işin içine çekmeyeceğim. Yapacağım şey büyük bir risk almak ve sevdiğim ve çocukluğumdan beri sevdiğim bir adama bazı önemli gerçekleri göstermek. Beni dışlarsa, öyle olsun. Ama beni dinlemesi için küçük bir şans var, belki şimdi değil, belki eninde sonunda, ama o zaman ailesine geri dönmenin bir yolunu bulacak. Ve bu sadece Darius için değil, Malia ve özellikle Liam için de yeterince önemli, bu riski almaya hazırım."

Lee bana ters ters baktı.

Eddie'ye baktım ve bakar bakmaz, "Bunu mahvetme," dedi.

"Bunu garanti edemem," dedim ona dürüstçe. "Yapabileceğim tek şey, bunun Darius ve benimle ilgili olduğundan ve ekibin geri kalanına sızmadığından emin olmak için elimden geleni yapmak. Ve bunu yapacağım."

Ama Lee şimdi Eddie'ye ters ters bakıyordu ve ben konuşmamı bitirdikten sonra, "Bunu kabul edemezsin," diye çıkıştı.

"Ben değilim. Ama yine de, hermano, on yedi yıldır bu boktan şeylerle aram iyi değil," diye cevap verdi Eddie.

Lee yine ağzını kapattı. O da bu durumdan hoşnut değildi.

Bir nefes aldım ve tuttum.

Lee bana döndü. "Ben bu işe dahil değilim."

Bu hayal kırıklığı yarattı. Aynı zamanda şaşırtıcı da değildi. Lee, Eddie ve Darius'un olmadığı bir zaman hiç olmadı. Lee ve Eddie kavga ederken (ki bu sık sık oluyordu) ve Darius kanunun yanlış tarafındayken ve Eddie bir polisten bile.

Aralarında bir bağ vardı.

Onlar kardeşti.

Ve eğer kardeşinizi seviyorsanız, onun arkasını kolladınız ve oyunlarını desteklediniz.

Ben de başımı salladım.

"Bunu bilmiyorsun ama onlarla ilgileniyor" dediğinde Lee'nin vücudu kısmen gevşedi.

"Bunu biliyorum. Ama mesele para ve koruma değil," diye cevap v e r d i m . "Bu daha büyük bir şey ve sen de bunu biliyorsun."

Lee, "Elinden geleni yapıyor," dedi ve en iyi arkadaşını savunması çok hoşuma gitti.

Ama uyanması gerekiyordu.

"Bebeğin en iyi arkadaşımın karnında büyüyor," diye hatırlattım ve başı sallandı. "Ve Tanrı korusun, Indy ile aranda ya da senin başına seni değiştirecek ya da herhangi bir şekilde seni onlardan uzaklaştıracak bir şey gelmesin. Bunu düşün. Indy'nin çocuğunuzu tek başına büyüttüğünü düşünün. Şüphesiz parası olacaktı. Ama bunun gerekenlerin yarısı bile olmadığını biliyorsun. Ve son olarak, kendi

bir çocuğun sizin doğruluğunuzu bilmeden büyümesi. Bu bir trajedi olurdu. Bunu bir düşün, Lee. Sonra bana geri dön ve yanlış bir şey yaptığımı söyle. Yine de sana inanmayacağım ve yapmak istediğimi yapacağım. Ama beni daha da büyük bir hayal kırıklığına uğratacaksın." Eddie'ye baktım ve sözümü şöyle bitirdim: "İkiniz de."

Bunun iyi bir veda cümlesi olduğunu düşündüm, ben de öyle yaptım, ilerledim, Lee'yi iterek geçtim ve kapıdan çıktım.

"Bebeğim, harika olacak."

Ren'le birlikte yemek masasında oturmuş, bize yaptığı deniz mahsullü linguini'yi yemeyip onun yerine şarabını yudumlarken, masaya bakıp kara kara düşünürken onu izliyordum.

Ona her şeyi anlatmıştım. Smithie'de olanları ve Darius'la ilgili olarak harekete geçirdiğim çarkları.

"Pekâlâ!" diye bağdırdıktan sonra bana ateşli ve ağır bir kutlama öpücüğü kondurmasını beklemiyordum. Kadınım bu gece ateş hattında olacak!"

Bu yüzden onu rahat bırakıyordum ama yine de iyi olacağıma dair onu temin etmek istiyordum.

Yani, Mace ve Luke arkamı kolladılar. Bu küçümsenecek bir şey değildi.

Sözlerim üzerine başını bana çevirdi, biraz daha şarap yudumladı ve bitirdiğinde "Bu gece orada olacağım" dedi.

İçimi çektim ama başımı salladım.

Bunu bekliyordum. Müdahaleciydi ve belki de yanlıştı. Ama erkeğimin korumacı bir yapısı vardı ve yaptığım şeyden tamamen hoşnut olana kadar ona biraz izin vermem gerekiyordu.

Düşüncelere dalmaya devam etti.

Uzandım ve kalçasına dokundum. "Tatlım, ben iyi olacağım."

Bana baktı ve şöyle dedi: "Santo bugün Snookie Rivers'ın dairesine girdi. Senin resimlerine ayrılmış bir odası var. O bir sapık ve uysal zararsız türden değil. Hasta ve sapkın bir sapık. Lucky onun peşindeydi ve onu yakalamış olmalı çünkü Lucky onu yakalamaya gittiğinde o da Lucky'yi yakaladı ve kaçtı."

Koltuğuma geri
döndüm. Vay anasını!

"Dışarıda benim fotoğraflarımı çeken kimliği belirsiz bir tuhaf adam mı var?" diye sordum.

"Evet. Her yerde. Hepiniz. İşte. Evde. İkisinde de. Senin dairen ve burası. Sadece sen. Yüzlerce, belki binlerce."

Yüzlercesi
kötüydü. Ama
binler?

"Ben ... ne ..." Kekeledim, sonra kendimi şoktan çıkardım ve toparladım. "Ne oluyor be?"

"Bilmiyorum. Aklım böyle çalışmıyor. Bildiğim tek şey, bunu düşünürken ve sana söyleyip söylememeyi düşünürken, Darius'a haber verip vermemeyi düşünmedim. Ben de söyledim. Kızmış olabilirsin ama o sık sık senin arkanda olduğu için gözünü dört açması gerekiyor. Kardeşlerinle paylaşıp paylaşmamayı ona bıraktım, şimdi de sana. Ama benim oyum, sen yaparsın ve birisi, kim olduğu umurumda değil, o adamı kapatır."

Bu beni iğrendirdi ama yine de.

"Birinin fotoğrafını çekmenin yasadışı olduğundan emin değilim, Ren."

"Bu şekilde mi yapıyor?" diye sordu ama cevap almak istemedi çünkü zaten bir cevabı vardı. "Evet öyle. Uzaklaştırma emrine ihtiyacın var. Bu da bir işe yaramaz. Yani bir mesaj alacak. Ve ona mesajı benim vermemi istiyorum. Ama Darius, kardeşlerinden biri ya da onun adamlarından biri benden önce oraya varırsa, tartışmayacağım."

Bu beni hiç de sıcak ve rahat hissettirmedi.

"O kadar kötü müydü?" Sessizce sordum.

"Binlerce resim, Ally," diye cevap verdi, sessizce değil.
Vay be.
O gece iřimle ilgili dūřünceli davranmıyordu.
Fotoğrafımı çeken bir sapık olduğu için dūřünceli davranıyordu.
"Kimi a r a d ı ğ ı m ı bilmem ve onların da bilmesi için bir fotoğrafı var mı?" Ben sordum.
"Darius, Brody'n i n bu işte parmağı olduğunu söylüyor. DMV. Her neyse.
Brody bir şey bulacak ve bana verecek." Başımı salladım.
"Arkanı kolla. Ayrıca bu gece işe benimle gel."
Aman
Tanrım.
"Ren-"
"Bununla savaşma, Ally," diye sözümü kesti. "İşler çirkinleşecek, seni temin ederim bebeğim ve kazanamayacaksın. Kadınıma kafayı takmış bir adam var ve yapmam gerekeni yapmama izin vermelisin. Benimle misin?"
Bunun üzerinde dūřündüm ama İtalyan Öfkeli'nin uyanıp meramını anlatması gerektiğine karar vermesine yetecek kadar uzun sürmedi.
Sonra dedim ki, "Seninleyim tatlım."
Derin bir nefes aldı ve bıraktı.
Rahatlama.
"Yine de kavgalarımızı özlediğimi söyleyebilirim," diye devam ettim.
"Aklını mı kaçırdın sen?" diye sormadan önce çenesi geri çekildi ve kaşları yukarı kalktı.
"Hayır. Kavgadan öfkeli seks olmaz."
Bu onu yakaladı.
Dudakları kıvrıldı.
şarap kadehini bıraktı ve çatalını eline alarak, "İşin bu kısmında başarısız mıyım bebeğim?" diye sordu.
"Bugün seks yapmadığımızı belirtmek isterim," diye paylaştım, bir yandan da linguini'ne geri döndüm.
Gözlerini üzerimde hissettiğimde yükü ağızıma götürüyordum.

Ben de ona benimkini verdim.
"Gün daha bitmedi," diye cevap
verdi. Sırıttım.

Sonra lezzetli linguini ve karidesleri ağzıma tıktırabilmek
için sırtımayı bıraktım.

"Ben onu alırım, sen sahneden inersin. Kızları soyunma
odasına götür ve orada tut. Soyunma odasının kapısını
kapalı ve kilitli tut. Lenny dışarıda olacak. Telefonunu elinde
tut ve hoşuna gitmeyen bir şey duyarsan 911'i ara. Ve
kızları sakın tut."

Lee'nin bana mesajla verdiği talimatları Lottie'ye
iletiyordum.

Devam etmek üzereydim.

Ve Lottie benimle devam ediyordu.

Eğlenceyi iki katına çıkarır, kulüpte olup bitenlerden iki
kat daha fazla dikkat dağıtır.

Onu bilgilendirmiştım ve Lottie neler olduğunu
biliyordu. Her şeyi.

Ve o da kabul etti.

Yaklaştım ve sessizce dedim ki, "Bu gece onlar için bitiyor.
Ama işimiz bu gece bitmedi." Başını
salladı.

"Hepsini aldı mı?" Bilmek istemediğim ama ne yazık ki
bilmem gereken bir şey sordum.

Tekrar başını salladı ama "Jojo'ya düşkündür. Bazen de
Meena'nın tadına bakıyor. Ama hepsini denedi."

Ellerimi başının yanlarına doğru kaldırdım ve alınımız
birbirine değecek şekilde onu kendime çektim. "Onlarla
ilgileneceğiz."

Başını salladı ama "Smithie çözülecek" dedi. Smithie
bu konuda hiçbir şey bilmiyordu.

Bunun nedeni Smithie'nin önce cinayet işlemesiydi.

Sonra da çözüldü.

"Onunla da ilgileneceğiz," diye söz verdim.

Tekrar başını salladı.

Smithie yaklaşırken, "Bunu sahnede yaparsanız, ikinize de ikramiye olarak elli dolar veririm ve bir sonraki lanet çocuğuma sizin adınızı veririm," dedi.

Lottie ve ben ayrıldık ve ona doğru baktık. "Zaten duble dans ediyoruz," diye hatırlattım ona.

"Evet. Biliyorum. İşte bu yüzden benim lanet vasiyetimde yer alıyorsunuz," diye yanıtladı Smithie, müzik susup kızlar sahneden inerken.

Derin bir nefes aldım ve Lottie'nin elini tuttum.

Smithie sahneye çıktı ve mikrofonu almak için sahneye doğru yürüdü.

"Unutma," dedim perdedeki aralıktan bakarak. "Ben onu yakaladığımda, sen de kızları yakalarsın."

Lottie elini sıkarak, "Hatırlıyorum," diye cevap verdi. "Ve eğer silahını aldığı anda yanlışlıkla bir mermi sıkarsan, bunun yanlışlıkla olduğuna ben şahidim."

Büyük beyinler aynı düşünür.

"Ellerinizi birleştirin, orospu çocukları!" Smithie giriş konuşmasını bitiriyordu. "Çünkü Rock Chick ve Lottie Mac bir araya geliyor ve bu sizin aklınızı başınızdan alacak!"

Kesinlikle öyle.

Birçok açıdan.

Kulüp karardı, Smithie tökezleyerek çıktı ve Lottie'yle ben koşarak devam ettik.

Karanlıkta, Nickelback'ın "Something in Your Mouth" şarkısının açılış riffleri alana vurdu. Grubun geri kalanı devreye girdi, parlak ışıklar sahneye vurdu ve Lottie ve ben birbirimize vurduk. Zekice bir plandı. O odadaki hiçbir erkek ama at Lottie ve I olarak Biz çift Takım halinde. Çömelme aşağı ve kayar upeach diğerlerinin Vücutlar. Birbirlerinin kışlarını tokatlıyorlardı. Biri alçalırken diğeri yükseliyordu. Birbirlerinin saçlarını okşamak. Bir bacağımızı çömelmiş olan diğerinin üzerine atıyorduk. İkimiz de sallanıyorduk. kışlarını seyirciye gösteriyorlar.

Ve sık sık başparmaklarımızı emerdik. Ve birbirimizinkini.

Eğer bu bir görevin parçası olmasaydı, her şey boyunca kıkır kıkır gülerdim.

Çok
eğlenceliydi.
Kesinlikle.

Ve Lottie'nin gözlerindeki ışık bana onun da aynı şeyi hissettiğini söyledi.

Ayrıldığımızda ikimiz de payetli sütyen ve külotlara ve platform striptizci ayakkabılarına kadar inmiştik. Lottie direği yüksekte yakalayarak, sallanarak, yuvarlanarak ve ellerine ve dizlerine vurarak, sırtı kemerli, kıcı yüksekte, dudakları ayırık, saçları yüzünde sahnede sürünerek dikkat çekti.

Tam bir pislikti.

Sahneden atladım ve şarkının hızlı rap bölümlerinden birindeydim, böylece hedefime giderken birkaç adama birkaç hareket yapabildim.

Ve şarkı bittiğinde, bir sürü dönme, saç kırpma, yavaş yürüme, kıcımı kucaklara daldırma, ancak et ete çarpmadan önce geri çekme ve titreme yaptım.

Tam şarkı yeniden hızlanırken Gibbons'ın önünde buldum kendimi.

Gözlerinin içine baktım.

Göğüslerime bakıyordu.

Aynen öyle.

Soyadımın Nightingale olması önemli değildi. Bir tehdit olabileceğim önemli değildi.

Memelerim vardı.

Bu da o pisliğin elimde olduğu anlamına geliyordu.

Eğildim, ellerimi dizlerine koydum ve başımı döndürdüm. Chad Kroeger "herkes" şarkısını söylerken arkamı döndüm ve ona kişisel, uzun bir kış sallama hareketi yaptım.

Arkamı döndüm ve kucağına çıktım.

Elleri hemen kalçalarımın gitti.

Dokunuşu karşısında dudaklarımın kıvrılmasını zar zor kontrol ettim ve üzerine yürüdüm. Ellerimi omuzlarına koydum, kalçalarımı

Elleri saçlarımı yüzüne savuruyor, gözlerini kasıklarına dikiyordu.

Evet.

Onu yakalamıştım.

Ben de onu aldım.

Ceketine uzandım, silahına doğru gittim.

Kalçalarındaki parmakları ısırды ve gözleri kasıklarımdan yüzüme fırladı.

Çıtçıtına dokundum, çevirip silahını çektim ve tam kucağından atladığım sırada, yağlanmış (ve iyi) olduğum için elleri serbest kaldı.

Üç adım geri çekildim ve silahı yüzüne doğrulttum.

Müzik durdu ve ışıklar yandı. Alkışlayanlar oldu ama Gibbons ve benim etrafımdaki herkes dansın değiştiğini görmüştü ve silahlı bir striptizci olduğunu düşünerek oradan uzaklaşıyorlardı.

Gibbons gözlerimin içine baktı ve sandalyesinden kalkıp Mace tarafından yüzüstü yere çarpıldığı anda bana saldırmak üzere olduğunu anladım.

Luke yanıma geldi ve silahı elimden aldı.

"Son üç dakikayı silmenin bir yolunu bulmalıyım," diye mırıldandı, sesi kederliymiş gibi çıkıyordu.

"Neden?" Ben sordum.

"Az önce oğlumun kız kardeşini soyunurken izledim. Buna karşı yasalar var," diye cevap verdi, gözlerini zorlanmayan Gibbons'ı kelepçeleyen Mace'den ayırmadan, ama Luke'un yaptığı şeyin beni payetli iç çamaşırları ve striptizci ayakkabılarıyla görmekten özenle kaçınmak olduğunu hissediyordum.

Luke'a "Hayır yok," dedim ve sonunda bana baktı.

"Bebeğim, var. Güven bana," dedi. Ses tonundan ona güvendiğimi anladım.

Sonra tekrar, o bir erkekti.

Adamların hangi kurallara göre yaşadığını nereden bilebilirdim ki?

Luke, Mace'in Gibbons'ı ayağa kaldırmasına yardım etmek için harekete geçti. Tedbirli davranmadılar ve Gibbons'ın başı döndü ve

Biraz değil.

Hem de

çok.

Bir sırtışıla savaştım.

"Neler oluyor? Ne oluyor lan?" Smithie dirseğiyle içeri girerek bağırdı.

Mace, Smithie'yi görmezden gelerek, "Kör olduğum için onu nasıl alt ettiğimi bilmiyorum," dedi.

"Seni anlıyorum dostum," diye onayladı Luke.

"Ne oluyor lan?" Smithie bağırdı. İşte o zaman Lee ortaya çıktı.

Kardeşim. Bana belli etmedi ama o da arkamı kolluyordu.

Lee, "Cruiser dışarıda. Onu dışarı çek. Smithie, sen benimle gel."

"Bana neler döndüğünü anlatacak mısın?" Smithie sordu.

"Evet," diye yanıtladı

Lee. Smithie ona ters

ters baktı. Sonra o da

bana baktı.

Başımı yana eğdim ve yüzümü buruşturarak ona baktım.

Lee ya Smithie'nin bakışlarını görmedi ya da umursamadı.

Gözleri Smithie'nin ötesine gitti ve "Burayı boşaltın," diye emretti.

Lenny'nin "Yakaladım" dediğini görmek için tam zamanında o tarafa baktım.

Lenny dışarı çıktı ve ben Gibbons'a baktım.

Üzgün görünmüyordu.

Kendini beğenmiş görünüyordu.

"Uh ... bil diye söylüyorum, devasa boyutlarda bir sik kafalı," diye seslendim. Gözleri bana çevrildi ve ben de "Adını bildiğin iyi oldu. Ekibin mi?" diye sordum ve başımı salladım. "Şu anda onlar da kruvazörlere biniyorlar."

Gibbons kendini beğenmiş bakmayı bıraktı.

"Komik, sakinle düşünmek seni bu geçide getirdi, çünkü sen bir siksin," diye not ettim.

"Smithie," Lee eğlencemi böldü. "Ofisin."

Smithie hepimize uzun uzun baktıktan sonra ofisine doğru ilerledi.

Lee de hareket etti.

Gibbons'ın alanına girdi ve göt herifle burun buruna geldi (ya da sayılırdı, Lee on santim daha uzundu).

"Cezaevinde kaldıktan sonra dışarı çıkarsın, şehirden defolup gidersin," diye emretti. "Denver benim ve burada senin gibilerden hoşlanmıyorum. Şimdi bunu düşün. Etrafına sor. Adım Lee Nightingale, ama bunu bildiğinden şüpheleniyorum. Ve kasabamdan defolup gitmen gerektiğini de bildiğinden şüpheleniyorum. Bunu yapmazsan ve tekrar karşılaşsak, bir kruvazör olmayacak."

"Siktir git," diye tükürdü Gibbons.

"Güzel," diye fısıldadı Lee, yaklaşıp. "Umarım zeki değilsindir, çünkü seninle tekrar tanışmak için sabırsızlanıyorum."

Gibbons, Lee'nin gözlerini tuttu.

Lee ona bakma şerefini vermedi. Süzülerek uzaklaştı.

Gibbons bana, "Tekrar görüşeceğiz, sürtük," diye söz verdi ve gözlerim onunkilere kaydı.

Ellerimi önümde birleştirdim ve tiz bir kız sesiyle, "Oh iyi! Bu gece mengene içindeki taşaklarımı kullanamadım ve bunu çok istiyordum."

Mace, Gibbons'ı sarsarak kapıya doğru yürütmeye başladı.

Luke peşimden gelmeden önce bana sıırttı.

Bir süre izledim, sonra fedailerin kapıya doğru yönlendirdiği seyren kalabalığın arasından baktım ve Ren'in kenarda durduğunu gördüm, kollarını göğsünde kavuşturmuştu, gözleri üzerimdeydi, yüzü dikkatle boştu ama gözleri yanıyordu.

"Hâlâ yapacak işlerim var tatlım," dedim ona. "Beni bekleyebilir misin?"

Başını salladı ama dudakları büküldü ve "Evet, bebeğim" diye cevap verdi.

Ona gülümsedim.

Sonra payetli kışımı soyunma odasına doğru sürdüm.

Eddie ve Jimmy Marker liderliğindeki dedektifler ve üniformalılar soyunma odasında striptizcilerin, garsonların ve kadın barmenin ifadelerini alıyordu.

Tişörtümü, botlarımı ve kot pantolonumu giydikten sonra tüm kızları açıklama yapmaya ikna ettim. Kardeşime bu konudaki çabalarımın kahramanca olduğunu söyleyebilmek isterdim. Ama hepsi Smithie ve ailesinin artık tehlikede olmadığını öğrendiklerinde, bu fırsatın üzerine atladılar.

Kapının yanında kollarımı göğsümde kavuşturmuş duvara yaslanmış, elindeki ışıkla Jojo'nun kolundaki Jimmy'nin istasyonuma doğru ilerleyişini izliyordum. Jojo yere bakıyordu. Ben Jimmy'ye bakıyordum.

"Ben ve Bayan Christensen'in özel olarak konuşmamız gerekiyor," diye mırıldandı yanımdan geçerken.

Başımı salladım.

Bunun ne anlama geldiğini biliyordum. Söyleyecek o kadar da eğlenceli olmayan şeyleri vardı. Ve Jimmy, iyi bir adam (en iyisi), onu bunları söylemesi için rahat bir yere götürecekti.

Jimmy hareket etmeye devam etti ama gözlerini benden ayırmadı. Başımı yana eğdim.

Çenesini yukarı kaldırdı.

Sonra göz kırptı.

Gülümsedim.

Ortadan kayboldu.

Bir saniye bile geçmeden Luke'un başı ve omuzları Jimmy'nin az önce bulunduğu yere gelip, "Ally, sana ihtiyacımız var," diye homurdandığında sıçradım. Sana ihtiyaç var."

Ne?

Bu soruyu dile getirme şansım olmadı.

Luke ortadan kayboldu.

Duvardan uzaklaştım ve onu takip ettim.

Kulübün ana alanına girdiğimde sesi duydum.

Birisi bir şeyi parçalıyordu.

Ve gürültü Smithie'nin ofisinin olduğu yönden geliyordu.

O zaman koşmaya başladım.

Luke'u geçtim ve Smithie'nin ofisine giden merdivenlere yöneldim; Smithie'nin ofisi yüksekteydi ve pencereden kulübü izleyebiliyordu. Merdivenleri koşarak çıktım ve içeride, kapıya yakın, tetikte ama rahat duran Ren, Mace ve Lee'nin yanından geçtim.

Ofise gittiğimde haklı olduğumu gördüm.

Ofis tam bir felaketti. Tamamen parçalanmış.

Ve Darius oradaydı, Smithie'ye yakındı, elini uzatmış, ağzından "Sakin ol kardeşim," diye mırıldanıyordu.

Smithie masasından bir şey aldı ve odanın diğer ucuna fırlattı. Ahşap panellere çarptı, paneller her tarafa doğru büküldü ve orada kaldı.

Sonra Darius'a döndü ve "Günlerdir Ally ile bu dava üzerinde çalışıyorsun ve o boku kapatmadın mı?" diye bağırdı.

"Bugüne kadar ne kadar kötü olduğunu bilmiyorduk," diye yanıtladı Darius. "Şimdi otur, derin bir nefese ve bir içkiye ihtiyacın var."

"Lanet olası bir içkiye ihtiyacım yok!" Smithie bağırdı. "Birini sikmem lazım."

Lee'ye yaklaştım, ayak parmaklarımın üzerine kalktım ve "LaTeesha'yı ara" diye fısıldadım.

Gözlerini bana çevirdi. "Ally-" "Yap şunu, kardeşim."

Gözlerini tuttum.

Başını salladı, Ren ve Mace'den sıyrıldı ve kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

Darius ve Smithie'ye yaklaştım.

"Geri çekil, Ally," diye emretti

Darius.

"Smithie," diye seslendim, Darius'u görmezden gelerek, ama Smithie'nin gözleri çoktan üzerimdeydi. "Bir saniye sakın ol. Polislerin seninle konuşması gerekecek. Sonra ofisini yok etmeye devam edebilirsin."

Ellerini havaya kaldırdı. "Onlara ne diyeceğim? Bir sık bilmediğimi mi?"

"Bazı soruları olacak, tatlım. Onlara sadece bildiklerini anlat," diye cevap verdim.

Bana tehditkâr bir şekilde eğildi ve Darius'un yaklaştığını gördüm ve arkamdaki adamların ilerlediğini hissettim.

"Şimdi onlara bildiklerimi anlatabilirim. O orospu çocuğunun ... kendi evimde ... kızlarımdan zorla oral seks yaptığını biliyorum." "Benim" kelimesini söylerken göğsünü yumrukladı.

"Smithie-"

"Paralarını aldılar."

"Smithie, lütfen, bir dinle-"

"Ve benim için her şeyden vazgeçtiler." Göğsüne bir darbe daha.

"Biliyorum, ama-"

"Benim için!" diye öyle bir kükredi ki tüm oda sustu.

Orada durmuş, bana bakıyor, ağır ağır nefes alıyordu ve ben bunun olacağını daha gerçekleşmeden biliyordum.

Ben de hemen "Herkes dışarı" diye emrettim. Sonra olan oldu.

Kolları yüzünü ve başını örtmeye çalışırken bacakları altından çıktı.

Ona doğru koştum, Darius'a baktım ve "Dışarı" dedim.

Darius başını salladı ve hareket etti.

Smithie'nin yanında dizlerimin üzerine çöktüm ve titreyen koca bedenini kollarımın arasına aldım.

"Benim için," diye fısıldadı, sesi kırılmıştı.

"Seni seviyorlar," diye fısıldadım.

"Benim için," diye

tekrarladı. Hiçbir şey söylemedim.

Onu kollarıma aldım.

Bu uzun bir süre devam ettikten sonra bana bakmadan, hala kollarımda kendi içine kıvrılmış bir şekilde, "Nasıl yaparım?" diye sormaya başladı.
-?"

"Bilmiyorum," diye araya girdim. "Sadece yapacağını biliyorum." Onu daha yakına çektim. "Yardım edeceğim."

Kollarını indirdi ve bana bakmak için başını çevirdi. Yüzündeki perişan ifade, kan çanağına dönmüş gözleri ve yanaklarındaki ıslaklık karşısında nefesim kesildi ve kalbim sıkıştı.

"Bunu benim için yaptılar" dedi ve sanki yalvarıyor gibiydi. Sanki sözlerini alıp onları ve tüm bu yaşananları unutturabilirmişim gibi.

"Seni seviyorlar," diye tekrarladım ve ellerimi yanaklarına götürerek yüzümü yaklaştırdım. "Ve bu, Smithie, çok güzel bir şey. Sen onlarla ilgileniyorsun. Onlar da seninle ilgilendi. Bunu yapmak zorunda kalmaları korkunçtu. Ama her biri bunu yaptı. İşte seni bu kadar seviyorlar."

Ellerimi tutarak başını salladı. "Bunu düzeltemem," dedi bana.

"Her şey düzeltilebilir," diye karşılık verdim. "Bu değil," diye fısıldadı.

"Daisy? Ava? Sadie?" Ona tecavüze uğradıktan sonra cesurca ve muhteşem bir şekilde yaşamaya devam eden kadınlardan örnekler verdim. Başımı salladım, sonra ayağa kalkıp alnından öptüm ve tekrar gözlerinin içine baktım. "Her şey düzeltilebilir. Her şey."

Gözlerimi tuttu.

Sonra başını salladı.

"Bebeğim," diye duyduk ve arkamı dönmek için Smithie'nin gitmesine izin verdim.

LaTeesha'nın koşarak geldiğini gördüm.

Yolundan çekildim ve Smithie'nin yerden kalkmasına yardım ederken onları yalnız bıraktım.

Mace merdivenlerin başındaydı.

Ona baktığımda ilk kez düşünceli görünmüyordu. Gözleri sıcak ve yüzü yumuşaktı.

Onun için iyi bir görünümdü. Yine de Mace için hepsi öyleydi.

"İyi iş," diye mırıldandı.

"Teşekkürler," diye mırıldandım ve merdivenlere döndüm.

"Hayır, Ally." diye sessizce seslendiğinde yolu yarılamıştım. Geri döndüm ve ona baktım.

"Hepsi," dedi. Ofisi işaret etti. "Şurada." Kulübü işaret etti. "Ve dışarıyı."

Kahretsin, ama bu harika hissettirdi. Ben öyle demedim.

Başımı salladım ve tekrarladım,

"Teşekkürler, Mace." O da başını salladı.

Merdivenlerden inmeye devam ettim.

En altta Darius, Lee ve Ren vardı. Lee'ye baktım. "İşim bitti mi?"

Lee yumuşak bir sesle, "Evet, Ally," diye cevap verdi.

Gözleri sıcacıktı ve yüzü de yumuşacıktı.

Çenesini kaldırdım.

Ren'e bir bakış attı.

O bakışı deşifre etmeye çalışmadım.

Adamıma döndüm ve bana tek kelime bile söyletmedi.

Elimi tuttu ve beni kapıdan dışarı çıkardı.

Yataktaydık.

Yüzümü Ren'in boynuna dayamıştım, bacaklarım onunkilere dolanmıştı.

Bir kolunu bana dolamıştı ve geceliğimi yukarı çekmişti. Kığımın üstündeki deriye tembelce desenler çiziyordu. Diğer elinin parmakları benimkilerle birleşmişti ve onları kalbinin üzerinde tutuyordu.

Bana karşı bir hamle yapmamıştı. Ben de ona bir şey yapmadım. İkimiz de sessizce yatmaya hazırlandık ve sonra beni kendine çekti ve sarıldı.

B u n u n o l a c a ğ ı n ı b i l d i ğ i i ç i n y a p t ı ğ ı n d a n ş ü p h e l e n i y o r d u m .

Ve öyle de oldu.

Elini kendi elimle yüzüme doğru çekerek dudaklarıma bastırdım ve hıçkırık boğazımdan girip çıkarken bedenim şiddetle sarsıldı.

Ren elimi bıraktı ve bana döndü, iki kolunu da bana doladı ve sıkıca tuttu.

Boğazına doğru ağladım ve bunu uzun süre yaptım.

Hıçkırıkları dinmeye başladığında Ren beni daha da yakınına çekti, sıktı ve "Seni seviyorum bebeğim," diye fısıldadı.

Bu kadar. Şımartmak yok. Konuşma teklifi yok. Baskı yok. Hiçbir şey yoktu. Beni rahat bıraktı ve aynı zamanda ihtiyacım olan şeyi verdi.

"Ben de seni seviyorum Ren," diye fısıldadım. Ve sevdim de.

Her geçen gün daha da fazla.

Ve o yatakta Ren'le birlikte olmasının sebebi de buydu.

Kesinlikle.

Çünkü bütün gün belalı olmak zorunda kaldığımda ve işler zorlaşıp eve geldiğimde ya da hayat berbat olduğunda ya da hayat harika ve iyi gittiğinde, Ren Zano'nun bana vereceği şeyin bu olduğunu biliyordum.

Her zaman.

Tam da ihtiyacım olan şey.

THIRTY-ONE

Benim Takımında

Ertesi gün sabahın geç saatlerinde, yeni boyanmış, yeni halı döşenmiş ofisimde -daha doğrusu yakında ofisim olacak yerde- durdum ve pencereden manzaraya baktım.

Şehir merkezinde. Çoğunlukla diğer yüksek binalar. Ama caddenin karşısındaki binanın köşesinden dağları görebiliyordum.

Doğru görüş.

Yavaşça başımı çevirdim ve her şeyi kavradım. Ofisimde, içinde yepyeni bir bilgisayar olan bir kutu vardı. İki tane daha vardı, biri Daisy'nin odasında, diğeri de ekstra ofiste. Ayrıca Daisy'nin odasında bir yazıcı kutusu, tarayıcı kutusu ve faks makinesi kutusu ile yönlendiriciler ve diğer BT malzemelerini içeren kutular vardı.

Konferans odasında bir fotokopi makinesi vardı.

Ve Majestic zaten duvardaydı. Ralphie ve Buddy o hafta sonu gelip asmışlardı.

Mobilyalar sipariş edilmişti ve Çarşamba günü teslim edilecekti.

Brody Çarşamba gecesi şebekeyi kurmak için gelmişti.

Başka bir deyişle, Daisy meşguldü.

Ava o gün telefon etmiş ve bakmam için beş farklı logoyu e-postayla gönderdiğini söylemişti. Seçim yapmak zor olmuştu ama çok kızsı olmasın diye şık ve profesyonel olan, sıcak pembeden çok siyah ve griler içeren bir tanesini seçmiştim.

Dahası, Bay Kumar o sabah Fortnum'a uğrayıp komşularından topladığı "pisi "yi bana vermişti. Çok fazla değildi ama Tex, Hector ya da Mace ödeme kabul etmedikleri için işe yaradı.

Bu, ilk davamı kapattığım ve parasını aldığım anlamına geliyordu.

Perşembe gününe kadar döşenmiş ve faaliyete geçmiş olacak ofislerimde duruyordum.

Olmuştu.

Ben, Ally Nightingale, bu işin içindeydim.

Gülümsedim.

Kapı açıldı ve Lee göründü.

Gülümsemem kayboldu ve nefesimi çektim.

Indy kırk beş dakika önce Fortnum's'a gelmiş, en kötüsünü atlattığını ve çalışmayı deneyeceğini söylemişti. Bundan beş dakika sonra Lee aradı ve benimle ofisimde buluşmak istediğini söyledi.

Endişeli değildim. Lee Testlerini geçtiğimi biliyordum, hepsini. Geçmemiş olsaydım, dün gece ayrılmadan önce beni işe dahil etmez, bana seçme (ve tehlikeli) bir görev vermez ya da yumuşak bir bakış atmazdı.

Onunla ne yapacağını bilmiyordum.

Gözlerini benden ayırmadan içeri girip kapı aralığında durduğunda penceredeki yerimden kıpırdamadım.

Pervaza yaslandı.

"Güzel alan," dedi, her ne kadar neredeyse hiç bakmamış olsa da.

"Evet," diye cevap verdim çünkü kesinlikle öyleydi. Sonra "Luke dün gece düştü." diye açıkladı.

Hunh?

Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim.

"Luke düştü mü?" "Eğer çitin üzerindeyse bile," diye devam etti. "Lee, beni kaybettin," dedim ona.

"Senin bir bok olduğunu düşünüyor, Ally." dediğinde gözleri büyüdü.

İşte o zaman anladım.

Luke oyunumu destekliyordu.

Bu, Monty hariç hepsini yakaladığım anlamına geliyordu ve Jack ile Matt henüz tartılmamıştı.

Tamam, çoğunluk bendeydi.

O duygu beni tekrar vurdu, lanet olası iyi olan.

Ama sadece başımı salladım ve "Bu harika"
dedim.

Lee, "Bu notla bana gelmeniz doğru bir karardı," dedi.
Cevap vermedim çünkü bunu zaten biliyordum. Lee devam etti.
"Söylemeliyim ki, bu beni çok şaşırttı. Ama iyi anlamda."
"Yaptığım işte iyi olduğumu gördün," diye hatırlattım ona.
"Ve bu işte iyi olmak için zeki olman gerektiğini biliyorsun."
"Bu senin için geçerli."
Bu iltifat karşısında derin bir nefes aldım. Lee tekrar konuştu.
Ve bunu yaptığında, dünyamı sarstı.
"Seni ekibimde istiyorum, böylece sana öğretebilir ve çalışma saatlerini imzalayabilirim."
Aman Tanrım!
Bu sefer nefesimi içime çektim.
Sonra aklıma geldi.
Etrafa ve ona doğru baktım. "Lee, ben-"
Sözümü kesti. "Sözleşme, Ally. Kendi davalarını alacaksın. Yeteneklerini değerlendirdikten sonra, yeteneklerine ihtiyacım olduğunda ya da bir kadına ihtiyacım olduğunda benimle sözleşme yaparsın. Adamlarımdan biri seninle birlikte çalışır, böylece Ruhsatlandırma Kurulu için saatlerini doğrulayabilir ve yeteneklerini geliştirebilirler. Shirleen'in oyununu destekleyeceğim ve başarılı olacağın davaları sana vereceğim. Ancak günlük bazda birlikte çalışmamız hata olur. Erkeklerle birlikte iyi çalışıyoruz ama bunun nedeni yıllarca birlikte çalışmış olmamız. Eskiden sık sık kafa kafaya verirdik. Şimdi birbirimizin sınırlarını biliyoruz. Siz ve ben, birbirimize alışmak için zaman tanımazsak büyük olasılıkla birbirimize gireceğiz. Bundan kaçınmak istiyorum."
Buna inanamadım.
Seviyordum ama inanamıyordum.
Sevinç çığlıkları atmak yerine "Ben de isterdim," diye kabul ettim.
"Yani günden güne değil. Ama sözleşme işe yarayacak." "Evet," diye cevap verdim sessizce.

"Dün gece harikaydın tatlım," dedi aynı sessizlikle.

Gözlerim yanmaya başladı.

"Babamla konuşacağım," diye devam etti. "Annem zaten bu işin içinde. Zayıf bir kadın yetiştirmediğini ve hepinizin Nightingale olduğunu biliyor."

Lanet olsun.

Geliyordu.

Ayaklarıma baktım.

"Ally," diye seslendi.

Derin bir nefes aldım ve Lee'ye baktım.

"Senin için istediğim milyonlarca başka şey var. Bunu ortaya koymak biraz zamanımı ve Hank'i aldı ama en çok istemem gereken şey senin istediğin şey. Şimdi sana söylüyorum, dün o notta olduğu gibi, bundan asla şüphe etme, bana ne zaman ihtiyacın olursa ben oradayım."

O hep öyleydi. Her zaman.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım. "Biliyorum," diye cevap verdi.

Ağlamamak için dişlerimi sıktım.

Lee'nin dünyamı sarsması bitmemişti.

"Dün öğleden sonra sen gittikten sonra Eddie yüzüme vurdu."

Oh adamım.

"Konuştuk," diye devam etti. "Ama onu da seni de duydum. Şimdi senden Darius'u geri çekmeni istiyorum."

Olamaz.

Tabii ki hayır.

Beni pohpohlamıyor, kabul etmiyor ve Hot Bunch Rüya Takımı ile çalışma sözü verip sonra da bu boku bana yutturmuyordu.

Tamamen ona döndüm. "Lee, hayatta olmaz."

Bir elini kaldırdı ve başını sallayarak indirdi. "Eddie ve ben Malia ile konuşacağız. Darius'un olası bir yaklaşımına sıcak bakıp bakmadığına bakacağız. Darius'un olası bir yaklaşımına

Bu sadece mümkün. Ama değilse ve asla olmayacağına dair işaretler veriyorsa, Eddie ve ben bu konunun ona açılmasını istemiyoruz. Karşı koyacaktır ama umut da edebilir. Eğer umut yoksa, onu bu acıyı hissetmeye hazırlamak istemiyorum."

Bu mantıklı.

"Tamam, sana ve Eddie'ye zaman tanıyacağım," diye kabul ettim ve o gün yapılacaklar listemle ilgili durum raporu vermek için Duke'u aradım.

"Bir mucize yaratırız ve Darius'u ikna ederiz, Jules'u devreye sokarız. O bu işin nasıl yapılacağını biliyor ve üçünün de işini kolaylaştırabilir."

Bu o kadar parlak bir fikirdi ki, keşke ben düşünseydim dedim.

"Doğru," dedim.

"Ve tüm bunlar gerçekleşene kadar Indy, annem, babam, Tom, Shirleen, hiç kimse bunu bilmeyecek. Darius onun işine karışmamızı hoş karşılamayacaktır. Yedek pozisyonlara ihtiyacı var. Eğer bizim ekipten birini seçerse, bu Indy ya da Shirleen olacaktır."

Başımı salladım.

"Bunu kabul ediyor musun?" diye sordu.

"Kesinlikle."

İşte o zaman Lee başını salladı.

"Yapılması gereken doğru şey bu,"

dedim ona. "Her zaman öyleydi," dedi bana.

Bu konuda haklıydı ve birdenbire bunun onun ve Eddie'nin üzerinde ağır bir yük oluşturduğunu fark ettim.

On yedi yıl boyunca.

Ki bu berbattı.

Gözlerini kaçırdı ve bana dönmeden önce çenesinin gerildiğini gördüm.

"Eddie ve ben, ikimiz de, o pisliğe bulaştığında onu neredeyse kaybediyorduk, Ally. O Leon'la birlikte batağa saplandığında ben ordudaydım, bu yüzden olaya müdahil olamadım. Eddie vardı ve yaptı. Hank vardı ve yaptı. Ben buralardayken, ben yaptım.

Ama onun için geri dönüş yoktu, o kadar öfkeliydi. Akli karıştı, yanlış kararlar verdi, onu kullanan adamın öfkesini hak eden adam olduğu gerçeğini kavrayamadı. Eğer öfkesini onu doğru yoldan saptıracak kadar derin ve aşırı tutabiliyorsa, bundan sonra olacıklara hazırlıklı olmalısınız."

"Öyleyim," diye onu temin ettim.

Lee bir an beni inceledi ve sanki ifademin geçerliliğini değerlendiriyor gibiydi.

"Değilim" diye itiraf ettiğinde öyle olmadığını anlayacaktım. "İşte tam orada," dedim hemen. "Bu sadakat

Darius, seni tanıdığım en güçlü, en korkusuz adam yapacak sadakat, arkadaşını kaybetmemek için doğru olanı yapmaktan çekinme, Liam'ın babasında olduğunu bilmesi gereken şey budur."

Çenesini kaldırmadan önce çenesindeki kas zıpladı.

Haklısın için belalı.

Gülümsememle savaştım.

Daha hoş şeylere olmasa da devam etme zamanı. "Bir takipçim var," diye duyurdum.

Lee hemen pervazdan uzaklaştı. "Ne oluyor lan?" diye fısıldadı korkuyla.

"Eski bir müşterim ya da işimden etkilenen biri değil. Eski bir komşu. Onu tanımıyorum. Onunla hiç tanışmadım. Sadece buralardaydı. Ve benim fotoğraflarımı çekiyor."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?"

diye sordu. Keşke yapsaydım.

Başımı salladım ve "Ren onu yakaladı ve araştırdı. Resimleri bilgisayarında bulmuş. Hiç mutlu değil. A sınıfı gibi, gerçekten kızgın. Beni koruyor ve bu işin başında kendisinin olduğunu açıkça belirtti ama senin de dahil olmanı istiyor-"

Konuşmayı kestim çünkü Lee botunu çevirdi ve kapıya doğru yürüdü.

Ren'in beklenmedik bir misafiri olacağını tahmin etmiştim.

Bu da Dawn'ın, kendisini azarlayan ve kovan adamla (hiç şansı olmamasına rağmen) yüz yüze geleceği anlamına geliyordu.

Gerçekten gidip izlemek istiyordum ama Lee'nin hareket tarzına bakınca çoktan kaçırdığımı düşündüm.

Sonra Dawn'ın Lee'nin Indy'yi hamile bıraktığını bilmediğini fark ettim.

Ve bu haberi duymaktan nefret ederdi.

Kendisini bu konuda bilgilendirmek için yapılacaklar listeme de bir çizik attım ve Lee'nin görüşmesi tamamlandığında (ve büyük ölçüde tatmin edici bir şekilde), o konumdayken gündemimde başka bir madde vardı.

Aslında iki.

İlki, o kadar kolay değil.

İkincisi, Ren'i masasında seks yapmaya ikna etmek, muhtemelen zor değildi.

İşkence Şafak Vakti vardı.

Hem ikincisine ulaşmak hem de Dawn'ın gününü mahvetmek istediğimden, ilkini görebilmek için kışımı ofisin diğer ucuna sürükledim.

Koridora çıktım, koridorda ilerledim ve Ren'in ofisine girdim.

Dawn biraz korkmuş görünüyordu, bu da benim gülümsememe ve coşkuyla "Merhaba Dawn" diye selamlamama neden oldu.

Korkmuş görünmeyi bıraktı ve maskesi yerine kaymadan önce bir nanosaniye boyunca bana baktı.

"Hey, Ally," diye cevap verdi, şeker gibi.

Masasının önünde durdum. "Lee'yi gördün mü?"

Burun delikleri alevlendi ama hâlâ o tatlı sesiyle, "Evet, Ren'le birlikte." diye cevap verdi.

"Harika," dedim. "Sana iyi haberi verdi mi?" "Hayır," diye zorladı, tatlı sesi titriyordu.

"Indy bekliyor. Bu ne kadar harika?" diye sordum. "Harika bir haber." Artık sesi boğuk çıkıyordu.

"Bir bakalım," dedim elimi kaldırıp sayarak. "Jules'un Max'i vardı ama sanırım yeniden denemeye başlamaları gerekiyor." Ona doğru eğildim ve kocaman gülümsedim. "Onlar değil

abalamiyorlar, sadece abalamiyorlar, ne demek istediğimi anlıyorsanız."

Bana baktı, dudakları inceydi. Ne demek istediğimi anladı.

Bir parmak daha ekledim. "Jet'in birkaç ay içinde doğumu var. Indy hamile. Ava ve Luke bir hafta kadar önce evlendiler ve bu gidişle kim bilir ne zaman bebekleri olacak. Mace ve Stella henüz evlenmedi ama Stella bir rock 'n' roll tanrıçası. Yasal olmadan önce başlamaya karar verebilirler." Ellerimi indirdim. "Bütün bu mutluluk, kendimi ana hissetmeye başlıyorum. Belki Ren'le denemeyi konuşurum. Sence bizim için çok mu erken?" Kibarca sordum.

"Bilemem," diye cevap verdi soğuk bir sesle, tatlı gitmişti, duyabildiğim ve görebildiğim tek şey saf Şafak'tı.

"Hayır," diye başımı salladım, içimden kıkır kıkır gülüyordum. "Onu bir süreliğine tamamen kendime istiyorum." Tekrar ona doğru eğildim ve sesimi alçalttım, "Eğlenecek çok şey olduğuna göre. Benimle misin?"

Başı garip bir şekilde sarsıldı, ben de bunu evet olarak kabul ettim. "Her neyse," diyerek uzaklaşmaya başladım. "Sohbet için teşekkürler." Koridora çıktım ve Dawn hiçbir şey söylemedi.

Şafak İşkencesi Seansları için kızları davet etmek için sabırsızlanıyordum. Ofisim, Dawn'a Rock Chick'in sözlü arabasıyla vurmak için mükemmel bir konumdaydı.

Bu düşünceyle, bir sonraki toplantımın iyi geçmesini gerçekten umuyordum ve zaten öyle olmasını umuyordum.

Koridorda birkaç kapı vardı, Zano'nun ofisi benimkinden çok daha büyüktü ve hangisinin onun olduğunu tahmin etmem gerekiyordu.

Ama içeride olduğunu biliyordum çünkü otoparkta Caddy'sini gördüm.

Seçimimi yaptım, kapalı bir kapıya vurdum, sabırsız bir "Ne?" sesi duydum ve doğruyu seçtiğimi anladım.

Kapıyı açtım ve kafamı içeri uzattım. "Hey, Bay Zano. Bir saniyen var mı?"

Kapıyı açtığımda masasından başını kaldırıp huysuz huysuz bakmıştı ama beni görür görmez yüzü gülücüklerle doldu.

"Ally," diye seslendi, ayağa kalktı ve kollarını iki yana açtı. "Hoş bir sürpriz. Elbette senin için bir saniyem var."

İçeri girdim, kapıyı kapattım ve arkamı döndüğümde Vito'nun üzerimde olduğunu gördüm, elleri pazularımın üzerindeydi. Beni içeri çektiğinde, bir yanağı, sonra diğerini öptüğünde, sonra beni geri itip salladığında yaşlı adamın hareket edebildiğini aklıma not ettim.

"Ve sen de bana Bay Zano deme. Vito Amca!" diye ilan etti.

"Doğru," diye mırıldandım.

Bir eliyle beni bıraktı ve diğer eliyle beni ofisin derinliklerine çekti. "Şimdi, neden bu zevki alıyorum?"

"Koridorun karşısında ofislerimdeki gelişmeleri kontrol ediyordum ve bir uğrayayım dedim."

Yalan.

Tamamen planlanmıştı.

Sonra yalan söylemeyi bıraktım. "Ren meşgul olduğu için beklemem gerekiyordu ve resepsiyonda beklemek istemedim. Dawn ..." Masasının önündeki sandalyelerden birinin yanında durduğumuzda sözümü yarıda kestim ve ona bir bakış attım.

"Ah, Dawn," diye mırıldandı ve eliyle bir sandalyeyi işaret etti, ben de oturdum. Masanın etrafında dolaştı ve konuşmaya devam etti. "Bakması zor değil." Masasının arkasına oturdu ve gözlerini bana dikti. "Ama bazen dış görünüşü güzel olan bir şey ..." durakladı ve son derece diplomatik bir şekilde "içinde ilginç şeyler saklayabilir" dedi.

Buna hakkı vardı.

Dawn'ın numarası da ondaydı.

Yine de kimse Vito Zano'yu aptal sanmaz.

"Umarım sözünüzü kesmemin bir sakıncası yoktur," dedim ve yine elini uzattı.

"Hiç de değil. Peder Paolo ile görüşmenizin nasıl geçtiğini duymak istiyordum."

Hmm.

"Onunla henüz konuşmadım Mist... Vito Amca."

Parmağını bana doğru ileri geri hareket ettirdi. "Gecikme, Cara. Katolik dersleri bir yıl sürer."

Öyle mi?

Bütün bir yıl

mı?

Yikes!

"Biraz meşguldüm," dedim ona.

Başını salladı ve beni dikkatle izledi.

"Smithie'deki iş." Başını salladı. "Duydum.

Çok rahatsız edici."

Buna da hakkı vardı.

"Artık bitti. İyileşme zamanı," diye paylaştım.

"Son bölümün sizin ve Rock Chicks'in dahil olacağı bölüm olduğunu söyleyebilirim. Diğerleri değil..." anlamlı bir duraklama daha, "diğerleri."

Soyunduğumu biliyordu.

"İşi bitirmek için ne yapman gerekiyorsa onu yaparsın," diye bilgilendirdim onu.

Gözleri kısıldı ve bana doğru eğildi ama ben ondan önce davranıp ona doğru eğildim ve elimi masasına koydum.

"Yapma, Vito Amca. Saygısızlık etmek istemem ama bunu Ren ve ailemle hallettim. Endişeni anlıyor ve takdir ediyorum, ama onlar da aynı fikirde ve bu benim için önemli olsa da, sonuçta bu benim işim, benim seçimim. Ve alınmayın ama doğruyu söylemek gerekirse, odaklanmanız gereken şey ben, Ren ve bana olanlar ya da Katolik dersleri değil. Oğlunuzu kaybetmemek için elinizden gelen her şeyi yapmak."

Hızlı nefes alışını duydum ve ifadesi korkutucu bir hal almadan önce gözlerinde saklayamadığı acı parıltısını yakaladım.

Ama ben bir Nightingale'dim. Bu beni etkilemedi. Bu yüzden devam ettim.

"Bununla onu incitiyorsun. Sana olan sadakati, annesine olan sadakati ve ruhunun geldiği nokta arasında sıkışmış durumda. Sen onun tanıdığı tek babasın. Onu kendi iradene boyun eğdirmeye çalışmakla gerçekten iyi misin? Onun iradesinin senin kanınla şekillendiğini bile bile, bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyor musun? Böylece onu sevdiği insanları incitecek kararlar almaya mı zorluyorsun?"

"Bu seni ilgilendirmez Ally," diye kestirip attı, gözleri soğuktu. "Ren kesinlikle beni ilgilendirir Vito Amca," diye karşılık verdim. Göz göze geldik.

Geri adım atmadım.

O da vazgeçmedi.

Bu da gergin sessizliğimizin uzun sürmesi anlamına geliyordu. Şaşırtıcı bir şekilde Vito bozdu.

"Bunu seninle tartışmayacağım," dedi.

"Benim için sorun değil," diye cevap verdim. "Beni duyduğunu bildiğim sürece sorun yok."

Bana kaşlarını çattı ve hiçbir şey söylemedi. Beni duydu.

"Ren'in boş olup olmadığına bakacağım," dedim. "Sen bak."

Toplantı bitti ve yüzündeki ifadeye bakılırsa bir arkadaş edinemedim.

Tanr

ım.

Vito.

İnatçı.

Başımı salladım ve ayağa kalktım.

Ama ayağa kalktıktan sonra ona baktım ve veda atışımı yaptım.

"Onu seviyorum. O benim dünyam. Bu yüzden açıkçası onun mutlu olmasını istiyorum. Bu anlaşmazlık onu mutsuz ediyor. Ayrıca onunla koridorun karşısında çalışmak istiyorum, böylece ortak araba kullanabileceğiz. O da bunu istiyor. Ve onun mutlu olmasını istediğini biliyorum. Ren ve ailesine göz kulak olan, babasız bir çocuğa babalık yapan, Ava ve Sadie için adım atan bir adamın değer verdiği birini incitmesi mümkün değil.

O kadar da derin değil. Ve bunun doğru olmadığını öğrenmek beni hayal kırıklığına uğrattır, sevdiğim adam için yıkıcı olur."

Bunun üzerine ben de çıktım.

Ama kafasının sarsıldığını görmüştüm ve umarım oraya girmişimdir.

Kapıyı arkamdan kapattım ve Ren'in ofisine yöneldim, Lee'nin gitmesini istiyordum. Ağabeyimi sevmediğim için değil, Ren'in masasına girmekte gecikmek istemediğim için.

Ren'in kapısında durmadım çünkü resepsiyonda bir ses duydum. Dom'un sesiydi ve sesi kızgın geliyordu.

Ben Ally'ydim. Her zaman meraklıyım. Bu yüzden gizlice koridorun ağzına doğru ilerledim, ancak görünmeden duyabildiğim zaman durdum.

" . . . IT elemanları ve o boku buldular," diye ısırdı

Dom. "I-" Dawn başladı.

"Sikerler, hayır," diye Dom onun sözünü kesti. "Bu senin yazılı uyarın. Şu andan itibaren sadece şirket e-postası kullanacaksın. Kızlarına yazdığın o saçmalıklar değil. Bu çok boktan."

Sırıttım.

Ren, Dom'a e-postalarını kontrol ettirmişti.

Ve haklıyım. Şirket saatinde kızlarıyla takılıyordu.

Şimdi yazılı bir uyarı alıyordu. Bu tamamen mutlu bir gündü.

"Ve, sadece söylüyorum," diye devam etti Dom. "Kızlarına seninle benim aramda olacaklar hakkında anlattığın o boktan şeyi kafandan çıkar. Ben evliyim. Sevdiğim bir karım ve yine sevdiğim bir çocuğum var. Bunu bozacak hiçbir şey yapmayacağım. Seninle değil. Hiç kimseyle. Ve bebeğim, sadece söylüyorum, bir dahaki sefere geldiğinde karıma iyi bak. Kendi pisliğinin kokmadığını düşündüğünü biliyorum ama onun eline su dökemezsin."

Birden Dom'dan hoşlandığıma karar verdim.

Ne yazık ki Dawn'a yeni bir gözdağı vermeyi bitirdiğinde, koridora doğru yürüdü ve bana kaşlarını çatı.

Yaklaştığında "Bu çok doğruydı," diye fısıldadım.

"O kaltak bir kaltak," diye cevap verdi, fısıltıyla değil. Buna itiraz edemezdim.

Dom koridorda sinsice yürümeye devam etti.

Zano Holdings'te (umarım) ileride referans olması için hangi ofise girdiğini not ettim.

Sonra Ren'in evine gittim, kapıyı çaldım ve "Evet?" diye seslenince içeri girdim.

"Hey," diye selam verdim, kapıyı arkamdan kapattım, Lee'nin orada olmadığını fark ettim, yani sevişmek için gecikme yoktu.

"Hey," diye cevap verdi, ayağa kalktı ve masanın etrafında dolaşmaya başladı.

"Kalkmana gerek yok bebeğim," dedim ona doğru ilerleyerek.

Buluştuk. Bir elini kaldırıp çenemi kavradı ve başımı arkaya doğru eğerek bana hızlı bir öpücük verdi.

Başını kaldırdığında "Evet, biliyorum" dedi.

Ren'le ayakta öpüşmek. Ren'le yatarak öpüşmekten sonra en iyi ikinci öpüşme.

Ben de kabul ettim, "Evet, öyle."

Kollarını bana doladı. "Ofis nasıl?" "Operasyonel Perşembe günü geliyor."

Beni sıktı ve "Güzel, bebeğim" diye mırıldandı.

"Lee'ye Snookie Rivers'tan bahsettim," diye onu bilgilendirdim. "Evet. Anladım."

Eminim öyledir.

"Bu konuda bir gelişme var mı?" Ben sordum.

"Henüz değil," diye yanıtladı. "Ama yakında olacağından şüpheleniyorum. Hem Santo hem de Lucky bu işin içinde. Ben de tam içeri girip Vito ve Dom'la konuşacaktım ki Santo ve Lucky'nin öncelikli bir görevi olduğunu ve müsait olmadıklarını bilsinler. Lee ve ben seni izlemeyi kabul ettik. Arabana bir cihaz taktırıyor, çantana da bir tane istiyor ve Brody'ye telefonunu takip ettirecek."

Adamım beni çok severdi. Kardeşim de öyle.

"Benim için sorun değil" dedim ve ardından "Yapabileceğim bir şey var mı?" diye sordum.

"Lee sana göz kulak olacak olsa da, yine de birilerine nerede olduğunu ya da alternatif olarak nerede olacağını ve oraya ne zaman varmayı beklediğini bildirmeni ve bunu her zaman yapmanı istiyorum."

Bunu yapabilirim.

Ben de "Anlaşıldı" diye cevap verdim.

Başını salladı ama dudakları büküldü.

"Tamam, Smithie'ye gidip giriş yapmalıyım. Ama önce erkeğimle onun masasında seks yapmalıyım. Bunu hemen yapabilir miyiz? Böylece ben de harekete geçebilirim."

Süslü ya da baştan çıkarıcı bir ifade değildi ama "seks" kelimesini duyunca gözleri parladı ve vücudu hareketlendi, masasına doğru geri çekildi ve beni de yanına aldı. Bunu planımı kabul ettiği şeklinde algıladım.

Ve yaptı da. Sadece eklemeler yaptı.

"Önce sandalyemde bana oral seks yapacaksın. Sonra ben seni masanın üzerinde beceririm."

O kadar büyük bir kasılma oldu ki, iç bacaklarım titremeye başladı.

"Bunu alırsan, ben de sana masanda benimle iyilik yaparak karşılık veririm," diye takas yaptım.

Ren kolay bir satıcıydı.

Ağzı benimkine yaklaştığında bunu anladım, gözleri yanıyordu ve "Tamamdır" diye cevap verdi.

Sonra kolları sıkıca kapandı ve beni öptü.

Sonunda, Ren'in masasında (ve etrafında) seksin hangi aşamasının en önemli olduğunu gerçekten söyleyemem.

Ben de emin olmak için bunu tekrar ve yakında yapmamız gerektiğini düşündüm.

Adamım bana yakın olsun diye Vito'nun pes etmesini umuyordum.

Ciddiyim.

Sadece ortak araba kullanalım diye de değil.

THIRTY-TWO

Kurtuluş

Bir hafta sonra . . .

Mustang'imi ofisimin yeraltı otoparkına bıraktım.

Saat neredeyse öğlen olmuştu ve ben hala Fortnum's'ta sabahları çalışıyordum çünkü Indy hala sabah bulantılarının sancılarını çekiyordu ve doktorlarına göre bir süre daha çekecekti. Bu iğrenç bir durum olsa da, artık o kadar çok kusma pratiği yapmıştı ki, hızlıca "Bekle" deyip tuvalete koşuyor ve geri dönüyordu,

"Geri döndüm" sık sık oldu.

En iyi arkadaşım.

Hiçbir şey onu etkilemedi.

Rock Chick/Hot Bunch Land'de her şey yoluna girmişti, bu aynı zamanda Ren ve Ally Land anlamına da geliyordu.

Benim için sabahları Fortnum's'da çalışmak, davalarımı bakmak ve akşamları Ren'le olmaktı.

Ren için bu, bir Vito'nun donup kalmasına katlanmak ve böylece ayrılmak için işleri toparlamaya çalışmak, sonra da benimle birlikte onu daha iyi hissettirmeye çalıştığım akşamlardı.

Saklıyordu ama bu onu yıpratıyordu. Vito'ya yapabileceğimi yapmıştım.

Gerisi Ren'in kararına kalmıştı.

Tabii eğer aklımı kaybetmez, Vito'nun ofisine dalıp onu bir güzel benzetmezsem. Gerçi bunun işe yaramayacağından şüpheleniyordum.

Ve davalarım vardı. İki tane. Biri, Shirleen (ve dolayısıyla Lee) beni cezalandırmıştı. Biri de yardıma ihtiyacı olan bir arkadaşısı olan bir arkadaşımın geldi.

Şaşırtıcı bir şekilde, artık ödeme olarak hediye kartı veya indirim kabul etmediğimi paylaştığımda, arkadaşısıyla konuşacağını ve bu bilgiyi paylaşacağını söyledi. Sonra arkadaşısı geldi ve Daisy ile sohbet etti. Ondan sonra beni işe aldı.

Her iki dava da ev davasıydı ve Matt ile birlikte çalışıyorduk. Tecrübelerime göre iki dava da uzun sürmeyecekti. Bununla birlikte, bir ortağa sahip olmak ilginçti.

İyi anlamda ilginç.

Matt bir çeşit Bilinmeyen Ateşli Grup Adamıydı. Onunla vakit geçirmiştım. Onunla parti yaptım. Onunla atış yaptım. Kız arkadaşı Daphne'yi tanıyordum. Komşu çocuğu gibi seksi olduğunu biliyordum. Ama bunun dışında pek bir şey yoktu.

Artık işinde iyi olduğunu biliyordum.

İş birlikte yürüttüğümüz ve bu da iletişim kurmamızı gerektirdiği için Daphne'ye bir yüzük aldığını da biliyordum. Ayrıca Büyük Sorgu gününün önümüzdeki Cumartesi olduğunu da biliyordum.

"Ve eğer tek bir Rock Chick'e bile söylersen, Ally, seni vururum," diye yüzünde pek de komşu çocuğu olmayan bir ifadeyle beni uyarmıştı.

Yani Matt belalı olabilir.

Bildiğim iyi oldu.

Dudaklarımı kapattım. O da kafasını salladı. Ama tek bir Rock Chick'e bile söylemedim.

Ben de kızlardan biriydim.

Ama artık ben de erkeklerden biriydim.

Bu ne kadar doğru bir şeydi?

Her şeyin üzerindeki tek gölge, ne Lee ve adamlarının ne de Lucky ve Santo'yu serbest bırakan Ren'in Snookie Rivers'ı bulma konusunda başarılı olamadıkları gerçeğiydi.

Kendime kandırıldığını anladığını ve takip edecek başka birini bulduğunu söylemeye çalıştım. Bunu yaptığım da ne kendime inandım ne de onun başka birini takip etmesi fikrinden hoşlandım. Bu beni endişelendiriyordu ve bu durumun çözülmesini istiyordum.

Ama Brody telefonumu kilitlemişti. Arabamda ve çantamda cihazlar vardı ve Nightingale Investigations'daki gözetleme odasında beni sürekli takip ediyorlardı. Lucky ya da Santo'yu sık sık yakınım da görmemden bahsetmiyorum bile.

Yani ben korunuyordum.

Yine de birilerinin o sapığı bulmasını diledim.

Asansöre doğru ilerlerken Ren'e "Binadayım" diye mesaj attım.

Asansörde bizim kata çıkarken telefonum "Pekâlâ tatlım." diye çaldı.

Ren'i sık sık kontrol etmek zorunda kalmamı umursamadan sııttım. Eğer bu onun rahat nefes almasını sağlayacaksa, yapardım. Onu rahatlatacak bir şey yapabilseydim, yapardım (çoğunlukla).

Asansörden çıktım, koridorda yürüdüm, ofisimin kapısını açtım ve 3. Dünya Savaşı ile karşı karşıya kaldım.

Yani Daisy ve Shirleen'in kapişması.

"Beni kötü gösteriyorsun!" Shirleen elleri kalçalarında, Daisy'nin masasının üzerinden Daisy'ye doğru eğilerek bağırdı.

"Öyleyse törpü yap, ama tırnaklarına yaptığın türden değil!" Daisy de ellerini kalçalarına dayamış, eğilme hareketi yaparak bağırdı.

Uh-oh.

İçeri girdim, kapının kapalı olduğundan emin oldum, bunun gürültüyü bastıracağını umuyordum.

"Hanımlar-" diye başladım.

Daisy bana baktı. "Bil diye söylüyorum şekerim, dolgular için bir randevum var, bunu öğle yemeği saatimde yapıyorum."

Shirleen, "Yalakalık yap," diye tersledi.

"Yalakalık yapmıyorum!" Daisy karşılık verdi.

Shirleen arkasına yaslandı. "En azından Shirleen yalakalık yapmıyor."

Daisy elini masaya vurdu, uzun tırnakları (yeşil simli uçları olan beyaz) şakladı ve "Yalakalık yapmıyorum!" diye bağırdı.

Hmm.

Bu salona da yansıyabilir. Kesinlikle.

Buna bir son vermenin zamanı geldi.

"Hey!" diye bağırdım ve ikisi de gözlerini bana çevirdi.

Tamam.

Evet.

Ben korkmadım.

Shirleen ve Daisy gözlerini bana mı dikmişlerdi?

İtiraf etmeliyim ki, bunu hissettim.

"Daisy **y a l a k a** değil. **Y a l a k a l ı k** yapmasına gerek yok.

Biz bir takımız," dedim

Shirleen'e. "Gördün mü,"

dedi Daisy hırıltılı bir sesle.

Shirleen ağzını açtığı anda hemen araya girdim: "Tıpkı," dedim, "sen Lee'nin ekibinin bir üyesisin. Orada işleri kendi yöntemlerinle hallediyorsun." Bir kolumu uzattım. "Bizim de burada işleri halletme yöntemimiz var." Yeri işaret ettim.

"Çocuklarla çalışıyorsun," dedi Shirleen bana. "Daisy'yi iş başında görecekler ve fikir edinecekler."

Kafası iyi miydi?

Lee'nin adamlarının Daisy'nin benim için çalıştığını bildiklerinden bile emin değildim. Biliyorlarsa bile, laf arasında öğrenmişlerdi ve umurlarında bile değildi.

"Dosyalaman Lee'nin umurunda mı?" Ben sordum.

Shirleen, "'Dosya' kelimesi Lee'nin sözlüğünde bile yok," diye cevap verdi.

Bunun doğru olduğunu düşündüm.

"Lee'lerde çocuklar idareye hiç dikkat ediyor mu?" Devam ettim.

Shirleen, "Kesinlikle hayır," diye cevap verdi.

Bir kolumu tekrar salladım. "O zaman neden buradalar?"

Başını yana eğdi.

"Ne demek istediğini anlıyorum,"

diye mırıldandı. Tanrım.

"Tamam. Bu saçma kavgayı bitirdik mi?" diye sordum.

"Bitirdim," **d i y e** ilan etti Daisy, kıcının üzerinde bir dar yeşil eteğiyle, ofis koltuğunda oturuyordu.

Bu bize sadece profesyonel seviyelerin çok ötesinde açılmış beyaz bir bluzun görüntüsünü sağladı ve neredeyse transparan olmanın cazibesine sahipti, bu yüzden sütyeni olan dantelin kilometrelerini gördük. Kendi alan koduna ihtiyaç duyan saçlarından bahsetmiyorum bile.

Shirleen gözlerini Daisy'ye dikti ve ben temkinli bir şekilde masaya yaklaştım.

"Aklında gerçekten ne var?" Shirleen'e sordum, o da bana baktı.

"Çok sıkıcı," diye karar verdi. Oh be.

Siyah kadın formundaki Tex.

Hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyordum ama o anda, Shirleen yakındayken ve sinirli bir ruh halindeyken, öyleydi.

"Herkes takıldı, en son sen takıldın ve sıkıcıydın," diye yakındı. "Tabii, soyundun. Ve ateşliydi. La-di-da. Ama artık patlayan apartman yok. Kaçırılacak kimse kalmadı. Hiçbir şey kalmadı. Çocuklar işlerini hallediyorlar. Telefonlara cevap veriyorum. Faturaları gönderiyorum. Maaş bordrolarını hazırlıyorum. Sonra eve gidip televizyon izliyorum. Ben bu bok için kaydolmadım."

"Yani buraya gelip Daisy ile kavga mı ettin?" Ben sordum.

"Başka ne yapabilirim ki?" Shirleen tekrar sordu ve sonra eğildi. "Dosya mı?"

Buna cevabım evet olacaktır.

Eğer bunu dile getirecek kadar deli olsaydım.

Değildim, onun yerine onu inceledim ve yaklaştım.

"Tamam Shirleen, şimdi bize gerçekten aklında ne olduğunu söyle" **d e d i ğ i m d e** de sesim alçaldı.

Nefes aldı, Daisy'ye baktı, bana baktı ve sonra "Sniff'in bir kız arkadaşı var" dedi.

Lanet olsun.

"Çok sıkılar. Hiç eve gelmiyor," diye devam etti. Hay aksi.

"Onu hiç görmüyorum," diye devam etti. "Evde olduğunda da telefonda ..." diye durakladı, "onunla."

Hmm.

Anne, yavrularının yuvadan uzaklaşmasından hoşlanmıyordu.

Shirleen'in işi bitmemişti ve en korkuncunu sona sakladı.

"Ve konuşmamız gerekiyor ve ben sadece konuşmak istemiyorum, nasıl konuşacağımı da bilmiyorum."

Roam ve Sniff (çoğunlukla Roam, ama Sniff ile de olabilir) ile seks konuşması için biraz geç olduğunu düşünüyordum. Her ikisi de bir süredir seri randevulaşıyorlardı, Roam dünya rekorunu kırmaya çalışıyordu.

Bunu da paylaşmadım.

Ama Daisy (her zamanki gibi) paylaşma havasındaydı.

Bileğine bir fiske vurdu ve "Ona bir paket prezervatif al ve yastığının üzerine koy" diye tavsiyede bulundu.

"Ne diyeyim?" Shirleen gözlerini

kocaman açarak sordu. "Bu her şeyi anlatıyor," diye yanıtladı Daisy.

"Onun seks yapmasından hoşlandığımı söylüyor, ki hoşlanıyorum.

Hayır," diye karşılık verdi Shirleen.

"O bir çocuk. On yedi yaşında. Şimdiye kadar olmadıysa bile olacak, şekerim," diye belirtti Daisy.

Shirleen, "O benim oğlum ve bunun ne anlama geldiğini anlayana kadar böyle bir şey olmayacak," diye karşılık verdi ve sözlerini şöyle bitirdi: "Ve bu henüz gerçekleşmedi."

Hmm.

Annenin inkarı.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sorarak konuyu değiştirdim.

Bakışlarını bana çevirdi ve bir adım geri atmamak için kendimi zor tuttum.

"Bilmiyor musun?"

"Benim için ne anlama geldiğini biliyorum. Sadece Sniff'in bunun ne anlama geldiğini bilmesini istediğini bilmiyorum," diye cevap verdim.

"Zano ile iş yapıyorsun. Bu ne demek oluyor?" diye karşılık verdi.

"Bunun benim için ne anlama geldiğini bildiğimi söyledim," diye tekrarlardım, sabırlı olmaya çalışarak. "Sniff ile ne paylaşmak istediğini bilmek istiyorum."

"Onun için bir anlamı olan bir kız bulmalı ki Zano'yla iş pişirdiğinde bunun bir anlamı olsun. Ya da Indy ile Lee. Mace ile Stella-"

Daisy Shirleen'in sözünü kesti, "Anladık."
Shirleen ona baktı. "Sen Marcus'la
birliktesin."

"Ah sevgilim," Daisy avucunu açarak elini salladı,
"Marcus'a ulaşmak için, O'nu bulmadan önce eyere binmesi
gerekir. Ve bunu çok yapmalı. Anladın mı?"

"Ve belki bu arada aptal beyaz bir kızı hamile bırakırsın?"
Shirleen başını salladı. "Hayatta olmaz."

Daisy, Shirleen'e doğru eğildi ve elini masaya koyarak,
"İşte bu yüzden ona bir paket prezervatif al ve lanet olası
yastığının üzerine koy," diye tekrarladı.

"Uh ... sadece söylüyorum," diye araya girdim ve ikisi de
bana baktı. "Konuşmayı yapmak istemiyorsun. Konuşmayı
nasıl yapacağını bilmiyorsun. Ama Sniff'le sıkı fıkı olan ve
seksin Sniff için ne anlama gelmesini istiyorsan onunla
konuşabilecek bir kadın bulduğunda arayabileceğin sekiz
adam tanıyorsun."

Shirleen'in kaşları neredeyse devasa afro saçının
kenarına çarpacaktı. "Tanrım, Hot Bunch'tan birinin oğluma
seks konuşması yapması gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Ben de bunu söylüyorum," diye
onayladım. "Sen deli misin?" diye
sordu.

"Hayır," diye cevap verdim.

Shirleen, "Ben de tam sana söylüyorum, bu çocukların
hepsi Rock Chick'lerini almadan önce o kadar çok eyere
binmişler ki, hiçbirinin çarpık bacaklı olmaması bir mucize,"
dedi.

"İş yapmak için adamın bacaklarının açık olması
gerekmez," diye mırıldandı Daisy ve Shirleen bakışlarını ona
çevirdi.

"Shirleen için uzun zaman oldu ama o kısmı
hatırlıyorum," diye tersledi.

Shirleen'i bağlama zamanımız gelmiş gibi görünüyordu.

Daisy elini masasının üzerindeki telefona uzatarak,
"Bence Hot Bunch'tan birine sormalıyız," dedi. "Ve kaydedin.
Bunu görmeyi çok isterim."

Vay anasını!
Ben de isterdim.
Tamamen.

"Mace'i ara," diye emrettim, hemen önceki konumuza olan ilgimi kaybederek. "Bu harika olur."

Daisy başını salladı, saçları da onunla birlikte sallandı ve tırnağının ucuyla telefondaki tuşlara vurmaya başladı.

Shirleen, "Daisy kızım, bırak o telefonu," dedi.

Daisy ahizeyi bir kenara bıraktı ve gözlerini bana dikti.

"Fikrimi değiştiriyorum. Luke."

Başımı salladım ve sııttım. "Hector. Kesinlikle Hector."

Shirleen'in eli dışarı fırladı ve ahizeyi

Daisy'ninkini alıp tabanına vururken Daisy'nin kafası geriye gitti ve "Hey!" diye bağırdı.

Shirleen, "Siktir et," diye mırıldanarak kapıya doğru yürüdü. "Ben yaparım

o."

"Shirleen," diye seslendim.

Döndü, elini kulpa götürdü ve ısırarak "Ne?" diye sordu.

"Hank," dedim usulca. "Ve bunu yaparken, onu konuşur Dolaşmak için de."

Yüzü yumuşadı.

Beni anladı.

Hank bu konuşma için mükemmel olacaktı ve ikimiz de bunu biliyorduk. "Hank," dedi.

"Ve bil diye söylüyorum, Hot Bunch'la ilgili başka bir sorunun varsa, evde Hot Bunch'ını yapıyorsan ya da herhangi bir şey, gelip sohbet etmek istiyorsan, et. Ama bir dahaki sefere tavır yerine kahve getir," dedim.

Gözlerini devirdi, döndü ve gitti.

Daisy'ye döndüm. "Tamam. Kriz bitti. Bilmem gereken bir şey var mı?"

Başıyla onayladı. "Roxie web sitesinin beta sürümünü hazırladı, ona bakman gerekiyor. Ava da antetli kağıt ve kartvizitlerin son hallerini gönderdi, baskıya gidebilmemiz için onaylayan gerekiyor. Hepsini sana gönderdim, e-postanda."

"Harika," diye cevap verdim.

"Ve Smithie aradı. Bu öğleden sonra Jojo ile bir görüşme yapmamı istedi, ben de bunun için izin aldım. Yarın da salondaki duvara plaketimizi asacaklar."

Yarın salondaki duvara plaketimizi asacaklardı.

Ona gülümsedim.

Bana gülümsedi.

Sonra kışımı kaldırıp ofisime gittim ve makinemi çalıştırdım.

Daisy kapımdan seslendiğinde Roxie'nin benim için tasarladığı web sitesine tıklıyordum, "Sandviç alacağım, hayatım. Sana da getirmemi ister misin?"

Başımı salladım. "Burada fazla kalmayacağım. Matt'le buluşup bu geceki stratejimizi gözden geçirmem gerekiyor. Yolda bir şeyler alırım."

"Anladım," diye mırıldandı ve el sallayarak "Görüşürüz," dedi.

Kapının onun üzerine kapanmasını izledim.

Sonra salondaki plaketimi ve daha sonra Matt'le buluşacağımı düşündüm.

Bu beni Hank ve Lee'yi düşünmeye itti. Bu da elimi telefonuma götürdü.

Shirleen'i aradım.

"Kızım, seninle rap yapmayı yeni bitirdim," diye selam verdi. "Biliyorsun," dedim ona, ne olduğu konusuna girerek

"Büyüyecekler ve büyüdüklerinde de gidecekler."

Hiçbir şey söylemedi ama titreşimleri hissettim ve iyi değillerdi. Kızgın değildi, sadece mutsuzdu. Ben de konuşmaya devam ettim.

"Ama bilmeniz ve asla unutmamanız gereken şey, onları doğurduğunuzdan beri onlara verdiğiniz sevgi ve istikrarın, hayatlarında sahip oldukları en değerli şey olduğudur. Ve onlar da bunu asla unutmayacaklar. Yani büyüyecekler ve hayatlarını yaşayacaklar. Ve onlara bunu verdiğiniz için, onları asla kaybetmeyeceksiniz." İçime bir

nefes aldı ve Duke'un sözlerini kullandı. "Ama şimdi onlara uçma özgürlüğü vermeniz gerekiyor."

Yine hiçbir şey söylemedi ve ben bekledim. Sonra bir şey söyledi.

"Haklısın  ocu um."

"Biliyorum,
Shirleen."

"Yine de, sıska beyaz bir kızla yatarsa k  ına tekmeyi basaca ım."

Güldüm ve "Yardım edeceğim." dedim.

"Bildiğim iyi oldu," diye mırıldandı.

"Sonra g r   r z." Bağlantı kesildi.

Telefonumu masanın üzerine koydum ve gözlerimi bilgisayara çevirdim. S itin kapısı açılmadan yaklaşık   saniye önce onları oraya getirmi tim.

Ren içeri girdi. Pantolon. Elbise gömlek.
Lezzetli.

"Hey," diye seslendim, sandalyemden kalkıp masanın etrafında dola tım.

"Kalkmana gerek yok bebeğim," dediğinde dudakları titriyordu.

Ona ula tım, ayak parmaklarımla üzerine kalktım, elimi karın kaslarına koydum ve dudaklarımı dudaklarına de dirdikten sonra "Evet, istiyorum" dedim.

Başını salladı, dudakları hala b k kt  ve "Bir saniyen var mı?" diye sordu.

"Elbette," diye cevap verdim.

Başını masama doğru salladı, henüz onu kırmadı ımızı fark ettim ve bunu yakın gelecekte planlamak için zihnime bir not aldım.

Sandalyeme oturmak için hareket ettim. Yanıma yaklaştı ve masama yaslandı, kollarını g  s nde kavu turdu, çenesini e di, gözlerini bana dikti.

"Vito ve ben az önce tartıştık," diye açıkladı. Lanet olsun.

Ren devam etti.

" ok çirkindi ve ben bittim. İstifa ettim."
Siktir!

Ren'in işi bitmemişti.

"Halletmem gereken işler var ve Marcus tam olarak hazır değil. Vito'nun geçişi sağlamak için benimle bir ayı var. Sonra sen ve ben birkaç haftamızı sahilde geçiririz diye düşündüm. Bu Marcus'a zaman kazandırır, böylece geri döndüğümüzde ben de bu işe başlayabilirim."

Güzel.

Ben. Ren. Ve kumsalda birkaç hafta.

Tatil için zaman ayırmasının hoşuma gittiğini söyleyemem.

Ama buna karşı çıkmayacaktım.

Ben de "Tamam." dedim.

"Hiçbir iş yapmayacak ve kaçabilecek şekilde ayarlayabilir misin?" diye sordu.

"Kesinlikle," diye cevap verdim.

"İyi," diye mırıldandı ama yüzündeki ifadeden hiçbir şeyin iyi olmadığı anlaşıyordu.

Elimi uzattım ve parmağımı uyluğundan aşağı kaydırdım.

"İyi misin?"

"Her zaman umudum vardı," dedi bana.

Ailelerin başına bir şey geldiğinde insanlar hep böyle yapardı.

"Hâlâ bir ayı var," diye hatırlattım ona.

Ren başını salladı. "Hayır. Marcus'a söz verdim. Bu iş bitti."

Sandalyemden kalktım ve ona yaklaştım. Kollarını çözdü ve bana doladı, beni ayaklarımdan çekerek ona yaslanmamı sağladı. Ben de ona karşılık verdim ve kollarımı ona dolayarak yerleştirdim.

"O inatçı biri. Onun kaybı," dedim nazikçe. "Yine de berbat."

Kesinlikle öyle oldu. Ren, Vito tarafından aforoz edildi ve ortak araba kullanamadık.

Birlikte çok çalıştığımızdan değil. Ama yine de.

Yaklaştım ve onu sıktım. "İyi haber şu ki, girebileceğimiz bir masanız daha olacak."

Gözleri ısındı ve bana sıırttı.

Daha da yaklaştım ve "Özür dilerim bebeğim" diye fısıldadım. "Ben de," diye fısıldadı kendi sıkıntısıyla.

"Bu gece dışarı çıkmaya ne dersin? Belki Brother's'a. İlk randevumuzu bu kez yemekle birlikte yeniden yaşarız. Ve tabii ki evde merdivenlerde seks," diye önerdim.

Gözleri ciddi bir şekilde ısındı ve "Bana uyar" diye cevap verdi.

Sıırttım. "Harika."

Eğildi ve bana hızlı bir öpücük verdi, sonra da geri çekilip "Geri dönmeliyim" dedi.

"Evet. Gidip yemek yiyeceğim ve Matt'le buluşacağım. Ayrı arabalarda olduğumuz için seninle evde buluşuruz. Beş buçuk diyelim mi?"

"Evet, tatlım."

Eğildi ve beni geri çekip ayrılmadan önce saçımın tepesine bir öpücük kondurdu.

"Görüşürüz Ally," diye seslendi, uzaklaşırken gömleğinin içindeki geniş omuzlarını izledim.

"Sonra, tatlım," diye cevap verdim.

Kapı yüzüne kapanmadan önce omzunun üzerinden bana bir bakış attı ve alçak sesle el salladı.

O gece Ren'in kötü gününü nasıl atlatacağıma dair mutlu yerimi karıncalandıran bir düşünceye daldım. Sonra dikkatimi bilgisayarına çevirdim.

Roxie'ye bazı değişiklikler gönderdim, provaların onaylarını Ava'ya gönderdim ve bilgisayarımı kapattım.

Telefonumu aldım, arka cebime soktum ve çantamı etiketledim. Kapıyı kilitleyerek ve öğle yemeği için nereye gideceğimi düşünerek yola çıktım.

Asansörle kapalı otoparka indim, giderken Ren'e mesaj attım, Öğle yemeğine ve Matt'e gidiyordum.

Dışarı çıkana kadar geri dönüş mesajını alamayacağımı biliyordum çünkü sinyal binanın altında kaybolmuştu. Dışarı çıktığımda alacağımı da biliyordum çünkü mesajlarım her zaman cevap verirdi.

Anahtarlarımı çıkarmıştım ve hissettiğimde arabama yaklaşmıştım. Yalnız değildim.

Hazırlandım ve Darius'un bana doğru geldiğini görmek için döndüm. Mutlu görünmüyordu.

Oh adamım.

"Hey," diye selam verdim.

"Siktir git, Ally ve," parmağını kaldırıp yüzüme sapladı, yaklaşp durduğunda, "siktir git," dedi.

Ne oluyor be?

"Darius, neden-?"

Sözümü kesti, yakışıklı yüzü öfkeyle çarpılmıştı. "Sen olduğunu biliyorum."

Uh-oh.

"Ben ne?" Tereddütle sordum.

Ama ne olduğunu bildiğime dair bir his vardı içimde.

"Sen olduğunu biliyorum. Ally, her zaman herkesin pisliğine bulaşır, bana da bulaşacağını söylerdi. Yani Lee ve Eddie'yi Malia'nın üzerine salan sendin," diye parmağını tekrar yüzüme doğru salladı.

Konuşmuşlardı.

Bana söylemediler ama Darius kesinlikle öğrenmiş.

Hay sikeyim.

"Darius-"

Yüzüme baktı ve ben de ağzımı kapattım. "Seni aptal, meraklı, lanet sürtüğ."

Benim geri kopmuş Düz, ama Darius değildi. oldukça bitmiş.

"İşimiz bitti," diye kestirip attı. "Sen ve ben. Ve senin yüzünden, ben, Lee ve Eddie. İşimiz bitti. Her şey bitti. Bitti."

.

Bana öfkeli sözler söylemeye devam etti ama ben başka bir varlık hissettim. Gözlerim onun etrafında dolaştı ve kocaman oldular.

Siktir!

"Darius!" Elini tutarak bağırdım. Ama artık çok geçti.

Snookie Rivers ya da en azından Brody'nin aldığı DMV fotoğrafındaki adam oradaydı ve hazırды.

Darius dönerken Rivers, Darius'un kafasının yan tarafına bir levye indirdi. Yere düşerken bile kanın akmaya başladığını gördüm.

Hayır.

Hayır.

Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır.

Rivers bana döndüğünde çığlık attım ve biber gazımı almak için çantama uzandım.

Hâlâ çığlık atarak hızla geri geri gitmeye başladım.

Biber gazını çıkarmadan önce üzerime gelmişti, ama beni arabamın yan tarafına iterken elimi üzerine koydum ve çektim. Hızla bir elini kaldırdı ve tam biber gazını çıkarıp aramıza soktuğum sırada boynumda keskin bir bıçak darbesi hissettim. Yüzüne sıktım ve boğulacak gibi oldu.

Darius'a gitmek istedim ama ona yardım edebilmek için uzaklaşıp birini bulmam gerekiyordu.

Ben de koştum.

Sorun şu ki, beş adım attım ve altıncı adımda bacağım garip bir şekilde altımda kaldı. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde güverteye çöktüm, hala bağıırıyordum ama garip bir uyuşukluk uzuvlarımı istila ettiği için artık daha güçsüzdüm.

Sürünmeye devam ettim, yüzüstü düştüm ve yanağım çimentoya saplanmadan önce kendimi sürüklemeye başladım ve her şey karardı.

Silah seslerini duydum.

Bir.

O zaman

iki.

Çaba sarf etmem gerekti ama gözlerimi zorla açtım.

Bunu başardım ama aklımı başıma toplayamadım. Kafam bulanıktı ve hiçbir şeye odaklanamıyordum.

Toparlanmaya çalıştım ve bir hareket hissettim.

O sırada odaklanmakta zorlandım ve üzerimde beliren bir şey gördüm.

"Onu iki bacağından vurdular" diye duydum. "Uyanıyor, izleyebiliyor ama hareket edemiyor." Sonra ses düşünceli bir şekilde devam etti, "Eğer önce kan kaybından ölmezse."

Kimin neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ve bunu bir araya getirecek gücü kendimde bulamadım.

Üzerinde yattığım şeyin hareket ettiğini ve beliren şeyin yaklaştığını hissetmek için içimde bir güç vardı.

Böylece

odaklanabilirdim.

Rivers.

Her şey aklıma geldi.

Siktir!

Parmakları yüzüme geldi. "Şimdi sadece sen ve ben varız, Ally. Sadece sen ve ben. Sonunda."

Siktir, siktir, siktir.

Uyuşturulduğumu fark ettim ama bu, o üzerime eğilirken kaçmaya çalışmadığım anlamına gelmiyordu.

Başaramadım ve ağzının boynumda islandığını, kulağıma doğru kaydığını hissettim.

Midem bulandı.

"İşimiz bittiğinde, ondan kurtulacağım. Senin adamından. Siyah olan. Sonra diğerini, İtalyan olanı bulacağım ve ondan da kurtulacağım. Ve o zaman gerçekten sadece sen ve ben olacağız," diye kulağıma fısıldadı.

Beni Ren ve Darius'la görmüştü.

Kesinlikle beni izliyordu. Hastaydı.

"Benden uzak dur," diye dudaklarımın arasından ittim.

Ağzı kulağımdan çekildi ve yüzü benimkine yaklaştı. "Asla, Ally. Asla."

Çok zorlandım ama gözlerine odaklandım.

Beni bile korkutan bir ışıkla yanıyorlardı. Biraz değil.

Hem de çok.

Çok korkmuştum.

Tanrım, kendimi toparlamam
gerekiyordu. Hemen.

Durum değerlendirmesi yaptım.

Bir yatağın üzerindeydim. Ve telefonumu hala kıcımda
hissedebiliyordum. Bu iyiydi. Çantamın nerede olduğunu
bilmiyordum ama

Brody telefonumu kilitlemişti. Rivers'ın beni almasından bu
yana ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordum ama Matt'le
buluşmadığımda ya da daha önce Ren'e Matt'le birlikte
olduğuma dair mesaj atmadığımda harekete geçiyorlardı.

Zaman kazanmam gerekiyordu.

"Darius burada mı?" Ben sordum.

Başını yana eğdi ve gözleri yüzümde gezindi. Sonra içime
girdi, kollarını bana doladı ve beni yukarı kaldırdı, böylece
gövdem onununkine bastırdı ve çenem omzuna dayandı.

Gözlerimi kısıtım, sonra yutkundum, başım dönüyordu,
kalbim sıkışıyor, gözlerim Darius'un yaklaşık on adım
ötede yerde yattığını gördü. Kalçasındaki iki kurşun yarası ve
kafasındaki kötü bir kesik yüzünden kan kaybediyordu.

Tanrım

.
Lütfen.

Tanrım

.
Lütfen.

Bırak Darius iyi olsun ve Ren Lee'yi harekete geçirsin.

Rivers'ın elleri tişörtümün içine girip onu yukarı
çektğinde aklımdan bu düşünce geçti. Başka bir şey
yapamıyordum, bedenim emrime amade değildi, kollarım
yukarı kalktı ve gitmişti.

Bu daha iyiye gitmiyordu.

Beni nazikçe ve hastalıklı bir sevgiyle yatağa yatırdı, hâlâ
bana doğru eğiliyordu.

"Bunu uzun zamandır bekliyordum," dedi, eli yan
tarafımın teninde geziniyor, beni okşuyordu.

Bir elimi kaldırmaya çalıştım. Güçsüzce kaldırdım ve ön
koluna dayadım.

Bunu iyi olarak kabul ettim.

"Konuşmamız gerek," dedim ona.

"Bunu sevdim," diye cevap verdi ve ben de bunun konuşmamız için olumlu bir cevap olmasını umuyordum. Gerçi tekrar konuştuğunda anlatmak istediği şey pek de hoşuma gitmemişti. "Burada olmasını beklemiyordum ama hoşuma gitti. Çok fazla zamanını aldı. Ona gülümsedin. Onunla birlikte güldün. Onunla dalga geçtin. Şimdi uyanırsa beni seninle birlikte izleyecek."

Diğer elimi kaldırdım ve göğsüne bastırmaya çalıştım, ama orada dinlendirmekten başka bir şey yapacak kadar içimde yoktu.

"Snookie, lütfen," dedim usulca. "Kendimi tuhaf hissediyorum."

Eli kaburgalarımın üzerinden göğsüme doğru kaydı, dudakları ürpertici bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Adımı biliyorsun."

"Evet. Şimdi, lütfen-"

"Adımı bilmen hoşuma gitti," dedi bana.

Gack!

"Snookie-"

Daha yakına eğildi.

"Seni iyi hissettireceğim, Ally," diye söz verdi. Oh Tanrım.

Kahretsin!

"Sadece beş dakika. Lütfen. Sadece beş-"

Ağzı benimkine yaklaştı ve ileri geri, tekrar ve tekrar, "Hayır, Ally. Ben de bekliyordum-"

Konuşmayı kesti ve birbirine kelepçelenmiş iki el aramıza girdiğinde vücudum şaşkınlıkla sarsıldı. Rivers'ın boğazını geri çektiler ve Rivers gitmişti.

Doğrulamak için mücadele ettim ve Rivers'ın Darius'un üstünde, sırtı Darius'un önüne dönük olduğunu gördüm. Darius'un kelepçeli elleri Rivers'ın boynunu sertçe geri çekiyordu ve çıkardığı iğrenç seslerden Darius'un onu boğduğu anlaşılıyordu.

Yana doğru yuvarlandım. Rivers guruldarken ve ben telefonumu almaya çalışırken o ve Darius yerde boğuşurken bu yıllar sürmüş gibiydi. Sırtımdan çekip çıkarmakla uğraştım.

kendi kendime küfrediyor ve gözlerimi yerdeki adamlardan ayırmıyordum.

Sonra Rivers bir elini Darius'un boynundaki kelepçeli bileklerinden çekerek kemerine götürdü.

Gözlerim kemerine gitti.

Orada bir bıçak vardı.

"Darius," diye fısıldadım, yutkundum ve daha yüksek sesle tekrar denedim, "Darius! Bıçağı var!"

Darius Rivers'ı yuvarladı ama Rivers hayatı için savaşıyordu. Zaman kaybetmiyordu.

Bu yüzden de hiç vakit kaybetmeden kocaman bir av bıçağı çıkardı, döndürdü ve Darius'un yan tarafındaki ete sapladı.

Ve acımasızca yukarı çekiyor.

Darius homurdandı ama bir mucize eseri Rivers'ın boynundaki tutuşunu bırakmadı.

Şok ve dehşet, adrenalınle birlikte (neyse ki) içimde zonkluyordu, "Hayır!" diye çığlık attım ve yatağın kenarına tutunmak için hareket ettim.

Kendimi çekip ellerimin ve dizlerimin üzerinde ayağa kalkarak onlara doğru ilerledim, ellerim Darius'un yere akan kanının üzerinde kaydı.

"Siktir!" Bağırdım, bir o yana bir bu yana yuvarlanırken onlara ulaşmaya çalıştım.

Rivers'ın yüzü şimdi mosmordu, bacakları panik ve tedirginlik içinde tekmeliyordu. Darius homurdanıyordu, sesler efor ve acı doluydu. Rivers'ın üzerinde kullanmak ve onu Darius'tan kurtarmak için ellerimi hâlâ Darius'un böğründe duran bıçağı uzattım ama bıçaklar sıcak kanın üzerinde kayarak kurtuldu.

"Hayır," diye fısıldadım, tam güneş ışığı sahneye vururken tekrar saldırdım.

Kafamı kaldırdığımda Ren'in içeri girdiğini gördüm, Lee ve Hank arkasında, Eddie ve Luke da onu takip ediyordu.

Tanrı'ya

şükürler olsun.

Teşekkürler

Tanrım.

Teşekkürler

Tanrım.

"Ambulans!" Bağırdım. "Darius. Vuruldu ve bıçaklandı." Ren, Rivers'ı Darius'un üzerinden çekip aldı ve sürükleyerek götürdü.

Ren'in ne yaptığını görmek için bakmadım, ancak dikkatim dağılmış bir şekilde bir yumruğun ete, sonra da etin duvara (ya da yere) çarptığını duydum.

Bunun yerine, aceleyle hareket ederek, sırt üstü yatan ve hareket etmeyen Darius'a yaklaşmak için kanın üzerinde kaydım.

Halsizdim, nefes nefese kalmıştım, kalbim acı verecek kadar hızlı atıyordu, Rivers'a saplamak ve Darius'a yardım etmek için bıçağa ihtiyacım yoktu, bu yüzden bıçağı olduğu yerde bıraktım ama bir elimi yarasına bastırdım. Diğer elimi göğsüne doğru kaldırdım ve yüzüne kapandım.

"Buradalar. Buradalar. İyi olacaksın," dedim ona.

Darius bana baktı ve Luke'un şöyle dediğini duyabiliyordum: "Kurşun yaraları. Bıçak yaraları. Kafa yarası. Durum kötü. Acilen bir doktora ihtiyacımız var."

Ellerini üzerimde hissettim ve Lee'nin konuştuğunu duydum. "Ally, bırak ona ulaşayım."

Uzandım ve Darius'un elini tuttum. Çaba sarf ederek göğsüne doğru çektim ve bastırarak daha da yaklaştım.

"İyileşeceksin. Ambulans geliyor." Bana bakmaya devam etti.

Ellerimizle göğsüne bastırdım. "Konuş benimle." "İyi olacaksın," diye tekrarladı sözlerimi sessizce.

Nedense onun sesini duymak içimi rahatlattı.

"Evet. Evet," diye başımı salladım. "İyi olacağım." "Buradalar," dedi, sesi zayıftı.

Kahretsin. Lanet olsun.

Sikeyim.

"Evet. Buradalar."

"Yani iyi olacaksın."

Üzerimdeki eller aceleci bir hal aldı. "Ally, tatlım, beni içeri al."

Lee'yi görmezden geldim ve Darius'a "Evet" dedim.

"Çünkü buradalar," dedi Darius bana.
Kanı elimin üzerinden akarken yarasına daha sert bastırdım.
"Hayır." Başımı salladım. "Çünkü sen beni kurtardın."
Gözlerimi tuttu ve bir elini yüzüme doğru kaldırdı. "Evet."
Yanağımı onun eline bastırdım ve diğer elini sıkıca tuttum.
O zaman gözlerini kapattı ve dudakları hoşlanmadığım bir gülümsemeyle kıvrıldı.
"Nihayet," diye fısıldadı. "Kurtuluş."
Sonra eli yana düştü. Cansızdı.
Ondan sonra başımı arkaya attım ve çığlık attım.

THIRTY-THREE

Kıçımdaki Acı

İLAÇLARIN etkisi geçtikten sonra, yetilerim büyük ölçüde çalışmaya başladığında, ekibin geri kalanıyla birlikte hastanenin bekleme odasında oturuyordum, Ren bir koluyla beni yanında tutuyordu, benim elim de onun göğsündeydi.

Başımı omzuna koymuştum.

Bu arada, Rock Chick Ride'ın hastane bekleme odası kısmı mı?

En sevdiğim değil.

Asla.

Ve bu özellikle.

Beni getirdiklerinde bana bakmışlardı. İyiydim, hâlâ uyuşturulmuştum ama Darius'un kanını üzerimden temizlemeye çalıştıklarında kendimi kaybettim.

Mücadele ettim, tükürdüm, pençeledim ve kimse beni sakinleştiremedi. Önce deneyen Ren değil. Ren'le birlikte içeri giren Hank de. Ne de Lee'nin içeri girebilmek için Ren ve Hank'i uzaklaştırdığı Indy, çünkü onun bunu yapacağını düşünüyordu.

Yapamadı.

Bunu yapan kişi annemdi.

Bunu da elini hemşirenin koluna koyarak ve "Buna ihtiyacı var. Bırak kalsın. Ally için doğru zaman geldiğinde onunla ilgileneceğiz."

Hemşire bundan hoşlanmadı ama uzaklaştı.

Mücadele etmeyi bıraktım.

Bekleme odasında üzerimde hâlâ onun kanı vardı. Çünkü annem haklıydı.

Buna ihtiyacım vardı.

Onun bir parçasının yanımda olmasına ihtiyacım vardı. Bunun kulağa garip geldiğini biliyordum. Ama umurumda değildi.

Ren, Ren olduğu için, Şimdi üzerinde olmasına rağmen kan hakkında hiçbir Şey söylemedi.

Ve biz bekliyorduk.

Hepimiz bekliyorduk.

Indy ve Lee. Eddie ve Jet. Hank ve Roxie. Jules ve Vance. Ava ve Luke. Stella ve Mace. Hector ve Sadie. Tex ve Nancy. Marcus ve Daisy. Roam ve Sniff. Anne ve baba. Indy'nin babası Tom ve kız arkadaşı Lana (bu arada Lana, Mace'in annesiydi - yani evet, ensest ilişkimiz vardı - her neyse, işe yaradı). Tod ve Stevie. Buddy ve Ralphie. Smithie ve LaTeesha. Annette ve Jason. Jules'un amcası Nick ve arkadaşı May. Jimmy Marker. Brody, Monty, Matt, Ike, Jack ve Bobby. Blanca, Rosa, Carlos, Elena ve Gloria. Dom ve Sissy. Vito ve Angela. Willie Moses. Brian Bond. Darius'un annesi Dorothea. Duke'un karısı Dolores. Stella'nın grubu Floyd, Buzz, Pong, Hugo ve Leo bile geldi.

Polisler ve dolandırıcılar, ödöl avcıları ve baristalar, özel dedektifler ve rock yıldızları, seksi erkekler ve rock hatunlarından oluşan rengarenk bir ekip.

Darius'un halkı.

Darius'un ailesi.

Ve son olarak, Shirleen yanımda oturuyordu. Yakındı.

Bir kıpırdanma oldu ve gözlerim kapıya kaydı, iyi haberlerle gelen bir doktor olmasını umuyordum.

Ama Jane'in içeri girdiğini gördüm.

Buralardaydı ama fazla değil, her zamanki sessizliğindeydi. Rock Chicks ve Hot Bunch'tan birkaç kişinin onunla konuştuğunu biliyordum. Telefonlarıma cevap vermediğinden ya da ona yaklaştığımda bana zaman tanımadığından ve (bir kez olsun) baskı yapmadığımdan, ne söylediklerini ya da nasıl tepki verdiğini bilmiyordum.

O anda tek bildiğim, gözleri benimkilerden hiç ayrılmadan doğruca bana geldiğiydi.

Önümüzde durdu.

Ren'in tutuşu sıkılaştı ve ona baktım.

"Bir peri masalında asla gerçekten kötü bir Şey olmaz, Ally," diye fısıldadı, bana kilitlenmiş gözleri yaşlarla parlıyordu.

Ve umut.

"Umarım haklısındır, civciv," diye fısıldadım.

"Ben de," dedi. Gözleri önce Ren'e, sonra da Shirleen'e kaydı; Shirleen uzaklaşmadan önce ona küçük bir gülümseme verdi.

Ren'in eli benimkini sıktı.

Onunkini geri verdim, gitmesine izin verdim ve yer değiştirdim.

Ama uzağa değil. Sadece uzanıp Shirleen'in elini bulabilmek için.

Yaptığımda, onunki sıkıca kapandı.

Indy'nin kucağında tuttuğu Lee'ye baktım, yanağı göğsünde, çenesi başının üstünde, gözleri kapıda, çenesi sertti. En iyi arkadaşımın gözleri ise bende idi.

Gülümsedi.

Sahteydi ama ben de gülümsedim.

Sonra Jet'i, Jet'in Eddie'nin Kadın Tutuşu dediği şekilde tutmuş olan Eddie'ye baktım. Kolunu Jet'in boynuna dolamış, onu kendi tarafına iyice sokmuştu.

Onun da gözleri kapıdaydı.

Jet'in yanağı onun omzundaydı ve gözleri kocasının profilindeydi.

Sonra tekrar kapıya baktım, orada bir hareket vardı. Nefesimi çektim ve içeri girenin kim olduğunu gördüğümde nefesim kesildi.

Doktor değil. Duke.

Ve Duke yalnız değildi.

Onu Malia ve Liam Clark takip ediyordu. Vay anasını!

Dik oturdum.

"Ne oluyor lan?" Lee'nin homurdandığını duydum.

Ama gözlerim, etrafına bakınan ama bunu korkmuş bir şekilde yapan Malia'ya ve annesine yakın duran, etrafına bakınan ve bunu temkinli ama şaşkın bir şekilde yapan Liam'a takılmıştı.

Eddie Jet'ten, Lee Indy'den ayrıldı. Ona doğru yöneldiler ve ben de hareket ettim.

"Ally," diye seslendi Ren, ama onu duymazdan geldim. Kimse beni durduramayacaktı.

Hiç kimse.

Lee onlara ulaşmadan önce elini karnıma atarak beni yakaladı ve "Şimdi sırası değil Ally" diye uyardı.

Ama onu da görmezden geldim.

Gözlerimi Malia'ya çevirip Liam'a baktım ve kurumuş kanla kaplı elimi kaldırdım.

"Bu babanın," dedim ve Malia Liam'a yaklaşırken Liam'ın gözleri kocaman oldu ve elime perçinlendi.

Bir nefes sesi duydum ve Dorothea'ya ait olduğundan şüphelendim. İlginç.

Görünüşe göre Dorothea'nın torunundan haberi yokmuş.

Çeşitli nedenlerden dolayı bunu düşünecek zamanım olmadı. Bunlardan biri Eddie'nin yakınımından ısıarak

"Sakin

Ally."

"Gerçeği söyle, sevgilim." Duke'un çakıllı sesi beni cesaretlendirdi ve gözlerim ona kaydı. Başını salladı. "Şimdi tam zamanı."

"Şimdi sırası değil," diye çıkıştı Lee, elini karnımdan çekip Duke'a dönebilmek için.

Onlar başlamadan önce, ben devam ettim.

Liam'a baktım. "Kötü bir adam bana dokunuyordu. Baban zaten iki bacağından vurulmuş ve kafasına levye ile vurulmuştu ama yine de onu üzerimden aldı. Bana elini bile sürmedi ve baban kendini bana doğru sürükledi ve onu çekti. Uyuşturulmuştum. Kendimi savunamaz ya da ona yardım edemezdim. Ama o pislik onu bıçakladığında bile onu benden uzak tuttu. Yardım gelene kadar onu benden uzak tuttu. Kan akıyordu ve onu benden uzak tuttu."

"Ally-" Malia acı dolu bir sesle fısıldadı ama ben gözlerimi Liam'dan ayırmadım.

"Etrafına bak," diye emrettim. "Bütün bu insanlar, bu," kanlı elimi havada salladım, "bu senin baban." Malia'ya baktım. "Eddie'nin başına ne geldiğini bilmiyorum.

ve Lee. Bildiğim tek şey, eğer Darius bunu atlatırsa, uzak duracak. Senden de. Oğlundan." Bir kolumu arkamda salladım. "Herkesten."

Ona doğru bir adım attım. Liam bir kolunu beline doladı ve onu geri çekti, tıpkı Lee'nin bir kolunu benimkine dolayıp beni durdurduğu gibi.

Toparlanma zamanı.

Ben de fısıldayarak yalvardım, "Lütfen ona izin vermeyin."

"Zano, biraz yardım et," dedi Lee beni bırakmadan yaklaşık iki saniye önce ve hemen iki kol etrafıma kenetlendi. Biri göğsüme. Biri de karnıma.

Ren'in dudakları kulağımda, tatlı sesiyle, "Pekâlâ bebeğim, bu kadar yeter. Şimdi gel yanıma otur."

Bir nefes çektim.

Beni sakinleştirmeyi

başaramadı.

Ama her şeyi ortaya koymuştum. Yapabileceğim tek şey buydu. İçimde hiçbir şey kalmamıştı.

Malia'ya, "Ona izin verme," diye tekrarladım.

Ben yerime dönmeden önce Malia öne doğru ilerledi ve ellerimi yakaladı.

Kanlı olsalar bile.

"Bu sabah Liam'la konuştum ve babasıyla tanışmak istiyor," diye fısıldadı.

Oh.

Peka

la.

Kahr

etsin

.

Görünüşe göre dramatik konuşmam gereksizdi. Her neyse.

"Şey, uh ... bu iyi," diye mırıldandım.

Başını yana eğdi ve elleri ellerimi sıkarken bile ağzında gerçek bir gülümsemenin hayaleti oynadı. "Görüyorum ki hiç değişmemişsin."

"Hayır," diye kabul ettim ve bakışlarım Liam'a kaydı. "Gerçi genelde bu kadar deli değilimdir."

Liam bana inanmamış gibi

görünüyordu. "Evet, öyle," dedi
Eddie.

Eddie'ye ters ters baktım.

Ren beni çekti, ama onu bırakmadan önce Malia'yı tekrar sıktım.

Elimi tuttu ve ben de erkeğimle birlikte sert adımlarla koltuklarımıza doğru yürüdüm.

Oturduktan sonra Duke'e bir bakış attım. O da bana çenesini kaldırarak baktı.

Tanrım.

Duke bile çenesini kaldırdı.

Tekrar söylüyorum, her neyse.

Ben de ona bir tane verdim ve yüzünün yumuşamasını izledim. Shirleen elimi tuttu.

Profiline baktım. Bana bakmadı.

Ama gözyaşının yanağından aşağı süzöldüğünü gördüm. Ve dudaklarının titrediğini gördüm.

Ben de erkeğimin elini tuttum ve arkadaşımın elini tuttum. Ama başımı yasladığım Shirleen'in omzuydu. O da kendininkini benimkinin üzerine koydu.

Yarım saat sonra . . .

Ellinci kez (belki abartıyorum) Vito'yu Ren'e bakarken yakaladım. Ve ellinci kez (tamam, belki de yirmi yedinci kez) Ren'in amcasının gözlerinden kaçtığını gördüm.

Ben de adamıma döndüm.

Dudaklarımla kulağını buldum. "Ona git."

Başını salladı ve ben de ona bakmak için hafifçe geri çekildim.

"Şimdi zamanı değil," dedi bana. "Şimdi tam zamanı," diye karşı çıktım.

Yaklaştı. "Ally, bebeğim, bitti."

"Bir kısmı bitti. Ama aile kısmı asla bitmeyecek." Ren'in çenesi sertleşti.

"Ona git," diye cesaretlendirdim. "Tatlım-"

Bir elimi yanağına götürdüm. "Bir fırsat penceren var. Buna neden sahip olduğun berbat bir şey ama sahipsin. O da bunu hissediyor, şu anda olanları. Sana gelmek istiyor ama çok inatçı. Bu yüzden bu fırsatı değerlendirmeli ve ona gitmelisin."

"Bebeğim-"

Acilen, "Hayat çok kısa" diye fısıldadım.

Güzel gözleri yüzümde gezindi. Sonra başını salladı, hızlı bir öpücük için eğildi ve oturduğu yerden doğruldu.

Amcasına doğru yürümesini izledim. Angela'nın yüzü umutla aydınlandı ve Dom Sissy'yi yaklaştırdı.

Beş dakika sonra Vito, Ren'i sırtına vuran bir kucaklaşma için kendine çekti.

Başımı çevirdim ve Hank'in gözlerini yakaladım.

Bana gülümsedi.

Kardeşimin çok güzel bir gülümsemesi vardı. Ben de gülümsedim.

Küçüktü ama bu sefer sahte değildi.

Bir saat sonra . . .

Jet ve Nancy'nin arkadaşları Lavonne ve Bear, sadece Roam ve Sniff'in (ve ayrıca Tex, Dom ve Smithie'nin) dokunduğu beş pizzayla geldikten sonra . . .

Sniff'in kız arkadaşı ortaya çıktıktan sonra (ve kız çok tatlıydı ve erkek arkadaşından hoşlanıyordu), erkek arkadaşına yaklaştı, orada kaldı ve Shirleen'i onlara bakarken yakaladığımda beni neredeyse gülümsetti (neredeyse), o da beni ona bakarken yakaladı ve gözlerini devirdi . . .

Roam'un dört kız arkadaşı ortaya çıktıktan sonra (evet, dört), bir şekilde onları bir araya topladı ve oradan çıkardı, böylece bir drama varsa, yakın olmadı . . .

Stella, Hugo ve Pong arasında biraz yüksek sesli bir konuşma geçtikten sonra, soyunduğumu öğrendiler ve Stella'nın bu bilgiyi onlarla paylaşmamasından dolayı mağdur oldular . . .

Tüm bunlardan sonra, önlüklü ve beyaz laboratuvar önlüklü bir adam kapıdan içeri girdi.

"Bana hepinizin Darius Tucker için burada olduğunuz söylendi," diye açıkladı. "Yakın aile var mı?"

Dorothea, "Ben," diye araya girdi ama sesi boğuk çıkmıştı. Bu yüzden ona doğru yürürken boğazını temizledi, bir kez olsun nedense yaklaştığı Liam Clark'a uzun uzun bakmadı. Öte yandan Malia ve Liam da ondan uzak duruyordu. Boğazını temizledikten sonra daha güçlü bir şekilde tekrarladı: "Ben. Ben onun annesiyim."

Shirleen ayağa kalktı ve kız kardeşinin arkasına geçti.

Liam, Indy, Lee, Jet ve Eddie'yle birlikte yan tarafta duran Malia kurtulup yanıma yaklaştığında Ren'in beni tutuşu daha da sıkılaştı.

Nefesimi tuttum.

Doktor Dorothea'ya, "Ameliyatı atlattı," dedi ve ben nefesimi bıraktım. "Ancak çok kan kaybetmiş ve kafa travması da dahil olmak üzere epeyce hasar almış. Şu anda yoğun bakımda."

Doktor elini kaldırıp Dorothea'nın omzuna koyduğunda dişlerimi sıktım.

Bu iyiye işaret değildi.

Devam ettiğinde sesi kısıldı (başka bir iyi işaret değil).

"Üzgünüm, Bayan Tucker. Ameliyattan sağ çıkmasına rağmen hala endişelerimiz var. Bilinci yerinde değil ama onu ziyaret etmeyi geciktirmezseniz iyi olur."

Kesinlikle iyiye işaret değil.

Hıçkırıklar duydum (muhtemelen içlerinden biri Roxie'ydi, sürekli ağlardı) ve zaten düşük olan havanın iyice düştüğünü hissettim, her şey içime aktı ve Ren'in yanına yığıldım.

Dorothea başını salladı, çenesini bir arada tutmak için kaldırdı, vücudu kaskatı kesilmişti.

"Yapabilir miyim ... yapabilir miyiz ... ?" Malia elini arkasından Liam'a doğru uzatarak başladı. İki adım öne çıktı, gözleri Dorothea'daydı. "Liam ve ben onu ziyaret edebilir miyiz?"

Dorothea gecikmeden elini Malia'ya doğru kaldırdı.

Malia ona doğru yürüdü, aldı ve Liam'a döndü.

"Bebeğim?"

Gözlerini annesinden ayırmayan Liam, muhtemelen tüm gözlerin onun üzerinde olduğunu bildiğinden, hiç tereddüt etmeden annesine doğru ilerledi.

İyi bir

çocuk.

Darius'un

çocuğu.

Hepimiz doktoru takip etmelerini izledik.

Anlamadığım bir nedenden dolayı, Jane'i bulana kadar odayı aradım.

Zaten bana bakıyordu.

Gülümsedi ve başını salladı.

Bundan sonra bile masallara inanmaya

devam etti. Ben de inanmak istedim.

İnanmak istiyordum.

Ama itiraf etmeliyim ki inancımı kaybediyordum.

"Bebeğim."

Gözlerim dalgalandı.

"Ally, tatlım, uyan."

Etrafıma baktığımda Hank'in kalçası olduğunu fark ettiğim yerden başımı kaldırdım. Bir süre geçmişti, sonunda Darius'un kanını ellerimden temizlemiştim ve hastanenin bekleme odasındaki sandalyelere kıvrılmışım, Hank de yastığım olmuştu. Ren önümde çömelmişti.

Uykumu silkeledim, bir elimin üzerinde doğruldum ve erkeğime odaklandım. "Ne?"

"Darius uyandı, tatlım. Ve seni soruyor." Artık uykulu bile değildim, ayağa fırladım.

Lee ve Eddie kapıda duruyorlardı. Lee bana elini uzattı. Ona doğru koştum ve elini tuttum. İkisi de yanımda, ben kardeşimin elini tutarak hızla koridora ilerledik ve asansörün önünde durduk.

"Durumunda bir değişiklik var mı?" Lee'ye bakarak sordum.

Bana baktı. "Hayır, tatlım. Sadece uyandı." "Bu iyi değil mi?" diye sordum.

"Hiçbir fikrim yok, Ally," diye cevap verdi Lee, eli elimde sıkılaştırken.

Eddie'ye baktım.

Bana gülümsedi ama bunun tamamen sahte olduğunu biliyordum. Bunu biliyordum çünkü gamzesi yoktu.

Asansörün kapıları açıldı ve yoğun bakım ünitesine çıkarken kimse konuşmadı. Koridora çıkarıldık ve Lee beni Dorothea, Shirleen, Malia ve Liam'ın Indy ve Jet'le birlikte toplandıkları yere götürdü.

Daha bir şey söyleyemeden ya da ortamın havasını soluyamadan bir hemşire belirdi ve bana "Ally sen misin?" diye sordu.

Başımı salladım.

"Beni takip edin," dedi.

Acelesi varmış gibi görünüyordu. Bu hoşuma gitmedi. Yine de onu takip ettim ve hızlıca yaptım.

Bana ellerimi yıkamamı söyledi. Sabırsızlıkla yaptım. Sonra bana bir elbise verdi. Daha sabırsızca, onu çektim.

Sonra beni hastane yatağındaki Darius'a götürdü.

Gözleri uyuyormuş gibi kapalıydı. Ama bunun dışında, içinden çıkan tüm tüpler ve boklar ve tabii ki kafasına sarılmış bandaj - Darius'un hastane önlüğü giymediğinden bahsetmiyorum bile (asla ve onu severdim ama bu hiç kimse için iyi bir görünüm değildi) - sadece Darius gibi görünüyordu.

Yatağına yaklaştım, eğildim ve elini tuttum. "Darius?"

Yavaşça seslendim. "Ben Ally. Buradayım."

Gözleri açıldı ve bana odaklandı.

Gülümsemeye zorladım ama ne kadar mücadele etsem de gülümsememin titrediğini hissettim.

"Nasılsın, kardeşim?" diye sordum. İşte o zaman konuştu.

Ve bunu törpülemek için yaptı:

"Tanrım, Ally. Tam bir baş belasısın."

Lee

Indy, Eddie, Jet ve Darius'un ailesiyle birlikte koridorda duran Lee Nightingale, kız kardeşinin bir kahkaha patlattığını duyunca vücudu sarsıldı ve başı döndü.

EPILOGUE

Dürüst

Altı yıl sonra . . .

"SAHTE YAPIYOR," diye mırıldandım, bunu ağzımı zorlukla oynatarak yapıyordum.

"Kapa çeneni Ally," diye Sniff'in kulağımdaki tomurcuktan gelen sesini duydum.

"Tamamen numara yapıyorum," **d i y e** devam ettim, gülümsememeyi başarıyordum ama bunu çok pratik yaptığım için yapıyordum.

Sniff'in aşk hayatını tartışıyorduk. Ve bu konuda ona takılıyorduk.

Tamamen çok pratik.

Roam ya da Sniff'in Rock Chick eşdeğerlerini bulduğunu söylemek yeterli olacaktır.

Ama bu keşfi yaptıkları zamandan beri alıştırmayı yapıyorlardı.

Bolca.

"Sniff onun iyi seviştiğine inanıyor," diye araya girdi Roam. Sniff'in kızgın ve derin sesi, "Çünkü ben öyle yapıyorum," diye kesildi.

"Şu ana kadar şikayet yok."

"Çünkü numara yapıyorlar," dedim.

Luke, "Hattaki gevezeliği kes," diye araya girerek eğlencemize son verdi.

Gülümsememi engellemek için dudaklarımı birbirine bastırdım (başarılı bir çaba) ve kulübü taradım. Bir LBD giymiştim, askılı sandaletlerim ve uzun saçlarım vardı.

Başka bir deyişle, eninde sonunda balı esirgeyecek bir bal tuzağıydım.

Onu gördüğümde ensemdeki deri diken diken oldu. "Onu gördüm. Daha yeni girdi," diye mırıldandım. Göğüs dekoltemdeki mikrofon sesimi alıyordu.

"Anlaşıldı," dedi Lee. "Pozisyonlar?"

"Kontrol et," dedi Roam.

"Kontrol et," dedi Sniff.

"Olumlu," dedi Luke.

"Anlaşıldı," dedi Lee. "Brody, gözlerin var mı?"

"Benim hiç gözlerim yok mu?" Brody kırılgan bir şekilde sordu.

"Uygun yanıtlar vardırÇek, OLUMLU ya da olumsuz," diye homurdandı Lee.

Yıllar geçmesine rağmen kardeşim Brody'yi hâlâ sinir bozucu buluyordu. Öte yandan ben onu çok komik buluyordum.

"Her neyse," diye yanıtladı Brody. "Olumlu."

"Anlaşıldı. Ally, hazırsın," dedi Lee bana.

"Anlaşıldı. Dışarı," dedim ona.

Elimi kaldırıp kulaklığı çıkardım, çantama attım, ağzını kapattım ve bar taburesinden kaydım, gözlerim hedefimdeydi.

Eğlence ve oyunlar
bitti. İşe koyulma
zamanı.

Ren'in ve benim evimizin ön kapısını açtım, içeri girdiğimde televizyonun titrek ışığı dışında her yerin karanlık olduğunu gördüm.

Benim kocam.

Kaçırıldığımdan beri beni bekledi. Her zaman.

Kapıyı kapatıp kilitledim, içeri girdim, kahverengi ve beyaz Boxer'ımız Payton'ın saldırısına uğradım ve durdum.

Çünkü köpeğime biraz sevgi göstermem gerekiyordu. Çünkü saat çok geç olmuştu ve adamım kanepede sırtüstü yatıyordu, başı dönüktü, gözleri bana bakıyordu ve iki yaşındaki kızımız göğsüne kıvrılmış uyuyordu.

"Yatma saati olduğunu biliyorsun," dedim sessizce.

"Katie ve benim baba kız gecelerinde ne yapacağımız bize kalmış bebeğim," diye cevap verdi Ren, aynı sessizlikle.

"Her neyse" diyerek gözlerimi devirdim ve onlara doğru ilerledim.

Eğildim, dudaklarımı onunkilere değdirdim, sonra ellerimi kızıma uzattım. Onu kaldırıp çevirerek göğsüme bastırdım ve o da bana iyice sokuldu.

Uyurken bile annesinin evde olduğunu bilirdi. Kızımı sevdim.

Tamamen.

Ren'e baktım. "Onu yere bırakıyorum."

Bana baktı ve titrek ışıkta bile gözlerinin sıcak ve tatlı olduğunu görebiliyordum. Sık sık böyle olurlardı ama şu anda karısına ve kızına bakarken böyle oluyorlardı.

Ve erkeğimi sevdim.

Tamamen.

"Doğru," diye yanıtladı.

Merdivenlere yöneldim, Payton da tatlı Katie'sinin üzerine titrediği için beni takip etti.

Yarı yolda, titreyen ışık söndü.

Onu yere bıraktım. Bir an kıpırdandı ve ben de yerleşene kadar bir elimle sırtında durdum. Ama kulağına, siyah saçlarına ve yanağındaki yumuşak tüylere dokunmadan onu bırakmadım.

Ancak o zaman ayrıldım, Payton inleyerek odasına yerleşti. Oradan başlayacaktı. Ren ve bana sonra gelecekti.

Ren'in ve benim odama girdim, kapıyı arkamdan yarıya kadar kapattım ve onun banyodan çikolata-kahverengi pijama altlarıyla çıktığını gördüm.

Lezzetli.

"Uyandı mı?" diye sordu.

"Pek sayılmaz," diye cevap verdim, yatağa doğru ilerledim ve üzerine oturdum.

o.

Sandaletlerimin bağını çözmek için eğildim. "Unh-unh."

Bu Ren'den geldi.

Bakmak için başımı arkaya eğdiğimde mutlu yerim kasıldı. ona.

"Ne?"

"Bunlar üzerindeyken seni beceriyorum" dedi ve devam etti, "Elbiseyi çıkarabilirsin ama."

Gözlerimi ondan ayırmadan ayağa kalktım ve ellerimden birini yan fermuara doğru kaldırdım.

Yavaşça aşağı çektim.

Ren'in gözleri, ağzı geceki faaliyetlerimi sorarken, "Adamını aldın mı?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim.

Fermuarımı indirdim, elbisemi yukarı çektim ve gitmişti.

Straplez dantelli siyah sütyen, yüksek kesim dantelli siyah külot ve topuklu ayakkabılar.

"Bu gece bunu iki kez yapacaksın bebeğim" derken Ren'in gözleri bedenimden ayrılmıyordu.

Dürüst.

Kocama sııttım. Kocam bana saldırdı.

"Ren," diye nefes aldım.

Yatağımızda sırtüstü yatıyordum, Ren üzerimdeydi, bacaklarım açık, dizlerim yukarıdaydı. Ellerimi başımın iki yanında tutmuş, yastığa bastırmış, parmaklarımız kenetlenmişti ama içime girerken izleyebilmek için yukarı doğru eğilmişti.

Ama adını söylediğimde gözleri benimkilere kaydı.

"Bacaklarını etrafıma sar," diye emretti.

Uydum.

Hiç umursamadığım türden otoriter davranmaya devam etti. "Benimle gel, bebeğim."

Kalçalarım uyum sağladı.

"İşte bu," diye homurdandı, daha hızlı ve daha derinden yapıyordu. "İşte bu kadar."

Kesinlikle öyleydi.

"Yumul, Ally."

Kalçalarımı eğmek için sandaletlerimin topuklarını içeri soktum.

Daha derine soktu.

"Bebeğim," diye nefes nefese kaldım.

Tekrar izleyebilmek için başını eğdi ve "Çok güzel lan," diye inledi.

Oh, evet.

Kesinlikle

öyleydi. Ama

yaklaşmıştım.

Ellerim onun ellerinde

kenetlendi. "Ren." Daha hızlı,
daha sert girdi.

"Ren," diye fısıldadım ve aniden onun ağırlığına, ağzına, diline sahip oldum ve bu her şeyi halletti.

Boşaldım. Kalçalarım sıkışıyor, topuklarım içeri giriyor, parmaklarım kenetleniyor, diline karşı inliyordum, sertçe.

Biraz zaman aldı, ama beni terk ettiğinde, yuvarlandı, böylece ona biniyordum ve bizi misyonerden lotusa götürerek yukarı kaldırdı.

Benim bir
numaram.

Haklısın.

Ellerinden biri bacaklarımın arasına girerken diğeri kalçamı cesaretlendirici bir şekilde kavradı. "Sür beni, tatlım."

İki kez sormama gerek yoktu. Kollarım omuzlarına dolandı, ona bindim ve hızlıca yaptım, onu derinlere aldım, dudaklarım onunkilere, gözlerim kilitlendi, nefesim karıştı.

Başparmağı içeri bastırdı ve
daire çizdi. İnledim.

"Yine mi gidiyorsun?" diye sordu.

Umarım öyledir.

"Tamam," diye nefes aldım, daha hızlı hareket ediyordum.

"Siktir," diye mırıldandı, eli kalçamdan yukarı, yan tarafa, kaburgalarımın üzerinden göğsümü avuçlamak için kayıyor, başparmağı kaya gibi sert meme ucumun üzerinde geziniyordu. "Oraya git, Ally."

Çok geç.

Ben de oradaydım.

Başım geriye uçtu ama Ren bir elini saçlarıma sokup öne doğru eğdi.

Nefesim kesildi. Kıpırdandım. Ona hoşuna giden bir gösteri yaptım ve kolu etrafıma dolanıp beni yere serdiğinde bunu anladım. O

Yüzümü boynuna gömdüm ve iniltisini içime çektim.

Bütün vücudum titredi.

Tatlı, Tanrım, adamım, çok tatlı, aşağı indikten sonra, elleri benimde hafifçe kayarken dudakları ve dili boynumda çalıştı. Ağzı boğazımın dibinde sallanan gitar kolyesinde son buldu ve dilinin onu içeri çektiğini hissettim. Boynumdaki zincirin hafifçe çekildiğini hissettiğimde onu daha derine çektiğini anladım.

Bir başka tüm vücut titremesi.

O bunu yaparken ve kolyeyi bıraktığını hissettikten sonra, ben de dudaklarımla, dilimle ve ellerimle (tabii ki kolye kısmı olmadan) karşılık verdim ve bunu bir süre yaptık.

Sonunda başımı kaldırdım, ellerimi boynunun iki yanına koydum ve "Eğer oğlan olursa, o ve ben anne oğul zamanı geçireceğiz" dedim.

Ren hareketsiz kaldı.

"Ve adını Darius koyuyoruz."

Ren bana baktı.

"O ya da o, duruma göre, yedi buçuk ay içinde burada olacak, aşağı yukarı birkaç gün."

Ren ne kimildadı ne de konuştu.

"Bazı vakaları temizleyeceğim. Daisy'ye artık uygunsuz olanları sevk etmesi gerektiğini söyleyeceğim. Lee ile de kabul edilen sınırlamalar hakkında konuşacağım. Ama Katie'den sonra ne yapacaklarını biliyorlar."

Ren bana bakmaya devam etti.

Bu arada, tepkisi beni telaşlandırmadı. Ona Katie'yi taşıdığımı söylediğimde de aynı şekilde davranmıştı.

Baba olacağı haberi (hatta ikinci bölüm) o kadar hoşuna gitti ki nutku tutuldu.

"Merdivenlerdeyken olduğunu düşünmek istiyorum. Ama doktorlara göre, sanırım saunadaki o zaman." Gözlerim başka yerlere kaydı. "Ya da sahanlıkta." Başımı yana eğdim. "Ya da yemek masasında."

"Bebeğim, bana bak."

Kocama baktım.

"Sen başıma gelen en iyi şeysin."

Aman Tanrım.
Nefes almayı
bıraktım. İşi
bitmemiştir.
"Ve daha iyi olmaya devam
ediyorsun." Tanrım.
Ciddi
misin?
I.
Çok
sevdi
m.
Benim

.
Adamım.

Onu birçok nedenden dolayı severdim. Bunlardan biri de bana sürekli böyle şeyler söylemesiydi.

Ve Ren Zano'nun nefesimi kesmesine hiç alışamadım.

Başımı eğerek dudaklarımı dudaklarına değdirdim ve ancak o zaman sırtarak "Mutlu musun?" diye fısıldadım.

Ren fısıltıyla karşılık vermedi. "Evet, mutluyum."

İşte o zaman gülümsedim ve onu öpmeden hemen önce usulca "Doğru" dedim.

Ertesi sabah Ren yatak odasına girdiğinde bir patates kızartması yanından uçarak geçti.

Katie her gün üç kez "Payton'ı besle" modundaydı ve Payton'ın Katie'nin üzerine titremesinin nedeninin bu olduğundan şüpheleniyordum.

Yatağımızda kızımın yanına uzandım, telefon kulağımda, dudaklarım kıvrılmış bir şekilde kocamın patates ikramının uçup sahanlıkta yere düşmesini izlemesini izledim.

Sonra onu ve peşinden giden Payton'ı görmezden geldi ve iki taze kahve fincanıyla odaya girdi.

Indy, "Peki onu alabilir misin?" diye sorarken kahkahamı bastırdım. "Evet," diye cevap verdim.

"Pasta biraz önemli," dedi bana. "Ah... tabii ki," dedim ona.

"Bazı şeyleri unutuyorsun," diye beni bilgilendirdi. Sırtım dikleşti.

"Ben hiçbir şeyi unutmam," diye bilgilendirdim onu. "O yıl Lee'nin doğum günüydü," dedi.

"Uh . . . O yıl Lee'nin doğum gününden iki gün önce çocuğumu dünyaya getirmenin tam ortasıydım," diye hatırlattım. "Sanırım Lee aklımın başka şeylerde olduğunu anladı."

O caymadı. "Sam için yapacağın şey için alman gereken balonlar."

"Unutmadım. Sadece yapmadım çünkü Vance bana yapmamamı söyledi. Max için düzenlenen etkinlikte Jules'un çok fazla balonu olduğunu, günlerce balonlara çarptığını ve günlerce üzerlerine bastığını söyledi."

"Ally, sen bir Rock Chick'sin," diye tersledi Indy. "Hot Bunch'ın dediklerini yapmazsın."

"Indy, Vance ile çalışıyorum. O balon huysuzluğu yaparken ben yanıdaydım. Yeni doğmuş bir bebeği, iki cehennem zebanisi, diğer adıyla erkek türünden küçük çocukları ve evinin her yerinde balonları varken yanında olmak istemezsin. Güven bana."

"Her zaman Rock Chicks yerine Hot Bunch'ı seçiyorsun," diye yakındı.

"Çünkü beni vurulmaktan koruyorlar," diye karşılık verdim.

Gözlerimi hissettim ve şu anda yatağımızın alt tarafında yan yatmış, Katie'nin Payton'ı beslemesine göz kulak olan Ren'e baktım. İfadesini yakaladım ve bir şey anlatmak için yalan söylüyorum der gibi bir yüz ifadesi takındım, öyle yapmadığım halde başımı salladım ve Ren'e sessizce yalan söyledim.

İç çekti ve Katie'ye döndü.

Yalan söylediğimi biliyordu.

Indy mırıldandığında dikkatimi ona geri verdim. "Kahretsin, Tod ve Stevie geldi. Erkenciler ve saçımı yapmadım."

Erken geldiler çünkü Tod ve Stevie, Indy ve Lee'nin çocukları Callum ve Suki'nin üzerine titiyorlardı (korkmayın, bu sadece yeğenimin takma adıydı, karışıklık olmasın diye kullandım, ağabeyim ve en iyi arkadaşım kızlarına benim

adımı verdiler, ki bu doğruydu).

Ve Indy buna şaşırmamalıydı. Tod ve Stevie "uğramak" ya da "erken gelmek" için her fırsatı değerlendiriyor ve genellikle Indy onları arayıp geri getirmeleri için yalvarmak zorunda kalana kadar (ya da Lee onları arayıp tehdit etmek zorunda kalana kadar, Lee'nin taktiği daha çok işe yarıyordu) çocukları kaçırıyorlardı.

Şaşkınlık göstermeden yapmaya devam ettiler.

"Sanki umurlarında olacak da," diye cevap verdim. "Her neyse, Tod'dan saçını yapmasını iste. Buna bayılır."

"Suki'yi çoktan sahiplendi," dedi hızla. "Ve çocukları bugün burada istiyorum ve Tod'un gözlerinde dondurma, alışveriş merkezi, aşırı şımarıklık ve işaret ettiği her şeyin neden emirlerinde olmadığını anlamayan iki çocukla birlikte olduğumu söyleyen o bakış var."

Bu doğruydu.

Buna şahit

olmuştum.

Defalarca.

"Daha kötü şeyler de var," diye belirttim.

Yumuşak bir "Evet, var." cümlesinden önce sessizlik oldu. Sırıttım ve "Pasta." dedim.

"Unutma," diye tekrarladı.

"Böyle söylemeye devam edersen pasta ve kedi kavgası," diye karşılık verdim. "Her neyse," diye mırıldandı sonra, "Görüşürüz."

"Görüşürüz, civciv," diye cevap verdim ve bağlantıyı kestik.

"Sanırım pastayı alıyoruz," diye sordu Ren ve ben de ona baktım.

"Evet," diye cevap verdim.

Katie bir patates kızartması daha fırlattı. Ren kızına baktı ve onu yuvarlak karnından hafifçe dürttü.

"Onları yemen gerekiyor bebeğim," dedi ona. Kız kıkırdadı.

O da bir tane daha fırlattı.

İşte o zaman kıkırdadım.

Ren sadece gülümsedi.

Sonra eğildi ve kızını öptü. Ondan sonra daha da eğildi ve beni öptü.

Pazar günü Zano'ların evinde yatakta kahvaltı vardı.

Evet.
Tahmin ettiniz.
Dürüst.

"Yo!"

Arayan Lee'ydi.

Indy ve evinin mutfağındaydık: Lee, Indy, Tex, Nancy, Jet (son oğlu Cesar ya da üç numaralı oğlu kalçasına yapışık halde), Eddie, Ada ve ben.

Kevster ve Stella'nın başçısı Leo arka kapıya doğru ilerliyorlardı.

Lee, Leo ve Kevin'a kaşlarını çatarak bakıyordu. "Ne?" Kevster sordu.

Lee, "Ya cebinde tut ya da bana ver," diye emretti. "Ne?" Kevster masum görünmeye çalışarak tekrarladı. Ve başarısız oldu.

Lee, "Bir kez daha 'ne' derseniz üzerinizi arar, el koyar ve çöp öğütücüsüne atarım," diye uyardı.

Kevin hayaletten vazgeçti ve "Ama bu bir parti!" diye bağırdı. Lee, "Benim evimde o boku içemezsin," dedi.

Onu.

"Yapmayacaktık," diye cevap verdi Kevster. "Senin arka bahçende tütürecektik."

Lee'nin hırladığını duyduğuma yemin edebilirim.

"Kevin, sadece çekimser kal, tamam mı?" Indy araya girdi. Kevster önce Indy'ye sonra da Leo'ya baktı. "Sen ünlüsün, değil mi?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı Leo ve öyleydi de.

Mavi Ay Çingeneleri büyük bir çıkış yakalamıştı. Tamamen. Kırmızı halılar. Sık sık yaptıkları kavgalar tüm magazin basınında yer aldı. Pong'un hala internette dolaşan bir seks kaseti bile vardı.

Tamamen rock 'n' roll.

"Peki, limuzinin falan var mı?" Kevin sordu.

"Escalade'lerle dolaşıyoruz," diye paylaştı Leo. "Bu rock 'n' roll demek değil. Ama genişler."

"Burada bir tane var mı?" Kevin sordu. "Evet," diye yanıtladı Leo.

"Gidelim," dedi Kevster ve yönlerini değiştirdiler ama Ada gelmeden önce sadece birkaç adım atabilmişlerdi.

"Siz iki genç adam esrar mı içeceksiniz?" diye sordu. Leo sadece ona baktı.

Kevster başını yana eğdi ve "Belki," dedi.

"Hiç marihuana içmedim," diye heyecanla bilgi verdi, ne demek istediği herkes için açıktı. Kevin ve Leo da dahil olmak üzere, her konuda net değillerdi.

"Tanrım. Biri beni vursun," diye mırıldandı Lee.

"Canlı Büyük, Anne," Leo dedi için Ada, bir Davetiye bir kolun dışarı çıkıp yolu göstermesiyle birleşti.

Ada gönderildi a mutlu sırtmak için
Nancy ve karıştırılmış bir ünlü ve bir
kötü şöhretli esrarkeş izledi.

Indy ve Jet ile bir gülümseme paylaştıktan sonra Tex'e baktım çünkü o gürlüyordu.

"Yanılmışım," dedi. "Bu iş asla sıkıcı olmaz. Sadece gittikçe daha ürkütücü bir hal alıyor."

Yanılmamıştı.

"Ve az önce, o yaşlı kadın, tüm keşleri sona erdirecek bir keşle ve bir rock yıldızıyla kafayı buldu, düpedüz çılgınlık," diye devam etti.

Bu konuda da haksız sayılmazdı.

Tex de çılgınca bir şey söyleyerek çok şey anlattı.

Ama çılgınlığa alışmıştık.

Ve hiçbirimiz, tek birimiz bile (tamam, belki Hot Bunch muaf tutuldu), başka bir şekilde olmasını istemezdik.

"Sakalında ikolata kırıntıları var, tatlım," dedi Nancy ona, elini kaldırıp kırıntıları fırçaladı ve Tex (evet, Tex) ona izin verdi. "Peki bu ne?" diye sordu. "Karamel mi?"

"Loopy Loo'nun brownileri," diye paylaştı.

Indy, "Tex, özel konuklar gelene kadar hiçbir şey yememen gerekiyor," diye tersledi.

Kaşları havaya kalktı. "Kadın, bir brownie için bekleyeceğimi mi sanıyorsun?"

"Evet," diye yanıtladı Indy.

Tex, "Yanılıyorsun," diyerek bariz olanı ifade etti.

Annem içeri girdi, Katie kalçasındaydı ve gözleri Lee'ye dikilmişti. "Tatlım, Luke ya da Ava'nın nerede olduğunu biliyor musun? Ralphie Maisie'yi aldı ve altını değiştirmesi gerektiğini söylüyor ama ne ikisini ne de bez çantalarını bulamıyoruz."

Lee botlarına baktı.

Bu da muhtemelen Indy ve Lee'nin beş yatak odalı evinde bir yerlerde Luke'un Ava'ya iş verdiği anlamına geliyordu.

Gözlerimi Jet'e çevirdim. O da bana geri verdi.

Indy, "Sadie ya da Jules ile konuşun. Ellerinde yedekleri olabilir."

"Tamam," diye mırıldandı annem ve dışarı ıktı.

Annem gözden kaybolduktan hemen sonra

Shirleen içeri girdi.

"Aramayı aldım," telefonunu kaldırdı, gözleri mutlu ve dans ediyordu, "yakındalar."

Sonra ortadan kayboldu.

Indy bana bir kase kaju fıstığı uzattı ve "Bunu masaya koyabilir misin?" diye sordu.

Indy mutfakta koşturmaya başlarken, "Elbette," diye mırıldandım.

Kapıya doğru ilerledim ve kapıdan geçerken duydum, "Liam Nightingale! Buraya gel ve şu cips kaselerini al."

Ha-ha.

Lee Indy'den almış.

Evet, otuz sekiz yaşında, kocası ve bir kızı olan hamile bir kadındım.

Ben hala bir Rock
Chick'dim. Ve küçük bir
kız kardeş.

Bazı şeyler asla değişmez.

Bu, büyük odaya girdiğimde sırtıttığım anlamına geliyordu.

Kajuları yemekle kaplı masanın üzerine koydum ve hemen üç yaşındaki yeğenim Leah'nın saldırısına uğradım. Roxie ve Hank'in ilki.

Eğildim, onu kaldırdım, havaya fırlattım ve sonra kendime doğru çektim.

"Hey, güzelim," diye fısıldadım gözlerine, Hank'in gözlerine,
Gözlerim bana baktı.

"Heyannieally," diye cevap verdi, tek kelimeydi ve bir şarkı gibi geliyordu.

"Eğleniyor musun?" diye
sordum. Başını salladı.

"Kardeşine ve kuzenlerine iyi davranıyor musun?" diye
sordum ve gözleri doldu.

Bu hayır demekti.

Üç yaşındayken bile tam bir Rock Chick'ti.

Roxie bayıldı. Çok komik olduğunu
düşünüyordu.

Hank mahvolmuştu. O da bunu biliyordu.

Ama gizliden gizliye o da seviyordu.

Bunu biliyordum. Sonra tekrar, küçük
kızına tapıyordu.

Jules'un Rock Chick Ride'ı sırasında tanıştığımız yakın bir arkadaş olan May, kucağında Jules ve Vance'in en küçükleri Harry ile yanıma sokuldu.

"Yemek yememize izin var mı?" diye sordu ağzının kenarından.

"Neredeyse geldiler," diye cevap verdim. "Ama eğer son kullanma tarihin geçmek üzereyse, birkaç kaju fıstığı muhtemelen özlenmeyecektir."

Cevap vermedi. Kaju fıstığı almaya gitti, bir avuç aldı ve kalabalığın içinde kayboldu.

Indy'ye yardım etmek için mutfağa geri dönecektim ama Stella ve Mace'in ilk (ve şimdiye kadarki tek) bebekleri olan uykulu Tallulah'a sarılan Daisy beni yakaladı.

Bu arada, Stella ve Mace Hawaii'de bir plajda evlendiler. Tod'un dediği gibi, Stella beyaz tığ işi bir bikini, bir sarong, bir lei ve alnının etrafında bir çiçek bandı giymişti (Mace kot pantolon ve beyaz bir gömlek giymişti). Harika görünüyordu. Mace seksi görünüyordu. Resepsiyonda bir helikopter dolaşsa da düğünün tamamı bomba gibiydi.

Evliliklerinin soğukkanlılığını daha da ileri götürerek Dergi.

Ren ve ben, eğer merak ediyorsanız, din değiştirdiğim için Papa'nın onayını almıştık (umarım).

Ama yine de kırmızı ve siyah düğünüm var. Tod sah-tatlı yaptı. Muhteşemdi.

Ayrıca Vegas'ta başlayıp Bahamalar'da sona eren üç haftalık bir balayına çıktım.

İstediğim her şeyi. Özellikle de kocası.

"Konuşmak mı istedin şekerim?" diye sordu kaju fıstığına uzanırken ve bunu gizlice yapma zahmetine g i r m e d e n .

"Biraz sonra, neredeyse geldiler," dedim ona.

Başını kaldırıp bana baktı. "Her şey yolunda mı?"

Ona gülümsedim. "Evet, kesinlikle."

Yüzünü buruşturdu ve iki saniye boyunca beni inceledikten sonra gözleri büyüdü, yüzü aydınlandı ve ağzını açtı.

Anladı.

Hızlı hareket ettim ve elimle ağzını kapattım. Dışarıda kalmamak için Leah eğildi ve Daisy'nin ağzını benim elimle kapattı. Bunun bir oyun olduğunu düşünen Tallulah da aynısını yaptı ama bunu tokat atarak ve kıkırdarak yaptı.

"Sakin bir şey söyleme," diye fısıldadım. "Indy bilmiyor."

Üç elden (ikisi küçüktü ama yine de) ve gözleri artık dans eden Daisy'den boğuk bir çingiraklı çan kıkırdaması kaçtı,

başını salladı.

Elimi çektim, kızlarinkini de yanıma aldım.

"Büyük şeyden sonra Ren'i ve benim büyük şeyimi paylaşacağız ama sessizce," dedim ona.

Daisy kıkırdamaya devam ederek başını salladı.

Başımı eğdim, onu inceledim ve tahmin ettim, "Konuşamazsın çünkü ağzını açarsan çığlık atarsın. Değil mi?"

Tekrar başını salladı.

Başımı salladım ama bunu sırtarak ve omzumla ona çarparak yaptım.

Tallulah elini tekrar Daisy'nin ağzının üzerine koydu.

Daisy ona bir ahududu verdi.

Kaçak bir çocuk gördüm, onu bir başkası takip ediyordu, ikisi de kadındı. Bu ikisini neredeyse iki büküm olmuş hantal bir siyah adam takip ediyordu.

Yakaladı, ikisini de kollarıyla karınlarından tutup kaldırdı ve doğruldu.

Smithie'nin bir kolunda Suki, diğerinde Sadie ve Hector'un ilk çocuğu Lola.

Kızlar kıkırdıyor ve kıvranıyorlardı.

Smithie kaşlarını çatıyordu.

"Tanrım. Siz orospular tavşan gibi ürüyorsunuz," diye yakındı ve sonra Lola'yı kaldırırken eğilip yüzünü boynuna sokarak her şeyi ele verdi.

Smithie dönüp uzaklaşırken sevinçle ciyaktı. "Smithie," diye mırıldandı Jet yanımdan geçerken.

"Tam bir yumuşaksın." diye bitirdi. Lanet olası gerçek buydu.

Gözlerim kalabalığın arasında kaydı ve Amalea'nın Katie'yi kucağına aldığını gördüm. Bunun nedeni annemin Callum'un peşinde olmasıydı.

Tanrım

.

Yaptık.

Tavşan gibi üredik.

Kalabalığa bakmaya devam ettim ve Ren, Dom ve Sissy'nin Vito ve Angela ile birlikte durduğunu görünce durdum.

Ben kaçırdıktan ve Darius'u neredeyse kaybettikten sonra haklı olduğumu söyleyebiliriz. Vito'nun bir uyanış çağrısı vardı. Ren'i "aforoz etmesi" yaklaşık sekiz saat sürdü. Sonra aileye geri döndü.

Bunu sürdüremeyeceğini biliyordum. Ve haklı olmayı seviyordum. Özellikle de bu sefer.

Bu Ren'in ona geri döndüğü anlamına gelmiyordu. Marcus'a bir söz vermişti. İstifasını yerine getirdi ve sahilde rom içip yıldızların altında (ve başka yerlerde) sevişmekten başka bir şey yapmadığımız iki hafta geçirdik. Geri döndüğümüzde Ren, Marcus ile ortak oldu.

Dom da onunla gitti.

Vito erken emekli olmaya karar verdi ve Zano suç imparatorluğunun dizginlerini Santo ve Lucky'ye devretti.

Sokakta konuşulanlara göre iyi gidiyorlardı, bu hem iyi haberdi (çünkü onları seviyordum) hem de kötü haberdi (çünkü bir suç imparatorluğu yönetiyorlardı).

Bu Dawn'ın işini kaybetmesi anlamına geliyordu (Santo ve Lucky'nin ilk işi onu kovmak oldu ve neyse ki izlememe izin verdiler, harikaydı). Meraklı olduğum için onu araştırmıştım. Alabama'da yaşadığını öğrendim. Hâlâ bekârmış. Hâlâ resepsiyonist.

Ama bunu çok çok uzakta yapmak. Bende işe yaradı.

Bu aynı zamanda Marcus ve Ren'in Zano Holdings ofislerini devraldığı anlamına geliyordu.

Bu yüzden, fırsat bulduğumuzda, adamım ve ben arabayı paylaştık.

"Arabaları kaldırıma yanaşıyor," diye Stella'nın gırtlaktan gelen sesi evin önünden duyulabiliyordu.

Herkes o tarafa doğru hareket etti.

Yerlerimizi aldıktan sonra bekledik.

Kapı açıldı ve Darius içeri girdi; elinde, başının üst tarafına doğru uzanan şirin, ponponlu saç örgüleriyle göz kamaştıran küçük bir kız vardı.

Onu Dorothea takip etti.
Dorothea'yı Malia takip ediyordu. En
arkadan Liam geliyordu.
"Şimdi!" Shirleen bağırdı ve hepimiz son bir haftadır bizi
alıştırmaya zorladığı şeyi yapmaya başladık.
Harvard'ın On Bin Adamı'nı söyledik. Ve
kötü söyledik.
Neyse ki Tex kendini kaptırdı ve gürleyen baritonu geri
kalanımızı bastırdı.
Ama bir önemi yokmuş gibi görünüyordu.
Çünkü Liam orada sırtarak duruyordu.
O zaman Tekrar, ne başka yaptı sen yap
ne zaman sen Üniversite mezuniyet
partinizde aileniz tarafından serenat mı yapıldı?
Bu.
Öyle
ydi.
Dürüst.

Bu arada, Darius artık Los Angeles'ta yaşıyordu. Mace'in
güvenlik ajansında çalışıyordu.
Mace'in isteği üzerine ara sıra onlarla iş yapmak için
uçuyordum ve eğer Hot Bunch'ın ateşli olduğunu
düşünüyorsanız ...
Sadece söylüyorum.
Ciddiyim.

Malia, Darius ile Los Angeles'ta yaşıyordu.
Sorma, bu çok büyük bir hikaye.
Ama sizin de anlayabileceğiniz gibi mutlu sonla bitti.

Liam Cambridge, Massachusetts'de yaşıyordu.
Yakın zamana kadar öyleydi.

Bir saat sonra, Luke ve Ava'nın ilk küçük kızları Gracie ile
baş başa vakit geçiriyordum. Onu yakınımnda tutuyordum.

Ön tarafıma. Gitar kolyemden çok etkilenmişti ve bunun büyüleyici olduğunu görebiliyordum. Yıllardır her gün takıyordum ve hala ondan etkileniyordum.

Ama o anda, onun küçük kız hayranlığı beni büyüledi.

Bir varlığın yaklaştığını hissettim ve Darius'un orada hareket ettiğini görmek için yana baktım.

"Hey," diye selam verdim.

Sırıttı. "Ally."

Odanın öbür ucunda Dorothea ve Shirleen'le birlikte duran Liam'a baktım. O ve büyükannesi Shirleen'e sırıtıyorlardı. Gerçekten ciddi bir şeyler söylüyordu çünkü başı titriyor ve afro saçları sallanıyordu.

Darius'a dönüp baktığımda onun da aynı şeyi düşündüğünü gördüm.

"Onu buraya getirdiğin için teşekkürler, böylece onunla kutlama yapabildik," dedim.

Bakışları bana yöneldi. "Sorun değil."

Ona sırıttım. "Hâlâ başının belası mıyım?" O da sırıttı ve "Evet" diye cevap verdi.

Kaşlarımı çattım. "Nasıl hâlâ senin için bir baş belası olabilirim? Yüzlerce mil uzakta yaşıyorsun."

"Sizin baş belalılığınız çok geniş bir alanı yaşıyor. Hatta boyutları bile aşabilir."

Gözlerimi devirdim ve Darius'a dönerken, "'Eşeklik' bir kelime değildir, Darius" dedim.

"Belalılar kelime uydurabilir, Ally."

Bu doğrudu. Ne isterlerse yapabilirlerdi.

Darius uzandı ve Gracie'yi benden aldı. İtiraz etmek istedim ama Gracie ona gülümseyip elini yanağına koyduğunda ve avucunu öpmek için başını çevirmesini izlediğimde buna karşı çıkmaya karar verdim.

Liam ve Dorothea'nın kahkahalarını duyduğumda odanın diğer ucuna baktım, Liam şimdi büyükannesine yakın durmuş, kolunu onun omuzlarına dolamıştı.

Sonra Darius'un saçımın kenarını öptüğünü hissettiğimde içimi bir sıcaklık kapladı.

Kulağıma fısıldadı, "Seni seviyorum, Ally." Bu mu?

Sırf güzellik.

Başımı çevirdim, gözlerini yakaladım, benimkiler ateşliydi ve "Biliyorum" dedim.

Ren ve ben Indy ve Lee'nin kanepelerinden birindeydik. Katie babasının üzerinde emekliyor ve bunu Sadie ve Hector'un en küçüğü Gus ile yapıyordu.

Alex ve Dante, Jet ve Eddie'nin en büyük ve ortanca oğulları, yanımda oturmuş pasta ve dondurma yiyorlardı. Ya da yüzlerine ve tişörtlerine bulaştırıyorlardı.

Ama onlar küçük çocuklardı. Böyle şeyler olur. Yani, her neyse.

Alex ve Dante'yi izlemem gerekiyordu.

Yaptığım şey odayı taramaktı.

Polisler ve dolandırıcılar, ödül avcıları ve baristalar, özel dedektifler ve rock yıldızları, seksi erkekler ve rock hatunlarından oluşan rengarenk bir ekip.

Benim halkım.

Benim ailem.

Hep birlikte, güvende ve mutlu.

Tam zamanında erkeğime dönüp baktığımda küçük kızını göğsüne doğru çektiğini ve onu gıdıklarken ciyaklamasını sağladığını gördüm.

Adamım benim.

Kızım benim.

Benim ailem.

Katie kaçmaya çalışır gibi yaptı ve Ren de ona izin verir gibi yaparak Gus'ın peşinden gitti, muhtemelen onu da gıdıklayacaktı ki gözlerimi üzerinde hissetti ve bana baktı.

"Ne?" diye sordu.

"Başardık," dedim
ona.

Başını yana eğdi ve gözleri büyüdü, muhtemelen yüzümdeki ifadeyi okuduğu için.

Yüzümdeki ifadeyi okuyunca sesi tatlılaştı ve sessizce "Ne yaptık?" diye sordu.

"Indy'nin Callum'u taşıdığını öğrendiğimiz ve hayatımızın geri kalanında bu kadar mutlu olmak için çalışacağımıza dair bir anlaşma yaptığımız o gece mi?" Ona hatırlattım.

Beni yakaladı.

Yüzü o ifadeye büründüğünde bunu anladım. "Başardık," diye fısıldadım.

Cevap vermedi.

Bana doğru eğildiğinde onları kaybetmemek için Katie ve Gus'ı kendine çekti.

Öpüşmesi uzun sürmedi ama dillerin birbirine değdiği bir öpüşmeydi, yani doğruydı.

Yine de hepsi öyleydi.

"Onu çalabilir miyim?"

Ren ve ben birbirimizden ayrıldık ve Indy'nin orada durup Ren'e baktığını gördük.

"Elbette," diye yanıtladı. En iyi arkadaşımı inceledim.

Sonra Alex ve Dante'ye dönüp, "Hey, dostlar. Bana bir iyilik yapın ve yemek yerken Ren Amca'ya yaklaşın, olur mu?"

İkisi de kocaman siyah gözlerle, yüzlerinde çikolata kırıntıları ve vanilyalı krema ile bana baktılar ve başlarını salladılar.

Kocama döndüm, eğildim ve dudaklarına dokundum, sonra aynısını kızımın ıslak ağzına yaptım.

İşim bittiğinde yüzünü babasının boynuna gömdü ve kıkırdadı. Çünkü babası yine onu gıdıklıyordu.

Bana gelince, sadece babasına gülümsedim.

Sonra Indy'yi odanın içinden merdivenlere kadar takip ettim.

Bizi yatak odasına götürdü. İçinde Jet, Roxie, Jules, Ava, Stella, Sadie, Daisy ve Shirleen vardı.

Oh adamım.

"Neler oluyor?" diye sordum.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı

Ava.

"Tanrım, lütfen bana kimsenin hamile olmadığını söyle. Şimdiden doğum günlerini aklımda tutamıyorum," diye inledi Roxie.

Daisy bana bir bakış

attı. Görmezden

geldim.

Indy, "Hemen dönerim." diyerek gömme dolabına girdi.

"Neler olduğunu bilen var mı?" diye sordu Sadie. "Ben

değil," diye yanıtladı Stella.

Bütün gözler bana

çevrildi. Omuz

silktim.

Bütün gözler kuşkuyla

bakmaya başladı.

Ellerimi havaya

kaldırdım.

"Ciddiyim," diye tersledim. "Bilmiyorum."

Neyse ki tam bu sırada Indy elinde balonlu bir zarfla banyodan çıktı.

Jules, "Umarım bu hepimizin gitmek zorunda olduğu gizli bir görev değildir çünkü ben bu kaçırılmasız, şok tabancasız, araba patlamasız yaşam tarzını seviyorum," dedi. "Ve bir süredir iyi bir gidişatımız var."

"Çünkü sen Los Angeles'ta yaşamıyorsun," diye mırıldandı Stella. Hepimiz Stella'ya baktık ve başımızı salladık.

Onu yakaladık.

Mace'in Los Angeles'taki adamlarının da Denver'daki adamlarla aynı kadın zevkine sahip olduğunu söylemek yeterli.

Ama Los Angeles'ta her türlü çılgınlığı yapabilirsin.

Jet, "Şunu söylemek isterim ki, sersemletici s i l a h l a r ı özledim," diye itiraf etti.

İşte o zaman hepimiz ona baktık ve başımızı salladık. Onu yakaladık.

Gerçi daha geçen hafta birini şok tabancasıyla vurduğumu paylaşmamıştım.

Indy, Jules'a "Bu bir görev değil," dedi ve zarfı bana uzattı, gözleri benimkilere geldi. "Bu Jane'den."

Kızlara baktı. "Hepimizin bir arada olmasını ve Ally'nin açmasını istedi."

Ne olacağını bildiğime dair bir his vardı içimde.

Çünkü pembeden sonra yeşil, lila, mavi, şeftali, somon ve buz mavisi derken Jane bizden de aynı şeyi yapmamızı istemişti.

Jane'in neden kutlamalara katılmadığını bilmiyordum ama onun tarzının bu olduğunu biliyordum.

Tüm gözler tekrar üzerimdeyken zarfı açtım ve içindekileri çıkardım.

Film şeridi ve beyaz başlığı olan çilek renkli bir kitaptı.

Rock Chick.

Yan tarafta siyah bir şerit vardı ve üzerinde şöyle yazıyordu

Devrim.

Sıra bendeydi.

Dürüst.

Bildiğim bir şey vardı.

Bu kitap ilginç olacaktı. Ve bildiğim bir şey daha vardı.

İtalyan bir asabi pek mutlu olmayacaktı.

Endişelenmedim. Üstesinden gelecektir.

Çünkü o zamana kadar buna alışmıştı.

Ama daha çok tüm erkeklerin yaptığı gibi yaptığı için.

Onun durumunda, benim için.

(Ve beni kandırmadı. Diğerlerini okurken onu sırtırken görmüştüm).

Kapağı taradım ve altta, yan tarafa yapıştırılmış bir yapışkan not olduğunu gördüm. Üzerinde Kristen Ashley ismini gösteren bir ok vardı ve altında New York Times Çok Satan Yazarı yazıyordu.

Ve yanında şöyle yazıyordu:

Gördün mü?

Sana söylemiştim.

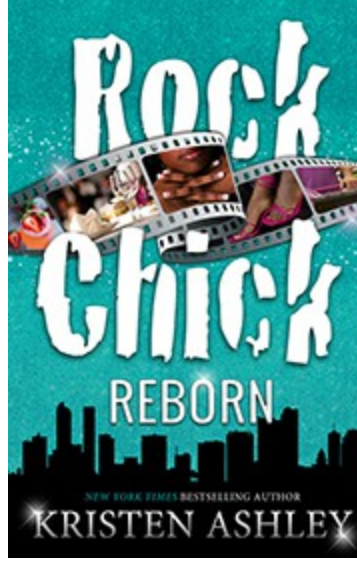
Peri masalları gerçek oluyor.

Elimde değildi ve denemedim.

Gözyaşlarına boğuldum.
Aynı anda bir kahkaha patlattım.
Sonra herkesin görmesi için kitabı çevirdim.
Bu, etrafımda toplanan tüm Rock Piliçlerinin de aynı şeyi yaptığı anlamına geliyordu.
Kahkahalarım ve gözyaşlarım arasında elimi havaya kaldırdım, işaret parmağım ve serçe parmağım şeytan boynuzu şeklinde uzatılmıştı.
Rock Chicks de benim gibi yaptı.
Ve Rock Chicks olduğumuz için aynı anda iki kelime bağırdık.
Yüksek sesle yaptık.
Ve bunu gururla yaptık.
"Rock on!"
Shirleen hariç.
Başını salladı, etrafına bakındı ve "Beyaz kadınlar" diye mırıldandı.
Bu da tabii ki ağlamayı bıraktığımız anlamına geliyordu. Ama gülmeye devam ettik.

~ **SON** ~

Rock Chick yolculuğu **Rock
Chick Reborn** ile devam
ediyor
Shirleen ve Musa'nın hikayesi

Shirleen Jackson bir Rock Chick olarak tüm kaçırılma ve patlama olaylarını yaşadı. Yol boyunca, bu yolculuklarla birlikte gelen dramatik aşk hikayelerinin ortaya çıkışını da izledi.

Ama uzun zaman önce Shirleen seçimini yapmıştı. Bu onun kim olduğunu ve her zaman kim olacağını etkiledi. Elindekiyle yetinmeye ve daha fazlasını istememeye karar verdi. İyi arkadaşları vardı. Kendisinin olmayan ama yine de sevdiği iki iyi genç adam yetiştiriyordu.

O iyiydi.

Ve sonra Moses Richardson hayatına girdi, kelimenin tam anlamıyla... ve kasıtlı olarak.

Moses'ın Shirleen hakkında farklı fikirleri var. Şimdiki Shirleen'le daha çok ilgileniyor, çünkü o ilginç biri. Ve komik. Ve sadık. Zeki. Güzel.

Ancak Moses'ın önünde büyük bir zorluk vardır. Shirleen'i tüm bunlara ikna etmek zorundadır.

Ve sonra onu daha fazlasını hak ettiğine ikna et.

Şimdi birinci bölümü okumak için sayfayı çevirin!

ROCK PILİCİ YENİDEN DOĞDU

ONE

Sizin Dikkatinize

"TAVUK VE WAFFLE."

"Dostum, sen deli misin? Hiçbir piliç senin ona tavuk ve waffle yapmanı istemez."

"Ona tavuk ve waffle yapıyorum. Herkes tavuk ve waffle sever."

"Evet, muhtemelen senin kaltak da seviyordur. Mesele şu ki, onları sevdiğini ya da herhangi bir yemeği sevdiğini bilmenizi asla istemeyecektir."

Bunun üzerine hepimizi bir patinajda durdurdum.

"Eğer bir kadına bir kez daha orospu dersen, Sniff, seni on yedinci yüzyıla geri gönderirim," diye uyardım.

Ben ve çocuklarım King Soopers'ın çiçek reyonunda duruyorduk.

Bunun nedeni, Sniff ve benim bir gün önce, Roam'un akşam yemeği yapmak için orospularından birini getirmesi nedeniyle (ve ben bir yetişkindim, bunu düşünebilir ve söyleyebilirdim) bu gece evden kaçmamız gerektiği konusunda uyarılmış olmamızdı.

Bu yüzden söz konusu akşam yemeği ve iki ergen erkek çocuğu yetiştirmek için gereken diğer her şey için alışveriş yapıyorduk, bu sonuncusu haftada en az üç kez lanet olası markette olmamı gerektiriyordu.

Roam'un bir oturuşta bütün bir paket Oreos'u yediğini, bir ikincisini açtığını ve bütün bir sırayı silip süpürdüğünü görmüştüm.

Çocukta bir gram bile yağ yok.

Bir kenara, dünya neden bu kadar adaletsizdi? Bir kadın bir odaya girdikten üç hafta sonra kışının onu takip edeceğini söylemişti.

Bu arada, zihinsel olarak dünyanın adaletsiz olduğunu çok sordum.

Hiç cevap alamadım.

Gerçi sormamalıydım, çünkü cevabı biliyordum.

Kısmen insanların kendi kendilerine aptalca şeyler yapmalarıyla ilgiliydi, ben de dahil.

Ayrıca dünya adil değildi.

Söylemeye gerek yok, iki genç erkek çocuğu yetiştirmek, mağazanın çoğunun yaklaşık bir saat içinde Navigator'ımda olacağı anlamına geliyordu.

Şunu da belirtmek gerekir ki, ikisi de benim oğlum değildi, yani ikisini de ben doğurmadım ve bu sadece bir tanesinde, beyaz olanda çok açıktı.

Ben onların koruyucu annesiydim. Onlar hala benim çocuklarımdı.

Sniff, her zamanki gibi, uyarımı duymamış gibi davrandı.

Dedi ki, "Shirleen, söyle ona. Hiçbir kız onun akşam yemeği için tavuk ve waffle yapmasını istemeyecek, çünkü kız onun akşam yemeği için tavuk ve waffle yapmasını isteyecek ve akşam yemeğinde tavuk ve waffle yemek istemiyormuş gibi davranmak işkence olacak."

Sniff'i inceledim, on sekiz yaşındaydı ve sıska, sivilceli ilk gençlik yıllarını çoktan geride bırakmıştı.

Çocuk bir deri bir kemik değil, 1.80 boyunda yağsız kaslıydı ve sadece yüzünü ilginç gösteren birkaç sivilce izi olmasına rağmen, iş yerinde kayıtlı olduğum mükemmel sigorta planı ve iyi bir dermatolog geri kalanını halletmişti.

Başka bir deyişle, şimdi ateşliydi.

Oğlum hakkında böyle düşünmek biraz midemi bulandırdı ama kanıt tam karşımda, ülkedeki her annenin yasadışı ilan edeceği bir kot pantolon ve gelişmiş göğsünün, daralan kaburgalarının ve düz karnının çeşitli özelliklerine göre şekillenen krem rengi, kısa kollu bir termal giyiyordu.

Paketin genç kız amcıkları üzerindeki gücünden Hot Bunch'ı sorumlu tuttum. Çocukları alıp

Onların kanatları altındaydım, buna fiziksel eğitim de dahildi, ama aynı zamanda genel kötülüğün kaçınılmaz olarak özümsemişi de. Bu yüzden, Roam'unki de dahil olmak üzere, oğullarımın şu anda sahip olduğu vücutları geliştiren onlardı; Roam çok daha hantal, uzun boylu ve farklı bir ateşli markaydı.

Sıcak çikolata.

Etkili sıcak çikolata.

Seri randevularından da anlaşılaçağı üzere. Tavuk ve waffle'a yol açıyor.

Sniff seri randevuya

çıkmadı. Seri seks yaptı.

Hank'le bir süre önce yaptığımız rahatsız edici bir konuşma nedeniyle -ki bu konuşma beni iki gün boyunca yatağımdan kaldırmadı ve Hank'i çocuklarla "konuşmaya" ikna ettikten sonra gülmekten karnına ağrılar girecekmiş gibi görünmesine neden oldu- Hank onları prezervatifle tuttu.

Kendileri de alabilirlerdi elbette. Odalarını temiz tuttukları, çöpü attıkları ve eve baktıkları için benden harçlık almakla kalmadılar, Nightingale Investigations için ücretli stajyer oldular.

Tehlikeli şeylerin hiçbirini yapmadılar. Kontrol odasında ve bilgisayarlarda bir şeyler yapıyorlardı.

Ya da en azından tehlikeli şeyler yapıp yapmadıklarını bana söylemediler. Bunun üzerine Liam Nightingale ve onun neşeli belalı grubunun çocuklarım için doğru şeyi yapacağına güvenmek zorunda kaldım.

"Sorma, söyleme "den başka bir şey düşünmüyordum. Beşğimde mantıksızca sevdiğim ama Hot Bunch'a dönüşmekte olan iki genç oğlan varken, bu benim yeni hayat sloganım ve akli başında tek dayanağımdı.

Ama Hank onların tedarik edilmesini sağladı, böylece Babies 'R' Us'ta ikamet etmek zorunda kalmadım ya da çocuk nafakasını harçlıklarına dahil etmek zorunda kalmadım.

Bu nedenle Hank iki hafta kadar önce beni bir kenara çekerek Sniff'in özellikle ikinci bir iş bulmak isteyebileceğini söylemişti

ve Trojan'dan hisse senedi almak isteyebileceğimi söyledim.

Bu bir uyarıydı.

Hank'ten her iki çocukla da bir konuşma daha yapmasını istedim, emin olmak için Roam'u da araya soktum.

Sonra buharlar içinde yatağıma girdim.

"Eğer kız arkadaşına tavuk ve waffle yapmak istiyorsa, kız arkadaşına tavuk ve waffle yapacaktır," diye karar verdim.

Sniff haklı olsa da bunu yaptım, hiçbir kız bir erkeğin önünde tavuk ve waffle sevdiğini göstermeyecekti.

O yaşta ya da herhangi bir yaşta gülünçtü. Kendi başını belaya sokmamak için yaşamının tek yolunun her şeyi olurluna bırakmak olduğunu çoktan öğrenmişim.

Bu aynı zamanda dünyanın yoluydu. Ta ki sen öğrenene kadar.

Oğullarıma Hot Bunch'ın onlara asla aktaramayacağı diğer pratik bilgileri öğretmeye çalışsam da -ev tutmanın önemi, çamaşır yıkamak ve yemek yapabilmek gibi- Roam mutfakta umutsuzdu.

Çocuk iyi hamburger pişiriyor.

Ama bunun dışında, biraz tavuk kızartmak ve bir waffle makinesini idare etmek, ustalaştığı tek mutfak becerileriydi.

Öte yandan Sniff, mutfakta bir dahiydi. Tek yapması gereken Food Network'te bir program izlemek, internetten tarife bakmak, dışarı çıkıp malzemeleri almak ve bum! Annesi ve benim önümde bir tabakta duruyordu.

Dokunuşu vardı.

İyi çocuktu.

Birçok yönden.

Genliğinde cılız ve sivilceli bir surat olmasının acısını, iki yıl önce gözüne ilişen ve ilişmeyen her kıcı etiketleyerek çıkarmaya çalışmaktan vazgeçseydi.

"Bu bir fiyasko olacak," diye mırıldandı Sniff.

"Harika olacak," diye karşılık verdi Roam.

"Bu ... olacak." Bir parmak ensemde hafifçe geziniyormuş gibi hissettiren bir şey ensemde gezindiğinde sözümü yarıda kestim.

Nedense, belki de Hot Bunch'ın etrafında bu kadar uzun süre kaldıktan sonra içgüdüsel olarak, bu benim dikkatimi gül bölümüne çevirmeme neden oldu.

Ve orada elinde boş bir el arabası olan bir adam duruyordu, hareket etmiyordu, gözleri bana kilitlenmişti.

Ve Tanrım, çok güzeldi.

Roam kadar uzun boyluydu, en az altı-iki olmalıydı. Sık kesilmiş saçları, ağız çevresinde daha kalın olan sık kesilmiş sakalı, yanaklarında daha seyrek ama seyrek olmayan sakalları vardı. Her ikisine de çok az beyaz serpilmmişti.

Geniş, iri, koyu kahverengi gözleri ve güzel bir ağabey burnu vardı, kalın ve güçlüydü. Daha da iyisi, köprüsünde birkaç kırışıklık vardı. Alnında da ilginç bazı kırışıklıklar vardı ve sakalındaki beyazlıkla birlikte, iri yarı, geniş omuzlu gövdesinde yaşını anlatan tek şey bunlardı.

O sadece mükemmeldi.

Boynunun sütunu üzerinde oturan kafatasının şekli bile ilahiydi.

Ben ona bakarken, bakışları benim üzerimde kilitlenip arabanın üzerindeki ellerime düştü, sonra çocuklara yöneldi ve güzel dolgun dudaklarının arasında beyaz bir çizgi oluşarak güçlü, beyaz dişlerini ortaya çıkardı.

Bize bir grup taraması yaptıktan sonra gül sergisine döndü.

"O kardeş seni bizim önümüzde cidden kontrol mü ediyor?" Roam, bu ihtimalden hoşnut olmadığını ve bunu ses tonunda saklamadığını belirterek sordu.

Dikkatimi ona yönelttiğimde güllerin yanındaki İdris Ateşli'ye kaşlarını çatıldığını gördüm.

"Hayır," diye cevap verdim.

"Öyleydi amına koyayım," diye gürledi Sniff ve ona baktığımda güzel siyah adama ters ters baktığını gördüm

bir buket güzel turuncu gülü inceliyor.

"Önümde bir kez daha ya da hiç sikiş dersen, seni eski Mısır'a geri götürürüm," diye söz verdim.

Sniff beni görmezden geldi, hâlâ güllerin yanındaki ateşli kıza kaşlarını çatmakla meşguldü.

Doğru, alınacak yiyecekler vardı, açtım ve onlar alınıp eve götürülüp kaldırılana kadar yemek yiyemeyecektim ve Sniff ve ben Roam'u umarım kızına tavuk ve waffle yapması ve televizyon izlerken elini tutmaktan başka bir şey yapmaması için bıraktık.

Bu yüzden bir şeyler yapmamız gerekiyordu.

"Siz çocuklar Walgreens'e gidiyorsunuz," diye duyurdum. Yavaşça ikisi de bana döndü.

"Ne diyeyim?" Roam sordu.

"Markette sinirlerimi bozuyorsun, eczaneden almam gereken şeyler var ve fazla zamanımız yok. Bir listem var," dedim ve kuru üzümlü Artsy MM LV çantamı açıp eczane listemi, bir kalem ve cüzdanımı çıkardım. Doğru şeyleri alabilmeleri için, Sniff'e bir miktar parayla birlikte ittirmeden önce listeye bazı kelimeler karaladım. "Git, şunları al. Geri gel ve beni al." Anahtarlarımı arayıp buldum ve Roam'a uzattım. "Bebeğime iyi davran. Onu kırarsan, ben de seni kırarım."

Sniff bir süre listeye baktıktan sonra bana baktı. "Bunların hepsi King Soopers'ta var."

"King Soopers'ta benim ojelerim yok," diye karşılık verdim.

Sniff önce listeye sonra da bana baktı. "Kıyafet isteğe Bağlı adlı ojeyi almayacağım."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Söyle bana evlat, bir gün yatak direğine o kadar çok işaret çaktın ki artık yatak direğin yok ve kendine bir Indy istiyorsun.

. . ." Tepki yok. "Bir Jet . . ." Orada da tepki yok. "Roxie . . ." O da yok. "Jules . . ." Şaşırtıcı bir şekilde, ikisi de Jules ile sıkı fıkı olduklarından ve ikisinin de ona aşık olduğunu düşündüğümünden, bu da isabet etmedi. "Stella . . ." Hmm, hiçbir şey. "Sadie ..."

Gözleri parladı.

Bu yüzden peri prensesi sürtükleri seçti.

Eğer beyaz olsalardı.

Gerçi oğlumun kız kardeşlere karşı bir ilgisi olduğunu fark etmiştim.

Sonra yine, onlar da peri prensesi olanlardı. Onu çok fazla Brandy ve Gabrielle ile görmüştüm.

"Doğru, bir gün kendine bir Sadie istiyorsan, evlat, onu mutlu etmek için ojeden çok daha fazlasını satın alırken bulacaksın kendini. Sence Hector ojeye göz mü kırıyor?"

"Evet," diye açıkladı.

Yani Hot Bunch'tan öğrenebilecekleri her şeyi öğrenmemişlerdi.

"Yanırlırsınız, çünkü onu oje alırken görmemiş olabilirim, ama o.b.s aldığını ve bunu altılı paket kapar gibi yaptığını kesinlikle gördüm. Başka bir deyişle, Hector Chavez için kadınına o.b.s alması hiç önemli değildi."

Sniff Roam'a baktı. "O.b.s nedir?" Roam hasta görünmeye başladı.

"Tamponlar," diye eğittim.

Sniff hasta görünmeye başladı.

Oğullarımın seks yapması ve prezervatifin gerekliliği hakkında konuşamazdım.

Bu konuda konuşabilirim.

"Adet döngüsünün hayatın bir gerçeği olduğunu ve bir kadının adet görmemesine neden olan üzücü bir neden olmadığı sürece tüm kadınların adet gördüğünü biliyorsunuz," diye paylaştım. "Bu tamamen doğal. Ve umarım normal ve sağlıklı bir durumda, yani kendi hayatınızdan daha çok sevdiğiniz bir kadınla tek eşli bir ilişki kurduğunuzda ikinizin de başa çıkması gereken bir şey."

İki çocuk da fırlamaya hazır görünüyordu.

Bir kıkırdama duydum ve Rose Hottie elinde büyük bir buket turuncu güller meyve ve sebze reyonuna girdiğinde o yöne giden sadece benim gözlerim değildi.

çiçek istasyonunda güzel kâğıtlara sarılmış, arabasının en üstündeki çocuk koltuğunda oturuyordu.

Bir kadını vardı.

Tekrar soruyorum, dünya neden bu kadar adaletsizdi?

Elbette, benim yaşımda görünüyordu ve bu yaşta o yüze ve o vücuda (ve o derin kıkırdamaya) sahip bir adamın yatağında bir kadın olması mantıklı olurdu.

Hala.

Odwalla dolu soğuk kasanın etrafında kayboluşunu izledim.

"Sniff gidip ojeni alabilir. Ben seninle kalıyorum," diye buyurdu Roam.

Ona döndüm. "Ne?"

"Bu adam saldıracak," dedi bana.

"Arabasında çiçekler var," dedim ona.

"Saldıracak," diye tekrarladı.

"Çiçekleri var, evlat. Bu da bir kadını olduğu anlamına gelir," diye karşılık verdim.

"O. Gonna. Pounce."

Çenemi kapadım.

Roam kendini tekrarlamaktan hoşlanmazdı.

Onlara sahip olalı çok olmamıştı. Onları aldığımında her iki çocuk da on beş yaşındaydı, şimdi ikisi de on sekiz yaşında ve liseden mezun olmak üzereler.

Ama o zamanlar bile, tüm yaşadıklarından, gördüklerinden, ona yapılanlardan ve kaybettiklerinden sonra, Roam'u Roam yapan o çelik kenarı bilemişti ve bu asla kaybetmeyeceğiniz türdendi. Hayatınızda hangi aşkı bulduğunuzun bir önemi yoktu -ve Jules bu iki çocuğu da pek çok aşka yönlendirmişti, örnek olarak ben- bu tür bir çelik asla kaybolmazdı.

Böyle bir çelik, kemiklerinizdeki iliğın yerini alır.

Sadece olan buydu.

O ve arkadaşları Park, Sniff'i kanatları altına aldıklarında, Sniff'i yaşadıkları pek çok şeyden korumuşlardı.

Hem o hem de Sniff Park'ı kötü bir uyuşturucu yüzünden kaybettiklerinde, Roam Sniff'i bundan koruyamamış ya da Jules'u koruyamamıştı ve bu kaybın ve ayrıca bunu engelleyememiş olmasının onu geri dönülmez bir şekilde değiştirdiğini hissediyordum.

Zaman kaybetmedi.

Aptallara memnuniyetle katlanmazdı.

Ve kimsenin sevdiği birine zarar vermesine izin vermezdi. Bunu Jules'a kanıtlamak için bir kurşun yemişti.

Bu tür bir fedakârlığı yapamayacak kadar yetişkin insanlar vardı.

Roam bunu on beş yaşında yapmıştı.

"Hayatımda bir erkeğe ihtiyacım yok bebeğim," dedim usulca. "Şu anda ihtiyacım olan sadece iki erkek var ve onlar kendi başlarının çaresine bakmaya başlayana kadar sadece ve sadece onlarla ilgileneceğim. O yüzden endişelenme, Roam. Sniff ile Walgreens'e gidebilirsin, ben de sana bir hafta yetecek kadar Double Stuf'im olduğundan emin olurum. Şimdi verniğimi al ve dudak parlaticısını unutma. Smoldering Eclipse."

Roam kaşlarını çatmaya devam etti ve bunun çok yakında Smoldering Eclipse tonunda bir dudak parlaticısı bulmak zorunda kalmasıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Sniff bir iç çekti.

Sonunda Sniff Roam'un koluna yapışıp "Gidelim" diye mırıldanana kadar buna katlandım. Geri adım atmayacak. Bunu biliyorsun. Onu ne kadar çabuk yakalarsak, o kadar çabuk geri dönebiliriz."

Roam, "Bize ihtiyacınız olursa arayın," diye emretti.

Ona elli üç yaşında bir kadın olduğumu ve kendi başımın çaresine bakabileceğimi söylemedim.

Sadece gözlerimi devirdim. Gittiler.

Roam'a söylediklerimde daha fazlası olduğunu düşünerek gitmelerini izledim ve bu, çiçekleri olan adamın hayatında açıkça bir kadın olduğu gerçeği değildi.

Hayatımın geri kalanı için başka bir erkeği karşıma almayacaktım.

Bir tane yaşadım ve beni geri dönölmez bir şekilde değiştirdi ve bunun bir kısmı iyi yönde değildi.

Kemiklerimin iliklerinde çelik bırakmamıştı. Toz bırakmıştı.

O vurulduktan sonra, sadece beni etkilemeyen aptalca kararlar almaya devam ettim.

Hiçbir erkeğin üstlenmek istemeyeceği bir geçmişim vardı - çirkin bir geçmiş.

Ve bu dünyada (benim için), ruhundan mizah fışkırıyormuş gibi kıkırdayan güzel bir adamın dikkatini çekmekten ve kim olduğumu ve ne yaptığımı öğrenirken yüzünü izlemek zorunda kalmaktan daha kötü bir şey hayal edemezdim.

Kapılara vurmadan önce Roam durdu, döndü ve bana baktı ve onu çatımın altına almadan önce sokaklarda geçirdiğim yıllar, bu çocuktan bir şey saklamak için Lee Nightingale'in kendisinden daha belalı olmam gerektiği anlamına geliyordu.

Ama bu belalı olmakla ilgili değildi.

Oğullarımdan hiçbir şey saklamadım. Güvenmeleri için hiçbir neden olmayan hayatlar yaşamışlardı ve onlara bana güvenebileceklerini öğretmek ve bunu daha da ileri götürerek aynı şeyi yapabilecekleri başkalarını nasıl bulacaklarını göstermek cehennem gibiydi.

Ona bir öpücük vermedim, bir gülümseme göndermedim ya da başımı sallamadım.

Roam'da bunu yapmadın.

Sevgi gösterileriyle alakası yoktu.

Onu gerçek ve sağlam olarak kazandın. Bu yüzden sadece bakışlarını tuttum ve sabırsız göründüm.

Döndü ve kardeşinin peşinden kapıdan çıktı.

Meyve ve sebze reyonunda Rose Hottie ile karşılaşacağımı düşünerek arabamı çevirdim.

Muhtemelen evde Naomi, Halle, Taraji, Angela ya da Tyra'ya rakip bir kız kardeşi vardı.

Hiçbir yerde görünmüyordu.

"Tanrım bana merhamet et," diye fısıldadım kendi kendime. Elmalar, Portakallar, Muz, Kivi, İspanak,

Salatalıklar, brokoliler ve havuçlar, çocuklar Oreo'larını tam yağlı süte batırıp parti boyu çiftlik aromalı Doritos poşetlerini mideye indirirken bunları kendim yiyeceğimi bile bile hepsini sepetime atıyordum.

Birkaç koridor sonra "Merhaba" sesini duyduğumda (çarpi üç) uzandığım şey buydu.

Başımı çevirdim ve yakışıklı bir yüzün ilginç bir şekilde kırışmış burun köprüsüyle ayrılmış koyu kahverengi gözlerine baktım.

Sonra Shirleen Jackson'a o kadar zıt bir şey yaptım ki sanki kişilik bölünmesi yaşamış gibiydim.

Ben kaçtım.

Kahretsin, Roam haklıydı.

Hiçbir erkek Doritos'a uzanan bir kadını selamlayarak dikkatleri üzerine çekmemiştir.

Tabii saldırmak istemiyorsa.

Lanet olsun!

Roam için çedar peynirli Ruffles'ı ya da ikisi için Pringles smorgasbord'u almadığımı fark ettiğimde bir sonraki reyonu yarılamıştım. Bu yüzden koridordan aşağıya indim, bir sonrakine geçtim, ondan da aşağıya indim ve Rose Hottie'yi benimle çocukların Pringles'ı arasında duran koridorda su seçimini incelerken yakaladım (ki bu omuzlarla muhtemelen ağırlık kaldırırken içiyordu).

Louboutin Konstantina ponponlu düz ayakkabılarımın beni götürebildiği kadar hızlı boogladım (ki hızlıydı ve hızlı gitmem gerektiği için bu iyiydi, ama o adamın huzurunda bir çift topuklu ayakkabı, özellikle de yeni Alexander Wang siyah Rina boncuklu slingback'lerimi giymiş olmayı dilediğim için kötüydü, LV'mle uyumlu olduklarından emin değildim, yine de ateşliydi).

Atıştırmalık reyonuna geri döndüm ve Pringles, Ruffles ve Chex Mix'i aldım, her iki çocuğun da sevdiği peynirli krakerleri yakaladığımdan emin oldum (dört kez).

Neyse ki Rose Hottie su ve soda reyonunun dışındaydı, çünkü orada stok yapmam gerekiyordu. Ama temizlik malzemeleri reyonuna girdiğimde yumuşatıcıyı inceliyordu.

Yumuşatıcıya da ihtiyacım vardı. Akli başına geldi.

Bu yüzden arabamla bir U-ey yaptım ve (her zamanki gibi) bolca kağıt havlu (üzgünüm çevre, ama iki genç oğlum vardı, küresel ısınmayı ya da yeniden kullanılabilir bez kavramını anlamıyorlardı, bu boku kafalarına ne kadar sokarsam sokayım) ve Charmin stoklayarak kışımı oradan çıkardım.

Yumuşatıcı için ortalık sakinleşince geri döndüm.

Üç gözlü dondurucu bölümünde oldu.

Tater tots ve crinkle cuts almak zorundaydım. DiGiornos'tan bahsetmiyorum bile. Ben dışarıdayken donmuş pizza pişiremezse Roam açlıktan ölebilirdi ve ben bir Rock Chick'tim, bu yüzden çok fazla dışarıdaydım. Ayrıca sosyal hayatlarını ve belalı eğitimlerini saplantılı bir şekilde sürdüren iki ergen oğlum vardı, bu yüzden evde pek bulunmuyorlardı ama eve geldiklerinde aç oluyorlardı. Garajdaki dondurucunun tamamı DiGiorno'larla doluydu ve elimizdekiler azalıyordu.

Ama Rose Hottie şimdi bir görevdeydi. Güzel siyah kıcı (ve evet, bir anlığına görmüştüm ve evet, neredeyse beni buharlara sürüklüyordu) hızlanmıştı ve beni her gördüğünde, o ve arabası bana doğru bir çizgi çiziyordu.

Dondurulmuş bezelyelerle her zamanki Hail Mary'mi yaparken onu kaybettim (hepsini de yedim) ve dondurulmuş gıda bölümünden çıkıp süt ve krema yüklediğimde ve peynir reyonuna girdiğimde, o gitmişti.

Kötü.

Güzel

.

Kötü.

Hayır, güzel.

Ama kötü hissettim.

Kendimi kötü hissettiğim için, doğum günü pastasının tamamını oğlanlar değil ben aldım (ama sonunda çoğunu oğlanlar yiyecekti) ve kızım Daisy ile sevgilisi Marcus'u düşündüm. Ayrıca Indy'yi ve Lee tarafından ne kadar derinden sevildiğini düşündüm. Ve Eddie tarafından adeta tapılan Jet'i. Ve bir de Hank'in sevgilisi Roxie vardı. Jules ve Vance. Ava ve Luke. Stella ve Mace. Sadie ve Hector. Ally ve Ren. Tod ve Stevie. Ralphie ve Buddy. Tex ve Nancy.

Fırın bölümündeki simitlere ve taze ekmeklere bakıyordum, gözyaşlarına boğulmak üzereydim.

Ben.

Shirleen Jackson.

Alçak, hiçbir işe yaramayan Leon Jackson'ın dul eşi.

Eski uyuşturucu satıcısı.

Sert biriydim.

Cehennemi yaşamıştım.

Ve orada, King Soopers'ın fırın bölümünde gözyaşlarına boğulmak üzereydim.

Çünkü bir baş belası istiyordum.

Bende iyilikten başka bir şey görmeyen iyi bir adam tarafından sevilmek, sevilmek, tapılmak istiyordum.

Kendimi bildim bileli bunu istiyordum. Ve bu olmayacaktı.

Benim için

değil.

Benim için

asla.

Çünkü hayat adil değildi.

Ama en kötüsü de şuydu.

Bu hale ben getirmiştım.

CRASH!

Arabam simit vitrinine çarpınca geri sıçradım, tuvalet kağıdı paketleri ve Bounty sallanıyor, tam yağlı süt fışkırıyor, cipsler hışırıyor, DiGiornos kutuları neredeyse devriliyordu, araba simitlerin altındaki raflara sıkıştı ve neredeyse benimki kadar dolu olan başka bir araba tarafından orada kafeslendi.

Rose Hottie'yi görmek için başımı çevirdim, elleri hâlâ benimkine çarpan arabanın üzerindeydi.

"Şimdi dikkatinizi çektiğime göre." Oo . . .

Wee.

Sesi bal gibiydi.

Sıcak, tatlı, derin, lezzetli bal.

Cehennem ateşi.

"Uh . . ." Zorla söyledim.

"Ben Musa'yım," diye ilan etti. Aman Tanrım.

Güzel isim.

Harika bir

isim. Lanet

olsun.

"Um . . ." Mırıldandım.

"Moses Richardson."

Dudaklarının hareketini izlerken kendimi kaybettim. Tekrar hareket ettiler.

"Şimdi bana adını söylemenin tam zamanı," diye emretti. Gözlerim onunkilere dikildi.

Kötü fikir.

Muhteşem gözleri vardı. Açık, eğlenmiş ve meraklı.

"Market alışverişi yapıyorum," diye paylaştım.

Gözleri daha eğlenceli bir hal

aldı. "Adın bu mu?" diye sordu.

"Hayır."

"Bunu gerçekten özlememiştim," dedi bana, başını arabama doğru eğerek.

Daha fazla bir şey söylememeye karar verdim.

İpucunu anlamadı ve arabamı fırın vitrininden aldı.

Bana tekrar bakıp "Bunlar senin çocukların mı?" diye sormadan önce arabamı iyice inceledi.

"Uh ... ne?"

"Girişte. Birlikte olduğun çocuklar. Arabanda on tane donmuş pizza var. Senin mi?"

"Evet."

Anlamalı kaşlar havaya kalktı.

"İkisi de mi?" diye itti. "Evet," dedim.

"Kardeşin var mı?" diye sordu.

"Kardeşler gibi mi?" Ben de sordum.

"Hayır," diye yanıtladı.

"Hayır," diye cevap verdim.

"Zor için yapmak o beyaz birile a
Kardeşim." o karar verdi.

"Uh ... evet," diye kabul
ettim. "Evlatlık mı?" diye
bana bakmaya devam etti.

"Evlatlık," diye paylaştım.

İşte o zaman oldu.

Fırın bölümündeydik ve sanki tüm fırınlar çalıştırılmış,
kapıları açılmış ve ortalığı fırın fırını güzelliğiyle ısıtıyor
gibiydi.

"Koruyucu annelik mi yapıyorsun?" diye
sordu yumuşak bir sesle. "Sadece ... sadece
onlar."

"Ne zamandır seninle birlikteler?"

"Üç yıldır."

"Yani onlar senin," diye bastırdı.

Çenem yarım santim kalktı. "Onlar benim."

Daha fazla sıcaklık, fırından değil, doğrudan ondan geliyor.

Moses Richardson.

Lanet olsun.

"Adın ne senin?" diye sordu.

Kendimi toparlamanın zamanı gelmişti.

"Gitmeliyim" diye mırıldanarak arabamı çözmeye çalıştım.

Arabamı daha uzağa itti ve simitlerin altındaki raflarda
bulunan torbalanmış, karton tepsilerdeki Hawai rulolarına
zarar verdi.

Ona dönüp baktım.

"Beni sevecekler," diye açıkladı.

Bakakaldım.

Bu kardeş ciddi bu kadar ileriye mi atlıyordu? "Çünkü senden hoşlanıyorum," diye açıkladı.

"Beni tanımıyorsun," diye belirttim.

"Evet, tanıyorum."

Bu iyi hissettirdi.

Yine de başımı salladım. Onun iyiliği için.

Ve benimkini.

"Yapmıyorsun ve yapmayacaksın."

"Yapıyorum ve yapacağım."

Shirleen'e geri dönme zamanı gelmişti.

"Dinle dostum, arabayı çekmen gerek. Yapacak işlerim var. Adamlarım yakında dönecek ve Roam'un bu gece bir kızı gelecek, Sniff ve ben Kudüs'e gitmeden önce onu hazırlamalıyız."

Etkilenmiş görünüyordu. "Kombo tabağı mı?"

Jerusalem'de kombo (veya et) tabağı almadıysanız ya vejetaryensinizdir ya da Denver'lı değilsinizdir.

"Kesinlikle."

Daha fazla sıcaklık ve sonra,

"Roam?" "Siyah olan."

"İsimden bahsediyorum," diye açıkladı. "Sokak adı. Sniff ile aynı."

Bir kaş kaldırma daha. "Sokak isimleriyle gitmelerine izin mi veriyorsun?"

"Beşiğime vurduklarında vermem gereken savaşlar vardı, bu onlardan biri değildi."

"Hayal edebiliyorum," diye mırıldandı.

Onu içeri aldım. Koyu renk kot pantolon. Sıkıştırılmış düğme. İhtiyatlı ama çekici, manşetinden görünen kaldırım kenarlı altın bilezik. Güzel botlar.

Hiçbir fikri yoktu. "Hayır, yapamazsın," diye tersledim.

Gözleri benimkilerin içine bakıyordu.

"Gilliam'da çalışıyorum. Düzeltme memuru.

Yapabilirim." Gilliam.

Gilliam Gençlik Hizmetleri

Merkezi. Denver İslahevi.

Lanet olsun.

"Üç yıl, o çocuklar. Onları kaç yaşında aldın, on altı mı? On yedi mi? Denver'da o yaşta, o cüssede, sokak isimleri olan ve yüzlerinde hiç yaşamamış olmaları gereken yüz yıl olan çocukları kabul edecek yaklaşık iki yüz iyi koruyucu anne var. Ama bir de sen vardın," diye karar verdi.

Tüylerimin diken diken olduğunu hissetmeye başladım.

"On beş yaşındaydılar," dedim sessizce.

"Aynı bok, farklı yaş," diye cevap verdi.

Bu konuda çok haklıydı.

"Dinle, Moses-"

"Seni yemeğe götürmek istiyorum." Ağzımı kapattım.

"On yıldır gördüğüm en güzel kız kardeşsin ve bunu o çocuklar için ne olduğunu bilmeden önce de düşünüyordum," diye devam etti.

Aman Tanrım.

Bu iyi

hissettirdi. "I-"

"Sakın hayır deme," diye fısıldadı. Yutkundum.

"İki ergen kızım var, bu iki oğlanla iyi olmayabilir, ama yüzleştığımızda bununla başa çıkacağız," diye devam etti bana. "Bir de eski karım var, başlarda işleri pek kolaylaştırmadı ama artık bir akışımız var ve yedi yıldır onunla idare ediyoruz, on bir yıldır da boşandık, yani bu işi hallettik ve o bir sorun değil. Yüzük takmıyorsun, eski sevgilin mi var?"

"Adamım öldü."

"Özür dilerim," dedi

nazikçe. "Değilim," diye karşılık verdim.

Bunun üzerine beni inceledi.

Ve görünüşe göre onun yolu buydu, hemen oraya fırlattı.

"İyi yapmadın mı?" diye sordu.
"Bunun hakkında konuşmayacağız," dedim ona.
O mükemmel biçimli kafatasını bir kez salladı. "Doğru.
İyi karar. Bunu akşam yemeğinde
konuşuruz." Bundan kaçmak
zorundaydım.
Şimdi.

Onun
için. Ve
benim
için.
"Dinle, Moses-"
"Lütfen Tanrım, kadın, hayır deme."
Ağzımı tekrar kapattım.
"Güven bana, bunu üstlenmek istemezsin" diye
uyarmak için açtım.

Bunun üzerine başını salladı.
"Biliyorum." "Gerçekten
bilmiyorsun."
"Kesinlikle istiyorum."
İşte o zaman gözlerinin içine baktım.
"Kesinlikle yapamazsın."
Caydırılamadı. Lanet
olsun.
"Buna benim karar vermeme ne dersin?"
"Arabayı çekmeye ne dersin, böylece ben de devam
edebilirim."

Başını yana eğdi. "Benden hoşlanmıyor musun?"
Cidden o bedende yaşıyor, o yüze, o sese, burnundaki
kırıksıklığa ve o tavırlara sahip oluyor ve bu saçmalıkları
soruyor muydu?

Bu kadar aptalca bir sorunun cevaplanmaya değer
olmadığına karar verdim.

Eğlence gözlerini yeniden aydınlattı. "Benden
hoşlanıyorsun."

"Belalıları güden bir işim var ve evimde Oreos ve
Doritos'u süpüren iki belalı var. Ellerimde başka bir belalıya
ihtiyacım yok."

Ön kollarını arabasının çubuğuna dayayarak eğildi,

omuzlarını sıkan gömleğinin altında omuzları dalgalandı, bu da benim belirli bir yerimde bir şeylerin dalgalanmasına neden oldu, onun

Bunu yaparken sanki bir şişe şarap açacak ve fırın bölümünde bir süre kalacaktı gibi "Ne iş yapıyorsun da belalıları sürüyorsun?" diye sordu.

"Bunu yapmayacağız" diye mırıldanarak arabamı yerinden oynatmaya çalıştım.

"Dur," dedi. Ona tekrar baktım. "Çekil," dedim. Çekildi.

Arabasının kolundan bana doğru hareket etti, bir kolu arkasındaydı.

Dondum kaldım.

Cüzdanını çıkardı. "Kalemin var mı?" diye sordu.

"Uh . . ." Mırıldandım çünkü yakındaydı ve güzel kokuyordu.

Gibi . . .

Gerçekten iyi.

Daha da yakınımda durdu. O kadar yakındı ki, kahverengi gözlerine bakmak için başımı eğmek zorunda kaldım.

"Bebeğim, o şık çantanda kalemin var mı diye sordum?" diye mırıldandı.

Leon vurulduktan sonra, hayatım boyunca yapmak istemediğim hiçbir şeyi yapmamaya karar verdim.

Ve kimse çantama bakıp açmak, bir kalem çıkarıp Moses Richardson'a vermek istemediğimi söyleyemezdi.

Birinin söyleyebileceği şey, o kişi ben oluyorum, eylemlerim üzerinde hiçbir kontrolüm olmadığıydı.

O kadar yakın, o kadar güzel görünüyor, o kadar harika kokuyordu ki, eğer bana çantamda ballı jambon olup olmadığını sorsaydı, koşarak şarküteriye gider, bir tane alır, koşarak geri döner, onu LV'me tikiştirirdim (evrenimin tüm yasalarını çiğnemiş olsa da) böylece onu çıkarıp ona uzatabilirdim.

Başka bir deyişle, ona kalemimi verdim.

Cüzdanının arkasındaki beyaz bir karta bir şeyler yazdı, sonra cüzdanını kot pantolonuna geri koyarak kalemi ve kartı bana uzattı.

"Kartım. Arkasında cep numaram var. Ve senin araman. Üzerinde düşünürsün, yemek istersin, beni ararsın. Sonra güzel bir elbise alırsın. Çünkü beni aradığında, bunu doğru yapmam mümkün değil."

Elimi yavaşça kaldırıp kartı ve kalemi aldım.

Bırakmadı.

İlk başta.

"Adın ne senin?" diye fısıldadı.

"Shirleen," diye fısıldadım, o gözlere bakarak. O gözler ısındı ve o sıcaklık beni de ısıttı. İliklerime kadar.

Çok ama çok uzun zamandır üşüdüğüm yerde.

"Seninle tanıştığımıza memnun oldum Shirleen," dedi yumuşak bir sesle.

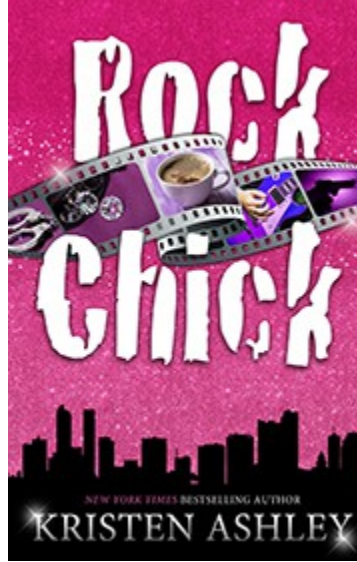
Kartı bıraktı, ancak üç adım atıp elini güllere attı, şimdi kâğıda zımbalanmış bir makbuz olduğunu görüyordum, böylece onları alıp çıkabilirdim. Geri geldi ve onları çocuk koltuğundaki karavanımın üzerine koydu.

O sınıf hareketini yaptıktan sonra, arabasının sapına geri dönmesini izledim.

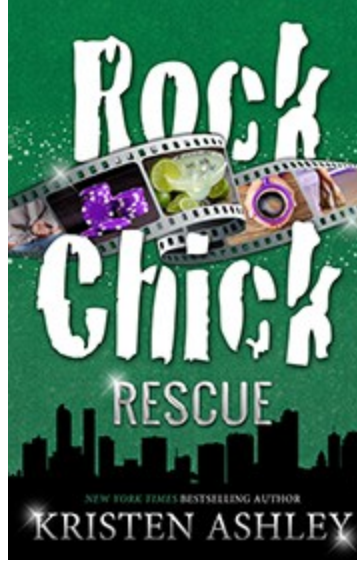
Arabasını benimkinden çekti ve omzunun üzerinden bana beyaz bir gülümseme atarak uzaklaştı.

[SİPARİŞ İÇİN TIKLAYINIZ](#)

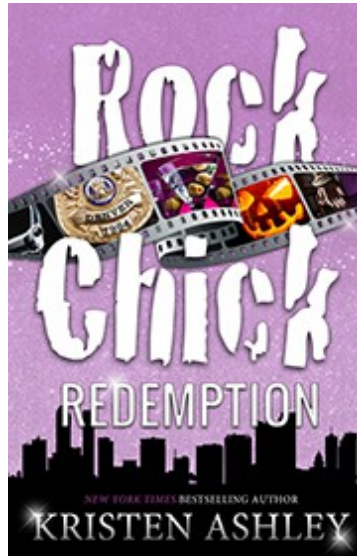
DISCOVER THE OTHER TITLES IN THE ROCK CHICK SERIES

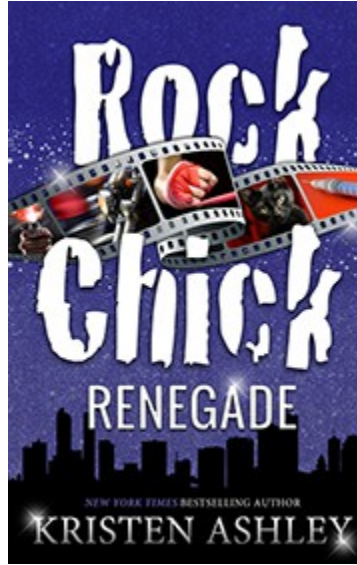
Indy Savage eski bir vahŖi ocuk (tamam, belki o kadar da "eski" değil) ve Ŗu anda kullanılmıŖ kitapçı dükkanı sahibi. Lee Nightingale eski bir kötü çocuktur ve Ŗimdi zel bir soruŖturma servisi iŖletmektedir. Pek de yasadıŖı olmayan bir yan iŖi olan sessiz bir barista, çılgın bir Vietnam gazisi, bir esrarkeŖ, bir travesti, kendi iŖlerine karıŖmayan aile ve arkadaşlar, birkaç Ŗok tabancası ve bir çanta dolusu elması bir araya getirin ve hepsini birkaç silahlı atıŖma, yüksek hızlı bir kovalamaca ve patlayan araba bombalarıyla karıŖtırın, sonra ilk vahŖi Rock Chick yolculuğunuz için bekleyin.

Jet McAlister'ın bir sırrı var. Eddie Chavez Jet'ten hoşlanmaktadır (Eddie'nin sadece seksi olduğundan bahsetmiyorum bile). Jet'in Eddie'nin ilgisini çekemeyecek kadar çok sorunu vardır. Jet bir striptiz kulübündeki gece vardiyasını boğazında bir bıçakla bitirdiğinde Eddie sabrını kaybeder. Eddie polis olduğu için yardım edebileceğini düşünür. Jet herkesin sorunlarını çözmeye alışkın olduğu için Eddie'nin yardımını istemez. Sorun şu ki, Jet'in ne yaptığını bilmeyen babası başını büyük bir belaya sokmuştur ve Jet onu kurtarmaya çalışırken başına daha da çok bela alır. Öyle ki -Eddie onu kurtaramazsa- ölmesine neden olabilir.

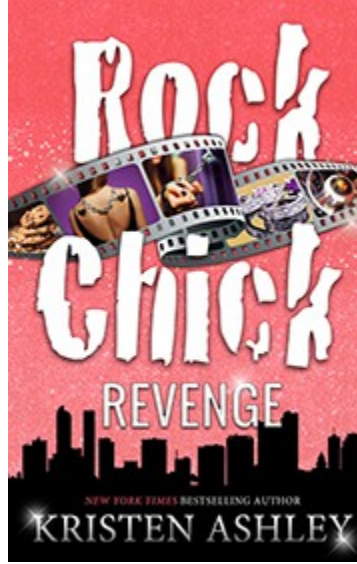

Roxie Logan, o-v-e-r olduğuna dair bir ipucu yakalayamayan kötü bir erkek arkadaştan kaçmaktadır. İlk görüşte aşk havasında değildir. Ne yazık ki gözleri Hank Nightingale'e takılır ve bunun bir sorun olduğunu en başından anlar. Roxie, Hank'i uzakta tutmaya çalışır ama Hank çok daha yakın olmak ister (yani, çok çok). Roxie'nin sorunları peşini bırakmaz ve Hank ona yardım etmek ister ama Roxie kalbinin derinliklerinde Beyaz Şapkalı bir adama uygun olmadığını bilmektedir. Sorun şu ki, kimse onunla aynı fikirde değil, özellikle de çılgın, hippie en iyi arkadaşı Annette ya da ailesi, daha da çılgın küçük kasaba Herb ve Trish. Roxie'nin karşısında yığılmış şanssızlıklar vardır ve kaçırılmalar, araba kovalamacaları, sosyete partileri ve Perili Ev'de çılgın bir gece boyunca dayanmak ve sadece atlatmaktan başka seçeneği yoktur.

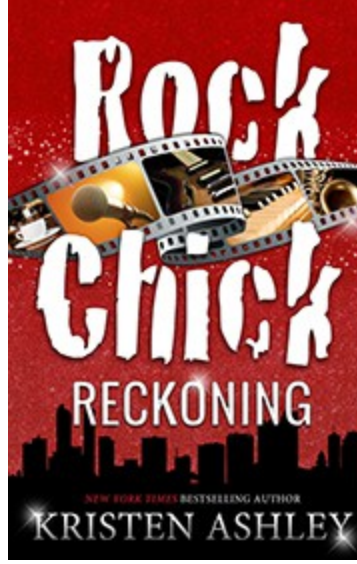

Juliet Lawler'ın Denver'daki uyuşturucu satıcılarıyla görülecek bir hesabı vardır. Vance Crowe, Jules'un kanunsuz adalet dağıtırken ölmemesini kendine görev edinmiştir. Jules'un romantizme ayıracak zamanı yoktur; dünyayı kurtarmakla meşguldür. Zip (silah dükkânı sahibi), Heavy (eski bir özel dedektif) ve Frank'ten (gizemli bir münzevi) yardım ister. Rock Chicks tavsiye ve rehberlik sağlamak için olaya dahil olur. Hot Bunch Jules'u kendilerinden biri olarak kabul eder. Her ne kadar Jules içindeki Kafa Çatlatacık Mamma Jamma'ya tutunmaya çalışsa da,

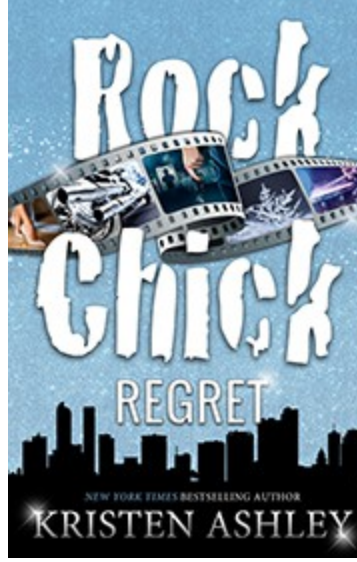
Rock Chicks, Hot Bunch, Jules'un uzun süredir acı çeken amcası Nick ve Jules'un arkadaşı, tombul, Afro-Amerikan, Jackie-O özentisi May, onu yıpratmak için hiçbir şeyden vazgeçmeyecektir. Ancak Jules bazı kötü adamları oldukça kızdırır ve içlerinden biri onu ortadan kaldırmak için elinden geleni ardına koymaz.

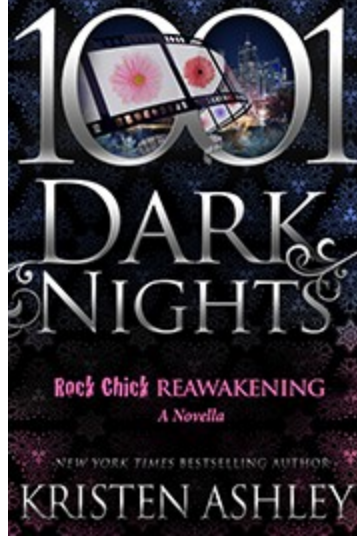
Ava Barlow erkeklerden nefret eder. Sebepleri var ve sadece bir daha asla başka biriyle birlikte olmamaya değil, aynı zamanda en iyi arkadaşının yalancı, aldatan, sıçan piçi kocasından intikam almaya da yemin etti. Ava'nın çocukluk aşkı Luke Stark artık belalı bir anne olduğu için onu da yanına almayı düşünür ama son anda fikrini değiştirir. Artık çok geçtir. Luke onun bir şeylerin peşinde olduğunu biliyor ve daha önce birçok Rock Chick'in Hot Bunch devreye girmeden kendi savaşlarını vermeye çalıştığını gördü. Luke buna izin vermiyor. Kız da onunla uğraşmıyor. Rock Chick ve Hot Guy'ın çatışması başlıyor, ama Luke'un avantajı var. Kelepçeleri var ve onları kullanmaktan korkmuyor.

Stella Gunn, Blue Moon Gypsies'in solisti ve baş gitaristidir ve Stella eskiden Mace'in kız arkadaşıydı. Ancak Kai "Mace" Mason ondan ayrılmış ve Mace'in kaybı Stella'nın dünyasını sarsmıştır. Bir gece Stella, çılgın grubunun üyelerinden birinden geç saatte (yine) bir telefon alır. Temizliğe gitmesi gerekmektedir (yine) ve Mace'le (ve bir sürü polisle) karşılaşır ve sonunda vurulur. Mace, eski kız arkadaşının gözlerinin önünde vurulmasından pek hoşlanmaz ama durum daha da kötüdür. Çok kötü bir adam elindeki silahı yere atmıştır ve tüm Rock Piliçleri ateş hattındadır. Stella kendisini hayatta tutacak kişinin Mace olmasını istemiyor ama başka seçeneği de yok. Çünkü Mace ona bir seçenek vermiyor.

Sadie Townsend herkes tarafından Buz Prensesi olarak bilinir ve bu ünü kazanmak için çok çalışmıştır. Artık hapiste olan uyuşturucu kralı babası onu hayatı boyunca kontrol altında tutmuştur ve Sadie onun dünyasında yaşayarak herkese soğuk davranmayı öğrenmiştir. Ama sarhoş olduğu bir gece Hector'a Gerçek Sadie'yi gösterir ve Hector ona sahip olmak için her şeyi yapacağını bilir. Hector Chavez (büyük) bir hata yapar: Sadie'nin kendisine gelmesini bekler. Trajedi ortaya çıkar ve Sadie'nin bir seçeneği vardır. Buzdan kalesinin arkasına çekilebilir ya da Rock Chick/Hot Bunch dünyasını kucaklayabilir. Hector, Rock Piliçleri, Hot Bunch ve yeni eşcinsel oda arkadaşları Buddy ve Ralphie'nin rehberliğinde Sadie, babasının boyunduruğundan kurtulmak için pazarlık yapar. Zehir, kundakçılık ve s'mores yapmayı öğrenmeyi içeren bir hayat.

Rock Chick kitaplarımın önsözü olan Rock Chick Yeniden Uyanıyor, Daisy'yi neredeyse mahveden yıkıcı olayın hikâyesini anlatıyor. Denver'ın en saygın iş adamlarından ve Denver yeraltı dünyasının en korkulan suç patronlarından biri olan Marcus Sloan'ı, sonunda Daisy'nin kalbini çalan kadının kalbini kazanmak için harekete geçiren bir olay.

[KRISTEN ASHLEY](#) tarafından yazılan [bu ve diğer kitapları sipariş etmek için buraya tıklayın](#)

ABOUT THE AUTHOR

KRISTEN ASHLEY, Rock Chick, Colorado Mountain, Dream Man, Chaos, Unfinished Heroes, The 'Burg, Magdalene, Fantasyland, The Three, Ghost ve Reincarnation and Honey serilerinin yanı sıra birçok bağımsız romanın da dahil olduğu altmıştan fazla aşk romanının New York Times çoksatan yazarıdır. Hem bağımsız hem de geleneksel olarak kitap yayınlayan melez bir yazardır, kitapları on üç dile çevrilmiş ve yaklaşık üç milyon kitap satmıştır.

Kristen'in Law Man adlı romanı en iyi Romantik Gerilim dalında RT Book Reviews Reviewer's Choice Ödülü'nü kazanmış, bağımsız olarak yayınlanan Hold On adlı romanı RT Book Reviews en iyi Bağımsız Çağdaş Romans dalında aday gösterilmiş ve geleneksel olarak yayınlanan Breathe adlı romanı en iyi Çağdaş Romans dalında aday gösterilmiştir. Kristen'in Motorcycle Man, The Will ve Ride Steady (Romance Reviews'dan Reader's Choice ödülünü kazandı) adlı kitapları Goodreads Choice Ödülleri'nde Romantizm kategorisinde finale kaldı.

Gary'de doğan ve Brownsburg, Indiana'da büyüyen Kristen, Purdue Üniversitesi'nin dördüncü kuşak mezunudur. O zamandan beri Denver'da, İngiltere'nin Batı Ülkesi'nde yaşadığı ve şimdi Phoenix'te ikamet ediyor. Bağımsız yayıncılık kariyerine başlamadan önce on sekiz yıl boyunca hayır kurumu yöneticisi olarak çalıştı. Şimdi tam zamanlı olarak yazıyor.

Türü romantizm olsa da, Kristen'in tüm romanlarında hakim olan temalar dostluk, aile

ve güçlü bir kız kardeşlik. Bu amaçla ve okurlarına destekleri için teşekkür etmenin bir yolu olarak Kristen, okurlarına geri vermek ve güçlü bir kadın topluluğunu teşvik etmek için tasarlanmış bir dizi program olan Rock Chick Nation'ı yarattı.

Rock Chick Nation'ın misyonu, en iyi hayatınızı yaşamak, gerçek benliğinize sadık kalmak, güzelliğinizin farkına varmak ve son olarak, ister arkadaşlarınız ve aileniz olarak yanınızda olsunlar, ister binlerce mil uzakta ve kim olduklarını bile bilmeseniz de kız kardeşinizin arkasını kollamaktır. RC Nation'ın programları arasında Kristen'in kız kardeşliği bir araya getirmek için düzenlediği partiler ve buluşmalarla dolu hafta sonları olan Rock Chick Rendezvous, Kristen'in aday gösterilen kadınlar için özel bir gece düzenlediği akşamlar olan Rock Chick Recharges ve Kristen'in okurlarının aday gösterdiği kâr amacı gütmeyen kadın kuruluşları için fon toplayan devam eden bir program olan Rock Chick Rewards yer alıyor. Kristen'in Rock Chick Ödülleri bugüne kadar hayır kurumlarına 125.000 doların üzerinde bağışta bulundu ve bu sayı artmaya devam ediyor.

Kristen, kitapları ve Rock Chick Nation hakkında daha fazla bilgiye www.KristenAshley.net adresinden ulaşabilirsiniz.

BOOKS BY KRISTEN ASHLEY

Rock Chick Serisi:

Rock Chick
Rock Chick
Kurtarma
Rock Chick Redemption
Rock Chick Renegade
Rock Chick Revenge
Rock Chick Reckoning
Rock Chick Regret
Rock Chick Devrimi Rock
Chick Yeniden Uyanıyor
Rock Chick Yeniden
Doğuyor

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Rock Chick
Rock Chick
Kurtarma
Rock Chick Redemption
Rock Chick Renegade
Rock Chick Revenge
Rock Chick Reckoning
Rock Chick Regret
Rock Chick Devrimi Rock
Chick Yeniden Uyanıyor
Rock Chick Yeniden
Doğuyor

The 'Burg Series:

Senin
İçin
Huzur
İçinde

Golden Trail Gönül Oyunları

The Promise
Hold On

SESLI OLARAK DA MEVCUTTUR

Senin
İçin
Huzur
İçinde
Golden Trail Gönül
Oyunları
The Promise
Hold On

Kaos Serisi:

İçindeki Rüzgârı
Ateşi Sahiplen
Ride Steady
Walk Through Fire
Hatırlanacak Bir Noel Zorlu
Yolculuk
Rüzgar Gibi Vahşi

SESLI OLARAK DA MEVCUTTUR

İçindeki
Rüzgârı Ateşi
Sahiplen
Ride Steady
Walk Through Fire

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı
Rüyalar Lady
Luck
Breathe
Jagged
Kaleydoskop
Bounty

SESLI OLARAK DA MEVCUTTUR

Kumar Tatlı
Rüyalar Lady
Luck
Breathe
Jagged
Kaleydoskop
Bounty

Rüya Adam Serisi:

Gizemli
Adam Vahşi
Adam Kanun
Adam
Motosikletli Adam

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Gizemli
Adam Vahşi
Adam Kanun
Adam
Motosikletli Adam

Hayal Diyarı Serisi:

En Çılgın Hayaller
Altın Hanedan
Fantastik Kırık
Güvercin Gece
Yarısı Ruh

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

En Çılgın Hayaller
Altın Hanedan
Fantastik Kırık
Güvercin Gece
Yarısı Ruh

Bal Serisi:

Derin Uç

En Uzak Sınır En
Büyük Risk

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Derin Uç
En Uzak Sınır En
Büyük Risk

Magdalene Serisi:

Yükselen
İrade
Aradaki Zaman

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Yükselen
İrade
Aradaki Zaman

Ay Işığı ve Motor Yağı Serisi:

The Hookup

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

The Hookup

Üç Seri:

Güneş Gökyüzünden Düşene
Kadar Her Şeyimle
Vahşi ve Özgür

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Güneş Gökyüzünden Düşene
Kadar Her Şeyimle
Vahşi ve Özgür

Bitmemiş Kahraman Serisi:

Şövalye

Creed
Baskını
Diyako
z
Sebring

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Şövaly
e
Creed
Baskını
Diyako
z
Sebring

Hayaletler ve Reenkarnasyon

Serisi: Sommersgate Evi
Lacybourne Malikanesi
Penmort Kalesi
Peri Masalı
Canlanıyor
Şanslı Yıldızlar

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Sommersgate House
Lacybourne
Malikanesi Penmort
Kalesi
Masal Canlanıyor
Şanslı Yıldızlar

Kristen Ashley Yazarının Diğer Kitapları:

Cennet ve Cehennem
Mathilda, Süper Cadı (Mathilda'nın Gölgele Kitabı)
Play It Safe
Üç Dilek
Karmaşıklaştı

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Cennet ve
Cehennem
Güvenli
Oynuyor

Üç Dilek
Karmaşıklaştı

[KRISTEN ASHLEY'İN BAŞLIKLARINI SİPARİŞ ETMEK İÇİN
TIKLAYIN](#)

CONNECT WITH KRISTEN ASHLEY

Resmi Web Sitesi:

www.kristenashley.net

Kristen'in Facebook Sayfası:

www.facebook.com/kristenashleybooks

Kristen'ı Twitter'da takip edin:

[@KristenAshley68](https://twitter.com/KristenAshley68)

Kristen adlı kullanıcının Pinterest'teki Pinlerini keşfedin:

www.pinterest.com/kashley0155

Kristen'ı Instagram'da takip edin:

[KristenAshleyKitapları](https://www.instagram.com/KristenAshleyKitapları)

Kit Crack Bağımlılığınız için desteğe mi ihtiyacınız var?

[Goodreads'te Kristen Ashley Bağımlıları Destek Grubuna Katılın](#)